

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ

HE S I O D I A S C R A E I

QVAE. EXTANT.

CVM NOTIS EX QVIBVSDAM
AVCTORIBVS SELECTIS

ACCEDIT

P A S O R I S I N D E X

OPERA ET STUDIO

CORNELII SCHREVELII

NVNC DENVO

AD EDITIONEM ROBINSONII

RECENSUIT

INTERPRETATIONEM LATINAM.

EMENDAVIT

NOTASQUE SVAS ADIECIT

IO. TOB. KREBSIUS

A. M.

L I P S I A E

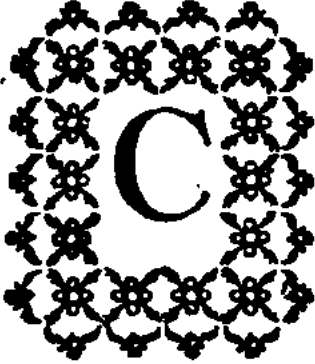
SVMP TIBVS IO. GODOFR. DYCKII

ANNO CID ID CC XLVI.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

PRAEFATIO.

 Cum me Dyckius, vir honestus, et de re litteraria optimis quibusque libris imprimendis optime merendi studiosus, certiore fecisset de Hesiodo denuo edendo, rogassetque, ut eius rei curam in me reciperem, et, si quid in promptu haberem, huic Poetae illustrando id adderem; etsi ea res non satis commode mihi accidebat, quod me ab aliis operibus, paene absolutis, abstraheret, tamen, cum hoc studio meo iuventutis, graecarum litterarum amantis, rationibus consulere me quodammodo posse intelligerem, facile me induci passus sum, ut ipsius voluntati concederem locum. Relictis autem omnibus id inprimis curae habui, ut mihi traditam editionem, (est autem Schreueliana hic Lipsiae ante quindecim annos edita) ad quam haec nova erat typis exscribenda,

PRAEFATIO.

a vitiis, quibus innumeris scatebat, purgarem, et ad editionem Robinsonii, a liberalitate VIRI MAGNIFICI KAPPII, PATRONI mei OPTIMI, mihi commodatam, corrigerem. Ex interpretatione latina, quae, si qua alia, certe erat inficetissima et maxime insulsa, ingentem vim crassorum errorum sustulimus, quo tutius nunc iuuentus, si in graecis haereat, ad eius opem decurrere possit. Notas denique quasdam de nostro addidimus, quales scilicet pro huius temporis et penuria et iniquitate (verfamur enim nunc in calamitosissimo belli strepitu) scribere potuimus: plures facile addere potuissemus, nisi rationibus ementium consulendum nobis fuisset. Caeterum vehementer optamus, ut ex tenui hac nostra opella utilitas aliqua ad iuventutem redundet. Cui voto nostro si Deus responderit, satis amplum praemium laboris nostri tulisse nos existimabimus.

Scrib. Lips. a. d. XIIX. Dec.
clbCCXLV.

HE-

HESIODI VITA.

EX LILII GYRALDI,

DE POETARVM HISTORIA,

DIALOGO II.

 De Homero iam satis. A quo non longe abfuit senex rusticana agrestique facie. Iamdudum, inquit Piso, Hesiodum nobis affers. Ipsum, inquam, profecto Hesiodum, quem et aliquo tempore cum Homero floruisse accurati quidam prodidere scriptores, alicubi licet Cicero noster Homerum longe faciat antiquiorem. Vetus certe disceptatio inter Grammaticos, Gellio et Seneca et Pausania testibus, vter aetate praecesserit: qua de re et dialogos duos Ponticus Heraclides scripsit, et Cyrillus libro primo contra Iulianum Caesarem, centesimo, inquit, LX. et quinto anno post captam Troiam, Homerum et Hesiodum

* 3

fuisse

HESIODI VITA.

fuisse dicunt, et reliqua. Tum paulo post subdit idem Cýrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætaneus Hesiodi, sed in illis fuerit temporibus, regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante scilicet constitutionem Olympiadum. Quæ cum dixissem, Nos, inquit Piso, summo opere avemus de te audire, quæ tu assidua lectione super hac re annotaveris. Quibus ego, Libenter sic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Hesiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem. Quam opinionem sequi videtur Solinus, qui ita scribit: Inter Homerum & Hesiodum Poëtam, qui in auspiciis Olympiadis primæ obiit, centum XXX. anni interfuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruisse scriptum reliquere; quam opinionem & Philostratus habuisse videtur. Et Velleius, non damnandus historicus, (tametsi quidam insulse nullum fuisse Velleium suspicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut est apud Gellium, Non est,

HESIODI VITA.

est, inquit, dubium, quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Hesiodus: idque ex epigrammate comprobatur, quod in tripode inscriptum fuerat, qui in Helicone Musis positus erat. Epigramma, quod apud Dionem legi, & inter Graeca epigrammata, tale est:

*Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,
Cum cantu vicit divinum in Chalcide Homerum.*

Græcum vero, si mavultis, hoc est:

*Ἡσίοδος Μῆσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκε
Ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι, θεῖον Ὅμηρον.*

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcunque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Symposiaco attigit, tum in eo, quod Septem sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Homerus, inquit, & Hesiodus, in Oelyci Thessali exequiis, & Amphidamantis Chalcidenfis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps iudicium fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad huiusmodi interrogationes & proposuerunt inanes, ut ajunt, quasdam nugas (si modo recte interpreta-

* 4

mur,

HESIODI VITA.

mur, ὥς Φασι Λέσχας, non ὥς Φησι Λέσχης,
ut passim legitur: non tamen decerno,
conscius & Lesches nomen esse proprium
Poëtæ Lesbii.) Homerus quidem sic:

*Musa mihi referas, quæ non unquam ante fuere,
Neve futura retro.*

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus:

*Verum cornipedes quando Jovis ante sepulcrum
Festinantes propter palmam plaustra terebant?*

Ob hoc ferunt, Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atque tripodis præmium affecutum. Sed Græca, inquit Piso, ipsa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce, inquam. Non enim eo inficias quod ais. Homerus quidem ita:

Μῆσά μοι ἔννεπ' ἐκείναι τὰ μήτ' ἐγένοντο πείρ-
αιθεν,

Μήτ' ἔσαι μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus:

HESIODI VITA.

Ἄλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες
ἵπποι

Ἄρματα συνλρίψωσιν ἐπεγρόμενοι περὶ νίκης.

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem, Chalcidis regem, fuisse, res usque in proverbium deducta ostendit, Πανίδας ψῆφος, Panidæ suffragium: quod in eos ferri solet, qui inerudite, minusque sapienter judicant. Pulchre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat, quo minus eadem diligentia reliquam ejus Poëtæ vitam, ab Atticis usque litteris, (quod ajunt,) nobis repetas. Faciam id libenter, inquam, quando parum hoc a nostris hætenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, a caste & pudice loquendo deductum videtur παρὰ τὸ ἥσιν αἶδω. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas: eo enim nomine a Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam, sed si me vos audire vo-

lueri-

HESIODI VITA.

lueritis, qua id ratione factum intellige-
tis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit
Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Ste-
phano traditum est. Valerius quoque
Probus, non alium quam Hesiodum in-
telligere Virgilium autumat, illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

Quod scilicet Hesiodus Cumæus primus
ætates ex metallis commentus est; ut li-
quido videtur in eo, quod *Ἑσίοδος* inscri-
bitur, poemate. Natus ergo Hesiodus
Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui
ex Melanopo Ithagænæo Critonis filio na-
tus erat, matre vero Pycimede: qui utri-
que parentes, ære alieno oppressi, cum
unde dissolverent nomina, non habe-
rent, in Ascræ, Bœotiæ vicum, demi-
grarunt, ubi est puer Hesiodus educatus,
atque inde Ascræus cognominatus. Plu-
tarchus ex Ephori Cumæi sententia
refert, Attelen, Mæona, & Diun, Cu-
mæos, fratres fuisse, quorum Dius, quem
nauticam exercuisse comperi, ob eam
quam attulimus causam, in Ascræa mi-
gravit, ubi (ait) Pycimedem uxorem du-
xit, ex qua natum ferunt Hesiodum: qui
dum

HESIODI VITA.

dum paterna armenta puer custodiret, a Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poëtæ interpreter Proclus, & Isaacius Zezes, ut, qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycophron Poëta ea causa δαφνηφάγον vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles. Et noster Tibullus agens de Sibylla:

*Vera cano sic usque sacras innoxia laurus
Vescar, & æternum sit mihi virginitas.*

Aphthonius quoque rhetor, laurum vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres μαντικὸν φυτόν appellare, hoc est, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

- - - *Venturi præscia laurus.*

Eadem ratione Apollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus a gentibus est creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore!) prædicebant: quod & Philosophus Porphyrius credit. Si enim magno strepitu in igne crepuissent,

HESIODI VITA:

sent, felicitatem significabant: si filuif-
sent, unde & tacita laurus est dicta, in-
felicitatem. Et perinde de illa idem Ti-
bullus:

Laurus ubi bona signa dedit, gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extincto laurus adusta foco.

Lauri insuper folia, si noctu pulvino sub-
jecta fuerint, somniorum veritatem con-
ciliare produntur. Dictam autem Da-
phnen, prodit Eustathius, a δα particula
intensiva, & φωνέω verbo, quod *voco* &
cano significat, quod laurus, in igne posi-
ta, crepet & sonet: unde fortasse & ipsi
nos Latini Laurum deduximus, a λα,
ut δα, particula intensiva, & *uro*, ut si
non voce, at significatu conveniat. Si
plura vero de lauro discere cupitis, præ-
ter ea, quæ a nostris traduntur, legite
Parthenii librum Ἐρωτικῶν, & Constantini
librum XI. de re rustica, quo loco plura
leguntur parum Latinis nota. Sed jam
a lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro
gustata, haustaue Hippocrenes unda, re-
pente Poëta prodiit. Id cum alii, tum
ipse

HESIODI VITA.

ipse de se in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Hesiodum putet voluisse, quæ sui ingenii & artis esset foetura, in Deas referre, ut se Musis gratum testaretur: ut si quis æra jam calleat, Vulcano tamen sua assignet opera. Sed hac de re plura apud ipsum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationibus Hesiodum legimus, sicuti & Homerum: quam rem tamen in somnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiscuntur, facilius prudentiam cæterasque virtutes comparare existimantur, quod mores scilicet hominum multorum videant. Uxorem quoque duxisse proditum est Cremenem, Phrygiæ filiam, & ex ea Stefichorum Poëtam natum. Alii non uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum. Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, eique responsum foret, ut Nemeæ Jovis templum vitaret, quod ibi esset vitæ finem habiturus, cumque ea causa Nemeam Peloponnesi fugeret, forte in Oeneone in Locridis pervenit, ubi Nemeæ Jovis templum fuerat, ut scribit Thucydides, quo in loco incautus ab Amphiphane

HESIODI VITA.

phane & Ganetore Phyfgei liberis interemptus est, quod ab eo vitiatam sororem Cremenem crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est; id quod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Phyfgei filii, sed Ganyctoris Naucleii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus: Quænam animalia prudentiora, terrestriane, an aquatilia? Pausanias quoque in Bœoticis, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimeus & Antiphus, in Molycrian ex Naupecto fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisque est facta quæstio, & cætera quæ ille prosequitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troilo puero, Hesiodus apud quendam hospitatus est: noctu Milesius hospitis filiam vitiauit: rei conscium Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, a quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate a delphi-

phinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id scelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipsos, qui facinus admiserant, aquis suffocarunt. Alii post diem tertium a delphine in litus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatis ad unum omnes deprehenfi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, qua de re extat Alcæi Poëtæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro hoc addito elogio tumulata:

*Ἄσκη μὲν πατρὶς πολυλήϊος, αἰλὰ θανόντος
Ὅσέα πληζίππων γῇ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδῃ, τῷ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
Ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιάνῳ σοφίης.*

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios versus, nobis exprimis? Ut, inquam, noster Piso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cætera revocem. Et Piso: Faciam equidem, inquit,

ut-

HESIODI VITA.

utcumque potero: &, non diu cunctatus,
sic cœpit:

Fertilis Ascrea quidem patria est : verum morientis

Pugnaces Minyæ candida membra tenent.

Hesiodi, cujus super omnes plurima laus est,

Spektatorque viros judicio sophiæ.

Quos cum Piso recitasset, mirum est quanto sit rubore suffusus: Quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit:

Salve cui pubes, tumultusque bis obtigit unus,

Tu sapias, Hesiode, quantum homini sapere est.

Sed & Aldus ita prius:

Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,

Salve, bis quondam qui puer atque senex.

Græcum Pindari, si vultis, sic habet:

*Χαῖρε δὲς ἡβήσας, καὶ δὲς τάφῳ ἀντιβολήσας
Ἑσίοδῳ, ἀνδρώποισι μέτρον ἔχων σοφίης.*

Verum jam tempus est, inquam, ut, quæ ab Hesiodo scripta sint, commemoremus,
si

HESIODI VITA.

si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis reperi, attulero, super ea in *Ἔργοις* verba μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, aiunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stefichorum dixit ex Clymene: ego tamen legendum puto, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo fit, ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stefichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina: in primisque Theogonia, a Philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde *Ἔργα καὶ Ἡμέραι*, id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum Poëtam aliqui scribunt. Sunt & qui putent, *Ἠοίαις μεγάλας*, sic vocata carmina, Hesiodi esse, ut Eunapius Græcus historicus, & in Bæoticis Pausanias. Quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Post hæc Astronomica scripsit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus, ex Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negavit. At vero Aristoteles

* *

&

HESIODI VITA.

& Grammatici, nonnulli, ut Hesiodi legitimum opus, in medium afferunt. Scripsit item Heroum & Heroïdum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in opere Heroïdas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus, ex Alexandri Macedonis sententia, Hesiodum ea causa de mulieribus scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de heroibus ante scripsisset. Et quidem Lucianus ait, Hesiodum mulierum virtutes concinuisse. Tradit Pausanias, Hesiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina scripsisse. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Hesiodum primum ῥαψωδῆσαι, hoc est, per rhapsodias carmina cecinisse. At vero Hesiodus ipse, se cum Homero, in Delo, in Apollinem hujusmodi versus primum concinuisse prodidit, dum sic cecinit, ut pridie diximus:

*In Delo tum primum ego Meonidesque Poëta
Lusimus inque novis carmen cantavimus hymnis*

*Auricomum Phæbum, quem Latona edidit
alma,*

Sed

HESIODI VITA.

Sed videte, rogo, quam ille dulcius suaviusque sua lingua:

Ἐκ Δήλῳ τότε πρῶτον, ἐγὼ καὶ Ὅμηρος
αἰοῖδοι

Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες αἰοῖ-
δὴν,

Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητὴ
ταύ-

Scriptit item Hesiodus Pelei & Thetidis Ἐπιθαλάμιον, sicuti priore sermone retulimus. Scriptit & de Daκτύλις Idæis, Item Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur, poema inscriptum Herculis Scutum: quod tamen Aristophanes Grammaticus non Hesiodi esse suspicatus est, sed cuiuspiam alterius, qui Homericum sit imitatus. Megacles autem Atheniensis, & Apollonius Rhodius, Stesichorusque, ipsius Hesiodi legitimum carmen esse censuere. Scriptit idem de Medicina, qua de re Plutarchus in Symposio Dioclis. Hesiodus, inquit, in Medicina plurimum valuit. Quod manifeste apparet, cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de foeminis, de tempo-

* * 2 rum

HESIODI VITA.

rum connexionem, deque infantium statu differit. Et hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Hesiodum de herbis scripsisse tradant, quod ex Plinio colligitur. Nec defunt, qui Hesiodum scribant, autorem eorum apologorum, qui Æsopi dicuntur. Quæ ego cum dixissem, Vide, inquit Piso, quam paucis carminibus M. Manilius in secundo Astronomicon ista fere omnia Hesiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudasset, mox ita de Hesiodo subjunxit:

- - - Sed proximus illi
*Hesiodus memorat divos, divumque parentes,
Et Chaos enixum terras, orbemque sub illo,
Infantem, & primum titubantia sidera corpus,
Titanas juvisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen sine fratre parentis,
Atque iterum patris nascentem corpora Bacchum,
Omniaque immenso volitantia corpora mundo.
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Militiamque soli, quod colles Bacchus amaret,*

Quod

HESIODI VITA.

*Quod fecunda Ceres campos, quod Pallas
utrumque,
Atque arbuta vagis essent quod adultera po-
mis,
Sylvarumque Deos sacrataque numina Nym-
phas,
Pacis opus, magnos natura condit in usus.*

Cum recitasset hos versus Piso, Si velim, inquam ego, quæcunque omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen, haud indigna relatu, nequaquam præteribo. Scribit imprimis Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca epigrammata in Hesiodum multa. Extat & apud Græcos proverbium de iis, qui superfenescunt, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus. Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam astrictamque

* * 3 adeo,

HESIODI VITA.

adeo, ut stridere videretur, & cum ea Homeri quoque animam serpentibus undique incinctam, ea videlicet lolummodo causa, quod de Diis falsa suis carminibus confinxissent. Quare factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui est inscriptus, Allegoriæ in iis, quæ de Diis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, posset Homerus, Salmoneus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, si, quæ de Diis cecinit, sub alia significatione non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poetis bonis, ut hesternæ die diximus, intelligi potest. Sed tametsi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Hesiodus, non tamen ideo obrectatoribus illum caruisse accepimus: siquidem iniquas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus: in tantum excellentissimus quisque aliquo detractore est vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittem, Siagro Poeta laceffit, Pindarus ab Amphimane Coo, Simonides a Timocreonte. Nec Virgilio

HESIODI VITA.

lio Horatioque nostris, defuere Parones,
Mævii, Bavii atque Suffeni, aliique, de
quibus in nostris his sermonibus sparsim,
ut feret locus, plura dicemus. Sed &
hoc Homeromastigon, genus nostro hoc
tempore non minus, quam pridem, viget.
Plures quidem nunc Critici & Zoili,
quam versificatores & Poetæ.

**At de Hesiodo iam
fatis.**

Ἐκ τῶν Σειδᾶ.

Ex Suida.

Ἡσιόδος Κυμαῖος. νέ-
ος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ
τῷ πατρὶ Δίῳ, καὶ
μητρὶ Πυκνιῆδῃ, ἐν
Ἄσκει τῆς Βοιωτίας.
Γενεαλογεῖται δὲ εἶναι
τῷ Δίῳ Ἰῷ Ἀμπελίδῃ τῷ
Μελανόπῃ, ὃν Φασίτι-
νες τῷ Ὀμήρῃ προπά-
τορος εἶναι πάππον, ὡς
ἀνεψιάδην εἶναι Ἡσιό-
δῳ τὸν Ὀμηρον. ἑκάτε-
ρον δὲ ἀπὸ τῷ Ἀίλαν-
τος κατὰ γένεσθαι. ποιή-
ματα δὲ αὐτῷ ταῦτα,

Hesiodus Cumæus. Cæterum a patre Dio & Pycinède ejus matre, in Ascra, translatus eo, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopi filio deducunt. Quem nonnulli Homeri abavum fuisse volunt. Ut Hesiodi consobrini filius fuerit Homerus. Utrumque autem ab Atlante volunt oriundum esse. Ejus autem hæc

Θεογονία, Ἔργα καὶ
Ἡμέραι, Ἀσπίς, Γυ-
ναικῶν κατάλογος ἐν
βιβλίοις ἐ. Ἐπικήδει-
ος εἰς Βάτραχόν τινα
ἐρώμενον αὐτῷ. Περὶ
τῶν Ἰδαίων Δακτύλων
καὶ ἄλλα πολλά. Ἐτε-
λεύτησε δὲ ἐπιξενωθεὶς
παρ' Ἀντίφω καὶ Κτι-
μένω. οἳ νύκτωρ δόξαν-
τες ἀναιρεῖν Φθορέα
ἀδελφῆς ἐαυτῶν, ἀνεί-
λον τὸν Ἡσίοδον ἄκον-
τες. ἦν δὲ καὶ Ὀμήρου
κατὰ τινὰς πρεσβύτε-
ρος, κατὰ δὲ ἄλλους,
σύγχρονος. Πορφύριος
καὶ ἄλλοι πλείοι νεώ-
τερον ἑκατὸν ἐνιαυτῶν
ὀρίζονται.

sunt poëmata: Deorum
generatio, Opera & Di-
es, Scutum, Mulierum
Catalogus, libris quin-
que. Epicedium Ba-
trachi, quem in deli-
cils habuit. De Da-
ctylis Idæis. Alia item
multa. Obiit autem,
cum ad Antiphum &
Ctimenum hospes di-
vertisset. Qui cum no-
ctu sororis suæ supra-
torem tollere se existi-
marent, Hesiodum igna-
ri sustulere. Fuit au-
tem Homero, ut qui-
busdam videtur, anti-
quior. Alii eadem tem-
pestate vixisse autumant.
Porphyrius & alii cen-
tum omnino post annis
floruisse tradunt.

Ἐκ τῶν Διονυσίων τῷ
Ἀλικαρνασσεύῳ.

*Ex Halicarnassensi Dio-
nyfio.*

Ἡσίοδος μὲν γὰρ
ἐφρόντισεν ἡδονῆς
καὶ Ὀνομάτων λείότη-
τος, καὶ συνθέσεως
ἑμμελῆς.

Hesiodo autem ma-
gna voluptatis fu-
it cura, tum æquabilem
dictionem accuratam-
que amat compositio-
nem,
Velle-

Vellejus Paterculus Hist. lib. 1.

Hujus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa CXX. annos distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisque cupidissimus. Ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus. Qui vitavit, ne in id, quod Homerus, incideret: patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, quia multatus ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius Lib. X.

Raro assurgit Hesiodus, magnaue pars ejus in nominibus est occupata. Tamen utiles circa præcepta sententiæ, lemitasque verborum & expositionis, probabilis: daturque ei palma in illo mediocri genere dicendi.

DANIELIS HEINSII IN HESIODVM EPIGRAMMATA.

Δ' Ἡμήτερ τρίλιπε, σὲ μὲν πολυγηθεὰ καρπῶν
 Ἀλδαίνειν σοφίης εἰκὸς, ἄτε σαχύων.
 Τὸν μὲν παῖς Δίοιο καὶ ἀγχινόε Πυκιμήδης,
 Ἄσκησ' εἰναέτης, εἶδεν ἀμυσάμενος.
 Σεῦ γάρ ὑπο τρεφθεὶς μεγαλῶνυμε, χειρὶ δ'
 ἐχέτλην
 Τῇ μὲν αἰετᾶζων, τῇ δὲ μέγα δρέπανον,
 Ἄρτον τ' ὀκτάβλωμον, αἰκέα λιμὸν ἀμύνειν,
 Παντοίης κορυφὴν δρέψατ' ἀπ' ἰδμοσύνης.
 Τῶν δὲ σοι ἀγλαόκαρπα θαλύσια δῶκε κομίζειν,
 Μελπόμενος γλυκερῆς ἔργα γεηπονίης.
 Σωφροσύνην δ' ἐδίδαξε, καὶ ὡς πλέον ἥμισυ
 παντός,
 Ἐκ Μιστέων σοφίης μέτρα διδασκόμενος.
 Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανέλβιε σοὶ γὰρ
 ἐνεγκε
 Πολλὴν καὶ πινυλὴν γαῖα φυτοσπορίην.

In eundem:

Δαφνοφάγος, γλυκύμυθος, ἀνὴρ φίλος ἔρα-
 νίδησι,
 Γῆς ἀρότρε θεὸς δαίκνυεν Ἡσίοδος,
 Πιερίδων γείτων πολυώνυμος. ὦ πέποι, ὦ Ζεῦ
 Ἡ γλαφυρῶς ταύτης ὤνατο γεητονίης.

In eundem:

Πῆμα κακὸς γέγων, ὅσποντ' ἀγαθὸς, μέγ' ὄνειρε,
 Αἱ σελίδες θεῖα φάντο ποθ' Ἡσιόδε.

Ταῦτ'

Ταῦτ' ἄρα Φρασσάμενος, γλυκερῆς Φίλος ἤλι-
θα Μέσης,
Γειτονίης αὐτῶν ἔμμορε Πιερίδων.

In eundem.

ὦ μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήτερος ἔργα κομίζων,
Βέλτις Εἰρήνης παῖ, γέρον Ἡσίοδε,
Δαίμοσιν οἷος ἔησθα, νέμων ἐνὶ βένθεσιν ὕλης
Ποίμνην ἢ δ' ἀγέλην τῆς Ἑλικωνιάδος.
Ενθά σε βεκαλέοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεῶντο,
Πηκτίδι σῇ Φίλην τερπόμενον κραδίην·
Ἡ τάχα πεμπάζοντα βόας, καὶ μηκάδας αἴγας,
Ἡ τάχα καὶ λεπίδες πηγάμενον δόνακας,
Ἐν τε πόης ραδινῆσι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
Ὅια Φιλῆι λιγυρῶν σήθεα μηλονόμων.
Καί τοι σκῆπτρον ἔδον Μεσσην βασιλῆα γενέσθαι,
Ἄυτοφυῆς θεῖον σῆμα δαημοσύνης.
Χαῖρε πάτερ τοῖδεσσι, καὶ ἴλαος ἄμμι γένοιο,
Αἰπόλε μὲν πρότερον, νῦν δ' ἄρ' αἰοῖδοπόλε.

In eundem.

Ὑψαγόραν ποτ' αἰοιδὸν ἀναζητῆντος Ἀρης,
Ἡ φύσις ἀρχαῖον δείξατο Μαιονίδην.
Δεινὸς Ἀρης μέγ' ἔχαιρε, καὶ οἱ πρὸς λέμους τε,
μάχας τε
Κέκλετο, καὶ δῖον μελπέμεν Αἰακίδην.
Τῷ δ' ἄρα γινόμενοιο πάλαι κλύε πότνια Δῆα,
Βῇ δ' ἴμεν ὑψηλῆς ἄγκεα Πιερίης.
Ἐνδ' ἄρα οἱ κλυτότοχος ἐναντίος ἦλθεν Ἀπόλλων,
ὦκα μάλ' Ἀσκραῖον δείξατο δ' Ἡσίοδον.
Ἡσί-

Ἡσίοδον Φιλόμυθον, οἷζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
 Βοσκόμενον. Μισῶν ἄγχ' Ἑλικωνιάδων.
 Ὡς ὁ μὲν ἦδε μόθον Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,
 Καὶ προτέρων ὀρμαῖς καὶ μένος ἡμιθέων.
 Αὐτὰρ ὁ γῆς αἰρότεις, καὶ ἀρηρότα τοῖσι μάλιττα
 Ἐκ Διὸς ἔρανίης σήματα, τάς τ' ἔριδας.
 Ὡς ἐρίδων μεγάλων δισσῶν ἀνὰ γαῖαν ἐσσῶν,
 Ὃς γ' ἐπιμωμητὴν ἦνεεν, ὃς δ' ἀγαθήν.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραίῃς τοὶ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσι
 Μῆδεα καὶ πλήθη καὶ γένος ἐξανύσας.
 Μιστάων ὑποφῆτα παλαιγενέες. ἦτοι ἔκευθες
 Πολλὰ πάτερ θυμῷ δῆνεα καὶ πρᾶπίδας,
 Τείρεα πάντα μαθὼν, τάπερ ἔρανός ἐξεφά-
 νωται,
 Καὶ Κρονίδε βαλὰς, καὶ φάος ἡελίε,
 Τὴν τε Σεληναίης λιπαρὴν φλόγα, μαῖαν
 ἀρέρης,
 Ἀγλαὸν ἀρχαίης σῆμα φυτοσπορίης.
 Ἀρκαάδες ἰλήκοιτε μόνος προσέληνος ἔσχε
 Πάντα Σεληναίης γιᾶς πέρον Ἡσίοδος.

ARGVMENTVM

IN

HESIODI ASCRÆI

OPERA ET DIES:

ἩΣΙΟ΄ΔΟΥ.) *Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur, uter natus prior. Dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.*

ἈΣΚΡΑΪΟΥ.) *Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bæotie, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam e tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit, lib. 2. Georg. vers. 176.*

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.) *Non dubium est, quin idem Virg. initio Georgicorum, hanc inscriptionem expresserit, hoc versu:*

Quid faciat lætas segetes: quo sydere terram &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per Opera significat, agriculturam esse artem, quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per Dies autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur Operum libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obi-ter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

"Εργα καὶ Ἡμέραι.

Μοῦσαι Πιερίηθεν, αἰοιδῆσι κλείεσσαι,
 Δεῦτε δὴ, ἐννέπειε σφέτερον παλὲρ ὑμνεῖσσαι.
 Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοῖ τε φατοῖ τε,
 ῥητοῖ τ' ἄρρητοῖ τε, Διὸς μέγαλοιο ἔκητι.

Ῥεῖα

1. *Μοῦσαι.*) *Dores & Æo-*
les dicunt *Μῶσαι*, quibus fa-
 miliare est *vertere* & in *ω*.
 Hinc appellatas volunt eas
 à verbo *μῶ*, quod est *quæ-*
ro, investigo; nam investi-
 gando disciplinas assequi-
 mur. Adfert aliam ratio-
 nem Plutarchus, forsitan
 probabiliorem. Is enim
 in commentario *περὶ Φιλα-*
δελφίας, dicit, *μῆσας* nomi-
 natas, ut *ὁ μῆ ἔσας*, idque
δι' ἑνωσίαν αἰεὶ καὶ Φιλαδέλ-
φίαν, quæ scilicet vivunt in
 perpetua quadam benevo-
 lentia & mutua charitate.
 Vel denique inde habent
 nomen, quod *Musæ*, hoc
 est, *artes & disciplinæ*, ta-
 li inter se cognatione &
 nodo conjunctæ, conglu-
 tinatæque sint, ut altera ex
 altera pendeat, & altera si-
 ne altera manca sit. *Πιερίη-*

θεν, construitur cum *δεῦτε*
 adverbio hortantis. *Musæ*
 huc adeste ad me ex *Pieria*.
Θεν vero est particula fina-
 lis, de loco. *Μῆσαι.*) Du-
 plicem invocationem po-
 nit: prior hæc ad *Musas*:
 posterior (vers. 8.) ad *Jo-*
vem dirigitur, ut in *Perse*
 fratre docendo sit auxilia-
 tor.

2. *Δεῦτε δὴ.*) *Δι'* legén-
 dum monet Eustathius:
 quem sequitur H. Steph.
Δὴ mihi magis probatur,
 & ita omnes legisse inter-
 pretes veteres manifestum:
 Proclum dico, Tzetzen,
 Moschopulim, & ita MS.
 Palatinæ Bibliothecæ. Sic
 Orpheus Hymnorum suo-
 rum initio, *Μάνθανε δὴ*
Μασαῖτε. *ὑμνεῖσσαι.*) Id est,
 celebrantes, est activæ si-
 gnificationis, quamquam
 aliqui

HESIODI ASCRÆI OPERA ET DIES.

*M*usæ Pierides, carminibus gloriam conciliare solitæ,
Agite sane, vestrum patrem celebrate,
Et per quem mortales homines pariter obscurique sunt cla-
Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate. (rique
Faci-

aliqui neutraliter exponant, quæ estis celebres aut inclytæ.

3. Ὅν τε δὲ.) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in ὅν potest intelligi, inquit Tzetzes, τρόπον, more Attico, ut sit δὲ ὅν τρόπον, quomodo, cur: quod nonnulli interrogative; alii vero absque interrogatione intelligunt. Alii non minus commode exponunt, δὲ ὅν vel καὶ ὅν Δία, secundum quem Jovem gubernantur homines. * Miræ sunt, ne dicam ineptæ, particulæ δὲ interpretationes hic allatæ. δὲ h. l. est per. viri enim docti, qui δὲ, accusativo junctum, nunquam per significare contendunt, humaniter errant. vide Longin. p. 31. & 89. Edit. Tollii, & inpri-

mis Schol. Aristoph. ad Plut. v. 93. Sensus est: per quem Jovem s. cujus beneficio homines sunt &c. KREBSIVS.

4. Διὸς μεγάλοιο.) Responsio Musarum. Sic apud Homerum Διὸς δ' ἐτελεύτετο βελή. Subintelligitur hic γίγνεται, aut simile verbum. Διὸς.) Musarum responsio, vel, ut alii volunt, poëta ipse respondet ceu a Musis edoctus. * Hæ notulæ, cujuscunque sunt, non unius assis sunt æstimandæ. Aequè minus in hoc, ac Homeri loco *Ἰλιάδ. α.* est responsio. Hi duo versus sine interrogatione legendi, & ita exponendi: *Per quem Jovem homines cum obscuri, tum clari sunt: cum nobiles, tum ignobiles, Jovis magni voluntate.* Locus,

'Ρεῖα μὲν γὰρ βριαίει, ῥεῖα δὲ βριαίοντα χαλέπτει
 'Ρεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον αἰέζει
 'Ρεῖα δὲ τ' ἰθύνει σκολιόν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 Κλυθεὶ ἰδὼν αἰῶν τε· δίκη δ' ἰθύνη θέμισας
 Τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρση ἐτήτυμα μυθησαίμην. 10
 Οὐκ ἄρα μῦθον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 Εἰσὶ δύο. τὴν μὲν κεν ἐπαινῆσεις νοήσας,
 'Η δ' ἐπιμωμητή. διὰ δ' ἀνδρῶν θυμὸν ἔχουσιν.
 'Η μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
 Σχελίην· ἔτις τήν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀν-
 ἀγκης 15

Ἀθα-

huic perquam similis, est in Theogon. v. 429.

ΩΓ δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἢ δ' ὀνίνησιν.

Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπας, ὃν κ' ἐθέλησιν.

Cui vero vult, magnifice præsto adest Jupiter, atque juvat. Inque concione inter homines eminet, quem voluerit; quem ipsum quoque locum viri quidam docti secus acceperunt. K.

5. 'Ρεῖα μὲν.) Contractio est in voce ῥεῖα ut Iliad. 9. Virgil. quoque dixit *alvaria* pro *alvearia*. vid. Guil. Canterum lib. 7. cap. 17. Æsopus (teste Laertio) quum rogaretur, quid ageret Deus; respondit: τα

μὲν ὑψηλὰ ταπανοῖ, τὰ δὲ ταπανὰ ὑψοῖ.

6. 'Αρίζηλον.) Eum vocat, qui dignus est æmulatione atque imitatione.

7. *Κάρφει.) Vulgo redditur, *contrahit*. Sed Proclus hic erat audiendus, qui exponit κάρφειν, *εὐτελεῖν καὶ ταπανὸν ποιεῖν*: quare reddendum, *deprimit, humilemque reddit*. K.

9. Κλυθεὶ.) Invocatio ad Jovem. Θέμισας vocat præcepta de moribus. *Immo potius θέμισαι sunt *judicia*, ut recte Enarratores Græci. Sic in Theogon. v. 85. de Rege, διακρίνοντα θέμισας ἰθέησι δίκησιν *administrantem judicia justitia*. Sen-

Sen-

*Facile enim extollit; facile etiam elatum deprimit:
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:
Facileque corrigit prævum, & superbum attenuat
Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.
Audi intuens & auscultans, & juste rege judicia
Tu: Ego vero Persæ vera dicere queam.*

*Non sane unum est contentionum genus, sed in terrâ
Sunt duo: alteram quidem probaverit sapiens,
Altera vituperio est digna, diversa autem sentientes
animum habent.*

*Nam hæc bellum exitiosum & discordiam auget
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed neces-
sario*

A 3

Immor-

Sensus hujus loci est: *Iu-
ste dirige judicia s. præsis
judiciis, ut jus ad justitiæ
normam dirigatur, & ex-
erceatur. K.*

10. Ἐγὼ δὲ κε Πέρσῃ.)
Propositio est. Ego Per-
sæ consulam optima. Jam
κε potentialis particula ad
μυθησαίμεν, referenda est,
quasi dicat: Tum vera di-
xero fratri meo, ubi tu le-
ges gubernaveris Jupiter,
& affueris mihi præscri-
benti præcepta de moribus.
* Dan. Heinsius pro Πέρσῃ
legit Πέρση vocandi casu:
quod ipsum quoque in
MS. suo invenisse se testa-
tur Grævius, verba autem
κλῦθι ἰδὼν αἰδῶν τε non, ut

vulgo fit, ad Jovem, sed
ad Persam fratrem referen-
da. Totus autem locus ex
Heinsii Græviique senten-
tia interpungendus, & ex-
ponendus: κλῦθι ἰδὼν αἰδῶν
τε. δίκη δ' ἰθὺν θέμισας Τύνη,
ἔγὼ δὲ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυ-
θησαίμεν. Vide & atten-
de Persa, & ex justitia ju-
dica: ego vero, o Persa, tibi
vera seu justia præcipiam. K.

11. Οὐκ ἄρα.) Duplicem
narrat contentionem au-
gendæ rei familiaris: alte-
ram vituperandam, quum
per injuriam & scelus cu-
mulantur opes: alteram di-
gnam laude. Ἐν, ἦν, pro
ἔσιν, Attice.

15. Οὕτως τήν γε φιλα.)
Osten.

Ἀθανάτων βελήσιν ἔριν τιμῷσι βαρεῖαν.
 Τὴν δ' ἑτέραν, προτέρην μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβεννή,
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 Γαίης ἐν ῥίζησι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν αἰμείνω,
 Ἥ τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει. 20
 Εἰς ἕτερον γὰρ τις τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
 Πλῆσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύει,
 Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων,
 Εἰς ἄφρονον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτοῖσι.
 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκλονι τέκλων, 25
 Καὶ πλωχὸς πλωχῷ φθονέει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.
 Ω Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνκαίτθεο θυμῷ.
 Μηδὲ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργε θυμὸν ἐρύκοι
 Νεῖκε' ὀπιπλεύοντ', ἀγορῆς ἐπακκὸν ἔόντα.

Ωρη

Ostendit, non fieri per se, ut hæc contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamén sit noxia: sed per accidens; quia scilicet non possint discernere a vere expetendis ea, quæ falso boni speciem præ se ferunt: idque naturæ quodam fato.

19. Γαίης τ' ἐν ῥίζησι.) Interpretibus autem, qui verba illa ad Jovem referunt, non ad τὴν ἔριν, nescio quid in mentem venerit.

20. Ἀπάλαμνον.) Inertem, qui manus nulli operi admovet. παλάμη enim

& manum, & ipsum opus significat.

24. Ἀγαθὴ δ' ἔρις.) Probat artificum inter se æmulationes. Hos duos versus Plato in Lyfide, & Arist. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galen. ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonæ illi & salutari cum Poëta nostro attribuit.

25. Κοτέει, φθονέει.) Verba hæc pertinent hic ad laudem: probat enim illam æmulationem artificum, qua alter altero citius diste-

tesce-

*Immortalium consiliis litem colunt molestant.
 Alteram vero, priorem genuit nox obscura,
 Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in æthere habitans,
 Terræ in radicibus, & inter homines, longe meliorem.
 Hac quantumvis inertem tamen ad opus excitat.
 In alterum enim quispiam intuens, opere vacans,
 Divitem, & ipse festinat arare atque plantare,
 Domumque recte gubernare, æmulatur vicinum vicinus.
 Ad divitias festinantem. bona vero hæc contentio homi-
 Et figulus figulo succenset, & fabro faber, (nibus.
 Et mendicus mendico invidet, & poeta poeta.*

O Persa, tu vero hæc tuo reponere in animo:

*Neque malis gaudens contentio animum tuum ab opere ab-
 Lites spectantem, concionum auditorem factum. (ducat,*

A 4

Cur

tescere conatur. Mira hu-
 jus loci suavitas, dum artifi-
 ces aliquot nominatim ex-
 primit. * Vir quidam Do-
 ctus in Observ. Miscell. T.
 I. Vol. II. p. 315. pro περι-
 μένους περιμενέ legi vult, πε-
 ραμένους περιμενέως κοτέας. Con-
 tra omnes codd. eam tan-
 tum ob causam, quia sic ver-
 sum hunc laudat Aristote-
 les. Sed ea causa est nulla,
 cum satis constet, veteres
 aliorum ῥήματα sæpe addu-
 xisse ita, ut non tam ver-
 borum, ordinisque ipso-
 rum, quam sensus ratio-
 nem haberent. K.

27. Ὡς Πέρση.) Alloqui-
 tur fratrem, & jam tradi-
 tam doctrinam ad ejus
 emendationem accommo-
 dat: eumque dehortatur a
 contentionibus forensibus,
 quia infeliciter circa eas
 versetur, cui singulis tem-
 poribus sui proventus non
 adfuerint.

28. Καυόχαρος.) Epithe-
 ton aptissimum inhonestæ
 contentionis, quia malis
 gaudeat, vel quod mali ea
 gaudeant, ambigua enim
 hujus vocis significatio.

29. * Ἀγορῆς ἐπαυλίστα
 ἀγορῆ

Ὡρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεκέων τ' ἀγορέων 30
 Ὡτινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανός κατὰκειται
 Ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν.
 Τῷ κεκορεσσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις σοὶ δ' ἐκέτι δεύτερόν ἔσται
 Ὡδ' ἔρδειν. ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος 35
 Ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διός εἰσιν ἄριται.
 Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἔδασσάμεθ'· ἀλλά τε πολλὰ
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγας, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλεις δικάσσαι,
 Νήπιοι δ' ἴσασιν ὅσα πλέον ἥμισυ παντός, 40
 Οὐδ'

ἀγορή h. l. non est forum,
 ut inepte reddebatur *fori*
auscultatorem, sed, ut recte
 Enarratores Græci, ῥήμα-
 τα, Φημή, ἢ γὰρ Φιλονεκίας ἐν
 ἀγορῇ. *Sermones, rumores,*
 ἔ. contentiones, quæ in fo-
 ro moventur. ἀγορῆς ἱπα-
 κκίς igitur est, homo con-
 cionum, contentionumque
 in foro audiendarum cupi-
 dus, ut dudum Grævius ad
 h. l. docuit. K.

30. Ὡρη.) Ætiologia est
 præcedentis adhortationis.
 Ille forum & litigium vita-
 re debet, qui sibi non est
 conscius magnarum divitia-
 rum. Non absurdum ergo
 erit legere Ὡρη cum aspira-
 tione, ut significet tempus,

& sensus tum erit: Ille li-
 tes diu sustentare non po-
 terit, cui non est bene in-
 structa & opulenta domus.
 Ὡρη.) Absque aspiratione,
 pro Φροντίς. Sed Stephano
 non videtur satis conveni-
 re cum præcedentibus: ni-
 si Ὡρη ὀλίγη πέλεται accipia-
 mus, pro ὀλίγην Ὡρην δὲ πέ-
 λεσθαι; non enim negat He-
 siodus id fieri (quum potius
 de hoc ipso fratrem repre-
 hendat) sed debere fieri
 negat.

32. Δημήτερος ἀκτὴν.)
 Idem quod βίος, id est vi-
 ctus, cibus. Δημήτηρ au-
 tem dicitur Ceres, quasi
 γημήτηρ, hoc est, terræ ma-
 ter, mutato γ in δ.

*Cura enim parva esse debet litiumque & fori,
Cui non est victus domi in annum repositus
Aestate collectus, quem terra fert, Cereris munus.
Quo satiatus lites ac rixam moveas
De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
Sic facere: sed in posterum discernamus litem
Rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem
Rapiebas, valde demulcens reges (multa
Donivoros, qui hanc litem volunt judicasse,
Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto,*

A 5

Ne-

* Homer. Iliad. N°v. 327.
Διητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημη-
τέρος ἀκτὴν: ubi Solus Δη-
μητέρος ἀκτὴν exponit τὸν
αἶτον ἐπὶ καταπασσόμενος
καὶ ἀλάμενος ἄρτος γίνεται.
KREBSIVS.

33. Τῷ κεκορεσσόμενος.)
Concessio ironica: Quando
ditatus es & abundas jam re
familiari, nec animus a
malo revocari potest, age
per me licebit, litiges
quamdiu voles.

34. Σοὶ δ' ἐκέτι δεύτερον.)
Antiqui, cum stricte ali-
quem cogerent, unam con-
ditionem proponebant, cui
adstringebant eum: cum
minus cogerent, sed plus
permitterent, secundam sta-
tuebant, usitata formula,

τῷτο δεύτερον ἔσαι: id est, si
primum non placet, lice-
bit & secundum. Δεύτερον
ἔσαι, nihil aliud est, quam
ἔξελαι, & potentiam denotat,
seu licentiam potius.

36. Ἐκ Διὸς αἶσι ἄρισται.)
Ita enim senserunt viri sa-
pientes, esse animis nostris
innatam rationem æqui &
boni.

38. Βασιλῆας.) Βασιλῆας
vocat præfectos singula-
rum urbium, quemadmo-
dum & Homerus.

40. Νήπιοι.) Mediocri-
tatem commendat, ac redar-
guit iudices & gubernato-
res, qui indulgent suis cu-
piditatibus & a vitæ frugali-
tate digrediuntur ad πλεο-
νεξίαν

'Οὐδ' ὅσον ἐν μαλαάχη τε καὶ ἀσφοδέλω μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γάρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 'Ρηιδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,
 Ὡς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν εἶναι
 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνῶ καταθεῖο, 45.
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἡσιν,
 Ὅτι

νειζίαν injustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem justitiæ longe potiore, quam injustitiæ & πλεονεξίας: deinde etiam non considerare, quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo per ἡμῖν, medium inter lucrum & damnum, quod est justum, & honestius atque utilius παντός, id est, toto: quo & sua pars retinetur, & alterius p̄d se pertrahitur. Plato 5. solit, & 3. Legum, intelligit de mediocritate, in statibus civilibus amplectenda.

* Ego subscribo sententiæ Platonis de Legg. Lib. III. & Aristotelis IV. Politic. quorum uterque existimat, præstare dimidium, si scilicet moderate utare, toto, hoc est, magnis divitiis, si eas luxu

perdas. Videtur consilium Hesiodi in hoc dicto esse hoc, ut admoneat fratrem, melius esse dimidiam possessionem quiete & secure habere, quam totam litibus, contentionibusque quærere. K.

42. Κρύψαντες γάρ ἔχουσι.) Pro ἔκρυψαν, Attice, occuluerunt. Causam hujus ignorantie ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum, hanc faciliorem vitæ rationem.

43. 'Ρηιδίως.) Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata, posse facile quemque, non admodum industrium, vel unius diei labore efficere, quod sufficiat in integrum annum. Innuvit ergo Poëta facilitatem victus quærendi apud priscos; illi non arabant,

*Neque quam magnum in malva & asphodelo. bonum.
Occultarunt enim Dii victum hominibus.
Facile enim alioqui vel uno die tantum acquisivisses,
Ut in annum quoque satis haberes, etiam otiosus.
Statimque clavum quidem in fumo poneres,
Opera vero bonum cessarent multorumque laboriosorum.
Sed Jupiter abscondit iratus animo suo,*

Quia

bant, uno die tantum colligebant; quantum per totum annum erat necessarium. Erant autem frugalissimi, malva & asphodelo contenti: verum posteri homines ad voluptatem proni, nec quibuslibet contenti, laboriosissimam sibi ipsis vitam compararunt, dum undique ventri grata quærent.

44. Ως τί τί κ' εἰς.) Venustissimo idiomate οἱ εἰς ἐνικντὸν ἔχοντες dicuntur οἱ πλάσιοι, quibus opponebantur οἱ εἰς ἡμέραν ἔχοντες.

45. Πηδάλιοι.) Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent autem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

47. Ἀλλὰ Ζεὺς) Longam

fabulam recenset de Pandora, qua docet Jovem iratum abdidisse ignem, id est, veritatem, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Jupiter Pandoram, id est, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, & quamvis multis modis adblandiatur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem; & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, sed sero recepisse pœnitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεὺς, quasi προμηδόμενος, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine secun-

Ὅττι μιν ἔξαπάτησεν Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τὸν ἐκ' αὖθις ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.

Κρύψε δὲ πῦρ τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς Ἰαπέτοιο 50

Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος

Ἐν κόιλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.

Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.

Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς,

Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπερο-
 πεύσας, 55

Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα ἢ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.

Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ὃ κεν ἅπαντες

Τέρπωνται κατὰ θυμόν, εὖν κακὸν ἀμφαγα-
 πῶντες. (ῶντε.

Ὡς ἔφατ'. ἐκ δ' ἐγέλασσε παῖθ' ἀνδρῶν τε θε-

Ἡφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα 60
 Γαῖαν

eundem quosdam intelli-
 gitur vis humani ingenii.

48. Ἀγκυλομήτης.) Lege
 Ποικιλομήτης. Sed alteram
 præfert Proclus, auctorem
 Plutarchum laudans.

50. Κρύψε.) Jupiter ab-
 scondit ignem, cujus bene-
 ficio fere omnes artes exer-
 centur. Vel ignem, id est,
 mentis vim solertem, ut
 simplicius viverent homi-
 nes.

52. Ἐν κόιλῳ.) Ignem fe-
 rulis optime fervari, auctor
 est Plin. l. 13. c. 22.

55. Χαίρεις) Est quædam

νεμνηστικὴ approbatio. Pul-
 chre hic notatur ingenioso-
 rum studium, & inconside-
 rata in successu suorum co-
 natuum lætitia.

58. Ἐὖν κακὸν ἀμφαγα-
 πῶντες.) Ea fere est huma-
 narum rerum conditio, ut
 illæ ipsæ cupiditates, quæ
 omnis generis mala secum
 trahunt, nos delectent.

59. * Ἐκ δ' ἐγέλασσε) Vir
 quidam doctus in Observ.
 Miscell. Tom. I. Vol. II.
 p. 315. Origenis auctorita-
 te inductus, legere mallet
 ἐτέλεισσε, quam lectionem
 animo

Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
Quocirca hominibus paravit tristia mala.
Abscondit vero ignem : quem rursus egregius Japeti filius
Surripuit ad hominum usum Jove a consulto
In cava ferula, fallens Jovem fulminibus gaudentem.
Huncque indignatus affatus est nubicoga Jupiter :
Japetionide , omnium maxime versute,
Gaudes gnem furatus, quodque animum meum de-
ceperis,
Quod tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum vehementer aman-
tes.

Sic ait : risitque pater hominumque Deumque.
Vulcanum vero insignem jussit quam celerrime

Terram

animo Jovis tunc temporis
 magis convenire putat, ob
 superius *χολωσάμενος*. Sed
 id quidem nihil efficit. Sæ-
 pe enim risus tribuitur
 animo, diverso licet affe-
 ctu occupato. Locus, huic
 simillimus, Clerico jam huc
 adductus, est apud Virgi-
 lium *Aeneid. X. v. 742.*

Ad quem subridens mista
Mercentius ira.

ad quem dignus qui confe-
 ratur Cerda. Bene etiam ad
 hunc Hesiodi locum Scho-
 liaſtes : *Θυμῶτα μὲν περι-*
φρονέμενος, γελᾷ δὲ πάλιν

τῇ ἐλπίδι τῆς τιμωρίας. Ira-
 scitur offensori despectui
 habitus, ridet autem ob
 spem ultionis mox sumen-
 dae. K.

60. "*Ἡφαιστον.*) Recenset
 jam, quomodo Pandora
 condita sit. M. Garbitius
 sensum hujus fabulæ sic ex-
 plicat: Hominem prius ha-
 buisse sinceriores & pu-
 riores naturam, simpli-
 ciusque vixisse. Postquam
 vero lascivia mentis ipsius
 contra voluntatem Dei sibi
 vendicarit ingenii & cogni-
 tionis vim exercitatiores,
 inde

Γαῖαν ὕδρι Φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπῳ θέμεν αὐδὴν,
 Καὶ θένος, αἰθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα εἵσκειν
 Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 Ἔργα διδασκῆσαι πολυδαίδαλον ἰσὺν ὑφαίνειν·
 Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῇ Ἀφροδί-
 την, 65

Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας.
 Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπὸν ἦτος
 Ἑρμείην ἥνωγε διάκτορον Ἀργεϊφόντην.

Ως

inde quasi transformatum in aliam naturam, & κράσιν corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus cœlestibus, sed quibus corporea fæce contaminata, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, varie abutatur ad lasciviam & luxuriam variarum artium, & inventionum: & hoc sub spe & specie boni & vitæ melioris; sed quam omnem industriam suam posteriore consideratione, & eventu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Cæterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus, Poëtam hic significare, non unum esse genus voluptatis.

62. Ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα εἵσκειν. MS. Palat. Παρθενικῆς, id est, παρθένης, ut habent glossæ.

63. « Παρθενικῆς » Antea legebatur παρθενικαῖς. Sed recepi lectionem, quam Grævius in quibusdam Codd. invenit, & Proclus quoque habet, tanquam convenientiorem huic loco. Παρθενικῆς εἶδος referendum est ad Pandoram, non ut vulgo faciunt, ad Deas. K.

66. Καὶ πόθος.) Indefessam cupiditatem superandi alios vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. Γυιοκόροι, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absument membra: sicut fere videre est, inge-

*Terram aquæ miscere, hominisque imponere vocem.
Et robur, immortalibus vero Deabus facie similem reddere
Virginis pulchram formam peramabilem: at Minervam
Opera docere, ingeniose telam texere:
Et venustatem circumfundere capiti auream Vene-
rem,*

*Et desiderium vehemens, & ornandi corporis curam.
Indere vero imprudentem mentem, & fallaces mores
Mercurium jussit nuntium Argicidam.*

Sic

ingeniosos pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animadverto: γυνόκες μελεδῶνας, inquit, ὡς τὰ γυνῆα κοσμέσας. τὸ γὰρ κοσμεῖν ἢ καλλῶναι οἱ παλαιοὶ κορεῖν ἔλεγον, de curatura, quæ bonam virginum naturam corrumpit, ἐν τῷ καλλωπίζαν, Proclum agere existimo. Stephanus mallet leg. γυνόκους. Illa enim etymologia nimium longe petita esse videtur, τὰς τὰ μέλη ἐσθλίσας ἄχρι κόρης.

* Non multum sani inest iis, quæ ad horum verborum illustrationem hic afferuntur. γυνόκοι μελεδῶναι sunt curæ, quas fæminæ colendo ornandoque cor-

pori impendunt. Stephani conjectura γυνόκους nulla veri specie est commendabilis. Poteratne illi ignotum esse, κορεῖν sæpe esse, curare, purgare, ornare? unde in Actibus Apost. XIX, 35. Ephesus dicitur νεωκόρος Ἀρτέμιδος, quasi ædituus Dianæ. K.

67. Ἐν δὲ θέμεν.) Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi, quam attulimus, commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti, nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores & πλεονέκται variis artibus & dolis lucrum captare.

68. Ἐρμῆν ἠνωγε.) Mercurium finxerunt nuntium Deorum, quod ejus motus
fit

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπὶ θοῖο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει κλυτὰς Ἀμφιγυήεις 70
 Παρθένω αἰδοίῃ ἵκελον, Κρονίδεω διὰ βελάας.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθώ
 Ὅρμυς χρυσείας ἔδεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
 ὦραι καλλίκομοι σέφον ἀνδρῶν εἰαρινοῖσι. 75
 Πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφῆρμωσε Παλλὰς Ἀθήνη.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ σῆθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης.
 Ψεύδεά θ' αἰμυλίας τε λόγους καὶ ἐπὶ κλοπῶν ἦθος
 Τεῦξε, Διὸς βελλῆσι βαρυκτύπε· ἐν δ' ἄρα Φωνὴν
 Θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα 80
 Πανδώραν· ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσιν.
 Αὐτὰρ ἔπει δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεῖα πέμπε παλῆρ κλυτὸν Ἀργειφόντην,
 Δῶρον ἄγοντα θεῶν ταχὺν ἄγγελον. 85
 ἐπὶ
 μηθεὺς

Ἐφρά-

fit maxime admirabilis, & quod ejus varia ratio fit in genituris.

72. Ζῶσε.) Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

73. Πότνια Πειθώ) Eloquentiæ Dea ab antiquis habitata, quam Græci peculiari templo & ceremoniis colebant.

79. * Φωνὴν Θῆκε) Redditur vulgo: vocem imposuit. Sed quid attinebat Mercurium demum id facere,

quod antea quam fecisse dicebat Vulcanus? quid multa? Φωνή, hic est, ὄνομα, nomen ipsi imposuit Mercurius: quod sequentia confirmant, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα πανδώραν. Sed hoc Grævius jam dudum monuit. K.

81. Πανδώραν) Quidam (ut ante monuimus) voluptatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam,

*Sic dixit. illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.
 Moxque ex terra finxit inclytus Vulcanus
 Virgini verecundæ imaginem Jovis consiliis.
 Cinxit vero & ornavit Dea cæsia Minerva.
 Circum vero Charitesque Deæ, & veneranda Suada,
 Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
 Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis.
 Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Mi-
 At in pectore illi nuncius Argicida (nerva.
 Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
 Condidit, Jovis consilio tonantis, sed nomen illi (ce
 Imposuit Deorum præco, appellavit autem mulierem hanc-
 Pandoram: quia omnes caelestium domorum incolæ
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
 At postquem dolum perniciosum & inevitabilem abjoluit,
 Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam
 Munus ferentem Deorum celerem nuncium. Neque Epi-
 metheus*

Cogi-

fitam, quam admirantur homines, tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens vitio naturæ.

82. Ἀλφησιων.) Intelligit solertes, qui discedunt a simplicitatis rectitudine; & qui curiosi sunt. Ἀλφησιωνες indagatores exponunt, sed id accipiendum est in

malam partem pro curiosis, quia sic sunt hominum ingenia, ut præsentia fastidiant, cupiant & adfectent alia. Sicut & pisces ἀλφησιωνες vocant, quia statim adnatare solent, si quid adjeris in piscinam. Porro gravissime ista curiositas reprehenditur ab Horat. lib. i. Ep. 14. vers. pen.

*Optat ephippia bos piger,
 optat arare caballus.*

85. Οὐδ' Ἐπιμηθεύς.) Mit-
 B titur

Ἐφράσαθ' ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
 Δέξασθαι παρ' Ἰδὸς Ὀλυμπίῃς, ἀλλ' ἀποπέμπειν.
 Ἐξοπίσω, μήπῃ τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνέησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζᾶεσκον ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' αἰθρώπων 90
 Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 Νέσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' αἰδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηρεάσκουσιν.
 Ἀλλὰ

titur donum ad Epimethea, & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est προμηθεὺς animi hominis. Ideoque specie huius boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepisse pœnitet. Recte ergo Horatius,

- - Nocet empty dolore
 voluptas.

*86. Μήποτε δῶρον δέξασθαι παρ' Ἰδὸς.) Adducit hunc locum Plutarchus in libello de audiendis Poëtis, ubi contendit, nomen Jovis h. l. usurpari de Fortuna potentia. Sed quid de iudicio Plutarchi de hoc, & Ho-

meri locis, in quibus nomen Διὸς s. Ἰδὸς pro Τύχῃ sumendum putat, sit statuendum, dicemus in Animadversionibus nostris ad aureum illum Plutarchi libellum, qui, Θεῶν δίδοντας, mox in adspæctum prodibit. K.

91. Νόσφιν ἄτερ τε.) Hæ duæ particulae, quamvis idem denotent, intendunt tamen hic significationem. Vel hinc magna incuria librariorum deprehendi potest, qui Νόσφιν ἄτερ κακῶν reliquerint: quum paulo post, v. 113. Νόσφιν ἄτερ τῶν πόων, ponant.

*In quibusdam legitur ἄτερ κακῶν, quæ lectio Grævio quoque probatur: etsi in ea re Stephanus incuriaë librariorum accusat. Sine causa: nam & sic metro sua integritas

*Cogitavit quod illi præcepisset Prometheus, ne quando
Susciperet a Jove Olympio, sed remitteret (minus
Retro, nec ubi mali quippiam mortalibus eveniret.*

*Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
Prius namque in terra vivebant homines
Scorsim a malis, & sine difficili labore,
Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
Statim enim in afflictione mortales convescunt.*

Sed

gritas constat, cum prima
in κακῶν ob alterum κ,
quod pronunciando du-
plicatur, possit produci:
plane ut v. 113. ubi in qui-
busdam MS. legitur ἄτερ
πόνων, sine τῶτε. ubi Tze-
zes πόνων δὲ τὸ πο κοινή
ἐστὶ συλλαβή. ὑπὸ γὰρ τῆ ν
ἀμεταβόλῃ ἐκτείνεται. At-
tamen cum in plerisque
Codd. legatur Νόσφιν ἄτερ
τε κακῶν, neque sine ulla
necessitate legem metricam
neglexisse Poëtas credibile
sit, eam lectionem exhiben-
dam cūravi. K.

92. *Γῆρας ἔδωκαν.) Vir
quidam doctus in observ.
Miscell. Tom. I. Vol. II.
p. 316. pro γῆρας ex Orige-
ne κῆρας legendum, sequen-
temque versum delendum
censet. In quo assentientem
sibi habet alium virum do-

ctum, qui l. c. tradit in an-
tiquo codice κῆρας legi, se-
quentemque versum desi-
derari. Sed ad hæc regeri-
tur Tom. I. Vol. III. p. 77.
earundem Observatt. faci-
lius creditu esse, oscitan-
tes librarios κ pro γ posuis-
se, quam ut scriberent γ pro
κ, & postea integrum
versum de suo addidisse.
Addatur & hoc, γῆρας sen-
sum multo commodiorem
efficere quam κῆρας, cum
Morbos adferre mortem lo-
cutio sit inepta; sed senectū-
tem accelerare eos usitatus
esse. Denique senectutem
h. l. figurate adhiberi, &
significare, infirmitates se-
nectutis, quæ dicantur mor-
bis accelerari. K.

93. Αἴψα.) Κακότης hic
pro malo externo accipi-
tur.

Ἄλλα γυνὴ χεῖρεσσι πίθη μέγα πῶμ' ἀφελῆσα,

Ἐσκέδασ' αἰθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ. 95

Μένη δ' αὐτὶς ἐλπίς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι

Ἐνδον ἔμιμνε πίθη ὑπὸ χείλεσιν, ἔδ' ἐθύραζε

Ἐξέπτη πρόθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,

Αἰγίοχος βελήσι Διὸς νεφεληγερέταο. (ταμ. 100

Ἄλλα δ' ἐμυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλη-

Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δ' ἐθάλασσα.

Νῆσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ἐπὶ νυκτὶ

Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσι

Σιγῇ. ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.

Οὕτως

* Plutarchus *de Audienda Poëtis* observat, vocem κακότητος interdum significare κακίαν καὶ μοχθηρίαν ψυχῆς, *malitiam*, *pravitatemque animi*, quod confirmat illo Hesiodio *Ἔργ.* v. 287.

Τὴν μὲν γὰρ κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἐστὶν ἐλέδαι.

Interdum autem κακῶσιν ἢ δυσυχίαν, *calamitatem* ἢ *miseriam*, in quam rem adducit hunc ipsum Hesiodium versum, ita tamen, ut Homero adscribat. Et legitur sane apud Homer. *Ὀδυσσ.* T. v. 360. K.

94. Ἄλλα γυνή.) Proverb. Γυναικῶν ὕλεθροι. *Mulier*, id est, *appetitiva* & *feminea*

affectio, & *publica indulgentia* δημωγωγικὴ & ψυχαγωγικὴ atque *συρφετώδης*, unde laxatur disciplina severior. Hinc deinde sublata disciplina tanquam operculo *Pandoræ*, id est, corporis & animi humani, statim quasi ex antro *Æoli* venti & impetus affectuum,

Qua data porta riuunt, Ἐπ' *terras turbine perflant*, & nusquam non pervadunt, & nihil non moliuntur. Quod tamen spes remansit, significat, neminem tam desperatis rebus esse, quin aliquando speret. Ovid.

Vivere spe vidi, qui moriturus erat.

98. Πρόσθεν γὰρ.) *Ratio* folius

*Sed mulier manibus vasis magnum operculum cum dimo-
visset,*

Dispersit: hominibus autem immisit curas graves.

Sola vero illic spes in non fracta pyxide

Intus mansit dolii sub labris, neque foras

Evolavit. prius enim injecit operculum dolii,

Ægiochi consilio Jovis nubicogæ.

Alia vero innumera mala inter homines errant.

Plena enim terra est malis, plenumque mare.

Morbi autem hominibus tam interdiu quam nocte

Utro oberrant, mala mortalibus ferentes

Tacite: nam vocem exemit prudens Jupiter.

B 3

Sic

solius spei in pyxide reli-
ctæ. Magnum certe Dei do-
num spes, quo solo affectu
homines inter tot ærumnas
sustentantur & aluntur, &
sine cujus condimento o-
mnia non solum fatua, vel
etiam insuavissima sunt.

99. * Hunc versum delen-
dum censet Heinſius, ſuf-
fragante Grævio, ea ratione
inductus, quia Plutarchus,
hunc locum *in consolatione
ad Apollonium* adducens,
eum omittit: quæ ratio an
ſatis gravis ſit, judicent me
acutiores. K.

102. * Ἐφ' ἡμέραν.) Græ-
vius corrigit ἰσήμερον. Sine
idonea cauſa. Nam quod
ſuæ emendationi confir-

mandæ adducit Plutar-
chum, qui *in consolatione
ad Apollonium* ita locum
hunc laudat, nihil valet.
Satis enim conſtat, veteres
ſæpiſſime aliorum loca lau-
daſſe ita, ut ipſa non in-
ſpexerint, ſed ut memoria
ſuggeſſerit, ſenſum potius,
quam ipſa verba referre
contentos. Quod ſi ex ci-
tatione aliorum omnia ve-
terum loca eſſent emen-
danda, quis corrigendī finis
eſſet? K.

104. Συγῆ, ἰππὶ Φωτῆν.)
Veriſſime contra Heſiodum
dicit Plutarchus in præce-
ptis ſanitatīs; non omnes
morbos ſolere tacite & fur-
tim invadere ipſos, homi-
nes

Οὕτως ἔτι πρὸς ἐπὶ Διὸς νόον ἐξαλέαθαι. 105

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω

Εὖ κ' ἐπισημένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
Χρῦσεον μὲν πρῶτις γένος μερόπων ἀνθρώπων.

Ἀθάνατοι ποίησαν ἐλύμπια δώματ' ἔχοντες. 110.

Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνῳ ἦσαν, ὅτ' ἔραιῳ ἐμβασίλευεν.

Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,

Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζίος· ἔδ' ἐτι δειλὸν

Γῆρας ἐπῆν· αἰεὶ δὲ πίδαας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι

Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἐκτοσθεν ἀπάντων. 115

[Ἀφνειοὶ μέλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι]

Θνη-

nes; sed plurimi καθάπερ
προαγγέλης καὶ προδρόμους καὶ
αὐρηκας ἔχουσιν ἀπεψίας καὶ
δυσκινήσεις.

106. Εἰ δ' ἐθέλεις.) Quin-
que ætates jam fingit: quo
commento significat, natu-
ram & mores subinde dete-
riorēs fieri, & vitia homi-
num augeri. Hanc descri-
ptionem ætatum omnes fe-
re Latini Poætæ imitati sunt.
Ἐκκορυφώσω, significat ex-
positionem ordine factam
& integram, neque tamen
prolixam.

108. Ὡς ὁμόθεν γεγάασι.)
Sequitur ætatum descriptio,
qua monstrat, omnia fatis
in pejus ruere.

109. Χρῦσεον.) Aureum,
ut inquit Plato, propter
præstantiam naturæ, mo-
rum & vitæ.

112. Ὡς τε.) Cognoverat
fortasse Poëta aliquid de vi-
ta primorum parentum in
paradiso: & ideo respici-
ens eo, hæc dicit: Θεοὶ δ'
ἔζων. Lege Θεοὶ ζῶεσκον.
Ut paulo ante v. 90.

113. *Νόσφιν ἄτερ τε πόνων.)
Vir quidam doctus Observ.
Miscell. Tom. I. Vol. II,
p. 317. pro ἄτερ τε legen-
dum contendit ἄτερθε, quod
idem sit ac χωρὶς. Nisi quis
cum Gujeto malit ἄτερ γε.
Nulla ratione, si quid vi-
deo, satis gravi permotus.
KREBSIUS.

Sic nequaquam licet Jovis decretum evitare.

*Caterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
Belle ac scienter: tu vero præcordiis imposito tuis.*

*Ut simul nati sunt Dii mortalesque homines,
Aureum primo genus diversiloquentium hominum
Dii fecerunt cælestium domorum incolæ.*

*Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret:
Et ut Dii vivebant, securo animo præditi,
Plane absque laboribus & ærumna: neque molesta
Senectâ aderat; semper vero pedibus ac manibus sibi
Delectabantur in conviviiis extra mala omnia: (miles
[Abundantes pomis, cari beatissimis Diis.]*

B 4

Morie-

115. Ἐν Θαλίῃσι.) Ἐορταῖς, sacris epulis. Græci enim sæpenumero totam τὴν αἰ. θανασίαν voce Θαλίᾳ designant, quod Latini Divum epulas dicunt. Vocant enim Θαλίᾳ sacras epulas, ἀπὸ τῆς θάλλαν, id est, florere.

* Quod Hensius hic de αἰθνασίᾳ, per vocem Θαλίᾳ indicat, tradit, id, more ipsius, argute magis, quam vere dictum. Θαλαῖα h. l. sunt epulae, instructæ ex rebus iis, quas terra non culta, & jussa, sed sua sponte proferebat. Præcis Græcis Θαλίᾳ dicebantur, convivia laute instructa, quia ad ea conveniebant in hono-

rem Deorum: quod me docuit Athenæus Lib. II. c. 3. Θαλίᾳ ὠνόμαζον, ὅτι Θεῶν χάριν ἡλίζοντο καὶ συνήεσαν. τῆτο γὰρ ἐστὶ τὸ δαῖτα θάλλαν. Inde pro quibuscunque epulis lautioribus. confer. Plutarch. Sympoſ. Lib. IX. πρόβλημ. 15. & Bissetum ad Aristoph. Nub. v. 308. K.

* Ἀφνειοί) Hunc versum, qui & nunc in editionibus tantum non omnibus desideratur, inferendum curavi, auctoritate Diodori Siculi permotus, qui eum Libr. V. Bibliothecæ antecedenti versui adjungit: eum quoque exhibet Robinsonius, & Grævius jam dudum

Θηῆσκον δ' ὡς ὕπνω δεδμημένοι· ἔθλα δὲ πάντα
 Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρερα
 Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθέλημοι
 Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἐθλοῖσιν πολέεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτο γένος κατὰ γαῖα κάλυ-
 ψεν, 120

Τοὶ μὲν δαίμονες εἰσι, Διὸς μεγάλα δια βελαῖς,
 Ἐθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
 Οἱ ῥα φυλάσσεσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 Ἥερα ἐσσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν
 Πλετοδοταὶ καὶ τῷτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον. 125

Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπιθεν
 Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέῳ ἔτε Φυὴν ἐναλίγκιον, ἔτε νόημα.

Ἀλλ' ἑκάτὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
 Ἐτρέφετ' ἀτάλῳ μέγα νήπιος ὧ ἔν οἴκῳ. 130
 Ἀλλ' ὅταν ἡβήσειε, καὶ ἤβης μέτρον ἴκητο,
 Παιυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες

Ἀφρα-

dudum restituendum cen-
 suit. K.

117. Καρπὸν δ' ἔφερε.) Sic
 Virgil. 1. Georg. v. 127.

- - ipsaque tellus

Omnia liberius nullo po-
 scente ferebat

Ζείδωρος.) Elegans epithe-
 ton terræ, quod vitæ neces-
 saria det. Sic etiam Venus
 dicitur ζείδωρος. Plinius vult
 sic terram dictam, quod
 zeam proferat.

121. Δαίμονες.) Hæc omnia

non multum discrepant ab
 iis, quæ sacra scriptura tra-
 dit de bonis Angelis. Δαίμο-
 νες, quasi δαήμονες, quod Diī
 omnia sciant. Vide Macro-
 bium Saturnal. 1. cap. 13.

* Plutarchus de oraculo-
 rum defectu hos duos ver-
 sus ita adducit:

Τοὶ μὲν δαίμονες ἐθλοὶ ἐπι-
 χθόνιοι τελέθουσιν,
 Ἄγνοί, ἀλεξίκακοι φύλακες
 θνητῶν ἀνθρώπων.

Eodem

*Moriebantur autem ceu somno domiti: bona vero omnia
 Illis erant; fructum autem ferebat fertile arxum
 Sponte sua multumque & copiosum: ipsique pro arbitrio
 Tranquilli res suas curabant cum bonis multis.
 Verum postquam hoc genus terra abscondit,
 Ii quidem daemones facti sunt, Jovis magni consilio,
 Boni, in terris versantes, custodes mortalium homi-
 num:*

*Qui quidem observant & justa & prava opera,
 Caligine induti, passim oberrantes per terram,
 Opum datores, atque uno regium honorem consecuti sunt.*

*Secundum inde genus multo deterius postea
 Argenteum fecerunt caelestium domorum incolae,
 Aureo neque corporis habitu simile, neque ingenio,
 Sed centum annis puer apud matrem sedulam
 Nutriebatur crescens valde rudis domi suae:
 Cum vero adolevisset, & pubertatem attigisset,
 Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes*

B 5

Ob

Eodem modo leguntur apud Aristidem & Platonem: quorum auctoritate permotus Grævius eam lectionem vulgatæ præferendam putat. Cæterum de Geniorum natura multis disputat Plutarchus libro citato. K.

125. Πλατοδότης.) Dicti sunt Dii, qui τὴν ἐπικαρπίαν promoverent, & quocunque modo terræ præfessent.

126. Δεύτερον.) Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod argenteum vocat: & eo deterius priori fuisse ostendit, quo argentum est vilius auro.

129. Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς) Ἀλλ' eleganter hoc loco pro αἰῶν ὅμως ponitur.

131. Ἡβης μέτρον.) Vocat mediam ætatem, quæ Græcis ἀκμή dicitur.

Ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ αἰτάθαιλον ἐκ ἐδύναντο
 Ἀλλήλων ἀπέχεν ἑὸν αἰθανάτης θεραπεύειν
 Ἡθελον, ἑὸν ἔρδεν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς, 135
 Ἡθέμις ἀνθρώποισι κατ' ἥθεα. τὲς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολέμενος ἕκιστα τιμᾶς
 Οὐκ ἐδίδεν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Ἀυτὰρ ἔπει καὶ τὸ γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται 140
 Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμψης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώ-
 Χάλκειον ποίησ', ἐκ ἀργυρῶ ἑδὲν ὁμοῖον, (πων

Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὁμβριμον' οἷσιν Ἀρης

Ἔργ' ἔμελε ζονόεντα, καὶ ὕβριες ἑδέετι σῖτον 145

Ἡθιον, ἀλλ' αἰδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυ-
 μόν,

Ἀπλα-

135. Οὐδ' ἔρδαν.) Ἐρδαν,
 non raro apud Græcos ca-
 pitur pro sacrificare, ut fa-
 cere apud Latinos. Virgil.
*Cum faciam vitula pro
 frugibus.*

137. Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε.)
 Significat propter impieta-
 tem & neglectam religio-
 nem mortuos esse: docet-
 que ob id factum, ut non
 converterentur quidem in
 divinos spiritus, ut illi pri-
 ores, sed tamen essent bea-
 ti, & sub terra degerent.

140. Ἐπιχθόνιοι.) Lege
 Ἐπιχθόνιοι.

*Τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι.) Hunc
 locum, paullo obscurio-
 rem, ita exponit Grævius:
 Hi beati mortales secundi
 sunt terrestres, scilicet dæ-
 mones: hoc est secundi gra-
 dus, inferiores illis dæmo-
 nibus, qui ex aurei seculi
 θνητοῖς sunt orti. Qui qui-
 dem non regium honorem
 sunt adepti, ἀλλ' ἔμψης τιμὴ
 καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ, sunt ta-
 men & hi in dignitate con-
 stituti. K.

142. Ζεὺς δὲ.) Tertium
 genus hominum æri com-
 parat, immane, ferox, &
 omni-

*Ob stultitias. Injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque Deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatissimis Diis, qui Olympum habitant.*

*At postquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem terrestres beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur:
Jupiter vero pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vehemens & robustum: quibus Martis
Opera curæ erant luctuosa, ac injuriæ: neque ullum cibum
Edebant, sed ex adamante habebant durum ani-
mum,*

12

omnino Martium; fortasse
Gigantes intelligit.

144. Ἐκ μελιᾶν.) Fingit
natos ex arboribus, ut signi-
ficet duritiem & feritatem
animorum, utpote qui toto
impetu ad armorum & bel-
licorum instrumentorum
usum ferebantur.

145. Οὐδὲ τι σῖτον.) Non
frumentum ederunt, sed
primi pecudes laniant, &
carne vesci cœperunt, quod
antea magnum nefas est cre-
ditum. Sic enim de bove
aratore ait Varro: *Ab hoc*

*antiqui ita manus absti-
neri voluerunt, ut capite
sancierint, si quis occidis-
set. Et apud Homerum,
cum socii Ulyssis boves so-
lis mactasse dicuntur, in-
telligi debent, boves arato-
res, quos violare impietas
erat.*

146. Ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον.)
Pulchra descriptio virium
corporis est, & volebat
significare mirabilem duri-
tiem in illorum animis fu-
isse, quod a civilibus discor-
diis, quæ florentissimas res-
publicas evertere solent,
impias

Ἀπλάστοι μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
 Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ σίβαροῖς μελέεσσιν.
 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο μέλας δ' ἔκ ἔσκε σίδη-
 ρος. 150

Καί τοι μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρσι δαμέντες
 Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερῷ Αἰίδαο,
 Νώνυμοι θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλῃς περ ἑόντας
 Εἴλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον Φάος ἠελίοιο. (155
 Ἀυτὰρ ἐπεὶ καὶ τῷτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
 Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιοτέρον καὶ ἄρειον,
 Ἄνδρῶν ἠρώων θείον γένος, οἳ καλέονται
 Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ Ἰὼς μὲν πόλεμός τε κακὴ καὶ φύλοπις αἰνὴ, 160
 Τὸς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι
 γαίῃ,

Ωλε-

impias manus non cohi-
 buerint.

149. Τοῖς δ' ἦν &c.) Vidi Vett. Codd. in quibus & ipsis ita scriptum esset: sed quamvis paulo ante in ἔτεα producat, ut producendum erit in τεύχεα post συν- ἴκῃσιν, credibile est tamen, Hesiodum τεύχη scripsisse.

152. Εὐρώεντα.) Gatakerus mallet hoc verti, situ

obfitum potius, quam la-
 tum.

* Ejusdem sententiæ Græ-
 vius est, qui *squalidum* red-
 di vult: quos si sequeris,
 derivabis ab *εὐρώς situs*,
squalor: neque tamen illi
 inepti, qui *latum, amplum*
 reddunt. Sæpe enim *εὐρώς*
latus, amplius, unde Hes-
 chius *εὐρώεντα* exponit πλα-
 τέα: quo sensu deducenda
 vox ab *εὖρος* latitudo, ut do-
 cet Eustath. ad *Ιλιάδ.* T. p.
 962. Edit. Rom. K.

*Inconditi: magna vero vis & manus invictæ
Ex humeris nascebantur in validis membris.
His erant ænea arma, æneæque domus:
Ære vero operabantur: nigrum enim nondum erat
ferrum.*

*Et hi quidem, manibus suis interfecti,
Descenderunt amplam in domum horribilis Plutonis,
Ignobiles: mors vero, tametsi terribiles erant,
Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.*

*Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
Jupiter Saturnius fecit justius & melius,
Virorum heroum divinum genus, qui vocantur
Semidei, priori ætate, per immensam terram.
Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
Alios quidem ad septem portas habentes Thebas, Cad-
mæam terram,*

Per-

155. 'Αυτὰρ ἱπεί.) Jam ante dictum est, hoc consilio ætatum differentias recenseri, ut describeret Poëta, quomodo vitia hominum aucta sint.

158. 'Ανδρῶν.) Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Hercules, Jason & alii Argonautæ vixerunt, qui Heroës vocati sunt, quod virtute communi hominum naturæ præstarent: & semidei, vel quod altero tantum parente deo nati

essent, vel quia in natura humana virtute divina præditi essent.

161. Τὰς μὲν ἱφ.) Heroica ætas continet Argonautas, & res gestas ad Theben & Trojanam historiam. Posteriora tantum tempora recenset.

'Επταπύλω.) Ad differentiam Thebarum Ægyptiarum, quæ dicebantur ἑκατόμυλοι, & illarum quæ dictæ sunt ἑποπλάκιοι, a monte, sub quo sitæ sunt in Cilicia.

Ωλεσε μαρναμένους μῆλων ἔκην Ὀϊδιπόδαο.
 Τὲς δὲ καὶ ἐννήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαΐτμα θαλάσσης
 Ἐς Τροίην ἀγαγάν, Ἑλένης ἔνεκ' ἠϋκόμοιο.
 Ἐνθ' ἦτοιγὲς μὲν θανάτῳ ἔλεος ἀμφεκάλυψε. 165
 Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθ' ὀπάσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε παλῆρ ἐς πείραια γαίης,
 [Τηλεῖα π' ἀθανάτων τοῖσι Κρόνος ἐμβασίλευε.]
 Καὶ τοὶ μὲν ναίεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Ὀλβιοὶ ἦρωες τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν 170
 Τρεῖς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρερα.

Μηκέτ' ἔπειτ' ὦφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετέναι
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
 Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐς ἰσιδήρεον· ἐδὲ ποτ' ἦμαρ
 Παύσονται καμάτῳ καὶ οἰζύος, ἐδὲ τι νυκτῶρ 175
 Φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἔθλα κακοῖσιν.
 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τῷτο γένος μερόπων ἀνθρώ-
 πων,

Εὐτ'

162. Μῆλων.) Id est, propter regnum ac potentiam; nam prisca reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertantes, ambo mutuis vulneribus conciderunt.

*Τηλεῖ.) Hunc versum, antea in hac editione desideratum, exhibendum curavi, ob rationes, a Grævio redditas.

Inferendum quoque curavit Robinsonius suæ editioni. K.

169. Ἐν μακάρων.) De Fortunatis insulis vide Plinium, lib. 6. c. 23. & Homerum Odyssææ δ. Παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην.) Hesiodus hoc libro injustitiæ pœnam constituit τὸν Ὠκεανόν, tanquam necessarium, a quo etiam justos separat: quibus hoc præmium proponit

Perdidit pugnantes propter oves Oedipi.

Alios vero in navibus per ingentem maris amplitudinem,

Ad Trojam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ:

Ubi mors quoque oppressit ipsos. (ens

Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribu-

Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terræ fines,

[Procul ab immortalibus: Saturnus horum Rex est.]

Et hi quidem habitant securum animum habentes

In beatorum insulis juxta Oceanum profundum,

Felices heroes: his dulcem fructum

Ter quotannis florentem profert fœcunda tellus.

O utinam ego quinto non interessem (natus!

• Hominum generi, sed aut mortuus essem prius, aut postea

Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die

Quiescent a labore & miseria, aut nocte

Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.

Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis,

Jupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium

hominum,

Cum

ponit, futurum, ut ne Oceano quidem opus habeant. Sicut enim ante ἐπιθυμίαν & τὸ ἐπιθυμητικόν, Oceanus ignotus erat, aut semotus: ita Heroum καὶ τῶν μακάρων animæ ultra Oceanum constituuntur, quod extra ἐπιθυμίαν sint; qua qui carent, ῥᾶτα ζῶαν dicuntur.

171. Τρις τῶν ἑταρῶν.) Elegantius Palatinus: Τρις ἑ.

τρεῖς, id est, πολλαίς, inquit interpres. Et sic τρις infra vers. 594.

172. Μηκέτ'.) Descriptio postremæ & ferreæ ætatis, quæ moribus est pessimis, impiis & depravatissimis, vitæque cursu calamitosissimo. Vox ὠφελον usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur ut verbum, tribus personis.

Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
 'Ουδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖος, ἔδὲ τι παῖδες, 180
 'Ουδὲ ξῆνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
 'Ουδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
 Αἰψὰ δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
 Μέμψονται δ' ἄρα τὸς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι
 Σχέτλιοι, ἔδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες. ἔδὲ μὲν οἷ γε 185
 Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
 Χειροδίκαι. ἕτερος δ' ἑτέρῃ πόλιν ἐξαλαπάξει.
 Οὐδέ τις εὐόρκῃ χάρις ἔσσεται, ἔτε δίκαιῃ,
 Οὔτ' ἀγαθῆ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
 'Ανέρας τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδῶς 190
 Οὐκ ἔσαι. βλάβει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,
 Μύθοι-

181. Οὐδὲ ξῆνος.) Eleganter hunc locum expressit Ovid. lib. i. Met.

- - Non hospes ab hospite
 tutus,
 Non socer a genero, fratrum
 quoque gratia rara est.

184. Βάζοντ'.) Ita MS. Palat. Βάζοντε ἀντὶ τῆ βάζοντες, dualis pro plurali, inquit Tzetzes, ut apud Homer.

ὦ Λύκιοι πάρε φεύγετον;
 αἰδῶς, νῦν θοοὶ ἐστε.

Alii, βάζοντες ἐπέεσσι, & ita legisse videtur Moschopu-

lus: qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est; alii ἐπέεσσι.

185. Θεῶν ὅπιν.) "Οπιν Poëtæ usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum nec parentes præditi sunt.

186. Γηράντεσσι.) Athenis capitale fuit, θρεπτήρια non persolvere parentibus.

187. Χειροδίκαι.) Violenti,

Cum vix nati canescant.

*Neque pater liberis similis, neque liberi patri,
Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
Neque frater amicus erit, ut antehac:
Statim vero senescentes debonorare solent parentes.
Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
Impii, neque Deorum iram veriti, neque hi sano
Senibus parentibus educationis præmia reddent,
Violenti, alter vero alterius civitatem diripiet:
Neque ulla pii gratia erit, neque iusti,
Neque boni: magis vero maleficum & injurium
Virum colent, Justitia vero in manibus & pudor
Non erit. Lædetque malus meliorem virum,*

Verbis

ti, quibus jus est in manibus, qui neque jus, neque leges norunt.

189. "Τῆριν.) Pro ὑβριστήν, ut Latinis scelus pro scelersto.

* Proclus ad h.l. ὑβριν, ἀντὶ τῆ ὑβρισην καὶ κακῆργον ἀνδρωπον. τοῦτον καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Θυέστῃ. Πόλεμον, ἀντὶ τῆ ἐριστικόν, πολέμιον. Robinsonius in Notis ad h.l. scribit, se dubitare, an ullis exemplis probari possit, πόλεμον etiam pro πολέμιον. Sed quam dubitandi causam habeat vir doctus, non video. Quasi non usitatissimum Græcis sit, duo

substantiva ponere ita, ut alterum munus adjectivi sustineat. Sophocl. in Ajac. v. 59. μανίᾳσι νόσοις, morbis furiosis. Oed. Tyran. v. 21. μαντείας σποδῶ pro μαντικῇ. quod cum quidam non intelligerent, scripserunt μαντείας. in Electr. v. 182. Κρίσας ἀκτὴν pro κρισσῇ. Callimach. Hymno in Del. Φυγῶ ἐπὶ πρύμνῳ pro Φυγηῶ. Ubi quoque male Faber, deletο τῷ jota, scribebat Φυγῶ, Dorice pro Φηγῶ. Sed de hoc loquendi more Græcorum, ad quem viri quoque docti non semper attendisse videntur, pluribus, in juvenum gratiam, disputabimus

Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμῆται.

Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν

Δυσκέλαδος, κακίχαρτος ὁμαρτήσῃ συγερῶπης· (θείης, 195

Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπόν ἀπὸ χθονὸς εὐρυ-

Λευκοῖσιν Φαρέεσσι καλυψαμένῳ χρεῖα καλόν,

Ἀθανάτῳ μετὰ Φύλ' ἴτην, προλιπόντ' ἀνθρώπους,

Αἰδῶς καὶ Νέμεσις τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακῆ δ' ἐκ ἔσσεται ἀλκή.

Νῦν δ' αἶνον Βασιλεῦς ἐρέω Φρονέεσσι καὶ αὐτοῖς. 200

Ωδ'

in Lectionibus nostris Sophocleis. K.

192. Ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμῆται.) Ubi notandum est, non jungi præpositionem cum verbo, sed cum nomine: & licet ὄρκον scribatur, tanquam sit nomen per se, nullam tamen significationem, nisi cum ἐπὶ jungatur, habere. Est enim ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμῆται, pro ὁμῆται δ' ἐπὶ ὄρκον, ut infra vers. 280.

193. Ζῆλος.) Jam redit ad primam propositionem de litibus. Posteaquam vero præclare affectum invidiæ epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemefin Deas, reliquisse terras, id est, nec pudore bonos ab-

sterri amplius a turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hic significat justitiam, quæ ulciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic, vere philosophicus, etiam a Platone in Protagora tractatus fuit.

197. *Προλιπόντ'.) Adducit hunc Hesiodi locum Scholiastes Sophoclis ad Oed. Colon. v. 1746. ob figuram loquendi scriptoribus Atticis frequentatissimam, quæ de fœminis in Duali adhibent genus Masculinum: ut in illo Sophoclis loco, ἰδὲ γὰρ καὶ παθῆσα; ubi Schol. ἀντὶ τῆ ἰδῆσαι καὶ παθῆσαι. πολλαὶ δὲ τῷ γήματι χρῆται, αὐτὸ

*Verbis injustis alloquens, pejerabit vero:
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens comitabitur in-
viso vultu.*

*Tam demum ad cælum a terra spatiosa
Candidis vestibus, tectæ corpus pulchrum,
Ad Deos abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis, relinquentur autem dolores graves
Mortalibus hominibus: mali vero non erit remedium.*

*Sed nunc fabulam a brutis desuntam regibus narrabo,
quantvis ipsi sapiant.*

Sic

ἐντὶ τῶν θηλυκῶν τὰ ἀρε-
τικὰ τιθεῖς. καὶ ἐν Ἠλέκτρῳ.
Ὡ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβη-
κόσι ποτὶ,
Ψυχῆς ἀφαιρήσαντε πρὸ-
σαίτην φόνε.

καὶ πάλιν,
"Ὁρα, κακῶς πράσσετε, μὴ
μαίζω κακὰ κτηνώμεθα.
καὶ "Ὀμηρος,
Τῶγε βήτην τρήρωσι πε-
λαῖσι ἰθμαθ' ὁμοῖαν.
καὶ Ἡσίοδος
- - Ἀθανάτων μετὰ Φύλον
ἴσαν πρελιπόντ' ἀνδρώπας,
Αἰδῶς καὶ Νέμεσις.

Ex quibus & illud intelli-
gitur, Scholiasten hunc He-
siodi locum paullo aliter
legisse, ac nunc exhibe-
tur. K.

199. Κακῶ δ' ἐκ ἴσσεται

ἀλκή.) Id est, in tantum ma-
litia invalescet, ut plane
nullum vel remedium vel
auxilium hisce tantis malis
expectandum, (id enim
ἀλκή significat). Et per-
spexerunt sapientes, omnia
in rebus humanis mala cor-
rigi non posse, nec jus ci-
vile corrigit omnia. Multa
enim toleranda & dissimu-
landa veniunt, non quod
laudem mereantur; sed
quod sine maximo incom-
modo e medio tolli neque-
ant.

200. Νῦν δ' αἶνον.) Nar-
rat apologum, quo notat,
potentiorum mores adver-
sus inferiores. αἶνος fabulam
ejusmodi significat, quæ fi-
gurate & tecte contineat ad-
moni-

ὦ Ωδ' ἱρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
 ὦ Τψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων ἐνύχεσσι μεμαρπώς.
 ὦ Ηδ' ἐλεόν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,
 Μύρετο· τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε.
 Δαιμονίη, λίλέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων. 205
 Τῇδ' εἰς, ἥ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ αἰεὶ δὸν ἐῷσαν.
 Δεῖπνον δ', αἶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἢ ἐμεθήσω.
 † Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερί-
 ζειν.

† Νίκης τε σέρεται, πρὸς τ' αἰχέσιν ἄλγεα πάχει.
 ὦ Ως ἔφατ' ἀκυπέτης ἱρηξ, τανυσίπτερος ἔρηνις. 210
 ὦ Πέρση, σὺ δ' ἄκχε δίκης, μὴδ' ὕβριν ὄφελλε.
 ὦ Υβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ. ἔδῃ μὲν ἐὼλός
 ῥηϊδίως φερέμεν δύναιται, βαρύθι δέ σ' ὑπ' αὐτῆς,
 ἔγκύρσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
 Κρείσ-

monitionem feriam & gra-
 vem, & ex usu vitæ petitam.
 Νῦν δ' αἶνον βρασιλεῦσ'.) Pro-
 positio est. Tradam nunc
 præcepta Regibus & Magi-
 stratibus: & dicit Magistratum
 nil minus decere, quam
 vi grassari more bestiarum.

201. Ἀηδόνα.) Per Lusci-
 niam intelligit doctos ho-
 mines & sapientes; vocat
 hanc aviculam ποικιλόδειρον,
 gutture vario, propter soni
 & vocis varietatem.

205. Δαιμονίη, τῇδ' εἰς.)
 Tyrannica vox plane pro-
 verbialis, de alterius vi-

ta pro libidine statuentis.
 Quasi dicat, quantumvis
 iusta sint ea, quæ postules,
 tamen penes me est jus de
 te statuendi, quid velim.

206. * Τῇ δ' εἰς.) Reddi-
 tur *hac vultis*. male. red-
 dendum, *hac via incedere*
debes. Est hic usus præ-
 sentis temporis frequen-
 tissimus. Supra vers. 30.
 ὦ ῥη ὀλίγη πέλεται pro πέλε-
 δαι δᾷ, *exigua cura esse*
debet. Neque aliter in sa-
 cris litteris. Matth. III. πᾶν
 δέιδρον, *μὴ ποιεῖν καρπὸν κα-*
λόν, ἐκκόπτεσθαι καὶ εἰς πῦρ
βαλ-

Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,

Alte in nubibus ferens, unguibus correptam.

Illa vero misere, curvis confixa unguibus,

Lugebat: eam autem violento ille sermone allocutus est:

Infelix, quid strepis? habet te multo fortior.

Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.

Utrum vero libet, vel epulabor te, vel dimittam.

† Inprudens autem, quicumque velit cum potentioribus contendere: (titur.

† Quippe victoria privatus, & præter convitia dolores pa-

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis.

O Persa, tu vero cole justitiam, neque injuriam fove.

Injuria enim perniciosa est misero homini. nam nec divos

Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa,

Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi

C 3

Melior

βιάσται, h. e. exscindi, & in ignem conjici debet. Et sic infinitis locis aliis. K.

208. * Αφρων) Epiphonema seu ἐπιμύθιον hujus fabulæ, quod monet, non esse reluctandum potentioribus.

* Αφρων.) Hunc versum cum sequenti obelis suis notavit Aristarchus, eam ob causam, quod sententiæ & ἐπιμύθια non conveniant brutis. Illius sententiæ subscribit Grævius, qui propterea versum, paullo post sequentem, his duobus an-

teponendum censet, ita ut hi duo versus, tanquam ἐπιμύθιον & epiphonema tribuatur Hesiodi. Quam transpositionem versuum invenisse se in MS. Vossiano idem Vir doctus testatur. K.

211. * Ω Πέρση) Primum præceptum, quo fratrem ad justitiam colendam, & injustitiam vitandam adhortatur. Ὅσον opponit justitiæ, quia pro injustitia universalis hæc vox usurpatur: quamvis tamen sæpius accipiat pro insolentia, quæ comitatur divitias.

Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει 215.
 Ἐς τέλος ἐξελεύσασα. παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 Ἀυτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.
 Τῆς δὲ Δίκης ῥόδος ἐλκομένης ἦ κ' ἀνδρες
 αἴγασιν.

Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνασι θέμιστας.
 Ἦδ' ἔπεται κλαίεσθαι πόλιν τε καὶ ἡθεα λαῶν, 220
 Ἥρα ἔσσαμένη, κακὸν αἰθρώποισι φέρουσα.
 Οἳ τὲ μιν ἐξελεύσασιν, καὶ ἐκ ἰθείαν ἐνειμαν.
 Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδῶσιν
 Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνεσι δίκαις,
 Τοῖσι τέθλη πόλιν, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ. 225.
 Εἰρήνη δ' αἰνὰ γῆν κροτρώφας, εὐδὲ ποτ' αὐτοῖς.
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται ἐνρύοπα Ζεὺς,
 Οὐδέ ποτ' ἰδυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ.
 Οὐδ' αὖτε θαλῆς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
 Τοῖσι

215. Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει.) Ratio præcepti est, quare sit satius sequi justitiam, quia ad bonum finem perducī non potest, si quis injuria afficiat alium. Nam ut veritas laborare non potest, extingui non potest, ita nec injustitia. Atque hoc significare voluit, cum inquit, ἐς τέλος ἐλεύσασα· ἴσχειν vero est prævalere, obtinere.

216. Παθὼν.) Proverbialis locutio, quæ significat

miserrimam esse prudentiam, quæ ex malis nostris perdiscitur.

217. Ἀυτίκα.) Commemoratur in collatione justitiæ & injustitiæ, ut hominibus metum incutiat, ne contra justitiam faciant. Per ὄρκον intelligit omnem fidei violationem: per δίκας σκολιαῖς lites iniquas, quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.

218. Ῥόδος.) Tractus violentus, quo justitia ducitur coacta

*Melior ad justa : Justitia enim injuriam vincit,
Ad finem progressa : stultus vero malo suo discit.
Continuo enim sequitur jurisjurandi Deus injusta judicia:
Justitiæ vero aspera est semita tractæ quocunque homines
duxerint.*

*Donis corrupti, pravis judiciis cum judicarent causas.
Hac vero sequitur deflens urbemque & sedes populorum,
Caligine induta, malum hominibus adferens,
Quique ipsam expellunt, neque recte jus reddunt.
At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant.
Recta, neque a justo quicquam exorbitant,
Iis viget urbs, populi que florent in ipsa:
Pax vero per terram alma; neque unquam ipsis
Molestum bellum immittit late cernens. Jupiter
Nec unquam justos homines infestat fauces,
Neque noxa: convivia autem celebrant.*

C 4

Fert

coacta, pro fraudibus accu-
santium, & judicum.

220. Ἡ δ' ἔπειτα.) Sub-
intelligendum fortassis κα-
τὰ ἡθεα, id est, cætus, con-
ventus, statuta, & alia pra-
va, quæ sunt in consuetu-
dine civili.

*Erravit vir doctus, qui
ἡθεα h. l. cætus, statuta pu-
tat. Poteratne ipsi ignotum
esse κατὰ ἡθεα sexcenties Græ-
cis esse loca consueta, ubi
convivamus, sedes, habi-
tacula? sic supra v. 167.

Τοῖς δὲ δῖχ' ἀνδρῶπων βί-
ου καὶ ἡδὲ ὕπνου,

Iis autem seorsim ab ho-
minibus vitam & se-
des dedit. K.

223. Οἱ δὲ δῖκος.) Eru-
ditissime insignia justitiæ
præmia & commoda enu-
merat. Eadem fere recen-
set Homerus in clypeo
Achillis.

229. Θάλις.) Uterque
codex Palatinus.

Τοῖσι Φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον ἔρεσι 230
δὲ δρυς

Ἀκρῇ μὲν τε Φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
Εἰροπόκοι δ' εἰς μαλλοῖς καταβεβρίθασι·
Τίττουσιν δὲ γυναῖκες εὐκότα τέκγα γονεῦσιν·
Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· ἔδ' ἐπὶ νηῶν
Νείσσονται· καρπὸν δὲ Φέρει ζείδωρος ἄρβρα. 235
Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ, καὶ χέτλια ἔργα,
Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύς πα Ζεὺς.
Πολλάκι καὶ ζύμπασα πόλιν κακῷ ἀνδρὸς ἀπήνυρα,
Ὅστις ἀλιτράινει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάεται.
Τοῖσιν δ' ἐβράνόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρο-
νίων, 240

Λιμὸν ὁμῶ καὶ λοιμὸν. ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
Οὐδὲ γυναῖκες τίττουσιν. μινύθουσι δὲ εἰκοί,
Ζηνὸς φραδμοσύνησιν Ὀλυμπίῃς· Ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἡ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλετεν, ἣ ὄγε τέτλος,
Ἡ νέας ἐν πάντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν. 245
Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
Τήνδε δίκην. Ἐγγὺς γάρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔοντες
Ἄθά-

236. Οἷς δ' ὕβρις.) Anti-
thesi quadam confert inju-
storum pœnas ad præmia
justorum. Sunt autem o-
mnia illa nata ex legibus
naturæ; quia recta ratio
dictat, sceleratis & flagitio-
sis hominibus nullum ma-
lum fore impunitum, &
mala non esse commit-
tenda.

238. Πολλάκι.) Hæc sen-
tentia totidem fere verbis
est in Ecclesiaste: Sæpe uni-
versa civitas mali viri pœ-
nam luit. Ἐκκυρᾶν, dici-
tur luere peccata. Ἐκκυρᾶν)
Apud Æschinem in oratione
adversus Ctesiphontem legi-
tur ἀπήνυρα. Eustathius item
in lib. α. Iliad. legit, docens,
Homerum ἐκκυρᾶν ponere
pro

*Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero
quercus*

Summa quidem fert glandes, media vero apes:

Lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt:

Pariunt vero mulieres similes parentibus liberos;

Florentque bonis perpetuo: neque navibus

Navigant: fructum vero profert fœcundus ager.

*Quibus vero injuria mala curæ est, pravaque opera,
Iis pœnam Saturnius parat late cernens Jupiter.*

*Sapeque universa civitas malum ob virum punitur,
Qui peccat, & iniqua machinatur.*

*Illis autem cœlitus magnum importare solet malum Sa-
turnius,*

Famem simul & pestem: intereunt vero populi;

Neque mulieres pariunt; decrescuntque familiæ,

Jovis Olympii consilio. interdum vero rursus

Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut ille murum,

Aut navcs in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges, vos autem considerate etiam ipsi

Pœnam hanc, prope enim inter homines versantes

C 5

Dii

pro eodem, ubi dicit, ὅτι
πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος.
Tzetzes quoque, & vet. cod.
Palatinus, ut & Eustathius,
ἀπὸ τῆς αὐτῆς scribunt.

241. Λεμὸν ὅμῃ & λοιμὸν)
Poëtæ constanter observa-
runt, semper pestilitatem
sequi caritatem annonæ.

244. Ἡ τῶν γε.) Hæc &
familia procul dubio ab He-

bræis & doctrina Mosis &
Prophetarum desumpta sunt,
apud quos crebræ sunt hu-
jusmodi comminationes.

* "Ὅγε τῶν γε.) In edit.
Clerici editur τόγε. quod
sine dubio in locum ὅγε fuit
acceptum, quia redundare
videbatur. male. Vocem e-
nim, ὅγε, ita usurpatam, sin-
gularem vim habere, Ro-
bin-

Ἀθάνατοι λεύσσειν, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
 Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὕπιν ἐκ ἀλέγοντες.
 Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ 250
 Ἀθάνατοι Ζηνός, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
 Οἳ ῥα φυλάσσειν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 Ἡέρα ἐσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 Κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν. 255
 Καί ῥ' ὁπότε ἄν τις μιν βλάπτῃ σκολιῶς ἀνολιάζων,
 Αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι,
 Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νόον, ὃφρ' ἀποτίσῃ
 Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
 Ἀλλήπαρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες. 260
 Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, ἰθύνετε μύθους,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπαύγχευ λά-
 θεθε.

Οἳ αὐτῷ κακὰ τέυχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων.
 Ἡ δὲ κακὴ βεβλή τῷ βεβλεύσαντι κακίῃσιν.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός, καὶ πάντα νοήσας, 265
 Καί

binsonius ad h. l. exemplis
 cum ex Hesiodo, tum Ho-
 mero petitis ostendit. K.

249. Τρίβουσι.) Emphasis
 hujus vocis significat ejus-
 modi odio inter se mutuo
 exasperari homines, ut po-
 tentior impotentio rem pla-
 ne conterat, & ad nihilum
 redigat.

254. Ἡ δὲ τε παρθένος.)
 Facit nunc proferopœiani,

cum fingit justitiam sedere
 juxta Jovem, atque illum
 adhortari, ut justis det præ-
 mia, de sceleratis vero su-
 mat pœnas.

255. * Κυδρή τ') Recepi
 lectionem, quam nobis fer-
 vavit Proclus. ἀπὸ τῆ κυδρὸς,
 inquit, γίνεται κυδρὸς, ἢ κυ-
 δρῇ, ὡς ἀπὸ τῆ ἔχθρος ἔχθρὸς.
 legebatur antea κυδρῇ, quæ
 vox non unius assis est. K.

259. βασιλῆων.) Synize-
 sis

*Dii vident, quotquot pravis judiciis
 Se mutuo atterunt, nullam Deorum vindictam curantes.
 Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice
 Dii Jovis custodes mortalium hominum:
 Qui judicia observant, & prava opera,
 Caligine induti, passim oberrantes per terram.
 Virgo autem est Justitia, Jove prognata,
 Augusta & veneranda Diis qui cœlum habitant.
 Et certe, cum quis ipsam læserit contumelia afficiens,
 Statim apud Jovem patrem confidens Saturnium,
 Conqueritur hominum iniquitatem ut luat
 Populus peccata regum, qui prava cogitantes
 Alio deflectunt judicia, injuste sententiam pronuntiantes.
 Hac caventes, o reges, corrigite sententias
 Donivori, injustorumque judiciorum prorsus obliviscami-
 mini.*

*Sibi ipsi mala fabricatur vir alii mala fabricans:
 Malumque consilium ei, qui concepit, pessimum.
 Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens,*

Et

*sis τῶ η καὶ τῶ ω. in Palat.
 supra ἢ adscriptum erat ε.*

*261. Ταῦτα Φυλασσόμενοι.)
 Apostrophe ad iudices, ut
 recte judicent; neque fru-
 stra est, quod hæc sæpius ite-
 rando inculcat. Nam eam
 esse humanæ mentis mali-
 tiam, ut difficillime ad ea,
 quæ recta sunt, feratur, o-
 mnes passim viri sapientes
 viderunt. Et subjecit gno-
 mas aliquot, quas dubium*

*non est, ex legibus naturæ,
 tanquam ex fonte, proma-
 nasse. Ταῦτα.) Principes
 dehortatur ab injustitia, tri-
 bus peculiaribus argumen-
 tis, quorum primum est.*

*263. Οἱ αὐτῶ.) Quæ sen-
 tentia mire convenit cum
 ista,*

*Incidit in foveam, quam
 fecit.*

*Alterum, v. 22. a pruden-
 tia & animadversione divi-
 na.*

Καί νυ τάδ', αἷ κ' ἐθέλησ', ἐπιδέρεται, ἔδ' ἐλήθει
 Οἷν δ' ἡ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει.
 Νῦν δ' ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 Εἶην, μήτ' ἐμὸς υἱὸς· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδίκωτερος ἔξει. 270
 Ἀλλὰ τάγ' ἔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέ-
 ραυνον.

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Καί νυ δίκης ἐπάκβε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμ-
 παν·

Τόνδε γάρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεεινοῖς, 275
 Ἔδωκεν ἀλλήλους, ἐπεὶ ἡ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
 Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέληται δίκαι' ἀγορεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον δίδοι εὐρύσπα Ζεὺς.
 Ὃς δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσας 280
 Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάβας, νήκεσον
 αἰάσθῃ,

Τῷ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπισθε λείπεται·
 Ἄνδρός δ' εὐόρκῃ γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων.

Σοί

na. Tertium, v. 24. ab ab-
 furdis, & indignitate rei.

268. Νῦν δ' ἐγὼ μήτ' &c.)
 Ἄποπον argumentum, id est,
 ab absurdo, quasi dicat, ni-
 hil referret quales essemus,
 si non essent constitutæ pœ-
 næ & præmia. Atqui sunt
 pœnæ & præmia. Itaque
 multum refert. In vulg.

edit. Νῦν δ' ἐγὼ) Quo er-
 rore deceptus Ceporinus,
 putat in ἐγὼ litteram ε, mi-
 nisterio δ' adjutam produci.
 Idem vero ex multis aliis
 mendis, quæ in vulg. He-
 siodi editionibus habentur,
 regulas colligit falsas.

272. ὦ Πέρση.) Denuo
 fratrem ad justitiam colen-
 dam

*Et hæc (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
 Quale hoc quoque iudicium civitas intus exercent.
 Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
 Sim, nec meus filius: quando malum est, justum
 Esse: siquidem plus juris injustior habebit.
 Sed hæc nunquam arbitror facturum Jovem fulmine gau-
 dentem.*

*O Persa, ceterum tu hæc in animo tuo repone,
 Et justitiæ quidem obtempera, violentiæ vero obliviscere
 prorsus.*

*Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius:
 Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
 Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitia carent:
 Hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
 Est. Si quis enim velit vera in publico dicere
 Quæ novit, ei opes largitur late videns Jupiter:
 Qui vero testimoniis volens pejerans
 Mentietur, adversus justitiam delinquens, sine spe reme-
 dii leditur.*

*Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur:
 Viri autem justî progenies apud posteros præstantior.
 Cete.*

dam adhortatur, argumen-
 to sumpto a natura homi-
 nis.

273. *Kαὶ τοὺς δίκης, &c.*) Di-
 cit, hominibus quasdam
 sententias esse insitas, seu
 divinitus inscriptas in ani-
 mis, quæ doceant nos recta:
 in bestiis non sunt ejusmo-

di sententiæ, quæ indicent,
 quid sit faciendum.

282. *Ἀμυνετέον γενή.*)

Posteritas quæ propemo-
 dum oblitteratur. Neque
 enim tantum sumitur sup-
 plicium de ipso; sed de
 ipsius etiam liberis: nam
 illi postea deterius habe-
 bunt.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐθλαὶ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 Τὴν μέντοι κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι 285
 Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Της δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροισεν ἔθηκαν
 Ἀθάνατοι. μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον. ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηαι,
 Ῥηϊδίη δ' ἤπειτα πέλει χαλεπή περ ἔσσεια. 290
 Οὗτος μὲν πανάριςτος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει,
 †Φρασσάμενος ἰάκ' ἔπειτα καὶ ἐς ἔλος ἦσιν ἀμείνω.
 Ἐθλὸς δ' αὖ καὶ κείνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθεται·
 Ὃς δὲ κε μήτ' αὐτὸς νοέη, μήτ' ἄλλεσ' ἀκέων
 Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃδ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ. 295
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζεο. Πέρση, δῖον γένος, ἔφρα' σε λιμὸς
 Ἐχθαί-

284. Σοὶ δ'.) In sequen-
 tibus Poëta laboris & in-
 dustriæ fructus, incommo-
 da vero & opprobria igna-
 viæ, variis argumentis de-
 clarat. Hortatur ergo ad la-
 borem, & ita eum proponit,
 ut sit conjunctus cum vir-
 tute & justitia. Estque egre-
 gia hæc sententia: *Mala, &*
improbitas, ubique pro fo-
ribus sunt.

285. Κακότητα.) Hic pro
 malo interno accipitur.

286. * Ὀλίγη μὲν ὁδὸς.)
 Si hæc verba ita, ut vulgo
 eduntur, leguntur! ταυτο-
 λογίαν habent maxime in-

gratam, cum ὀλίγη & ἐγγύθι
 ναίει unum idemque sit.
 Quare ambabus amplector
 alteram lectionem, quam
 vir quidam doctus in Ob-
 servatt. Miscell. Tom. I.
 Vol. I. p. 318. e Platone pe-
 titam exhibuit,

Ῥηϊδίως. ΛΒΙΗ μὲν ὁδὸς,
 μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 quod & sequentibus ὄρθιος
 & τρηχὺς melius respon-
 det. K.

287. Τῆς δ'.) Argumen-
 tum a natura virtutis. Ita
 enim laborem proponit, ut
 conjungat cum virtute &
 justitia. Hunc locum imita-

*Ceterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa.
Malitiam quidem cumulatim etiam capere
Facile est: brevis quippe via est, & in proximo habitat.
Ante virtutem vero sudorem Dii posuerunt
Immortales, longa vero atque ardua via est ad ipsam,
Primumque aspera: ubi vero ad summum veneris,
Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
† Cogitans quaecunque dein & ad finem usque sint meliora.
Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
Qui vero nec sibi sapit, neque alii parere
In animum inducit, ille contra homo inutilis est.
Verum tu nostri semper præcepti memor,
Operare, o Persa, divinum genus, ut te Fames*

Oderit,

tus est, qui literam Pythagoræ descripsit.

288. Μακρὸς δὲ καὶ ὁρθὸς οἶμος.) Oportet enim, ut quod justum est, simplex, planum & perspicuum sit. Nam & veritatis oratio simplex est, & rectum sibi per omnia constat.

289. Εἰς ἄκρον ἵκηται.) Duplex lectio est. Sunt enim qui ἵκηται: sunt qui ἵκηται, legant. Quod si legas ἵκηται, tunc impersonaliter erit exponendum.

291. Οἷτος.) Triahominum genera describit. Livius in Fabio & Minucio

hunc locum pæne ad verbum expressit: Sæpe ego audiui, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat, quod in rem sit: secundum, eum, qui bene monenti obediat: Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenii esse.

296. Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρας. &c.) Hæc demum est de labore propositio. Labora, ut possis effugere famem. Et argumentatur a locis honestatis, quod & Diis & hominibus sint cari homines solertes. Oderunt

autem

Ἐχθαίρη, Φιλέη δὲ εὐσέφανος Δημήτηρ
 Αἰδοίη, Βίότης δὲ τεὴν πῖμπλησι καλήν.
 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῶ σύμφορος ἀνδρί. 300
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
 Ζῶη, κηφήνεσσι κοθέροισι ἵκελος ὀρμήν,
 Οἳ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοί,
 Ἐθόντες σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτρια κοσμεῖν,
 Ὡς κέ τοι ὠραῖα βίότης πλήθωσι καλῖαι. 305
 Ἐξ ἔργων δ' ἀνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
 Ἔσσεαι ἢ δὲ βροτοῖς. μάλα γὰρ συγέειπ' ἀεργός.
 Ἔργον δ' ἐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς 310
 Πλετεῦντα πλέτῳ δ' ἄρετή καὶ κῦδος ὀππιδεῖ.

Δαί.

autem Dii ignavos. Addidit quoque similitudinem, qua vitam inertium fucis comparat.

298. Φιλέη δὲ εὐσέφανος.)

Alii: ὅς σ' εὐσέφανος.

302. Κοθέροισι.) Κόθερος, a κεύθῳ, abscondo, & ἔρῃ, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos habent, alii non, ut Plato docet.

304. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτρια κοσμεῖν.) Philosophi saepe μέτριον dicunt id, quod in unaquaque re bona ma-

ximum est. Sic & apud Platonem μετρίως λέγειν, ubique est optime & verissime dicere; Ἀμέτριον σοφίης, multum sapientiae. Id enim quod optimum est, extra mediocritatem esse non potest, quia alias ad vitium defleceret.

* Nihil hic vidit vir doctus. ἔργα μέτρια, h. l. sunt opera, quae viros honestos decet. Bene Τζεζες μὴ ἀπρεπῆ. Jubet Hesiodus fratrem suum curare opera honesta, atque adeo animum ab ignavia, alienique intervertendi studio abducere.

*Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
Veneranda, victuque tuum impleat horreum.
Fames namque semper ignavo comes est viro.
Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicumq; otiosus
Vivit, fucis aculeo carentibus similis cupiditate,
Qui apum laborem absument otiosi
Vorantes: tibi vero opera decentia obire gratum sit,
Ut tibi æstate collecto victu impleantur horrea.
Ex laboribus autem viri evadunt divites & opulenti.
Et laborans multo etiam carior jam immortalibus
Eris ac hominibus: valde enim oderunt otiosos.
Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
Quodsi laboraveris, mox te æmulabitur & otiosus
Ditescentem: divitias vero virtus & gloria comitatur.*
Deo

cere. Neque μετρίως apud Platonem est, optime, & verissime dicere, sed loqui convenienter, apte, & ut ipsius rei dignitati convenit, ut dudum vidit ὁ πάνυ Grævius. K.

309. Ἔργον.) Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem.

311. * Πλάτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὁπηδᾷ) Mire in his verbis laborat Clericus pater, quomodo Hesiodus dicere possit, virtutem esse divitiarum comitem & quasi pedissequam. Multa ad id defendendum affert, sub-

tiliter excogitata: sed subtilitas in aliam occasionem differenda. Audiamus Plutarchum, optimum horum verborum interpretem: qui in libello, de Audiendis Poetis, vocem ἀρετῆς diversimode capi ostendit: inquam rem tradit hæc: ὅταν ὁ νέος ἀναγινώσκει τό, τε

Πλάτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὁπηδᾷ.

Μὴ καθ' ἑαυτὴν τὰς πλασίας ἐκπεπληγμένους, καὶ τεθηπῶς, καθάπερ ὄνιον ἐνθὺς ἀργυρίας τὴν ἀρετὴν ἔχοντας; μὴδ' ἐπὶ τύχῃ καὶ αὐτῇ τὴν αὐτῇ φρόνησιν αὐξάνει ἢ πολεῖαν νο-

Δαίμονι δ' ὅιος ἔηθαι. τὸ ἐργάζεσθαι αἰμεινον,
 Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίη, ὥς σε κελεύω.
 Αἰδῶς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. 315
 Αἰδῶς ἦτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἡδ' ὀνίνησι
 Αἰδῶς τοι πρὸς ἀνολβίνην, θάρσος δὲ πρὸς ὄλ-
 βον.

Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπακτά. θεῖσδοτα πολλὸν
 αἰμείνω.

Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίη μέγαν ὄλβον ἔληται,
 Ἡ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσσεται, (οἷά τε πολλὰ 320
 Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδῶ δὲ τ' ἀναιδείῃ κατοπάζῃ)
 Ῥεῖα τέ μιν μαυρῷσι θεοὶ, μινύθῃσι δὲ οἴκοι
 Ἀνέρι

μίζων, ἀλλ' ἀντὶ δόξης ἢ δυ-
 νάμεως, ἢ εὐτυχίας, ἢ τινος
 ὁμοίᾳ τῇ ἀρετῇ κεχρησθαι
 τὸν ποιητὴν ἡγόμενος. Cum
 Juvenis legit hoc: *Divi-
 tias virtus et gloria sequun-
 tur, ne desideat, divites
 cum stupore admirans et
 suspiciens, quasi vero ii pe-
 cunia virtutem emere pos-
 sint, aut suae prudentiae in-
 crementum, decrementum-
 que in fortunæ sit potesta-
 te. Verum hoc judicet,
 virtutis voce pro gloria,
 potentia, secundarum re-
 rum, aut similis alicujus
 rei nota poetam fuisse u-*

sum. Dignus quoque, qui
 ad h. l. conferatur Tzezes:
 quorum sententiæ non du-
 bito quin quisque luben-
 tius subscribat, quam Ro-
 binsonio, qui ἀρετὴν h. l.
 formam, pulchritudinem si-
 gnificare dicit. K.

312. Δαίμονι.) Occurrit
 objectioni de paupertate.

313. Ἀεσίφρονα θυμὸν.)
 Hesychius ματασίφρονα ex-
 ponit, ὁ κέφας ἔχων τὰς
 φρένας.

315. Αἰδῶς.) Occupatio
 item est, non esse turpe
 laborare, præsertim egen-
 ti.

*Deo autem similis fueris. Laborare (inquam) melius,
 Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
 Ad opus convertens, de victu sis sollicitus, sicut te jubeo.
 Pudor autem non bonus indigentem virum tenet:
 Pudor qui viros valde & laedit & juvat.
 Pudor quidem ad paupertatem, audacia ad divitias
 (ducit).*

*Opes vero non rapiendæ: divinitus enim datæ multo
 meliores.*

*Si quis enim & manibus per vim magnas opes paraverit,
 Aut lingua prædatus fuerit, (qualia multa
 Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
 Hominum: pudorem vero impudentia vicerit)
 Facile & illum possumdant Dii, minuuntur vero familiæ
 Viro*

ti. Citatur hic versus proverbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hæc neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virgil. *Degeneres animos.* Hunc versum, sicut & proxime sequentem, ex Homero insertum esse, Plutarchi testimonio confirmat Proclus. Priorem Odyss. ρ. posteriorem Iliad. α.

317. Ἀνολγίαν.) Vet. Palat.

Θάρσος δὲ πρὸς ὄλεθρον. in altero tamen dandi casu.

318. Χρήματα δ' ἐχ' ἀρπακτά.) Est in omnium ore hæc sententia: *Male parta, male dilabuntur*: honeste parta durant apud hæredes.

319. Εἰ γὰρ τις.) Duo genera injuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & perjuriam ditescere cupiunt.

323. Πᾶσι τέ μιν μαυρῶσι.) Validissimum argumentum est, quo absterrentur homines a malefactis, videlicet metu poenarum.

Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρέον ὄλβος ὀπηδεῖ.

Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτην, ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει 325

Ὅς τε κασιγνήτοιο ἐξ αἰνὰ δέμνια βαίνοι,
Κρυπταδῆς εὐνῆς ἀλόχε, παρακαίρια ῥέζων.

Ὅς τέ τευ ἀφραδῆς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ
τέκνα.

Ὅς τε γονῆα γέροντα, κακῷ ἐπὶ γήραος ἐδῶ,-
Νεικέη χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν' 330

Τῷ δὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίετ' αἶ, ἐς δὲ τελευτὴν
ἔργων αὐτ' ἀδίκαν χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πᾶμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυ-
μόν.

Καὶ δύναιμι δ' ἔρδειν ἱερὰ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἀγνώως καὶ καθαρώως, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μῆρ' αἰεῖν. 335

Ἄλλοτε δὲ σπονδῆς θυέεσσιν ἐλάσκεσθαι,
Ἥ μὲν ὅτ' εὐναίῃ, καὶ ὅταν φαῖος ἱερὸν ἔλ-
θῃ.

Ὡς κέ τοι ἱλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν.

Ὅφρ' ἄλλων ἀνῆ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.

Τὸν

324. Παῦρον.) *Male par-
tum, male disperit. Et, de
male quæsitis non gaudet
tertius hæres.*

325. Ἴσον.) *Supplicem an-
tiquitus nefas erat non so-
lum lædere, sed & ope pri-
vare. Jus etiam hospitii sa-
crofanctum habebatur: un-
de Jupiter ξένιος. Sequitur
catalogus præceptorum de
variis officiis.*

328. Ὅς τέ τευ ἀφραδῆς.)
*Et sacra scriptura horren-
dum supplicium iis mina-
tur, qui pueros lædunt. Est
enim alioqui ea ætas ob-
noxia malo. Bis autem pec-
cant, qui lædunt orphanos.*
Ἀλιτράινεται.) *In v. Pal. in
alio ἀλιταίων.*

329. Κακῷ ἐπὶ γήραος ἐδῶ.)
*Antithesi quadam præcepta
decalogi refert. Nam cum*
in

*Viro illi: exiguum vero ad tempus divitiæ adsunt.
Par est delictum, si quis supplicem & hospitem malo af-
Quique fratris sui cubilia ascenderit, (ficiat:
Furtivi causa concubitus uxoris, scelerata patrans:
Quique mala cuiuspiam fraude deceperit orphanos li-
beros:*

*Quique parentem senem, misera in senectute,
Probris affecerit gravibus incessens verbis:
Huic certe Jupiter irascitur, ad extremum vero
Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum ani-
mum.*

*Pro virili autem sacra facito immortalibus Diis
Caste & pure, splendidaque femora adurito.
Interdum certe libaminibus atque odoris placas,
Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tempus
venerit:*

*Ut benevolum erga te cor atque animum habeant;
Ut aliorum emas agrum, non tuum alius.*

D 3

Ami-

in decalogo doceamur, pa-
rentes esse honorandos,
eamque ob causam addita
sit promissio: nihil præci-
pitur hic aliud, quam non
esse contumelia & probris
afficiendos. Est autem ele-
gans metaphora, ἐπὶ γῆρας
ἐδῶ, id est, in limine sene-
ctæ, pro extrema senectæ.

334. Καθύναµιν.) Præ-
ceptum de cultu divino.

Primus est, hostiarum fe-
mora pinguedine obducta
cremare. Secundus, liba-
re, cum vinum effunditur.
Tertius, suffitum facere.

339. "Οφρ' ἄλλων ὠνῆ καλῆ-
ρον.) Hoc est, ut aliorum
juves rem familiarem, pos-
sessionem &c.

* Male hæc a viro docto
capta. Sensus est: ut alio-
rum agrum emas, non alius

tuum

Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἔχ- 340
θρὸν ἑᾶσαι.

Τὸν δὲ μάλισα καλεῖν, ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Εἰ γάρ τοι καὶ χρημ' ἐγχώριον αἴψο γένη-
ται,

Γείτονες ἄζωσοι ἔκιον, ζώταντο δὲ πηοί.

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ'
ὄνειαρ.

Ἐμμορὲ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονος ἔδωλῃ. 345

Οὐδ' ἂν βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.

Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδῆναι,
Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἴκε δύνηαι.

Ὡς ἂν χρηίζων, καὶ ἐς ὕπερον ἄρκιον ἔυρης.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν κακὰ κέρδεα ἴσ' ἀτήσιν. 350

† Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.

† Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.

† Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' ἔστις ἔδωκεν.

Δὼς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότεiras.
Ὡς

τιμῆ. Κλῆρος h. l. est ager, facultates, quarum maxima pars consistebat in agris. K.

340. Τὸν φιλέον τ' &c.) Adjicit quædam præcepta liberalitatis, sed tamen alieniora a primis illis justitiæ gradibus. Sic & Cicero in Officiis facit.

341. Τὸν δὲ μάλισα καλεῖν &c.) Admonet, vicinum studiose colendum esse. Cum enim tota nostra vita ad societatem compa-

rata sit, nemo ignorat, quam ingens bonum sit, bonum habere vicinum. Nec poëta hanc sententiam temere multis rationibus amplificat, ubi vicinorum & cognatorum sedulitatem in negotiis obeundis, & officiis præstandis ita confert, ut quam longissime cognatos, si opus sit alieno auxilio, vicini antecellant.

342. Εἰ γάρ.) Hoc intelligendum de difficultatibus in-

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.

Eum vero potissimum vocato, quicumque te prope habitat. Si enim tibi aliquod negotium rusticum inexpectatum eveniat,

Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.

Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus commodum.

Naetus est rem bonam, quicumque naetus est vicinum bo-

Neque hos interierit, nisi vicinus malus sit. (num.

Recte quidem a vicino mutuum accipe, recteque redde,

Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:

Ut indigens etiam in posterum promptum invenias.

Ne mala lucra captes: mala lucra equalia damnis.

† Amantem te ama, & invisentem te invise.

† Et da ei, qui dederit, neque da, qui non dederit.

† Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.

Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.

D 4

Qui-

insuetis & improvisis. Ἐγ-
χωρίον ἄλλο.) Elegantissi-
mum est illud ἄλλο: quo
hoc loco ea ratione usus est,
qua frequenter scriptores
Attici τῷ ἄλλω.

342. * Χρῆμα ἐγχωρίον.)
Vulgo redditur, res fortui-
ta. Sed malim cum Græ-
vio interpretari, opus rusti-
cum, quod ad agricolas
pertinet, de qua re plura
ad h. l. Grævius.

343. Ἄζωσι.) Id est, si-

ne mora. Affines autem
cunctantius adsunt, & non
tam prompte.

345. Τιμῆς.) Id est, fa-
mam, honorem.

347. Εὖ μὲν.) De grati-
tudine præcipit in referen-
do beneficio. Μετρεῖσαι,
dimensum accipere, vel
mutuo.

354. Δὲς ἀγαθῇ &c.) Li-
beralitatis præceptum est.
Quamquam autem nullæ
leges cogant hominem ad libe-

Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δόη, 355
Χαίρει τῷ δώρῳ, καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.

Ὅς δέ κεν αὐτὸς ἔληται, ἀναιδείῃφι πιθήσας,
καὶ τε σμικρὸν ἐόν τό τ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.
Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθῆο,
καὶ θαμὰ τῷ ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ 360
γένοιτο.

Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃδ' ἀλύζεται αἰθοπα λιμόν.
οὐδὲ τόγ' ἐν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.

οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θυρήφι.
ἔσθλόν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι πῆμα δὲ θυμῷ,
χρηίζειν ἀπεόντος ἃ σε φράζεσθαι ἀνωγα. 365

Ἀρχομένε δὲ πίθῃ, καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
μασσόθι φεῖδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδῶ.

Μιοδὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔσω.

καὶ τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.

Πίσεις δ' ἄρα ὁμῶς ἢ ἀπισταὶ ὤλεσαν ἀνδρας. 370

Μηδὲ

liberalitatem præstandam, ipsa tamen humanitas obtinet & cogit nos, ut beneficiamus bonis viris, & communem societatem juvemus.

359. Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν.) Ad multa utilis erit hæc sententia. Verum non inepte ad studia literarum referri queat. Commendat autem nobis diligentiam & assiduitatem. Est enim jucundum præsentī copia frui, & semper aliquid

habere præ manu. Ἐπὶ σμικρῷ.) Malim cum vet. & recentiore Palatin. quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

361. Αἰθοπα λιμόν.) Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum aut luridum colorem inducat.

366. Ἀρχομένε.) Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aëri: in imo facu-

*Quicumque etenim vir libens dat, etsi multum dederit,
Gaudet donando, & delectatur suo in animo.*

*Qui vero libens rapuerit, impudentia fretus,
Quamvis id sit exiguum, tamen cruciat suum animum.
Siquidem enim parvum parvo addideris,
Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc eva-
serit.*

*Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem. (bet.
Neque vero quod domi repositum est, virum sollicitum ha-
Domi melius esse: quoniam obnoxium quod foris est.
Bonum quidem de præsenti capere: noxa vero animo
Egere absente: id quod te cogitare jubeo.
Quin relinitur dolium, & fere est epotum, saturare,
Medio parce: sera vero in fundo parsimonia.
Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
Etiam cum fratre ludens testem adhibeto.
Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.*

D 5

Ne

faculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia.

367. Δαλῆ.) Proverbium in eos qui omissis demum occasionibus incipiunt sapere. Δαλῆ δ' ἐνὶ πυνθμένι φαδῶ. Alii legunt δανῆ. Sed sicut Poëtis δαλιονὸν μετὰ πλεονασμῷ Ἰωνικῷ est δαλιονὸν: sic δαλὸν μετὰ συκοῦς, idem est, quod serum.

368. Μισθὸς δ' ἀνδρί.) Mercenarios benigne tractan-

dos dicit; mercedemque sufficientem solvendam iis, quos conduxisti; ita illi vicissim operam dabunt, ut respondeant in laborando.

369. Καὶ τε.) Non temere ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre jocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, ut etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita, non aperte quidem, sed quasi per jocum, sine offensione fra-

Μηδὲ γυνή σε νόον πυγασόλος ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωτίλλεσσα, τεὴν διφῶσα καλήν.
 Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φιλήτησι
 Μυνογενὴς δὲ παῖς σῶζοι πατρῷον ἔικον. (σι. 375
 Φερβέμεν' ὥς γὰρ πλῆτος αἰέζεται ἐν μεγάροι-
 Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 Ῥεῖα δὲ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον,
 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
 Σοὶ δ' αἰ πλέτῃ θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶ σῆσι.
 Ὡδ' ἔρδειν' ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι. 380
 Πληϊάδων Ἀτλαγενέαν ἐπιτελλομενάων,
 Ἀρχεῖθ' ἀμητῆ' ἀρότοιο δᾶ, δυσσομενάων.
 Αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
 Κεκρύ-

fratris, & aliqua diffidentiae
 tuae indicatione.

371. Πυγασόλος.) De me-
 retrice intelligit, quæ im-
 modicæ elegantiae cultus sit
 dedita.

374. Μυνογενὴς δὲ παῖς
 σῶζοι.) Eo admonemur,
 juxta vetus proverbium:
Oculo domini saginari e-
quum.

* Si hi versus eo, quo
 vulgo exhibentur, ordine
 leguntur, sensum non satis
 commodum habent. Sub-
 scribo igitur D. Heinsio, qui
 ita locum exhibet:

Μυνογενὴς δὲ παῖς σῶζοι
 πατρῷον ἔικον,

Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον
 παῖδ' ἐγκαταλείπων

Φερβέμεν. ὥς γὰρ πλῆτος
 αἰέζεται ἐν μεγάροις. K.

375. Φερβέμεν.) Pueri φέρ-
 βεσθαι dicuntur, dum in te-
 nera illa ætate sunt, qua
 crescunt, nutriunturque, ut
 & βόσκεισθαι. Heinsius vult,
 ut sequens versus huic an-
 teponatur.

376. Γηραιὸς δὲ θάνοις.)
 Duplex sensus horum ver-
 suum. Prior ratio est, quo
 major liberorum grex re-
 linquitur, hoc felicius pro-
 cedere rem familiarem. Al-
 tera est, quod res domesti-
 ca non unius tantum opera
 potest augeri. Siquidem

*Ne vero mulier te animo nates exornans, (meretrix) deci-
Blande garriens, tuum inquirens sinum. . . (piat,
Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.
Unicus vero filius servet paternam domum
Pascendo: ita enim opulentia crescet in ædibus.
Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
Facile vero & pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes.
Major autem plurium cura, major quoque accessio.
Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
Sic facito: operamque operæ subinde addito.
Pleiadibus Atlante natis exorientibus,
Incipe messem; arationem vero, occidentibus.
Hæ quidem noctesque & dies quadraginta*

La-

*unus vir, nullus vir; ut ha-
bet proverbium.*

379. Σοὶ δ'.) Conclusio generalis, vel παρασκευὴ ad doctrinam sequentis libri. Assiduitate ditescas, inquit, sis sedulus in opere tuo: *Gutta enim cavat lapidem, non vi, sed sæpe cadendo.*

381. Πληιάδων.) Hoc loco primum per ortum & occasum Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam a mari remotis. Sunt autem Pleiades, septem stellæ in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum tribus modis advertit agri-

cola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, κοσμηκῶς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χρονικῶς. Quod autem Solis adventu abituve occultatur aut emérgit, ἡλιακῶς. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Junio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit mense Novembri) arationis tempus adesse dicit.

383. Αἱ δὲ.) Occultantur 40. dies & noctes. propter vicinitatem Solis, Taurum & Geminos peragrans: quod

Κεκρύφονται αὐτίς δὲ περιπλομένε ἐνιαυτῷ
 Φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρε. 385
 Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἱ τε θαλάσσης
 Ἐγγύθι ναιετάωσ', οἱ τ' ἄγχεα βησσήεντα
 Πόντε κυμαίνοντος ἀπόπροθι πίωνα χῶρον
 Ναίωσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
 Γυμνὸν δ' αἰμαῖεν, εἴ χ' ὥρια πάντα ἐθέληθαι 390
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος ὥς τοι ἑκάστα
 Ὡρεῖ αἰέζεται, μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
 Πτώσσης ἀλλοτρίεσ οἴκεσ, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες. ἐγὼ δέ τοι ἐκ ἐπιδώσω,
 Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζεο, νήπιε Πέρση, 395
 Ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήσαντο
 Μὴ ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων,
 Ζη-

quod est a Majo usque ad
 Junium. Post menses ergo
 duos mane cernuntur, ubi
 longius jam Sol discesserit
 a Tauro. Deinde mense
 Octobri post matutinum
 occasum, noctu rursus cer-
 nuntur. Neque est sic ac-
 cipiendum, quod post oc-
 casum matutinum, post au-
 tumnum lateant, nam ita
 noctu cernerentur. Nunc
 Poëta nec noctu, nec inter-
 diu conspici dicit. Id fit
 in æstate, dum Sol propius
 Taurum versatur.

384. Περιπλομένε.) Epith.
 anni, a πέλωμα, id est,

existo: vel πολίω, verto:
 vel a περιπλέωμαι. Gellius 3.
 c. 16.

386. Οὗτός τοι πεδίων.) El-
 liptica oratio est, vult enim
 dicere, illis, qui prope ma-
 re habitant, quippe valles
 concavas, &c. hæc lex ser-
 vanda est.

387. Ἄγχεα.) Palustrem
 terram significat.

389. Γυμνόν.) Vult ut hos
 labores perficiat mature &
 ante sævitiem hyemis, at-
 que licite & festinanter, ad
 egestatem & ejus molestias
 vitandas. Hic versus in
 Homeri & Hesiodi certa-
 mine

*Latent : rursus vero revolutis anno
 Apparent, primum ut acuitur ferrum.
 Hæc utique arborum est lex, quique mare
 Prope habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitat. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito, si quidem matura omnia voles
 Opera ferre Cereris: ut tibi singula
 Matura crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias. (donabo,
 Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius
 Neque amplius mutuo dabo. Labora, stolide Persa,
 Opera, quæ hominibus Dii destinarunt:
 Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens*

Quæ-

mine, ab H. Steph. edito, ita legitur: Γυμνόν τ' ἀμάν ὅταν ὤρια πάντα πέλωνται. in MS. P. ἀμάν, id est, συναθροίζαν ἢ θεριζαν. Εἰ χ' ὤρια πάντ'.) Ὀριον non est semper τὸ καθ' ὥραν; sed & τὸ ἐντελὲς in fructibus.

* Ad hunc locum respexit Virgilius: *Nudus ara, sere nudus, hyems ignava colono.* Ubi Servius: id est, adeo sereno cælo, ut vestimentis non egeas. Γυμνός autem, & nudus, ut hoc in tironum gratiam addam, dicitur in ea re de homine, qui, sola tu-

nica indutus, vestibus exterioribus caret; ut homines vulgo opus facere solebant. Cujus rei imaginem exhibuit Ampliff. Cuper. Observatt. I. 7. ex quo more exponenda illa D. Matthæi XXIV, 18. ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, qui in agro colendo occupatus est, ne domum redeat, vestem exteriorem sumpturus. KREBSIUS.

396. Ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποισι.) Causa quare sit laborandum. Quia homo factus & ordinatus est ad labo-

Ζητεύης βίοντον κατὰ γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσιν.
Δὺς μὲν γάρ κ' ἢ τρεῖς τάχα τεύξεαι· ἦν δ' ἔτι λυ-
πῆς,

Χρῆμα μὲν ἔπρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' 400
ἀγορεύσεις.

Ἀχρεῖος δ' ἔσαι ἐπέων νομός. ἀλλὰ σ' ἄνωγα
Φράζεσθαι χρεῶν τε λύσιν, λιμὲν τ' ἀλεωρήν.
Οἶκον μὲν πρώτισα, γυναῖκά τε, βῆν τ' ἀροτῆρα,
Κτητὴν ἔγαμετήν, ἥτις καὶ βυσὶν ἔποιτο.

Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι. 405

Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,

Ἥ δ' ὥρη παρὰ μείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.

Μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὐριον, ἐς τ' ἔννηφιν.

Οὐ γὰρ ἐτώσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλὴν,

Οὐδ' ἀναβάλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον 410
ὀφέλλει.

Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.

Ἥμος

labores. Neque frustra est, quod hoc tam sedulo inculcat & urget Poëta. Nam præterquam quod Dei voluntas est laborare, etiam hoc significare Poëta voluit, non posse fieri, ut quis honeste vivat, nisi simul laboret. Διατεχμαίρομαι, est ordino, constituo.

401. Νομός.) Alii fortasse melius νόμος legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum apposita: nonnulli etiam de modulis

& cantu mendicorum intelligunt.

403. Οἶκον μὲν πρώτισα.) Primus versus hujus libri continebat propositionem, complectens summam agriculturæ, messis videlicet & arationis: Nunc narrationem contexit, qui generalia quædam præcepta continet, de constituenda re familiari.

404. Κτητὴν.) Famulam intelligit jure acquisitam: Aristoteles tamen, initio Oeco-

Quæras victum per vicinos, bi vero negligent.

Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestus fueris,

Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.

Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo

Cogitare debitque solutionem, famisque evitacionem.

Domum quidem primum, uxoremque bovemque aratorem,

Famulam non nuptam, qua & boves sequatur:

Instrumenta vero domi omnia apta para:

Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset, tu vero careas,

Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus.

Ne vero differas inque crastinum, inque perendinum.

Non enim laboris fugitans vir implet horreum,

Neque procrastinator: studium vero tibi opes auget.

Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.

Quum

Oeconomici sui, ad uxorem refert. Κτητὴν δ.) Notarunt jam olim viri docti, Philosophum in Oeconomicis etiam τὴν κτητὴν pro conjuge sumere. In jure certe Attico etiam conjux inter τὰ κτήματα numerabatur, & maritus ὁ κύριος appellabatur.

405. Χρήματα δ' εἰς οἶκον.) Commendat ordinem & curam in re domestica hoc præceptum. Columella enim nihil magis prodesse

dicit, quam si servetur ordo.

407. Ἡ δ' ὥρη παραμειβεται.) Oportet agricolam diligenter observare occasionem, quia non levis jactura est in mutuo accipiendo: dum enim mutuum petis, perdis temporis occasionem.

408. Μὴδ' ἀναβάλλεσθαι.) Sunt hæc communia præcepta de non cunctando. Recte Ovidius in hanc sen-

ten-

Ἥμος δὴ λήγας μένος ὀξέος ἡελίοιο
 Καύματος ἰδαλίμῃ, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
 Ζηνὸς ἐριθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρώς
 Πολλὸν ἐλαφρότερος· (δὴ γὰρ τότε σείριος αἰσῆς 415
 Βαίον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτιος, πλεῖον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἥμος ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδῆρῳ
 Ὑλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγας
 Τῆμος ἄρ' ὕλοτομῆν μεμνημένος ὦριον ἔργον. 420
 Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπη-
 χυν,
 Ἀξονάθ' ἐπὶ ἀπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενόν ἔστω.
 Εἰ δέ κεν ὀκταπόδην ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,
 Τρισπίδαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμά-
 ξῃ,

Πόλλ'

tentiam dixit l. i. de Rem.
Am.

*Qui non est hodie, cras
minus aptus erit.*

Ἐννηφιν.) Ab ἔνῃ, id est, po-
stremus dies mensis.

412. Ἥμος δὴ λήγας.) Se-
cundum praeceptum, de
aratro faciendo, & quando
caedenda sit materia ad rem
rusticam. Orditur autem
a chronographia. Ἰδαλίμῳ
καῦμα, τὸ ἰδραποιοῦν expo-
nunt, id est, aestus, qui su-
dorem ciet.

414. Μετὰ δὲ τρέπεται &c.)
Id est, remisso aestu respi-

rat corpus. Nam propter
aestum & calorem corpora
torpent.

415. Σείριος.) Stella est in
ore canis majoris, ad latus
Austri, vicina Leoni, dicta
quod nimio calore exsiccat
& debilitet vires humanas.

417. Πλεῖον.) Ubi sol ac-
cesserit Scorpionem, Canicu-
la mane aliquantisper ante
solem, ortu Heliaco, con-
spicitur: Orto autem sole
statim labitur sub terram.

* Πλεῖον δὲ τε νυκτὸς
ἐπαυρεῖ) Reddebatur: nocte
autem magis fruitur. po-
te-

*Quum itaque jam desinit robur acuti Solis
A calore sudorifero, per autumnum plente
Jove præpotente, movetur vero humanum corpus
Multo levius. (nam tunc Sol
Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
Venit interdiu, magis autem nocte laborat.)
Quando incorrupta est cæsa ferro
Materia, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
Tunc sane ligna secare tempestivum esse opus memento.
Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricu-
bitale,
Axemque septempedalem: valde enim certe conveniens sic.
Si vero octopedalem & malleum inde secueris,
Trium palmorum curvaturam rotæ secato decem palmo-
rum curru,*

Mul-

teratne imperitius? reddendum, nocte autem magis laborat, majores capit labores. Subintellecto τῷ καμάτῳ. τὸ ἐπαυρῆν est ἀδιάφορον & cum in bonam, tum malam partem sumitur, pro diversa voce ἀγαθόν, κακόν subintellecta. Idem lapsus interpretis in illo Homérico Ιλιάδ. α. ὅνα πάντες ἐπαυρωνται βασιλῆος, quod reddidit, ut omnes fruuntur rege, cum esset reddendum, ut omnes puniantur ob regem. Genitivus dependet a τῷ ἔτιμα,

aut simili particula subintellecta. K.

418. Ἦμος ἀθηκτοτάτη.) Describit commodum tempus secandi ligna. Durant enim hæc longo tempore, nec sunt obnoxia corrosioni. Hoc significat ἀθηκτοτάτη, i. e. incorruptissima, ἀθήκω, i. e. mordeo, quæ non mordentur a vermibus.

421. Ὀλμον τριπόδην.) Per Ὀλμον τριπόδην quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres usi sunt pro mola.

424. Δευκιδώρῳ.) Ἀδύρῳ, id
E

Πόλλ' ἐπὶ καμπύλα κᾶλα· φέρεν δὲ γήην, 425
 ὅτ' ἂν ἔυρης,

Ἐἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος, ἢ κατ' ἄρδραν,
 Πρίννιον ὅς γάρ βυσὶν ἀρῆν ὀχυρώτατός ἐστιν·
 Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶς ἐν ἐλύματι πήξας
 Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰσοβοῇ.

Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροισιν, πονησάμενος καὶ αὖ οἶκον, 430

Ἀυτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λῶϊον ἔστω.

Εἴ χ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βυσὶ βάλοιο.

Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἰσοβοῆες.

Δρυὸς ἐλύμα, πρίνθ δὲ γήην. βόε δ' ἐνναετήρῳ

Ἄρσενε κεκτῆσθαι (τῶν γάρ θένος ἐκ ἀλα- 435
 παδνόν)

Ἡδὴς μέτρον ἔχοντες τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίσω.

Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακι καμμέν ἄροτρον

Ἀξίαν, τό δ' ἐργὸν ἐτώσιον αὐτὶ λίποιν.

Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζήος ἔποιτο,

Ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον, 440

Ὅσ κ'

id est, palmus, quod mune-
 rum datio δῶρον appelletur:
 id autem geritur per pal-
 mam manus.

428. Ἀθηναίης.) Sic vo-
 cat Cererem, quod ipsa
 Athenienses, adeoque o-
 mnes homines, de frugi-
 bus docuerit.

* Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶς.)
 Reddebatur, Atticæ Cereris
 famulus. Satis inscite. quis
 iste famulus? Poteratne in-
 terpres Latinus ignorare

Ἀθηναίαν esse Minervam,
 eamque a veteribus tan-
 quam præsidem omnium
 artificum, inprimisque ar-
 tis fabricæ magistræ cele-
 brari? Ἀθηναίης igitur δμῶς
 h. l. est τέκτων s. faber. K.

430. Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄρο-
 τρα.) Indicat, patrem fami-
 lias oportere bene instru-
 ctum esse, ne quis casus per
 inopiam suppellectilis remo-
 retur rusticum laborem.

Multa præterea curva ligna : ferto autem burim, cum inveneris,

*Domum, sive in monte quærens, sive in agro,
Iligneam. Hac enim bobus ad arandum firmissima est :
Nempe quum Palladis famulus dentali infigens
Clavis conjungens adaptaverit temoni.
Bina vero facito aratra, laborans domi,
Non compositum & compactile : quoniam multo optimum
Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias. (sic
E lauro autem vel ulmo firmissima stiva sunt.
E quercu dentale, ex ilice burim, boves vero duos novennes
Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est,)*

*Juventutis mensuram habentes, hi ad laborandum optimi.
Non utique hi contendentes in sulco aratrum
Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
Panem cænatus quadrifidum, octo frustorum,*

Quæ

431. Αἰτόγιον.) Aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum : vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

439. Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρεκονταετής.) Habes hoc loco præceptum de ministro, qua hunc ætate & moribus præditum esse oporteat. Si hoc in ministro requirit Hesiodus, ut juvenem bobus præficere noluerit,

quanto minus Ecclesiasticis & rebus publicis præficeret?

440. Ὀκτάβλωμον.) Octo morsuum, a βλωμός morsus, ita tamen, ut unum frustum habeat binos morsus. Servum intelligit robustum, qui integrum panem in 4. partes divisum absumat in cœna, vel cui opus sit pane, cujus quadrantes octonis bolis seu partibus constent.

Ὅσ' κ' ἔργα μελετῶν ἰθεῖαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 Θυμὸν ἔχων τῷδ' ἔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 Σπέρματα δάσσεσθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 Κερότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται. 445
 Φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν Φωνὴν γεράνῃς ἐπακέσης
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης,
 Ἦτ' ἀροτοῖο τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
 Δεικνύει ὁμβρηῆ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀδύστεα
 Δὴ τότε χορτάζειν ἑλικας βόας ἐνδὸν ἑόντας. 450
 Ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἶπεν, βόε δὸς καὶ ἄμαξαν·
 Ῥηίδιον δ' ἀπανήνασθαι, παρὰ δ' ἔργα βίεσσιν.
 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἄμα-
 ζαν,

Νήπιος· ἐδὲ τόγ' οἶδ' ἑκατὸν δέ τε δέρας ἀμάξης.
 Τῶν πρόθεν μελέτην ἐχέμεν, οἰκήϊα θέσθαι. 455
 Εὖτ' ἂν δὲ πρώτῃς ἀροτὸς θνητοῖσι φα-
 νείη,

Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι, ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς,
 Αὖτην καὶ διερὴν ἀρόων, ἀροτοῖο καὶ ὥρην,
 Πρωτὶ μάλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρεσται.

Εἶαρι

441. Ὅσ' κ'.) *Ætatis, quam in seruo requirit, rationes addit admodum graves, sentitque multum situm esse in maturitate ætatis.*

444. Ἐπισπορίην.) *Quasi superfeminatio, quæ usurpari solet, cum prior semen- tis non est rite peracta.*

446. Φράζεσθαι.) *Tempus*

arandi indicat per clangorem gruum avolantium, idque (ut Poëtæ fingunt) in Ægyptum, ubi belligerantur cum Pygmæis.

449. Ὀμβρηῆ.) *MS. Palat. & alii, ὁμβρηῆ. Κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς.) Id est, terret eum, cui non sunt bo-
 ves,*

*Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
Non amplius respectans ad coactaneos, sed in opere
Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
Ad spargendum semina, & iteratam sationem evitandam.
Junior enim vir aequalium desiderio flagrat.
Considera vero, cum vocem gruvis audieris
Alte ex nubibus quotannis clangentis;
Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
Indicat imbriferæ: cor autem rodit viri bobus carentis.
Tunc sane pasce camuros boves, domi manentes.
Facile enim dictu est, par boum da & plastrum:
Facile autem recusare, (& dicere,) boves occupati sunt.
Constituit autem homo, qui opinione sua dives est, fabri-
care currum,
Stultus: & hoc nescit centum esse lingua plastrum.
Horum ante curam habere oportet ut sibi acquirat.
Cum primum igitur arationis tempus mortalibus appa-
ruerit,
Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
Siccam & humidam arans, arationis ad tempus:
Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.*

E 3

Vere

ves, propterea quod jam
instat tempus postremæ ara-
tioni.

451. (Πηδίων.) Occupatio-
ne negligentiam & insci-
tiam rusticorum taxat, qui
non considerant, quibus
opus habeant, sed in alie-
nam opem sunt intenti. Re-
spondet ergo eadem opera

posse aliquem petere & ne-
gare.

456. Εὖτ' αὖ.) Docet di-
ligentiam, quæ est adhiben-
da in aratione. Addit versu
458. signa & circumstantias,
qualis terra sit aranda, sicca
scilicet & humida, id est,
non lutosa, & tamen made-
facta.

Εἴαρι πολὲν θέρεος δὲ νεωμένη ἔσ' ἀπατήσει. 460
 Νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κερφίζεσαν ἄρεθραν.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτεια.
 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἀγνῇ,
 Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἄκτῃν.
 Ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότῃ, ὅταν ἄκρον ἐχέλῃς 465
 Χερσὶ

460. Εἴαρι.) Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater arari: Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est profcissio: secunda fit mense Junio, quæ est iteratio: tertia cum ante seementem aratur, quæ est tertiatio.

461. Νειόν.) Concedendum est suum intervallum terræ, quo interquiescat, ut deinde copiosiore fructum ferat. Est autem Novale, ager qui alternis annis feritur. Κερφίζεσαν, id est, recens aratam, adhuc elevatam.

462. Ἀλεξιάρη.) Pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere, quando fructus ex sententia non proveniunt. Εὐκηλήτεια, liberos exhilarans, utpote quibus suppeditet copiosum victum.

463. Διὶ χθονίῳ.) Redditur

vulgo, *Jovi terrestri*. Sed quis sit ille Jupiter terrestris ego cum ignarissimis scio. Ζεὺς χθόνιος, qui & βασιλεὺς χθόνιος dicitur, est Pluto, cujus sedes sub terra sunt. Χθόνιος enim dici de eo, quod sub terra est, diu docuit maximus Salmasius ad Consecrat. Templ. in Agr. Herod. p. 116. in Crenii Museo Philolog. Tom. II. Apud Sophocl. in Ajac. vers. 847. occurrit Εὐμῆς χθόνιος, quod male reddunt, *Mercurius terrestris*. Dicitur Mercurius χθόνιος eam ob causam, quia, deducendis ad orcum mortuorum animis, sæpe apud inferos commoratur. Cæterum quare Pluto ab agricolis fuerit invocandus, docet ad h. l. Grævius. Scilicet id exinde exponendum, quod in Plutonis ditione, potestateque terram, & omnia, quæ sub ea sunt, esse, illum-

Vere vertito, æstate vero iterata non te fallit.

Novalem vero serito adhuc levem terram. (est

Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix

Supplica vero Jovi infero, Cererique castæ,

Ut matura grandescant, Cereris sacra munera.

Ut primum incipias arare, cum extremum stivæ

E 4

Ma-

illumque ipsum crediderint veteres esse auctorem, munificumque datorem divitiarum omnium, quæ e terra proveniant. K.

464. ἱερὸν.) Id est, aram. Alludit enim ad Eleusinia Cereris sacra, quæ Athenis fiebant, & vocabantur mysteria. Videntur mihi fuisse conspirationes & fœdera, quibus se adstrinxerant cives ad civilia officia. Erant autem majora & minora sacra, & hæc sub autumnum fiebant.

* Hic male Interpretis partes vir doctus egit. quid enim sibi vult, cum per ἱερὸν hic intelligi aram dicit? cave eum audias. De ara quadam æque minus ac de Mysteriis Eleusiniis hic cogitavit Hesiodus. Decepit forte virum doctum ἱερὸν τῷ ἀπτήν junctionum. sed id quidem nullam crucem ei figere debebat; dictum

enim pro ἱερὸν ἀπτήν. Apud Sophoclem in Ajac. v. 501. δάλας προφῆ. quod quoniam non erat publici saporis, mutari oportuit in δαλαία: Male, ut ad illum locum pluribus dicemus. Constat enim Græcos adjectivi desinentis in os genus masculinum & fœmininum eodem modo efferre. conf. Schol. Aristoph. ad Nub. v. 53. Cæterum quod idem vir doctus putat, sacra Eleusinia fuisse conspirationes & fœdera quædam, in eo vereor, ut multis sententiam suam sit probaturus. Sed de ea re fuse docteque nuper egit amicissimus Bachius noster, in perquam eleganti dissertatione *Pro Mysteriis Eleusiniis*. K.

465. Ἀρχόμενος.) Quomodo sit arandum. Ἐχέτλη, stiva, quia αὐτῆς ἔχειται ὁ ἀρότης, quod eam manu teneat arator.

Χεὶρὶ λαβὼν ὄρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 Ἐνδρῦον ἐλκόντων μεσάβων· ὁ δὲ τυτθὸς ὀπίθεν
 Δμῶς ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 Σπέρματα κακκρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις· κακοθημοσύνη γὰρ κακίστη. 470
 Ὡδὲ κεν ἀδρυσὺν ἰσάχυσ νεύοιεν ἔραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὀπίθεν Ὀλύμπιος ἐθλὸν ὑπάζοι·
 Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια καὶ σε ἔολπα
 Γηθήσειν, βιότοιο ἐρεύμενον ἔνδον ἔοντος.
 Εὐοχθέων δ' ἴξεαι πολὺν ἔαρ· ἔδὲ πρὸς ἄλλας 475
 Αὐγάσει· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσαι.
 Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπαῖς ἀρόης χθόνα διάν,
 Ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔργων,
 Ἀντίος

467. Ἐνδρῦον.) Καρδία δένδρε, καὶ τὸ μέσον, inquit Hesych. Vett. Codd. Palat. Ἐνδρῦον, id est, δρυῖνον, vel αὐτὸν τὸν ἰσοβοέα, lignum esse dicunt, quod est proximum temoni.

469. Εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη.) Epiphonema est. Crede mihi, multum commodi affert industria. Homo ignavus vix unquam ditescet. Solet autem sic Poëta subinde spargere sententias de diligentia, quod sine ea nemo quicquam laude dignum efficere potest.

472. Εἰ τέλος αὐτὸς.) Egregia hæc sententia est, quam nemo negare potest ex pa-

trum religione promanasse, veluti per manus traditam esse. Convenit enim cum primo Decalogi præcepto, quo jubemur Deum honorare ac illi fidere: & ne in prosperis insolescamus vel in adversis dejiciamur. Ad hunc modum Hesiodus Agriculturam & quicquid est laborum, nobis commendat. Vult ut pro se quisque acriter in laborem animum intendat: verum finem laborum, & ut nos vocamus, benedictionem, non nisi a Deo, expectet.

473. Ἐκ δ'.) Quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint.

*Manu capiens stimulum boum terga attigeris
 Quernum temonem trahentium loro. juvenis autem pone
 Servus ligonem tenens negotium avibus faceffat,
 Semina abscondens. rectus ordo enim optimus
 Mortalibus hominibus est; confusio vero pessima.
 Sic quidem ubertate spicæ nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Jupiter bonum præbuerit.
 E vasis autem ejicies araneas: teque arbitror
 Gavisurum, victu potitum intus reposito.
 Bene instructus cibis autem provenies ad canum ver, neque
 Respicias: tui vero alius vir indigus erit. (ad alios
 Si vero bruma araveris terram almam,
 Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,*

E 5

Ex

474. Ἐρεύμενον) Cum in-
 quisi- tione & delectu capi-
 entem.

475. Πολὺν ἔαρ.) Epithe-
 ton veris, quod adhuc ab
 hyeme & pruinis canescit.
 Et ἐνωχέων cum ω in ante-
 penultima scribendum, con-
 cidit autem rursus longa
 brevem, ut sæpe jam supra.

477. Εἰ δέ.) Improbat hic
 arationem dilatam ad solsti-
 tium hybernium.

478. Ἡμενος.) Ob culmo-
 rum brevitate[m] scilicet &
 paucitate[m]. Singula verba
 significanter hic ponuntur,
 ad declarandum tristem e-
 ventum tardæ arationis.

* Ἡμενος ἀμήσας.) Red-

ditur sedens metes. ratio
 ejus rei in hac notula red-
 ditur, ob culmorum brevi-
 tatem scilicet, & paucita-
 tem: egregie sane, & nollem
 factum! Neque tamen sub-
 scribere possum sententiæ
 Grævii, qui ad h. l. ita scri-
 bit: Ἡμενος ἀμήσας est, tempo-
 re messis, cum alii occupan-
 tur & exercentur in deme-
 tendis & congerendis fru-
 gibus, otiosum esse, nihil
 habere quod agas, quia
 ager nullos tulit fructus, ob
 serotinam arationem. Nam
 quod vir doctus eo loco
 multus est in significato τῆς
 ἡδαι pro otiosum esse præ-
 bando, eo non efficit quod debe-

Ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, ἔμῃ μάλα χαίρων.
 Οἷσσι δ' ἐν Φορμῷ παῦροι δέ σε θηήσονται. 480
 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιός Ζηνὸς νόος Αἰγυίοχοιο
 Ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
 Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσεις, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη.
 Ἥμος κέκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπειτε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, 485
 Τῆμος Ζεὺς ὑοι τρίτῳ ἡματι, μήδ' ἀπολήγοι,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλὴν, μήτ' ἀπολείπων
 Οὕτω κ' ὄψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο μηδέ σε λήθοι
 Μήτ' ἔαργινόμενον πολὺν μήθ' ὤριος ὄμβρος, 490
 Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον, καὶ ἐπαλέα λέσχην,
 Ωρη

debebat: de eo enim nemo, opinor, dubitat. Sed an ἡμενος ἀμῆσας significare possit, tempore messis otiosus eris, de eo ego quidem vehementer dubito. Amplector potius sententiam Clerici, ita hunc locum exponentis: *Metes otiose. Nam non erit, cur festines.* Vide ipsum pluribus ad h. l. de ea re disputantem. K.

480. Οἷσσι δ' ἐν Φορμῷ.) Extenuatio est: Donum portabis, non vehes: opus tibi erit calathō, non onusto plauastro: habebis enim multum culmorum & parum granorum. Φορμὸς c-

nim dicitur, quidquid consultum est, Φόρμιον, stragulum factum ex juncis.

481. Ἄλλοτε.) Ἀνθυποφορὰ, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variae sint pro voluntate Jovis.

483. Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσεις.) Si vero sero araveris, hoc poterit esse remedio, & verna aratio tum felix esse poterit, si pluerit ad tertium usque diem, ita ut pluvia neque superet ungulam bovis, neque destituat: in summa, ut impleat vestigia. Et quia humor est principium vitæ, hinc fit, quod

*Ex adversa parte manipulos ligans cum labore, nec valde
Feres autem in sporta: pauci vero te suspicient. (gaudens
Alias vero alia Jovis mens Ægiochi:*

Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.

Sin autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium fue-

Quando cuculus canit quercus in frondibus (vit:

Primum, delectatque mortales in immensa terra,

Tunc Jupiter pluat triduo, neque desinat,

Non utique supra bovis ungulam, neque infra:

Ita & serus arator primo aratori æqualis fuerit,

Animo autem bene omnia serva: neque te lateat

Neque ver exoriens canum, neque tempestiva pluvia,

Præteri autem ærariam officinam, & calidam tabernam,

Tem-

quod humor tam facile non
lædit quam siccitas.

489. Ἐν θυμῷ δ' εἶ πάν-
τα.) Admonet rursus dili-
gentiæ: solet enim Poëta
subinde morales sententias
aspergere, præcipue de se-
dulitate, cujus usus & vis
in omnes vitæ partes se ex-
tendit. Nam, ut res dili-
gentia crescunt, ita socor-
dia decrescunt.

491. Πὰρ δ' ἔστι.) Id est,
παράτρεχε, παρέχε, ut gloss.
& præteri interpretandum
potius, quam accede: li-
cet utramque interpretatio-
nem Proclus admittere vi-
deatur. Monet enim dili-
gentem agricolam, ne vel

tempus hybernum, more
vulgi, ociosis & inanibus
confabulationibus trans-
igat, sed tum etiam rem
familiarem promovere stu-
deat. Per χάλασον θῶκον in-
telligit officinas ferrarias,
in quas antiquitus in Græ-
cia pauperiores & ociosi
solebant convenire ad col-
locationes frivolas, sicut
apud Romanos in tonstri-
nis. Pro ἐπ' ἀλέα, ut con-
stet versus, quidam legunt,
ἐπ' ἀλέα, neutro genere,
in locis calidis, ab ἀλέος.
Doctiss. G. Canterus ἀπαλίω
uno verbo, quem vide lib. 5.
c. 23. Λίχας quondam di-
cebantur conventicula Phi-
loso-

ὦρῃ χειμερῖν, ὅποτε κρύος ἀνέρας εἶργον
 Ἰσχάνει. ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μὴ σε κακῷ χειμῶνος ἀμνηχανίῃ καταμάρψῃ
 Σὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ 495
 πιέζοις

Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
 Χρηίζων βίότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 Ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
 Δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρους ἔτι μέσση ἔόντος, 500
 Οὐκ αἰεὶ θέρους ἔσσειται, ποιῶδε καλιάς.
 Μῆνα δὲ Ληναίων, κακ' ἥματα, βέδορα πάντα,
 Τῷτον ἀλεύαθαι καὶ πηγάδας, αἵτ' ἐπὶ γαῖαν
 Πνεύσαντος βορέας, δυσηλεγέες τελέθουσιν.

Ὅς

losophorum: deinde quia inter ipsos plerumque de rebus levissimis agitabatur, factum est, ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: Atque inde etiam ipsæ nugæ λέσχαι dictæ sunt. Ἐπ' ἀλέα.) Eustathii lectionem ἐπ' ἀλέα, propter teporem, seu teporis captandi gratia, confirmat simile hemistichium infra.

495. Λεπτῇ δὲ.) Aristot. l. i. sect. Problem. scribit, fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores

autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta, cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

* Unde in Scuto Herculis. v. 264. γανοπαχῆς, fame confecta, ἔξ exhausta, ubi conferendus Grævius.

496. Πολλὰ.) Verissimum est Columellæ dictum, Homines nihil agendo, male agere discunt.

497. * Κακὰ προσελέξατο θυμῷ.) Vulgo redditur: mala animum suum increpat.

*Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
Detinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.
Ne te malæ hyemis difficultas opprimat
Cum paupertate, macilenta vero crassum pedem manu
premas.*

*Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans,
Egens victus, mala versat in animo.
Spes vero non bona indigentem virum fovet,
Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
Dic autem servis, æstate adhuc media,
Non semper æstas erit, facite tuguria.
Mensem vero Lenæonem, malos dies, bobus nocentes omnes,
Hunc vitæ: & glacies, quæ quidem, super terram
Flante borea, molestæ existunt:*

Qui

pat. inepte. Critici antiqui hic erant audiendi, qui προσλέγειν θυμῷ κακῷ, exponunt κακὰ ἐννοῶν ἐν ἐαυτῷ ψυχῇ. Cogitare de malis artibus victus comparandi. Reddendum igitur: Mala in animo suo versare solet. Hæc enim est Aoristorum vis. Sic v. 675. ἔθηκεν ponere solet. infinitisque locis aliis. K.

500. Δείκνυε δὲ θυμῷ εἰσι.) Spargit rem in personas, atque ita a temporis circumstantia auget. In media æstate certa opera præscribe.

Sequitur ratio, quia non semper æstas erit. Hæc sententia speciem proverbii habet, qua monemur, occasionem temporis non esse negligendam.

502. Μῆνα.) Hyemis tempus, & mensem, Boreali frigore gravissimum, copiose & eleganter describit. Ἀπνασιῶν, mensis Januarii est. Lenæa enim Bacchi feriæ & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βίδογον vocat frigora, quæ ad-

urunt

Ὅς τε διὰ Θρήκης ἵπποτρόφος εὐρέϊ πόντῳ 505
 Ἐμπνεύσας ὥρине μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη
 Πολλὰς δὲ δρύς ὑψικόμους, ἐλάτας τε παχείας,
 Οὔρεος ἐν βήσσης πιλναῖ, χθονὶ περλυδοτείρη
 Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
 Θῆρες δὲ φρίσσουσ', ἐρᾶς δ' ὑπὸ μέζῃ ἔθεντο, 510
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰ σκιον· ἀλλὰ νυ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι, δασυτέρων περ ἐόντων.
 Καί τε διὰ ῥινῶ βοὸς ἔρχεται, ἐδὲ μιν ἴσχει.
 Καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ'
 ἔτι,

Οὐνεκ' ἐπνεταναιὶ τρίχες αὐτῶν, ἐξ ἀνέμων 515
 Ἰς ἀνέμῳ βορέῃ τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος ἐξ ἀνέμων,
 Ἦτε δῖμων ἔντοθε φίλη παρὰ μητέρι μίμνει,
 Οὐπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρῆσθ' Ἀφροδίτης·
 Εὐτε λοεσσαμένη τέρενα χροῖα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ 520
 Χρυσάμενη, νυχίῃ καταλέγεται ἔνδοθεν οἴκῳ
 Ἦματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνέσπεος ὕν πόδα τένδει,
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἡθεσι λευγαλέοισιν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἥελιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι·

Ἄλλ'

urunt & excoriant, etiam ipsos boves.

505. Ὅς τε.) Naturam vini, effectus Boreæ, proluxe declarat.

516. Τροχαλὸν.) Inclina- tum, contractum vel pro-

perantem in incessu, quamlibet alioqui tardum. Τροχαλὸν.) Distributione quadam hyemis incommoda recenset, & aptissime dicit, incurvum senem Boreæ injuriis obnoxium, quod hæc ætas omnium maxime gaudet sole & fugiat frigus; unde

*Qui per Thraciam equorum altricem late mari
 Inspirans illud movet: constringitur autem terra & sylva:
 Multas vero quercus alticomas, abietesque densas,
 Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
 Ferae autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
 Ea etiam quarum villis cutis densa est, sed & has
 Frigidus valde perflat, villosas licet pelles habentes.
 Quin etiam per bovis pellem penetrat, neq; ipsum cohibet.
 Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem greges
 non item*

*Eo quod densi ipsarum villi sunt, non perflat
 Vis venti boreae: incurvum vero senem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quæ in adibus, caram apud matrem manet,
 Nondum opera sciens aureæ Veneris:
 Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Unctæ, noctu cubat intra domum (arrodit,
 Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem
 Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
 Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat:*

Sed

unde notum est illud: *apri-
 ci meminisse senes.*

518. "Ἡρε δόμων.) Curam
 virginum in honestioribus
 familiis exponit, quæ domi
 asservabantur, nec in publi-
 cum prodibant.

522. "Ὅτ' ἀνόσεος.) Polypi
 hæc natura est, teste Plin.

lib. 9. c. 19. ut fame labo-
 rans sibi pedes arrodatur; quo
 maxima hyemis sævitia no-
 tatur: & quia vehementer
 frigore læditur, latet pluri-
 mum in antro suo. Vocat
 hanc speciem polyporum
 ἀνόσεον, quod cartilaginem
 pro spina habeat.

Ἄλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε 525
 Στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαίνεαι.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
 Λυγρὸν μυλίσωντες ἀνά δρύα βησσήεντα
 Φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τῷτο μέμηλαν,
 Οἱ σκέπα μαϊόμενοι πυκινὲς κευθμῶνας ἔχουσι, 530
 Καὶ γλάφυ πετρεῖεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶϊσσι,
 Οὐτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔδρας ὀράται.
 Τῷ ἵκελοι φοιτῶσιν ἀλευόμενοι νίφα λευκὴν.
 Καὶ τότε ἔσσανθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖναν μὲν μαλακὴν, καὶ τερμίσεντα χιτῶνα. 535
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι.
 Τὴν περιέσσανθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 Μηδ' ὀρεθᾷ φρίσσωσιν, αἰερόμεναι κατὰ σῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἱφικταμένοιο.
 Ἀρμενα δῆσασθαι, πῖλοισι ἐντοδὲ πυκάσας. 540
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅποταν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρῥάπτειν νεύρῳ βοὸς, ὅφρ' ἐπὶ ἄμῳ
 Ὑετῶ ἀμφὶ βάλη ἀλεὴν· κεφαλήφιδ' ὑπερθεῖν
 Πῖλον ἔχειν ἀσκήτῳ, ἵν' ἔατα μὴ καταδεύῃ

Ψυχρῇ

525. Ἄλλ' ἐπὶ.) Sol tum, cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiops, qui sunt meridionales, quam apud Græcos.

528. Μυλίσωντες.) Μύλη dentem molarem significat, a quo fit verbum μυλίσω, quod significat, dentes con-

cutio, strideo propter frigus.

531. Γλάφυ.) Pro γλαφυρόν. Τρίποδι βροτῶ, hominī feni, tertio jam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverb. Βασιτικά ἀνιγμῆτα.

534. Καὶ τότε ἔσσανθαι.) Versatur per omnes circum-

*Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
Vertitur, tardius autem Græcis lucet.*

*Et tunc sane cornuta bestia & incornuta silvicubæ
Misere dentibus stridentes per quercetum clivosum
Fugiunt; & passim omnibus id curæ est,
Quæ tecta inquirentes densas latebras habent,
Et cavernas petrosas: tunc utique tripedi homini similes,
Cujus & humeri fracti sunt, & caput terram spectat:
Huic similes incedunt vitantes nivem albam
Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo
Lænam mollem, & talarem tunicam.*

*Stamine vero in paucum multum tramam subteminis intexe.
Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
Circum vero pedes calceos bovis vi occisi
Aptos ligato, pedulibus intus condensans.
Primogenitorum vero hædorum, cum frigus tempestivum
Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum (venerit,
Contra pluviam injicias munimentum. supra caput vero
Pileum habeto elaboratum: ut aures ne humentiant:*

Fri-

cumstantias corporis, & monet, propter frigus ar-
cendum crasso panno &
multis pilis intertextis u-
tendum esse.

535. *Χλαῖνάν τε.*) *Χιτῶν*
interior vestis erat, supra
quam utebantur pallio.

536. *Κρόνα.*) *Pro προ-
πίδα.*

539. *Ἰφιπλάμειναιο.*) Quem
fuit difficile prosternere:
vel qui fuit robustus cum
prosterneretur.

543. *Ἵτετῶ.*) Ad pluviam
propulsandam: ut ἀλῆ sit
ab ἀλεύεσθαι. Gloss. MS.
Palat. *τῷ ὁμῶρῳ περιθῆς ἀ-
λεωρήν*, ad propulsandam
pluviam. Quare expun-

Ψυχρὴ γάρ τ' ἥως πέλεται βορέαο πεσόντος· 545
 Ἡὼς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔραν ἄσερόεντος
 Ἄηρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις.
 Ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀεναόντων,
 Ὑψὲς ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' αἴησι, 550
 Πυκνὰ Θρηϊκίῃς βορέῃς νέφεα κλονέοντος.
 Τὸν φθάμενος, ἔργα τελέσας, οἶκόν θ' ἐνέειθαι,
 Μήποτέ σ' ἔρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ.
 Χρῶτό τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἴματι δεύσῃ.
 Ἄλλ' ὑπαλεύαθαι μῆς γὰρ χαλεπώϊατος ἔϊος 555
 Χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀν-
 θρώποις.
 Τῆμος θ' ἡμισυ βῆσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
 Ἀρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπὶ ἔρροθοι εὐφρόναι εἰσὶ.
 [Ταῦτα φυλασσόμενος, τελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
 Ἰσθῶσαι νύκτας τε καὶ ἡμέατα, εἰσὸπεν αὖθις 560
 Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκη.]
 Εὖτ' ἂν δ' ἐξήκοντα, μετὰ τροπαῖς ἡελίοιο,
 Χειμέ-

genda erit illa interpreta-
 tio, quæ habet ἀλίην, *tem-
 porem*.

545. Ψυχρὴ γάρ τ' ἥως.)
 Enumerat jam causas plu-
 viæ. Quemadmodum enim
 vapor ex olla in operculo
 percussus in aquam re-
 solvitur: sic vapor ex ter-
 ra in nubibus percussus
 in aquam resolvitur, & de-
 inde decidit. Postea quid

ventus sit, dicit, nimirum
 nubium agitatio.

547. Ἄηρ πυροφόρος.) Va-
 por ex terra in nubibus re-
 percussus, & in aquam re-
 solutus, decidit; humectat
 autem aër sata & arva.

555. Μῆς γὰρ.) Repetit
 admonitionem de vitando
 hoc mense Januario: cujus
 difficultates hæcenus de-
 scripsit.

*Frigida enim aurora est Boreæ cadente:
 Matutinus vero super terram a cælo stellifero
 Aër frugifer extensus est beatorum, super opera:
 Qui hauriens e fluminibus semper fluentibus,
 Alte supra terram levatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
 Densas Thræcio Boreæ nubes excitante.
 Hunc anteverrens, opere perfectò, domumredi,
 Ne quando te cælitus tenebrosa nubes opprimat,
 Corpusque madidum faciat, vestesque humectet,
 Sed evitato. mensis enim gravissimus hic
 Hybernus, gravis ovibus, difficilisque homini-
 bus.*

*Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
 Alimonia: longæ enim noctes succurrunt illis.*

[Hæc observans, totum in annum

Æquato noctesque & dies, donec rursus

Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.]

Quum autem sexaginta, post versiones Solis,

Hyber-

557. Τῆμος.) Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, & largius quidem.

558. Εὐφραΐνα.) Sic vocant Poëtæ noctem, παρὰ τὸ εὐφραίνειν ἡμᾶς ἐν νύτῃ, vel διὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως.

559. Ταῦτα Φυλασσόμενος.) Absolvit hætenus descriptionem hyemis, nunc autem veris descriptionem hoc caput continet. Estque primum signum, quando Jupiter sexaginta dies, id est, duos menses, Januariū videlicet & Februariū, confecerit, post brumam, vel conversionem Solis: tum stella Arcturus,

Χειμέρι ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡματα, δὴ ῥα τὸτ' αἴσῃς
 Ἄρκτῆρος προλίπῶν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων ἐπιέλλειαι ἀκροκνέφαιος. 565
 Τόνδε μετ' ὀρθρογόῃ Πανδιονὶς ὤρτο χελιδὼν
 Ἐς Φάος ἀνθρώποις, ἕαρος νέον ἰσαμένοιο.
 Τὴν φθάμενος οἶνας περιλαμένεμεν ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Ἄλλ' ὅπῳτ' ἀν' Φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀν' Φυλὰ βαίνη,
 Πληϊάδας Φεύγων, τότε δὴ σκάφος ἐκέτι οἶνέων 570
 Ἄλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν,
 Φεύγειν δὲ σκιερὰς θώκας, καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον,
 Ὄρη ἐν ἀμῆτῃ, ὅτε τ' ἥελιος χροῶα κάρφῃ.
 Τημῆτος σπεύδειν, καὶ οἶκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
 Ὄρθρε ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη. 575
 Ὡς γὰρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἴσαν.
 Ὡς τοι προφέρει μὲν ὁδῶ, προφέρει δὲ καὶ ἔργα.
 Ὡς ἦτε φανέϊσα πολέας ἐπέβησε κελεύθῳ
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βροτὶ τίθησιν.
 Ἥμος

nuncia veris, primum apparere incipit.

* Ταῦτα φυλασσόμενοι.) Hunc versum cum duobus sequentibus expungendos censuit olim Plutarchus, &, si Grævii iudicio standum est, rectius abessent. KREBSIUS.

564. Ἄρκτῆρος.) Stella est sub zona Bootæ: oritur vespere initio veris.

566. Πανδιονὶς.) Hirun-

dinem intelligit: respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filiabus.

567. Ἐς Φάος.) Poëta videtur in ea opinione esse, ut putet, hirundines hyeme latere quasi mortuas in suis nidis. Alii putant, eas avolare in regiones tepidiores.

569. Ἄλλ' ὅπῳτ'.) Messis tempus describit. Per Φερέοικον intelligit testudinem, quod

*Hybernos perfecit Jupiter dies, tunc sane stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exorietur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis venit hirundo
 In lucem hominibus, vere nuper cæpto.
 Hanc prævertens vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi porta testudo a terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites:
 Sed falcesque acuito, servosque excitato.
 Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum
 Tempore messis, quando Sol corpus attenuat,
 Tunc festina, & domum fruges congere,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit victus.
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem. (laborem.
 Aurora magis promovet quidem viam, magisque promovet
 Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam
 Homines, pluribus vero iuga bobus imponit.*

F 3

Quum

quod domum suam circumferat. Alii aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis æstu solebat ascendere plantas & virgulta.

572. Φεύγων.) Prohibet tempore messis somnum ad multam lucem protrahere. Καὶ ἐπ' ἧν κοῖτον.) Ubi ut quinta versus regio spondeum habet pro dactylo, ita in superiori hemistichio anapæstum habet pro dacty-

lo seu spondeo: quomodo & prima regio apud Homerum, Βορέης καὶ Ζέφυρος: item. Πλέονες καὶ μνηστῆρες & apud Virgilium:

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & synizesis in istis potest statui; ut in Homérico illo,

*Θώρηκας ῥήξαν θήϊων αἰμ-
 Φι σήδεσσιν.*

Qua de re monuit etiam Hephæstio.

Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθῆ· καὶ ἡχέτα τέτιξ 580
 Δενδρέω ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοιδὴν
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ἄρη,
 Τῆμος πτόταται τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄρις,
 Μαχλόλαιαι δὲ γυναῖκες, ἀφαιρότατοι δὲ ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γένατα Σείριος ἄζει, 585
 Αὐαλέος δὲ τε χραῖς ὑπὸ καύματος. ἀλλὰ τί τ' ἤδη
 Εἴη πετραίη τε σκίη, καὶ Βύβλιος οἶνος,
 Μάζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυ-
 μενάων,
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖης,
 Πρωτογόνων τ' ἐρίφων. ἔτι δ' αἶθοπα πινέ- 590
 μεν οἶνον,
 Ἐν σκίῃ ἐζόμενον, κεκρημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
 Ἀντίον ἀκραέος ξεφύρα τρέψαντα πρόσωπον,
 Κρήνης τ' ἀεναῖα καὶ ἀπορέύτα, ἢ τ' ἀθόλωτος
 Τρεῖς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνον.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν 595
 Δι-

580. Ἦμος δὲ σκόλυμος.) Hesiodus æstatem constituit ἐπὶ σκολύμῃ καὶ τέτιγος. Ita loquuntur eleganter οἱ χαρίεντες, id est, tempore cardui & cicadae, vel dum carduus & cicada est. Ἦμος δὲ σκόλυμός τ'.) Æstatis a solstitio descriptio. Primum ponit prognosticum maximi æstus, deinde quid faciendum sit. Græci post ver statim incipiunt messem. Deinde se-

quitur solstitium æstivale, tunc nos habemus messem.

587. Βύβλιος.) Byblinum vinum dicitur a Byblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.

590. Πρωτογόνων.) Illa enim caro est valde laudata, quod facilis sit concoctu. Estque in æstate istis cibis utendum, qui facile concoqui possunt. Itaque & huius mentionem hic facit Poëta. Αἶθοπα.) Vinum rubrum

*Quum verò scolymusque floret, & canora cicada
Arbori insidens stridulum fundit cantum
Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,
Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum.
Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillissimi
Sunt, quoniam caput & genua Sol exsiccat,
Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc jam
Sit in antro umbra, & Byblinum vinum,
Polentaque pastoritia, lacque caprarum non amplius la-
Etantium*

*Et bovis quæ frondibus pascitur, caro nondum enixa,
Tenerorumque hædorum. præterea nigrum bibito vi-
num,*

*In umbra sedens, animo saturatus cibo,
Contra purum zephyrum obverso vultu,
Fontemque perennem ac defluentem, quique illimis sit.
Tres aquæ partes prius infunde, quartam vero partem vini
Famulis autem impera Cereris sacrum munus. (admisce-*

F 4

Tri-

rubrum pinguius est, &
magis alit, tenuiusque est,
& facilius penetrat.

592. Ἀντίον ἀπαθείας ἀνέ-
μους.) Inter cæteras volupta-
tes non postrema est, si quis
in æstate sub umbra gratam
auram captet, ita ut faciem
versus leviter susurrantem
ventum vertat. Erit major
hæc voluptas, si adfuerint
rivuli perpetuo scaturien-
tes, quibus semper multum
delectati sunt Poëtæ. Ἀνέ-

μους.) Pro eo diserte Palat.
Σίπυρος legit & gloss. ἄδω
ἀνέμους.

594. Τρεῖς δ' ὕδατος.)
Græci nunquam merum bi-
bere solebant. Athenæus
hanc diluendi vini consue-
tudinem fuisse dicit, ut ad
duos vini cyathos quinque
aquæ adderent: nonnun-
quam ad quatuor vini cya-
thos, duos aquæ.

595. Διμοῖ δ' ἐκτερεῖν.)
Servavit hunc ordinem
Ποῦ;

Δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα Φανῇ θένος Ὠρίωνος,
 Χώρῳ ἐν εὐαίει καὶ εὐτροχάλῳ ἐν αἰλῳῇ.
 Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πάντα βίον κατὰ θηαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἶκῳ,
 Θῆτάτ' ὄοικον ποιῆσαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον 600
 Δίξεσθαι κέλομαι. χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος.
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομῆν μὴ φείδεο σίτε.
 Μή ποτέ σ' ἡμερόκοιλος ἀνὴρ ἀπὸ χερίμαθ' ἔληται.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι, καὶ σερφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
 Βεσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα 605
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γένασθαι, καὶ βόε λῦσαι.
 Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρα-

Poëta, ut a vere describe-
 ret, quicquid singulis anni
 temporibus fieri conveni-
 ret: nunc subjicit præce-
 ptum de tritura, quæ fit in
 mense Augusto, cum mane
 ortu Heliaco paulisper ante
 Solem emergens Orion cer-
 nitur. Addit etiam locum,
 in quem sit reponendâ area,
 nimirum qui sit ventis ex-
 positus, & quia fruges de-
 bentur torrerî a Sole, ergo
 necesse est locum esse ex-
 positum Soli.

596. Εὖτ' ἂν.) Id incidit
 in mensem Augustum.

598. Μέτρῳ.) Monet men-
 surandas esse fruges, ut sciat
 agricola, quantum ex agro
 redeat.

600. Θῆτα ὄοικον.) Con-
 ducendum suadet mercena-
 rium aliquem, qui possit re-
 bus domesticis vacare, qui
 non habeat multa, quæ sibi
 ipsi domi agat. Fieri enim
 non potest, ut multa simul
 bene agere possimus. Ea-
 dem ratio habenda ancillæ,
 ut non habeat liberos. Sub-
 jecit deinde præceptum de
 Cane, quem vocamus custo-
 dem rei familiaris. Θῆτα.)
 Venet. & Steph. exempl.
 edit. Θῆτ', reponendum ex
 MSS. Palat. Θῆτά τ' & ita
 legisse Moschopulum li-
 quet.

702. Καρχαρόδοντα.) A so-
 no factum videtur. Sunt au-
 tem

*Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
Loco in ventoso, & bene planata in area.*

*Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquam
Omnem victum deposueris conditum intra domum,
Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
Inquirere jubeo: molesta est autem, quæ liberos habet ancil-
Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo: (la-
Ne quando tibi interdiu dormiens fur facultates auferat.
Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit
Bobus ac mulis annum pabulum, sed postea
Servi refocillent cara genua, & boves solvantur.*

Quum vero Orion & Sirius in medium venerit

F 5

Cælum

tem canes asperrimis den-
tibus, & omnium firmissi-
me tenent semel in fauces
recepta.

603. Ἡμερόκοιτος.) Fu-
rem intelligit.

604. Συοφειδόν.) Intelli-
git non tantum paleas, sed
& folia vitium, quercuum,
tum vero herbas, aliaque id
genus, quæ pecoribus in
hyeme possint esse non in-
commodum pabulum.

606. Διμῆς ἀναψύξας.) Fe-
riandum esse a labore non
tantum homini, verum e-
tiam pecori. Sunt enim re-
cuperandæ vires, alioqui
nemo tam ferreus esse po-

terit, qui sufficeret conti-
nuis laboribus, juxta illud
Nasonis:

*Quod caret alterna re-
quie, durabile non est.*

*Hæc reparat vires fessa-
que membra levat.*

Γίγνται.) Usitatum est Poëtis
usurpare hoc vocabulum
pro potentia, viribus, &
robore Vel quia fessis ge-
nua labant, & fatigatio ma-
xime in his sentitur, ideo
dixit, famulis cara genua
esse reficienda.

607. Ἐστὶ δὲ.) Tempus
vindemiæ describit.

Οὐρανὸν, Ἀρκτῆρον δ' ἐσίδα ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἶκαδε βότρυσ.
 Δᾶσαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέαια καὶ δέκα νύκτας. 610
 Πέντε δὲ συσκιᾶσαι, ἕκτω δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσ-
 σαι

Δῶρα Διωνύσῃ πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πληιάδες θ', Ὑάδες τε τό τε θένος Ὠρείωνος
 Δύνωσιν, τότε ἔπειτ' αἰεὶ μεμνημένος εἶναι
 Ὠραίῃ· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶη. 615
 Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλας ἴμερος αἰεῖῃ,
 Εὖτ' ἂν Πληιάδες, θένος ἕδριμον Ὠρείωνος
 Φεῖγσαι, πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἰῆται·
 Καὶ τότε μηκέτι νῆος ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. 620
 Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρῃ ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
 Πάν-

610. Δᾶσαι.) Hoc intelli-
 gunt nonnulli de quadam
 certi vini præparatione, in
 qua rationem faciendi uvas
 passas complexus sit. Alii ge-
 nerale præceptum esse pu-
 tant de modo vindemiandi
 pro temporibus & locis il-
 lis optimo.

611. Συσκιᾶσαι.) Intelli-
 git autem, ex aprico in lo-
 cum non expositum Soli au-
 ferendas esse.

612. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ.) Re-
 dit ad arationem & ad hye-

mem. Sunt vero ea repe-
 tenda, quæ supra de aratio-
 ne diximus. Nam pro qua-
 litate & natura soli proscin-
 ditur ager. Feracius solum
 ut minimum ter arari solet.
 Nam mense Octobri mane
 cum Tauro occidunt Pleia-
 des & Hyades, item Orion:
 sed principio noctis rursus
 apparent. Pleiades sunt in
 postrema parte Tauri, Hy-
 ades vero in fronte, quas
 Latini *Suculas* vocant.

615. Πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς
 ἄρμενος.

*Cælum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe & fer domum uvas.*

Exponito vero Soli decem dies totidem noctes.

*Quinque autem in locum opacum repone, sexto in vasa
haurito*

*Dona letitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
Pleiadesque, Hyadesque, ac robur Orionis*

Occiderint, tunc deinde arationis memor esto

Tempestivæ, ita annus in opere rustico bene dispositus sit.

Quod si te navigationis periculosa desiderium ceperit,

Quando utique Pleiades, robur validum Orionis

Fugientes, occiderint in obscurum pontum,

Tunc certe variorum ventorum strident flamina:

Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto:

Terram autem exercere memento ita, ut te jubeo.

Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus

Undi-

vôs.) Ephemeris in operibus Hesiodi, non in diebus est: & ibi incipit: Μηνα δὲ Ἀγναίωναι. Ita ut tota agriculturæ doctrina in Ephemeride desinat. Hanc postquam cum anno terminavit, cujus doctrina ab hyeme incipit, in autumno desinit; totam simul Ephemeridem & agriculturæ doctrinam, tali clausula concludit: πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος ἄη. quod interpretes Latini ineptissime

vertunt, *Annus vero per terram accommodus sit.* Multum torsit omnes illud κατὰ χθονὸς, quæ verba absolvent agriculturæ præcepta, simulque ad navigationem viam præparant.

616. Εἰ δὲ σε) De navigatione præcepta quædam subjicit. Fuit enim illis familiare, devehere fruges & merces. Prohibet, sub Autumnum esse navigandum, cum Pleiades occidunt propter tempestatem maris,

Πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν αἰέντων,
Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.

Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα ἱεῶ ἐγκαίθεο οἴκῳ, 625
Ἐυκόσμως σολίτας νηὸς περὰ ποντοπόροιο.
Πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπιῶ κρεμάσασθαι.
Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλοῖον, εἰσέκεν
ἔλθῃ.

Καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
Ἀρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι, 630

Ὡσπερ ἐμός τε πατήρ καὶ σὺς, μέγα νήπιε Πέρση,
Πλωΐζεσκεν νηυσὶ, βίε κεχρημένος ἐὼλῃ.

Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηῖ μελαίνῃ.

Οὐκ ἄφενος φεύγων, ἐδὲ πλετόν τε καὶ ὄλβον, 635
Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσὶ δίδωσι.

Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἐλικῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ.

Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, ἐδὲ ποτ' ἐὼλῃ.

Τὴν δ' ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι

Ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιχα. 640

Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσθαι.

Μεί-

maris, insaniunt enim ven-
ti, &, quemadmodum Vir-
gilius ait, lib. i. *Æneid.*
vers. 87. *Qua data porta*
ruunt.

624. Χείμαρον.) Clavum
significat, quo foramen in
navis carina obstruitur, quo
amotæ naves in siccum tra-
ctæ aquam in sentina col-
lectam emittunt.

625. Ἐγκαίθεο.) MS.

ἐνγκαίθεο.

626. Νηὸς περὰ.) Remos
intelligit.

631. Ὡσπερ.) Exemplum
patris sui proponit, quem
dicit ex patria profugisse
non propter invidiam ex
opibus conflata, sed pro-
pter paupertatem.

633. Καὶ τῇδ' ἦλθ.) Signi-
ficat

*Undiquaq; ut arceant ventorum robur humide flantium,
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Jovis imber.*

*Instrumenta vero congrua omnia domi tuæ repone,
Recte contrabens navis alas pontigradae.*

Clavum vero fabrefactum super funium suspendito.

*Ipse autem tempestivam expectato navigationem, dum
veniat.* (nus

*Tuncque navem celerem ad mare trahito, intus vero o-
Aptum imposito, domum ut lucrum reportes,*

*Quemadmodum meusque Pater, & tuus, stultissime Persa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.*

*Qui olim & huc venit, immensum pontum emensus,
Cum Æolide relicta, in navi nigra:*

*Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.*

*Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
Æscra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.*

Tu vero, o Persa, operum memor esto

Tempestivorum omnium, navigationis vero maxime.

Navem parvam laudato, maguæ vero onera imposito.

Majus

ficat hic, se in Ionia natum. Magnum mare vocat Ægæum mare. Æolicam Cumam ideo vocat, quia Æoles eam condiderunt. Sita est in littorali Asia.

635. Ἀλλὰ κακὴν πενίην.) Hic locus ad providentiam pertinere videtur, cum dicit, Jovem hominibus dare paupertatem; quia sæpe ac-

cidit, ut etiam boni & optimi viri sint pauperes.

637. Νάσσατο.) Describit nunc patriam suam Poëta.

639. Τὴν δ', ὧ Πέσῃ.) Cum in omni re temporis ratio habenda sit, Tu vide, o Persa, ut suo quæque tempore facias, alia enim aliis temporibus conveniunt.

641. Νῆ' ὀλίγην.) Medio-

Μείζων μὲν Φέρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
 Ἔσσετα, εἴ κ' αἰεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν αἵτας.
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας αἰεσίφρονα θυμόν,
 Βέληαι δὲ χρέα ἴε προφυγεῖν, ἢ λιμὸν ἀτερπῆ, 645
 Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμένος, ἔτε τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Ἀυλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ,
 Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἀγείραν 650
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἰέθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησαι τὰ δὲ προπεφραδμένα
 πολλὰ

Ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες ἔνθα μέφημι
 Ἵμνω

diocritatem tutiorem esse dicit.

* Νῆ' ὀλίγην.) De hoc versu multis disputavimus in Commentariolis nostris ad Plutarchi libellum *de audiendis Poëtis*, quæ huc transferre non necesse est. Plutarchus τὸ αἰεῖν sumi vult pro ἱπανῶν, h. e. *re-jicere, recusare*. alii aliter. Mihi hoc Hesiodium simplicissime sumendum videtur, ut illud Virgilianum:

*Laudato ingentia rura
 exigua colito.* K.

646. Δείξω δὴ τοι μέτρα.) Si volueris, inquit, debi-

tum effugere & injucundam famem, ostendam tibi modum, quando commodum sit navigare, & quando non; licet navigationis peritus non sim.

647. Οὔτε τι.) Removet a se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus, σοφίαν primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ aliis.

649. Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Ἀυλίδος.) Commemorat hic, quomodo victor extiterit carminibus in Chalcide, & Musis suis in Helicone vi-

etoria-

*Majus quidein onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit, si quidem venti malos contineant flatus.
Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo
Volueris & debita effugere, & fameni molestam,
Ostendam tibi rationes sonori maris,
Etsi neque navigandi peritus, neque navium.
Neque enim unquam navi transmisi latum mare,
Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci,
Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum
Græcia e sacra ad Trojam pulchris fœminis prædi-
tam.*

*Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis
Chalcidemque trajeci. prædicta vero multa
Præmia posuerunt juvenes magnanimi: ubi me glori-
or Carmi-*

etoriale præmium dedica-
tit, ut dignum erat homine
Poëta. Aulis civitas litto-
ralis est in Bœotia, non pro-
cul ab Helicone: Chalcis
est urbs celebris in Eubœa.

652. Ἀμφιδάμαντος.) Am-
phidamas rex Eubœæ in
bello adversus Erythræos
occisus fuit: in cujus obi-
tum filii ejus certamina edi-
xerunt. Apparet sane, He-
siodum Homero postero-
rem fere centum annis fu-
isse: proinde cum eo in
hoc certamine non certa-
vit.

* Quod dicit vir doctus,

satis apparere Homero Hesi-
odum centum fere annis po-
steriorem esse, id nondum
est confectum, sed de eo ad-
huc sub judice lis. conf. in
eam rem Robinsonii Dis-
sertationem Hesiodo præ-
missam. K.

653. * Τὰ δὲ προπεφραδ-
μένα.) reddebatur; præde-
liberata vero multa certa-
mina instituerunt. Immani
errore. Προπεφραδμένα non
sunt prædeliberata, sed,
ut bene doctissimus Tzezes,
προεκηρυγμένα, per præcones
indicta. Neque ἄθλα sunt
certamina, id enim ἄθλος
de-

Ὕμνῳ νικήσαντα Φέρειν τρίποδ' ὠτάεντα. 655
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μῆσης Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 Ἐνθά με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 Τίσσόν τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὺς νόον αἰγιόχοιο.
 Μῆσαι γάρ μ' ἐδδίαζαν ἀθέσφατον ὕμνον 660
 αἰεῖδεν.

Ἡματα πεντήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡελίου,
 Ἐς τέλος ἐλθόντος Θέρεος καματώδεος ὥρης,
 Ὠραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος, ἔτε κε νῆα
 Καυαίξαις, ἔτ' ἀνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
 Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 665
 Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλεις ἐσὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι, καὶ πίντος ἀπήμων,
 Εὐκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 Ἑλκέμεν ἐς πόντον, φόρον δ' εὖ πάντ' αἰεθροῖσι. 670
 Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι.
 Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον.
 Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιο τε δεινὰς αἴητας,
 Ὃς τ' ὥριμε θάλασσαν, ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρον
 Πολ-

denotat, sed præmia certaminis. Jam dudum Ampliff. Cuper. Observatt. Lib. III. c. 20. hos interpretis errores notavit. K.

660. Μῆσαι γάρ μ' ἐδδίαζαν.) Significat, divinitus esse doctos Poëtas, quod hi, qui egregium quiddam in Poëtica efficere voluerint,

opus habeant furore Poëtico divinitus inspirato; quem furorem recte φυσικὰς ἀρετὰς dixerunt.

661. Ἡματα.) Tempus navigationis commodissimum tradit, æstivum scilicet. Suspectum nobis esse non debet hoc τροπᾶς, quod ultimam habeat brevem, sic enim

Carminē victorem tulisse tripodem auritum.

*Quem ego quidem Musis Heliconiadibus dicavi,
Ubi me primum sonori compotem fecerunt cantus.*

*Tantum naves expertus sum multos clavos habentes.
Sed tamen dicam Jovis consilium Ægiocchi,
Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.*

*Dies quinquaginta post versiones Solis,
Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,
Tempestiva est mortalibus navigatio: nec certe navem
Fregeris, neque homines perdiderit mare,
Nisi dedita opera Neptunus terræ quassator,
Aut Jupiter immortalium rex velit perdere.
Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorumque.
Tunc vero facilesque auræ, & mare innocuum,
Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,
Trahito in pontum, onus vero bene omne colloca.
Propera autem quam celerrime iterum domum redire:
Neque vero expectato vinumque novum, & autumnalem
imbrem,*

*Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus,
Qui concitat mare, comitatus Jovis imbre*

Mul.

enim paulo post νότοιο τε
δαυαίς αἱήτας, & hujusmodi
alia alibi. Sic apud Theo-
critum τὰς τέχνας ἱγάρ, &
alia multa.

667. Ἐν τοῖς.) Proverbia-
lis est hic versiculus, & val-
de pius, quo admonemur,
quidquid nobis adversum

aut prosperum accidit, Deo
adscribendum esse.

668. Εὐκταίεες αἱήτας.) Sic
vocat faciles & leves flatus,
ut sunt Etesiae, & similes
placidi.

672. Μὴδὲ μέναι αἶνον.)
Monet, tempestive domum
esse redeundum: Nam o-
culus domini pascit equum,

Πολλῷ ὀπωρινῷ χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν 675
 "Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλὺς ἀνθρώποισιν·
 "Ἡμος δὴ τὸ πρῶτον, ἔσεν τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 "Ἰχνος ἐποίησεν, τίσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
 "Ἐν κριάδῃ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβολός ἐσιθάλασσα,
 Εἰαρινὸς δ' ἔτος πέλεται πλὺς· ἔμιν ἔγωγε 680
 Αἴνημ'· ἔ γάρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,
 Ἀρπαικτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νυ
 καὶ τὰ

"Ἀνθρώποι ῥέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο.
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ἐσὶ θαιεῖν μέλα κύμασιν· ἀλλὰ σ' 685
 ἄνωγα

Φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὅσσ' ἀγορεύα.
 Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
 Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μέיוνα φορτίζεσθαι·
 Δεινὸν γὰρ πόντῃ μετὰ κύμασι πῆματι κύρσαι.
 Δεινὸν γ' ἐπ' ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰέρας, 690
 "Ἀξονα καυᾶξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθεῖη.
 Μέτρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος·
 Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι·

Μήτε

ut dici solet. Præstat itaque ante Autumnum conficere navigationem, ob autumnales imbres & tempestates impendentes.

679. "Ἄλλος.) Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, ut periculosa, sed quæ ta-

men est usitata hominibus ob cupiditatem pecuniæ.

686. "Ὅσσ' ἀγορεύω.) In uno ὥς σ' ἀγορεύω, in altero ὥς σε κελεύω.

687. Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν.) Id est, ne semel adducas in discrimen quicquid est rerum tuarum, nec omnia navi-

*Multo autumnali: difficilem vero pontum facit.
Sed alia verna est navigatio hominibus,
Nempe cum primum, quantum incedens cornix
Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in ficu: tum sane pervium est mare.
Verna autem hæc est navigatio, non ipsam ego tamen
Probo: neque enim meo animo grata est,
Quia occasio ipsius invadenda. ægre quidem effugeris
malum, sed tamen & hæc
Homines faciunt stultitia mentis.
Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo
Considerare hæc omnia in animo, quæcunque tibi consulo.
Ne vero intra naves omnem substantiam cavas pone:
Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:
Miserum etiam, si quidem in currum prægrande onus im-
ponens,
Axem fregeris, onera vero intereant.
Modum serva: tempus vero in omnibus optimum
Mature autem uxorem tuam ad domum ducito.*

Neque

navibus committas; sed re-
tine quædam, & viliora im-
pone: ne si navem frege-
ris, de toto victu pericli-
teris. Generaliter vero,
mediocritatis laudem con-
tinet.

692. Μέτρα.) Epiphone-
mate generali concludit,

modum esse servandum.
Μέτρα φιλάσσειδαι.) Non
intellexerunt hæc inter-
pretes. Hesiodus μέτρα θα-
λάσσης vocavit τὸν ὥραιο
πλῆν.

693. Ὠραῖος) Tradit tem-
pus conjugio maturum in
mare & femella.

Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων,
Μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλὰ γάμος δέ τοι ἄριστος 695
ἔτος.

Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠβώη, πέμπτω τὲ γαμοῖτο.
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἠθεῖα κεδνὰ διδάξης.
Τὴν δὲ μάλισα γαμεῖν, ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάρμαϊα γή-
μης.

Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζέτ' ἄμεινον 700
Τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ' αὖτε κακῆς. ἔξ ῥίγιον ἄλλο,
Δειπνολόχης· ἥτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἑόντα
Εὖει ἄτερ δαλῆ, καὶ ἀμῶ γήραι θῆκεν.
Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος
εἶναι.

Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσαι ἑταῖρον. 705
Εἰ δέ κε ποιήσης, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κεν ἄρχῃ
Ἦτι

694. Τριηκόντων.) Alii
τριήκοντα.

696. Τέτορ'.) Pollux qua-
tuordecim exponit. Plato
& Aristot. constituunt pu-
ellæ decimum octavum an-
num nubendi.

699. Μὴ γάτοσι χάρμαϊα.)
Propter tuum infortunium
& malum. Hoc est, ne jo-
cus fias, quod talem duxeris
uxorem.

700. Οὐ μὲν γάρ τι.)
Commendat bonam mulie-

rem hic versus, quam etiam
sacræ litteræ non vulgariter
prædicant.

702. Δειπνολόχης.) Quæ
comestationibus clam in-
dulget, & quæ passim adit
convivia. "Ἡτ' ἀνδρα καὶ ἰ-
φθιμόν.) Efficat, ut etiam
validus vir ante tempus
senescat.

703. Ἄτερ δαλῆ.) Sine fa-
ce, id est, clam, etiam si fo-
ris nihil appareat. Et cru-
dam

*Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neque superans multum: nuptiæ vero tibi tempesti-
væ hæ.*

*Mulier autem quartodecimo anno pubescat, quinto deci-
mo nubat.*

*Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.
Eam vero potissimum ducito, quæ te prope habitat:
Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludi-
bria ducas.*

*Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius
Bona: rursus vero mala non gravius aliud,
Comessatrice: quæ virum, licet robustum,
Torret sine face, & crudæ senectæ tradere solet:
Bene vero reverentiam erga Deos immortales observato,
Neque fratri æqualem facito amicum:
Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris dicis gratia. Sin autem cæperit*

G 3

Aut

dam senectutem, τὴν πρὸς
καρπὸν vocat & præcocem.

* Θῆκεν.) Recepi lectio-
nem Robinsonii, ex MSto
prolatam, Stobæo etiam,
Tzezi & Proclo confirma-
tam. δῶκεν, quod vulgo edi-
tur, sensum minus commo-
dum habet. K.

704. Εὖ δ'.) De religio-
ne præcipit. Ὁπῶς, in Deo
significat inspectionem &
gubernationem rerum, ju-

stamq; indignationem con-
tra impios: In homine au-
tem respectum ad Dei me-
tum & reverentiam.

705. Μηδὲ.) Præceptum
plenum humanitatis, nul-
lam amicitiam præponen-
dam esse sanguinis con-
junctioni.

707. Μηδὲ ψεύδεσθαι γλαῖσ-
σης.) Hoc est, ne præ te fe-
ras benevolentiam simula-
tam, nec aliud sentias &
aliud dicas. Et ne simules,

ne

Ἡ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἢ καὶ ἔρξας,
 Δὶς τόσα τίνυθαι μεμνημένος· εἰ δὲ κεν αὖτις
 Ἥγητ' ἐς Φιλότῃλα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρχχεῖν, 710
 Δέξαθαι. δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιῖται· σὲ δὲ μή τι νέον κατελεγχέτω εἶδος·
 Μηδὲ πολύζεινον, μηδ' ἄζεινον καλέεσθαι,
 Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ' ἐθλῶν νεικεσῆρα.
 Μηδὲ ποτ' ἐλομένην πενίην θυμοφθόρον 715
 ἀνδρῖ·

Τέτλαθ' ὄνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἔόντων.
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος

Φει-

ne præ te feras linguæ quandam gratiam.

708. "Ἡ τι ἔπος εἰπὼν.) Si quis aut verbis offendet alium, aut manibus vim inferet, memor sit, quod retalietur injuria multipliciter.

709. Δὶς τέσα.) Jubet offensionem amici duplici vindicta pensare, idque eo, ut agnoscat delictum: & tum si in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alii sic intelligunt, ac si in genere diceret, nullum peccatum impunitum relinqui.

712. Σὲ δὲ.) Tu vites omnia, quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus, quam

conveniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat simultatem, sed ex animo ejicias omnem pristinorum injuriarum memoriam.

713. Μηδὲ πολύζεινον.) Utraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

714. Μηδὲ κακῶν ἕταρον.) Admonet, malorum consuetudinem esse fugiendam: corrumpunt enim bonos mores colloquia prava. Proveniunt autem duo mala ex malorum commercio. Primum quia nos induimus mores istius, quocum vivimus. Secundo etiam fa-

mam

*Aut verbum aliquod loqui ingratum, aut facere,
Bis tantum punire memineris: Sin vero rursus
Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,
Suscipe, miser namque vir amicum alias alium
Facit: te vero ne quid animum coarguat vultus.
Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris,
Neve malorum socius, neque bonorum conviciator.
Neque unquam miseram pauperiem, animi consumptri-
cem, homini*

*Sistineas exprobrare. divorum munus immortalium.
Lingua certe thesaurus inter homines optimus*

G 4

Par-

mam propriam prostitui-
mus. Μηδ' ἐσθλῶν νεκρῶ-
ρα.) Id est, ne facias convi-
tium bonis, quia virtus est
honore afficienda. Sed im-
possibile est in benefactis
invidiam effugere, quem-
admodum nec corpus um-
bram potest declinare.

715. Μηδέ ποτ' ἐλαμένην.)
Docet hoc loco, nemini ex-
probrandam esse paupertate-
m; ratio est, quod sit do-
num Dei, esse divitem vel
pauperem.

* Μηδέ ποτ'.) Adducit
hos duos versus Plutarchus
in sæpius jam laudato li-
bro de audiendis Poëtis, &
de his verbis μακάρων δό-
σιν αἰὲν ἰόντων ita differit,
Θεῶδοτον νῦν τὸ τυχερὸν ἄ-

ρηκεν, ὡς ἐν ἄξιον θυγατρὶν
τοῖς διὰ τὴν τύχην πενομένοις,
ἀλλὰ τὸν μετ' ἀργίας καὶ
ἐραθυμίας καὶ μαλακίας καὶ
πολυτελείας εὐπορίαν αἰσχροὺς
καὶ ἐπονείδισον ἔσσαν. Divi-
nitus datum vocat id,
quod fortuna obtigit: in-
nuens, non esse eos culpam-
dos, qui fortunæ injuria
pauperes sunt: cum igna-
via potius, socordia, molli-
tie & luxu conjunctas di-
vitiis in turpibus, & vi-
tuperatione dignis haben-
das. Et in sequentibus ob-
servat, cum nondum τύχης
vocabulum fuisset in usu,
Veteres Fortunæ vim Jo-
vis, aut aliorum Deorum
nomine designasse. K.

717. Γλώσσης τοι θεσφύ-
ρῳ.)

Φειδωλῆς, πλείη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰότης.
 Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μῆζον ἀκέσαιοι.
 Μηδὲ πολυζεῖν θάιτος δυσπένμελος εἶναι 720
 Ἐκ κοινῷ πλείη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλι-
 γίση.

Μηδέ ποτ' ἐξ ἧς Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσιν δὲ τ' αἰεὶς.
 Μηδ' αὖτ' ἡελίοιο τετραμμένος ὄρεθός ὀμιχεῖν. 725
 Αὐτὰρ ἐπὴν κε δύη, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόν-
 τα

Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην ἐρήσης,
 Μηδ' ἀπογυμνωθεὶς μακάρων τοι νύκτες ἑάσσειν.
 Ἐξόμενος δ' ὄγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
 Ἥ ὄγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς. 730
 Μηδ'

ρός.) Generalis hæc sententia est. Linguae thesaurus inter homines optimus. Nam sermo vincit omnes opes & quicquid est admirabile in rebus humanis.

719. Κακὸν εἴποις.) V. C. Palat. κακὸν γ' εἴπης: & mox ἀκέσαιοι. Sunt qui legant, εἰ δὲ κακὸν τ' εἴποις, ubi elidendum esset, vel ε, vel ι. Hic certe τι aptius esset, quam τε, quod alioquin esset παραπληρωματικόν. Durior tamen elisio existimatur τῷ ι, quam τῷ ε.

720. Δυσπένμελος.) Mo-

rosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis.

722. Μηδέ ποτ' ἐξ ἧς Διὶ.) Hactenus leges tradidit, quæ ad mores pertinent, jam tradet ceremonias, id est, ritus sacrorum. Sunt autem illi ritus symbola quædam, id est allegoriæ, ut in Moyse: *Bovi trituvanti ne obligaveris os*, significatur, quo animo in illos esse debeamus, quorum opera utimur. Sic quum dicit, *Mane Jovi libes nigrum vinum manibus lotis*; significat,

*Parca, plurima vero gratia ejus, quæ modum servat.
Quod si malum dixeris, forsân & ipse majus audies.
Neque in convivio publico morosum te præbeas,
Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim
gratia, sumptusque minimus.*

*Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum
Manibus illotis, neque aliis immortalibus.
Neque enim illi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
Neque contra Solem versus erectus mejito,
Sed etiam postquam occidit, memor ejus rei, usque ad
orientem,*

*Neque in via, neque extra viam progrediendo meas,
Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.
Sedens vero divinus vir & prudens,
Aut ad parietem accedens bene septæ caulæ.*

G 5

Neque

ficat, sacra reverenter esse tractanda, & ut non solum corpus foris, verum etiam animum a contagione vitiorum abluant.

725. Μηδ' ἀντ'.) Non esse mingendum contra Solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil propterve & irreverenter agendum.

726. Ἀνιόντα.) Al. Ἀνιόντος.

729. Ἐζόμενος.) Turcis etiamnum hodie religiosum est, ut sedentes mingant, & ingens flagitium

designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

730. * Ἀυλῆς.) Reddebatur atrii. non satis accurate. Ἀυλαὶ antiquis dicebantur loca subdialia, aperta, quæ vento exposita erant. unde locus διαυλίζαν dicitur, qui ventum ab utraque parte admittit; ut docet Athenæus Lib. V. c. 5. in his locis apertis, quæ ante domos erant, quoniam pecudes continebantur, factum est, ut αὐλῆ denotet caulam. qua notione h. l. fumen-

Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκῳ
 Ἐσίη ἔμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέαθαι.
 Μηδ' ἀπὸ δυσφύμοιο τάφῳ ἀπονόσῃσαντα
 Σμερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
 Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιῖρρον ὕδωρ 735
 Ποσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὐξηῖδων εἰς καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
 Ὃς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνίπτως,
 Τᾷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
 Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλεῖη 740
 Αὔρον ἀπὸ χλωρῆς τάμειν αἶθωνι σιδήρῳ.
 Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν
 Πινόν-

sumendum. Denique αὐλαὶ
 dicebantur *palatia*, *domus*
potentium hominum. cuius
 denominationis Athenæus
 l. c. duplicem reddit ratio-
 nem, aut quia ante domos
 divitum ejusmodi loca sub-
 dialia fuerint, aut quia in
 iis locis regii stipatores sta-
 tionem suam habuerint,
 ibique dormiverint. conf.
 ad illum Athenæi locum
 Casaubonus. K.

731. Μηδ' αἰδοῖα.) A con-
 gressu uxoris ne ad sacra ac-
 cedas.

733. Μηδ' ἀπὸ.) Ab hi-
 lariore convivio, non a
 tristioribus sacris, acceden-
 dum ad uxorem docet.

* Τάφῳ.) Reddebatur
bustum. male. τάφος h. l.
 est *περίδαιπνον*, *silicernium*
 s. *cæna funebris*. Hesychius
 τάφος τὸ γινόμενον περίδαιπνον
 ἐπὶ τῇ τῶν κατοιχομένων τι-
 μῇ. Τάφος est *convivium*
 quod in *mortuorum hono-*
rem celebratur. K.

735. Μηδέ ποτ' ἀενάων πο-
 ταμῶν.) Poëtæ senserunt,
 vim quandam numinis esse
 infusam in omnes res; ita-
 que & omnibus fluminibus
 suos deos finxerunt, qui il-
 la agitarent & moverent,
 ob quam causam & sacra
 illis fecerunt.

740. Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο.)
 Ungues non esse præciden-
 dos

Neque pudenda semine pollutus intra domum

Focum juxta revelato, sed caveto.

Neque a feralibus epulis reversus

Seminato progeniem, sed Deorum a convivio.

Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam

Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra

Manus lotus amœna aqua limpida. (fluenta,

Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,

Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.

Ne vero a manu, Deorum in celebri convivio,

Siccum a viridi refeca nigro ferro.

Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem

Biben-

dos in convivio, præsertim solenni. Πέντοζον vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet.

742. Μηδέ ποτ' οἶνοχόην.) Duplex potest esse sensus: vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parcimoniam in computationibus. Tzetzes allegorice sic interpretatur. Ubi agitur de republica, ne proprium commodum publico præposueris, neque partem to-

ti, ex hoc enim infortunium sequitur, pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

* Μηδέ ποτ'.) Plutarchus in Libello de audiendis Poëtis eo loco, ubi præcipit causam dictorum esse quærendam, inter cætera & hæc addit: ἀλλ' οἱ ποδοὶ τῶν μὲν τοιάτων τὰς αἰτίας πικρῶς ἀπαιτῆσι, καὶ διαπυνθάνονται, πῶς λέλεκται.

Μηδέ ποτ' οἶνοχόην τεθέμεν κρητῆρος ὑπερθεῖν. Τῶν δὲ μαιζόνων ἀβασανίσως παραδέχονται τὴν πίσιν. Sed plerique nimis curiose causas inquirunt, quomodo & cur dictum sit,

Ne

Πινότων ὀλοή γάρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται,
 Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξενον καταλείπεν,
 Μήτοι ἐφεζομένη κρῶζι λακέρυζα κορώνη. 745
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
 Ἔσθαι, μηδὲ λίσσασθαι ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ
 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζεν (ὃ γὰρ ἄμεινον)
 Παῖδα δωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὲρ ἀνήνορα ποιῇ.
 Μηδὲ δωδεκάμηνον ἴσον καὶ τῆτο τέτυκται. 750
 Μηδὲ γυναικίῳ λυτρεῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι
 Ἀνέρα. λευγαλέη γάρ ἐπὶ χρόνον ἐς ἐπὶ καὶ τῷ
 Ποινῇ μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰδομένοισι κυρήσας,
 Μωμεύειν αἰδοῦναι θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
 Μηδὲ

*Ne cum vina bibunt, su-
 pra cratera tenebis.
 Tu cyathum.*

Gravioribus autem sine ul-
 lo examine assentiuntur.
 Ex quo loco apparet, Plu-
 tarchum existimasse, eum,
 qui in hujus dicti causa
 quærenda nimis curiose la-
 bore, tempus operamque
 perdere, cum res sit nullius
 aut exiguæ certe utilitatis.
 Et quamquam hoc Hesio-
 dum dictum apud eundem
 Plutarchum in *Convivio se-
 ptem sapientum* ita a quo-
 dam exponitur, quasi præ-
 cipiatur, poculum s. cya-
 thum non quiescere debe-

re, ne mora inter biben-
 dum fiat (quam legem illi,
 qui largius vino invitare se
 volebant, sibi ipsi posuisse
 videntur) tamen non credi-
 derim Hesiodum hoc dicto
 id præcipere voluisse, qui
 potius existimen, hoc &
 plura alia, hic allata, dictum
 inter aniles superstitiones
 esse referendum. K.

744. Μηδὲ δόμον.) Spar-
 tam quam nactus es, orna.
 In quocunque genere ver-
 feris, in illud incumbe, &
 in eo persevera.

745. Κορώνη.) Fama fini-
 stra & maligna potest intel-
 ligi.

*Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.
 Neque domum faciens imperfectam relinquo,
 Ne forte insidens crocitet stridula cornix.
 Neque a pedatis ollis nondum dedicatis rapiens
 Comedito, neque lavator: quia & hisce noxa inest.
 Neque super bustis locato (non enim bonum est)
 Puerum duodennem: quia virum inertem facit:
 Neque duodecim mensium: æquale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Vir: gravis enim suo tempore & hujus rei
 Pæna. neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana: Deus quippe & hæc indigne fert.*

Nec

ligi. Λακέρυζα, pro κελάρυζα, garrula, stridula.

746. Μηδ' ἀπό.) Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυτρώποδας ἀνεπιρρέκτας intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi, nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt.

748. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις.) Prohibet liberorum collocationem super sepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moveantur, vel non sint movenda,) quod priscis infaustum videbatur. Vel allegorice pro-

hibet ignaviam, otium & delicias in prole XII. annorum. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις καθίζαν.) Pueri autem δωδεκαταῖοι & δωδεκάμηνοι omnia communia cum matribus habebant, διαίταν, τροφήν, οἶκον, id est, ipsum Gynæceum. Hesiodus ergo, ne ejusmodi puerulos matrum λατροῖς assuescere sinant, ex disciplina veteri, quia θηλύνεσθαι τὰ σώματα ex aquæ tepore existimabant, diligenter monet. Ibid. Οὐ γὰρ ἄμεινον.) Vetus clausula, qua potissimum utebantur in interdictis suis principes, erat, Οὐ γὰρ ἄμεινον.

Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε προ- 755
 ρεόντων,

Μηδ' ἐπὶ κρηναίων ἐρεῖν, μάλα δ' ἐξαίλέαθαι.

Μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ ἔσθ' τοι λωϊόν ἐστιν

ᾧ δ' ἔρδεν. δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλέυεο Φῆμην.

Φῆμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κέφῃ μὲν αἰεῖραι

ῥεῖα μάλ', ἀργαλήν δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' 760
 ἀποδέσθαι.

Φῆμη δ' ἔτις πάμπαν ἀπείδεται, ἣν τινα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσι. Θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

ΕΡΓΩΝ ΤΕΛΟΣ.

755. Μηδέ ποτ') Hi recte in fontes immingere dicuntur, qui sacram doctrinam commaculant.

men agnoscunt Scholiastæ, vel alio loco poni volunt, nempe versu 735. ut in editione Stephani, & hic, & ibi positus est.

756. Μηδ' ἐπὶ κρηναίων.) Hic versus in Ald. & aliis editionibus deest; quem ta-

758. Δεινὴν) Boni nominis præcipuam curam habent.

*Nec unquam in alveo fluviorum mare influen-
tium,*

Neque super fontes mejito: quin valde evitato.

Neque incacato. id enim nihilo est melius

Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.

Fama enim mala est, quæ celeriter quidem excitatur

*Facillime, molesta vero portatu, difficilisque de-
positu.*

Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi

Populi divulgant. quippe Dea quædam est & ipsa.

OPERV M FINIS.

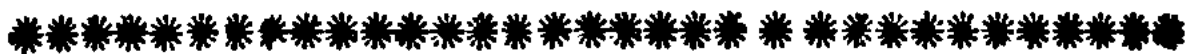
habendam esse vult, quia
(versu sequenti) nulla fama
prorsus evanescat tanquam
inanis, & non omnino de
nihilo sit, quod vulgo fer-
tur, famæ enim vim quan-
dam divinam etiam inesse.

Ex hoc loco desumfit Vir-
gilius descriptionem famæ,
4. Æneid. v. 173.

Fama malum, &c.

762. Φημιζσοι.) Ita C.V.
alii Φημιζσοι. 3, v. 701.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἡμέραι.

ARGVMENTVM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania, non

Ηῤατα δ' ἐκ διόθεν πεφυλαγμένος, εὖ κατὰ
μοῖραν,
Πεφραδέμεν δμώεσσι τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἥδ' ἀρμαλινὴν δατέαθαι.
Εὖτ' ἂν ἀληθεῖν λαοὶ κρίνοντες ἄγασιν·
Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητίεντος. 5
Πρῶτον ἔνη· τετράς τε, καὶ ἑξόδη, ἱερὸν ἡμᾶρ·
Τῇ

2. Πεφραδέμεν δμώεσσι, τριηκάδα μηνός.) Orditur a tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia judicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim

populus in feriis, ut judicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non physicas referendi sunt.

4. Εὖτ' ἂν.) Quidam Scholiastes,

HESTODI ASCRAEI DIES.

ARGVMENTVM IN DIES.

non habere naturæ rationem, cum illa nobis usui sit, & nostra causa a Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte ex aspectibus, quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus cient pugnam naturæ cum morbo: sed superstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde apparet, non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Jove observans, bene secundum decorum

Præcipe servis: tricesimam mensis optimam

Ad opera inspicienda, demensumque dividendum:

Nempe cum circa juris negotia & judicia populi versentur.

Hi dies enim sunt Jove a prudente. (tur.

Primum novilunium, quartaque, & septima, sacra dies:

Hæc

liastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μετὰ ἀληθείας πρίνωσιν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας· ἤτοι ὅταν τὴν ἀληθῆ ἐπίσανται σύνθετον, καὶ μετ' ἀκριβοῦς γινομένην.

6. Πρῶτον Ἰν.) Athenienses mensem, qui apud

eos est 30. tantum dierum, in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱσαμένης μηνός, secundam μεσάντος, tertiam φθίνοντος. Deinde primæ decadis diem primam νεμηνίαν, secundam δευτέραν ἱσαμένης, tertiam τρίτην ἱσαμένης, &

H

ita

Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείατο Λητώ.
 Ὀγδοάτῃ ἐνάτῃ τε, δύο γε μὲν ἡμέλαι μηνὸς (770)
 Ἐξοχ' αἰεζομένῳ βροτῆσιν ἔργα πένεθαι.
 Ἐνδεκάτῃ τε, δυωδεκάτῃ τ', ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί. 10
 Ἡ μὲν οἷς πείκειν, ἡ δ' εὐφρονα καρπὸν αἰμᾶ-
 θαι.

Ἡ δὲ δυωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' αἰμίνων.
 Τῇ γὰρ τοι νεῖ νήματ' αἰρσιπότητος ἀράχνης
 Ἡματος ἐκ πλείε, ὅτε ἰδρὶς σωρὸν αἰμᾶται.
 Τῇ δ' ἰσὺν σῆσαιτο γυνή, περβάλοισι τε ἔργον. 15
 Μηνὸς δ' ἰσαμένε τρισκαιδεκάτην ἀλέαθαι
 Σπέρμαλος ἄρξαθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψαθαι ἀρίστη.
 Ἐκλήδ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν. (780)
 Ἀν-

ita deinceps usque ad δε-
 κατήν ἰσαμένε. Secundæ de-
 cadis diem primam πρώτην
 ἐπὶ δέκα, secundam δευτέραν
 ἐπὶ δέκα usque ad εἰκοσὴν
 sive εἰκάδα, id est, xx. diem.
 Tertiæ primam πρώτην ἐπὶ
 εἰκάδι: vel Solonis inven-
 to, numeros dierum ad Lu-
 næ decrementum minuen-
 do, ἐνάτην φθίνοντος, secun-
 dam ὀγδόην φθίνοντος, ter-
 tiam ἐβδόμην φθίνοντος, us-
 que ad τριακάδα, id est 30.
 diem, quam etiam ὄνην καὶ
 νέαν vocabant, id est, vete-
 rem & novam: quo nomi-
 ne etiam instantis mensis
 prima dicebatur: itemque
 prima dies Lunæ jam appa-

rentis, & tertia a coitu di-
 gressæ. Cæterum Hesio-
 dus hic, nec singulatim om-
 nes dies, aut ex ordine,
 nec iisdem etiam appella-
 tionibus commemorat, sed
 repetit quosdam bis aut ter,
 nonnullis interim velut με-
 ταδάπων καὶ ἀκηρίων præter-
 missis: quod suo quoque
 loco notabimus. Ἐνῇ ἰγι-
 tur primus dies est, pro ὄνη
 καὶ νέα, nempe metri cau-
 sa. Hunc dicit esse sacrum:
 sunt enim omnia initia sa-
 cra: τετραῖς pro τετάρτῃ,
 quartus dies, qui itidem
 sacer est, quia eo die prodit
 a coitu Luna, primumque
 tunc conspicitur.

*Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
Octavaque & nona, ambæ dies mensis,
Egregie crescentis ad curandum opera mortalium.
Undecima vero, duodecimaque, ambæ quidem bonæ:
Hac quidem tondendis ovibus, illa latis segetibus me-
tendis.*

*Duodecima tamen undecima multo melior.
Hac enim net fila in aëre suspensus araneus
Die adulto, quum & prudens (formica) acervum colligit.
Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.
Mensis autem inchoati decima tertia caveto
Sementem incipere: plantis vero inferendis optima est.
Sexta vero media valde incommoda est plantis:*

Viri.

8. Ὀγδοάτη.) Præteritis secundo & tertio, quinto item & sexto diebus, ut mediis, venit ad octavum & nonum, quos recte utiles dicit crescentibus: nam humores alit crescentia lunæ.

10. Ἐνδεκάτη.) Decimo præterito, undecimum & duodecimum varie laudat: quia Luna Solem trigono aspectu intuetur, quem beneficum vocant.

11. Ἡ μὲν ὅϊς.) Per synæresin pro ὅϊς.

13. Τῇ.) Id est, ταύτῃ. Ἀερσιπότῃτος, pro ἀερσιπότῃς, in aëre pendens.

14. Ἦμας.) Quidam legunt ἐκπλάς, unico vo-

cabulo, & dicunt, ita vocari xxii. diem, quasi cumulatam & adauctam.

16. Μηνός.) Ait, xviii. diem sationi obesse, nimirum propter immodicum humorem. Vetant enim sementem facere in solo humidioris justo. Contra plantas serere præcipiunt pluviis etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem τρισκαιδεκάτην μηνός ἱσταμένης, qui dicitur alias τρίτη ἐπὶ δέκα.

18. Ἑκτῇ.) Præter vulgatum morem vocat decimum sextum diem, ἑκτῇ μέσῃ, quum alias dicatur ἑκτῇ ἐπὶ δέκα. Est autem

Ἄνδρογόνος τ' ἀγαθή· κέρη δ' ἔσ' σύμφορός ἐστιν,
 Οὔτε γενέσθαι πρῶτ', ἔτ' ἄρ' γάμῃ ἀντιβόλῃσθαι. 20
 Οὐδὲ μὲν ἢ πρώτη ἔκτῃ κέρησι γενέσθαι
 Ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μῆλων
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἥμαρ.
 Ἐσθλή δ' ἀνδρογόνος, φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν,
 Ψεύδεά θ', αἰμυλίας τε λόγους, κρυφίους τ' 25
 καρισμούς.

Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάρπον καὶ βῆν ἐρίμυκον
 Ταμνέμεν, ἐρήας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἥματι, ἵσθρα φῶτα 790)
 Γείνασθαι μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
 Ἐσθλή δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κέρη δέ τε τετραῖς 30
 Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα, καὶ εἰλίπιδας ἔλικας βῆς,
 Καὶ κύνα κάρχαρδόντα, καὶ ἐρήας ταλαεργούς
 Πρηῦνεν, ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
 Τετραῖδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἵσταμένους τε
 Ἄλ·

hæc dies, contra quam superior, incommoda plantis, decrescente nimirum Luna; utilis vero maribus gignendis: nam ex humido semine femellæ, ex sicciore puelli nascuntur. Et decrescente Luna semen minus humidum est, quam crescente.

20. Οὔτε γενέσθαι· ἔτ' ἄρ' γάμῃ ἀντιβόλῃσθαι.) Id est, non est utile puellis, ut tum contrahant nuptias, quia a plenilunio cœpit jam

humor deficere. Addit deinde quædam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur. *Ibid.* Γενέσθαι. MSS. Γείνασθαι μάλα.

26. Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ.) Hoc tempore aprum & bovem castrare convenit.

27. Ταμνέμεν.) Hoc loco ἐνισχύσαν, non occidere, ut vulg. interpr.

28. Εἰκάδι.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit μηνὸς μισθόντος, die-

*Viripara bona: puellæ vero non utilis est,
Neque gignendæ primum, nec nuptiis tradendæ,
Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ
Apta est, sed hædis castrandis & gregibus ovium,
Stabuloque circumsepiedo pastoralis benigna dies est,
Bona vero viripara, amatque convitia loqui,
Mendaciaque, & blandos sermones, & occulta collo-
quia.*

*Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem
Castrato, mulos autem duodecima laboriosos.*

*Vicesima vero in magna, plena die, prudentem virum
Generato: valde enim animo sapiens est.*

*Bona autem viripara decima, puellæ vero & quarta
Media. hac vero & oves, & curvipedes camiros boves,
Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos*

*Cicurato, manum imponens. Teneto vero memoria,
Quarto die ut vites finientis & inchoantis mensis.*

H 3

Dolo-

diebus τὰ Φθινόπωρον conti-
nuo insequentibus. Εἰναίδι
δ' ἐν μεγάλῃ.) In vigesima
die dicit prudentem virum
nasci, & qui bona indole
præditus sit. Ἴσopa eum
vocat, qui multa scit &
vidit.

29. Γίνεσθαι.) Hic pro πε-
πνυσμένους nonnulla exem-
plaria habent πεπνυμένους.

30. Κέρη δὲ τε τετράς.)
Vocat diem decimum quar-
tum, τετράδα μέσσην, qui
puellæ gignendæ bonus est,

quia Luna tum abundat hu-
more, ejusque lumen est
gelidum magis, & calor
temperatior, quapropter
etiam animantia, cum tunc
propter humoris abundan-
tiam mitiora sint, facilius
cicurantur.

34. Τετράδ'.) Quartam
diem a fine mensis & deci-
mumquartum, vel (ut alii
volunt) quartum & vige-
simum quartum improbat.
tunc enim & oppositio &
interlunium lædunt corpo-
ra.

Ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τελεσμένον ἦμαρ. 35
 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι εἰς οἶκον ἀκοιτιν,
 Οἶωνός κρινάς, οἳ ἐπ' ἔργματι τέτρω ἀριστοί·
 Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι· ἐπεὶ χαλεπαί (800)
 τε καὶ αἶναι.

Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν,
 Ὀρκον τιννυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις, 40
 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 Εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντά εὐτροχάλας ἐν αἰλῶνι
 Βάλλειν ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήϊα δῆρα,
 Νηϊά τε ξύλα πολλὰ, τά τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλοντα.
 Τετραδί δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυθαι ἀραιαίς. 45
 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λώϊον ἦμαρ.

Πρωτίστῃ δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Ἐσθλή μὲν γάρ θ' ἠδὲ φυτευέμεν, ἠδὲ γενέσθαι (810)
 Ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ ἔποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τρισηνάδας μηνὸς ἀρίστην 50
 Ἀρξασθαι τε πίδα, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα δεῖναι
 Βασί.

ra. Qui laborant choleri-
 cis morbis, ad postremam
 quartam magis languent;
 phlegmatici contra.

38. Πέμπτας.) Quintos
 dies monet fugiendos, nem-
 pe v, xv, & xxv. cujus rei
 nullam adfert rationem na-
 turalem, sed eam, quæ est
 de religione, nempe quod
 tunc furæ obambulent, &
 pœnas expetant a sceleratis
 hominibus.

41. Μέσση δ'.) Monet
 Poëta, fruges ventilandas
 a plenilunio, quia sub id
 tempus excitantur venti, &
 aura ficcior est. Prodest au-
 tem importari frumentum
 ficcus: nam madidum im-
 portatum, statim corrumpi-
 tur.

43. Βάλλειν ὑλοτόμον.)
 Jubet secari ligna ad tha-
 lamos & naves, quod mate-
 ria, quæ cæditur decrescen-
 te Luna, firmior sit; quæ
 vero

Doloribus conficere animum. valde hæc sacra est dies.
Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
Observatis avibus, quæ ad hanc rem sunt optima.
Quintas vero evitato: quia noxiæ sunt & graves.
In quinta enim ajunt Furias obambulare,
Hercum vindicantes: quem Eris peperit in perniciem
perjuratorum.

Media vero septima Cereris sacrum munus
Diligenter inspiciens bene æquata in area
Ventilato: roborumque sector incidito cubicularia ligna,
Navaliaque ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
Quarta vero incipito naves compingere tenues.
Nona autem media pomeridiana melior dies.
Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
Relinendis doctis, & ad jugum collo imponendum

H 4

Bobus

vero crescente Luna, illico
putrescat.

44. Νῆια.) In quibus-
dam exempl. interjicitur
hic versus, Τῆμος ἀδικο-
τάτη πέλεται τμηθεῖσα σι-
δήρῳ. Sed quoniam is supra
habetur versu 419. abunda-
re omnino videtur.

46. Εἰνάς.) Nona dies
mediæ, id est, xix. meridia-
na, melior est. Ἐπιδείλα,
adverb. e plurali numero,
ut πρῶτα. Quidam legunt

ἐπὶ δειλά. Derivatur a δέ-
ειλον, crepusculum.

47. Πρωτή.) Prima no-
na dies, scilicet a principio
mensis, innocua est propter
geminum aspectum, cum
Sol abest a signis.

49. Ἀνέρι ἔποτε πάγκα-
κον.) Proverb. Nullus dies
omnino malus.

50. Παῦροι.) Loquitur de
xix. die mensis, biduo nem-
pe ante ἔην καὶ νέον.

51. Ἀρξάντας πῖθ᾽.) Græ-
ci-

Βεσὶ καὶ ἡμίονοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
 Νῆα πολυκληΐδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμεναι· παῦροι δὲ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.
 Τετράδι δ' οἷγε πίθον. περὶ πάντων ἱερὸν ἡμᾶς 55
 Μεσσήη· παῦροι δ' μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
 Ἥες γυνομένης· ἐπιδείελα δ' ἐς ἡμετέρας.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ. (820)
 Αἱ δ' ἄλλαι μετὰ δαίμοι, ἀκήριοι, ἔτι φέρουσαι.
 Ἄλλος δ' ἄλλοιὴν αἰνεῖ, παῦροι δὲ τ' ἴσασιν. 60
 Ἄλλοτε μητρὸς πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅς τ' αὖτε πάντα
 Εἰδὼς ἐργάζεται, ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
 Ὅρνιθας κρήνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Τ Ε Λ Ο Σ.

cismus, pro aperire do-
lium.

54. Εἰρύμεναι. παῦροι δὲ
τ', &c.) Id est, pauci certe
servant hoc dierum discrimen,
pauci norunt, quis-
nam dies præstet.

55. Τετράδι.) Diem xiv.
intelligit.

56. Μεσσήη. παῦροι δ' αὖτε.)
Ἐλαψίς hic est: nam ad
dies referri debet, ut sit
sensus: Pauci post vigesi-
mam mensis optimam pro-

bant sequentes dies. Nam
& tempestatum & corpo-
rum maxime mutationes
fiunt principio postremæ
quartæ.

58. Αἶδε μὲν.) Epilogus
est præceptorum. Est igitur
considerandum, quid
religio præcipiat, deinde
quid oriatur ex causis na-
turalibus. Quod enim se-
cus se habet, superstitio
est.

59. Αἱ

Bobus & mulis & equis celeribus.

*Navem multa transtra habentem celerem in nigrum
Trahit. Sed pauci veracem dicunt.* (pontum

*Quarta vero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est
Media: pauci vero rursus post vicesimam mensis optimam
Aurora oriente. pomeridiana vero est deterior.*

Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commodo.

*Cætera autem intercidentes sunt, nihil significantes, nihil
Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.* (ferentes.

Interdum noverca est dies, interdum mater.

De his beatusque & felix, qui hæc omnia

Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,

Auguria observans, & delicta evitans.

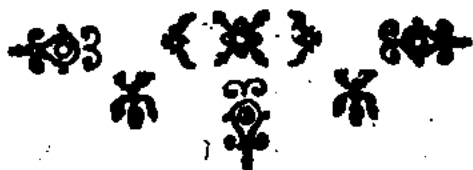
FINIS.

59. Αἰδ'.) Μετάδραπον pro-
miscuum sonat. Ἀνήριοι
autem videtur Politianus
vertisse emortuos dies. Et
Hom. somnia vocat ἀνήρια,
quasi dicas inania.

60. Ἀδός.) Hic videmus
Hesiodum non ubique se-
cutum certam rationem, sed
in plerisque superstitionem
& consuetudinem homi-
num.

61. Ἀδός.) Proverbium:
Dies noverca & parens.

62. Τάων.) Bene, inquit,
habebit, qui servaverit dis-
crimina rerum. Adjecit
tamen correctionem, quod
alii alias probent ac lau-
dent. Verum iste inculpa-
bilis, i. e. ille non peccabit,
qui non violabit ea, quæ re-
ligiose & utiliter constitu-
ta sunt. Nam Dii favent iis,
qui natura recte utuntur.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἀσπίς Ἡρακλέους.

ARGUMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

Inscribitur hoc Poëma proprio nomine Herculis Scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta a vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit, quam de fratricidis pœnas sumisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coëunt & Jupiter & Amphitryo: hic reversus a prælio, ille vero homini-

Η οἷη, προλιπῶσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν,
Ἦλυθεν ἐς Θήβας, μετ' αἰρήϊον Ἀμφιτρεύωναι
Ἀλκμήνῃ, θυγάτηρ λαοσσόῃ Ἠλεκτρεύωνος.
Ἦρα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
Εἶδ' εἰ τε μεγάθ' τε. νόον γε μὲν ἔτις ἔριζε 5
Τάων

i. Ἦ οἷη.) Dubitari a multis solet, quid sibi velit hoc ἀσπίδος initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absur-

tum. Nos igitur, ex G. Cantero, declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Auratum sibi auctorem esse profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli

HESIODI ASCRAEI SCVTVM HERCVLIS.

ARGVMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

minibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Jove vero Herculem : qui cum auriga Iolao proficiscitur adversus Cygnum, Martis filium : qui decimas ducentes ad Pytho, deprædabatur. Profectus igitur, scuto per Vulcanum facto, Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio suo pugnantem in cruce vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

*A*ut qualis relictâ domo ac patria tellure
Venit Thebas, secuta martium Amphitryonem
Alcmena, filia bellicosi Electryonis.

*Quæ mulierum genus superabat mollium (certabat
Formaque & proceritate. mense usque ulla cum ea
Illa-*

tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cætera, quæ Pausanias in Bæoticis enumerat, scripsit etiam <i>μεγάλας ἡοίας</i>, ut vocat idem Pausanias, & præ-	terea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpres : in quibus præclarissimas quasque mulieres & heroïnas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis pro-

Τάων, αἷς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρηθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων
 Τοῖον ἄηθ', οἷον τε πολυχρύσε' Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἔον τίεσκεν ἀκοί-
 την,

Ὡς ἔπω τίς ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων, 10
 Ἡμὴν οἱ πατέρ' ἐθλὸν ἀπέκτανεν, Ἴφι δαμάσσας,
 Χωσάμενος περὶ βυσί. λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα
 γαῖαν,

Ἐς Θήβας ἰκέτευσε Φερεσσακέας Καδμείας.
 Ἐνθ' ὄγε δώματ' ἔναϊε σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι.
 Νόσφιν ἄτερ φιλότῆτος ἐφιμερῶ, ὃ γάρ οἱ ἦεν 15
 Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρῃ Ἡλεκτρυνῶνς,
 Πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 Ἡς

proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt ἡοίαι, quod singulæ similitudines ab his vocibus, Ἡ οἷη, inciperent: sicut & in Homeri Bæotia factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quæcirca etiam contigit, ut Ἡοίην posteriores Poætæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverit, ut & Homerus Penelopen, & alii alias. Earum igitur Ἡοίων fragmentum est, quod

hodie exstat, Scutum Herculis, quo una comparatio earum, quibus totum opus constabat quam plurimis, continetur: itaque & ab Ἡ οἷη, sicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & Scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initii. Orditur autem Poëta a com-
 men-

*Illarum, quas mortales mortalibus peperere concumben-
Cujus & a vertice, & a palpebris nigricantibus (tes-
Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
Atque hæc talis existens, tam animo suum colebat conju-
gem,*

*Perinde ut nulla unquam coluit mulierum mollium,
Quanquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi domitum
Ira commotus propter boves: relicta autem ille patria tel-
lure*

*Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
Ubi idem habitabat cum veneranda conjuge, (ipsi
Scorsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat
Ante lectum conscendere formosæ Electryonidis,
Quam cædem ultus esset fratrum magnanimorum
Sua*

mendatione Alcmenæ, quæ
Amphitryonem patris inter-
fectorem Thebas secuta est.

* De initio hujus opu-
sculi agit quoque vir qui-
dam doctus in Observat.
Miscell. Tom. I. Vol. III.
p.81. Mihi non displicet sen-
tentia Clerici, qui existimat,
hæc verba ἢ οἷον continere
ἀπόδοσιν comparisonis, cu-
jus πρότασις cum Poematis
initio perierit. Cum enim
in antecedentibus fuerit τοῖον
μεν, secutum probabile est
τοῖονδε & deinde ἢ οἷον. K.

7. Κυνεαίων.) Religio fuit
in versu, qui tam male ha-

beret, mutare quicquam vi-
ris doctis, quod ignorarent
rationes Poëticas. Legen-
dum κυνεαίων.

13. Ἐς Θήβας ἰκτερεύει.)
Ἰκτερεύειν, hoc loco ζενίξεν,
μετοκίξεν, hoc loco ζενίξεν,
μετοκίξεν, hoc loco ζενίξεν, ἰκ-
τερεύει ἔς Θήβας Κασμείας,
nihil aliud est, quam ἔς
Θήβας ἐπὶ Γονδαίᾳ τὰς Κα-
μείας ἐπώχεται: Thebanos
auxilii causa petebat: Vel
Thebas, imploraturus au-
xilium Cadmeorum, pro-
ficiscebatur. Quæ ἰκτερεία
veteribus & ducibus erat
usitatissima.

15. Νόστος.) Declarat oc-
casio-

Ἦς ἀλόχῃ, μαλερῶ δὲ καταφλέξει πυρὶ κώμας
Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

Ὡς γάρ οἱ διέκευτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν. 20
Τῶν ὅγ' ἐπίζετο μῆνιν, ἐπέεγγο δ' ὅττι τά-
χιστα

Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον. ὃ οἱ δίοθεν θέμις ἦεν.
Τῶ δ' ἄμα, ἰέμενοι πολέμοιό τε Φυλόπιδός τε,
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείον-
τες,

Λοκροὶ τ' ἀγχιέμαχοι, καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι, 25
Ἔσποντ'. ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς πάϊς Ἀλκαῖοιο,
Κυδῖόων λαοῖσι πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἀλκην μῆτιν ὕφαυε μετὰ φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
Ἀνδράσι τ' ἀλφησῇσιν ἀρῆς αἰλκτῆρα φυ-
τεύσῃ.

Ὡς το δ' αἶψ' Ουλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδο- 30
μεύων,

Ἰμείρων Φιλότῃτος εὐζώνοιο γυναικὸς
Ἐνύχιος τάχα δ' ἴξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
Ἐνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα.
Αὐτῇ μὲν γάρ νυκτὶ τανυσφύρεσ' Ἡλεκτρυώνης 35
Εὐνῇ

casionem suscepti belli ab
Amphitryone.

22. Ὁ οἱ δίοθεν θέμις ἦεν.)
Vox θέμις hic τὸ ἀναγκαῖον
designat, sicut ex imitatio-
ne Græcorum apud Latinos
sæpe, & præcipue Hora-

tium: *Quicquid corrigere
est nefas*, ὅπερ διορθώσαδαι
ἀδύνατον, & per consequens,
ὅπερ μὴ καθορθώσαδαι ἀνά-
γκη ἔχει, vel ἀναγκαῖον ἐστὶ.
Cæterum vox δίοθεν ad jura-
mentum spectat quod præ-
cesserat. Quicumque ergo
jura-

*Sua conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
Virorum heroium Taphiorum atque Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, diique testes facti fuerans.
Quorum ille verebatur iram, festinabatque quam celer-
rime*

*Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbibat.
Hunc autem una, cupidi bellique praeliique,
Bæotii equitando insignes, super clypeis spirantes, (scil.
robur,)*

*Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi,
Sequebantur. ducebat autem eos præstans filius Alcæi,
Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter
Et hominibus verum indagatoribus malorum depulsato-
rem generaret.*

*Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente vol-
vens,*

*Defilerans concubitus elegantis mulieris (rursum
Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde
Ad Phicium summum accessit prudens Jupiter.
Ubi residens mente versabat divina opera.*

Nam eadem quidem nocte cum pulchra Electryonide

Leſto

juramento se obstringit, il-
lum urget Διὸς θέμις, aut
θέμις Διόθεν: quare jusju-
randum, Jovis jurandum
dixerunt veteres.

29. Φυτίσση.) Legitur
etiam Φυτίσση.

32. * Τυφάσιον.) Cum
Typhaonii montis in Boeo-
tia nusquam alibi occurrat
mentio, τιλφάσιον ὄρος au-
tem, mons Tilphosius, Cle-
ricus h. l. pro τυφάσιον le-
gi vult, τιλφάσιον. Sed vi-
de quid pro vulgata asse-
ren-

ren-

Εὐνῇ καὶ Φιλότητι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἑέλδωρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοτσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
 Οὐδ' οὐ γ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 Ὡς τ' ἵεναι, πρὶν γ' ἧς ἀλόχευ ἐπιβήμεναι 40
 εὐνῆς.

Τοῖος γάρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' αἰνὴς ἀσπασὸν ὑπεκπροφύγη κακότητος
 Νέσθε ὑπ' ἀργαλέης, ἣ καὶ κρατερῷ ὑπὸ δεσμῷ.
 Ὡς ῥα τότε Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυ-
 πεύσας,

Ἀσπασίως τε Φίλως τε εὖ δὲ δόμον εἰσαφίκανε. 45
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 Τερπόμενος δάροισι πελυχρῦσθ' Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶ δμηθεῖσα, καὶ ἀνέρι πολλὸν αἰρίσω,
 Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 Οὐκ ἔθ' ὅμῃ φρονέοντε, (κασσιγνήτω γε μὲν ἦσιν.) 50
 Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακλεΐην.
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαϊνεφείῃ Κρονίωνι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γέ δορυσσόω Ἀμφιτρύωνι,
 Κεκριμένην γενεήν. τὸν μὲν, βροτῶ ἀνδρὶ μι- 55
 γείσα.

Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων
 Ὃς καὶ Κύκνον ἐπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
 Εὖρε

renda attulerit vir quidam
 doctus in Observat. Miscell.
 Tom. I. Vol. I. pag. 350.
 KREBS.

36. Εὐνῇ.) Sunt exempl.

quae habent Εὐνῇ ἐν Φιλότητι.

42. * Ὑπεκπροφύγη.)

Non exprimitur vis harum
 particularum, verbo adjun-
 ctarum

*Leto & concubitu mixtus est, perfecitque desiderium:
Eadem autem & Amphitryo bellicosus illustris heros,
Perfecto magno opere, rediit domum suam.*

*Neque ille ad famulos & pastores agrestes (Etum.
Perrexit ire, antea quam suæ conjugis conscendisset le-
Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem popu-
lorum,*

*Sicut quando quispiam magno affectu effugit malum
Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
Magnoque affectu, lubentique animo domum suam re-
versus est,*

*Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,
Oblectando se muneribus aureæ Veneris. (ptimo,
Illa autem a Deo pariter compressa, & ab homine longe o-
Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
Haud quaquam similes, (quamquam fratres essent,)
Alterum siquidem deteriorem, alterum autem longe præ-
Magnum ac validum, Herculem. (stantiorem virum,
Hunc quidem compressa a pluvie auctore Jove,
Iphicleum autem hastarum a concussore Amphitryone,
Diversa sobole: alterum quidem, cum viro mortali con-
cumbens (um:*

*Alterum autem, cum Saturnio Deorum imperatore omni-
Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.*

Inve-

*starum in interpretatione,
magno affectu effugit, red-
dendum, si quis vix ac ne
vix quidem effugerit, de vi
diversarum particularum,*

*cum verbo compositarum,
cujus rei exempla multa
apud Homerum, agit Lon-
ginus πρὸ ὕψους Sect. X.
p. 84. Ed. Toll. K.*

Εὔρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλῃ Ἀπόλλωνος
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὄν, Ἄρην, αἶτον πολέμοιο,
 Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομέ- 60

νοιο,

Ἐσαότ' ἐν δίφρῳ χθόνα δ' ἐκτυπον ὠκείες ἵπποι,
 Νύσσοντες χηλῆσι κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδήει.
 Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμφαράβιζον,
 Ἴππων ἱεμένων· κεχαρήλο δὲ Κύκνος ἀμύμαν, 65
 Ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε.
 Χαλκῷ δηώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχωλέων ἐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακλεΐην.
 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίῃ 70
 Λάμπεν ὑπαίδεινοιο θεῷ τευχέων τε, καὶ αὐτῷ.
 Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο· τίς κεν ἐκείῳ
 Ἐτλη θνητὸς εὖν κατεναντίον ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδάλιμῃ Ἰολαίῃ;
 Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη, καὶ χεῖρες ἀαπτοὶ 75
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ὃς ἔα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον.

Ἡρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἥ τι μεί' αἰθανάτῃς μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπον ἔχου-
 σιν,

Ἥλιτεν Ἀμφιτρεύων, ὅτ' εὐσέφαιον ποτὶ Θήβην 80
 Ἥλθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κτείνας Ἠλεκτρεύονα, βόων ἕνεκ' εὐρυμετώπων.
 Ἰκετο δ' εἰς Κρεῖντα, καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον.
 Ὅι ῥά μιν ἡσπάζοντο, καὶ ἄρμενα πάντα παρῆ-
 χον,

Ἥ,

*Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis
 Ipsum, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,
 Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,
 Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,
 Ferientes ungulis; pulvisque circa ipsos dividebatur,
 Excitatus compactis a curribus & pedibus equorum.
 Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum
 resonabant,*

*Equis festinantibus, gaudebat autem Cygnus egregius,
 Sperans se Jovis filium, strenuum, aurigamque
 Ferro interemturum esse, & incluta arma despoliaturum,
 Sed ipsius vota non exaudivit Phæbus Apollo.
 Ipse enim contra illum concitavit Herculem.*

*Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæi
 Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso; (illi
 Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem
 Sustinisset mortalis obviam ire
 Præter Herculem & præclarum Iolaum?
 Illorum enim & vis magna & manus invictæ
 Ex humeris natæ erant uua cum robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.*

*O heros Iolaë, mortalium longe carissime omnium,
 Utique in immortales beatos, qui Olympum tenent,
 Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas
 Abiit, relicta Tiryntho urbe bene fundata,
 Postquam occiderat Electryonem, propter boves latas ha-
 bentes frontes: (stibus.
 Venitque ad Creontem, & Heniochen longis ornatam ve-
 Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præ-
 buerunt,*

Ἡ δίκη ἔθ' ἱκέτησι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μάλλον. 85
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἡλεκτρυώνῃ

Ἡ ἀλόχῳ τάχα δ' αἶμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 Γενόμεθ', ἔτε Φυὴν ἐναλίγκιοι, ἔτε νόημα,
 Σὸς τε πατήρ κ' ἐγώ. τῷ μὲν Φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον, σφετέρης τε 90
 τοκῆας,

Ὡς ἔχετο τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυθῆα,
 Σχέτλιος ἧ περ πολλὰ μετεσυναχίζετ' ὀπίσσω,
 Ἦν ἄτην ἀχέων ἧ δ' ἔπαλιν ἀγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλας.
 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θῆσσον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα 95
 Ἴππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ Φρεσὶ θάρσος ἀέζων,
 Ἴθὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα, κ' ὠκυπόδων θένος ἵπ-
 πων,

Μηδὲν ὑποδδίσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνιοι,
 Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 Φοῖβε Ἀπόλλωνος ἐκατηβέλεται ἀνακτος. 100
 Ἡ μὲν καὶ κρατερός περ ἐὼν αἰσάται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
 Ἡ θεῖ', ἧ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
 Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόληα· 105
 Οἶον

90. Ὃς προλιπὼν.) Multa exemplaria & quædam MSS. pro δόμον hic habent δῶρα, non sine magno fædoque errore: cui tamen facillimum erat mederi, vel eo modo, quo nos fecimus,

vel sic: Ὃς προλιπὼν δῶμα σφέτερον σφετέρης.

92. Σχέτλιος.) Hic etiā pro μάλα, e Palat. cod. reposuimus πολλὰ, ut constet versus.

Quatenus fas est supplicibus, colueruntq; ex animo magis
 Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide,
 Coniuge sua: moxque nos revoluta anno
 Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,
 Pater tuus & ego: cujus quidem mentem sustulit Jupiter,
 Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
 Abiit veneraturus nocentem Eurystheum,
 Infelix, certe multum ingemiscebat postea,
 Culpam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.
 Mibi vero Deus difficiles imperavit labores.
 O amice, sed tu celeriter accipe habenas rutilantes
 Equorum alipedum: magnamque mente fiduciam conci-
 piens, (rum,
 Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equo-
 Nihil veritus strepitum Martis hominum occisoris,
 Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum
 Phœbi Apollinis longe jaculantis regis. (nemus
 Enim vero, etiam validus licet existat, tamen exsatu-
 rabitur bello.

Hunc contra allocutus est egregius Iolaus:
 O venerande, certe multum pater hominum atque Deorum
 Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
 Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:

I 3

Quem-

94. Ἀντάρ.) Pro ἐπίταλ-
 λεο, legitur etiam ἐπίταλεν.
 MS. Palatin. priorī assen-
 titur.

103. Ἡ θᾶ.) Ita C. Palat.
 Alii ᾧ θᾶ.

105. Ὅς Θῆβης.) Fuit &

Thebe in Ægypto, a Busi-
 ride rege condita, ambitu
 centum quadraginta stadio-
 rum, centum portis insignis.
 Præterea etiam Thebe in
 Boœtia fuit a Cadmo Age-
 noris filio condita, quam
 Am-

Οἶον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν
τε

Σᾶς ἐς χεῖρας ἄγασιν, ἵνα κλέος ἔθλόν ᾶρηαι.
Ἄλλὰ γε, δύσσεο τύχῃ ἀρήϊα, ἔφρατάχισα
Δίφρεσ ἐμπελάσαντες, Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε,
Μαρνώμεθ'. ἐπεὶ ἔτι αἰτάρβητον Διὸς υἱόν, 110
Οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται. ἀλλὰ μιν οἶω
Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
Οἳ δὴ σφι χεδὸν εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
Φυλόπιδας σήσειν· τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θοί-
νης.

Ὡς Φάτο. μείδησεν δὲ βίῃ Ἡρακλεΐη, 115
Θυμῷ γηθήσας. μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ἦρως ᾧ Ἰόλαε, διοτρεφὲς, ἐκέτι τηλῆ
Ἑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ', ὥς πάρος ἦθα δαΐ-
φρων,

Ὡς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαί- 120
την

Πάντῃ ἀναστροφῇ, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνηαι.

Ὡς εἰπὼν, κνήμῖδας ὀρειχάλκοιο Φαιενῆ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε.
Δεύτερον αὖ θάρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
Καλόν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε 125
Παλαῖς Ἀθηναίη κέρη Διὸς, ὅππότε ἔμελλε

Τὸ

Amphio muris ornavit,
Bacchi & Herculis patria.

116. Θυμῷ.) Nonnulli
codices habent μυθῷ.

114. Φίλτερα.) Palatin.
Φέρτερα.

118. Ἰόλαε.) Nomen pe-
ritissimi aurigæ, quasi di-
cas,

*Quemadmodum & hunc mortalem validumque ma-
gnumque*

*Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime
Curus inter se committentes, Martis & nostrum,
Decertemus. Quoniam neque intrepidum Jovis filium,
Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugiturum duas filios inculpatai Alcida,
Qui prope adsunt, cupientes bello
Certamen instituere: quæ res ipsis multo gratior quam
epulæ.*

*Sic ait. Arrisit autem fortis Hercules,
Animo oblectatus, admodum enim illi grata dixerat.
Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est:
O heros Iolaë, Jovis alumne, non procul etiam hinc
Pugna aspera. Tu vero, quemadmodum antea fuisti bel-
licosus,*

*Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis
obsitum*

Quoque versum converte, & auxiliare pro eo ac poteris.

*Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendido,
Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.*

Mox & thoracem pectori induit

Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat.

Pallas Minerva filia Jovis, tunc cum cæperat

I 4

Pri-

cas, ἰὸς τῆ λαῖ, jaculum seu
telum populi.

122. Ὀρεχαλκον.) Ori-
chalcum, æs montanum.
Schol. Hesiodi scribit esse

æs candidum, quod in mon-
tibus inveniatur, aut mate-
riam quandam metallicam,
ære pretiosiore.

123. Ἡφαιστ.) Vulcani,
quæ

Τὸ πρῶτον σονόεντας ἐφορμήσασθαι αἰέθλους.
 Θήκατο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ. κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
 Καββάλετ' ἐξόπιθεν. πολλοὶ δ' ἔντοσθεν οἷοι 130
 ῥιγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
 Πρόθεν μὲν θάνατόν τ' ἔχον, καὶ δάκρυσι
 μῦρον.

Μέσσοι δὲ ξεσοὶ, περιμήκεες. αὐτὰρ ὅπιθεν
 Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
 Ἦσαν. ὃ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἶλετο 135
 χαλκῷ.

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκε,
 Δαιδαλέην, αἰδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 Ἦτ' εἶρευτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

ΧΕΡΣΙ' γε μὲν σάκος εἶλε παναίολον. ἔδ' ἐτις
 αὐτὸ

Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέ- 140
 θαι.

Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ, λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
 Ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἦν, χρυσῷ τε φαινῷ
 Λαμπόμενον· κυάνε δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαιντο.

Ἐν

quæ vox quibusdam vide-
 tur orta ex *Tubalkain*, de
 quo Genes. IV. v. 22. sic
 dicta ab ἄπτω accendo, &
 αἰσώω destruo.

130. Καββάλετ'.) Est alia
 lectio, quæ pro δ' ἔντοσθεν,
 ut est in Palat. habet δὲ τὰς
 ἴσσαν.

136. * Ἀδάμαντος.) Notent
 tirones hoc enallages exem-
 plum. Dicendum enim fu-
 erat αἰδάμαντίνην, ut δαιδα-
 λήν. Sed huius generis
 exempla apud optimum
 quemque obvia. Homer.
Iliad. ζ. v. 180.

Ἦ δ' ἄρ' ἦν θᾶσον γένος,
 εἰδ' ἀνδρώπων.

Pro

Primum luctuosa aggredi certamina.

Posuit autem circa humeros malorum depulsorem ferrum

Fortis vir : cavam autem circa pectora pharetram

Rejecit in tergum, in hac multæ erant sagittæ

Horrendæ, mortis, vocem eripientis, datrices.

Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfixam, & lacrymis madebant :

Mediæ autem politæ erant, longæ : sed a tergo

Nigræ aquilæ contactæ alis

Erant. ille autem validam hastam præfixam ære corripuit :

Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,

Variegatam, firmam temporibus adaptatam,

Quæ tutum reddebat caput Herculis divini.

At manibus clypeum accepit varium totum, quem nemo quisquam

Neque perripisset jaciendo, neque comminuiisset, mirum visu. (ebore,

Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque

Et electro lucidus erat, auroque fulgido

Splendens : cæruleæ laminæ erant ductæ.

I 5

In

Pro ἀνθρώπων, de quo cum non cogitaret Barnesius, ut centena alia in Homero, ita & hoc, Codicibus non addicentibus, mutavit in ἀνθρώπων. K.

ptio. In MS. Palatin. & fere eodem modo. Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τῆς ἐπιγράμματος τῆς ἀσπίδος, quasi vero præcedentia non pertineant ad idem opus.

139. Χερσὶ.) Sequitur jam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descri-

143. Κράνη.) Aliis κρα-

148.

Ἐν μέσσω δὲ δρεάκοντος ἔην φόβος, ἔτι φα-
ταις,

Ἐμπαλιν ὅσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορ- 145
κώς.

Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο σόμα λευκά θεόν-
των,

Δεινῶν, ἀπλήταν. ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπῃ.

Δεινὴ Ἔρις πεπότητο, κορύσσεισα κλόνον ἀνδρῶν,
Σχετλίη, ἣ ῥανόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φω-
τῶν

Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν. 150

Τῶν καὶ ψυχὰς μὲν χθόνα δύνεισ' αἶδος ἔσω

Ἀυτῶν ὅσῃ δὲ σφι περὶ ῥινοῖο σαπίεισης

Σερίε ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἷη.

Ἐν δὲ προΐωξίς τε παλῶξίς τε τέτυκτο.

Ἐν δ' ὁμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τ' ἔδε- 155
δήει.

Ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμός ἐθύνεον. ἐν δ' ὅλοη κῆρ,

Ἄλλον

148. * Δεινὴ Ἔρις.) In hac clypei descriptione Clericus reprehendit duo: primo, quod plures imagines in hunc Clypeum ab Hesiodo fuerint congestæ, quam contineri in eo potuisse verosimile sit. Deinde, quod in eo finxerit *αὐτόματα* seu res se ipsas moventes. Primam dubitationem jam dudum sustulit Cl. Boivinius in dissertatione de Clypeo Homérico: alteram remo-

vet Robinsonius in notis ad h. l. ita, ut doceat, in harum rerum, quæ se ipsas movere dicantur, descriptione intelligendum esse, ὡς αἱ, Ἰαελοι &c. ita ut Δεινὴ Ἔρις πεπότητο significet, *cælata erat imago contentionis volitantis*: cf. virum laudatum ad h. l. K.

153. Κελαινῇ.) Quidam malunt, μελαίνῃ: eadem tamen significatione.

*In medio autem draconis erat terror, haudquaquam
effabilis,
Retro oculis igne lucentibus tuens.
Cujus & dentibus quidem repletum erat os candican-
tibus,
Sevis, magnis, super terribilem autem frontem
Sæva contentio devolitabat, accendens pugnas homi-
num,
Tetra, quæ & mentem eximebat & præcordia viris
Quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.
Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad Orcum in-
Ipforum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta, (tro
Sole sub torrido, in nigra putrescunt terra.
In eo autem & propulsatio & vice versa persecutio factæ
erant. (indignatione.)
In eo tumultus, horror, & homicidium ardebant (sc. ira,
In eo contentio quoque, & motus furebant: in eo perni-
ciosa Parca,*

Vi-

154. Ἐν δὲ) Est hic ὑπο-
τύπωσις acerrimæ pugnæ.
προώξις, q. d. prosecutio,
vel propersecutio: Interpr.
ἐν τέτοις φησὶν ἦν καὶ προ-
δίωξις καὶ ὀπισθοδίωξις, ὥς τινες
διατρίβουσι φησὶν. καὶ γὰρ
οἱ πολέμιοι ποτὲ μὲν διώκοντες,
καὶ καλεῖται τῆτο προώξις,
ποτὲ δὲ διώκονται, καὶ καλεῖται
τῆτο παλιώξις. Igitur πα-
λιώξις est, quum ii qui fu-
gerant, eos, qui fugarant
atque vicerant, versa Mar-

tis alea, insectantur. Huic
loco similis est ille apud
Virg. cum Trojana pubes
pugnæ ciet simulacra sub
armis:

*Inde alios ineunt cursus
aliosque recursus*

Adversis spatiis. - -

*Et nunc terga fuga mu-
dant, nunc spicula
vertunt*

Insensi &c.

Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεέτατον, ἄλλον ἄετον,
 Ἄλλον τεθνεῶτα, κατὰ μέθον ἔλκε ποδοῖν.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὅμοισι δαφοῖνεον αἵματι Φω-
 τῶν,

Δεινὸν δερκομένη, καναχῆσί τε βεβριθυῖα. 160
 Ἐν δ' ὀφίαν κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν ἔτι φατειῶν.
 Δώδεκα. τὰ φραβέσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώ-
 πων,

Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν.

Τῶν καὶ ἐδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὔτε μά-
 χοιτο

Ἀμφιτρυωνιάδης. τὰ δὲ δαίετο θωῦτά ἔργα. 165
 Στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δρά-
 κῃσι

Κυάνεα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ χένηα,
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλένων ἔσαν, ἥδὲ λεόντων
 Ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε,
 Τῶν καὶ ὀμιληδὸν εἵχες ἦισαν· ἔδὲ νυ τώ γε 170
 Οὐδέτεροι τρεῖτην· φρίσσον γε μὲν αὐχένας
 ἀμφω.

Ἦδη γάρ σφιν ἔκετο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κᾶπροι
 Δοιοί, ἀπεράμενοι ψυχὰς, κατὰ δὲ σφι κελαινὸν
 Αἶμ' ἀπελείβει· ἔρας· οἳ δ', αὐχένας ἐξερί-
 ποντες,

Κεῖατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι. 175
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγαιρέθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 Ἀμφότεροι, χλέναι τε σύες, χαροποί τε λέοντες.
 Ἐν

165. Θωῦτά ἔργα.) Sunt
 cum Palat. qui legant θαυμα-
 τά. Τὰ δὲ δαίετο θωῦτά ἔρ-

γα.) Videtur legisse Diaco-
 nus, θαυμάτα, quod glossa
 sua satis declarat.

*Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem
 illasum,
 Alium mortuum, per pugnam trahabat pedibus.
 Vestem autem habebat circum humeros cruentam sangui-
 ne virorum,
 Sævum videns, clamoribusque vehementer strepens.
 In eo autem & serpentum capita sævorum erant, baud
 quaquam effabilem,
 Duodecim; quæ perterrefaciebant super terram homines,
 Quicumque bellum contra Jovis filium moverent.
 Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties
 pugnabat (opera.
 Amphitryoniades. Hæc autem distincta erant miranda
 Porro veluti puncta quædam apparebant sævis draco-
 nibus
 Cærulea per terga, denigratæque erant illis maxillæ.
 In eo autem & suum greges agrestium erant, atq; leonum
 Mutuo se se aspicientium, irascentiumque & ruentium,
 Quorum etiam turmatim ordines incedebant, neq; vero hi,
 Neque illi alteros timebant; horrebant attamen colla
 amborum.
 Juxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri
 Duo, spoliati vita, deorsumque ipsis niger
 Cruor destillabat in terram. Ipsi autem, cervicibus dejectis
 Facebant mortui sub terribilibus lionibus.
 At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
 Utrique, agrestesque suos, trucesque leones.*

III

167. Κυάρεα.) Idem Palat.
 & quædam alia exempl. ha-
 bent Κυάρεα.

176. Τοὶ δ'.) Alii malunt
 κότεόν τε, & irascebantur, seu
 incendebantur. & ita Palat.

Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθαίων αἰχμητῶν,
 Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
 Ὀπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρύν τε, Προλοχόν 180
 τε,

Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἀρης,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπικέκλον ἀθανάτοισιν
 Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο,
 Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἀσβολον οἰωνισήν, 185
 Ἀρκτον θ', Οὐρίον τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
 Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καί τε συναίκτην, ὥσῃ ζωὴ περ ἔόντες,
 Ἐγχεσιν ἠδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο. 190
 Ἐν δ' Ἀρης βλοσυροῖο ποδώκεος ἔσασαν ἵπποι
 Χρῦσεοι. ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος ἕλιος Ἀρης
 Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, περὶ λῆσσι καλεύων,
 Αἵματι φοινικέει, ὥσῃ ζωὴς ἐναρίζων,
 Δίφρῳ ἐμδεβαῶς. παρὰ δὲ Δειμός τε Φόβος τε 195
 ἔσασαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ Ἀγελείη Τριτογένεια,
 Τῇ ἱκέλη, ὥσῃ τε μάχην ἐθέλεσα κορύσσειν,
 Ἐγχος ἔχου ἐν χερσὶ, χρυσεὴν τε τετυφάλειαν,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις. ἐπὶ δ' ὥχετο Φύλοπιν 200
 αἰνὴν.

Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 Ἴμμερόεν κιθάριζεν Διτῆς καὶ Διὸς υἱός

Χρυ-

178. Ἐν δ' ἦν.) Allusit ad pugnam Lapitharum cum Centauris in nuptiis Pirithoi.

186. Ἀρκτον.) Alia exempl. habent Θάριον τε.

189. * Συναίκτην) Vir quidam

*In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Caneus rex, Dryasque, Pirithousque,
Hopleusque, Exadiusque, Phalerusque, Prolochusque,
Mopsusque Ampycides, Titaresius filius Martis,
Thesensque Ægides, similis immortalibus:
Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
Centauri autem ex altera parte contra hos congrega-
Magnus Petrus, atque Asbolus augur, (bantur,
Arctusque, Huriusque, nigerque pilis Mimas,
Et duo Peucida, Perimedes, Dryalusque.
Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi
essent.*

*Lanceisque atque abietibus cominus certabant.
Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi
Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
Sanguine cruentus, perinde atque vivos spoliaret,
Currui insists, juxta autem Pavorque Metusque
Stabant, gestientes bellum subire virorum.
Ibidem autem & Jovis filia Agelea Tritogenia,
Ei similis, quasi quæ pugnam vellet ciere.
Hastam habens in manibus, aureamque galeam,
Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem in præ-
lium sævum.*

*At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cujus medio
Dulce personabat Latonæ & Jovis filius*

Aurea

dam doctus in Observatt. busdam Codd. ουραϊδην.
Miscell. Tom. I. Vol. I. KREBSIUS.
p. 416. mallebat ex qui- 202. Ἰασπόν.) Deest for-
tasse

Χρυσείῃ Φόρμιγγι θεῶν δ' ἔδος ἄγνυτ' Ὀλυμπος.
 Ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐσεφάνωτο,
 Ἀθανάτων. Ἐν αἰγῶνι θεαὶ δ' ἐξήρχον αἰοιδῆς 205
 Μῆσαι Πιερίδες λιγυὶ μελπομέναις εἰκυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος αἰμαίμακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὲς ἐτέτυκτο πανέφθε κασσιτέροιο,
 Κλυζομένω ἵκελος· πολλοί γε μὲν ἀμμέσον αὐτῇ
 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύονον ἰχθυάοντες, 210
 Νηχομένοις ἵκελοι δοιοὶ δ' ἀναφυσίσκωντες
 Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκλαῖς
 Ἦσο ἀνὴρ αἰλιεύς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 Ἰχθύσιν ἀμφὶ βλήτρον, ἀπορρέοντι ἑοικώς. 215
 Ἐν δ' ἦν ἡνύκομεν Δαναΐης ἱέκος ἱππότα Περσεύς,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσσὶν, ἔθ' ἐκάεσ
 αὐτῇ.

Θαῦμα μέγα φράσσαθ'· ἐπεὶ ἔδαμῃ ἐσήρικτο.
 Ταῖς γάρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Χρῦσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πλερέεντα πέδιλα. 220
 Ὡμοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος, ὃ δ' ὥς τε νόημι ἐπο-
 τᾶτο.

Πᾶν δ' μετὰ φρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου

Γορ-

tasse articulus, ὃ ante Ἀθηναίης, vel simile quippiam, ad explendum versum; non aliter tamen Palat.

203. Θεῶν δ' ἔδος ἄγνυτ' Ὀλυμπος.) Scribendum omnino existimo: θεῶν δ' ἔδος ἄγνυτ' Ὀλυμπος. Graecis ἄ-

γνυθαί, Latinis frangere, est ἡ χάρις ἀποτελεῖν, sonitum edere. Unde *fracti fluctus* Horatio dicuntur. Et ne quis dubitet, infra dicitur περὶ δὲ σφίν ἄγνυτο ἡχώ. ubi Diaconus interpretatur: ἐκλάτο ἢ ἡχώ, sicut

*Aurea cithara. Deorum autem sedes resonabat Olympus
Ibi & cætus, circum autem splendor immensus fusus erat
Immortalium. In certamine Deæ autem incipiebant can-
Musæ Pierides, suave canentibus similes.* (tum

*In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
Rotundus factus erat purissimo e stanno,
Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inbiantes,
Natantibus similes. Duo autem fursum efflantes
Argenti delphines, depascebant mutos pisces.
Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis
Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus
Piscium rete, projecturo similis.*

*In eo autem & pulchricomæ Danaës filius eques Perseus,
Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe
separatus ab illo:* (tur.

*Miraculum magnum dictu: quoniam nusquam niteba-
Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
Ex humeris autem circa cum nigro capulo nigra ensis
pendebat*

Æreus de loro: ipse autem velut cogitatio volabat.

*Totum autem tergum ejus tenebat caput savi monstri
Gor-*

ficut hoc loco, ἄγνυ' ὀλυμ-
πος, nihil aliud est.

204. * Ὀλβος.) Cleri-
cus legi mallet ὄχλος, con-
jectura satis infelici. ὀλβος
h. l. denotat felicissimam il-
lam Deorum conditionem,
quæ εὐδαιμονία alias dici-

tur. Sensus est: Circum-
fusa erat immensa beati-
tudo, sive, immensa pompa,
splendor. K.

216. Ἐν δ' ἦν.) Perseum
clypeo antevolantem fin-
git.

222. Χάλκρον.) Quædam
K exempl.

Γοργῶς ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις θεέ, θαῦμα
ἰδέσθαι,

Ἄργυρῇ θύσανοι δὲ κατηρεῦντο φαεινοὶ 225

Χρῦσοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνάκτος

Κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἶνὸν ἔχουσα.

Αὐτὸς δὲ σπένδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικῶς

Περσεὺς Δαναΐδης ἐπιταΐνετο. ταῖ δὲ μετ' αὐτὸν

Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ ἐφαταὶ ἐρρώοντο, 230

Ἰέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωρῇ αἰδάμαντος

Βαινυστέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ

Ὀξέα καὶ λιγέως ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντε

Δοιῶ ἀπηρεῦντ', ἐπικυρτάοντε κάρηνα.

Δίχμαζόν δ' ἄρα τώγε. μένει δ' ἐχάρασσον 235

ὀδόντας,

Ἄγρια δερκομένῳ. ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι

Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων

Ἄνδρες ἐμαρνάδην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.

Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῆων

Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πραθεῖν μεμαῶτες. 240

Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες

Μάρνανθ'. αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων

Χάλκεον ὀξὺ βόων. κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,

Ζωῆσιν ἱκελαί, ἔργα κλυτῇ Ἡφαίστιο·

Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆρας ἴε μέμαρπον, 245

Ἄθροοι ἐκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι

Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι

Δειδιότες. τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς

Κῆ-

exempl. habent, νόημα πο-
ταῖτο. Palat. νόημα ἐπὶ ταῖτο.

227. Κεῖτ'.) Orci galeam
invisibilem facit.

Gorgonis. ipsum autem caput per a erat inclusum, mirum
 Argentea, fimbriaeque dependebant lucida (visu,
 Aurea, sava autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea noctis caliginem gravem habens.
 Ipse autem fugienti & formidanti similis
 Perseus Danaides currebat. post ipsum vero
 Gorgones inaccessae & ineffabiles ruebant.
 Cupientes ipsum apprehendere: in pallido autem chalybe
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
 Acutum & tinnulum quippiam: in zonis autem dracones
 Duo suspensi erant, incurvantes capita.
 Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentibus,
 Crudele tuentes. supra sava autem capita
 Gorgonium agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes,
 Hi quidem a sua civitate, suisque parentibus,
 Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes.
 Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam
 cientes

Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus
 Vehementer acute clamabant, lacerabanturque genas,
 Vivis similes, opera inclyti Vulcani.
 Viri autem qui seniores erant, & senectutem affecuti
 Conferti extra portas ibant, sursumque Diis (erant,
 Manus tendebant beatis, pro suis liberis
 Metuentes. illi autem contra pugnam conserebant, post
 ipsos autem

Par-

242. Μαργυνθ.) Quidam
 legunt ἀπὸ πύργων.

245. Ἄνδρες.) Alii malunt
 γῆρας τ' ἐμύμαρτον.

Κῆρες κυάνεαι, λευκὰς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 Δειωποὶ, βλοσυροὶ τε, δαφουνοὶ τ' ἀπληλοὶ τε 250
 Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἱέντο
 Ἄϊμα μέλαν πιέεν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 Κείμενον ἢ πίπτοντα νεέτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὴ δ' αἰῖδός δὲ κατεῖεν
 Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἰ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέ- 255
 σαντο

Ἄϊματος ἀνδρομέε, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 Ἄψ δ' ὁμαδὸν καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτὶς ἰῆσαι.
 Κλωθῶ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέσασαν. ἡ μὲν ὑφῆσ-
 των,

Ἄτροπος, ἔτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἄλλα καὶ ἔμ-
 πης
 Τῶν γε μὲν ἀλλόων προφερέης τ' ἦν, πρε- 260
 σβυτάτη τε.

Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον' ὀμμασι θυμήνασαι.
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰώσαντο.
 Πάρε δ' Ἀχλὺς εἰσῆκει ἐπισφυγερή τε καὶ αἰνή,
 Χλωρὴ, αὐσαλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα, 265
 Γενοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 Αἶμ' ἀπελείβετ' ἔραζε, ἡ δὲ ἀπλητον σεσαρυῖα
 Εἰσῆκει. πολλὰ δὲ κόνις κατενύνοθεν ὦμος,
 Δάκρυσι μυδάλέη· παρὰ δ' εὐπυργος πύλις 270
 ἀνδρῶν.

Χρύ-

252. Αἶμα.) Legitur etiam melius fuit versus. Et
 μαρποῖεν, sed cum μεμάποιεν supra etiam est ἱέμεναι μαρ-
 πείαν.

*Purcæ nigræ candidis crepantes dentibus,
Torvæ terribilesque, cruentaque, inaccessæque
Certamen habebant de iis, qui cadebant. omnes enim
cupiebant*

*Cruorem nigrum bibere, & quem primum forte ceperant
Facientem vel cadentem recens saucium, ei quidem
Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat,
Tartarum in frigidum. illæ autem præcordia postquam
exsatiassent*

*Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergum,
Retro autem in tumultum & stragem festinabant ite-
rum ire.*

*Clotho & Lachesis ipsis astant, atque paulo minor
Atropos: neque enim erat magna Dea: sed tamen
Aliis quidem præstantiorque erat, & ævo grandissima.
Omnes autem circum unum virum pugnam acerbam insti-
tuerant: (sentes.*

*Sævoque modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succen-
Inter se autem ungues manusque audaces conserebant.
Juxta autem & Tristitia stabat, ærumnosa & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhausta,
Crassis genibus: longique ungues a manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
Cruor destillabat in terram, ipsa autem terribiliter den-
tes stringens*

*Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
Lacrymis humida. Iuxta autem turrita civitas hominum.*

K 3

Aurææ

πέναν. & vers. 304. ἱέμενος
μανίαν.

259. "Ατροπος.) Vel, ἀδ-
ᾶρα ἦγε, ut Palat.

Χρῦσαι δὲ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
Ἑπτὰ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χο-
ροῖς τε

Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρεσ' ἐπ' ἀπῆνης
Ἦγοντ' ἄνδρ' ἱγναῖκα. πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
Τῆλε δ' ἀπ' αἰδομένων δαΐδων σέλας εἰλύ- 275
φαζε

Χερσὶν ἐνὶ δμῶων, ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τε θαλυῖαι
Πρόθ' ἔκιοι, τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
Ἐξ ἀπαλῶν σομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἀγνύλο ἠχώ.
Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα. 280
Ἐνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῆ,
Τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ αἰοιδῇ,
Τοί γε μὲν αὖ γελοῶντες ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
Πρόθ' ἔκιοι. πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροὶ τε
Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροισι πό- 285
λῆος

Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
Ἦρεικον χθόνα διᾶν, ἐπισολαΐδην δὲ χιτῶνας
Ἐσάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθυὸν λήϊον. οἷγε μὲν
ἡμῶν

Αἰχμῆς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτηλα,
Βριθόμενα σαχύων, ὡσεὶ Δημήτερος ἀκτὴν. 290
Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἔπιτνον ἀλωῇ.

Οἱ

276. Χερσίν.) Vel ἀγλαΐ-
αις, ut idem liber.

289. Αἰχμῆς.) Nonnulli
codices habent κορωνιόοντα,

q. d. fastigiatos culmos. In-
terpr. ῥαβδάδην, καὶ δι' εὐκαρ-
πίαν εὐαχνα.

291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν.) Pro ἔπι-
πλον

*Aureæ autem ipsam tenebant superliminaribus adaptatæ
'Septem portæ, hominesque in voluptatibus & choreis
Oblectationem capiebant. Alii siquidem fabrefacto in
curru (tur.*

*Ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excitaba-
Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat
In manibus famulorum. Mulieres autem venustate flo-
Præibant, quas chori saltantes sequebantur. (rentes
Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum
Ex tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur echo.
Illæ autem ad cytharam ducebant chorum amabilem,
Inde rursus ex alia parte juvenes comessabantur ad
fistulam:*

*Alii quidem contra hidentes saltatione & cantu,
Alii autem contraridentes. Sub tibicine autem singulî
Procedebant, totamque civitatem lætitiæ choreæque
Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civi-
tatem*

*Tergis equorum consensis currebant. aratores autem
Proscindebant terram bonam, oruateque tunicas
Succinctas habebant: sed erat magnus ager, segetibus
consitus, ubi alii quidem metebant*

*Mucronibus acutis incurvos culmos,
Gravidos spicis, veluti Cereris donum, (aream:
Alii autem in manipulos ligabant & projiciebant in*

K 4

Rur-

πλὸν Palat. & alii legunt
ἐπιπλόν.

*"Επιπλόν.) Secutus sum
lectionem Robinsonii, a

Grævio jam ex Codd. ex-
hibitam ἐπιπλόν, quod ve-
teres Critici exponunt, ἐξέ-
ταρον ἐπὶ τὴν ἄλω, extende-
runt

Οἱ δ' ἐτρεύγων οἶνας, δρεπάνους ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἐφόρουν ὑπὸ τρυγητήρων
Λευκὰς καὶ μέλαινας βότρυας, μεγάλαν ἀπὸ ὄρ-
χων,

Βριθομένων Φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν. 295
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἐφόρουν. παρὰ δὲ σφισιν
ὄρχος

Χρῦσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστιο)
Σειόμενος Φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.

[Τῷ γε μὲν ἐν παΐζονται ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος]

Βριζόμενος σαφυλῆσι μελάνθισσάν γε μὲν 300
αἶδε.

Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν. οἱ δ' ἐμάχοντο
Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν
Ἄνδρες θηρευταὶ, καὶ καρχαρόδοντες κύνας προῖ,
Ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι
Παῖρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰέ- 305
θλοῖς

Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἠνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἱππας,
Ῥυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέσοντο
Ἀρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' αὖτευν.
Οἱ μὲν αἶρ αἰδίδιον ἔχον πόνον. ἐδὲ ποτέ σφιν 310
Νίκη ἐπηνύθη, αἶψ' ἀκριτον ἔχον αἰέθλον.
Τοῖσι δὲ κ' προῦκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
Χρῦσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστιο.

Ἄμ-

vunt manipulos in area.
Qui vulgatam ἐπιπλον tu-
entur, exponunt, arcam s.
horreum implent. K.

293. Οἱ δ' αὖτ.) In hoc
& quarto deinceps versu
pro ἐς ταλάρας est in non-
nullis

Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus habentes. (ceptos,

Alii autem in calathis ferebant a vindemiatoribus ac-
Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,
Gravidis foliis, & argenteis capreolis. (tium

Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos ordo vi-
Aureus erat (inclita opera prudentis Vulcani)

Agitatus foliis, & argenteis perticis.

[Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque]

Oneratus uvis, quæ ipsæ nigrae erant.

Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii au-
tem dimicabant (tur

Pugnis, & luctando: alii vero alipedes lepores venaban-

Viri venatores, & serratis dentibus canes duo ante ipsos,

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.

Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque
præmiis (curribus

Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem in
Aurigæ stantes immittebant veloces equos,

Habenas laxantes, illi autem subsultantes volabant

Currus compacti, rotarumque modioli valde resonabant.

Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque
enim dum ipsis

Victoria expedita erat, sed anceps habebant certamen.

Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus in stadio,

Aureus, inclita opera prudentis Vulcani.

K 5

Cir-

nullis codicibus, ἢ ταλα-
ποις.

sus Grævio videtur irre-
ptitius. K.

304. Ἰέμενος.) Legitur in

299. * Τῷ γι.) Hic ver-

Palatin. ἀπαλύξαι.

Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέειν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἑοικώς·
 Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον· οἱ δὲ κατ' 315
 αὐτὸν

Κύννοι ἀεριστόται μεγάλ' ἤπυον· οἳ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδαρ· παρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, ἔδ' ἀβελὰς
 Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 Ἀρσάμενος παλάμῃσιν τὸ μὲν Διὸς αἰλκίμος 320
 υἱός

Πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππεῖς θόρε δίφρε,
 Εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς ἀργιόχοιο,
 Κῆφα βιβάς· τῷ δ' ἠνίοχος κρατερός Ἰόλαος
 Δίφρε ἐπεμβεβαὼς ἰσύνετο καμπύλον ἄρμα.
 Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις 325
 Ἀθήνη,

Καὶ σφέας θαρσύνεσθ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ τηλεκλέστοιο,
 Νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὑμῖν δίδοι, μακάρεσσιν αἰνέσ-
 σων.

Κύννον τ' ἐξεναρεῖν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦ-
 σαι.

Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν. 330
 Εὖτ' ἂν δὴ Κύννον γλυπερῆς αἰῶνος ἀμέρσης,
 Τό μὲν ἔπειτ' αὐτῷ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο·
 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπίοντα δοκεύσας,
 Ἐνθά κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἐνθ' ἐτάμεν ὀξεί χαλκῷ. 335
 Ἀψ

326. Καὶ σφέας.) Alias
 Φωνάσκες.

330. Ἄλλο.) Legitur e-
 tiam, Ἄλλο δέ τι ἔπος ἐρέω.

Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inun-
danti similis.

Totum autem continebat clypeum variegatum, per ipsum
autem

Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multè
Natabant in summa aqua. juxta autem pisces lasci-
viebant,

Mirum visu etiam Jovi gravitonanti, cujus consiliis
Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,
Aptans manibus, quem quidem Jovis fortis filius
Factabat facile: equestrem autem affiliit in currum,
Similis fulguri patris Jovis, ægida tenentis.

Leviter ingrediens: huic autem auriga fortis Iolaus,
Bigis insistens regebat curvum currum.

Prope autem ipsis advenit Dea cæsis oculis Minerva,
Atque ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur:

Salvete Lyncei progenies longe inclyti,
Nunc itaque Jupiter robur vobis dat, is, qui beatis im-
perat,

Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multo fortissime mortu-
lium,

Postquam jam Cygnum dulci vita spoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius:
Ipse autem homines perimentem Martem accedentem ob-
servans,

Ubi nudatum clypeo variegato
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro;

Re-

333. Αὐτὸς.) Quædam ex- habent, ἐπὶ τῷ pro ἐπὶ
emplaria, inter quæ Palat. ὅρα.

Ἄψ δ' ἀναχάσασθαι, ἐπεὶ ἔνυ τοι αἵτιμὲν ἔσιν
Οὐθ' ἵππας ἔλεον, ἔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὡς εἰπὼς ἐς δίφρον ἐβήσατο δίκῃ θεάων,
Νίκην αἰθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα
Ἑσσυμένως. τότε δὴ ῥα διόγνητος Ἰόλαος 340
Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ὑπ' ὁμο-
κλῆς

Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κονίοντες πεδίοιο.
Ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰγίδ' ἀνασσεύσασα. περισονάχιζε δὲ γαῖα:
Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἵκελοι πυρὶ ἢ θυέλλῃ, 345
Κύνος θ' ἵππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
Τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δὲ σφιν ἄγνυτο ἥχώ.
Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη.

Κύνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας 350
ἵππας,

Ἀνδράσιν, οἵ τε πόνος καὶ οἰζὺς ἴδριες εἰμέν;
Ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον εὖξοον, ἠδὲ κελεύθε
Εἴκε παρὲξ ἵεναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
Ἐς Κήϊκα ἀνακτὰ· ὁ γάρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε. σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα 355
καὶ αὐτός.

Τῇ γάρ ὀπυῖεις παῖδα Θεμισονόην κυανῶπιν·
Ὡ πέπον. ἔμην γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
Ἀρκέ-

344. Αἰγίδ'.) Περιστενάχη-
σε, idem eod.

355. * Προβέβηκε.) Red-
dendum; Trachinem im-
perio suo tenuit, & adhuc

tenet. Hæc genuina est hu-
jus Temporis vis; sic apud
Homer. *Ιλιάδ.* α. v. 37. ὃς
χρῆσιν ἀμφιβέβηκε, qui
Chrysen tuitus es, & adhuc
tue-

Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est

Neque equos capere, neque incluta arma illius.

*Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Celeriter. Tunc igitur generosus Iolaus
Horrendum equos increpuit. illi autem a comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per
campum.*

*Nam ipsis animum addiderat Dea cæsis oculis Minerva,
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.
Illi autem pariter procedebant, similes igni, sive procellæ,
Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti
Acutum hinnivere, circaque ipsos resonabat echo.
Atque hunc prior alloquebatur Hercules:*

*Cygne ignave, cur nobis immittis veloces equos,
Viris, qui laboris & ærumnæ experti sumus?
In diversum age currum bene politum, atque e via
Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & majestate
Trachinis imperium tenet. Tu vero satis hoc scis etiam
ipse:*

*Ejus enim connubio tenes filiam Themistonoem nigrican-
tam.*

O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium

Pro-

*meris. Ad quem locum di-
gnus est, qui legatur accu-
ratissimus Clarcus. K.*

*In Solonis legibus oppone-
bantur. βίαν (male legitur
Γείαν) & ὀπνίαν. Hesych.
βίαν τὸ βίω μίγνυδαι, τὸ δὲ
κατὰ νόμον ὀπνίαν.*

356. Τὸ γὰρ ὀπνίαν παῖδα.)

364.

Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζεν.
 Ἦδη μὲν τέ εἰ Φημί καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 Ἐγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος 360
 Ἀντίος ἔστη ἐμῷ, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 Τρεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ τυπεῖς ἤρῃσατο γαίῃ,
 Οὐταμένε σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα
 μηρόν,

Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα·
 Περηνῆς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὀρμῇ. 365
 Ἐνθαί κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡματέρησι λιπῶν ἔναρα βροτόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα Κύκνος εὐμμελὴς ἐμενοίνα
 Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματα ἵππου.
 Δὴ τότε αἶψ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' 370
 ἐπὶ γαῖαν

Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ Ἐνυαλίοιο ἀνακτος.
 Ἠνίοχοι δ' ἐμπλην ἔλασαν καλλιτέριχας ἵππους.
 Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε ποσ' εὐρεῖα χθών,
 Ὡς δ' ὅτ' αἶψ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλου
 Πέτραι ἀποθρώσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέ- 375
 σωσι,

Πολλὰ δὲ δρυὺς ὑψίκομοι, πολλὰ δὲ τε πεῦκαι,
 Αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 Ῥῖμφας κυλινδομένων, εἰως πεδίον δ' ἀφίκωνται.
 Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 Παῖ-

364. Παντὶ.) Notandum
 est hic σάκος poni priori
 longa, ut & infra vers. 461.
 quum tamen alibi soleat He-
 siodus alios Poëtas in corri-
 pienda illa syllaba sequi.

* Causa, quare prima in
 σάκος produci possit, est in
 τῷ κ. quod quoniam pro-
 nunciando quodammodo
 duplicatur, præcedentem
 syl-

*Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur pugnando.
Jam ipsum quidem ajo ante quoque aliquoties pericu-
lum fecisse*

*Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenosa
Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra.
Vulnerato clypeo: quarto autem transadegi femurejus,
Omnibus visibus incumbens, magnumque illius clypeum
perforavi.*

*Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit
hastæ impetu.*

*Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,
Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.*

*Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquam volebat
Huic obtemperans retinere trahentes currum equos.*

*Ac tunc a bene compactis bigis desilierunt celeriter in
Et Jovis filius magni, & Enyalii regis. (terram,*

Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.

*Illis autem irrudentibus sonitu pedum concitata est la-
Ut autem ab alto vertice montis magni (ta terra.*

Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:

Multæque quercus alticomæ, multæ item piceæ,

Alniquæ totis radicibus refringuntur ab ipsis.

Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:

Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore.

Tota

syllabam efficit longam,
quod ipsum quoque de
litteris μ , π , ρ & aliis est
notandum, de quo cum
viri docti non cogitarent,
sæpe sunt lapsi. K.

372. 'Ηνίοχοι.) Scribe cum
Palat. $\xi\mu\pi\lambda\eta\eta$.

374. 'Ως δ' ὄτρ.) Compa-
ratio hæc est Homero fre-
quens.

Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἴα- 380
ωλκός,

Ἄρνη τ', ἥδ' Ἑλίκη, Ἄνθρα τε ποιήεσσα,
Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον. οἱ δ' ἀλαλητῶ
Θεσπεσίῳ σὺνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
Καὶ δ' ἄρ' ἀπ' ἔρανόθεν ψιάδας βάλεν αἵμα-
τοέσσας,

Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο ἑὼν μεγαθαρσέϊ παιδί. 385
Οἶος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προιδέσθαι
Κάπρος χαυλιόδων Φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
Ἄνδράσι θηρευτῆς, θήγες δέ τε λευκὸν ὀδόντα
Δοχμωθεῖς, ἀφρὸς δέ περὶ σόμα μασιχόωντι
Λαίβεται, ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι 390
ἔϊκτην,

Ὀρθὰς δ' ἐν λοφῷ φρίσσει τρίχας, ἀμφὶ τε
δειρήν.

Τῷ ἵκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππεύς θόρε δίφρε.
Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
Ὄζω ἐφεζόμενος θέρους ἀνθρώποισιν αἰεῖδεν
Ἄρχεται, ὃν τα πόσις ἢ βρῶσις θῆλυς ἐέρση, 395
Καί τε πανημέριός τε καὶ ἡῶος χέει αὐδὴν
Ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅποτε χροῖα Σείριος ἄζει.
Ἦμος δὲ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθεισι,
Τές τε θέρει σπείρῃσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλωνται,
Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄ- 400
χθος

Τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρῶρει.
Ὡς δὲ λέοντε δύω, ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο

Ἄλλή-

*Tota autem Myrmidonum civitas, celebrisque Iaolcus,
Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
Præ voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum
clamore*

*Mirando congressi sunt. magnum autem intonuit pru-
dens Jupiter,*

*Et a cælo guttas dimisit sanguinolentas,
Signum id ponens bello suo multum confidenti filio.
Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu
Aper dentes habens exsertos fertur impetu ad pugnan-
dum*

*Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
Incurvatus, spuma autem circa os mandenti
Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
Erectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
Talis similis Jovis filius ab equestri desiliit curru,
Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
Ramo insidens, æstatem hominibus canere
Incipit, cujus & potus & cibus herbas vegetans ros est
Atque per totum diem, & mane fiondit vocem
Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat,
Quando item & milio aristæ surgunt,
Quæ æstate seminant, cum uvæ acerbæ colorem
mutant,*

*Qualia Bacchus dedit hominibus in letitiam & laborem;
Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excita-
batur.*

Ut autem leones duo, pro occisa cerva

Sibi

399. T's re Sign.) Esigwro Palatin.

Ἀλλήλοισι κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὀρμήσῃσι,
 Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ, ἄρα βός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων.
 Οἶδ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλο- 405
 χεῖλαι,

Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάληα κλάζοντε μαχέσθην
 Αἰγὸς ὀρεσσινόμῃ ἢ ἀγροτέρῃς ἐλάφοιο
 Πίονος, ἣν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊος ἀνῆρ
 Ἴω, ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
 Χώρῃ αἰδρεῖς ἐὼν· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν, 410
 Ἐσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
 Ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 Κτεινέμεναι μεμαῶς, σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγ-
 χος.

Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκῶν. ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο. 415
 Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίῃ Ἡρακλεῖν
 Μεσσηγύς κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
 Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενεῖε
 Ἥλας ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφω κίσε τένοντε
 Ἀνδροφόνος μελίη. μέγα γὰρ θένος ἔμπεσε 420
 Φωτός.

Ἦριπε δ', ὥς ὅτε τις θρῦς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἥλιδας, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ
 Ὡς ἔριπ. ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποίκιλας
 χαλκῶ.

Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
 Ἀυτὸς δὲ βροτολογὸν Ἄρην ἐπίοντα δοκεύσας, 425
 Δει-

415. Οὐδ'.) Scholiastes χαλκός, ut de hasta intel-
 Græcus Tzetzes scribit, Se- ligatur, nam scutum, in-
 leucum quendam legere quit, non erat æneum.

*Sibi mutuo irati, in se ipsos impetum faciunt,
Savusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur den-
tium;*

*Atque ut vultures incurvis unguibus, repandis rostris
Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
Capra montivagæ gratia, aut fera cervæ
Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
Sagitta e nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
Locī ignarus existens. at illi celeriter animadverterunt,
Certatimque pro ea pugnam acrem instituerunt:
Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
Ibi sane Cygnus quidem potentis Jovis filium
Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,
Neque tamen perrupit æs: defendebant enim dona
Dei.*

*Contra autem Amphitryoniades Hercules,
Inter galeam & clypeum hasta longa
Cervicem nudatum celeriter infra mentum
Percussit valde, ambosque detondit tendones
Homicida lancea, valde enim robustus inciderat vir.
Cecidit autem, veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine:
Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma va-
riegata ære,*

*Atque hunc quidem ibi reliquit Jovis ærumnosus filius.
Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem ob-
servans,*

Sæ-

423. Ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε &c.) λυτῆλῆς. Nec discedit mul-
Τούχα πείκελα sunt, sicut tum Diaconus, qui interpr.
Terentio vesti varia, ἢ πο- πεκαλωπισμένα ἐν χαλκῷ.

Δεινὸν ὄρῶν ὅσσοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 "Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 Σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηνύρα.
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τῷ γε κελαινὸν πῖμπλαται ἦτορ.
 Γλαυκίῳ δ' ὅσσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὤμους 430
 Οὐρῇ μασιῶν, ποσσὶ γλάφει· ἔδ' ἐτις αὐτῷ
 "Ἐτλη ἐς ἅντα ἰδὼν χερδὸν ἐλθεῖν, ἔδ' ἐμάχεσθαι.
 Τοῖος αἶρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος αὐτῆς
 Ἀντίος ἔση Ἄρης· ἐπὶ φρεσὶ θάρσος αἰέζων
 Ἐσσυμένως. ὁ δ' οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμε- 435
 νος κῆρ.

Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλῃ πέτρῃ πρηῶνος ὀρέσσει,
 Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκεισα κυλίνδεται, ἥ δ' ἐτε ἤχη
 Ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δ' οἱ ἀντεβόλησεν
 Ὑψηλός, τῷ δ' ἡ συνενέικεται, ἔνθα μιν ἵχει. 440
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βρισάρεματος ἔλιος Ἄρης
 Κεκλήγως ἐπόρεσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ κέρη Διὸς αἰγιόχοιο
 Ἀντίῃ ἦλθεν Ἄρης ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα,
 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼς ἔπεα πτερόεντα προσ- 445
 ηύδα·

Ἄρες, ἐπίσχε μένος κρατερόν καὶ χεῖρας
 ἀάπτεις·

Οὐ γάρ τοι θέμις ἐσὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἴσας ἐμείο.
 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' ἔπειθ' Ἄρεως μεγαλήτορα 450
 θυμόν.

Ἀλλὰ

*Sæuum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,
 Qui admodum accurate pelle validis unguibus
 Dissecta, quam celerrime dulcem vitam abstulit:
 Alacriter autem hujus nigrum expletur cor,
 Ac cæsis intuens oculis sæuum, costasque & humeros
 Cauda flagellans, pedibus fodit; neque quisquam ipsum
 Sustinet ex adverso aspiciens prope ire, neque pugnare.
 Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello
 Contra Martem stetit, in præcordiis audaciam augens
 Celeriter. Ille autem prope venit afflicto corde.
 Utrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.
 Ut autem, quando a magna rupes cacumine præcipi-*

tans,

*Et in longum delata saltu volvitur, fragorque
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius fit
 Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:
 Tanto ille fremitu currum gravans perniciosus Mars
 Vociferans irruit; ille autem prompte venientem ex-*

cepit.

*Porro Minerva filia Jovis ægida tenentis.
 Obviam venit Marti, tenebrosam habens ægidem,
 Sævâ autem torve intuens verbis volucris allocu-*

ta est:

*Mars, inhibe animos ingentes & manus invictas.
 Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,
 Hercule occiso, Jovis magnanimo filio.
 Sed age, desiste a pugna, neque adversus steteris*

mibi.

Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo:

L 3

Sed

Ἄλλὰ μέγα ἰάχων Φλογὶ εἴκελα τεύχεα
πάλλων,

Καρπαλίμως ἐπόρθε βίη Ἡρακληεΐη,
Κακτάμεναι μεμαώς. καὶ ῥ' ἐμβαλε' χάλκεον
ἔγχος

Σπερχνόν, ἐξ παιδὸς κοτέων περὶ τεθνεώτος,
Ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη 455
Ἐγχεος ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεζαμένη ἀπὸ δίφρου,
Δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ
ὄξυ,

Ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι. τὸν δ'
ἐπιόντα

Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο, 460
Ἦντασ' ἐπικρατέως. διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξε,
Δέρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση
Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ
ἵππους

Ἠλασαν αἶψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυσ-
δείης

Ἔς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' 465
ἔπειτα

Ἴππους μασιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·
Τιὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος,
Κύννον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος
ἵκοντο

Ἴπποις ὠκυπόδεσσιν. αἰτάρ γλαυκῶπις 470
Ἀθήνη

Ἐξί-

*Sed magno fremitu flammæ similia arma vi-
brans,*

Celeriter invasit Herculem,

Occidere festinans; & conjecit aratam hastam

*Magno impetu, ob suum filium irascens mor-
tuum,*

In clypeum magnum. At procul cassia Minerva

Hastæ impetum avertit, protendens se a curru,

*Acerbus autem dolor Martem cepit: extractoque gladiō
acuto,*

*Irruit contra Herculem magnanimum. at illum acco-
dentem*

Amphitryoniades sævo insatiabilis bello

Femore nudatum clypeo sub variegato

Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,

*Hasta perumpens, in terra autem prostravit medicæ
Martem,*

At illi Pavor & Metus agilem currum & equos

Adegerunt celeriter propius, & a terra lata

*In currum posuerunt variegatum: atque inde cele-
riter*

*Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum Olym-
pum.*

Filius autem Alcmenæ & gloriosus Iolaus,

*Cygnō despoliato armis ab humeris pulchris de-
tractis*

*Revertebantur. moxque exinde ad civitatem Trachi-
niam venerunt*

Equis velocibus. At cassis oculis Minerva

Ἐξίκετ' Ὀλυμπόνδε μέγαν καὶ δώματα πα-
τρὸς.

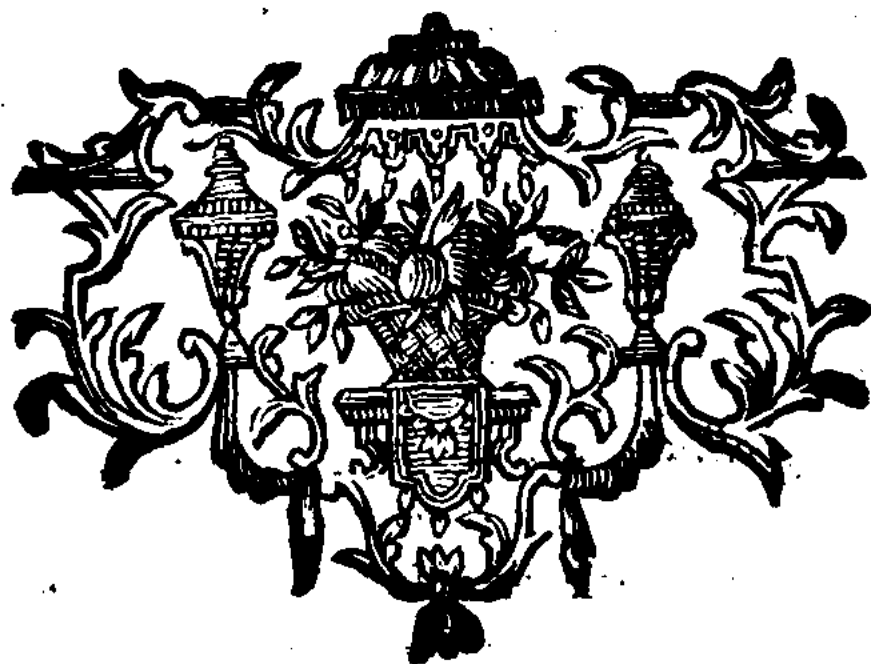
Κύννον δ' αὖ Κήϋξ θάπτει, καὶ λαὸς ἀπείρων,
Οἳ ῥ' ἐγγυὺς ναῖον πόλιος κλειτῆ βασιλῆος,
Ἀνθην, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ'
Ἰαωλκόν,

Ἀρνην τ' ἠδ' Ἑλίκην πολλὸς δ' ἠγείρετο 475
λαὸς,

Τιμῶντες Κήϋκα, Φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
Τῷ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἀναυρος,
Ὀμβρῶ χειμερίῳ πλήθων τῶς γαίῃ μιν
Ἀπόλλων

Λητοίδης ἦνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
Ὅσις ἄγοι Πυθοῖδε, βίη σύλασκε δοκεύων. 480

Τ Ε Λ Ο Σ.

*Pervenit in Olympum magnū, & domos patris.
Cygnū autem contra Ceyx sepelivit, & populus infi-
nitus.*

*Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
Anthē, Myrmidonūque civitatem, celebremque Fa-
olcū,*

*Arnenque & Helicen. multus autem congregabatur po-
pulus,*

Honorantes Ceycem, carum beatis Diis.

*Sed illius sepulcrum & monumentum obscurum reddidit
Anaurus,*

*Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
Latonæ filius jussit, propterea quod inclytas hecatombas
Quicumque portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.*

F I N I S.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσαίων Ἑλικωνιάδαν ἀρχώμεθ' αἰεῖδεν,
 Αἴθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζα-
 θεόν τε,

Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα ποσσ' ἀπαλοῖσιν
 Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐριθενέος Κρονίωνος,
 Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο, 5
 Ἡ Ἰππεκρήνης, ἥ Ὀλμειῶ ζαθέοιο,
 Ἀπροτάτῳ Ἑλικῶνι χορᾶς ἐνεποιήσαντο,
 Καλῆς, ἡμερόεντας ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
 Ἐνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἥερι ποδῶ
 Ἐννύχαισι σῆχον, περικαλλέα ὅσσαν ἰῆσαι, 10
 Ὑμνεῦσαι Δία τ' Αἰγίοχον καὶ πότνιαν
 Ἥρην

Ἀργεῖν, χρυτέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
 Κέρην, τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθή-
 νην,

Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαιίοχον, ἐνιοσίγαιον, 15
 Καὶ Θέμναι αἰδοίην, ἑλικιבלέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
 Ἥδην

5. Καί τε.) In nonnullis exemplaribus est *Τερμησσοῖο* & vers. sequenti quidam dividunt *Ἰππεκρήνης*.

9. * Ἡέρι ποδῶ.) Recepi lectionem a Robinsonio ex quibusdam MSS. prolatam.

Pleraque Edd. exhibent *ποδῶ*. quod sine dubio inde ortum est, quod putarunt, qui & Pavonis error est (vid. Vann. Crit. p. 108.) *αἴηρ caligo* genere masculino non usurpārī. Ea au-

tem

HESIODI ASCRAEI DEORVM GENERATIO.

A *Musis Heliconiadibus incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque di-
vinumque :*

*Et circa fontem cæruleum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque ablutæ tenerum corpus in Permessi aqua,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles; fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde concitata, velatæ aëre multo,
Noctu incedunt, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Jovemque ægida tenentem, & venerandam
Junonem*

*Argivam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamque Ægiocchi Jovis, cæruleos oculos habentem
Minervam :*

*Auguremque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Atque Neptunum terram continentem, terræ motorem,
Et Themis venerandam, & blandis oculis Venerem,
He-*

tem est lex Critica, eaque certissima, quæ ex duabus lectionibus minus usitatam jubet præferri. αἴψα enim si caliginem denotat, etiam masculino genere efferri, docet Eustathius ad *Iliad.* i.

v. 776. etsi negari nequit, sæpius, si pro caligine sumitur, genere fœminino usurpari; adeo, ut doctissimus Robinsonius humani quid passus videatur, cum ad h. l. scribit, αἴψα sæpius gene-

Ἦδην τε χρυσοσέφανον, καλήν τε Διώνην,
 Ἡώ τ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
 Λητώ τ', Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέ- 20
 λαιναν·

Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἔόντων.
 Αἶνύ ποθ' Ἡσίοδον καλήν ἐδίδαξαν αἰοιδήν,
 Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἐλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
 Τόνδε δὲ με πρώτισσα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν.
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς Ἀιγίοχοιο. 25
 Ποιμένες ἀγραυλοὶ, κακ' ἐλέγχεα, γαστέρες
 οἶον,

Ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ἱμοῖσιν·
 Ἰδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Ὡς ἔφασαν κῆραι μεγάλῃ Διὸς ἀρτιέπειαι,
 Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηνέος ὄζον, 30
 Δρέψασθαι θηητόν, ἐνέπνευσαν δὲ μοι αὐδὴν,
 Θείην, ὥς κλείοιμι τὰτ' ἐσόμενα, πρότ' ἐόντα.
 Καί με κέλονθ' ὑμιῖν μακάρων γένος αἰὲν ἔόντων,
 Σφᾶς δ' αὐταῖς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεῖν.
 Ἄλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυὸν ἢ περὶ πέτρην; 35
 Τύνη, Μαισάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 Ὑμνεῦσαι τέρπῃσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπῃ,
 Εἰρεῦσαι, τὰτ' ἔοντα. τὰτ' ἐσόμενα, πρότ' ἐόντα,
 Φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάρματος ῥέει αὐδὴ
 Ἐκ σομάτων ἡδεῖα. γελαῖ δέ τε δώματα πατρὸς 40
 Ζηνὸς

genere masculino usurpari.
 KREBS.

ret altera lectio, ἵνα κλείοιμι,
 si cum ea stare posset ver-
 sus, quod infra quoque
 Poëta utatur verbo κλάειν,
 Quid

32. Θάην.) Magis place-

*Hebenque aërea corona decoram, formosamque Dionen,
Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,
Latonamque, Japetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram:
Aliorumque immortalium sacrum genus semper existen-
tium.*

*Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi:
Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres so-
lum,*

*Scimus mendaciâ multa dicere veris similia:
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.*

Sic dixerunt filiæ magni veridicæ.

*Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ut canerem tam futura quam præterita.
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum
Se vero primo & postremo semper decantare.*

Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram?

*O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes, & præsentia, & futura, & præterita,
Voce concinentes; illarum vero indefessa fuit vox
Ab ore suavis. vident autem domus patris*

Jovis

*Quid si vero legamus ὡς
ἀλλόγου.*

** Quam conjecturam
protulit vir doctus, eam*

*ex MSS. confirmat Robin-
sonius, eamque, tanquam
sensui magis convenien-
tem, recepi in textum;
sen-*

Ζηνὸς ἐριγδύποιο θεῶν ὅπῃ λειριοέσση
 Σκιδναμένη ἤχεϊ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Δώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰῆσαι,
 Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῇ
 Ἐξ ἀρχῆς, ἕς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐτι- 45
 κτον,

Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 Ἀρχομεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ, λήγασαί τ' αἰοιδῆς,
 Ὅσσιν φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτείτε μέγιστος.
 Αὖθις δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρατερῶν τε γι- 50
 γάντων

Ἵμνεῦσαι, τέρπεσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ταῖς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγῆσαι
 Μνημοσύνη. γυνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέεσσα,
 Δημοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμη- 55
 ράων.

Ἐννέας

sensus est, ut canerem.
 KREBSIUS.

καὶ λήγασιν αἰοιδῆς subintel-
 lige, αὐτὸν ὑμνεῦσαι.

48. Ἀρχόμενα.) Altera
 lectio, λήγασαι, videretur
 fortassis melius convenire,
 si mensura versus ferre
 posset. Sensus certe est
 manifestus, idem nempe
 qui est vers. 34. Σφᾶς δ'
 αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον
 αἶδ' ἀείδαν. qui commodè
 effici non potest, si legamus
 λήγασαι, nisi ita exponamus:

* Λήγασαι.) Viris doctis
 quibusdam hæc lectio cru-
 cem fixit, quoniam, servata
 ea, metrum laborare puta-
 runt. Itaque Guetus le-
 gendum contendit λήγασαι,
 quod etiam quædam Edd.
 sunt secutæ. male. Sensus
 enim non postulat, sed ne-
 cessario exigit λήγασαι, qui
 est hic: *Ite enim Jovem
 Musæ celebrant & inci-*
pien-

*Jovis valde tonantis, Dearum voce a suavi
Dispersa: resonat vero vertex nivosi Olympi,
Domus immortalium. hæc vero immortalem vocem emit-
tentes,*

*Deorum genus venerandum inprimis celebrant cantilena
Ab exordio, quos Tellus & Cælum Latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
Secundo rursum Jovem, Deorum patrem atque etiam
hominum,*

*Incipientesque canunt Deæ, & finientes carmen,
Quam sit præstantissimus Deorum, & imperio ma-
ximus.*

*Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo.
Musæ Olympiades, filia Jovis ægida habentis:
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, collibus Eleutheris imperans,
Oblivionemque malorum, & solatium curarum.*

No-

*ipientes & finientes can-
tum.* quomodo Virgilius:
*A te principium, tibi de-
sinet.* Frigidissimus autem
elicietur sensus, si Guetum
sequare. Sed quomodo
metro constabit, inquis,
integritas sua, hac lectione
servata? Doctissimus qui-
dem Jensus in Lect. Lu-
cian. p. 181. hunc locum
inter ea affert; quibus effi-
ciat, diphthongos etiam
ante consonantes corrip.

Sed hæc sententia, Casau-
bono quoque & Salmasio
quondam probata, jam du-
dum a Francio, Benteio,
& novissime ab Arnolfo est
confutata: qui in Animad.
Critic. p. 29. seqq. omnia
loca, a Jensio l. c. allata
examinat & refellit, in qui-
bus & hunc Hesiodum a
fictitia illa licentia poëti-
ca ita vindicat, ut dicat,
prioribus duas syllabas in
ἀοιδῆς per Synizesin esse,
tan-

Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων,
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν αὐτὸς ἦν, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματὰ πόλλ' ἐτελέσθη.
 Ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κέραις ὁμόφρονας, ἥσιν αἰοιδὴ 60
 Μέμβλεται, ἐν σήθεσσι ἀκηδέα θυμὸν ἐχέσας,
 Τυτθὴν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος
 Ὀλύμπου,

Ἐνθά σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλὰ.
 Παρ δ' αὐτῆς Χάριες, καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν,
 Ἐν θαλίῃς ἐρατὴν δὲ διὰ σῶμα ὄσσαν ἰῆσαι, 65
 Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἦθεα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἰῆσαι
 Αἱ τότε ἴσαν πρὸς Ὀλυμπὸν ἀγαλλόμεναι, ὅπῃ
 καλῇ,

Ἀμβροσίῃ μολπῇ περὶ δ' ἰαχε γαῖα μέλαινα
 Ὑμνεύσας ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δῶπος ὀρώρει, 70
 Νισσομένων πατέρ' εἰς ὄν, ὃ δ' ἐρατῶ ἐμβασι-
 λεύει.

Αὐτὰς ἔχων βροντὴν ἥδ' αἰθαλόεντα περαιυνόν,
 Κάρτεϊ νικήσας πατέρας Κρόνον· εὖ δὲ ἔκαστα
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμαῖς.
 Ταῦτ' ἄρα Μῆσαι αἶδον, ὀλύμπια δώματ' 75
 ἔχουσαι,

Ἐννέα θυγατέρες μεγάλῃ Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάληά τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχίρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρα-
 νίη τε,

Καλ-

tanquam unam, pronun-
 ciandas, & ita effici ver-
 sum Spondaicum : Cuius

sententia subscribo. KREB-
 SIVS.

*Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter,
Scorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscen-
dens.*

*Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent
tempora*

*Mensium decrescientium, diesque multi transacti essent,
Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus cœrmen
Circæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
Paululum a summo vertice nivosi cœli,
Ubi ipsis splendidique chori, & ades pulchræ.*

*Juxta vero eas Gratiæ & Cupido domos habitant
In conviviiis: amabilem autem per os vocem emittentes,
Canunt omniumque leges, & mores venerandos
Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem
emittentes.*

*Istæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchræ,
Immortali cantilena: undique vero resonabat terra
atra*

*Canentibus hymnos: jucundus vero a pedibus strepitus
excitabatur,*

Euntium ad patrem suum, ille autem in cœlo regnat.

*Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
Vi superato patre Saturno. bene autem singula
Immortalibus disposuit simul & ordinavit honores.
Hæc sane Musæ canebant, cœlestes domos tenentes:
Novem filiæ magno e Jove prognatæ:*

*Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpsichoræque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,*

Cal-

61. Μῆμελῆται.) Ald. edit. Sed notum est ex Homero
habet μέλῆται: Germ. μέλ- μεμέληται contrahi in μέμ-
ῆται: Venet. μεμέληται. ἔλῆται.

Καλλιόπη θ'. ἡ δὲ προΦερεσάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδίοισιν ὀπηδεῖ 80
 Ὅντινα τιμήσῃσι Διὸς κῆραι μεγάλοιο,
 Γενόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖρσιν ἑέρσῃν,
 Τῷ δ' ἐπὶ ἐκ σώματος ῥεῖ μέλιχα· οἱ δὲ νυ
 λαοὶ

Πάντες ἐς αὐτὸν ὀρῶσι, διακρίνοιντα θέμιστας 85
 Ἰθέησι δίκησιν. ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγχεύων,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νῆκος ἐπισαμένως κατέ-
 παυσε.

Τένεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, ἔνεκα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰτροπα ἔργα τε-
 λεῦσι

Ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν. 90
 Ἐρχόμενον δ' αἰνὰ ἄψυ, θεὸν ὥς, ἱλάσκονται
 Αἰδοῖ μελιγχρὴ μετὰ δὲ πρέπεις ἀγρομένοισιν
 Οἷα τοι Μῆσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν
 Ἐκ γὰρ Μῆσάων καὶ ἐκηβίλη Ἀπόλλωνος
 Ἄνδρες αἰοῖδοι ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί. 95
 Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὃ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μῆσαι
 Φιλεῦνται· γλυκερὴ εἰ ἀπὸ σώματος ῥεῖ αὐδὴ
 Εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
 Ἀζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ αἰοῖδος
 Μῆσάων θεράπων κλῆϊα προτέρων ἀνθρώπων 100
 Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεῆς, οἳ Ὀλυμπον
 ἔχουσιν,

Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, ἐδέ τι κηδέων
 Μέ-

*Calliopeque: hæc autem præstantissima est omnium.
Hæc enim & reges venerandos comitatur.*

*Quemcunque honoraturæ sunt Jovis filia magni,
In lucem editumque aspexerint a Jove nutritorum regum,
Huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
Hujus verba ex ore fluunt blanda: cæterum populi
Omnes ad ipsum respiciunt, reddentem jus
Rectis judiciis. hic autem sæcure in concione verba fa-
ciens,*

*Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
Propterea etiam reges prudentes sunt, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras restituant
Facile, mollibus alloquentes verbis.*

*Incedentem vero per urbem, veluti Deum, venerantur
Reverentia blanda: eminet vero inter ipsos congregatos
Tale Musarum ingens munus hominibus,
A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
Viri cantores sunt super terram & citharædi:
Ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcunque Musæ
Amant: suavis ei ab ore fluit vox.*

*Quod si enim quis, luctum habens recenti dolore saucio
animo,*

*Tristetur, animo dolens, Poëta vero
Musarum famulus res claras priscorum hominum
Laudibus celebraverit, beatosque Deos, qui Olympum in-
colunt;*

*Statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam
dolorum*

Memi-

nem tanquam verissimam, a Grævio vindicatam, re-
sepi. K.

Μέμνηται Ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεῶν.
 Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἡμερόεσσαν αἰοιδήν.
 Κλείετε δ' αἰθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἑόντων, 105
 Οἱ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανὸς ἀσερόεντος,
 Νυκτὸς καὶ Ὀνοφερῆς, ἧς θ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε
 Πόντος·

Εἶπατε δ' ὥς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ Πόντος ἀπείριτος, οἶδματι θύων,
 Ἄστρα τε λαμπετόωντα, καὶ ἔρανος εὐρύς 110
 ὕπερθεν,

Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑαίων.
 Ὡς τ' ἄφενος δάσσαντο, καὶ ὥς τιμαῖς διέλοντο,
 Ἦδὲ καὶ ὥς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔχον Ὀλύμ-
 πον.

Ταῦτά μοι ἔσπετε Μῆσα, Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
 σαι,

Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' 115
 αὐτῶν.

Ἦτοι μὲν πρῶτις αἰ Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖα εὐρύςφενος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Τάρταρά τ' ἡερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης·
 Ἦδ' Ἔρος, ὃς καίλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, 120
 Δυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βεβλήν·
 Ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβός τε, μέλαινά τε Νύξ ἐγέ-
 γοντο.

Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο·
 Οὓς τέκε κυσσαμένη, Ἐρέβει φιλότῃτι μι- 125
 γείσα.

Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρα-

*Meminit : cito enim deflexerunt eum alio dona
Dearum.*

*Salvete nata Jovis, date vero amabilem cantilenam.
Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper
existentium,*

*Qui Tellure prognati sunt, & Cælo stellato,
Noctæque caliginosa, quosque salsus nutrit Pontus.
Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,
Et flumina, & Pontus immensus, æstu furens,
Astraque fulgentia & cælum latum superne :
Et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum.
Utque opes diviserint, & quomodo honores distinxe-
rint,*

*Atque quomodo primum multa juga habentem tenuerint
cælum.*

*Hæc mihi dicite Musæ, cælestes domos inhabitantes
Ab initio : & dicite quodnam primum fuerit il-
lorum.*

*Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lata, omnium sedes tutâ semper
Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,
Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spatiosæ :
Atque Amor, qui pulcherrimas inter immortales
Deos,*

*Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque ho-
minum*

*Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.
Ex nocte porro Ætherque & Dies prognati sunt :
Quos peperit ubi concepisset, Erebo concubitu mixta.
Tellus vero primum quidem genuit parem sibi*

Οὐρανὸν ἀπερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντας κα-
λύπτοι,

Ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
Γείνατο δ' ἔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλῃς
Νυμφέων, αἳ ναῖουσιν ἀν' ἔρεα βησσηέντα. 130
Ἡ δὲ καὶ ἀτρυγέτον Πέλαγος τέκεν οἴδματι
θύον,

Πόντον, ἄτερ Φιλότῆτος ἐφιμέρῃ· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἴαπετόν τε,
Θεῖάν τε, Ῥεῖαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε, 135
Φοῖβη τε χρυσοσέφανον, Τηθύν τ' ἔρατεινήν.
Τῆς δὲ μεθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλο-
μήτης.

Δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἄεγην ὄβριμό- 140
θυμον.

Οἱ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν, τεύξάν τε κεραυνόν.
Οἱ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
Μῆνος δ' ὄφθαλμός μεσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, ἔνεκ' ἄρα
σφέων

Κυκλοτερὴς ὄφθαλμός ἐεις ἐνέκειτο μετώπῳ. 145
Ἴσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις·
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, ἐκ ὀνομαστοί,
Κοτ-

140. Βρόντην.) Hæc lectio Latinorum Poëtarum testimo-
niis confirmatur. Altera autem Ἀστερόπην habet pro
Στερόπην.

*Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
 Utque esset beatis Diis sedes tuta semper.
 Genuit præterea montes altos, Dearum grata do-
 micilia*

*Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
 Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
 Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde
 Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices
 habentem,*

*Cæumque, Creumque, Hyperionemque, Japetumque,
 Theamque, Rheamque, Theminq, Mnemosynenque
 Phæbenque aurea corona insignem, Tetbynque ania-
 bilem.*

*Hos vero post natu minimus natus est Saturnus vaser,
 Scvissimus inter liberos: floridum autem odio prosequen-
 batur parentem.*

*Porro gemit & Cyclopes superbum cor habentes,
 Brontenque, Steropenque & Argen forti animo præ-
 ditum:*

*Qui Jovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Qui sane per alia Diis similes erant,
 Unus vero oculus media positus erat fronte.
 Cyclopes vero illis nomen e re erat, eo quod ipsorum
 Circularis oculis unicus inerat fronti;
 Roburque & vires, & fraudes erant in operibus.
 Alii rursum e Tellure & Cælo prognati sunt,
 Tres filii magni, & prævalidi, nefandi,*

M 4

Cot-

145. Κυκλοτερής.) Al. ἰών, al. ἴαν. patet autem legen-
 dum esse ἴαν, pro ἴον per dixeret.

Κοττός τε, Βριάρεώς τε, Γύγης δ', ὑπερήφανα
τέκνα.

Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσسونτο 150

Ἀπλασοὶ κεθαλαὶ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα

Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιδαροῖσι μέλεσσιν.

Ἴσχυς δ' ἀπλᾶτος, κρατερὴ, μεγάλῳ ἐπὶ εἶδει.

Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,

Δεινότατοι παίδων, σφατέρῳ δ' ἤχθοντο 155
τοκῇ

Ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,

Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς Φάος ἐκ ἀνέισε,

Γαίης ἐν κευθμῶνι κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ

Οὐρανός· ἡ δ' ἐντὸς σοναχίζετο Γαῖα πελώρη,

Στεινομένη. δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο 160
τέχνην.

Αἰψα δὲ ποιήσασα γένος πολιῷ ἀδάμαντος,

Τεῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ Φι-
λοισιν.

Εἶπε δὲ θαρσύνεσσα Φίλον τετιημένη ἦτορ·

Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς αἰταθάλλε, αἶκ' ἐθέλητε

Πείθεσθαι, πατέρος γε κακὴν τισαίμεθα 165
λώβην

Ὑμετέρῃ. πρότερος γὰρ αἰεκέα μήσατο ἔργα.

Ὡς Φάτο· τὲς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, ἔδ' ἐτις
αὐτῶν

Φθέγγετο. θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλο-
μήτης.

Ἀψ αὖτις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνὴν.

Μῆτερ, ἐγὼ κεν τῷτό γ' ὑπεχόμενος τελέ- 170
σαιμι

Ἔργον. ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμῃ ἐκ ἀλεγίζω

Ἡμε-

*Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
Quorum centum quidem manus ab humeris prorump-
bant*

*Inaccessæ: capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris prognata erant super robustos artus.
Robur autem immensum, validum, ingenti in
statura.*

*Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,
Potentissimi filiorum, a suo infestabantur parente
Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nasce-
batur,*

*Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
Terræ in latebris: malo autem oblectabatur
opere*

*Cælum. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
Dolens: dolosam vero malamque excogitavit ar-
tem.*

*Statim vero cum procreasset genus cani ferri,
Fabricavit magnam falcem, edixit vero caris li-
beris.*

*Dixit autem animum addens, caro mærens corde:
Filii mei & patris nefarii, si volueritis
Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
Vestri. prior enim sæva machinatus est opera.*

*Sic dixit: illos vero omnes invasit metus, neque quis-
piam illorum*

*Locutus est. confirmato animo tandem magnus Satur-
nus versutus*

*Rursus verbis compellavit matrem venerandam:
Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
Facinus. patrem enim detestabilem nihil curo*

Ἡμετέρῃς πρότερος γὰρ αἰεκέα μήσατο ἔργα.

Ὡς φάτο γήθησεν δὲ μέγα Φρεσὶ Γαῖα πε-
λώρη.

Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ. ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
Ἄρπην καρχαρόδοντα· δῖλον δ' ὑπεθήκατο 175
πάντα.

Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμ-
φὶ δὲ Γαίῃ

Ἰμείρων Φιλότητος ἐπέσχετο· καὶ ῥ' ἐτανύθη
Πάντῃ ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο παῖς ὠρέξατο χειρὶ
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλαβεν ἄρπην,
Μακρὴν, καρχαρόδοντα φίλῃ δ' ἀπὸ μήδεα 180
πατρός

Ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
Ἐξοπίσω· τὰ μὲν ἔτι ἐτώσια ἐκφυγε χειρός·
Ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἵματόεσ-
σαι,

Πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
Γαίᾳ τ' Ἐρίνυς τε κρατερὰς, μεγάλας τε 185
Γίγαντας,

Τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν
ἔχοντας,

Νύμφας θ' αἷς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα
γαῖαν.

Μήδεά θ', ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
Κάββαλ' ἐπ' Ἠπείροιο πολυκλύτῳ ἐνὶ Πόντῳ·
Ὡς φέρετ' ἀμπέλαγος πηλὺν χρόνον ἀμφὶ 190
δὲ λευκὸς

Ἀφρός ἀπ' ἀθανάτῃς χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κέρῃ
Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ῥαθέοισιν
Ἐπλετο· ἔνθεν ἔπειτα περιέρχοντον ἴκετο Κύπρον.
Ἐκ

Nostrum. prior enim sæva meditatus est opera.

*Sic dixit: gavisa est autem valde animo Tellus
ingens.*

*Collocavit autem ipsam celans in insidiis: indidit ve-
ro manui*

*Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
Venit autem Noctem adducens magnum Cælum: undi-
que vero Telluri*

*Flagrans desiderio concubitus incumbibat, & sane exten-
sus est*

*Passim. ex insidiis autem filius petiit manu
Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
Longam, asperos dentes habentem, sui que genitalia
patris*

*Festinanter demessuit, rursumque abjecit ut ferrentur
Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:
Quotquot enim guttæ proruperunt cruenta,
Omnes suscepit Terra. circumvolutis autem annis,
Produxit Erinnyasque validas, magnosque Gigantes,
Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
Nymphasque, quas Melias vocant super immensam
terram*

*Testesque, postquam ut prius (scil. dictum) resecurit
ferro,*

Projecit e continenti undis agitatum in pontum.

*Sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca
vero alla*

*Spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea autem
puella*

Innutrita est: primum vero ad Cythera divina

Vehebatur, inde tum circumfluviam pervenit ad Cyprum.

Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός. ἀμφὶ δὲ ποίη
 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν αἰέζετο. τὴν δ' Ἀφρο- 195
 δίτην,

Ἀφρογενῇ τε θεῶν, καὶ εὐσέφανον Κυθήρειαν
 Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, ἕνεκ' ἐν Ἀφρῶ
 Θρέφθη ἅταρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθή-
 ροις.

Κυπρογενῇ δ', ὅτι γέντο πολυκλύσω ἐνὶ Κύπρῳ·
 Ἡδὲ Φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη 200
 Τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε, καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλός,
 Γενομένη τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς Φῦλον ἴσση.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἥ δὲ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθενίης τ' ὁάρας. μειδήματά τ' ἐξαπά- 205
 τας τε,

Τέρψην τε γλυκερὴν, Φιλότητά τε, μελιγχρὴν τε.

Τὸς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησὶν καλέεσκεν,
 Παῖδας νεκείων μέγας Οὐρανός, ὅς τέκεν αὐτός.
 Φάσκε δὲ, τιταίνοντας ἅταρ θαλὴ μέγα ῥέξαι
 Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν 210
 ἔσεσθαι.

Νύξ δ' ἔτεκε σύγερύν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ὕπνον· ἔτικτε δὲ Φῦλον
 Ὀνείρων,

Οὕτῃ κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.
 Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Ὀῖζυν ἀλγινόεσσαν.
 Ἔσπερίδας δ', αἷς μῆλα πέρην κλυτὰ 215
 Ὠκεανοῖο

Χρύ-

*Prodiit vero veneranda formosa Dea: circum vero herba
Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditem autem
ipsam,*

*Spuma progeneratam Deam, & decoram pulchris fertis Cy-
theream,*

*Nominant tam Dii quam homines: eo quod in spuma
Nutrita fuit: Cytheream autem, quod appulit Cythera:
Cyprigenam vero, quod nata sit undosa in Cypro:
Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur
pulcher.*

Natam primum, & Deorum ad cætum euntem.

*Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales Deos,*

*Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
Obletationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.*

*Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
Filios objurgans magnus Cælus, quos genuit ipse.
Dilectabat porro, festinantes ex protervia magnum pa-
trasse*

*Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam
atram,*

*Et Mortem: peperit etiam Somnum, peperit vero agmen
Somniorum:*

Quæ nulli mixta Dea peperit Nox obscura.

*Rursum postea Momum, & Ærumnam dolore plenam,
Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum*

Aurea

*centes. sed judicet lector, num potior sit in-
terpretatio extendentes, scilicet manum.*

Χρύσεα καλὰ μέλυσσι, φέροντά τε δένδρεα καρ-
πον.

Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποιίνες,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον αἶτε βρο-
τοῖσι

Γεινομένοισι διδῶσιν ἔχειν ἀγαθόν τε, κακόν τε,
Αἷτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέ- 220
πυσαι,

Οὐδέποτε λήγῃσι θεὰ δεινοῖο χόλοιο,
Πρὶν γ' ἀπὸ τῶ δάωσι κακὴν ὅπιν ὅσις ἀμάρτη
Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νύξ ὅλοή· μετὰ τήν δ' Ἀπάτην τέκε, καὶ Φιλότητα,
Γῆρας τ' ἐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον. 225
Ἄυτάρ Ἔρις συγερῇ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
Λήθην τε, Λιμόν τε, καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑσμῖνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκλασίας τε,
Νείκεά τε, ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν 230

Ορκον θ', ὅς δ' ἡ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσῃ.
Νηρέα τ' αἰψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
Πρεσβύτατον παίδων αὐτὰρ καλέεσι γέροντα,
Οὐνεκα νημερτῆς τε καὶ ἥπιος· ἐδὲ θεμισέων 235
Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν.

Αὐτὶς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγῆνορα
Φόρκυν,

Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητῶ καλλιπαῖρην,
Εὐρυδίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμόν ἔχουσιν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήρατα τέκνα θεάων 240
Πόν-

240. Μεγῆρατα.) Alii legunt μεγήρατα τέκνα, id est,
μεγάλα,

*Aurea pulchra cura sunt, ferentesque arbores fructus,
Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
Clothoque, Lachefinque & Atropon: quæ mortalibus
Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
Quæque hominumque Deorumque delicta persequentes,
Nunquam desinunt Dea a vehementi ira,
Priusquam illi rependerint malam ultionem, quisquis
peccarit.* (nibus,

*Peperit præterea & Nemefin, cladem mortalibus homi-
Nox perniciofa: post hanc Fraudem enixa est, & Concu-
bitum,*

*Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
Ceterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem mo-
lestum,*

*Oblivionemque, Famemque, & Dolores lacrymabiles,
Pugnasque, Cædesque, Præliaque, Stragesque virorum,
Furgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
Legum contentum, Noxamque, familiares inter sese:
Juramentumque quod plurimum terrestres homines
Lædit, quando quispiam volens pejeraverit:*

*Nereumque alienum a mendacio, & veracem genuit Pon-
Maximum natu filiorum: sed vocant senem, (tus,
Eo quod verus atque placidus: nec juris & æqui
Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit.*

*Deinde rursus Thaumantem magnum & fortem Phorcyn,
Terræ commistus, & Ceto formosam,
Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
Ex Nereo porro prognatæ sunt perquam amabiles filia
Dearum*

Ponto

μεγάλα, ἐπίστατα, ἢ ὑπεκαρήφανα τέκνα, διὰ τὸ πάθος.

Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠὺκόμοιο,
 Κέρης Ὀκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο,
 Πρωτῷ τ', Εὐκράτῃ τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδῶρῃ τε, Θέτις τε, Γαλήνῃ τε, Γλαύκῃ τε,
 Κυμοδόῃ, Σπειῷ τε, Θοῇ, Θαλίῃ τ' ἐρέεσσα, 245
 Καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένῃ, καὶ Ἀγαυῇ,
 Πασιδέῃ τ', Ἐρατῷ τε καὶ Εὐνείκῃ ῥοδόπηχυν,
 Δωτῷ τε, Πρωτῷ τε, Φέρεσσά τε, Δυναμένη τε,
 Νησαίῃ τε, καὶ Ἀκταίῃ, καὶ Πρωτομέδεια,
 Δωρίς, καὶ Πανόπῃ, καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια, 250
 Ἴπποδόῃ τ' ἐρέεσσα, καὶ Ἴππονόῃ ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκῃ θ', ἥ κύματ' ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ,
 Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ῥεῖα πρηῖναι, καὶ εὖσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ
 Κυμῶτ', Ἡϊόνῃ τε, εὖσέφανός θ' Ἀλὶμήδῃ, 255
 Γλαυκονόμῃ τε Φιλομμειδῆς, καὶ Ποντοπόρεια,
 Λεαγόρῃ τε, καὶ Εὐαγόρῃ, καὶ Λαομέδεια
 Πελυνόμῃ τε, καὶ Λύτονοῃ, καὶ Λυσιάνασσα,
 Εὐάρῃ τε Φυῖν τ' ἐρατῇ, καὶ εἶδος ἄμωμος
 Καὶ Ψαμάθῃ χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Με- 260
 νίππῃ

Νησῷ τ', Εὐπόμπῃ τε, Θεμισῷ τε, Προνόῃ τε
 Νημερτῆς θ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοισι.
 Αὐταὶ μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 Κῆραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρεῖταιο θυγάτηρ 265
 Ἠγάγετ' Ἠλέκτρην ἥ δ' ἀκείαν τέκεν Ἴριν,
 ἠὺκόμος θ' Ἀρπυίας, Ἀελλῷ τ', Ὀκυπέτῃ τε,
 Αἳ δ' ἀνέμων πνοίῃσι καὶ οἰωνοῖς αἶμ' ἔπονται,
 Ὀκείης

*Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchra,
 Filia Oceani ultimi fluvii,
 Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
 Eudoraque, Thetisque, Galneque, Glaucque,
 Cymothoë, Spioque velox, Thaliaque jucunda,
 Et Melita gratiosa, & Eulimene & Agave,
 Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis prædita,
 Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
 Neseaque, & Aëta, & Protomedia.
 Doris, & Panope, & speciosa Galatæ,
 Hippothoëque amabilis, & Hippone roseis lacertis præ-
 dita,*

*Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus vehementiam ventorum, una cum Cymatolege,
 Facile mitigat, & cum pulchros rivos habente Amphitrite:*

*Cymoque, Ejoneque, pulchreque coronata Halimede,
 Glauconomeque bilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedia:
 Polynomeque, & Autonoe, & Lysianassa,
 Euarneque tam indolis grata, quam inculpatæ formæ.
 Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe:
 Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoeque,
 Nemertesque, quæ patris habet animum immortalis,
 Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatæ sunt
 Filiae quinquaginta, inculcata opera callentes.
 Thaumus vero Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram. hæc autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomasque Harpyias, Aëlloque, Ocypetenque,
 Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur*

Ὠκείης πτερύγεσσι· μεταχρόνια γὰρ ἴαλλον.
 Φόρκυι δ' αὖ Κητῶ Γραίας τέκε καλλιπάρ- 270
 ρηος.

Ἐκ γενετῆς πολιᾶς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
 Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' ἄνθρωποι.
 Πεφρηδῶ τ' εὐπεπλον, Ἐνυῶ τε κροκόπεπλον,
 Γοργῆς θ', αἷ ναίεισι πέρεν κλυτῷ Ὠκεανοῖο,
 Ἐχαιτῇ πρὸς νυκτός· ἵν' Ἑσπερίδες λιγύ- 275
 Φωνοι.

Σθαινώ τε, Ἐυρυάλη τε, Μέδουσά τε λυγρὰ πα-
 θῆσα.

Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω
 Λί δύο. τῇ δὲ μῆ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
 Ἐν καλαῖῳ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειρο- 280
 τόμησεν,

Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος·
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανῷ περὶ πηγᾶς
 Γείνεθ' ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ Φίλησιν
 Χ' ὧ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέ-
 ρα μήλων,

Ἴκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, 285
 Βροντὴν τε σεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τριπάρηνον Γηρυονῆα,
 Μιχθεὶς Καλλιρόη κέρη κλυτῷ Ὠκεανοῖο.
 Τὸν μὲν αἶρ' ἐξενάρριξε βίη Ἡρακλεΐη,
 Βασίπαρ' εἰλιπόδεσσι, περιρρύττω ἐν Ἐρυθείῃ. 290
 Ἡμα-

259. Μεταχρόνια.) In ca-
 lum volabant: caelum enim
 etiam χρόνον dici annotat

Schol. Sed sunt, qui le-
 gant μεταχθόνια, ut sit re-
 licta terra.

*Pernicibus alis. sublimes enim feruntur.
 Phorco post hæc Ceto Græas peperit formosa.
 A partu canas, quas ob id Græas vocant
 Immortalesque Dii, humique incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad occasum: ubi Hesperides ar-
 guta,
 Stbenoque, Euryaleque, Medusaque, gravia perpeffa.
 Ipsa erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio non
 obnoxia
 Duæ: cum una concubuit cærulea cæsarie Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.
 Ejus autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fon-
 tes
 Natus esset: hic, quod ensẽ aureum tenebat manibus
 suis.
 Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre peco-
 rum,
 Pervenit ad immortales: Jovis vero in domo habitat,
 Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calliroæ filiæ nobilis Oceani.
 Illum quidem armis exiit Hercules,
 Boves apud flexipedes, circumflua in Erythia:*

Die

270. Καδμει.) Al. καδμει-
 μαγνος.

288. Μιχθας.) Versus

hic in omnibus exemplari-
 bus collocatus reperitur 9.
 vers. superius, post illum

Ἡματι τῷ, ὅτε περ βῆς ἤλασεν εὐρυμετώπης
Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβαῖς πόρον Ὠκεανοῖο,

Ὅρθρον τε κτεῖνας, καὶ βεκόλον Ἐυρυτίωνα.
Σταθμῷ ἐν ἡερόεντι, πέρην κλυτῷ Ὠκεανοῖο.

Ἄ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ἔδεν 295
ἔθικος

Θνητοῖς ἀνθρώποις, ἔδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἐχιδνάν·

Ἡμισυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδά, καλλιπάρηον,

Ἡμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,

Ποικίλον, ὠμησὴν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης· 300

Ἐνθα δέ οἱ σπῆος ἐσὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,

Τηλὲ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀν-
θρώπων·

Ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.

Ἡ δ' ἔρυσ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ
Ἐχιδνά·

Ἀθάνατος νύμφῃ καὶ ἀγῆρατος, ἥματα 305
πάντα.

Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν Φιλότῃτι,

Δεινόν θ', ὑβρισὴν τ' ἄνεμον, ἑλικώπιδι κέρῃ.

Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα·

Ὅρθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι·

Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, ἔτι φα- 310
τειόν,

Κέρβερον ὠμησὴν, Ἄϊδεω κύνα χαλκεόφωνον,

Πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε.

Τὸ

Ἐν μαλακῷ, cum tamen eo
pertinere nullo modo possit.
Nam tres tantum traduntur
Gorgones, Stheno, Euryale,

& Medusa, neque in his re-
censetur Calliroë. Quo-
circa nos, G. Canterum se-
quuntur

*Die illo cum boves egit latas frontes habentes
Tirynthium in sacram, mensus iter Oceani,
Orthroque interfecto, & bubulco Eurytione,
Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.*

*Ipsa insuper peperit aliud monstrum, ingens, nihil
simile*

*Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis,
Specu in concavo; divinam animo infraeto Echid-
nam:*

*Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
Dimidio item ingentem serpentem, horrendumque ma-
gnumque,*

*Varium, crudivorum, divinae sub cavernis terrae,
Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,
Procul ab immortalibusque Diis mortalibusque homi-
nibus:*

*Ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.
Atque coërcebatur apud Syros sub terra tetra Echidna,
Immortalis nympa & senii expers, diebus omnibus.
Huic Typhaonem ajunt mixtum esse concubitu,
Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decoræ
puellæ.*

*Illa vero gravida facta, peperit fortes filios.
Orthrum quidem primo canem peperit Geryoni.
Iterum secundo edidit partu immensum, divum,
Cerberum crudivorum, Plutonis canem magna voce,
Quinquaginta capitum, impudentemque fortemque.*

N 3

Ter-

quiti, versum illum huc
transulimus. Nam hoc
cum historia plane conve-
nit, quæ tota repetitur Κίρη

δ' Ὀρθροῦ, supra in Aspide,
vers. 142.

297. Σπῆς.) Alii rectius
legunt

Τὸ τρίτον, ὅδρην αὖτις ἐγένετο λύγρ' εἰδυῖαν
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ἄπλητον κοτέεσσα βίῃ Ἡρακλεΐῃ. 315
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεΐ χαλκῷ
 Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολαίῳ,
 Ἡρακλέης, βελλῆσιν Ἀθηναίης Ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέεσαν αἰμαιμάκετον πῦρ,
 Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατε- 320
 ρὴν τε.

Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροποῖο λέ-
 οντος,
 Ἡ δὲ χιμαίρης· ἡ δ' ὄφις κρατεροῖο δράκοντος.
 Πρόθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνέεσσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε, καὶ ἐσθλὸς Βελλερο- 325
 φόντης.

Ἡ δ' ἄρα Φῖκ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 Ὁρθρῷ ὑποδηθεῖσα· Νεμειᾷόν τε λέοντα,
 Τὸν ἔ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις,
 Γενοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο Φῦλ' ἀν- 330
 θρώπων,

Κοιρανέων Τρητοῖο, Νεμείης, ἡ δ' Ἀπέσαντος
 Ἀλλά εἰς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεΐης.
 Κητώ δ' ὀπλότατον, Φόρκυϊ Φιλότῃτι μιγείσαι,
 Γείνα-

legunt σπάα, σπίαι, ἱεαι, τῆ, antrum.

321. Χαροποῖο.) Χαροπός, lætitiæ cordis vultu pro- dens. Peculiariter autem

χρῶμα quoddam dicitur χάρηπον & χαροποί, qui eo sunt præditi. Is color putatur esse cæsius vel cæruleus, vel etiam fulvus, ut hic

*Tertio, Hydram rursus genuit perniciosam
Lernæam, quam enutrivit Dea albis ulnis Juno,
Insatiabiliter indignans Herculi.*

*Ac illam quidem Jovis filius occidit sævo ferro.
Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
Hercules, ex consiliis Minervæ Ageleæ
Tum ipsa Chirnæam peperit, spirantem terribilem
ignem,*

*Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque,
Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
Alterum capellæ: tertium vero serpentis robusti dra-
conis.*

*Ante leo, pone vero draco, in medio autem capra,
Horrende efflans ignis vim ardentis.*

*Hanc quidem Pegasus occidit, & strenuus Bellerophontes,
Illa sane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perni-
ciem,*

*Ab Orthro subacta: Nemeæumque leonem,
Quem Juno cum enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
In locis fertilibus collocavit Nemeæ, cladem homi-
nibus,*

*Ibi sane hic commorans, damna intulit hominibus,
Imperans Treto, Nemeæ, atque Apefanti.*

Sed ipsum robustus domuit Hercules.

Ceto vero minimum natu, cum Phorcynæ concubita mixta,

N. 4.

Pe-

hic pro fulvo leone sumi-
tur.

326. * Φῆξ) Antea sege-
batur Σφίγγ'. Sed Scholia-
stes docet, quondam lectum

fuisse, Φῆξ' ὄλεον, quod ex-
plicat σφίγγα ὄλεον. conf.
Grævium ad h. l. pluribus
hanc lectionem vindican-
tem. K.

Γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυ- 335
λάσσει.

Τῷτο μὲν ἐκ Κητῆς καὶ Φόρκυος γένος ἐστὶ·
Τηθύς δ' Ὀκεανῷ ποταμὸς τέκε δινήεντας,
Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴσρον καλλιρέεθρον,
Φαῖσιν τε, Ῥῆσον τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδάνην, 340
Νέσσον τε, Ῥοδίον θ', Ἀλιάκμονά θ', Ἑπτάπο-
ρόν τε

Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, Θείον τε Σιμῶντα,
Πηνειόν τε, καὶ Ἑρμον, εὐρρέϊτην τε Κάϊκον,
Σαγγαρίον τε μέγαν, Λαδωναί τε, Παρθένιον τε.
Εὐηνόν τε, καὶ Ἀρδησκον, Θείον τε Σκάμανδρον. 345
Τίττε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἷ κατὰ γαῖαν
ἄνδρας κερίζουσιν, Ἀπόλλωνι ζὺν ἄνακτι,
Καὶ ποταμοῖς ταύτην δὲ Διὸς παρὰ μοῖραν
ἔχουσι,

Πειθώ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ', Ἠλέκτρη τε,
Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίη Θεοειδής, 350
Ἴππώ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδία τε, Καλλιρόη τε,
Ζευξώ τε, Κλυτίη τε, Ἰδυϊά τε, Πασιφύη τε,
Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἔρατῇ τε Διώνη,
Μηλόβοσις τε, Θόη τε, καὶ εὐειδής Πολυδώρη,
Κερκῆϊς τε Φυὴν ἔρατῇ, Πλατώ τε βοῶπις, 355
Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάη τε, Ξάνθη τε,

Πε-

345. Εὐηνον.) In nonnul-
lis exemplaribus est Ἀλδι-
σκος, pro Ἀρδησκος.

356. Ἀκαΐη.) Ab ἀκάω

acuō, accentus retrahitur,
discriminis causa, ἀκασός, ἡ,
ὄν, sic ἔρασός amabilis: at
quum est nomen viri, re-
trahi-

*Peperit gravem serpentem, qui obscura in latibulis terræ
Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.*

Hoc quidem Cetus & Phorcynis genus est.

*Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vorti-
ces habentem*

*Strymonem, Maandrumque, & Istrum pulchris flum,
Phasinque, Rhesumque, Acheloiū limpidum,
Nessumque, Rhodiuūque, Haliacmonemque, Heptapo-
rumque*

*Granicumque, & Æsepum, divinumque Simoënta,
Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,
Sangariumque magnum, Ladonemque, Partbeniumque,
Euenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum.*

*Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per ter-
ram*

*Viros a teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus; hanc vero a Jove sortem habent,
Pitboque, Admeteque, Fantheque, Electraque,
Dorisque, Prymnoque, & Urania forma Deam referens,
Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,
Zeuxoque, Clytieque, Idyiaque, Pasitboëque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
Melobosisque, Thoëque, & venusta Polydora,
Cerceisque indole amabilis, Plutoque magnis oculis,
Perseisque, Janiraque, Acasteque, Xanthique,*

N 5

Petræ.

trahitur accentus, "Ερως,
Rom. XVI, 23. vel ab ἄνα-
ς, η, ον, non ornatus, οἰζω,
orno. Joh. Tzetzes: ἀνίστη,

ἡ Σεπάρια, sanatio, ἀντομα,
medeor. ἀνίστη, ἡ, ὅ, Medi-
cus. Verum primum Ety-
mon convenientis videtur.

Πετραίη τ' ἐρώεσσα, Μενεαὼ τ', Εὐρώπη τε,
Μῆτις τ', Εὐρυόμη τε, Τελεαὼ τε κροκόπε-
πλος.

Κρησίη τ', Ἀσίη τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ·
Εὐδῶρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρά, Ὠκυρόη τε· 360
καὶ Στύξ, ἥ δὲ σφέων προφερεσάτη ἐστὶν ἀπα-
σέων.

Αὗται δ' Ὠκεανῷ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
πρεσβύταται κῆραι· πολλά γ' ἐμέν εἰσι καὶ ἄλλαι·
Τρεῖς γάρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανίναί,
Αἵ ῥα πολυσπερές γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
πάντη ὁμῶς ἐφέπῃσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχιδὰ ῥέοντες,
Τιέες Ὠκεανῷ, τὰς γείνατο πότνια Τηθύς·
τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἄνδρα ἐνί-
σπειν·

Οἱ δὲ ἑκάστοι ἴσασιν οἳ ἂν περιναμετάωσι. 370
Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
Ἡώ θ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει,
Ἀθανάτοισι τε θεοῖς τοῖ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Γείναθ', ὑπευνηθεῖς Ὑπερίονος ἐν Φιλότῃτι.
Κρίω δ' Εὐρυδίῃ τέκτεν, Φιλότῃτι μιγῆσαι, 375
Ἀστραῖόν τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεάων,
Πέρ-

363. *Πρεσβύταται.) Red-
ditur: maiores natu. male.
πρεσβύταται, h. l. sunt ma-
xime venerandæ, prastan-
tissimæ. Sæpe eo sensu
apud Poëtas imprimis ea
vox. Homer. *Iliad.* δ. v. 59.

Καὶ μὲ πρεσβυτάτην τέκε-
το κρόνος ἀγκυλομήτης.
Ubi Scholia recte, ἐντιμιο-
τάτην. & sic Ὀδυσσ. N. v.
142. aliisque locis multis.
Interpretes sæpe in ea vo-
ce sunt lapsi. K.

*Petræaque lepida, Menesthoque, Europaque,
 Metisque, Eurynomeque, Telesthoque croceo peplo:
 Crisieque, Asiaque & amabilis Calypso:
 Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroëque:
 Et Stryx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
 Atque hæc Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
 Præstantissimæ filiæ. multæ quidem sunt & aliæ.
 Ter mille enim sunt pulchræ filiæ Oceani,
 Quæ sane dispersæ terram, & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
 Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
 Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
 Quorum nomina difficile omnium mortalem virum pro-
 loqui:*

*Sed singuli noverunt, quicunque circumhabitant.
 Thia præterea Solemque magnum, lucentemque Lu-
 nam,
 Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
 Immortalibusque Diis qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in concubitu.
 Crio autem Eurybia peperit, per amorem mixta,
 Astræumque magnum, Pallantemque, præstantissima
 Dearum,*

Per-

370. Οἱ δὲ Ίνασι.) Legi-
 tur etiam ὅσοι περιναεταίωσα.

375. Κρείω.) Omnino le-
 gendum est & corrigen-
 dum, Κρείω δ' Ἐυρυβίη: ut
 sit sensus, Eurybiam pepe-
 risse Creο &c. Nam vir

Creus recensetur supra in
 catalogo filiorum Cæli &
 Terræ, vers. 134. Eurybiæ
 autem mulieris sit mentio,
 v. 239. ubi Ἐυρυβίη ex Pon-
 to, & terra prognata dici-
 tur. Porro in hoc versu
 pro

Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.
 Ἀσραΐω δ' Ἡὼς ἀνέμευς τέκε καρτεροθύμης,
 Ἀργέσῃν Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον,
 Καὶ Νότον, ἐν Φιλότῃτι θεῶν θεὰ εὐνηθεῖσα. 380
 Τὸς δὲ μετ' αἰτέρα τίκτεν Ἑωσφόρον ἡργένηϊα,
 Ἀσρα τε λαμπετόωντα τά τ' ἔρανος ἐσεφάνωλ' αἶ.
 Στύξ δὲ τέκ' Ὠκεανῶ θυγάτης, Πάλλαντι μι-
 γεῖσαι,

Ζῆλον καὶ Νίκην καλλιόφυρον ἐν μεγάροισι,
 Καὶ Κράτος, ἠδὲ Βίην, αἰριδείκετα γείνατο 385
 τέκνα,

Τῶν ἕκ' ἔς' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, ἐδὲ τις ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κένοις θεὸς ἡγεμονεύει.
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδρίωνται.
 Ὡς γὰρ ἐβέλευσε Στύξ ἄφθιτος, Ὠκεανίνῃ,
 Ἡματι τῶ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀπερο- 390
 πητῆς

Ἀθανάτης ἐκάλεσσε θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῇσι μάχοιτο,
 Μὴ τιν' ἀπορῥαίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἔκαστον
 ἔξέμεν, ἣν τοπάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ', ὅσις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνῳ ἦδ' 395
 ἀγέροστος,

Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἢ θέμις ἐστὶ.
 Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἄφθιτος, Ὀλυμπόνδε
 Σὺν σφοῖσι παίδεσσι, φίλῃ διὰ μήδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.

Αὐτὴν

pro τίκτεν, legitur etiam
 τέκεν ἐν Φιλότῃτι.

377. Πέρσην θ'.) Legitur
 etiam ὃς πᾶσαισι.

379. Ἀργέσῃν.) Alias λα-
 ψηροκόλευθον.

393. Μὴ τιν'.) Ἀπορῥαί-
 σαν

*Persenque, qui etiam omnes praecebat peritia.
 Astræo vero Aurora ventos peperit validos,
 Celerem Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa.
 Post hos vero Aurora stellum genuit Luciferum mane-*
genita,

*Astræque fulgentia, quibus cælum cinctum est.
 Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen, formosam in ædibus,
 Et Robur, atque Vim, præclaros genuit filios.
 Quibus non est seorsim a Jove domus, nec ulla sedes,
 Neque via, qua non illis Deus præit:
 Sed semper apud Jovem graviter tonantem sedem ha-*
bent.

*Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocavit Deos ad altum cælum.
 Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra
 Titanes pugnet,*

*Nulli se adempturum præmia, sed honorem quemque
 Habiturum, quem antea inter immortales Deos.
 Illum etiam dixit, qui honoris expers fuerit sub Satur-*
no & immunis,

*Ad honores ac præmia provecturum, ut fas est.
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filiis cari per consilia patris.
 Ipsam vero Jupiter honoravit, eximia quoque dona dedit.*
Ipsam

ταυ reposuimus pro ἀπο- simpliciter pro adimere.
ήσας, Hefychium secuti. Sunt tamen, qui malunt
 Videtur autem hic capi vox pro carere accipere.
 illa pro vi spoliare, vel

Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι 400
ὄρκον,

Παῖδας δ' ἤματα πάντα ἐς μεταναιέτας εἶναι
Ὡς δ' αὐτῶς πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέστη,
Ἐξετέλεσσ' αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ, ἥδ' ἀνάσσει,
Φοῖβη δ' αὖ Κοῖε πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν.
Κυσσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεῶ ἐν φιλότῃτι, 405
Λητῶ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
Ἦπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπῳ·
Γεῖνατο δ' Ἀσερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, Φίλην κεκληῖσθαι 410
ἄκοιτιν.

Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάν-
των

Ζεὺς Κρονίδης τίμησε. πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν γαῖης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ καὶ ἀσερόεντος ὑπ' Οὐρανῷ ἔμμορε τιμῆς,
Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλισσα. 415
Καὶ γὰρ νῦν ὅτε περ τίς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἐρδῶν ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
Κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
Ῥεῖα μάλ', ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·
Καὶ τε οἱ ὄλβον ὀπάζοι ἐπεὶ δύνამις γε πάρ- 420
εσιν.

Ὅσοι γὰρ Γαῖης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τέτταν ἔχει αἶσαν ἀπάντων.
Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐδῆσατο, εἰδὲ τ' ἀπηύρα
Ὅσ' ἔλαχεν Τιτῇσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν·
Ἀλλ' ἔχει ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο 425
δασμός·

Οὐδ'

*Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit iuramen-
tum,*

*Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,
Perfecit: ipse autem præpotens est, atque regem agit.
Phæbe porro Cæi peroptabilem venit ad lectum.*

*Gravida vero facta deinde Dea Dei in concubitu,
Latonem cæruleo peplo peperit blandam semper,
Mitem hominibus atque immortalibus Diis,
Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.*

*Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses
Duxit in amplam domum, cara ut esset uxor.*

*Illam autem gravidatam Hecaten peperit, quam super omnes
Jupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida
dona,*

Potestatem ut habeat terræque & infrugiferi maris.

*Imo etiam stelligero a Cælo sortita est honorem,
Immortalibusque Diis honorata est maxime.*

*Et enim nunc quando alicubi aliquis terrestrium homi-
num*

Faciens sacra fausta secundum patrios mores expiat,

Invocat Hecatem: ingens vero eum sequitur honor

Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces:

Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest.

Quotquot enim Terra Cæloque prognati sunt,

*Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem
omnium.*

*Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque
privavit*

Eorum, quæcunque sortita est Titanas inter priores Deos.

Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.

Nec

Οὐδ' ὅτι μνηογενὴς, ἥσπον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἔραινῳ, ἠδὲ θαλάσῃ.
 Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ωἷ δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησι,
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὃν κ' ἐθέ- 430
 λησιν.

Ἡ δ' ὁπότε εἰς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
 Ἄνδρες, ἐνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλησι,
 Νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι,
 Ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
 Ἐθλή δ' αὖθ' ὁπότε ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν, 435
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ, καλὸν ἄεθλον
 ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάζει.
 Ἐθλή δ' ἱππήεσσι παρεσάμεν οἷς κ' ἐθέλησι,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπέραστον ἐργάζονται, 440
 Εὐχονται δ' ἑκάτη, καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
 Ῥηϊδίῳ δ' ἄγρην κῦδρὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλυσά γε θυμῷ.
 Ἐθλή δ' ἐν σαθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' αἶξεν,
 Βυκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλα- 445
 τέ' αἰγῶν,

Ποίμνας τ' ἑροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλυσσε.
 Ἐξ ὀλίγων βριαίει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μνηογενὴς ἐκ μητρὸς ἔββα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κροτρόφον, οἷ μετ' 450
 ἐκείνην

Ὅφθαλ-

438. ῥεῖα.) Quidam ma-
 lunt, φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι
 δὲ κῦδος.

450. * Κροτρόφον, οἷ)
 Illud οἷ non habere vide-
 tur,

*Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,
Et potestatem tam in terra ac cælo, quam in mari:
Sed insuper multo magis, quoniam Jupiter honorat ipsum.
Cui vero vult, magnifice præsto est, atque iuvat,
Inque concione inter homines eminet, quem scilicet vo-
luerit.*

*Atque quando ad bellum perdens viros armantur
Viri, tum Dea adest quibus voluerit,
Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat.
Inque iudicio reges apud venerandos sedet.
Bona insuper quando viri in certamine colluctantur;
Ibi Dea & illis præsto est, atque iuvat.*

*Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum præmium
Facile fert, latusque parentibus gloriam dat.*

Bona item equitibus adesse, quibus voluerit:

*Et his, qui glaucum mare tempestuosum exercent,
Votaque faciunt Hecata, & valde sonanti Neptuno.*

*Facile etiam prædam inclita Dea dedit copiosam,
Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.*

*Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
Armenta que bouum, gregesque; & greges magnos capra-
rum,*

*Gregesque lanigerarum ovium, animo certe volens,
Ex paucis copiosos facit, & ex multis pauciores reddit.*

Adeo sane licet unigenita ex matre existens,

Omniibus inter Deos honorata est muneribus,

*Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui
post ipsam*

Oculis

tur, quo referatur. Sed no-
tent tirones referri ad κῆποι,
quod inclusum est in τῶ κῆ-

ποτόφου, idem enim est ac
si dixisset τῶφου κῆπων.
KREBS.

Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο Φαίος πολυδερκέος Ἡῆς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κερστρέφος αἰδέετ' ἐτιμαί.
 Ῥεία δ' ὑποδμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε Φαίδιμα τέκνα,
 Ἑσίων, Δήμητρα, καὶ Ἡρην χρυσοπέδιλον,
 Ἰφθιμόν τ' Αἰδὼν, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα 455
 ναίει,

Νηλεὺς ἦτορ ἔχων καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνὰ τε μητιόεντα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τῷ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 Καὶ τὸς μὲν κατέπιε Κρόνος μέγας, ὅσους ἔκα-
 505

Νηδυόος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γένεσθ' ἴκσιτο. 460
 Τὰ φρενέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν ἐρασιγῶν
 Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληίδα τιμήν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἀσερέντος,
 Οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἔω ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 Καὶ κρατερῷ περ ἑόντι, Διὸς μεγάλῃ δια βε- 465
 λείας.

Τῷ ἔγχε ἔκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 Παῖδας ἔς κατέπιε. Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἀλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δι' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀν-
 470 δρῶν.

Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλῃς λιτάνευε τοκῆας
 Τὸς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀσερέντα, 470
 Μητὶν συμφράσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκῆσαι
 Παῖδα φίλον, τίσαιοτο δ' ἐρινυὺς πατρὸς εἰοῖο
 Παίδων, ὃς κατέπιε μέγας Κρόνος ἀγκυλομή-
 475 τής,

Οἳ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 Καὶ εἰ πεφραδέτην ἴσα περ πέπρωτο γενέσθαι 475
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱεὶ κρατερὸθύμῳ,
 Περμ-

*Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Auroræ.
 Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
 Rheam autem compressa a Saturno, peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gau-
 dentem,
 Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,
 Jovenique sapientem, Deorum patrem atque hominum,
 Cujus & a tonitru concutitur lata terra.
 Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, qui-
 cunque
 Ex utero sacro matris ad genua venerat:
 Hæc agitans, ne ullus clarorum filiorum Cæli
 Alius inter Immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex Terra, & Cælo stellis micante,
 Quod sibi fatale esset proprio a filio domari,
 Quantumvis robusto existenti, Jovis magni per consilia.
 Ideoque hic non vanam speculationem habuit, sed insi-
 dias struens (vis.
 Filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus gra-
 Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque vi-
 rorum
 Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus
 Suis, Terraque, & Cælo stellato,
 Consilium ut suggererent, quo pacto clam pareret
 Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui
 Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.
 Illi vero filia dilecta auscultaunt & morem gesserunt,
 Et ei commemorarunt, quæcunque fati constitutum esset
 fieri
 Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.*

Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πύονα δῆμον,
 'Οππότε ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν, τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη(ἐν) εὐρείητρα φέμεν ὅτιτα λήμενάϊ τε. 480
 "Ενθα μὲν ἵκτο Φέρεσσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐχέρσιν λαβῶσα
 "Αντρω ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 "Αιγαίῳ ἐν ὄρει πέπυκασμένῳ ὑλήεντι.
 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυά- 485
 λίζεν

Οὐρανίδη μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἐλὼν χεῖρεσσιν ἐὴν ἐγκάτθετο νηδύν,
 Σχέτλιος· ὅδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 "Αντὶ λίθου εἰς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδής
 Λεῖπέθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χερσὶ 490
 δαμάσσας

Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν αἰθανάτοισιν ἀνάξεν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα
 γυῖα

Ἡὔξετο τοῖο ἀνακτος ἐπιπλομέων δ' ἐνἑαυτῶν,
 Γαίης ἐννεσίησιν πολυφραδέεσσιν δολωθεῖς,
 "Ον γόνον ἅψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλο- 495
 μήτης,

Νικηθεῖς τέχνησι βίηφί τε παίδος ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
 Τὸν μὲν Ζεὺς σήριζε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, γυάλοισι ὑπὸ Παρνησσοῖο,
 Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι. 500
 Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτας ὅλοων ἀπὸ δεσμῶν

Οὐρα-

Miserunt autem in Lyctum, Cretæ ad pinguem tractum,
Cum minimum nati filiorum esset paritura,
Jovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
In Creta lata ad educandum & emutriendum.

Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram
Primum ad ipsum Lyctum: abscondit autem ipsum ma-
nibus prehensum

Antro in excelso, divina sub latebris terra,
Aigæo in monte denso sylvofo.

Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in ma-
nus dedit

Cæli filio præpotenti, Deorum priori regi.

Quem tum arreptum manibus suam condidit in alvum,
Miser; nec cogitavit animo quod sibi in posterum

Pro lapide suus filius invictus & securus

Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset impe-
raturus.

Celeriter autem deinde robur & fortia membra

Crescebant illius regis: revoluta autem anno,

Terræ consilio astuto circumventus,

Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
Victus artibus ac vi filii sui.

Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.

Illum quidem Jupiter firmiter defixit in terram spacio-
Pytho in divina, in anfractu Parnassi, (san-
Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus
hominibus.

Solvit vero patruos noxis a vinculis

O 3

Cæ-

Οὐρανίδας, ἔς δ' ἤσε πατὴρ αἰσιφροσύνησιν,
 Οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
 Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Καὶ ξεροπὴν τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει. 505
 Τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρην δ' Ἰαπετὸς καλλιόφυρον Ὠκεανίην
 Ἠγάγετο Κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινε.
 Ἠδὲ οἱ Ἀτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδας.
 Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενoitιον, ἥδ' Προμη- 510
 θεά

Ποίκιλον, αἰολόμητιν ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
 Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσι.
 Πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλασὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 Παρθένον. ὕβρισιν δὲ Μενoitιον εὐρύοπα Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κε- 515
 ραυνῶ,

Εἵνεκ' αἰταθαλίης τε καὶ ἠγορέης ὑπερόπλῃ.
 Ἀτλας δ' ἔρῃον εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίῃς, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφῶναν
 Ἑσπῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα 520
 Ζεὺς.

Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθεά ποικιλόβελον,
 Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον ἐλάσσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον αὐτὰρ ὄγ'
 ἥπαρ
 Ἠθιεν ἀθάνατον τὸ τ' αἰέζετο ἴσον ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἡμᾶρ ἔδοι τανυσίπτε- 525
 ρος ὄρνις.

Τὸν

*Cœligenas, quod vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur; quæ antea immanis terræ occultaverat:
 Quibus confisus, mortalibus atque immortalibus iur
 Puellam porro Japetus pulchram Oceanidem (perat.
 Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium:
 Peperit præterea gloria præsignem Menætium, atque
 Prometheus*

*Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
 Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventori-
 bus rerum.*

*Primis enim Jovis fectam suscepit mulierem
 Virginem. Flagitiosum vero Menætium late videns
 Jupiter*

*In Erebum detruxit, feriens ardente fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas vero cælum latum sustinet dura ex necessitate,
 Finibus in terræ, & regione Hesperidum argutarum
 Scans, capiteque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
 Ligavit vero firmissimis compedibus Prometheus ver-
 situm,*

*Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: cæterum hæc hepar
 Comedebat immortale: quin ipsum crescebat tantum
 ubique (avis.*

Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habens

Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρε ἀλκιμος υἱὸς
Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νῆσον ἀλαλκεν
Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων.

Οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίῃς ὑψιμέδοντος,

Ὅφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη 530

Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάροισιν ἐπὶ χθόνα πηλυβοτείραν.

Ταῦτ' ἄρα αἰζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν.

Καί περ χωόμενος, παύσθῃ χίλῃ, ἀντὶν ἔχεσκεν

Οὐνεκ' ἐρίζετο βελαῖς ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.

Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀν- 535

θρωποι

Μηκώνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βῆν πρέφρονι θυμῷ

Δασσάμενος πρέσθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.

Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πῖονι δημῷ

Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βοεΐῃ.

Τῷ δ' αὖτ' ὀσέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540

Εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.

Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,

Ὡ πέπον, ὥς ἑτεροζήλως διεδάσσαι μοίρας.

Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα 545
εἰδώς.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,

Ἥ κ' ἐπιμειδήσας (δολίης δ' ἔλθεται τέχνης)

Ζεὺς κύδισε, μέγιστε θεῶν αἰεγενετῶν,

Τῶν δ' ἔλευ ὀπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.

Φῆ

932. * Ταῦτ' ἄρ'.) In his duobus versibus ταυτολογία est maxime ingrata, eamque ob causam Guietus priorem versum suppositi-

tum putat. Robinsonius ex codice quodam exhibet locum ita, ut duo versus in unum coalescant.

Ταῦτ'

*Hunc quidem Alcmenæ formosæ fortis filius
 Hercules occidit, malam vero pestem profligavit
 Ab Japetionida, & liberavit ab ægritudine:
 Non invito Jove Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset (tem.
 Major etiam quam antea super terram multos pascen-
 Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
 Et licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eo quod contendisset consilio cum præpotente Jove.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque
 homines*

*Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
 Divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pin-
 In pelle deposuit, tegens ventre bovino: (qui adipe
 In altera rursus ossa alba bovis dolosa arte
 Rite disponens recondidit, tegens candida arcina.
 Jamque tum ipsum allocutus est pater hominumque
 Deorumque:*

*Japetionida omnium illustrissime regum,
 O amice, quam inique partitus es portiones!
 Sic dixit eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacite arridens: (dolosæ autem non immemor erat artis)
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.*

O 5

Dixit

Ταῦτ' ἄρ' εἰζόμενος πικρὰν
 χόλον, ὃν πρὶν ἐπαχεῖ.
 Quo factō ταυτελογίᾳ tol-
 litur. K.

537. Δασσάμενος.) Finis

hujus. versus sic lægitur in
 Ald. & Flor. edition. Ζηὸς
 νόον ἐξαπατίσκων. ubi Ζηὸς
 nullo modo ferri potest. de

ἐξ-

Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μή- 550
δεῖα εἰδώς

Γνώ ῥ', εἰδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὕσσετο θυμῷ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν·
Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλκι-
Φαε.

Χώσατο δὲ φρένας· ἀμφὶ χόλος δὲ μιν ἵκετο θυ-
μὸν,

Ὡς ἶδεν ὅσέα λευκὰ βοῶς, δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ. 555
Ἐκ τῆ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώ-
πων

Καίῃσ' ὅσέα λευκὰ θυήντων ἐπὶ βωμῶν,
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα
Ζεὺς.

Ἰαπετιονίδῃ, πάντων περὶ μήδεα εἰδώς,
Ὡ πέπον, ἐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης. 560

Ὡς φάτο χώομενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.

Ἐκ τῆτε δ' ἤπειτα δόλῳ μεμνημένος αἰεὶ,
Οὐκ ἐδίδε μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.

Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετοῖο, 565

Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν

Ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νεόθι θυμὸν

Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,

Ὡς ἶδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.

Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώ- 570
ποισι.

Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένω αἰδοίῃ ἱκελόν, Κρονίδεω διὰ βελαίς.

Ζῶ-

ἐξαπατῶντων autem (quod tanquam ab ἐξαπαταῖα de-
ductum

*Dixit sane dolosa cogitans. Jupiter autem aeterna
consilia sciens*

*Cognovit certe nec ignoravit dolum: mala autem con-
cipiebat animo*

Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant.

Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.

*Irascebatur autem mente: ira vero ejus occupabat ani-
mum,*

Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte.

Ex illo tempore Diis super terram genus hominum

Adolent ossa alba odoratis in aris.

*Hunc autem valde indignatus allocutus est nubicogus
Jupiter:*

Japetionida, super omnes sapiens,

O amice, nondum sane dolosæ oblitus es artis.

Sic dixit ira percitus Jupiter aeterna consilia sciens.

Ex illo tempore deinceps doli memor semper,

Non dabat miseris ignem insatiabilem

Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.

Sed ipsum decepit egregius filius Japeti,

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem

In concava ferula. momordit vero imo animo

*Jovem in alto tonantem, & ad iram ipsius animus
commotus est,*

*Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splen-
dorem.*

Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.

Et terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus

Virginis pudicæ simulacrum, Saturnii consilio.

Cinxit

ductum videtur) lectori judicium relinquimus.

Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργυφείῃ ἐδῆτι· κατὰ κρήθεν δὲ καλύπτρεν
 Δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα 575
 ἰδέσθαι.

Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφάνης νεοθηλῆος ἀνδρῶσι ποίης
 Ἰμερτὲς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφίγυῆας,
 Ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρί. 580
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα
 ἰδέσθαι,

Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· (χάρεις δ' ἀπελάμπετα
 πολλῇ,

Θαυμασίη) ζωῶσιν ἑοικότα φωνήεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγα- 585
 θοῖο,

Ἐξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἀνθρώπων
 Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκῶπιδος ὀβριμοπατρῆς.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεὸς, θνητὲς τ' ἀν-
 θρώπους,

Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων. 590
 Τῆς γὰρ ὁλώϊόν ἐστι γένος, καὶ φύλα γυναικῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
 Οὐλομένης πενίης ἔ' σύμφορα ἀλλὰ κέροιο.
 Ὡς

576. Ἀμφί.) Pro νεοθη-
 λῆος quidam reponunt νεοθη-
 λῆας, ut jungatur cum ποίης.

593. Οὐλομένης.) Men-

dose prorsus legitur hic
 versus in nonnullis exem-
 plar. cum injuria tam me-
 tri, quam sensus ipsius, hoc
 modo:

Ὡς δ' ὅπότεν ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 Κηφῆνας βόσκουσιν, κακῶν ξυνήονας ἔργων, 595
 Αἱ μὲν τε πρόπιαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἡμάτια σπεύδουσιν, τιθεῖσιν τε κηρία λευκά,
 Οἱ δ' ἔντοθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
 Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνιαι.
 Ὡς δ' αὖτως ἀνδρεσσιν κακὸν θνητοῖσι γυναῖ- 600
 κας.

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
 Ἀργαλέων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
 Ὃς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναι-
 κῶν,

Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλοόν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
 Χήτει γηροκόμοιο, ὃδ' ἐ βίετ' ἐπιδευής 605
 Ζῶει, ἀποφθιμένον δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντα
 Χηρωσαί. ὧ δ' αὖτε γάμος μετὰ μοῖρα γένηται.
 Κισθὴν δ' ἔχεν ἀκοιτιν, ἀραρυῖαν πραπίδεσσι,
 Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐδὼλ' ἀντιφείρι
 Ἔμμεναι. ὃς δὲ κε τέτμη' ἀταρτηροῖο γενέθλης, 610
 Ζῶει ἐνὶ σῆθεσσιν ἔχων ἀλίαςον ἀνίην
 Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνίκεσον κακὸν ἐσιν.
 Ὡς ἐκ ἑσσι Διὸς κλέψαι νόον, ἔδ' ἐ παρελθεῖν,
 Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' 615
 ἀνάγκης

Καὶ πολὺν ἔοντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
 Βριάρεω δ' ὥς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
 Κόττω τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
 Ἦνο-

*Ac veluti cum in alveariis rectis apes
 Fucos pascunt, malorum participes operum,
 Illæ quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurna laborant, & faciunt favos albos,
 At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
 Alienum laborem suum in ventrem metunt:
 Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
 Jupiter altitonans dedit, participes operum
 Molestorum. aliud vero præbuit malum pro bono,
 Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit se-
 nectam,*

*Caret senectutis suæ fomento, si non sine opibus
 Vivat, mortui possessionem inter se dividunt
 Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,
 Huic perpetuo malum cum bono certat
 Ut adsit. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis
 fœminam:*

*Vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Adeo non licet Jovis fallere consilium, neque effugere.
 Neque enim Japetionides nulli injurius Prometheus
 Illius evitavit gravem iram, sed necessario
 Quamvis multiscium existentem magnum vinculum
 coërcet.*

*Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,
 Cottoque atque Gygæ, ligavit forti vinculo,*

For-

paupertatem, sed luxus sunt affeclæ,

Ἦνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος,
 Καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυο- 620
 δείης,

Ἐνθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 Εἶατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι Γαίης,
 Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχον-
 τες.

Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥεῖη Κρόνῃ ἐν Φιλότῃτι, 625
 Γαίης Φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς Φάος αὐτίς.
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
 Σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 Δηρὸν γάρ μάρναντο, πόνον θυμαλγὴν ἔχοντες,
 Τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῃ ἐξεγένοντο, 630
 Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀδρυῖος Τιτῆνες ἀγαυοί,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἑάων,
 Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥεῖη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα,
 Οἷ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγὴν ἔχον- 635
 τες,

Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτὸς.
 Οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις, ἔδῃ τελευτῇ
 Οὐδετέροις, ἴσον δ' τέλος τέτατο πτολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχεθεν ἄρμενα πάντα,
 Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ 640
 ἔδδουσι,

Πάντων ἐν σήθεσσιν ἀέζετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,
 Ἀὐτὸς τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἀγλαὰ
 τέκνα,

ἽΟΦΡ.

Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,

*Et magnitudinem: collocavit autem sub terram latam,
Ubi illi dolores habentes sub terra agentes.*

*Sedens in extrema plaga magna in finibus Terræ,
Usque valde mærentes, corde magnum luctum habentes,
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii*

*Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in concubitu,
Terræ consiliis reduxerunt in lucem iterum,*

*Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
Cum illis victoriamque & splendidam gloriam accepturos.*

Dii enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes.

*Titanesque Dii, & quotquot e Saturno nati sunt,
Contra sese mutuo per validas pugnas:*

Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,

Illi vero ab Olympo, Dii datores bonorum,

Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens,

Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,

Continue pugnabant, decem totos annos.

*Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis
Neutris: æqualiter autem extendebatur bellum,*

Sed quando jam illis præbuit congruentia omnia,

Nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur,

Omnium in pectoribus augebatur animus generosus.

Ubi vero nectar comederunt & ambrosiam amabilem,

Jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque:

Audite me, Terræque & Cali inclyti liberi,

Ὅφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 645

Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι,
Νίκης καὶ κράτεος περὶ μαρνάμεθ' ἡμῶτα πάντῃα,
Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκγενόμεθα.

Ἵμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας αἰάπτες
φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ, 650

Μνησάμενοι Φιλότητος ἐνὲός, ὅσσοι παθόντες
Ἐς Φάος ἀψ' ἀφίκεσθε θυσηλεγέος ἀπὸ δεσμῶ,
Ἡμετέρας διὰ βελαῖς, ἀπὸ ζόφου ἡερέεντος.

Ὡς φάτο. τὸν δ' ἐξαὔτις ἀμείβετο Κόττος
ἀμύμων

Δαιμόνι, ἐκ ἀδάητα πιφάσκεα. ἀλλὰ καὶ 655
αὐτοὶ

Ἰδμεν ὅτι περὶ μὲν πρᾶπίδες, περὶ δ' ἔσι νόημα,
Ἀλκτῆς δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
Σῆς δ' ἐπιφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἡερέεντος
Ἀψορρόν δ' ἐξαὔτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
Ἠλύθαμεν, Κρόνῳ υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα πα- 660
θόντες.

Τῷ καὶ νῦν αἰτενεῖ τε νόω, καὶ ἐπίφρονι βελῇ
Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κραιτέρας ὑσμίνας.

Ὡς φάτ'. ἐπήνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες εἰάων,
Μῦθον ἀκέσαντες. πολέμῳ δ' ἐλιλαίετο θυ- 665
μῶς

Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάρουθε μάχην δ' ἀμέγαρτον
ἐγείραν

Πάν-

650. φαίνετε.) Pro ἐναν-
τίοι potest etiam legi ἐναν-
τίον.

652. Ἐς Φάος.) Pro ἀπὸ
legitur etiam ὑπὸ: & for-
tasse rectius, ut ejus aspi-
ratio

*Ut dicam quæ me animus in pectore jubet.
 Jam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
 Pro victoria & imperio, pugnavimus dies omnes,
 Titanesque Dii, & quotquot e Saturno sati sumus.*

*Vos vero magnamque vim & manus invictas
 Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
 Memores amicitiae placidae, & quæ perpeffi
 Ad lucem redieritis molesto a vinculo,
 Nostra per consilia, a caligine obscura.*

Sic dixit. illum vero rursus excepit Cottus egregius:

*Venerande, non ignota loqueris: sed & nos
 Scimus, quod excellas prudentia & intellectu,
 Depulsor immortalibus damni fueris horrendi.
 Tua vero prudentia ab caligine opaca
 Retro iterum acerbis a vinculis*

*Venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio
 Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,*

Pugnantes cum Titanibus per acria praelia.

Sic dixit. collaudarunt vero Dii datores bonorum,

*Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
 Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam excitarent*

Omnes

ratio fulciat præcedentem lectio Σῆς δ' ἐκφραστὴν
 syllabam. σιν.

658. Σῆς δ'.) Est & alia

659. "Αψοφφόν δ'.) Con-
 P 2 junxi

Πάντες, Θήλειά τε καὶ ἄρσενες, ἥματι κείνῳ,
 Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐξεγένοντο,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβουσφι ὑπὸ χθονὸς ἦκε Φώσδε,
 Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, Βίην ὑπέροπλον ἔχον- 670
 τες.

Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσούντο
 Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλῇ δὲ ἑκάσῳ πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιδαροῖσι μέλεσσι.
 Οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέεσθον ἐν δαί λυγρῇ,
 Πέτρας ἠλιβάτες σιδαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675
 Τιτῆνες δ' ἐτέρεσθον ἐκέρτυναιτο Φάλαγγας
 Προφρονέως, χειρῶν τε, Βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφοτέροι. δεινὸν δὲ περικέχε πόντος ἀπείρων.
 Γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέσενε δ' ἔρηνος εὐρύς
 Σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς 680

Ὀλυμπος

Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερέντα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωή
 Ἀσπέτῃ ἰωχμοῖο, βολᾶων τε κρατεράων.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα σονόεντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἔρηνον ἀσερόεντα 685
 Κεκλομένων· οἱ δὲ ζύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 Οὐ δ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχευεν ἔον μένος· ἀλλὰ νῦν τῷ γε
 Εἴθαρ μὲν μένεος πλήντο φρέιες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν
 Φαῖνε Βίην· ἀμυδὶς δ' ἄρ' ἀπ' ἔρηνος ἰδ' ἀπ'

Ὀλύμπῳ

Ἀσράπτων ἔσειχε συναχαδόν· οἱ δὲ κεραυοὶ 690
 Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀσεροπῇ ποτέοντο
 Χειρὸς

junctimus δὲ cum præce- delictet sit adverbium mo-
 denti voce ἀφορρὸν, ut vi- tus, non autem conjunctio
 δέ,

Omnes, feminaeque & mares, die illo,
 Titanesque Dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
 Quosque Jupiter ex Erebo sub terra inisit ad lucem,
 Acres robustique, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris erumpebant
 Omnibus simul, capita vero unicuique quinquaginta.
 Ex humeris enata erant in robustis artubus.
 Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa praecepta validis in manibus gestantes.
 Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges
 Alacriter, manumque viriumque simul opus ostentabant
 Utrique, horrende vero insonuit pontus immensus.
 Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero latum
 caelum

Quassatum, & penitus concutiebatur amplus Olympus
 Impetu a Deorum, concussio vero venit gravis.
 Ad Tartarum tenebricosum, & pedum acris fragor,
 Immodici tumultus, ictuumque fortium.
 Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.
 Vox autem utrorumque pervenit ad caelum stellatum
 Adhortantium, at illi congregiebantur magna cum cla-
 more.

Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed
 ipsius

Statim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim, simul etiam a caelo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
 Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant

P 2

Manu

de, quæ jam est in præceden-
 ti versu.

675. Πέρπας.) Pro 563,
 πῆς; Steph. editio 563as,
 quæ

Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα θ' εἰλυφόων-
τες

Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα Φερέσβιος ἐσμαράγισεν
Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος
ῦλη.

Ἐξεε δὲ χθονὶν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα, 695
Πόντος τ' ἀτρεύγετος. τὰς δ' ἀμφεπε θερμὸς
αὐτμή

Τιτῆνας χθονίεσ· φλόξ δ' ἠέρα διὰν ἵκανεν
Ἄσπετος· ὅσσε δ' ἀμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόν-
των

Λύγῃ μαρμαίρεσθα κεραυνῷ τε σεροπῆς τε.

Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἶσατο 700
δ' ἅντα

Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἢ δ' ἔασιν ὅσσαν ἀκῆσαι.

Λύτως ὥς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανὸς εὐρύς ὑπερθε

Πίλνατο, τοῖος γάρ κε μέγιστος δῶπος ὀρώρει,

Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τῇ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.

Τόσσος δῶπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ζυνιόντων. 705

Σὺν δ' ἀνεμοιῆνοσιν τε κόνιν θ' ἅμα ἐσφαράγισον,

Βροντὴν τε, σεροπὴν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυ-
νόν,

Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. Φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε

Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὅτοβος δ' ἀπλητος ὀρώρει

Σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔρ- 710
γων.

Ἐκλιν-

que minus placet. vide
vers. 715.

703. Πίλνατο.) Legitur

hic etiam, μέγας ὑπὸ δῶπος,
aspiratione praepositionis
fulciente ultimam sylla-
bam

*Magni a robusta, sacram flammam circumvolantia
Crebra, circum veto terra alma reboabat
Ardens: crepitabat vero undique igne ualde magna
sylvæ.*

*Persebat vero terra tota, & Oceani fluentæ,
Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
Titanes terrestres: flamma vero ad ærem divinum
pervenit.*

*Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
Splendor radians fulminisque fulgurisque.
Incendium autem immensum occupavit inferorum sedes.
videbatur autem coram*

*Oculis aspicere, ac auribus vocem audire.
Itidem ut cum olim & terra & cælum latum superne
Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excita-
batur,*

*Hac quidem diruta, illo autem ex alto diruente,
Tantis fragor erat Diis pugna confligentibus.
Simul quoque venti motumque pulveremque cum strepi-
tu excitabant,*

*Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,
Tela Jovis magni. ferebant autem fremitum, clamo-
remque,*

*Ibi medium utrorumque: strepitus autem ingens exci-
tabatur.*

Stupendæ pugna: robur autem exferebatur operum.

P 4

Incli-

bam præcedentis dictio-
nis, ut jam antea vidimus
v. 652. 'Ες Φάος.

706. Σὺν δ'.) Quidam
malunt τοφραγίζον, quam
dictionem Hesych. exponit

ἀδῶ.

Ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,
 Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμύτην ἔγειραν,
 Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' αἶατος πολέ-
 μοιο.

Οἳ ῥα τριηκασίας πέτρας σιβαρῶν ἀπὸ χει- 715
 ρῶν

Πέμπον ἐπασσυτέραις· κατὰ δ' ἐσκήκισαν βε-
 λέεσσι

Τιτῆνας· καὶ τὰς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμβας περ ἑόντας,
 Τόσπον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἔρανος ἔς' ἀπὸ 720
 γαίης,

Ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντας.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἀκ-
 μων

Οὐρανόθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.

Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἀκ-
 μων

Ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκει. 725

Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δὲ μιν
 νύξ

Τριστοχεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Γῆς ῥίζαν πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

Ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι

Κεκρύφαται, βελῆσι Διὸς νεφεληγερέταο, 730

Χάρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἴσχατα γαίης.

Τοῖς

ἰδόντες, id est, jactabant, ciebant, movebant. Sed
 vide-

Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminentes,

Fortiter pugnabant in forti praelio,

Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,

Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.

Hi sune trecentas petras robustis e manibus

Mittebant frequentes: obumbrarunt autem jaculis

Titanas: atque hos quidem sub terram longe patentem

Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,

Vincentes manibus, superbos licet existentes,

Tantum infra sub terram, quantum cælum distat a terra.

Par enim spacium a terra in Tartarum caliginosum.

Novem enim noctes ac dies ferrea incus

Cælitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:

Novem rursus noctes & dies ferrea incus

Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret.

Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum nox

Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne

Terræ radices creverunt & infructuosi maris.

Illic Dii Titanes sub caligine obscura

Absconditi sunt, consiliis Jovis nubicogi,

Loco in squalido, ubi vastæ ultima terræ.

Τοῖς ἐπ' ἐξίτον ἐσι πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 Χαλκείας τείχος περίκειται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κόττος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγά-
 θυμος

Ναῖεσιν, Φύλακες πισοὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 735
 Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἡερσέντος,
 Πόντος τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἔρανθ' ἀσερσέντος,
 Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε συγέσσι θεοὶ περ.
 Χάσμα μέγ'· ἐδὲ κε πάντα τελεσφόρον εἰς 740
 ἐνιαυτὸν

Οὐδας ἴκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἐνθοῦσε γένοιντο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλη
 Ἀργαλέη δεινὸν τε καὶ αἰθανεῖτοισι θεοῖσι
 Τῆτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
 Ἔσηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι. 745
 Τῶν πρόσθ' Ἰάπετοιο παῖς ἔχετ' ἔρανὸν εὐρὺν
 Ἐσηῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν
 Ἀσεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἄσσον ἴδωσι
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναί μεγαν ἐδὲν
 Χάλκεον· ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θυρά- 750
 ζεν

Ἔρχεται, ἐδὲ ποτ' ἀμφοτέρως δῶμος ἐντὸς ἔεργει·
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἐκτοῦθεν ἔῃσαι,
 Γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμος ἐντὸς ἔῃσαι,
 Μίμνεις τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδῶ, ἔς' ἂν ἴκηται.
 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι Φάος πολυδερκὲς ἔχουσα 755
 Ἡ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
 Νύξ ὅλοή, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδῆ.
 Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὑπνος

His non exitus patet : portas vero imposuit Neptunus

*Ferreas : murus etiam circumdatus utrimque.
Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidei Jovis Aegiuchi.
Ibidem terræ tenebricosæ, & Tartari caliginosi,
Pontique infructuosi, & cæli stelligeri,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii:
Hiatus ingens. nec vero quisquam toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit.
Sed sane huc & illuc ferret impetuosâ procella
Molestâ : horrendumque etiam immortalibus Diis
Hoc monstrum : & noctis obscuræ domus horrenda
Stans, nubibus obteâta nigris.
Has ante Japeti filius sustinebat cælum latum,
Stans, capiteque & indefessis manibus
Firmiter, ubi Noxque & Dies appropinquantes
Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum
limen*

*Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras
Egreditur, neque unquam utrasque domus intus co-
hibet :*

*Sed semper altera saltem extra domos existens,
Terram super movetur : altera rursum in domo existens,
Expectat sui tempus horam itineris, donec veniat.
Hæc quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
Illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube teâta atra.
Ibi autem Noctis obscuræ filii domus habent,*

Ἵπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· ἐδὲ ποτ' αὐτὸς
 Ἥλιος Φαέθων ἐπιδέρετα ἀκτίνεσσιν, 760
 Οὐρανὸν εἰσανιών, ἐδ' ἔβρανόθεν καταβαίνων.
 Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσ-
 σης

Ἵσυχος ἀντρέφεται καὶ μέλιχος ἀνθρώποισι.
 Τῷ δὲ σιδηρῇ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἰήτορ
 Νηλεὺς ἐν σήθεσσιν· ἔχει δ' ὅν πρῶτα λά- 765
 βησιν

Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 Ἐνθα θεῷ χθονίῃ πρόθεν δόμοι ἠχήμεντες
 Ἰφθίμῃ τ' Αἰδέῳ καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
 Ἑσῶσιν. δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
 Νηλεΐης. τέχνην δὲ κακὴν ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας 770
 Σαίνει ὁμῶς ἐρῇ τε καὶ ἔασιν ἀμφοτέροισιν·
 Ἐξελθεῖν δ' ἐκ αὐτῆς ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
 Ἐδίει ὃν κε λάβησι πυλέων ἐκτοσθεν ἰόντα
 Ἰφθίμῃ τ' Αἰδέῳ καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
 Ἐνθαδε ναιετάει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ'. ἀμφὶ δὲ πάντα
 Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς ἔβρανὸν ἐσήμενται.
 Παῦρα δὲ θαύμαντος θυγάτηρ πίδας ὠκέα 780

Ἰρις

Ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅππότε ἴρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται·
 Καί ῥ' ὅς τις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόν-
 των,

Zeus

764. Τῷ δι.) Σιδηρῇ scribendum, sed per συνίησιν le-
 gendum σιδηρῇ.

*Somnus & Mors, graves Dij: neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
Cælum scandens, nec cœlitus descendens.*

*Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.*

*Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero ei
pectus*

*Crudele in præcordiis: tenet autem quem primum ar-
ripuerit*

Hominum: hostis vero etiam immortalibus Diis.

Illic Dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,

Fortisque Plutonis & terribilis Proserpinæ

Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,

*Sævus. artem autem malam habet. introeuntibus qui-
dem*

Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:

*Exire vero non iterum permittit denuo, sed obser-
vans*

*Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
Fortisque Plutonis & terribilis Proserpinæ.*

Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus,

Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,

*Maxima natu. seorsum vero a Diis inclytas ædes in-
colit*

*Ingentibus saxis superne rectas: circum vero quaque
Columnis argenteis ad cælum firmatæ sunt.*

Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,

Nuncia versatur super lata dorsa maris,

Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit.

Et sane quisquis mentiatur cælestes domos tenentium,

Jupi.

Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνέ-
και

Τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ 785
Ψυχρὸν, ὃ, τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιθάτοιο,
Ἵψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυδείης
Ἐξ ἱερῶ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρᾳ δέδασαι.
Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θα- 790
λάσσης

Δίνης ἀργυρέης εἰλυγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
Ἥ δέ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅσκειν τὴν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσση
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Κεῖται νήϊτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν. 795
Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
Βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυ-
δος

Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα κα-
λύπτει.

Αὐτὰρ ἐπὴν νῆσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος 800
ἄθλος.

Ἐννέαίετες δὲ θεῶν ἀπαιμείρεται αἰὲν ἔντων,
Οὐδέ ποτ' εἰς βελὴν ἐπιμίσγεται, ὃ δ' ἐπὶ δαῖτας,
Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὐτῷ
Εἰρέας ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
Τοῖον αἶρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἀφ' ὧν 805
ὕδωρ,

Ὠγύγιον, τὸ δ' ἴησι κατακυφάτω διαὶ χῶρα.

[Ἐν-

793. Ὅσκειν.) Ἀπολλείψας, id est ἀπολάβω. Quidam ta-
men

*Jupiter tum Irim mittit Deorum magnum jusjuran-
dum ut ferat*

*E longinquo in aureo vase aquario celeberrimam
aquam*

Frigidam, quæ e petra destillat alta,

Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam

E sacro flumine fluit per noctem nigram,

Oceani cornu. decima vero pars attributa est.

Novem quidem circa terramque & lata dorsa maris

Vorticibus argenteis intortum in mare cadit.

Una vero ex petra profuit, magnum damnum Diis.

Quisquis perjurium libans juraverit

Immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,

Facet spiritus expers integrum per annum:

Neque ambrosiæ & nectaris fruitur

Cibo, sed jacet non respirans, & mutus,

Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.

*Sed postquam morbo defunctus est magnum per an-
num,*

Alia ex alia excipit molestissima ærumna.

Novennio autem e Diis relegatur sempiternis,

*Neque unquam ad consilium ineundum cum iis versa-
tur, neque ad epulas,*

Novem totis annis: decimo tandem versatur iterum

*Cum cætibus immortalium, qui cælestes domos inco-
lunt.*

*Tale itaque jusjurandum constituerunt Dii Stygis per-
ennem aquam,*

Magnum, quæ tranat valde asperum locum.

[Ibi

men ab ἀπολείνω deducunt, & relinquentes expo-
nunt.

[Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἡερέειτες,
 Πόντος τ' ἀτρυγέτοιο καὶ Ὀυρανὸς ἀσερόεντος,
 Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τὰ τε συγέσσι θεοὶ 810
 περ.]

Ἐνθάδε μαρμάρεά τε πύλαι, καὶ χάλκεος ἑδὸς
 Ἀσεμφῆς, ῥίζησι διηνεκέεσσιν ἀρηρῶς,
 Λύτοφυῆς· προΐθεν δὲ θεῶν ἔκτισθεν ἀπάντων,
 Τιτῆνες ναίεσι, πέρην χάεος ῥοφεροῖο.

Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπὶ κερροὶ 815
 Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοισι,
 Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης· Βριάρεών γε μὲν ἦν ἑόντα,
 Γαμβρόν ἑόν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος.
 Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὑπύειν, θυγατέρα ἦν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' ἔρανθ' ἐξέλασε 820
 Ζεὺς,

Ὀπλόταπον τέκε παῖδα Τυφώα Γαῖα πελώρη,
 Ταρτάρου ἐν Φιλότῃ, διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτην.
 Οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρῇ ἔργματ' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῶς θεῶ· ἐκ δὲ οἱ
 ὤμων

Ἦν ἑκατὸν κεφαλὰν ἑφίος, δεινοῖο δράκοντος 825
 τος,

Γλώσσησι ὀνοφερῇσι λελειχμότες· ἐκ δὲ οἱ ὄσσαν
 Θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρ-
 ρυσσε.

Πασδὼν δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο,
 Φω-

807. * Ἐνθα δὲ γῆς.) Hic
 & tres sequentes versus e
 superioribus repetiti sunt,

post versum enim 734. col-
 locandi. Sed hinc fortasse
 tollendi. Guicetus.

[Ibi autem terræ caliginosæ, & Tartari obscuri,
Pontique infructuosi, & cæli stellati,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi,
Illic splendidaque porta, & æreum limen
Immotum, radicibus longis compactum,
Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos
Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
Ceterum valde tonantis Jovis inclysi auxiliarii
Domus incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atque Gyges. Briareum quippe, fortis cum
esset,

Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
Dedit autem Cymopoliam, ut duceret in uxorem, filiam
suam.

Ast ubi Titanes e Cælo expulit Jupiter.
Minimum natu peperit filium Typhoëum Terra ma-
gna,

Tartari in concubitu, per auream Venerem.
Cujus manus quidem operantur. ob robur semper,
Et pedes indefessi robusti Dei: ex humeris vero ei
Erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
Linguis nigris lambentia: præterea ex oculis ei
Admirandis in capitibus sub superciliis ignis mica-
bat:

Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernen-
tis.

Voces

811. "Ε, 9α δ.) Legitur & gunt ἀνταρὰ δεινότερα.
λαῖνος. 812. Πασίην.) Legitur &
825. "Ην.) Nonnulli le- αἰών.

Φαναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι,
 Παντοίην ὅπ' εἶσαι ἀθέσφατον. ἄλλοτε 830
 μὲν γάρ

Φθέγγονθ', ὥς τε θεοῖσι συνίεμεν. ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρε ἐριβύχῳ μένος ἄσχετον ὅσσαν ἀγαιυρῷ.
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος.
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἑοικότα, θαύματ'
 ἀκῆσαι.

Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἦχεεν ἔρεα 835
 μακρά.

Καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅζυ νόητε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε, καὶ ὄβριμον ἀμφὶ δὲ γαῖα
 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ Ὀυρανὸς εὐρύς 840
 ὑπερθεν,

Πόντος τ', Ὠκεανὸς τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ'
 Ὀλυμπος

Ὀρνυμένοιο ἀνακτος ἐπεσενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πίν-
 τον,

Βροντῆς τε, σεροπῆς τε, πυρὸς ἀπὸ τοῖο πε- 845
 λώε,

Πρηστῆρων ἀνέμων τε, κεραυνὸς τε φλεγέθοντος.
 Ἐξε

830. Παντοίην ὅπ' εἶσαι.) cur non ὅφ' ex ὅπ' factum
 est? Mihi quoque id mi-
 Si ἡμῖ scribitur, cur non rum videri fateor; sed ex
 ἡμῖ hic scriptum est? consensu omnium quos vi-
 (quod consentaneum est). di

*Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
Omnigenum sonitum emittentes ineffabilem. interdum
enim*

*Sonabant, ut Diis intelligere liceret: interdum
rursum*

*Tauri valde mugientis robore indomiti vocem fe-
rocis:*

Interdum rursus leonis sævum animum habentis:

Interdum rursus catulis similia, mira auditu:

Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti.

Et sane evenisset res inevitabilis die illo,

Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,

*Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorum-
que.*

*Graviter autem intonuit atque fortiter. circum vero
terra*

Horrende edidit fragorem, & cælum latum superne,

Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terræ.

*Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit
Olympus.*

Insurgente rege: ingemiscebat autem tellus.

*Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pon-
tum,*

Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,

Igneorumque turbinum, & fulminis ardentis.

Fer-

di codicum hanc lectionem
reliqui: præsertim quum
jam antea in quodam Ho-
meri hymno αἰς Ἀργεῖον,

idem iisdem in vocibus
observassem. Ibi enim le-
gitur, αἰ δ' ἀμύροσιν ἐπ'
ἰῶσιν, non ὅφ' ἰῶσιν. Steph.

Ἔξεε δὲ χθονὶν πάσα, καὶ ἔραιος, ἥδ' ἑτάλασσε
 Θῦε δ' αἶρ' ἀμφ' αἰκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύμα-
 τα μακρὰ

Ῥιπῇ ὑπ' αἰθανάτων ἔνοσις δ' αἰσβέσος ὀρώρει.
 Τρέσσει' Αἰδῆς δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν 850
 ἀνάσσω

Τιτῆνες δ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες,
 Ἀσβέστε κελεύδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἔν κόρῳκεν ἔον μένος, εἴλετο δ'
 ὄπλα,

Βροντὴν τε, σεροπὴν τε, καὶ αἰθαλίεντα κεραυνόν,
 Πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος ἀμφὶ δὲ 855
 πάσας

Ἐπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 Ἦριπε γυῖωθεῖς, σενάχιζε δὲ γαῖα πελῶρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτος,
 Οὔρεος ἐν βήσσησιν αἰδῶνῆς παιπαλοέσσης 860
 Πληγέντος· πολλὰ δὲ πελῶρη καίετο γαῖα
 Ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζήων ὑπὸ τ' εὐτρήτε χαάνοιο
 Θαλφθεῖς, ἢ σιδήρεος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
 Οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω, 865
 Τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμησιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ῥῖψε δὲ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.

Ἐκ δὲ Τυφώος ἔς' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέν-
 των,

Νόσφι

*Fervebat autem terra omnis, & cœlum, atque mare.
Æstuabant etiam circum litora, & circumcirca fluctus
magni (batur.*

*Impetu Deorum: concussio autem sedata difficilis orie-
Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,
Titanesque sub tartarum detrusi, circa Saturnum,
Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.
Jupiter vero postquam excitavit suum robur, sumsitque
arma,*

*Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,
Percussit ab Olympo insiliens. circum vero omnia
Combussit ingentia capita sævi portentî.
Ceterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatum, ingemiscebat autem terra vasta.
Flamma autem fulmine ictô profliebat a rege,
Montis in saltibus opacis asperis
Percussi. multa autem ac vasta ardebat terra
Ardore ingenti, & liquecebat stanni iustar,
Quod arte juvenum & in magnum foramen habente
catino*

*Calefactum, vel ut ferrum, quod solidissimum est,
Montis in cavitatibus, victum ab igne quod omnia
comburit,*

*Liquefeit in terra divina sub Vulcani manibus.
Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.
Abiecit autem ipsum animo mœstus in Tartarum va-
stum. (tium,*

Ex Typhoëo autem est ventorum vis humide flân-

Q. 3

Exce-

*habent, Τὸ πῶς δ' αὖτις, cum qua lœtione versus constat
is non potest.*

Νόσφι Νότῃ, Βορέω τε, καὶ ἀργέσῃ Ζεφύ- 870
ροιο.

Οἳ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.

Αἱ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν,

Αἱ δὴ τοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,

Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ φύσιν ἀέλλῃ.

* Ἀλλοτε δ' ἄλλαι αἴεσι, διασκιδνάσι τε νῆας, 875

Ναύτας τε φθείρουσι. κακῇ δ' ἐ γίνεται αἰκὴ

Ἀνδράσιν, οἳ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον.

Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείρετον ἀνθεμόεσσαν

* Ἐργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

Πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέα κολοσυρτῇ. 880

Αὐταὲρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσ-
σαν,

Τιτῆνεσι δὲ τιμαίων κρίναντο βίηφι,

Δὴ ῥα τότε ὄτρυνον βασιλευμένῃ δὲ αἰνάσσειν,

Γαίης φραδμοσύνησιν, Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν',

* Ἀθανάτων. ὁ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμάς. 885

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἀλοχὸν θύτο
Μῆτιν,

Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.

* Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην

Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας

Διμυλίοισι λόγοισιν ἔην ἐσκάτθετο νηδύν 890

Γαίης

870. Νόσφι.) Malim Ζε-
φύρου τε cum plerisque aliis.
Nam superius vers. 379 se-
paravit quoque Zephyrum
ab Argeste. Aut igitur hic

legendum Ζεφύρου τε, aut
superius conjungenda hæc
duo Ἀργέστην & Ζεφύρον.

875. * Ἀλλοτε δ' ἄλλαι
αἴεσι.) Ita legendum Aeolice

Excepto Noto, Boreaue, & celeri Zephyro.

Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna
utilitas.

Ast alii sine usu venti inspirant mare,

Qui utrique incidentes in obscurum pontum,

Clades magna hominibus gravi saviunt turbine,

Nuncquē hi, nunc illi flant, dissipantque naves,

Nautasque perdunt. mali autem non est remedium

Viris, qui illis occurrerint in ponto.

Iidem rursus per terram immensam floribus ornatam

Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum homi-
num,

Replentes pulvereque & molesta palmarum strepitu.

Sed postquam sane laborem Dii beati perfecerunt,

Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,

Jam tum jubebant regnare atque imperare,

Ex Terra consilio, Olympium late cernentem Jovem,

Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia

Jupiter autem Deorum rex primam uxorem suam fecit

Metin.

Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.

Sed cum jam esset Deam caesis oculis Minervam

Paritura, tum demum dolis animo decepto

Blandis sermonibus, in suam condidit alvum,

Q 4

Tellu-

pro αἰσῶ, ostendit Auctor
Etymologici, τὸ γ' τῶν πλε-
υσυντικῶν ἄσσι, Ἀσλινώτε-
ρον. ἔχρησεν γὰρ αἰσῶ, ἄσπιν
ἰᾶσιν. Ἀλλοτε δ' αἰσῶν ἄσσι.

Quod etiam sequens διασκι-
δᾶσι confirmat. vulgo edi-
tur αἴσι; quod ferri non
potest. K.

884. Γαίης.) Versus hic

est

Γαίης Φραδμοσύνησι, καὶ Οὐρανῷ ἀτερόντος.
 Τὼς γάρ οἱ ἐφρασαίτην, ἵνα μὴ βασιλῆϊδα τιμῇν
 Ἄλλας ἔχη, Διὸς ἀντί, θεῶν αἰειγενετάων.
 Ἐκ γάρ τῃς εἵματα περίφρονα τέκνα χειέσθαι.
 Πρώτην γάρ κέρην γλαυκώπιδα Τριτογέ- 895
 νειαν,

Ἴσον ἔχουσιν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βελήν.
 Αὐταῖς ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀν-
 δρῶν

Ἦμελλον τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἄλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἦν ἐγκάτθετο
 νηδύν,

Ὡς δὲ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε ῥοῶ
 Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν θέμιν, ἣ τέκεν Ὀδρας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τε θαλμῖαν.
 Αἴτ' ἔργ' ὠραίοισι καταθνητοῖσι βροτοῖσι
 Μοίρας θ', ἥς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 Κλωθὴν τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀτράπον' αἵ τε ροῶ
 διδῶσι

Θνητοῖς ἀνθρώποιαν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δέ σι Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπα-
 ρήας,

Ὡκεανῷ κέρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαΐην καὶ Εὐφροσύνην, Φαλίην τ' ἐρατεινήν.
 Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἵβετο δερκο- 910
 μενάων

Λυσιμαλῆς· παλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκίσαντα.
 Αὐταῖς

est hypermeter in nonnullis exempl. quæ habent,
 ἀπὸ Ζην.

Telluris consiliis, & Cæli stellâti.

Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem

Alius haberet Jovis loco Deorum sempiternum.

Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.

*Primum quidem virginem cæsis oculis apud Tritonem
genitam,*

Par habentem patri robur, & prudens confisum:

Ceterum deinde sane filium Deorum regem & utrorum

Erat paritura, magnam animum habentem:

*Sed illam sane Jupiter ante in sinum condidit ven-
tram,*

Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque.

Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Floras,

Eunomiamque, Dicenque, & Ienen florentem:

*Quæ operibus venustatem conciliant mortalium bo-
minum.*

*Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens
Jupiter,*

Clotioque, Lachesisque, & Atropos: quæ dant

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.

*Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas
habentes,*

Oceani filia, peroptabilem formam habens:

Aglaïam & Euphrosynen, Thaliâque amabilem:

Quarum o palpebris amor destillat contuentium

*Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspi-
ciunt.*

Q 5

Por-

903. A. r.) Quidam scribunt ὡπαῖος, spiritu leni:
nonnulli etiam exponunt, decorant, speciosa fa-
ciunt:

Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
 ἥ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀΐδωνεὺς
 ἤρπασεν ἥς παρὰ μητρὸς, ἔδωκε δὲ μητίετα
 Ζεὺς.

Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλιόμοιο, 915
 Ἐξ ἥς αἱ Μῆσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
 Ἐνεία, τῆσιν ἄδον θαλία, καὶ τέρψις αἰοιδῆς.
 Ληταὶ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἰμερόεντα γόνον περὶ πάντων ἑραυνῶνων,
 Γέναιτ' αἶρ' αἰγυίοχοιο Διὸς Φιλότητι μιγείσα. 920
 Λοιοδοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποήσατ' ἀκοίτην.
 Ἡ δ' Ἥδην, καὶ Ἄρηα, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
 Μιχθεῖσθ' ἐν Φιλότητι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀν-
 δρῶν.

Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
 Δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, αἰγέστρατον, ἀτρυτώνην, 925
 Πότνιαν ἣ κέλαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Ἥρην δ' Ἥφαιστον κλυτὸν ἔ Φιλότητι μιγείσα
 Γέναιτο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἤρισεν ὡπαραικοίτη)
 Ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον ἑραυνῶνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπε Ἐννοσγχαίῃ 930
 Τρίτων εὐρυδῆς γένετο μέγας ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμὲν ἔχων, παρὰ μητρὶ Φίλῃ καὶ πατρὶ
 ἀνακτι.

Ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηϊ
 Ῥνοτόρῳ Κυθήρῃα Φόβον καὶ Δαῖμον ἔτικτε
 Δεινὸς, οἳ τ' ἀνδρῶν περικινὰς κλονέεσι Φά- 935
 λαγγας

Ἐν

cijunt : quod nimirum Horæ dicantur pulchri-
 tudinis Deæ.

Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
 Quæ peperit Proserpinam formosam, quam Pluto
 Rapiuit sua a matre, dedit autem sapiens Jupiter.
 Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricornam,
 Ex qua Musæ aureis articulis ornata natae sunt
 Novem, quibus placent convivium, & oblectatio cantus.
 Latona autem Apollinem, & Dianam sagittis gau-
 dentem,

Suavissimam prolem præ omnibus cælicolis,
 Peperit sane, Ægiocho Jovi concubitu mixta.
 Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
 Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
 Mixta concubitu Deorum regi & hominum.
 Ipse vero ex capite, cæsis oculis præditam Tritogeniam,
 Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indo-
 mitam,

Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque
 pugnaque.

Juno autem Vulcanum inclytum, sine concubitu
 Peperit, (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
 Præ omnibus, artibus ornatum, cælicolis.
 Ex Amphitrite autem & gravicrepe Neptuno
 Triton late potens natus est magnus: qui maris
 Fundum tenens, apud matrem charam & patrem re-
 gem

Incolit aureas ades, magnus Deus. sed Marti
 Chypeos dissecanti Venus Terrorem & Metum peperit,
 Graves, quique virorum densas turbant phalanges

In

927. * Οὐ φιλότι.) Recepi emendationem Cuperi,
 sensu postulante, antea legebatur ἢ φιλότι. K.

Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἀρηϊ πτολιπέρθῳ,
 Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἀκοιτίν.
 Ζηνὶ δ' αἶρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν.
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
 Καδμείη δ' αἶρα οἱ Σεμέλη τέκε Φαίδιμον υἱόν. 940
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃτι, Διώνυσον πολυγηθέα,
 Ἀθάνατον θνητῇ. νῦν δ' ἀμφοτέρωι θεοί εἰσιν.
 Ἀλκμήνῃ δ' αἶρ' ἔτικτε Βίην Ἡρακλεΐην,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃτι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀγλαΐην δ' Ἡφαιτος ἀγακλυτὸς, ἀμφι- 945
 γυῖς,

Ὀπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτίν.
 Χρυσόκομης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδην,
 Κέρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτίν.
 Τῇ δ' εἰς ἀθάνατον καὶ ἀγῆρω θῆκε Κρονίον.
 Ἦδην δ' Ἀλκμήνης καλλιφύρεα ἄλκιμος υἱός, 950
 Ἦε Ἡρακλῆος, τελέσας σονέοντας ἀέθλους,
 Παῖδα Διὸς μεγάλῳ καὶ Ἡρῆς χρυσοπέδιλε,
 Αἰδοίην θέτ' ἀκοιτίν ἐν Οὐλύμπῳ νιφθέντι.
 Ὀλβίος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
 Ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγῆραος ἥματα πάντα 955
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
 Περσηΐς Κίρκην τε, καὶ Λιήτην βασιλῆα.
 Λιήτης δ' υἱὸς Φαεσιμβρότερ Ἡελίοιο,
 Κέρην Ὠκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο
 Γῆμε, θεῶν βέλῃσιν, Ἰδυϊαν καλλιπάρηον. 960
 Ἦ δ' εἰς Μήδειαν εὖσφυρον ἐν Φιλότῃτι
 Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτην.

Τμῆς

938. Ζηνί.) Alii Φαίδι-
 μον Ἑρμῆν.

954. Ὀλβίος.) Legitur
 quodq; ἀθανάτοισι τελέσας.

*In bello horrido una cum Marte urbes devastante,
 Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimo duxit uxorem.
 Jovi vero Atlantidis filia Maja peperit gloriosum Mercu-
 Praeonem Deorum, sacrum lectum conscendens. (vium,
 Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum eo habens, Bacchum bilarem,
 Immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
 Alcмене vero peperit Herculem,
 Mixta in concubitu Jovis nubicogi. (dicans.
 Aglaiam vero Vulcanus perceleber, utroque pede clau,
 Minimam natu e Gratiis, floridam duxit uxorem.
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
 Filiam Minois, floridam fecit conjugem:
 Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Sa-
 turnius. (lius,
 Heben autem Alcmenae pulchros talos habentis fortis fi-
 Hercules peractis luctuosis certaminibus,
 Filiam Jovis magni, & Junonis atreis calceamentis
 Pudicam duxit uxorem in Olympo nivofo: (utentis,
 Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
 Habitat illaesus & expertus senii omnibus diebus,
 Soli autem indefesso peperit inclita Oceanis
 Perseis Circenque, & Aëtem regem.
 Aëtes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani ultimi fluvii (ditam.
 Duxit, Deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis præ-
 Hac autem ei Medeam pulchram in concubitu
 Peperit, subacta per auream Venerem.*

Vos

961. 'H de oi.) : in par- ratione sequentis dictio-
 ticula de sustentatur aspi- nis.

Τρεῖς μὲν νῦν χαίρει', ἐλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσοί τ', ἠπειραί τε, καὶ ἀλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.
 Νῦν δὲ θεάων Φῦλον αἰεῖσατε, ἠδυέπεια 965
 Μῆσσαι Ὀλυμπιάδες, κῆρα Διὸς Αἰγίοχοιο,
 Ὅσσα δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 Ἀθάναται, γέναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν Πλεῖτον ἐγέννατο, δῖα θεάων,
 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγῆσ' ἐρατῇ Φιλότῃτι, 970
 Νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δημῷ,
 Ἐσθλὸν ὅς ἐστι' ἐπὶ γῆν τε, καὶ εὐρέα νῶτα θα-
 λάσσης,
 Πᾶσαν τῷ δὲ τυχόντι, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
 Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.
 Καίδμου δ' Ἀρμονίη, θυγάτηρ χρυσεῖς Ἀφρο- 975
 δίτης,
 Ἰνώ καὶ Σεμέλῃν, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρηον,
 Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
 Γέννατο, καὶ Πολύδωρον εὖσεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 Κέρη δ' Ὠκεανῷ Χρυσάορι καρτεροθύμῳ.
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃτι πολυχρῦσε' Ἀφροδίτης, 980
 Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτισον ἀπάντων,
 Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακλεΐη,
 Βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιβρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.
 Τιθωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυσῆν,
 Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα. 985
 Αὐτάρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱόν,
 Ἰφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τὸν ῥα νέον, τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης,
 Παῖδ'

986. * Φυτήσατο.) Qui- metro repugnat, cum pri-
 dam legunt φυτεῖσατο, quod ma in φυτεύσατο sit brevis.

Παῖδ' ἀπαλαὶ φρονέοντα φιλομμηδῆς Ἀφρο-
δίτη

᾿Ωρετ' ἀνερειψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς 990
Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κέρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης, βελῆσι θεῶν εἰεγενεταίων,

᾿Ηγε παρ' Αἰήτε, τελέσας σονόντας αἰέθλους,
Τὸς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερ- 995
ήνωρ,

᾿Υβρισης Πελῆος, καὶ αἰτάσθαλος, ὀβριμοεργός.
Τὸς τελέσας ἐς Ἴωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογή-
σας,

᾿Ωκεῖης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κέρην,
Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσας ἄκοιτην.

Καί ῥ' ἦγε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν, 1000
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν ἔρεσιν ἔτρεφε χείρων
Φιλαυρίδης· μεγάλην δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

Αὐτὰρ Νηρηῖος κῆρα ἀλίοιο γέροντος,

᾿Ητοι μὲν Φῶκον Ψαμάθῃ τέκε, διὰ θεάων,
Αἰακῷ ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτῃν. 1005

Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.

Αἰνείαν ἄρ' ἔτικτεν εὐσέφανος Κυθήρεια,

᾿Αγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖς ἑρατῇ φιλότῃ,
Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχε, ὑληέσσης. 1010

Κίρκῃ δ', Ἥελίῃ θυγάτῃ Ὑπεριονίδαο,

Γείνατ' Ὀδυσσεῖος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃ,

Λαερτίον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,

Οἱ

Sophocleis, tamen nescio, 1003. Αὐτὰρ.) Reperitur
an apud alios occurrat. K. etiam Νηρηίδες.

*Puerum juvenilia sapientem amans risus Venus,
Celeriter abripuit & ipsum in templis
Æditum nocturnum fecit, dæmonem divinum.
Filiam vero Aëtæ a Jove nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum sempiternorum,
Abduxit ab Aëtæ, peractis gravibus certaminibus,
Quæ multa imperubat magnus rex superbus,
Injurius Pelias, & impius fortium facinorum patrator.
Quibus peractis, ad Jolcum rediit multa perpeffus,
Veloci in nave vehens blandis oculis præditam puellam,
Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
Et sane hæc subacta ab Jafone pastore populorum,
Medeum peperit filium, quem in montibus educabat
Chiron*

*Phillyrides: magni vero Jovis voluntas perficiebatur.
Ceterum Nerei filia marini senis,
Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima Dea-
rum;*

*Æaci in concubitu, per auream Venerem. (bens,
A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes ha-
Peperit Achillem prosternentem viros, leonis animo præ-
ditum.*

*Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
Anchisæ heroi mixta jucundo concubitu,
Idæ in verticibus, habentis multa juga, sylvosæ.
Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,
Peperit Ulyffis ærumnosi in concubitu,
Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,*

Qui

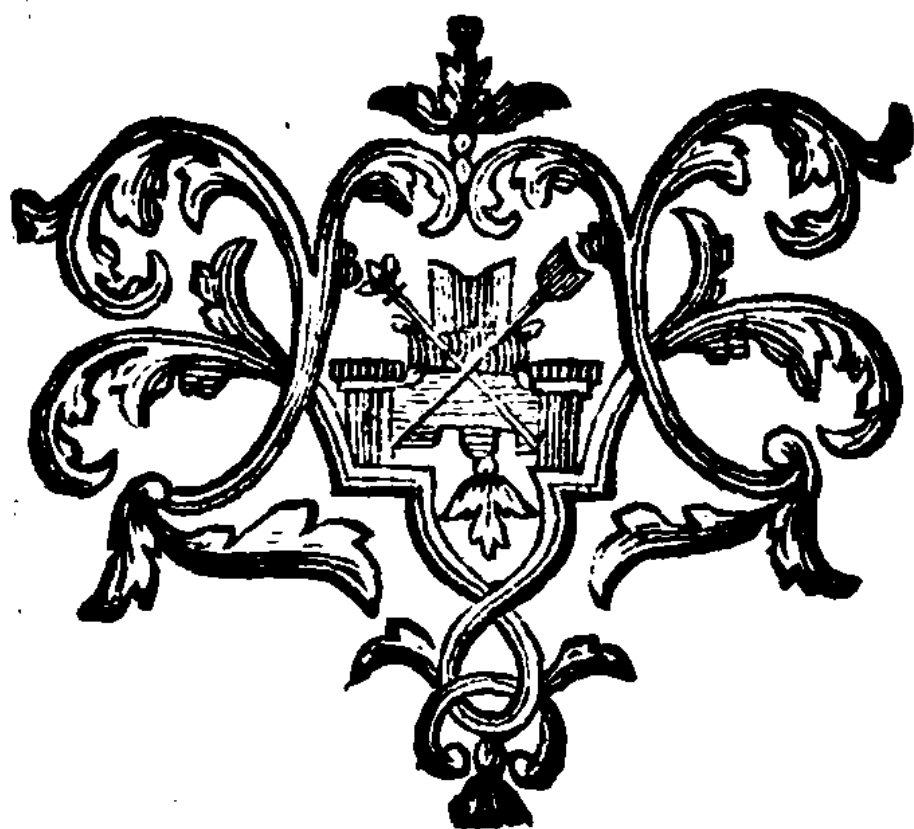
1013. * Αγγιον.) In nonnul- ba, ἀμύμονα, & χαλκέρων, scri-
lis codicibus hæc duo ver- buntur ut propria nomina.

Οἱ δὲ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων,
 Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγκαλυτοῖσιν ἀνάσσειν. 1015
 Ναυσίφρον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψῶ δῖα θεάων
 Γείνατο, Ναυσινόον τε, μιγῆς' ἐρατῇ Φιλότῃτι.

Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν Φῶλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι 1020
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆρα Διὸς ἀγχιόχοιο.

Τ Ε Λ Ο Σ

Τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

*Qui sane, valde procul in recessu insularum sacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
 Nausithoum vero Ulyssi Calypso excellentissima Dearum
 Peperit, Nausinoumque, mixta grato concubitu.*

*Hæ quidem, mortales apud viros cubantes
 Immortales pepererunt Diis pares filios.
 Nunc vero fæminarum ugmen cantate suaviloque
 Musæ Olympiades, filia Jovis Ægiochi.*

F I N I S

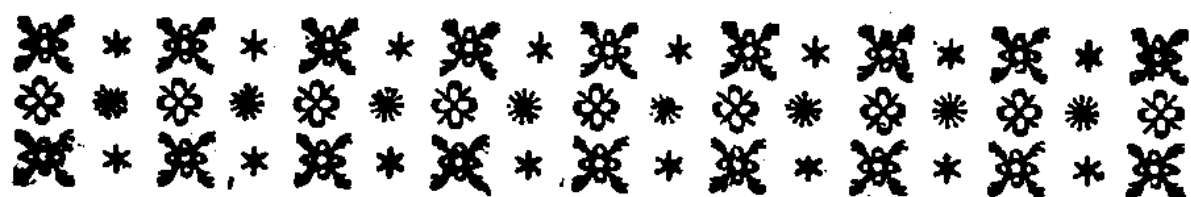
Theogoniæ Hesiodi.

Π Ρ Ο Λ Ε Γ Ο Μ Ε Ν Α

De quorundam versuum dimensione,
nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt seu contracta, metro id postulante. Verbi gratia. ε. 5. ῥᾶ μὲν γὰρ βριάα, ῥᾶ δὲ βριάοντα χαλέπτα. Hic prius ῥᾶ proferendum ῥά. ε. 30. Ὡρῇ γὰρ τ' ὀλίγη πέλειται νακίων τ' ἀγορέων τε. Hic metrum postulat, ut pro νακίων dicas νακῶν, & pro Ionico ἀγορέων, ἀγορῶν. Iones nimirum non contrahunt. Et pro ναίκεα in dimensione (quam alii scanfionem vocant) legendum ναίκη. In dimensione, inquam, secus non. ε. 109. χρύσειον μὲν πρῶτισαμένος. Legendum hic χρυσῆν. & sic in aliis. ε. 129. ἔτεια, ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producitur. Cæsura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. Si nihil attuleris, ibis, Homere, foras. ubi ultima in attuleris propter cæsuram est anceps. Sic α. 5. ἄδᾳ τε μεγέθει τε, ubi prius τε producitur, & est quasi cæsura. τε, enim prius, cum ἄδᾳ cohaeret, tanquam pars illius vocis conjunctæ. α. 458. pro Ἡρακλῆϊ lege, scil. in dimensione, Ἡρακλᾶ. 9. 93. pro Μεσάων, lege Μεσῶν, pro ἀψευδέα, lege ἀψευδῆ, nimirum in dimensione. Secus Ionismus passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. Sic Ἰλιάδ. α. 1. Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. Hic non legendum Πηληϊάδεω, sed Πηληϊάδῃ, vel Πηληϊάδῳ, per syncopen τᾶ ἰψιλᾶ. Scilicet tanta est Poëtarum licentia, ut pro πηλείδης (ὁ υἱὸς τᾶ Πηλέως) dicant per Ionicam διαίρειν, Πηληϊδης, α, ἰ & per novam τᾶ α epenthesein, Πηληϊάδης, α, ὀ, pro Πηληϊάδῃ vero Ionice Πηληϊάδεω. Tantopere luxuriantur αἱ διάλεκτοι, adeo, ut idcirco Græcanica seu Graja Poësis omnium facillima, & Poëta iudice, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum, Hesiodum usum esse Dialecto Ionica, & quæ illi dialecto propria sunt, accurate e Grammaticis petendum. ex.gr. α mutant in η. dativum pl. formant a nominativo plurali, ἔργοιο, pro ἔργα. rejiciunt fere ubique augmenta verborum; & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur. IN-

INDEX VOCABVLORVM,

QVÆ IN

HESIODO

OCCVRRVNT.

*In Indice brevitatis ergo, literis quibusdam
usi sumus; ut Th. designat Thema. p. prateritum.
a. aoristum. f. futurum. m. medii, f. g. fæminini ge-
neris. ε. ἔργα καὶ ἡμέρας designat. α. ἀσπίδα, seu
scutum. θ. θεογονίαν.*

A Quæ, nom. pl. n. g.
ab ὃ quod: articulus
postpositivus. ε. 365,

Ἄαντοι, ἄαντες, ab ἄαντος,
ε, ὃ, ἦ, non tangendus, ex
α priv. & ἄπτω vel ἰάπτω,
& per pleonasmum τῷ α,
ἄαντω. lædo, noceo. f.
ψω. ε. 147. α. 75. θ. 649.

Ἀάδιη, 3. sing. a. i. pass. ab
ἄτω lædo, F. ἄσω. quod
fit ex ἀάω. hinc a. i.
ἀάδιην pro ἡδιην. tollitur
augmentum, & α poëtice
reduplicatur. Th. ἀτάω,
ω, f. ἡσω, lædo, noceo. ε.
281.

Ἀἴσι, flant. 3. pl. ab ἄη, flo,
ut ἰσημι, ἰσαῖσι. Th. ἄω,
flo, spiro. θ. 875.

Ἄαται, saturatus, 3. per-
son. ab ἄημι. in pass.
ἄαμαι expleor, satior, ad
formam τῷ ἰσαμαι. Th.
ἄω, f. ἡσω. flo, spiro. α.
101.

Ἄατος, ε, ὃ καὶ ἦ. insatiabi-
lis, innoxius. Th. ἀτάω,
ω. f. ἡσω, lædo. θ. 714.

Ἀβέτω, gen. Ionicus pro
ἀβέτα, ab ἀβέτης, ε. bo-
bus cavens. ex α priv. &
βῆς, βοῶς, ὃ, ἦ, vacca, bos,
taurus. ε. 449.

Ἀγαγών, part. a. 2. Attice
pro ἀγών, ab ἄγω, duco. f.
ἄζω. p. ἡχα. a. 2. ἡγον,
Att. ἡγαγον. ε. 164.

Ἀγαθός, ἦ, ὄν, bonus, a, um.
dat. pl. ἀγαθοῖσι, parago-

ge Ionica, pro ἀγαθοῖς.
comp. ἀμείνων, βελτίων,
κρείσσων, ἀρείων, λωίων.
Superl. βέλτιστος, κράτι-
στος, ἄριστος, λῶστος. ε. 24.
234.

*Αγαίεταί, 3. pers. ind. ab
ἀγαίομαι. inascor, invi-
deo. ε. 331. Th. ἀγáω, ᾧ, f.
ἥσω. demiror.

*Αγακλυτός, adject. ex ἄγαν
nimis & κλυτός celebris.
a κλύω, pro quo etiam
κλυμαι iudicor, ἀγακλυτοῖ-
σιν, dat. pl. Ion. θ. 1015.

*Αγανώτατον, superl. ab ἀγα-
νός, ᾧ, ὁ placidus, ex α
epitatico & γάνος, εἰ, τό,
lætitia, gaudium. θ. 408.

*Αγαλλόμενος, præf. part.
passiv. ab ἀγάλλω. f. λῶ,
p. κα. οἶπιο. ἀγάλλομαι
exulto: ad formam ἢ
ἀγαλλιᾶμαι, exulto, ab
Hebræo חָגַל. ἀγαλλόμε-
ναι, præf. part. f. g. pl.
num. α. 86.

*Αγανή, nomen fœminæ,
splendida, a masculino
ἀγανός, admirabilis,
splendidus. Th. ἀγáω
miror. θ. 246.

*Αγανήν, nomen mulieris.
vide paulo ante ἀγανή.
θ. 976.

*Αγανός, ᾧ, ὁ. nobilis,
admirabilis. ab ἀγάομαι

admiror. ἀγανῶν, gen.
pl. θ. 461. 632.

*Αγανρός, ferocis. gen. sing.
Th. γανῖρος, κ, ὁ. super-
bus, elatus: ἀγανρός val-
de superbus. α non est
privativum, sed intensi-
vum. θ. 832.

*Αγγί pro ἄγγεα, vasa. nom.
pl. n. g. ἄγγεσιν, dat. pl.
Th. ἄγγος, εἰς, τὰ, vas
quodlibet. ε. 611.

*Αγγελος, κ, ὁ. nuntius. ε. 45.
ἀγγελίη, proprie res quæ
nuntiatur. θ. 781. ab ἀγ-
γέλλω, nuntio. f. λῶ, p.
ἥγγελα, α. ι. ἥγγελα.

*Αγγεσιν, vide paulo ante
ἄγγε. ε. 473. 598.

*Αγε, Adverb. hortantis, ab
ἄγε, præf. imperat. act.
verbi ἄγω, ago. α. 449.

*Αγεραν, 3. pl. a. i. act. Ion.
pro ἡγεραν, ab ἀγείρω,
congrego. Poëtæ metri
causa tollunt augmen-
tum. f. εῖω. p. ἡγερα.
Att. ἀγήγερα. α. ι. ἡγε-
ρα. ε. 650.

*Αγέλας. pl. num. greges.
ἢ ἀγέλας, grex. ab ἄγω.
Grex agitur. sic Latine
agmen ab agendo. pro-
prie pecudes aguntur.
homines vero ducuntur.
α. 268. θ. 445.

*Αγε-

**Ἀγελάν*, pro *ἀγελεία*, ας, ἡ.
Ion. *prædatrix*. ab *ἄγω*
& *λαία*, ας, ἡ. *præda*. α.
197. §. 318.

**Ἀγέραςτος*, κ, ὁ, ἡ. *immunis*,
præmio carens. ex α *privat.*
& *γέρας*, τος, τὸ, *præ-*
*miu*m, *munus*. §. 395.

**Ἀγεῖναι*, *præf. inf.* pro *imper.*
verbi *ἄγω*, *duco*. f.
ἄζω. p. ἡ *χα*. a. 2. ἡ *γον*.
ε. 693. 798.

**Ἀγέστρατος*, ὁ, ἡ. *dux exerci-*
tus. *Minervæ epitheton*.
ab *ἄγω*, *duco*, & *στρατός*,
ς, ὁ, *exercitus*. §. 925.

**Ἀγήνορα*, acc. sing. *fortem*,
ab *ἀγήνωρ*, ορος, ὁ, *stre-*
nuus. compositum ex
ἄγαν valde & *ἀνὴρ* *vir*.
ε. 7. §. 641.

**Ἀγήραος*, κ, ὁ καὶ ἡ, *senii ex-*
pers. μὴ *γηράσκων*. com-
positum ex α *priv.* &
γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*.
§. 305. 955.

**Ἀγήρω*, acc. sing. 4. simpli-
cium, ab *ἀγήρως*, ω, ὁ καὶ ἡ,
senii expers. Et *ἀγήρω*,
nomin. plur. 4. simpl.
Ex α *privat.* & *γῆρας*,
ατος, τὸ, *senectus*. §.
277. 949.

**Ἀγκια*, pl. num. *valles*, ab
ἄγκος, εος, τὸ, *vallis*. ε. 387.

**Ἀγκυλομήτης*, κ, ὁ. *versipellis*,
qui profert obli-

qua, non recta consilia,
compositum ex *ἀγκύλος*
obliquus, & *μητις*, εως, ἡ,
consilium. ὁ *ἀγκύλα*, τε-
τέςι, σκολιὰ *βελευόμενος*.
ε. 48. §. 19. 473. 495 &c.

**Ἀγκυλοχάλας*, nom. pl. *re-*
randi rostri. ex *ἀγκύλος*
inflexus, *curvus*, & *χά-*
λος, εος, τὸ, *labrum*, a
nominativo singulari
ἀγκυλοχάλης, κ, ὁ, pro
quo etiam legitur *ἀγκυ-*
λόχαλος, *curva habens*
labra. α. 405.

**Ἀγλαΐα*, nom. pl. *volupta-*
tes, *gaudia*. ab *ἀγλαΐα*,
splendor, *ornatus*. ab
ἀγλαός, ς, ὁ, *splendidus*.
α. 285.

**Ἀγλαά*, *splendida*. Th.
αἴγλη, ης, ἡ, *fulgor*, *splen-*
dor. ε. 335. §. 412.

**Ἀγνή*, dat. sing. ab *ἀγνός*,
ς, ὁ, *castus*. ε. 463.

**Ἀγνυτ'* pro *ἄγνυτο*, 3. sing.
imp. passivi, ab *ἄγνυμι*
frango, pro quo etiam
dicitur *ἀγνύω*. Th. est
ἄγω. f. *ἄζω*, &c. *frango*.
α. 279. 348.

**Ἀγνώς*, *caste*, adverb. ab
ἀγνός *castus*. ε. 335. α. 203.

**Ἀγοι*, *portaret*, *præf. act. opt.*
ab *ἄγω*. *porto*. *ἄγοντα*, acc.
sing. *præf. part. act.* vide
supra *ἀγαγών*. α. 480.

¹ Ἀγορεύω, f. εὐσω, p. ευκα, publice & in foro dico, & per syn. speciei, aperte dico. ε. 278. 400.

² Ἀγορά, ᾱς, ἡ. forum, ab ἀγείρω congreco. in præd. med. ἡγορα, quia in foro homines congregantur. ε. 686.

³ Ἀγορέων, Genitivus pl. Ionice pro ἀγορῶν. ε. 30. a nomine ἀγορά, ἡ, forum. Th. ἀγείρω congreco, ut supra, & ἀγορή, Ionice pro ἀγορῆ. ἀγορῆφι, in foro, φι est paragoge poëtica, & reddit vocem ἄκλιτον. α. 204. §. 89.

⁴ Ἀγραυλοί, ruri seu in agro pernoctantes: Epitheton pastorum. compositum ex ἀγρός, ᾱ, ὁ, ager, & αὐλή, ῆς, ἡ, atrium, hoc est, locus subdialis, apertus & vacuus ante ipsas ædes, τὸ ὑπαιθρον. item stabulum, septum. hinc αὐλίζομαι, stabulor: item περνοῦτο, unde est ἀγραυλίω, ruri περνοῦτο. §. 26.

⁵ Ἀγρην, Ion. pro ἄγρην ab ἄγρα, ας, ἡ, captiva, venatio. §. 442.

⁶ Ἀγρία, neutrum plural. ponitur pro adverbio. Th. ἀγρός, ᾱ, ὁ, ager. α. 236.

⁷ Ἀγριον. acc. est nomen proprium viri. Ἀγριος, α, ὁ. §. 1013.

⁸ Ἀγροιώτας, acc. pl. ab ἀγροϊότης, α, ὁ, agrestis, agricola, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός, ᾱ, ὁ, rus. α. 39.

⁹ Ἀγροκύδοιμος, α, ὁ. qui in agris tumultuatur. ab ἀγρός, ᾱ, ὁ, ager, & κύδοιμος, ᾱ, ὁ, tumultus. §. 925.

¹⁰ Ἀγρομένοισιν, dat. pl. part. præf. Ion. syncope, pro ἀγρομένοις ab ἀγείρω congreco. f. ερώ. p. ἡγερεκα & Attic. ἀγήγερεκα. α. 1. ἡγερεκα. §. 92.

¹¹ Ἀγροτέρης, feræ, gen. cas. f. g. ab ἀγρότερος vel ἀγρώτερος. Substantiva quandoque etiam comparantur. Th. ἀγρός, ᾱ, ὁ, ager. α. 407.

¹² Ἀγχι, pro ἄγχι prope. construitur cum Genitivo: est Adv. ε. 637.

¹³ Ἀλχίμαχοι vel ἀλχίμαχοι, plural. num. cominus pugnantes. ex ἄγχι, prope, & μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι. p. μεμάχημαι. α. 25.

¹⁴ Ἀγχιμόλον, adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγχιμόλος, α, ὁ καὶ ἡ, e propinquo veniens, ex ἄγχι prope, & μόλις,

μολίω, seu μάλω, venio.
α. 325.

*Αγχίστη, dativus singul. ab
Αγχίστης, α, ο. nomen vi-
ri. ex ἀγχι & ἴσος. q. d.
ἀγχι τῆς ἰσότητος. θ. 1009.

*Αγώμενος, præf. part. pass.
verbi ἀγάομαι, ὤμαι, de-
miror. Th. ἀγάω, ἦσω,
idem. θ. 619.

*Αγων, vehens. part. præfens.
ab ἄγω duco, veho. vide
ἀγαγών. θ. 998.

*Αγω, duco, f. ἄζω, p. ἦχα.
a. 1. ἦξα. a. 2. ἦγον. ε. 206.

*Αγώνι, dat. sing. ab ἀγών,
ῶνος, ο, certamen. θ. 435.
α. 205.

*Αγωσιν, 3. pl. subj. ab ἄγω
duco, veho, traho. f. ζω.
α. 218.

*Αδάητα, indocta, acc. pl. n.
g. ab ἀδάητος, incognitus.
Th. δαίω scio, disco.
θ. 655.

*Αδάμαντον, pro ἀδάμαντα.
Declinatur duobus mo-
dis, vel ἀδάμαντος, α, vel
ἀδάμας, αντος, ε, nomen
clarissimæ gemmæ per
metaph. ponitur pro fer-
ro. ἀδάμαντος genitivus
ab ἀδάμας, αντος, ο. ex α,
quod hic idem valet
quod δυς, & δαμαίω do-
mo. ε. 146. α. 137. θ. 188.
239.

*Αδηκτοτάτη, ε. 418. est su-
perlativus, a positivo
ἀδηκτος, α, ε, ἦ, proprie
morsui non obnoxius:
hie vero caviem minime
sentiens. a δακνω mordeo.
f. δηζομαι. a. 2. ἔδακον. p.
δέδηχα. unde etiam est
nomen διζ vermis, qui
lignum corrumpit. ἰψ
(ab ἵπτω nocco) vermis
qui cornua lædit. ἰξ (ab
ἵκω advenio) vermis, qui
palmitibus obest. σῆς (a
σῆπω putrefacio) vermis
qui vestes depravat. τρώξ
(a τρώγω) qui vitiat le-
gumina. ψήν, qui ficus
arrodit, &c.

*Αδηλος, α, ο καὶ ἦ. non ma-
nifestus, obscurus. Th.
δηλος, α, ο, manifestus.
ε. 6.

*Αδίκος, α, ο καὶ ἦ. injustus.
ἀδικώτερος, comp. Th.
δίκη, ἦ, justitia. ε. 258.
270.

*Αδμήτη, nomen mul. q. d.
indomita, a δαμαίω, do-
mo. θ. 349.

*Αδον, pro ἥδον. 3. pl. a. 2.
act. ab ἀδέω, placeo, f.
ἦσω, p. ἦκα. at ἄδω, sa-
turo, expleo. θ. 917.

*Αδυσσύνη, ἦ, ubertas, copia.
ab ἀδύς, α, ο, dives, cras-
sus, magnus. ε. 471.

- Ἄδωτη, dat. sing. ἄδωτης, x, ὅ. *qui nihil dat*. Ratio compositionis plane insolens, ex α priv. & δωτης, x, ὅ, *qui dat*. Th. δίδωμι do. ε. 353.
- Ἄεθλον, x, τὸ, certaminis præmium. ab ἄεθλος seu ἄθλος, x, ὅ, *certamen*. ε. 652. α. 94.
- Ἄεθλεύωσιν, colluctentur. 3. plur. præf. subj. act. ab ἄεθλεύω. f. εύσω. p. κα. idem quod ἄεθλίω, *pugno, dimico*. vide ἄεθλον. §. 435.
- Ἄεῖ, adverb. *semper*. §. 388.
- Ἀειγενετῶν, Genit. pl. Æolicus, ab αἰγενέτης, x, ὅ, *sempiternus*. ex αἰ & γενετῆς, *qui genitus est*. Th. γέννομαι, *nascor*. f. γενήσομαι. a. 2. m. ἐγενόμην. §. 548.
- Ἀείδων. præf. inf. αἰδόν, 3. pl. imperf. act. pro ἱαδόν, ab αἰδω *canto*. Metri causa abjicitur augmentum: in prosa αἰδω. f. αἰσω. p. ἦκα. ε. 660. §. 1.
- Ἀΐρα, a. 1. act. inf. ab αἶρω *tollo*. f. αἶρω. a. 1. ἦρα. hinc αἶρας. a. 1. part. act. αἰρόμενα, plur. part. præf. f. g. ε. 759. 538.
- Ἀσπετα, acc. sing. ab ἀσπής, ἶος, ὅ, ἦ, *durus, asper*. Th. ἄκω, *cedo*, f. ζω. §. 166.
- Ἀέκητι, *non invito*, adverb. ab αἶκων *invitus*. Th. ἐκὼν, ὄντος, ὅ, *spontaneus*. §. 529.
- Ἀείσατε. 2. pl. a. 1. act. imperat. ab αἰδω, f. σω. p. κα. *canto*. §. 965.
- Ἀέθη, dat. sing. ab αἶθα, ἦς, ἦ, *turbo, procella*, ex αἶω *spiro* & αἶλέω *convolvō*. §. 874.
- Ἀεθῶ, nomen mul. q. d. *procellosa*. §. 267.
- Ἀεναόντων, gen. pl. in nom. αἰναίων, ὄντος, *perpetuus fluens*. alii legunt αἰναίων, ὄντος. ex αἰ *semper* & ναίω, *fluo*. Th. ναίω, *habito*. ε. 548.
- Ἀενάε, genit. g. f. ab αἰένος, *perennis*. Poët. pro αἰένος, ex αἰ *semper* & ναίω *fluo*. αἰναίων. gen. pl. ε. 593.
- Ἀέντων, gen. pl. part. præf. activi, ab αἶμαι *flo*, ad formam τειθεῖς, ἔντος. Sed quia est ab αἶω, potius juxta ἱσημι esset declinandum. Notetur ergo hæc exceptio. ε. 623.
- Ἀέζα, 3. præf. ab αἰέζω *auggeo*, pro quo in prosa αὐξάνω

αὐζάνω & αὐζώ. f. ἦσω.
p. ἠύζηκα. ε. 6. αἰζομαι,
η, εταμ, pass. αἰζετο. im-
perf. αἰζομένοι. gen. Ion.
part. præf. ε. 6. 771. 9.
195. 444.

*Αεργός, ε, δ. iners. αεργῶ,
dativ. hinc αεργία, inertia,
Ionice, pro αεργία, ας, ἡ,
pigrity. ab αεργός, pro
quo in prosa αργός. Th.
ἔργον, opus. Prosa di-
citur quasi profusa; ora-
tio vero ligata, quæ cer-
tis numeris astricta est.
quale est poëma. ε. 301.
309. 310.

*Αερισπότης, nom. pl. alte
volantes. Epitheton
cygnorum, compositum
ex αἶρω, in altum tollo,
& πέτομαι, volo. decli-
natur duobus modis.
αερισπότης, ε, δ. prim.
simplic. & in quinta sim-
plicium, αερισπότης, ητος,
δ, in aere suspensus. α.
316. ε. 775.

*Αεσίφρων, acc. sing. stoli-
dum. ε. 313. a nominati-
vo αεσίφρων, ονος, δ, ἡ. ex
ἄω, flo, & φρήν, ενδς, ἡ,
mens. qui ventosa mente
præditus, inconstans &
temerarius est, & proin-
de stultus. hinc αεσιφρο-
σύνησιν, dat. pl. Ionic. pro
αεσιφροσύνης. ab αεσιφρο-

σύνη, stultitia. 9. 502.

*Αζαλέοιο. α. 153. Genitivus
Ion. pro αζαλίε, ab αζα-
λέος, ε, δ, aridus, torri-
dus. Thema est ἄζω tor-
refacio, arefacio.

*Αζα. 3. perf. præf. verbi
ἄζω, sicco. ε. 585. α. 397.

*Αζηται, præf. sub. tristetur,
ab ἄζομαι, proprie exa-
resco: per metaph. cura
ἔμμεννε conficior. α.
585. 9. 99.

*Αζώ, cum aspero spiritu,
veneror. αἰζομαι. unde
αἰζόμενος. 9. 532.

*Αζωσι, pl. num. discincti,
scil. ut eo sint expedi-
tiores: ex α privat. &
ζωσις, cinctus, quod est
α ζωννύω vel ζώννυμι, cin-
go, in fut. ζώσω, in præf.
ἔζωκα. in passivo præf.
ἔζωμαι vel ἔζωσμαι. in 3.
sing. ἔζωσται. hinc est
ζωσις, cinctus, ζωσις, ἡ,
ἡρος, δ, cingulum, bal-
theus. ε. 343.

*Αηδόνα, acc. sing. ab αηδών,
όνος, ἡ, luscinia ab αἰδω
cano, pro quo in prosa
ἄδω. ε. 201.

*Αη3' pro ἄητε, spirabat,
imperfect. abjecto ο μι-
κρῶ per apostrophum,
& τ mutato in 9, propter
seq. aspiratam. Them.
est ἄω flo. f. ἦσω. unde
for-

formatur ἄημι & pass.
ἄημαι. α. 8.

Ἄηρ, αἴρος, ὁ, aer, ab ἄω in
f. g. significat caliginem.
ε. 547.

Ἄησι, 3. singul. ab ἄημι flo.
hinc αἶσι, flant. 3. plur.
ut ἴσημι, ἰσαῖσι. Th. ἄω.
flo. ε. 514. 9. 875.

Ἄητας, accus. plur. a sing.
αἴτη, ης, ἡ, flatus. in
nom. pl. αἴται, flamina.
Th. ἄω. flo. ε. 619. 643.
673.

Ἀθάναται, pl. num. f. g. 9.
968. Græci non dicunt
ἄθνητες, sed ἀθάνατος, ὁ
καὶ ἡ, ex α negativo &
θόνατος. Sic in Nov. Test.
αἰώνιος, & ὁ, ἡ, & αἰώνιος in
fig. αἰωνία. Regula. Adje-
ctiva composita, nec non
quandoq; derivata, sunt
generis communis. Ἀθα-
νάτης, pro ἀθανάταις, Ion.
ε. 62. & ἀθανάτοιο, pro
ἀθανάτης, ut & ἀθανάτοι-
σιν, dat. pl. Ion. pro ἀθα-
νάτοις. ε. 307.

Ἀθέσφατος, &, ineffabilis.
compositum ex α privati-
vo & θέσφατος pro
θεόσφατος, a Deo pro-
nunciatus: prout dici-
mus θεόσδοτος, divinitus
datus. ἀθέσφατος etiam
idem quod nefandus:
sed sæpius in bonam

partem accipitur, & tum
α non est privativum,
sed intensivum, ut ε. 660.
ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον
αἰεῖν, docuerunt divi-
num carmen canere. ε.
660. ex φατός dicendus,
hoc a φάω, dico. idem
quod φημί. 9. 830.

Ἀθηναίη, ης, ἡ. Minerva. Di-
citur etiam Ἀθήνη, quasi
ἀθήλη, ex α priv. & θηλή,
papilla, mamma apex,
quod Minerva prognata
ex cerebro Jovis, (uti
fabulantur) non fuerit
alita aliorum more. Ἀ-
θήναι, ὧν, αἱ, Athenæ,
acceperunt nomen a Mi-
nervæ fictitii hujus ido-
li æde & cultu. Ἀθήναι
alio nomine Ἀκτὴ, ἥς, ἡ,
litus, quod in litore ma-
ris fuerit condita, unde
πολλῆτις Ἀττικὴ (pro Ἀκ-
τικὴ) civis Attica. α. 126.
ε. 428.

Ἀθλ', pl. num. pro ἄθλα,
a singul. ἄθλον, &, τὸ,
præmium certaminis, sed
ἄθλος, &, ὁ, est ipsum cer-
tamen. Vide supra ἄε-
θλος, &, ὁ. ε. 754. 9. 800.

Ἀθόλωτος, &, illimis, limpi-
dus. ex α priv. θαλός, ὅ,
ὁ, limus, fæx, sordes,
unde est θολώω turbo:
θολωτός turbatus. ε. 593.

Ἀθρόος,

Ἀθροῦς, *α, ὁ. confectus*, in unum collectus. *α. 246.*

Αἰ art. præposit. ab *ἡ*, hæc, *ὁ, τὸ. ε. 36. 767.*

Αἷ, artic. postp. ab *ἡ, ὁ, ἄ*, quæ, qui, quod. *9. 268.*

Αἶακς, genit. ab *Αἶακος, ἄ, ὁ.* Æacus. ab *Αἶαξ, Ἀἶανος, ὁ*, vel *Αἶας, Αἶαντος, ὁ*, quæ idem significant, nomen Herois. *Ajax. 9. 1005.*

Αἶαν, pro *γαῖαν*, terram, Poëtice, a *γαῖα*, seu *γαίη*, *ἡ. ε. 124. 253.*

Αἶγα, acc. ab *Αἶξ, αἶγος, ὁ, ἡ*, caper, capra. *ε. 514. α. 407.*

Αἶγείδην, acc. a nominativo, *Αἶγείδης, α, ὁ*, ab *Αἶγεύς, ἑός, ὁ*, nomen viri. *Αἶγείδης* ergo est patronymicum, sicut a *Πηλεὺς* dicitur *Πηλείδης. α. 182.*

Αἶγασροι, pl. nom. a sing. *Αἶγασρος, α, ἡ*, populus nigra. Alii etiam vertunt *alnum. ἀπὸ τῆς ἰγέρσεως. α. 377.*

Αἶγιδ, acc. sing. *αἶγίδα*. per apostrophum = abjicitur. ab *αἶγίς, ἰδος, ἡ*, pellis caprina, munimentum pectoris. Alii putant scutum fuisse pelle ista obductum. Th. *αἶξ, αἶγος, ὁ, ἡ*, caper vel capra. *α. 344. 444.*

Αἰγίοχοιο, gen. Ionic. pro *αἰγίοχῃ*, a nominativo *αἰγίοχος, α, ὁ*. epitheton Jovis, sic dictus, quod generatus, in Creta nutritus fuerit a capra. (*ὄχῃ* sonat alimentum) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat. *ε. 481. 659. α. 322. 9. 13. 1021.*

Αἰγυπιοί, ab *αἰγυπιός, ἄ, ὁ*, vultur, avis prædatrix & rapax, a *γύψ, γυπός, ὁ*, vultur. *α. 405.*

Αἰ δ', sunt duæ voces, *αἰ*, est art. præpositus, *δ'* per apostr. pro *δὲ vero. ε. 821.*

Ἀΐδαο, Genitivus Æolicus pro *αἰδῷ*, a nominativo *αἰδῆς, α, ὁ*, orcus, inferni. q. d. *αἰδῆς, ἡ ἑός, ὁ*, obscurus. ex *α* non, & *εἶδω* video. *ε. 152. 9. 455.*

Αἰδέ, a nominativo *ᾧδε, ἡδε, ᾧδε. α. 280. 300.*

Ἀίδες, obscurum, adject. generis neutrius, ab *αἰδῆς, ἑός*. Th. *εἶδω*, video, f. *ᾔσομαι, α. 2. ἔδον, & ἴδον. α. 477.*

Ἀΐδεω, Genit. Ionicus pro *αἰδῷ* ab *αἰδῆς, α, ὁ*, infernus. in prosa dicitur, *ἡδῆς, α*, orcus, tartarus. *9. 311. 768. 850.*

Ἀΐδηλα,

Ἀἰθήλα, acc. pl. arcana, ab
αἰθέλος tenebricosus. Th.
αἰθέης, &, εἰ, infernus. ε.
754.

Ἀἰδίων, ab αἰδῖος, perpetuus.
Th. αἰῖ *semper*. α. 310.

Ἀιδῆς, dat. pl. Ionic. pro
αἰδναῖς, ab αἰδνός, ἡ, ὄν,
tenebricosus, ab αἶδω, vi-
deo. §. 860.

Αἰδοῖ, dat. sing. reverentia,
ab αἰδῶ, ἴος, ἡ, pudor. §.
92. hinc

Αἰδοῖς, τὰ. pudenda. α. 354.
ε. 731.

Αἰδοίη, ης, ἡ. veneranda. ε.
71. αἰδοίοισι. dat. pl. Ion.
Th. αἰδώς, ὅος, ἡ. pudor.
ε. 255. §. 80.

Ἀιδός, gen. sing. ab αἶς, αἰδός.
ὁ. orcus idem quod αἰδέης,
&, ὁ, vide supra αἰδός δε,
adorcum. Subintelligi-
tur δόμον. α. 151. 254.

Ἀιδρεῖσι. η. 683. dat. pl. Ion.
pro αἰδρεῖαις, ab αἰδρεῖα, ἡ,
inscitia ab ἰδρεῖς, εως, ὁ καὶ
ἡ, sciens. Th. ἴσῃμι, scio.
hinc

Ἀιδρεῖς, ignarus. vide Th.
ἴσῃμι scio. α. 410.

Αἰδῶ, pudorem. acc. sing.
αἰδῶα, αἰδῶ, ab αἰδώς, pu-
dor. ε. 322.

Αἰδωνεύς, ἴος, εἰ. idem quod
αἰδέης, &, ὁ. Pluto. §. 913.

Αἰδώς, pudor. ex α priv. &

αἶδω video. quorum nos
pudet, ea non aspici-
mus. ε. 190. 198. 315.

Αἰαγενεαίων. §. 893. *sempi-
ternarium*. gen. pl. Æol.
pro αἰαγενεῶν. ab αἰα-
γενέτης, &, ὁ, sempiter-
nus. ab αἰῖ, *semper*, &
γείνομαι, nascor. §. 893.

Αἰῖ pro αἰῖ, *semper* Poëti-
ce, & αἰέν. ε. 114. & 296.
§. 21. &c.

Αἰῖ ναόντων, ex αἰῖ *semper*,
poët. pro αἰῖ, & νάω,
fluo. ε. 548.

Αἰετὸν, aquilam, pro αἰετὸν
metri causa, αἰετός, &, ὁ
§. 523.

Αἰζήιος, juvenilis, ab αἰζήος,
&, ὁ. juvenis, q. d. αἰ-
ζέων, *semper fervens*. α.
408. ε. 493.

Αἰζήων, juvenum, gen. pl.
ab αἰζήος, &, ὁ. pro quo
& αἰζήος, juvenis. §. 863.

Αἰήταο, Æolice pro Αἰήτα,
ab Αἰήτης, &, ὁ. nomen vi-
ri. §. 992.

Αἰῇ dat. Ion. ab αἶα, pro
γαῖα, terra. α. 153.

Αἰήτης, Αἰήτα, Αἰήτην. Vi-
de Αἰήταο. §. 958. 994.

Αἰῖ, quæ, pro αἰτε quæque.
ab ὁ, ἡ, ὁ. articuli postp.
§. 2.

Αἰθέρ, ἔρος, αἰθέρι, ὁ. æther.
ε. 18. §. 124.

Αἰθίο-

Αἰθίοπων, gen. pl. ab **Αἰθίοψ**,
οπος, ὁ, Æthiops. q. d.
αἰθῶν τὴν ὄψιν, ab ὤψ,
vultus. Th. ὄπτομαι, vi-
deo, & αἰθῶ, uro. imp.
ἦθον, ardebant. §. 985.

Αἰθομένοιο, ardentis, præf.
part. gen. Ion. ab αἰθῶ,
ardeo, αἰθομένοισι, αἰθο-
μένων, num. pl. part.
præf. ε. 753. α. 60. 275.

Αἰθόπα, acc. sing. ab αἰθόψ,
οπος, ὁ, καὶ ἦ, niger ab
αἰθῶ, uro, & ὤψ, vultus.
Th. ὄπτομαι, f. ὄφομαι, p.
ῶμαι. ε. 36.

Αἰθῶνι, dat. ab αἰθῶν, **ωνος**,
ὁ, niger. Th. αἰθῶ, uro.
ε. 741.

Αἶκ', pro αἶκε. Dorice pro
αἶ μὲν. αἶκε δύνησαι, si qui-
dem possis. ε. 207. 348.

Αἶμα, αἶμ', pro αἶμα, **τος**,
τὸ, sanguis. α. 174. 159.
252. 256.

Αἱματόεσσα, cruenta. pl.
num. ab αἱματόας, **έσσα**,
έν. Th. est αἶμα, **ατος**,
τὸ, sanguis. §. 183. α. 384.

Αἱμυλίοισι, dat. pl. Ion.
αἱμύλος, ὁ καὶ ἦ, blandus.
αἱμύλιος idem. ε. 78.
Thema αἱμύλλω. ε. 372.
§. 890.

Αἶνα, pl. f. g. αἶνος **gravis**.
differt ab αἶνος **laus**, ac-
centu. ε. 800.

Αἶνα, laudat, ab αἶνέω, lau-
do. f. ἦσω vel ἔσω. p. ἦνε-
κα. aor. i. ἦνεσα. aor. i.
imperat. αἶνεσον. Th.
αἶνος, ε, ὁ, **laus**. ε. 822.

Αἶνείας, ε, ο, Æneas. §. 1008.

Αἶνημ', pro αἶνημι, **proho**,
& hoc pro αἶνέω, **laudo**.
f. ἔσω, vel ἦσω. p. **εκα**.
Th. αἶνος, **laus**. ε. 681.

Αἶνον, acc. fabulam, ab
αἶνος, ε, ὁ. ε. 200. α. 227.

Αἶνη, gravis, a masculino,
αἶνος, ἦ, ὄν, **gravis**, hor-
ribilis. ε. 160. hinc αἶνα-
τάτω, dat. sing. superl.
α. 397. §. 852.

Αἶνυτο, 3. sing. imp. medii, a
Th. αἶνυμαι, **capio**. α. 41.

Αἰολίδα, acc. singul. ab
Αἰολίς, **ίδος**, nomen re-
gionis, ab αἰόλος, ε, ὁ, **va-**
rius. hinc, αἰόλλω, **vario**.
ε. 634.

Αἰόλλοντα, mutant colo-
rem. 3. pl. ind. præf. pass.
ab αἰόλλω. **vario**. f. λῶ.
p. **κα**. αἰόλος, ε, ὁ, **varius**.
α. 399.

Αἰπόλιον, ε, τὸ. grex capra-
rum, ab αἰπόλος, ε, ὁ,
caprarius. περὶ τὰς αἶγας
πολῶν. Th. πολέω **verso**,
proprie qui versatur cir-
ca capras. Nam αἶ prima
syllaba est ex αἶξ, αἶγος,
ἦ, **capra**. §. 446.

Αἰπύν,

Αἰπὺν, acc. sing. ab αἰπύς, εὐς, ὅ, *altus*. f. ἡ αἰπεῖα, τὸ αἰπύ. ε. 83. θ. 589. 682.
Αἰεῖν, *ceperit*. 3. sing. præf. act. subj. ab αἰρέω *capio*. f. ἦσω. p. κα. α. 2. ἔλλον. ε. 616.

Αἰς, *quibus*, dat. plur. ab αἶς, quæ. θ. 215.

Αἶσα, ἡ, *parca fors*, it. *fatum*, *officium*, quasi αἰ ἴση, *semper aqualis*. θ. 422. ε. 576.

Αἰσηπός, nomen fluvii. θ. 342.

Αἰσιμον, αἰσιμος, α, ὅ, *fatalis*, ab αἶσα *fatum*: item quod μόρσιμος, α μόρος, α, ε. α. 336.

Αἰσονίδης, Filius Æsonis, cognomen viri. θ. 993. 999.

Αἶσσοντο, 3. plur. imperf. med. a verbo αἶσσω, *impetu feror*, *agitor*. f. ζω. p. χα. θ. 150. 671.

Αἰσχεσιν, dat. pl. ab αἰσχος, εὐς, τὸ, *turpitudine*. ex α privat. & ἴσχω *contineo*. Qui se non continent, sunt turpes, ε. 209.

Αἶτ', ε. 92. αἶτε. θ. 218. 220.

Αἶτῃς, 2. person. subj. ab αἰτέω. peto. f. ἦσω. p. ἦτηκα. ε. 406.

Αἶχμη, ῆς, ἡ, *cuspis*, die *Epige*. αἶχμης, dat. pl.

Ion. pro αἶχμαῖς. α. 289. 193.

Αἶχμητῶν, gen. pl. Æolice pro αἶχμητῶν, ab αἶχμητής, ῆς, ὅ, *bellator*. Th. αἶχμη, ἡ, *cuspis*. α. 178.

Αἶψ' pro αἶψα, *celeriter*. α. 370. ε. 45.

Αἶψηροκέλευθον, epitheton Boreæ. αἶψηροκέλευθος, α, ὅ, ἡ, *celeriter viam conficiens*. ex αἶψης *velox*. Th. αἶψα cito & κέλευθος, α, ἡ, *via*. θ. 379.

Ἀἶων, præf. part. verbum Poëticum. ab αἶω, *audio*. ε. 9.

Αἰῶνις, gen. sing. ab αἰών, ὦνος, ἑ, *ævum*. item in f. g. ἡ αἰὼν *vita*. α. 331.

Ἀκάμαντι, dat. sing. ab ἀκάμας, αντος, ἑ, *indefessus*. compositum ex α privativo, & κάμνω *defatigor*. f. καμῶ, p. κέκμηκα. α. 2. ἔκαμον. θ. 956.

Ἀκάματος. θ. 824. α, ἑ, ἡ, *indefessus*. ἀκαμάτης pro ἀκαμάτης, gen. Ion. ἀκαμάτησι, dat. pl. Ionice f. g. Th. κάμνος. θ. 566. 747.

Ἀκάη, nomen mulieris, ab ἀκάω, ασινο. Th. ακή, ῆς, ἡ, *cuspis*. θ. 356.

Ἀκκχῆ-

**Ἀναχήμενος*, ex animo dolens, præsens med. part. ab ἀνάχημι pro ἀναχέω, tristitia afficio. Th. ἄχος, εὐς, τὸ, dolor. §. 99.

**Ἀναχαιένον*, acutum, part. præt. pass. ab ἀναχέω αἰτιο. ἀναχήμενος pro ἡναχημένος, augmento abjecto & syncope facta ἀναχήμενος. Th. ἀκὴ, ἥς, ἥ, cuspis, vel ἄχος, εὐς, dolor. α. 135.

**Ἀνάχων*, animo mæstus. ab ἀνάχω, dolore afficio, ex Th. ἄχος, εὐς, τὸ, dolor. §. 868.

**Ἀκηδής*, εὐς, ὁ καὶ ἥ, negligens, ex α privat. & κῆδος, εὐς, τὸ, cura. §. 489. ἀκηδέα, acc. sing. ε. 112. §. 61.

**Ἀκήριοι*, pl. sine sorte. ex α priv. & κῆρ, κηρὸς, ἥ, fors, fatum. ε. 821.

**Ἀκίνητοις*, dat. pl. Ion. ab ἀκίνητος, qui non movetur. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed corporibus mortuorum concedenda quies. Th. κινέω, ᾧ, f. ἥσω, moveo. ε. 748.

**Ἀκνώτατοι*, firmissimæ, pl. num. & superl. grad. ab ἄκιος, incorruptus, ex α privat. & κίς, κίος, ὁ,

vermis, qui in ligno oritur illudque rodit. Vide supra ἀδνηκτοτάτη. §. 433.

**Ἀκμων*, ορος, ὁ, incus. Th. κάμνω, q. d. ἀκάμνων, quod nullis ictibus defatigetur. §. 722.

**Ἀκοίτην*, accus. ab ἀκοίτης, ε, ὁ, maritus. α. 9. ἀκοίτην, ab ἀκοίτης, ιος, ἥ, marita. ex α quod est non privat. sed conjunctiv. ab ἅμα, simul, una, & κοίτη, ἥς, ἥ, lectus, a κᾶμαι, jaceo, cubo. ε. 798. §. 410. 911.

**Ἀκόρητος*, apud Poëtas idem quod ἀκόρετος, insatiabilis, cum gen. ex privativa part. α, & κορητός. a κορέω, pro quo etiam dicitur κορένυμι, ὕω, fatio. α. 346. 433. 459.

**Ἀκσε*, audi, præf. imperat. ἀκέσαις, 2. sing. aor. i. act. opt. audiveris. ε. 211. 719.

**Ἀκέσαντες*, pl. num. a. i. part. verbi ἀκέω, audio. f. σω. p. κα. p. m. ἥκουα & Att. ἀκήπουα. §. 665.

**Ἀκρη*, Ion. pro ἄκρα, summa. neut. ἄκρον, ἀκρότατον, in superl. ε. 231. 679. α. 33. §. 7. 62.

**Ἀκρετος*, ε, ὁ καὶ ἥ, anceps, dubium. Th. κρίνω, se- cerno, judico. α. 311.

²Ακρονέφαιος, *vespertinus*. comp. ex ἄκρος, α, ον, *summus*, & κνέφας, ατος, τὸ, *caligo*, item *crepusculum*. ε. 565.

³Ακταίη, nomen proprium mulieris. §. 249.

⁴Ακτὴ, *litus*. ἀκταῖς dat. pl. *litoribus*, ab ἄγω, *frango*, quod ibi fluctus frangantur, & ἀκτὴν, *munus*, *donum*. ε. 32. 464. quod Junius & Constantinus derivant ab ἀκτῆς, ὅ, *cibus*.

⁵Απτίνεσσι, dat. pl. *Poëticus*, ab ἀκτὶν, ἴνος, ἥ, *radius solis*. ab ἄγνυμι *frango*, *radiorum solarium* est *refractio*. §. 760.

⁶Ἄλ, accus. sing. *mare*, ἡ ἄλς, *mare*: ὁ ἄλς, *sal*. solo genere differunt. §. 791.

⁷Ἄλαδ' pro ἄλαδι, *ad mare*. δὲ postpositum accusativo, valet *ad* ε. 629. 755.

⁸Ἀλάληται, *errant*, 3. sing. verbi passivi, a verbo ἀλάομαι, ὤμαι, *vagor*, *erro*, pro quo etiam dicitur ἄλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι in pass. ἀλάλημαι, σαι, ται. ε. 100.

⁹Ἀλαλητῶ, dat. sing. ab ἀλαλητὸς, ἔ, ὅ, *clamor militum*, dicentium ἀλα-

λη: Gallice *alarme*. Th. ἀλαλή, ἥς, ἡ, ἀλαλά. α. 382. differt ab ἀλάλητος, *inenarrabilis*.

¹⁰Ἀλαλκεν, *profigabat*, *arcebat*, imperf. Ion. ab ἀλάλκω. Th. ἀλκή, ἥς, ἡ, *robur*, *vires*. §. 527.

¹¹Ἀλασκοπιήν, *speculationem*, proprie *cæcam speculationem*. comp. ex ἀλαός, *cæcus*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, *circumspicio*, unde est σκοπή & σκοπιὰ, αῖς, ἡ, *specula*. §. 466.

¹²Ἀλαπαδνόν, *imbecillum*. ab ἀλαπάζω, *diripio*, *vasto*. Th. λαπάζω, & λαπάσσω, *evacuo*. ε. 435.

¹³Ἄλατος, ε, ὅ, καὶ ἡ, *gravis*, *non oblivioni tradendus*. Dorice, pro ἄλητος, ἀλήθω, f. σω. *lateo*. §. 467.

¹⁴Ἄλγε', pro ἄλγεα, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*, unde Latinorum *algeo*, *frigeo*. ε. 132. 198. 209.

¹⁵Ἀλγινόεντα, acc. sing. ab ἀλγινόεις, εντος, ὅ, *molestus*. Th. ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*, ἀλγινόισσαν, f. g. acc. §. 214. 226.

¹⁶Ἀλέα, ας, ἡ, Ionice ἀλέη, ης, ἡ, *calor*, seu *tempus*, qui est ex Sole. ἐπ' ἀλέα λέσχην. ε. 491.

¹⁷Ἀλέαθαι,

- Ἀλέαδαι, *vitare*. a. i. med. infin. pro ἀλεύσαδαι, pro quo ἀλεύαδαι & ἀλέαδαι, per geminam syncop. (sic Rom. 3. v. 15. ἐκχέαι pro ἐκχεῦσαι) ab ἀλέω *molo*, f. ἔσω, p. εκα. item *vito*, *caveo*. ε. 732. 444. 778. pro ἀλέω dicitur etiam ἀλεύω, itemque ἀλεείνω, *effugio*. ε. 826. est versus ultimus.
- Ἀλεγίζω, f. σω. p. κα. *curo*, ab ἀλέγω. hinc ἀλέγοντες. ε. 249. §. 171.
- Ἀλεείνω, *evito*. Vid. in ἀλέαδαι.
- Ἀλέην. Vide paulo ante ἀλέα
- Ἀλεξιάρη, *imprecationum expultrix*, ex ἀλέξω vel ἀλεξέω, *arceo*, *depello*, & ἀρά, ἄς, ἥ, *dira imprecatio*. est vox media, quæ modo in bonam partem accipitur & vertitur *precatio*, modo in malam, ut hic. ε. 462.
- Ἀλεφαρ, ατοι, τὸ, *pinguedo*. ἀλείφω. f. ψω. a. 2. ἥλιφον. §. 553.
- Ἀλεύαδαι. Vide paulo ἀλέδαι. ε. 503. 796.
- Ἀλευόμενοι, vid. in ἀλέαδαι. ε. 533.
- Ἀλεωρῆ, Ionice pro ἀλεωρά, ἄς, ἥ, *evitatio*. Th. ἀλέω, *vito*. ε. 402.
- Ἀληθεία, acc. sing. ab ἀλή-

θῆς, *verus*. hinc ἀληθείην, Ion. pro ἀλήθειαν. §. 28. ε. 766. 816.

Ἀλιάκμονα, acc. sing. ab ἀλικίμων, ονος, ὅ, *nomen fluvii*, ex ἄλς, ἁλός, ἥ, *mare*, & ἀκμή, ἥς, ἥ, *cuspis*, *vigor*, *incrementum*. §. 343.

Ἀλίαις, α, ὅ καὶ ἥ, *non desinens*. Th. λιάζω, f. σω. *agito*. §. 611.

Ἀλιεύς, ἑός, ὅ, *piscator*. proprie qui in mari piscatur. per synecd. spec. *piscator qui vis*. Th. ἄλς, ἁλός, ἥ, *mare*. α. 214.

Ἀλιμήδη, nom. mul. q. d. *quæ curat mare*. ex ἄλς, ἁλός, ἥ, *mare*, & μῆδος, εος, τὸ, *cura*. §. 255.

Ἀλίσιον, Poëtice, pro ἁλίς, ex ἁλῖος, *marinus*. Thema ἁλς. §. 1003.

Ἀλιτημένον, part. præter. pass. Ion. ab ἀλιτέω, *pecco*. α. 91.

Ἀλιτραίνεται, 3. præter. pass. *male agit*. ab ἀλιτραίνω, *pecco*, quod est ab ἀλιτρός, *peccator*. Th. est ἀλιτέω, *pecco*. f. ἥσω. vel ἀλείτω, *cujus* aor. 2. ἥλιτον. ε. 239. & 328.

Ἀλκαίσιον, Ion. pro Ἀλκαίς, ab Ἀλκαῖος, α, ὅ, *nomen viri*. Th. est ἀλκή τοῦ βιου. α. 26.

- Ἀλκείδαο, pro Ἀλκείδης, Æolice, a nominativo Ἀλκείδης, ε, ὅ, nomen viri ab ἀλκή, robur. α. 112.
- Ἀλκιμος, ε, ὅ, καὶ ἦ, robustus, fortis. Th. ἀλκή, ἦ, ἦ, robur. α. 320. §. 526.
- Ἀλκμήνη, nomen fœminæ. q. d. robur Luna. Luna singulares habet influxus in fœminam, nec non in Oceanum, qui est quasi mundi uterus. α. 3. 467. §. 526. 950.
- Ἀλκτῆρα, acc. sing. ab ἀλκτῆρ, ἥρος, ὅ, defensor. propugnator. Th. ἄλκω, ab ἀλκή, unde ἀλάλκω profligo. α. 29. 128. §. 657.
- Ἄλλ', pro ἄλλα. ε. 11. 15. 35. §. 98. &c.
- Ἄλλα, nom. pl. ab ἄλλη, alia. ε. 821. §. 363. 872.
- Ἀλλάων, aliarum pro ἄλων, Æolice. α. 260. ἄλλην. α. 28. ἄλλη. ε. 260.
- Ἀλλήλων, gen. pl. ε. 134. ἀλλήλοισιν dat. pl. Ion. pro ἐν ἀλλήλοις inter se. α. 347. 379. ἀλλήλας acc. pl. α. 375. 262. Flectitur tantum per Genitivum, Dativum & Acc. pluralem, idque in tribus generibus. ε. 134. 249. 276.
- Ἄλλο. ε. 142. 156. ἄλλοι. §. 147. ἄλλον. ε. 406. 711.
- Ἀλλοίην, acc. ab ἄλλος. ε. 822.
- Ἀλλοῖος, ε, ὅ, diversus. ab ἄλλος, alius. ε. 481.
- Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius, α, id. ε. 339. 443.
- Ἄλλοτε, interdum, alias. adv. ε. 243. 723.
- Ἀλλότριος, ε, ὅ. Th. est ἄλλος, alienus, non proprius. ε. 34. §. 599.
- Ἀλμυρός, ε, ὅ, salus. epitheton Oceani. Th. ἄλς, ἄλος, ἦ, mare. §. 107. 964.
- Ἀλοχος, ε, ἦ, uxor. ἀλόχῳ, dat. α. 87. ex α conjunctivo, quod est ex ἄμα, & λέχος, εος, τὸ, lectus, quod sit in eodem lecto cum marito. §. 886. ε. 327.
- Ἄλσος, εος, τὸ, lucus. ex ἄλλομαι salio, quod arbores veluti e terra proflant. α. 70. 99.
- Ἀλυκτοπέδησι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκτοπέδη, vinculum indissolubile, q. d. ἄλυκτος πέδη, indissolubilis pedica. ἄλυκτος, metri causa; pro ἄλυτος, ex α privat. & λίω, dissolve. §. 521.
- Ἀλύξται, vitabit, fugiet. fut. i. med. ab ἀλύσσω, vita f. ξω. Th. est ἀλέω, molo, item vivo. ε. 361.
- Ἀλφειον, ab Ἀλφειος, ε, ὅ, nomen fluvii. §. 338.
- Ἀλφειῶν.

Ἀλφειῶν, dat. pl. Poëtice
& Ionice pro ἀλφειᾶν,
ab ἀλφειῆς, ε, ὅ, inventor.
ab ἀλφείω, invenio. Th.
ἄλφα primæ alphabeti
Græci literæ nomen. ε.
82. α. 29. §. 512.

Ἀλωή, ἥς, ἡ. Th. ἄλως, ω, ἡ,
area. Spiritus mutatur in
ortu. ε. 597. α. 291.

* Ἀμ' pro ἅμα, una, cum.
Dat. ἅμα βροντῇ cum toni-
tru. §. 80. 268. 691. ε. 217.
α. 23. ἄμυδις Æolice pro
ἄμυδης, idem quod ἅμα,
simul. §. 689.

Ἀμαιμάκετοιο, indomitæ.
ἀμαιμάκετος, ε, ὅ, ex α in-
tensivo, quod est ex ἄγαν,
valde, & μαιμάω, vehe-
menter cupio, impetu
feror. qui animo est in
prælia admodum pronus.
ἀμαιμάκετον πῦρ. Th.
μάω, cupio. α. 207. §. 319.

Ἀμαζα, ἥς, ἡ, currus, plau-
strum, quasi dicas ἅμα
ἄξονι, cum axe. ε. 424.

Ἀμαξαν, pro ἅμαξαν, Æolic.
ε. 451. 690.

Ἀμάρτη, peccaverit. 3. sing.
a. 2. act. sub. ab ἀμαρτάν-
ω, pecco. f. ἀμαρτήσω. p.
ἡμάρτηκα. a. 2. ἡμαρτον.
ex α priv. & μάρπτω, af-
sequor. §. 222.

Ἀμαρτίνοος, cujus mens est

prava, ex ἀμαρτάνω pec-
co, & νόος, ἤς, mens. qui
mente peccat. §. 511.

Ἀμαρύσσει, imperf. pro ἡμά-
ρυσσει, splendebat, verbi
ἀμαρύσσω, f. ξω, fulgeo,
splendo ex α ἐπιτατικῷ
& μαίρω, splendo. §. 817.

Ἀμαῖσαι, præf. infinitivi
medii, metere. Th. est
ἀμαίω, ῶ, f. ἡσω, meto. Me-
tere instar formicæ, ni-
hil aliud est, quam col-
ligere, comportare. Est
assiduitatis magistra.
Prov. 6. ε. 776. 390. 773.

Ἀμαυροτέρη, Ionice pro
ἀμαυροτέρα. obscurior ab
ἀμαυρός, ἄ, ὄν, obscurus,
ex α priv. & μαίρω, splen-
deo. ε. 282.

Ἀμαυρωθεῖη, intereant, a. 1.
opt. pass. verbi ἀμαυρόω,
ῶ. obfusco, obscuro. Th.
ἀμαυρός, ἄ, ὄ, obscurus.
ε. 691.

Ἀμβατος pro ἀναβάτος, scan-
sibilis, pervius. sic ἀμβάλω,
pro ἀναβάλω. Th. est βαί-
νω, eo. f. βήσομαι. a. 2.
ἔβην. ε. 679.

Ἀμβολιεργός, ε, ὅ, dilator
operum. ex ἀναβάλλομαι,
differo, procrastino. μη-
δὲν ἀναβάλλόμενος, & ἔρ-
γον, ε, τό, opus. ε. 411.

**Ἀμβροσίη*, dat. sing. Ion. pro *ἄμβροσία*. *ἄμβρόσιος* immortalis, ex α priv. & *βροτός*, ἄ, ὁ, *mortalis*. κατ' ἐπένθεσιν τῇ μὺ καὶ τροπὴν τῇ ταῦ αἰς σίγμα. ῥ. 69. 796.

**Ἀμβροτος*, α, immortalis, pro ἄβροτος. Th. *βροτός*, *mortalis*. ῥ. 43.

**Ἀμέγατος*, *ardua* invidia carens. Th. *μεγαίρω*, in-video. ῥ. 666.

**Ἀμαδόμενος*, præf. part. *respondens*, *ἀμαδόμεναι*, *mutantes*. ab *ἀμαίω*. f. *ψω. commuto*. In dialogis verba commutamus. construi solet cum Acc. α. 117. ῥ. 654. 749.

**Ἀμαλίκτων*, gen. pl. ab *ἀμαίλιτος*, α, ὁ καὶ ὅ, *asper*, *durus*. Th. *μαλίσσω*, *melitum* reddo. ῥ. 659.

**Ἀμεινον*, *melius*, *comparativus* ab *ἀγαθός*, *bonus*. ε. 312. 700. Cæteroquin *ἀμείνων* ex α *epitativo* & *μένος* *robur*: sic *ἀραίων* est ex ἄρης. *ἀμείνονα*, *ἀμείνω*, acc. sing. m. g. α. 51. ε. 19. 292. 318. 283. Vide *ἀγαθός*.

**Ἀμελῶσω*, 3. pl. sub. *negligant*. ab *ἀμελέω*, *negligo*. hinc *ἀμελής*, ex α priv. & *μέλει*, *curæ* est. ε. 398.

**Ἀμέρση*, 2. sing. a. i. act. subj. a verbo *ἀμέρδω*, *privo*. f. *σω. ἔμερδε* pro *ἡμερδε* *imperfecti*. Ionic. Th. *μέρδω*, *σω*, *privo*. α. 331. ῥ. 698.

**Ἀμηχανίη*, Ionice pro *ἀμηχανία*, *difficultas*, ab *ἀμήχανος*, *minime cautus*, *perplexus*. ex α priv. & *μηχανή*, *machina*. *ἀμήχανον*, *inexplicabile*. ε. 494. 83. ῥ. 295. 310.

**Ἀμησας*, f. i. ind. ab *ἀμάω*, *meto*. Vide paulo ante *ἀμαῖδα*. ε. 478.

**Ἀμητός*, ἄ, ὁ, *messis tempus*: sed ἄμητος, α, ὁ, *messis*, ab *ἀμάω* *meto*. ε. 382. 573.

**Ἀμμες*, pro ἡμεῖς, *Æolice*, *nos*. ab *ἐγώ*, *ego*. α. 87.

**Ἀμμέσον*, pro ἀνά μέσον, *in medio*. α. 209.

**Ἀμοιβήν*, *talionem*, *proprie mutationem*. ab *ἀμαίω*, *muto*. f. *ψω. præf. med. ἡμοίβα*. ε. 331.

**Ἀμολγαίη*, *laetitia*. ab *ἀμέλω* f. *ζω. mulgeo*, ich *mele* fe. *ἀμολγός*, ἄ, ὁ, *tempus*, quo mulgentur vaccæ. ε. 588.

**Ἀμοτον*, adv. *insatiabiliter*, *incessanter*, ex α priv. & *μοτός*, ἄ, ὁ, *linteum carptum*, quod vulneribus inditur. α. 361.

**Ἀμ-*

***Ἀμπαυμα**, *solatium*. pro
ἀνάπαυμα, ατος, n. g. ab
ἀναπαύομαι, quiesco. Th.
παύω, finio, cesso. α. 2.
ἔπαον. §. 55.

***Ἀμπέλαγος**, *per pelagium*,
per syncop. pro ἀνά πέλα-
γος. Δύλασσα, mare. sed
πέλαγος, εος, τὸ, maris
profunditas. §. 190.

***Ἀμπυκίδην**, acc. a nomina-
tivo ἀμπυκίδης, ε, ὁ, Ἀμ-
pyci filius.

***Ἀμπυκος**, ε, ὁ, nomen viri,
ab ἄμπυξ, υκος, ὁ, idem
quod τὸ κέλλυντρον, ca-
liendum, reticulum mu-
liebre. ab ἀμπέχω, cir-
cumdo. α. 181.

***Ἀμυδης**, Æolic. Adverb.
idem quod ἄμα, simul
cum. α. 345.

***Ἀμύμονα**, acc. sing. ab ἀμύ-
μων, ονος, ὁ, ἥ, irreprehen-
sibilis. idem quod ἀμώ-
μητος, ab Ἀμύμων, ονος, ὁ,
nom. viri. §. 654. & valet
idem, quod ἄμωμος, qui
nihil commisit τῆς μυ-
γαῖας, h. e. derisione di-
gnum. a μύζω, f. ζω, deri-
deo. Sic dicitur per syn-
copen τῆ γάμμα, pro
ἀμύμων. §. 264. α. 65. 112.

***Ἀμύνοντες**, præf. part. ab
ἀμύνω, juno. item arceo,
propello. f. τω. α. 1. ἤμυνα.
p. γκα. α. 240.

***Ἀμφ** pro ἀμφὶ idem quod
περί, circa. ε. 203. α. 128.
200.

***Ἀμφάγαπῶντες**, præf. part.
pl. num. ab ἀμφάγαπῶ.
ex ἀμφὶ & ἀγαπῶ, valide
diligo. ε. 58.

***Ἀμφαράβιζον**, imp. Ion. cir-
cumstrepabant. ab ἀμφά-
ραβίζω, circumstrepo.
compositum est ex ἀμφὶ
& ἀράβιζω, quod est a Th.
ἄραβος, ε, ὁ, strepitus. α.
64. alii legunt ἀμφαράρι-
ζον, ex ἀράριζω, quod eti-
am ab ἄραβος. ibid.

***Ἀμφεκάλυψε**, a. 1. act. ab ἀμ-
φικαλύπτω, circumtego.
ex ἀμφὶ circa, & καλύ-
πτω, tego, f. ψω, p. κα, α. 2.
ἐκάλυβον. ε. 165.

***Ἀμφεπε**, imperf. act. Ion.
verbi ἀμφίεπω, persequor,
foveo. Th. ἔπω, operor,
sequor. §. 696.

***Ἀμφὶ**, præpositio circa, per
τῆς. separatim circum
ε. 73. 539. α. 172.

***Ἀμφίς**, Adverb. ε. 699. cir-
cum, seorsim. §. 851.

***Ἀμφιβάλη**, aor. 2. med. subj.
ab ἀμφιβάλλω, circumji-
cio, circumdo. f. λῶ. p. βέ-
βληκα. α. 2. ἔβαλον. p. m. βέ-
βολα. Th. βέλλω, jacio.
ε. 543. ἀμφιβάλλει. ε. 785.

Ἀμφι. - βάλλ', α. 253. per
τμήσιν, βάλλ' pro ἑβάλλε.
Imperf. Ion. Th. βάλλω.
α. 254.

Ἀμφίβλητρον, s, τὸ, rete
quod a duobus utrimque
projicitur in aquam, ex
ἀμφι, circum, & βάλλω,
jacio. α. 215.

Ἀμφιγυῖαι, εντος, ὅ, utro-
que pede claudus. Vul-
cani epithetum, ex ἀμφι
utrimque, & γυῖν, s, τὸ,
membrum, qui claudicat
ex utroque pede. ἀμφο-
τέροις γυίοις ἢ ποσὶ χωλός.
ε. 70. α. 219. θ. 751. 945.

Ἀμφιδάμαντες, gen. ab Ἀμ-
φίδαμας, nomen viri. q.
d. qui utrinque domat.
ex ἀμφι & δαμαίω, do-
mo. ε. 652.

Ἀμφιδεδῆαι, est 3. singul.
plusquamperfecti medii,
a δαίω, divido, convivor,
scio, comburo. in a. 2.
act. ἑδάον. Hinc est præ-
med. δέδηα. Sicut a θάλλω
τέττηλα, a καίω κέκηα.
α. 62.

Ἀμφικαλύψη, 3. sing. a. 1.
act. subj. ab ἀμφικαλύ-
πτω. Th. καλύπτω, tego. f.
ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυβον.
ε. 553.

Ἀμφιλογίας, acc. plur. disce-
ptationes, quæ sunt ver-

bis ab ἀμφιλογία, ubi ex
utraque parte contendi-
tur, ex ἀμφι & λέγω, di-
co. θ. 229.

Ἀμφιπολεύω, f. εὐσω, obam-
bulo, comitor. Th. πο-
λέω, verso; pro quo Poë-
tica πολεύω, versor. ε. 801.

Ἀμφιρρύτω, dat. ab ἀμφιρρύ-
τος, circumfluis, ex ἀμ-
φι, & ῥύω, pro ῥέω, fluo. f.
εὐσω, p. ῥέρευκα. θ. 983.

Ἀμφιρῶ, nomen mulieris. 4.
contractorum. ex ἀμφι
& ῥέω, fluo, &c. θ. 360.

Ἀμφιτρέτη, nomen mulie-
ris, ex ἀμφι & τρίζω, stri-
do, fut. τρίσω. a circum-
strependo. θ. 243. 254.
930.

Ἀμφιτρύων, ὕωνος, ὕωνα. No-
men viri. ex ἀμφι circum,
& τρύω, attero, macero,
vexo. τρύμα proprie fo-
rta men, item veterator.
α. 2. 37. 54. 80. hinc

Ἀμφιτρωνιάδης, s, ὅ, filius
Amphitryonis, per epen-
thes. τῷ α. metri causa pro
Ἀμφιτρωνίδης, s, ὅ. α. 165.
416. θ. 317.

Ἀμφιχέαι, a. 1. act. infinit.
ex ἀμφι & χέω, fundo. f.
χεύσω. Æol. aorist. 1. act.
ἔχευσα, & per syncopen
τῷ σ, ἔχευα & per novam
τῷ υ syncopen, ἔχεα. p.
κίχεν.

πέχευκα. perf. pass. πέ-
χυμαι. a. i. pass. ἐχέθην.
ε. 95.

Ἀμφοτέρος, α, ον, *ambo*. dat.
pl. ἄμφοτέροισιν, Ionic. α.
177. 382. 9. 771. hinc

Ἀμφοτέρωθεν, *utrimque*,
adv. Th. ἄμφω, *ambo*. 9.
733.

Ἀμφω. ε. 772. α. 371.

Ἀμώμητος, inculpatus. ἄμω-
μος, qui est absque omni
labe. ex α priv. & μῶμος,
ε, ὁ, *probrum*, *dedecus*,
item *derisor*. ab Hebr.
מִדָּה *macula*. Hinc ver-
bum μωμέομαι, ἔμαι, *ca-*
villor, prov. paronoma-
siasticum, Ῥῶον μωμεῖσθαι
ἢ μιμεῖσθαι. α. 102.

Ἀμῶνται, 3. pl. ind. pass. ver-
bi ἄμῶω, ῶ, f. ἦσω, meto.
9. 599.

Ἄν, vocula seu particula
potentialis. Poëtæ alio-
quin pro ea ponunt κε,
κεν. ε. 179.

Ἄνδ, præpositio, pro diver-
sa significatione varios
casus regens. ε. 226. 326.
9. 91.

Ἀναβάλλεσθαι, præf. inf. dif-
ferre, procrastinare. Th.
βάλλω, f. λῶ. jacio, ἀνα-
βάλλόμενος. ε. 408. 410.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas, ὑπ'

ἀνάγκης, *necessario*. ε. 15.
9. 517. 615.

Ἄναγον, ducebant, 3. pl. imp.
poët. pro ἀνῆγον, ab ἄγω
ἀμικο. f. ἔω p. ἦχα. a. 2.
ἦγον. α. 280.

Ἀνάελπτα, plur. insperata,
ab ἄελπτος, insperatus.
Th. ἐλπὶς, ἰδος, ἡ. 9. 660.

Ἀναιδέα, ex α priv. & αἰδώς,
ός, ἡ, pudor. 9. 312. 833.
ἀναιδής, έος, ὁ καὶ ἡ. ἀναι-
δείη, dat. sing. Ionice, ut
& ἀναιδείηφι. Φι enim per
paragogen additur. ab
ἀναιδῆα, *impudentia*. hoc
ab ἀναιδής, έος, ὁ, ἡ. im-
pudens. ex α priv. & αἰ-
δώς, όος, ἡ, pudor, αἰδώς
vero ex α. priv. & εἶδω *vi-*
deo, ab intuendi fuga. ε.
357. & 322.

Ἀναίτιος, inculpatus, ex α
priv. & αἰτία, ἡ, causa. ε. 825.

Ἄνακτα, acc. sing. ab ἄναξ,
rex, ἄνακτος. ε. 69. 9. 347.
α. 197. 226. 9. 493.

Ἀνάξειν, fut. i. act. infin. ab
ἀνάσσω, *regno*. f. ἀνάξω.
p. χα. a. i. ἤναξα. & Ionic.
ἄναξα, ἀνάξεν. 9. 837.
Distinguitur ab ἀνάγω, f.
ἀνάξω ex sola contextus
serie. 9. 491.

Ἀνάπνευστος, non respirans,
ex α priv. & πνέω, *spiro*,
f. πνεύσω. 9. 797.

¹Ἀνάσσειν, præf. ind. Vide ἀνάξαι. §. 506.

²Ἀνασσεισάσα, quatiens, est f. g. part. a. i. act. Poët. ab ἀνυσάω, quatio. Th. est σάω, moveo. f. σάισα. p. σέσασα. α. 344.

³Ἀνασσον, Ionic. & Poëtice pro ἡνασσον. 3. pl. imperf. act. ab ἀνάσσω, regno. vide ἀνίξαν. §. 1015. α. 328.

⁴Ἀναστροφᾶν, converte. præf. inf. act. pro imperat. Hellenismus. ab ἀνυστροφάω, verto. Th. est στροφή, ver- to, f. φω. p. ἔστροφαι. a. 2. ἔστροφον. hinc στροφή, ἡς, ἡ, versio, flexus. & hinc στροφήω, verso, circumago, Poët. στροφάω, id. α. 121.

⁵Ἀναυδος, ε, ὅ, ἡ, motus, idem quod ἄφωνος. Th. ἡ αὐδή, vox. §. 797.

⁶Ἀναυρος, nomen viri, sine aura, vento. Th. αὔρα, aura, ventus, item torrens, & tum est ex α valde & νάω fluo. α. 477.

⁷Ἀναχάσασθαι, a. i. med. in fin. Poëtice, pro ἀναχάσασθαι ab ἀναχάζω, recedo. Th. χάζω, f. άσω, recedo. α. 536.

⁸Ἀναφυσιώωτες, præf. part. videtur oriri ἀφυσιώω, inflo, hinc φύσα, ἡς, ἡ, fol- lis, Blasbalg. Th. φυσάω,

insufflo. Sed esse ἀφυσιάω anhele, patet ex declina- tione hujus part. Nam pro ἀναφυσιώωτες, dicunt Poëtæ ἀναφυσιόωτες, ab ἀναφυσιόω, ὤ: Poëtice ἀναφυσιόω: sicut pro ὀράω, ὄρω dicunt ὀρώω, ubi ο μι- πρὸν præponunt præce- dente syllaba brevi, ω ve- ro præcedente syllaba longa. ἀναφυσιόοντας ve- ro ab ἀναφυσιόω, contra- cte ἀναφυσιόοντας, neque ω habet, neque ο ante se ferre potest. α. 211.

⁹Ἀναψύξαι, a. i. act. infinit. ab ἀναψύχω, refocillo, re- creo. Sicut ventus æstu- antem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th. ψύχω, f. ξω, refrige- ro. ε. 606.

¹⁰Ἀνδιχα, pro ἀνάδιχα, divi- sim. Adverb. a διχα, dupli- citer. Them. δις, bis. ε. 13.

¹¹Ἀνδρα, acc. sing. ε. 269. ἀν- δράσι, dat. pl. ut & ἀνδρεα- σι, sed hic est Poët. & Ion. ab ἀνής, ὅ, vir. g. ἀνδρὸς. pl. ἄνδρες. ε. 269. 19. 482. 300.

¹²Ἀντρογόνοσ, vivipara, quæ parit masculum. Sermo est de tempestate seu de die Lunæ. Componitur ex ἀνής, ὅ, vir, & γάινωμαι nascor,

nascor, quod in præ-
med. habet γέγονα. inde
γόνος, generatio. ε. 781.

Ἀνδροκτασίας, acc. pl. *strages*, seu *cædes virorum*
ab ἀνδροκτασία, ας, ἡ, in
dat. ἀνδροκτασίῃ, Ion. ab
ἀνὴρ, vir, & κτείνω, occi-
do. f. κτενῶ. pr. act. ἐκτα-
κα. prætm. ἐκτονα. θ. 228.

Ἀνδρομύεις, gen. ab ἀνδρό-
μος, *virilis*. per syn.
speciei, *humanus*, idem
quod βρότεος, ἀνθρώπινος.
Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir.
α. 256.

Ἀνδροφόνιο, genit. Ion. ab
ἀνδροφόνος, qui virum
occidit. ab ἀνὴρ, vir, &
φένω, occido, quod in
prætm. πέφονα. α. 98.
420.

Ἀνέηκε, perfect. Act. pro
ἀνῆκε, Attice. ab ἀνίημι,
remitto, relaxo. f. ἀνή-
σω. α. 2. ἀνῆν. Th. ἵημι
mitto. θ. 495.

Ἀνέθηκα, a. i. act. ab ἀνατί-
θημι, impono, dico. Th.
τίθημι, pono. ε. 656.

Ἀνελόντα, accus. part. a. 2.
act. ab ἀναιρέω, aufero,
tollo. in a. 2. act. ἀνῆλον.
in part. a. 2. act. ἀνελών,
όντος, ὅ. ἀνείλετο, *sustulit*,
a. 2. med. ab ἀναιρέομαι,
ἐμαυ, aufero. Th. αἰρέω,
ᾧ, capio, f. ἤσω, p. ἤρηκα.

a. 2. ἐῖλον. ε. 746. θ. 553.

Ἄνεμος, α, ὁ, ventus. ἀνέμοιο.
gen. Ion. ἀνέμοισι, dat. pl.
Ion. ε. 549. 619. 643. 669.

Ἀνεπίξεσος, α, ὁ, ἡ, *impolitus*,
imperfectus. ab ἐπεξίω, in
superficie rado, seu scal-
po; inde ἀνεπίξεσος, scal-
pendo aut dolando non
perfectus. Th. ξίω, rado,
polio, f. ξέσω. ε. 744.

Ἀνεπιρρέκτων, gen. pl. *non-*
dum confectis, vel liba-
tis, h. e. in mensa appo-
sitis. ab ἐπιρρέζω, sacrifi-
co. Th. ρέζω, facio. f. ρέζω
& ῥέζω, p. ῥέρεχα, prætm.
pass. ῥέρεγμα, &c. a. i.
part. ρεχθεῖς. p. m. ῥρογα
& ῥοργα. ε. 746.

Ἄνερ, acc. pro ἀνέρα. Vide
in ἄνδρα. ε. 749. 752.

Ἀνερριψαμένη abripiens, a.
i. med. part. a verbo ἀνε-
ρείπομαι, ex ἀνα & ἐρείπω,
everto, attraho. f. ψω. θ.
990.

Ἀνεφαίνετο. imperf. ab ἀνα-
φαίνομαι, appareo, ma-
nifestus reddor. Th. φαί-
νω. f. ανῶ, in lucem pro-
fero, p. πέφαγκα. a. i.
ἐφηνα, a. 2. ἐφαιτον, p. m.
πέφηνα. θ. 710.

Ἀνήγαγον, 3. pl. a. 2. Att.
subdixerunt pro ἀνῆγον,
verbi ἀνάγω, subduco, f.
ἀνάξω. p. ἀνῆχα, a. i. pass.
ἀνή-

- ἀνὰ χθῆν. Th. ἄγω, ducō. §. 626.
- Ἀνήκετος, α, ὁ καὶ ἡ ab ἀνέω fano vel ἀνέομαι, ἔμω, f. ἔσιμαι, & ἡσομαι. §. 612.
- Ἀνήνορα, acc. sing. ab ἀνήνωρ, iners, ex α priv. & ἀνήρ, vir. ε. 749.
- Ἀνίρ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, &c. ε. 263.
- Ἀνθᾶ, 3. person. præsens. ab ἀνθέω, floreo, f. ἦσω, p. κα. ab ἄνθος, εος, τὸ, flos. ε. 500.
- Ἀνθα, ἡ, nomen proprium loci. α. 381.
- Ἀνθεμόεσσαν, acc. sing. f. g. ab ἀνθεμόεις, εσσα, εν, floridus. ab ἀνθεμον, α, τὸ, flos. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos. §. 887.
- Ἀνθῆσιν, dat. pl. ab ἄνθος, εος, τὸ, flos. ε. 75. §. 279.
- Ἀνθεῦσι, 3. person. pl. ind. Dorice pro ἀνθεῖσι, & hoc pro ἀνθέεσι, florent. ab ἀνθέω, ὦ, f. ἦσω, floreo. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos. ε. 225. §. 688.
- Ἀνθη, π, ἡ, nomen urbis. α. 474. quidam scribunt Ἀνη.
- Ἀνθρωπος, α, ὁ καὶ ἡ, homo. apud Platonem in Cratylo, ἐτυμολογεῖται, quasi αἶς ἀνθρώπων ἀ ὅπωπε, attente considerans, quæ

- vidit. vel ita dictus παρὰ τὸ ἀνω ἀθροῦν, a sursum aspiciendo. ε. 49. 470.
- Ἀνίσκε, Poëtice pro ἀνίσκη, 3. pers. imperf. ex ἀνὰ & ἵημι: in imperf. ἀνίσκην, ης, η, & Poëtice, ἀνίσκον, ες, ε, ut ἐτύπτεσκον pro ἐτύπτον. Sicuti pro ἦν ex ἀνίσκε Poëtæ dicunt, ἔσκον, ες, ε. Th. ἵημι, vel ἔω, mitto. f. ἦσω. p. ἔκα. aor. 2. ἦν. aor. 2. imperat. ες. §. 157.
- Ἀνίσκην, tristitiam. accus. ab ἀνία, Ionice ἀνίσκη, ἡ, maior. §. 611.
- Ἀνίκητος, α, ὁ καὶ ἡ, invictus. a νικάω, vincō, f. ἦσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. §. 489.
- Ἀνιόντα, aor. 2. part. proprie sursum euntem, h. e. orientem, ab ἀνίημι: ex ἀνὰ, ἀνω & ἵημι, eo seu ἵημι: idem quod ἵημι, hinc a. 2. aor. ἴον, ες, ε, tanquam ab ἄω, sicut a λαίπω est ἔλιπον, &c. ε. 726.
- Ἀνίπτοιςιν, dativus pl. Ion. ab ἀνίπτος, α, ὁ καὶ ἡ, ex α priv. & νίπτω, f. ψω, lauo. ε. 723.
- Ἀνισάμενος, præs. part. ab ἀνίσταμαι, exsurgō. Th. ἵσημι, sto, f. ἔσηω. p. ἔστακα, a. 2. ἔσην. ε. 575.
- Ἀνάλ-

- Ἀνολβίη, dat. Ion. pro ἀνολβία, miseria, ex α priv. & ὀλβιος, beatus. Th. ὀλβος, α, ὅ, *felicitas*. q. d. ὅλος βιος. ε. 317.
- Ἀνόσσιος, inoffis, ex α privat. & ὀσέον, ἔν, τὸ, ος, *offis*. ε. 522.
- Ἀντρέφετα, pro ἀνατρέφετα, percurrit. ab ἀνά, & τρέφω, verito, f. ψω, p. φα. α. 2. ἔτραφον. θ. 763.
- Ἀντ', pro ἀντί, e regione, & proinde accentus in prima non debet esse. ε. 724.
- Ἀντα, contra. Adv. Poët. item *contra*. hinc ἀντάω, *obuiam venio*. f. ἦσω. ἀντίον, idem quod ἀντα. α. 432. θ. 630.
- Ἀντεβόλησεν, a. i. act. ab ἀντιβολέω, *occurro*, item *pancisco*. cum Genit. f. ἦσω. præt. ἀντιβεβόληκα. Th. βάλλω, *jacio*, *percutio*. α. 439.
- Ἀντί, præpositio, *pro*, *loco*. ε. 57. θ. 893.
- Ἀντία, Adverb. e regione, idem quod ἀντίον. ab Adj. ἀντίος, α, ον, *ex adverso stans*. Th. ἀντί, *pro*. ε. 479.
- Ἀντιβίην, *obuiam*. Adv. ab ἀντίβιος, *adversus*. ex ἀντί & βία, ας, ἡ, *vis*. α. 150. 163.
- Ἀντιβόλησαι, a. i. act. infin. vide ἀντεβόλησεν. ε. 782.
- Ἀντίη, Ionic. pro ἀντία, ex ἀντίος, *adversus*. Th. ἀντί. α. 444. ἀντίος. α. 361.
- Ἀντιφείζαν, præf. inf. proprie *obuium se offerre*, item *contendere*, f. ἴσω. p. κx. ex ἀντί, & φέρω, *fero*. f. οἴσω, a. i. ἤνεγκα. θ. 609.
- Ἀντρω, dat. sing. ab ἄντρον, α, τὸ, *antrum*. θ. 483.
- Ἀντρυες, pl. num. ab ἄντρυξ, υγος, ἡ, proprie, *ambitus rotae in curvis*, it. *orbita*. α. 64.
- Ἀνύσας, part. a. i. act. pro ἀνύσας, poët. ab ἀνύω vel ἀνύτω & ἀνύττω, *perficio*. a. i. ἤνυσα. Notetur τμησις διὰ -- ἀνύσας pro ἀνύσας metri causa, *emensus*. ε. 833. θ. 954. ἀνύσσης. ε. 393.
- Ἀνωγα, i. sing. præf. med. ab ἀνώγω *jubeo*. f. ἀνώξω. a. i. ἤνωξα. præf. med. ἤνωγα seu ἄνωγα. ε. 365. 401. 685.
- Ἀξαις, 2. sing. a. i. act. opt. ab ἄγνυμι. seu ἄγω, *frango*, f. ἄξω. a. i. ἤξα. ἄξαις, pro ἄξαιεν, 3. pl. a. i. act. opt. Æol. ἄξαια, ας, ε. in 3. pl. ἄξαιεν, pro ἄξαιμι, ας, αι. ε. 432. & 438.
- Ἀξο-

- "Αξείνος, *α*, poëtice pro ἄξει-
 vos, *sine hospite*. Th. ξένος,
α, ὁ, *hospes, peregrinus*.
 ε. 713.
- "Αξονα, accus. sing. ab ἄξων,
 ονος, ὁ, *axis*. circa axem
 rota agitur & circumagi-
 tur, axe immoto manen-
 te. ε. 422. 691.
- "Αοιδῆ, ἥς, ἡ, *cantus*. 9. 60.
α. 282. a præt. med. ἡ-
 οῖδα. Th. αἰείδω, *cano*. αἰο-
 ῖσαι, dat. pl. Ion. ε. 1.
- "Αοιδός, ᾤ, ὁ, *cantor*. Vide
 supra αἰοιδῆ. ε. 26. αἰοιδοί.
 9. 95.
- "Αοικος, *α*, ὁ καὶ ἡ, *domo ca-*
rens, ex *α* priv. & οἶκος,
α, ὁ, *domus*. ε. 600.
- "Αοκνος, *α*, ὁ καὶ ἡ, *impiger*.
 ex *α* priv. & ὀκνος, *α*, ὁ,
pigritia. ex *ο* & κινέω *mo-*
veo. quia pigri sunt vel-
 uti trunci, & vix se mo-
 vent. ε. 483.
- "Αορ, ἄορος, τὸ, *ensis*. ab αἰίρω,
tollo, suspendo. α. 221. 457.
- "Αετος, *α*, ὁ, *illæsus*, ab ἑτάω,
vulnere. f. ἦσω. α. 157.
- "Απ', pro ἀπό, ab. ε. 28. 313.
 546. α. 30.
- "Απαί, præposit. pro ἀπό
 sicut παρὰ pro παρά &c.
 poëtice. Alia exemplā-
 ria habent ἀπό. α. 409.
- "Απαλαί, *mollia*. h. e. juve-
 nilia. ab ἀπαλός, ᾤ, ὁ, *se-*
ner, mollis, quasi ἀφάλος,
 ab ἀφή tactus, quia mol-
 lia facile tanguntur. hinc
 ἀπάλοισιν, dat. pl. Ion.
 pro ἀπάλοις. 9. 3. & 989.
 α. 279.
- "Απαλάμνος, *iners*. pro ἀ-
 παλάμανος, ex *α* priv.
 & παλάμη, ἡ. unde La-
 tinorum *palmæ*, *manus*.
 ε. 20.
- "Απαλήσεται, *vagabitur*.
 fut. i. med. ab ἄλῃμι,
 vel ἀλίσσμαι, ὦμαι, *va-*
gor, *erro*. in fut. ἀλήσο-
 μαι. & in compos. ἀπα-
 λήσεται. α. 409.
- "Απαλόχροος, genit. ab ἀπα-
 λόχρως, οος, ὁ καὶ ἡ, quæ
 tenellum seu molle cor-
 pus habet. ex ἀπαλός, ᾤ,
 ὁ, *tener, mollis*, & χρῶς,
 οός, ὁ, *cutis*. Th. χροά,
color. ε. 517.
- "Απάνευθε, *adverb. idem*
quod ἄνευ, sine, absque.
 9. 386.
- "Απανήνασθαι, *recusare*, a. i.
 med. infin. ab ἀπαναίνο-
 μαι, *recuso*. a. i. ἀπηνηνά-
 μην. ex ἀπό & ἀναίνομαι
recuso, quod est ab αἰνέω,
laudo; item *assentior*.
 ε. 452.
- "Απαντα, acc. sing. ab ἅπας,
 ἅπασα, ἅπαν, *omnis*; & in
 genit.

- genit. ὅπαντος, ἀπάσης, ἄπαντος, &c. gen. pl. ἀπασίων, Ion. pro ἀπασῶν. dat. pl. ἄπασιν. ex ἅμα, simul & πᾶς, omnis. ε. 687. 79. 361.
- Ἀπάντη, *ubique*. adverb. Th. πᾶς, ὅ, omnis. §. 524.
- Ἀπασίων, gen. pl. Ion. pro ἀπασῶν. Vide in ἄπαντα. §. 79.
- Ἀπάτη, ἡ, *fraus*. ex α priv. & πάτος, ε, ὅ, *via*, quum a vera via abducimur. Th. ἀπατάω, *decipio*. hinc ἀπατεῶν, ὧνος, ὅ, *improstor*. §. 224.
- Ἀπατήσα, f. i. verbi ἀπατάω, fallo, f. ἦσα. p. ἠπάτηκα. ε. 46.
- Ἀπεδειροτόμησεν, *caput amputasset*, a. i. act. indicat. ex ἀπό, & δειροτομέω, *cervicem abscindo*, ex δέρη, ης, seu δειρή, ἥς, ἡ, *cervix*; *collum*, & τέμνω, *feco*, in præt. med. τέτομα, *resecui*. §. 281.
- Ἀπείριτος, ε, *ininitus*. ex α priv. & πέρας, ατος, τὸ, *finis*. α. 204. §. 878.
- Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων, ονος, ὅ καὶ ἡ, *ininitus*. ex α priv. & πέρας, ατος, τὸ, *terminus*. ι. 159. α. 472. §. 187.
- Ἀπέκτανεν, 3. sing. a. 2. act. indic. ab ἀποκτείνω, *occido*. Th. κτείνω, *occido*. f. κτενῶ, p. ἔκτακα. α. i. ἔκτεινα. α. 2. ἔκτανον. p. m. ἔκτονα. α. ii.
- Ἀπελάμπετο, imper. pass. Th. λάμπω, *splendo*. f. ψω, p. φα. α. i. ἔλαμψα. α. 72.
- Ἀπελείβει, 3. sing. imper. med. ab ἀπελείβομαι, *destitillo*. Th. λείβω, *libo*, *fundo*, f. ψω. p. λέλειφα. α. 174. 268.
- Ἀπειυνήσαντο, 3. pl. a. i. med. ab ἀπομνησκω, *recordor*, seu ἀπομνήσσομαι. Th. μνήσσομαι, *memoro*, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι, α. i. ἐμνήσθην. §. 593.
- Ἀπείοντος, gen. part. pro ἀπόντος, Ion. ab ἄπειμι, *absum*. part. ἀπών, ἔσα, ὄν. ε. 365.
- Ἀπέσπντος, ab Ἀπέσας, αντος, ὅ, *nomen viri*. q. d. *qui non cecidit*. §. 331.
- Ἀπέσσυθεν, 3. pl. a. i. pass. Æol. vel Bæot. pro ἀπεσεύθησαν, *proruperunt*, sic ἔτυφθεν pro ἐτίφθησαν. Æol. Poëtice σ duplicatur & α abjicitur. Th. σείω, *moveo*, *agito*. f. σω. p. κα. α. i. ἔσεινα. §. 183.

- Ἀπέσσυτο, 3. sing. plusqu. perf. pass. pro ἀπεσέσεντο, a σένω, in præter. pass. σέσσυμαι, poëtice ἔσσυμαι, item ἔσσυμαι. §. 859.
- Ἀπέχων, omittant, abstanteant, 3. pl. præter. subj. ab ἀπέχω, abstineo. infin. ἀπέχων. f. ἀφείζω. Th. ἔχω, habeo. ε. 134. 643.
- Ἀπήμαντος, ἰσχυρὸς ἢ, illæsus. Th. πῆμα, τος, τὸ, ποχα. unde πημαίνω, ανῶ, ποceo, hinc & ἀπήμων, ονος, ὁ ἔχῃ, illæsus. §. 955. ε. 668.
- Ἀπό - ἤμησε, demessuit, a. i. ind. ab ἀμαίω. f. ἤσω. Vide in ἤμησε. §. 180.
- Ἀρήνης, gen. ab ἀρήνη, ἡ, rheda, vehiculum mulare. α. 273.
- Ἀπήυρα, abstulit, 3. sing. imp. act. ab ἀπαυράω eripio. Th. κῦρα, aura. ἀπαυράω ergo est quasi τὴν ἀνάπνευσιν ἀφαιρῶμαι, aufero respirationem, h. e. occido. α. 428.
- Ἀπηωρεῦντ', pro ἀπηωρεῦντο, suspensi erant, 3. pl. imperf. med. indic. Dorice pro ἀπηωρεῖντο, ab ἀπαιωρέω, ᾧ, ex sublimi dependeo. Th. est αἰωρέω, ᾧ, sursum tollo. f. ἤσω. α. 234.
- Ἀπισία, ἡ, diffidentia. a πείσῃς, fides. Th. πείθω, σω, persuadeo. ε. 370.
- Ἀπλατος, pro ἀπέλατος, cui appropinquare tutum non est. a πέλας, adverb. prope intracastabilis. Alii vertunt, ineffigiatus, informis. ex α priv. & πλασῶς factus. a πλάσσω, fingo. & Att. πλάττω. ε. 147. §. 151.
- Ἀπλατος, Dorice pro ἀπλητος, & hoc pro ἀπλητος magnitudine immensus, inaccessus. per syncopen τᾱ σ. Th. πλήθω, πλέος, plenus, vel quidam ἀπλατος, idem esse dicunt cum ἀπλατος, cui appropinquare tutum non est. Th. πέλας (adverbium) prope. §. 153. & 708. α. 147. 230.
- Ἀπό, a, ab, præpositio genit. regens, ἀπὸ δαιτός, a convivio h. e. post convivium. ἀπ' ἀρχῆς, ab initio. ε. 195. 740.
- Ἀπογυμνωθεῖς, part. a. i. pass. ab ἀπογυμνῶ, nudo. f. σω. Th. γυμνός, ἔ, ὁ, nudus. ε. 728.
- Ἀποδῆναι, a. i. act. infinit. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδωκ. ε. 347.
- Ἀπό-

Ἀπόδρεπε, præf. imperat. *decerre*. ab ἀποδρέπω, *decerpo*. f. ψω, hinc δρέπα-
νον, ε, τὸ, *fulx*. ε. 609.

Ἀπό--δύσαι, *exuere*, *sproliare*, a. i. aët. infinit. ab ἀποδίω, *exuo*. Th. δύω.
Linea hæc solet τμήσιν notare. Vide in δύσαι. α. 329.

Ἀπό--ἔλγται, 3. sing. a. 2. med. subj. ab ἀφαιρῆμαι. Vide in ἔλγται. ε. 603.

Ἀποθέδαι, a. 2. med. infinit. ab ἀποτίθηναι, *depono*. Th. τίθηναι. ε. 760.

Ἀποθρώσκωσιν, *defiliant*, 3. plur. præf. subj. Them. θρώσκω, *salio*. α. 375.

Ἀποθύμιον, *invisum*, *alienum ab animo*. ex ἀπὸ & θυμός, ᾧ, ὁ, *animus*. ε. 708.

Ἀπό--κέρσε, *incidit*, 3. sing. a. i. aëtiv. ab ἀποκείρω, *detondeo*, item *decutio*, *spolio*. Th. κείρω, f. κερῶ, & κέρσω. Vide in κέρσε. α. 419.

Ἀποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεισκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. aëtivi α, pro ε, ἀνώμαλον. ab ἀποκρύπτω, *occulto*, *abscondo*, f. ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. Th. κρύπτω, *abscondo*. §. 157.

Ἀπυλείψας, part. a. i. aët. ab ἀπολείπω, *relinquo*, f. ψω, p. Φα, a. 2. ἔλειπον, p. m. λέλοιπα. §. 793.

Ἀπολήγοι, 3. sing. præf. aët. opt. ab ἀπολήγω, *desino*. Th. λήγω, *cessare facio*. ε. 486.

Ἀπόλλυται, 3. persf. sing. ab ἀπόλλυμαι, *perreo* aor. 2. med. ἀπώλομην, *perii*. Th. ὀλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, p. m. ὤλα & Att. ὀλλωλα, aor. 2. m. ὠλόμην. ε. 761.

Ἀπόλλων, ὦνος, ὅ, Sol, eo notatur, prout Latini dicunt: *Non semper ridet Apollo*. Plato in Cratylo derivat παρὰ τὸ ἀπολίαν, quod nos liberet a malis, nempe a frigore, & sterilitate, quæ Soli tribui queunt, ceu Dei organo. α. 68. ε. 769. §. 14. 347.

Ἀπύλοιν', 3. sing. a. 2. med. opt. Vide paulo ante ἀπύλλυται. ε. 46. 346.

Ἀπό--λύσαι, a. i. aët. infin. verbi λύω *solvo*. vide λύσαι. α. 447.

Ἀπομείρεται, *sortitur*, 3. præsent. Th. μείρω, *partior*, seu potius *μείρομαι*. præf. med. ἔμμορα, pro μέμορα, præf. passf. μέμαρμαι,

μαρμαί, & Att. εἰμαρμαί.
ε. 576. §. 801.

Ἀπονοστήσαντα, accus. part.
a. i. act. ab ἀπονοστήω, *al-*
cunde revertor. Th. νο-

στήω, *redeo*. ἦτω. ε. 733.

Ἀποπέμπαν, remittere, præf.
inf. Th. πέμπω, mitto,
f. ψω. p. φα. ε. 87.

Ἀποπνέειν, part. præf. f.
g. ab ἀποπνέω, pro πνέω
poët. πνείω, f. πνείσω, flo,
spiro. §. 324.

Ἀπέπροθι, adverb. procul.
Th. προῦ, ante. ε. 388.

Ἀποπλάμενος, a. 2. med. part.
ab ἀπὸ πλάμας, *avolo*, ex
ἀπὸ & ἔπλάμας, *volo*, as,
f. πλήσομαι, a. 2. ἔπλην.
a. 2. m. ἐπλάμην, part.
πλάμενος. §. 285.

Ἀποπλύουσι, respuunt. 3. pl.
ind. præf. Th. πλύω, spuo.
f. πλύσω, p. ἐπλύκα, a. i.
ἐπλύσα. ε. 724.

Ἀπορνούμεναι, concitatur,
præf. pass. part. f. g. pl.
num. Th. ὀρνούμι, ὀρνού-
μαι, pro ὀρώ, *excito*, f.
ῥῶ, vel ῥσω. §. 9.

Ἀπορροΐσεν, fut. i. act. inf.
ab ἀπορροΐω, *destruo*, it.
careo. Th. ροΐω, proflig-
go, destruo. f. σω. p. ῥρ-
ροΐα. §. 393.

Ἀπορρίψοντι, projecturo,
dat. sing. f. i. part. Th.

ρίπτω, *projicio*. f. ψω, p.
φα, p. m. ῥρίπα. α. 215.

Ἀπορρύττε, gen. sing. ab ἀ-
πόρρύττος, *deorsum fluens*,
ἀπορρύω. Th. ῥύω, idem
cum ῥέω. fut. ῥεύσω, *fluo*.
ε. 593.

Ἀπὸ -- τάμοιο. a. sing. a. 2.
med. opt. ab ἀποτέμνω.
Vide in τάμοιο. ε. 423.

Ἀποτίννυται, 3. pers. singul.
a τίννυμι & τίννυμαι, idem
quod Th. τίω, *punio*, ho-
noro. f. σω. ε. 245.

Ἀποτίση, luat. a. i. sub. 3.
pers. Th. τίω, *punio*.
ε. 258.

Ἀποτμήζας, part. a. i. act.
ab ἀποτμήγω, *abscindo*,
f. ζω, a. 2. pass. ἐτμάγην,
pro ἀποτέμνω. Th. τέμνω,
feco. ε. 188.

Ἀπαράμενοι, *privati*, per
syncopen pro ἀπαρισά-
μενοι, part. a. i. med. a
verbo ἀπαρίζω, *proprie*
abduco in montem, Ion.
pro ἀφορίζω, *extermino*,
ab ὄρος, α, *terminus*, vel
ab ὄρος, εος, τὸ, & Ion.
ἔρος, εος, τὸ, *mons*. α.
173.

Ἀποφθιμέναι, gen. sing. part.
præf. ἀποφθίμενος, *mor-*
tuus, per syncop. pro
ἀποφθιόμενος, verbi ἀ-
ποφθίω, *perdo*, a φθίω,
ἴσω,

ίσω, perdo. Th. φθίω,
corrumpo. §. 606.

Ἀποφθινύθῃσι, 3. pl. præf.
ind. a φθινύθω, perdo.
Th. φθίω. ε. 241.

Ἀποφθίσειε, perdiderit, 3.
sing. a. i. act. opt. Æol.
pro ἀποφθίσαι, a φθίω,
perdo, pro quo etiam
dicitur φθινύθω, φθείρω.
Th. φθίω. ε. 664.

Ἀπύρῳ, dat. sing. ἄπυρος οἶ-
κος, frigida domus. Th.
πῦρ, πυρός, τὸ, ignis. ε.
523.

Ἀπώλεσεν, perdidit, a. i.
act. indic. Th. ὄλυνμι,
perdo. f. ὄλέσω. p. ὄλεκα.
Att. ὄλώλεκα. a. 2. m. ὄλό-
μην. p. m. ὄλα, Att. ὄλω-
λα. ε. 244.

Ἀρ, per metathesin pro
ῥα. particula expletiva,
certe, utique. §. 838.

Ἀρ' pro ἄρα. Differunt ἄρα,
utique, ἄρα, an, & ἄρ',
ās, ἡ. precatio: item im-
precatio. sæpe redundat,
& est μόριον συμπληρω-
ματικόν. Vide ε. 49. α.
36. 46.

Ἀρά, execratio, noxa, da-
mnum. Ionice ἀρή, ἤs.
§. 657.

Ἀραγεῦσαι, pl. num. part.
præf. f. g. concutientes

non sine stridore, Dori-
ce pro ἀραγεῦσαι, ab ἀρα-
εῖω, ὦ, strepitum seu
fragorem edo, f. ἤσω. p.
κα. Th. ἄραβος, α, ε,
strepitus, proprie armo-
rum cadentium in ter-
ram. δᾶπος sonus cor-
porum, aut fragor aqua-
rum delabentium. φλοῦ-
σος sonus fluctuum in
mari. ἦχος sonus reci-
procus. φθόγγος sonus
vocis humanæ. βρόμος
sonus ignis crepitantis.
τόνος sonus fidium. πτύ-
πος sonus ex percussione
ortus, &c. α. 249. 404.

Ἀραιάς, acc. pl. f. g. ab ἀραιός,
ἀ, ὄν, rarus, α, πη, opp.
πυκνός, densus. ε. 807.

Ἀραζα, a. i. Ion. pro ἡραξα,
& ἄραξεν pro ἡράξεν a. i.
ind. Ion. ab ἀράσσω, f. ξω,
amputo, abscindo. α. 364.

Ἀραρυῖαι, pl. n. f. g. part.
præf. m. ab ἄρω, ἀρτο,
fut. Æol. est ἄρω (pro
ἄρῳ). unde ἄρσας, ἀρσά-
μενος, in præf. med. ἡρα,
& facta reduplicatione
ἄρηρα, Poëtice ἄραρα, ἀ-
αρτatus fui. α. 271. 137.
§. 608.

Ἀράs, acc. pl. ab ἀρά, ἄs, ἡ,
precatio, diræ. ε. 724.

Ἀράχνης, α, ὁ, *araneus*, & ἀράχνιον, *tela aranea-rum*. ε. 473. 775.

Ἀργαῖος, α, ον, *Argæus*, ab Ἄργος, εος, τό, nomen urbis in Peloponneso. θ. 484.

Ἀργαλέ, pro ἀργαλέα, ab ἀργαλέος, α, difficilis pro ἀλγαλέος, ab ἄλγος, εος, τό, *dolor*, priori λ mutato in ρ, ad vitandam παροφωμίαν. Th. ἔργον, opus. θ. 739. 880. ε. 482.

Ἀργεῖην. Vide paulo ante Ἀργαῖος. θ. 12.

Ἀργαφόντης, Argi occisor, epitheton *Mercurii*. ex Ἄργος, nomen canis, & φόντης per syncopen pro φονητής, occisor, a φονέω occido, ὅτι Ἄργον τὸν κύνα ἀνείλε, τατέσι πὰ λυσσιώδη καὶ ἄτακτα ἐνδυμήματα. Est interpretatio Tzetzi, quia Argum canem sustulit, h. e. cogitationes furiosas. Th. φέω, occido. ε. 77.

Ἀργέτω, gen. Ion. pro ἀργέτῃ, ab ἀργέτης, α, ὁ, *piger*. ab ἀργός, ἄ, ὁ καὶ ἦ, otiosus, idem quod ἀεργός, ex eoque factum per crasin. Th. ἔργον, opus. θ. 870. 379.

Ἀργέτι, pro ἀργῆτι. dat. sing. ab ἀργῆς, ἦτος, ἦτι, ἦτα, per μεταβολὴν & συστολήν, ὁ, *candidus*. Th. ἀργός, *albus*. θ. 541.

Ἀργην, a nominativo Ἀργης, α, ὁ. nomen propr. Cyclopi. θ. 140.

Ἀργύρεος, ἐς, τον, *argenteus*. ab ἄργυρος, *argentum*; ab ἀργός, est album metallum. ἀργυρέης, dativ. pl. Ionic. pro ἀργυρέαις. α. 295. 225. θ. 779. ε. 127.

Ἀργυροδίην, acc. ἀδίνη, ης, ἦ, *vortex, gurges*, h. e. *argenteos vortices habentem*, & ἄργυρος, α, ὁ, *argentum*. θ. 340.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἦ, *argenteos pedes habens*. ex ἄργυρος, *argentum*, & πέζα, *Dorice pes, vel malleolus pedis*. θ. 1006.

Ἀργυρῶ, dat. singul. contracte pro ἀργυρέῳ, ab ἄργυρος, α, ὁ, *argentum*. ε. 143.

Ἀργυφεῖ, pro ἀργυφῆ, dat. sing. ab ἀργύφιος, pro ἄργυφος, *alba textura constans*. ex ἀργός, *albus*, & ὑφή *textura*, ab ὑφαίω, vel ὑφαίω, ῶ, *texo*. θ. 574.

Ἀρδησκος, α, ὁ, nomen fluvii. θ. 345.

Ἄραον,

- "*Ἀρείων*, comparat. n. g. ab *ἀρείων*, masculino, *melior in praelio* ab "*Ἀρης*, eos, ὁ, *Mars*. Th. *ἀγαθός*, bonus, *ἀρείων*, *ἄριστος*. ε. 157. 191. 205. α. 120.
- "*Ἀρεος*, gen. sing. ab "*Ἀρης*, *Mars*. varie flectitur. in Gen. "*Ἀρεος* & "*Ἀρης*, it. "*Ἀρης*, "*Ἀρα*, Ionic. "*Ἀρεω*. "*Ἀρες*, vocativi casus, ubi η mutatur in ε in i. contractorum. α. 98. ε. 144.
- "*Ἀρέσαντο*, 3. pl. a. i. med. ab *ἀρέσκω*, placeo. f. *ἀρέσω*, aor. i. act. ἤρεσα. *placeo*, item *placeo*. p. ἤρεκα. *ἀρέσκομαι* in aor. i. med. ἤρεσάμην, & poëtice *ἀρεσάμην*, ω. *placavi*. α. 255.
- "*Ἀρέδω*, a. 2. med. infin. ab *αἶρω*, tollo, capio. f. *ἀρῶ*. p. ἤρκα, aor. i. ἤρα, aor. 2. ἤρον. a. i. pass. ἤρθην. f. i. pass. *ἀρθήσομαι*. §. 628.
- "*Ἀρετή*, ἡ, virtus, quasi ab *ἀρέσκω*, quia per virtutem placemus. ε. 311.
- "*Ἀρη*, pro "*Ἀρηx*, accus. ab "*Ἀρη*, eos, ὁ, *Mars*. α. 457. §. 922.
- "*Ἀρηας*, ε. 630. α. 107. 2 pers. sing. aor. 2. med. Ionice pro ὄρη. *ἄρομαι*, ἄρη, *ἀρηται*. pro ἄρη secunda pers. ἄρηται. Th. *αἶρω*. ε. 630. α. 107.
- "*Ἀρηγέμεν*, Ionice pro *ἀρήγαν*, praes. inf. ab *ἀρήγω*, *auxilior*. α. 121.
- "*Ἀρηx*, dat. singul. ab "*Ἀρης*. "*Ἀρηφίλος* bellicosus. ab "*Ἀρης*, *Mars*, & *φίλος*, amicus. §. 317.
- "*Ἀρηιc*, acc. pl. adject. *Ma-vortia*. ab "*Ἀρης*, nos, ὁ, *Mars*. α. 108.
- "*Ἀρην*, pro "*Ἀρηα*. Sic in Novo Test. legimus *Σωδίνην* pro *Σωδίνεα*. Vide Lexicon Nov. T. α. 59. 333. 425.
- "*Ἀρήρας*, p. med. ab ἤρα. Vide supra *ἀραρυῖα*. §. 812.
- "*Ἀρης*, *Mars*, gen. "*Ἀρης* &c. *πυρὶ τὸ ἄραι*, a tollendo. Teutonice *Krieg*, von *Kriegen*. Vide in "*Ἀρεος*. α. 192.
- "*Ἀρηs*, gen. Ionic. pro *ἀραιs*, ab *ἀρά*, *ais*, ἡ, *dirae*, damnum. it. *preces*. α. 29. 128. §. 657.
- "*Ἀρητιάδην*, ab *ἀρητιάδης*, x, ὁ, nomen patronymicum. α. 57.
- "*Ἀρθεῖs*, a. i. pass. part. ab *αἶρω*, tollo, f. *ρῶ*. p. κα. a. i. ἤρα. ε. 549.
- "*Ἀριάδην*, acc. ab "*Ἀριάδη*, *ης*, ἡ, nomen mulieris. §. 947.

- ***Ἀριδείκετα**, acc. pl. ex ἀρί, quod in compositione valet *valde*, & δεικτά pro δεικτά, ex δείκνυμι, ostendo. ἀριδείκετον, præclarum. ἀριδείκετ' vocat. pro ἀριδείκετε. §. 385. 543.
- ***Ἀρίζηλος**, quem valde æmulamur, ex ἀρί, valde & ζήλος, s, ό, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verso δ in ζ, clarus, præclarus. ε. 6.
- ***Ἀρίμοισιν**, dat. pl. Ion. nomen loci, Ἀριμοι. §. 304.
- ***Ἀριστῆος**, nomen viri. §. 977.
- ***Ἀριστος**, superl. proprie *bellicosissimus*, per syn. sp. vero *optimus* in re quavis. ab ἀγαθός bonus. in comp. ἀρείων melior. Th.
- ***Ἀρης**, Mars. ε. 583. 692.
- ***Ἀρείσει**, arcebit. f. i. ab ἀρ-κίω, f. έσω, propulso. p. ἤρκεκα. α. 358.
- ***Ἀρκιος**, s, ό καὶ ή, promptus, utilis, sufficiens. ab ἀρ-κίω. ε. 368. 349. 499.
- ***Ἀρκτων**, Nomen proprium, acc. ab ἄρκτος, s, ό καὶ ή, *ursa*. per meton. adj. pars mundi borealis. α. 186.
- ***Ἀρκτηρος**, s, *ursa cauda*, ab ἄρ-κός, ἄς, ή, *cauda*, & ἄρ-κτος, s, ή, *ursa*. ε. 608.
- ***Ἀρμα**, τος, τός, *currus*, ab ἄρ-ω, *adapto*. α. 97. 324. 342.
- ***Ἀρμαλιν**, acc. sing. Ion. ab ἄρ-μαλινά, ἄς, & Ion. ἄρ-μαλινός, ή, *cihus*, *demensum*. Th. ἄρ-ω, *adapto*. ε. 558. 765.
- ***Ἀρμενα**, αρτα, pro ἀρόμενα, sic & ἄρ-μενος, præf. part. pass. pro ἀρόμενος. α. 84. ab ἄρ-ω, apto, fut. ἄρσω & ἀρῶ. Sic ἔκμενος pro ἐκό-μενος, ubi est syncope & spiritus mutatio Æolica. ε. 405.
- ***Ἀρμονία**, compages, ab ἄρ-μόζω, f. σω, *concinnum reddo*. Vide Th. ἄρ-ω. §. 937. 975.
- ***Ἀρνας**, acc. pl. ab ἄρ-ς, ἀρνός, ό καὶ ή, *agnus*. §. 23.
- ***Ἀρνη**, nomen urbis. Ἀρνην. α. 475.
- ***Ἀρνήται**, pro ἀρνήται, 3. sing. præf. med. sub. ab ἀρνήσμαι, ἔμαι. f. ἠσομαι, *recuso*, nego. ε. 406.
- ***Ἀρξάδα**, α. i. med. infin. ab ἄρχω, *incipio*. f. ξω. p. ἤρχα. aor. i. ἤρξα. ε. 770.

***Ἀρόης**,

- **Ἀρόης*, οἷς, 2. sing. præf. act. subj. ab *ἄρώ*, ᾠ, *aro*, in fut. *ἄρώσω*, p. *ἤροκα*, a. i. *ἤροσα*. ε. 477.
- **Ἀρόμεναι*, Poët. pro *ἄρομεναι*, hoc Dorice, pro *ἄροεν*, *αταρε*, præf. inf. ab *ἄρώ*, *aro*. fut. ὄσω. ε. 22.
- **Ἀρόης*, a. i. act. subj. ab *ἄρώ*, *aro*. f. ὄσω. a. i. act. *ἤροσα*. ε. 483.
- **Ἀροτήρ*, ἤρος, ὅ, arator. Th. *ἄρώ*, *aro*. ε. 403.
- **Ἀρότιο*, genit. Poët. pro *ἄροτι*, ab *ἄροτος*, α, ὅ, *aratio*. fed *ἄροτος*, ἔ, ὅ, *tempus arandi*. Th. *ἄρώ*, *aro*. ε. 382. 448.
- **Ἀροτρα*, pl. n. g. ab *ἄροτρον*, α, τὸ, *aratrum*. Th. *ἄρώ*, *aro*. ε. 430.
- **Ἀροῦν*, præf. inf. pro *ἄροεν* extra crasin. *ἄρώων*, præf. part. ab *ἄρώ*, *aro*. ε. 427.
- **Ἀραρά*, ἡ, *arum*, h. e. *terra arata, culta*. Th. *ἄρώ*, *aro*. ε. 117. 171. 426.
- **Ἀραΐζων*, præf. part. ab *ἄραΐζω*, *rapio*, f. σω, & Dor. ζω. p. *ἤρακα*. a. i. *ἤρασα*. hinc *ἄρακτος*, *raptus*, *rapax*. ε. 38. & 682. 318.
- **Ἀραξ*, αχος, ὅ, *rapax*. Th. *ἄραΐζω*. Hinc per meta-
- thesin est Latinorum *rapax*. ε. 354.
- **Ἀρας*, acc. pl. ab *ἄραη*, ης, ἡ, *falx*, idem quod *δαίπαρον*. Th. *ἄραΐζω*, *rapio*. ε. 571.
- **Ἀραΐας*, accus. pl. *rapaces* quædam Dex. ab *ἄραΐα*, ας, ἡ, *raptrix*, hoc ab *ἄραΐζω*, *rapio*. 9. 267.
- **Ἀρήκτοισι*, infractis, dat. pl. Ion. ab *ἄρήκτος*, infractus. Them. *ρήσω* vel *ρήγνυμι*, *frango*, f. *ζω*. a. 2. *ἔρραγον*, p. m. *ἔρρηγα*. ε. 96.
- **Ἀρήκτοι*, plur. num. *obscuri*, qui non sunt in ore hominum. ex α priv. particula, & *ρήτος*. Th. *ρέω*, *dico*. f. *ρήσω*, p. *ἔρρηκα*. ε. 4.
- **Ἀραΐμενος*, Æol. pro *ἄραΐμενος*, part. a. i. med. ab *ἄρω*, *apto*. f. *ρῶ*, a. i. *ἤρα*. α. 320.
- **Ἀραεε*, masculos. dualis numeri, ab *ἄραην*, vel *ἄρῶην*, *mas. ἄραεες*. ε. 435. 9. 667.
- **Ἀρτεμις*, ιος, ἡ, *Diana*, ab *Ἀρτεμις*, ιδίς, ἡ, nomen Idoli, q. d. *ἄρταμης*, *perfectus*, vel, ut alii volunt, *παρά τὸ τὸν αἶρα τέμναν*. 9. 14. 918.

- Ἀρτιέπαι**, ex ἄρτος, perfectus, integer, & ἔπος, sermo. Th. ἔπω, dico. ἀρτιεπής, ἑός, ὁ, ἡ, verborum concinnator. Sic & ἡ ἀρτιέπαι, veridica dicitur. §. 29.
- Ἄρτος**, s, ὁ, panis. ε. 440.
- Ἀρυσάμενος**, part. a. i. med. ab αἰρύομαι, haurio. Th. αἰρύω, vel αἰρύτω, f. σω. haurio. ε. 548.
- Ἀρχω**, impero, f. ζω. p. ἤρχα. Ἀρχομαι, incipio. imperf. ἤρχομην. perf. ἤρξαμαι. a. i. ἤρχθην. a. i. m. ἠρξάμην. Ἀρχεῖθ', pro ἀρχεῖσθαι, incipe. Hellenismus, ubi Infinitivus praef. ponitur pro imper. Ἀρχώμεθ', praef. sub. med. pro ἀρχώμεθα. Th. ἀρχή, ἡς, ἡ, principium. ε. 382. & 707. §. i. 36.
- Ἀς**, acc. pl. ab ὅς, ἡ, ὅ, qui, quae, quod, Art. subjunct. α. 6. §. 187.
- Ἀσβεστός**, ὁ καὶ ἡ, qui extingui nequit. ex α priv. & σβεστός, ex σβέννυμι. f. σβέσω. extinguo, p. ἐσβεκα, a. i. ἐσβεσα. §. 849. 852.
- Ἀσβολός**, s, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.
- Ἀσίη**, limosa, Ionice, pro ασία, ας, ἡ, ab ἄσις, εως, ἡ, limus. ab ἄζω exsicco. §. 359.
- Ἀσκητός**, ἡ, ὄν, nomen verbale, exercitatus, elaboratus, ab ἀσκέω, exerceo. ε. 544.
- Ἀσκη**, dat. pro Ἀσκη Ion. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus. Ἀσκη, ας, ἡ, quercus sterilis. ε. 638.
- Ἄσσον**, Adverb. propius, pro ἔγγυς, prope, in comparativo ἔγγιον, & ἔσσων, quod etiam dicitur ἄσσων. in neutro genere ἔσσον & ἄσσον. §. 796.
- Ἀσπασίως**, Adv. libenter, cum amplexu: ab ἀσπάζομαι, f. ἀσομαι. amplector. α. 45.
- Ἀσπαστός**, s, ὁ, amplectendus, optatus, ab ἀσπάζομαι, amplector. α. 42.
- Ἀσπετός**, s, ὁ καὶ ἡ, quem assequi nequeas, immensus, ut ἄσπετον ὄλβον, ingentes opes. ex α priv. & ἔσπομαι, pro ἔπομαι, sequor, consequor, assequor. ε. 377. §. 694.
- Ἀσπίδος**, gen. ac. ἀσπίς, ἰδός, ἡ, scutum, hinc ἀσπίζω, scuto defendo. α. 417.
- Ἀσιμ-

**Ἀσεμφής*, φέος, ὁ, ἡ, pro
ἀσεμῆς, *immotus*: u-
trumque est usitatum.
Th. σέμει, *assidue mo-*
ueo. item *contumelia* ἀσ-
φicio. hinc ἀσεμφέως, fir-
miter. §. 812. 748.

**Ἀστέρων*, accusat. ab ἀστήρ, ἔρος,
ὁ, ein Stern. §. 381.

**Ἀστέρην*, η, ης, ἡ, nomen mu-
lieris proprium, q. d.
Stellatam. §. 409.

**Ἀστερόενθ*, pro ἀστερόεντα,
stellis ornatum, θ pro
τ, ob sequentem spiri-
tum asperum, ab ἀστερός,
εσσα, εν, *stellis plennis*, α,
um. §. 127. 470. ε. 546.

**Ἀστροπῆ*, dat. sing. ab ἀστρο-
πῆ, fulgur. Poëtis idem
quod ἀστραπῆ, ab ἀστράπτω,
fulguro. f. ψω. in a. 2. ἥστρα-
πον. præt. med. ἥστραπα.
Hinc est ἀστραπῆ, & poë-
tice ἀστροπῆ, & ἀστροπη-
τής, *fulgurator*. ab ἀστρο-
πῆ. α. 322. §. 390. 691.

**Ἀστήρ*, ἔρος, ὁ, Stella. ε. 415.

**Ἀστρα*, pl. ab ἄστρον, τὸ, a-
strum, sidus. Th. ἀστήρ,
ἔρος, ὁ, Stella. §. 110. 382.

**Ἀστραῖος*, α, ὁ, nomen propri-
um viri. §. 376. 378.

**Ἀστν*, εος, τὸ, *urbs*: quintæ
simplicium. Hinc Lati-
norum *astutus*. hinc ἀσῆ-

ος, *elegans, bellus, scitus*.
§. 91.

**Ἀσύμφορος*, *incommodus*,
noxius, ἀσύμφορος, com-
modus. Th. φέω, f. οἶσω,
fero. ε. 780.

**Ἀσφαλές*, tutum. n. g. hinc
ἀσφαλείως, tuto. Adv.
Them. σφάλλω, evertō.
§. 128. 86.

**Ἀσφodέλω*, dat. ab ἀσφodέλος,
α, ὁ, *genus plantæ*. ε. 41.

**Ἀσχετον*, acc. ab ἄσχετος, α, ὁ,
qui coërceri non potest,
ex α privat. & ἴχω seu
χίω, *contineo, coërceo*.
Th. ἔχω, habeo. §. 832.

**Ἀταισι*, dat. pl. Ion. pro ἄταις
ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum*,
ab ατάω, lædo. ε. 411.

**Ἀτάλλων*, præf. part. ab
ἀτάλλω, *cresco, delicate*
more pueri alor. Th. ἀτα-
λός, ᾤ, ὁ, *tener, juvenilis*.
ε. 130.

**Ἀτάρ*, conjunctio, vel αὐ-
τάρ Poëtice, idem quod
in prosa ἀλλά, *sed*, vel
δι. α. 470. §. 198.

**Ἀτάρβητος*, *intrepidus*, α
ταρβίω, *perterrefacio*.
Th. τάρβος, εος, τὸ, *ter-*
ror. α. 110.

**Ἀταρτηρός*, noxius, pro ἀτη-
ρός, ᾤ, ὁ, per pleonasmum
syllabæ ταρ. gen. Ion.
ἀταρτηροῖο. Th. ἄτη,
da-

- damnum*, & hoc ab ἀτάω, ὤ, f. ἤσω, lædo. §. 610.
- Ἀτάδαλος, α, ἡ καὶ ἡ, improbus, ὅπερ θάλλει ἡ ἄτη, ubi viget noxa. hinc ἀτάδαια, *peccatum*, protervia, *stultitia*. ἔνεκ' ἀτάδαλιν, propter improbitatem. §. 996. ε. 259. 133. §. 269. 516.
- Ἀτενῆ, *intento*. ab ἀτενῆς, intentus, ex α intensivo, quod est ex ἄγυν, valde, & τείνω, *tendo*. f. τενῶ, p. τέτακα. §. 661.
- Ἀτενός, ὁ καὶ ἡ, *carens sobole*. a τέκνον, α, proles. Th. τίκτω, f. τέξω, pario. α. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. ε. 600.
- Ἀτερ, *sine*, absque, idem quod ἄνευ, χωρὶς, δίχα. ε. 91. α. 15.
- Ἀτερπῆ, acc. sing. ab ἀτερπῆς, ἑός, ὁ καὶ ἡ, *injucundus*. Th. τέρεω, *delecto*. ε. 645.
- Ἀτη, ης, ἡ, non tantum *damnum* significat, ut est proverb. ἐγγύα, παρὰ δ' ἄτη, *sponste, præsto noxa est*: sed etiam *peccatum*. Ἰλιάδ. ἰῶτα. v. 119. ἄτησιν, dat. pl. Ion. pro ἄταις. Th. ἀτάω, ἤσω, lædo. ε. 229. 214. 350. α. 93.
- Ἀτιμήσασι, *dehonorabunt*, ab ἀτιμάω, f. ἤσω. hoc ab ἄτιμος, *inglorius*, quod est ἀτίω, *honoro*, f. τίσω, præt. act. τέτικα. præt. pass. τέτιμαι, unde est τιμή. ε. 183. §. 395.
- Ἀτιταλλέμεναι, Dorice pro ἀτιτάλλειν, per epentheseσιν τῇ τι, ἀτάλλειν, præf. inf. *delicate nutrire*. Vide paulo ante ἀτάλλων. §. 480.
- Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab Ἀτλαγενῆς, ἑός, ὁ, ἡ, *Atlante natus*. ab Ἀτλας, αντος, ὁ, & γαίνομαι, *nascor*. §. 509. 517. ε. 381.
- Ἀτλαντις, δος, ἡ, *filia Atlantis*. §. 938.
- Ἀτμῆ, dat. sing. ab ἀτμή, ἡ, vapor. Th. ἀτμός, ἔ, ὁ, flatus, ab ἄω, *spiro*. epenthesis literæ τ. §. 862.
- Ἄτον πολέμοιο, *insatiabilem bello*, ab ἄτος, ὁ, ἡ, ex α privat. & ἄδω, *fatio*. α. 58.
- Ἀτρεμέωσι, 3. pl. præf. subj. ab ἀτρεμέω, *inimicus maneo*. f. ἤσω. Th. τρέω. f. τρέσω, *tremo*. ε. 537.
- Ἀτρεπος, *Nomen proprium Parca*, quæ sic dicitur a *minime parcendo*, κατ' ἀντίφρασιν. ex α privat. & τρέπω, *verto*, quod non possit verti & averti. α. 159.
- Ἀτρυγέτοιο, gen. Ion. pro ἀτρυ-

ἀτρύγετα. ἀτρυγέτος, *sterilis, non fructuosus*, ex a priv. & τρυγή, *triticum, vindemia*, ubi nullus est fructuum proventus. §. 413. 808. 241. 132.

Ἀτρυτώνη, idem quod ἀτρυγής, ἢ ἀτρυτος, *indomita*. q. d. *nullis laboribus exhausta*: Epitheton Minervæ. Them. τρύω, *tero*. §. 925.

Ἀῦ, iterum, adverb. ε. 293. α. 51.

Ἀυαλέος, α, ὅ, *ficcus*, idem quod αὔος. Th. αὔω, *ficco*. ε. 586.

Ἀυγάσαι, *respicias*. Ionic. pro αὐγάση, 2. sing. fut. 1. med. indic. ab αὐγάζομαι, *video, illustror*. Them. αὐγή, ἥς, ἡ, *splendor, lux*. ε. 476.

Ἀυδή, ἥς, ἡ, *vox, quasi ab αὔω, clamo*. §. 59. ε. 61. α. 278.

Ἀῦην, acc. ab αὔος, η, ον, *ficcus*. Th. αὔω, *ficco*. ε. 458.

Ἀῦθ, pro αὔθι, *rursus*, ab αὔ, *rursus*. αὔθις, idem, quod αὔθι, *iterum*. Attice scribitur per θ. Ion. vero per τ. α. 181. ε. 50. 35. §. 455.

Ἀῦλακ', acc. sing. pro αὔλα-

κκ, ab αὔλαξ, *ακος, ἡ, silcus*. Dorice ὠλαξ. ε. 441.

Ἀύλης, genit. sing. ab αὐλή, ἡ, *caula, domus, aida*. ε. 730.

Ἀύλητῆρι, dat. sing. ab αὐλήτῆρ, ἥρος, ὅ, *tibicen*, ab αὐλός, ᾧ, ὅ, *tibia*. α. 283.

Ἀυλίδος, genit. ab Αὐλῆς. Nomen loci. αὐλέω, *tibia cano*. ε. 649.

Ἀύλᾱ, genit. sing. ab αὐλός, ᾧ, ὅ, *tibia*. α. 181.

Ἀῦον, acc. sing. Vide αὔην. ε. 741.

Ἀῦραι, nom. pl. ab αὔρα, ας, ἡ, *aura, ventus levior*. ε. 668. §. 872.

Ἀῦριον, *cras, adverb. μεταύριον, perendie*. ε. 408.

Ἀῦσαλέη, *ficca*. idem quod αὔη. vide paulo ante. α. 265.

Ἀῦτε, adverb. *rursus*. αὔτ' pro αὔτε, *iterum, porro*. αὔτις, *rursus*. Th. est αὔ, *rursus*. §. 47. ε. 295. §. 654.

Ἀῦται, pl. num. f. g. ab αὔτος, αὔτη, ταῦτο, *hic, hæc, hoc*. §. 263. 362.

Ἀῦτάρ, *sed*. Vide supra αὔτάρ. ε. 63. 82. 89. 120. &c.

Ἀῦτε, pro αὔ, *rursum, adv.* ε. 126. 243.

Ἀῦτευν, pro ἡῦτευν, *resonabant*. Dorice. 3. pl. imperf. act. ab αὔτέω, *clamo*, ab αὔτῃ,

αὐτῇ, ἧς, ἡ, *clamor*. Th.
 αὖω, *clamo*. α. 309.
 Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, in f.
 g. ab αὐτὸς, ille, τῇ, τὸ. α.
 237.
 Αὐτῆς, Ion. pro αὐταῖς. α.
 237. §. 64. 470.
 Αὐτῆς, gen. sing. ab αὐτῇ,
clamor. Th. αὖω. *clamo*.
 α. 346. 433. 459.
 Αὐτίκα, adverb. *statim*. Th.
 αὐτὸς, ipse. ε. 70. 217.
 Αὐτίς, adverb. *rursum*. Th.
 αὖ, *rursus*. ε. 384. α. 257.
 Αὐτόγυον, ε, τὸ, est pars ara-
 tri, quod vocatur *dentale*.
 est lignum, cui *vomer*
 includitur. *Vomer* est
 qui terram scindit, & li-
 ras ducit. *Buris* est cur-
 vamen aratri, quod vo-
 merem excidit: *stiva* ve-
 ro est aratri manica, cæ-
 teroquin *dentale* est eti-
 am veluti *cratis dentata*,
 qua semina arvo in-
 jecta obruuntur, liræque
 æquantur. Th. γύα &
 γῆα, ας, ἡ, arvom. ε. 431.
 Αὐτόθι, *ibi*, adverb. ab αὐ-
 τὸς, ipse. ε. 96.
 Αὐτομάτη, sc. ἄρρα, *spontaneum arvum*, h. e. ager
 inaratus ferebat fruges,
 αὐτόματος *spontaneus*, ex
 αὐτὸς & μάτην, frustra,
 temere, item *sine consi-*

lio, quod sponte sua pro-
 venit. αὐτόματοι, non ac-
 cerſiti, sponte venientes.
 ε. 103. 118.

Αὐτονόμη, nomen mulieris.
 Latine *libera*, *sui juris*.
 §. 258.

Αὐτονόην, acc. ab Αὐτονόη, no-
 men mul. q. d. *quæ ipsa*
intelligit. α νόος, ἤ, *mens*.
 §. 977.

Αὐτὸς, ipse. ε. 268. 331. α. 69.
 §. 72.

Αὐτοσχεδόν, *prope*, idem
 quod σκεδόν. Adv. α. 190.
 Αὐτοφύης, εὖος, ἤ, ὅ, ἡ, *sua*
sponte enatus. ex αὐτὸς, &
 φύω, gigno. §. 813.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς,
 ipse.

Αὐτῷ pro ἑαυτῷ. ε. 56. 291.
 294.

Αὐτως, Adv. *frustra*, item
similiter. pro ὅσαυτως.
 Th. αὐτὸς, ipse. §. 402.
 600.

Αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν,
ēnas, ὅ, *cervix*. ε. 813.

ΑΦ', pro ἀπό, ab. α. 374.
 392.

Αφατοι, pl. num. non clari,
 qui non volant per ora
 virorum. ex α priv. &
 φάτος, dicendus. φημί,
 dico. ε. 3.

Αφαυρότατοι, *imbecillissi-*
mi. Th. ἀφαιρός, ἤ, ὅ,
 imbe-

imbecillis. ε. 584. Φαῦρος
Dorice pro Φαῦλος, vilis,
nullius pretii. Attice
Φλαῦρος. α. est intensi-
vum, ἐπιτατικὸν ex ἄγαν.

Ἀφείλετο, abstulit. 3. sing.
a. 2. med. ab αἰφαιρέμα, *aufero*. hinc Ἀφελῆσα, f.
g. part. a. 2. act. ab αἰφαι-
ρέω, *aufero*. Th. αἰρέω, ca-
pio, f. ἦσω, p. ἤρηκα, a. 2.
ἔλκω. 9. 443. ε. 94.

Ἀφενος, ὅ vel τὸ, *divitiae ex*
uno anno collectae, plures
ex multis annis. ε. 24. 635.
9. 112.

Ἀφθιτος, incorruptibilis,
idem quod ἀφθαρτος.
Th. φθίω, f. ἦσω, vel
φθίω, *corrumpo*. hinc
ἀφθιτα μέδεα, *perpetua*
consilia. 9. 545. 389. 397.

Ἀφθονος, α. *invidia carens*,
copiosus. Th. φθόνος, α, ὅ,
invidia. ε. 118.

Ἀφίκετο rediit, 3. sing. a. 2.
med. & ἀφίκεθε. 2. pl. a. 2.
med. sic ἀφίκωνται, 3. pl.
a. 2. med. subj. verb.
ἀφικνέομαι, *pervenio* Th.
ἰκνέομαι, *venio*. f. ἵζομαι.
praet. ἴγμαι, a. 2. med.
ἰκόμην. α. 38. 378. 9. 652.

Ἀφνεός, dives, poëtice pro
ἀφνεός. Th. ἄφενος, *divi-*
tiae. ε. 453. 306. 9. 974.

Ἀφροδῖαις, stultitiis. ab

ἀφροδῆς, *inconsultus*.
Hinc regulariter ἀφρά-
δεια, pro quo Ionic. ἀφρα-
δία & ἀφραδῆ, *impruden-*
tia, inopia consilii. Th.
φράζω, *dico*. ε. 133. 328.

Ἀφρογενείαν, ex *spuma pro-*
gnatam; ab ἀφρός, *spi-*
ma, & γένος. hoc a γένο-
μαι, *nascor*. Epitheton
Veneris. Sed omnino
metrum videtur postula-
re ut fit ἀφρογενῆ. 9. 196.
(& ita quoque edendum
curavimus. K.)

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus ita
dicta, quod e maris spu-
ma ortum habuerit. ε. 65.
9. 989.

Ἀφρός, ᾧ, ὁ, *spuma*. α. 389.
9. 107.

Ἀφρων, ονος, ὅ, ἡ, *amens*. ex
α priv. & φρήν, ενός, ἡ,
mens. ε. 208.

Ἀφύσσα, pro ἀφύσας. a. 1.
act. infinit. ab ἀφύω, *han-*
rio. f. σω. pro quo etiam
dicitur ἀφύσσω, ζω. ε. 611.

Ἀχαιοί, Achivi, quasi ab
ἄχος, εος, τὸ, *maeror, soli-*
citudo. ε. 649.

Ἀχελώϊς, α, ὅ, *nomen flu-*
vii. 9. 340.

Ἀχέων, praef. part. *dolens*.
ab ἀχέω, idem quod
ἀχέω, f. ἦσω, *doleo*. Th.
ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. ε. 397.

Ἀχέων,

- Ἀχέων, præf. part. ab ἀχέω & ἀχεύω, idem significant. α. 93.
- Ἀχθος, εὐς, τὸ, pondus. ε. 690.
- Ἀχιλλῆα pro Ἀχιλλεία poëtice, ab Ἀχιλλεύς, Achilles. q. d. ἄχος τῆ λαῶ, sollicitudo pro populo. θ. 1007.
- Ἀχλὺς, ὕος, ἡ, caligo. α. 264.
- Ἀχνύμενος, part. præf. ab ἄχνυμαι, idem quod ἀχέω, doleo. Th. ἄχος, εὐς, τὸ, dolor, mœror. α. 435. ε. 623.
- Ἀχος, εὐς, τὸ, dolor. α. 457.
- Ἀχρεῖος, inutilis. Th. χρεῖα, ας, ἡ, necessitas, utilitas. ε. 401.
- Ἀχρηῖος pro ἀχρεῖος poëtice, facta dialysi τῶν α in ἡ. ε. 295.
- Ἀψ, retro: item statim. Adverb. ἄψ ἵεναι, retroire. α. 257. θ. 169.
- Ἀψευδῆα, acc. sing. ab ἀψευδῆς, εὐς, ὁ, ἡ, mentiri nescius, verus. Th. ψεύδω, fallo, facio mentiri. f. σω. propter dimensionem metri hic legendum est ἀψευδῆ. θ. 233.
- Ἀψα, acc. sing. ab ἀψίς, ἰδος, ἡ, cunctinata in rota. Th. ἄπτω, necto. ε. 424.
- Ἀφορροῶ, reciproci, refluen-

tis, ab ἀφ' ὁρροῶς. Dicitur etiam ἀφορροῶς, ex ἀψ, adverbio, rursus, & ῥοῶς fluxus, a verbo ῥέω, fluo. in fut. ῥεύσω. in præterito medioῖρροα, unde est ῥοῶς, ε, ὁ, & contracte, ῥῆς, fluxus, ῥοή, ἡ, ἡ, idem, item fluentum. θ. 776.

B.

Βάζοντ', præf. part. alloquentes pro βάζοντε, & hoc pro βάζοντας, a βάζω, loquor. f. σω & ζω. p. χα. atque ita ponitur accusativus dualis pro accusativo plurali. Sed videri posset mendum, quia præcedit τὰς, non τῶ. Tum pro ἐπέεσσι esse potest ἐπεσσι, quod æque usitatum est. confer. Ὀδυσσ. δ. 597. Nulla est hic hujus anomalix necessitas. ε. 184. 786.

Βαθύς, ἄκ, ὁ, profundus, a, um. Th. βάθος, εὐς, τὸ, profunditas. α. 288.

Βαθυδίην, acc. sing. Βαθυδίνης, ε, ὁ, habens vortices profundos. Th. δίη, ης, ἡ, aquarum vortex, gurges, & Βαθύς, profundus. ε. 169. θ. 133. 338.

Βαθυρράταια, Æolice pro Βαθυρ-

Βαθυρρέατα, a **βαθυρρέατης**,
 ε, ό, *profunde fluens*, ex
βαθύς, *profundus*, & **ρέω**,
fluo, σω. §. 265.

Βαθυχαίτης, ε, ό, *qui densam habet caesariem*. a
χαίτη, ης, ή, *proprie juba in equo*. per metaph.
coma, caesaries. & **βαθύς**,
 εα, υ, *profundus, densus*.
 §. 977.

Βαίνοι, *ascenderit*, praef. opt.
βαίνη. 3. praef. sub. verbi
βαίνω, eo. f. **βήσομαι**, p. **βέ-**
βηκα, a. 2. βέην. ε. 326.
 569.

Βαινασίων, *euntibus*, Ionice
 pro **βαιναςίων**, gen. pl. part.
 praef. f. g. a **βαίνων**, εσα,
βαίων. Th. **βαίνω**, eo. α. 232.

Βαιόν, *paulisper*, a **βαιός**, ε, ό,
parvus. prov. **χάρις βαιού-**
σιν όπηδᾶ, *gratia com-*
pendiosa consequitur.
 confer ε. 141. h. ε. *brevia*
sunt grata. ε. 416.

Βελάντες, acc. pl. a **βάλανος**, ε,
 ό, *glans*. ε. 231.

Βάλεν, *demisit*. 3. sing. a. 2.
 aet. a **βάλω**, *jacio*. f. **λῶ**.
 pl. **βέβληκα**, a. 2. βέβαλον,
 & **βάλω**, 3. sing. a. 2. med.
 opt. **βάλλω**, praef. impe-
 rat. pass. pro **βάλλε**, Ion.
 p. m. **βέβολα**. **βάλλ'**. α.
 254. α. 384. ε. 432. 107. 295.

Βαρῆαν, accus. sing. **βαρύς**,

εα, υ, *gravis*. Th. **βαρύς**,
 εος, τδ, *pondus, onus*. ε. 16.

Βαρύθα, *gravatur*, a **βαρύ-**
θω, *idem quod βαρύομαι*,
γρᾶνσι, a **βαρύς**, *gravis*.
 Th. **βαρύς**, *onus*. ε. 213.

Βαρύκτυπος, ε, ό, *gravistrepus, graviter fremens*. a
κτυπέω, *factum ex τυπέω,*
resono. Th. **τύπτω**, *verbe-*
ro. ε. 79. §. 818.

Βασιλευμέν, praef. inf. Ion.
 pro **βασιλεύειν**. a **βασιλεύω**,
impero. f. σω. Th. **βασι-**
λεύς, εος, ό, *Rex*. §. 883.

Βασιλεύς, εος, ό, *Rex*, q. d.
βάσις τῆ λαῶ, *fundamen-*
tum populi. **Βασιλῆος**,
 Poëtice pro **βασιλέος**. §.
 886 **βασιλεῖς**. dat. pl. ε. 200

Βασιλήϊον, *regale*, pro **βασί-**
λεον, Poëtica dialysi, a
βασιλεύς, *Rex*. ε. 125.

Βασιληίδα, accus. sing. a **βα-**
σιληϊτῆ, ίδος, ή, *regius*, a,
 um. *adjective capitur*. §.
 462. 892.

Βεβαῶτες, *stantes*. a **βάω** (pro
βαίνω, eo) praet. **βέβακα**.
 part. praet. **βεβαῶς**, per
 syncopen τῆ κάππα, vel
 crasin, pro **βεβηκῶς**. Vide
 in **βαίνοι**, α. 307.

Βεβριδυῖα, *ingravescens*,
 praet. med. part. g. f. a **βρί-**
δω, *sum gravis*. f. **βρίσω**,
 praet. med. **βέβριθα**. α. 160.

Βέλιπ,

Βέλια, *tela*, acc. pl. a. **βέλος**,
eos, τὸ, telum. §. 684.

Βέλτερον, melius, a **βέλτερος**.
 poëtice pro **βελτίων**,
 comp. ab **άγαθος**, bonus.
 superl. **βέλτιστος**, optimus.
 ε. 363.

Βιλλεροφόντης, fuit Glauci
 regis Ephyræ filius, in-
 clyto decore conspicuus,
 & virtute maxima. Vide
 supra **Αργαφόντης**. §. 325.

Βένθεα, acc. pl. a **βένθος**, *eos*,
 τὸ, profunditas. Th. **βά-
 θος**, *eos*, τὸ, idem. §. 365.

Βῆσαν, descenderunt, pro
ἔβησαν, 3. pl. a. 2. act. a
βαίνω, eo. Vide **βαῖνοι**. ε.
 152.

Βήτσης, vallibus, & **βήσση-
 σιν**, dat. pl. Ion. Th. **βῆσ-
 σαι**, αἱ, *valles*. hinc **βησ-
 σήεις**, εντος, ὁ, saltuosus. ε.
 108. 387. §. 860. 865.

Β:βας, ingrediens, part. a. 2.
 act. a **βίβημι**. Th. **βαίνω**,
 eo. Vide **βαῖνοι**. α. 323.

Βίβλινος οἶνος, *vinum Bibli-
 num* posset videri vinum
 Phoenicium. Tzetzes
 ait: ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλε
Θρακίας, a vite Thraciæ,
 quæ dicta fuit **βιβλία**. ε.
 587.

Βίη, Ion. pro **βία**, *vis*, *forti-
 tudo*. Fortitudo Hercu-
 lis, h. e. fortis Hercules.

βίηφι, **φι** est paragoge
 poëtica & reddit vocem
ἄκλιτον, quamvis in dati-
 vo **ἰῶτα** subscriptum
 maneat. ε. 147. α. 75. §.
 496. 882.

Βίος, **βίη**, ὁ, *vita*. ε. 31. 314.
 599.

Βιότοιον, victus, gen. Ion. pro
βίοτον, a **βίος**, *ε*, ὁ, *vita*.
 Th. **βίος**, *vita*. ε. 299. 474.
 §. 605.

Βλαβερός, ὄ, ὁ, noxius, a
βλάπτω, *ψω*, lædo. ε.
 363.

Βλάπτει. 3. pers. præf. sub.
 verbi **βλάπτω**, f. *ψω*, lædo,
 noceo, p. **φα**. a. 2. **ἔβλα-
 βον**. a. 1. **ἔβλαψα**, hinc a. 1.
 part. **βλάψας**. ε. 256. 281.
 191. §. 89.

Βλεφάρων, gen. pl. a **βλέφα-
 ρον**, *ε*, τὸ, *palpebra*. α. 7.
 §. 910.

Βλοσυρόν, terribilis, gen.
 Ion. pro **βλοσυρόν**, a **βλο-
 συρός**, ὄ, ὁ, terribilis aspe-
 ctu. ὁ τὸ **βλέμμα** ὑποσύ-
 ρων. Th. **σύρω**, *ρῶ*, traho.
 α. 147. 175.

Βοῶ, reboat, nempe echo in
 sylva. 3. sing. præf. a **βοάω**,
 f. *ήσω*, clamo. ε. 509.

Βοιωτοί, Boeotii, nomen gen-
 tile. a **βοιωτή** *pastu*. α. 24.

Βολάων, *ictuum*. a gen. pl.
ἄεολ pro **βολῶν**, a **βολή**,
 ἤ, ὁ

ἦς, ἦ, iſtus. Th. βάλλω, jacio. §. 683.

Βορέας, pro Βορέα. Æolice, a Βορέας, Latine, *Boreas*, Nordwind, & βορέω, Ion. pro Βορέα, acc. Βορέην, pro αν. ε. 504. §. 379. 870.

Βόσκει, pascunt, a βόσκω, f. ἦσω, p. βεβόσκηκα. §. 595.

Βότρυς, uos, ὁ, botrys, uva, acc. pl. Βότρυας. ε. 609. α. 294.

Βακόλος, ε, & Dorice βωκόλος, bubulcus, hinc βωκολίας, armenta boum. §. 445. ex βᾱς, bos, & κόλον, τὸ, cibus. §. 293.

Βάδονα, bobus nocentes, a sing. Βάδονος, ὁ καὶ ἦ, boves excorians. ex βᾱς & δέρω, excorio. ε. 502.

Βελεύσαντι, dat. sing. a. i. part. a βελεύω, consilium do, f. εὔσω. Them. βελή, consilium. ε. 264.

Βάληαι, a. sing. præf. medii. Iones formant secundam singularem a tertia βέληται extrito τᾷ τ. atque ita pro Βέλη usurpant Βέληαι, a βέλομαι, βέλει, volo. f. ἦσομαι, p. βεβέλημαι, a. i. pass. ἐβέληθην. ε. 645.

Βελῆσιν, βελῆσι, dat. pl. Ion. a βελή, ἦς, ἦ, consilium. ε. 16. 72. §. 318.

Βᾱς, Dorice, βῶς, ὁ, ἦ, bos, vacca, g. βῶς, acc. βᾱν, bouem. dat. pl. βᾱσιν, & βῶσσιν. gen. pl. βῶων, pro una syllaba, acc. pl. βᾱς, & βῶας. ε. 346. 404.

Βόων, clamabant. pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. a βοάω, ὦ. clamo. f. ἦσω. α. 243.

Βοῶπις, ἰδος, ἦ, cui bovini sunt oculi & magni, ideoque venusti. ex βᾱς, & ὦψ, ὠπός, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα. §. 355.

Βωτᾱν, præf. inf. a βωτᾱω, bobus agitatissaro. a βᾱς, βῶς, bos & ὠτᾱω, f. ἦσω, & ὦσω, trudo, pello. ε. 389.

Βράδιον, tardius, a βραδύς, ἴος, ὁ, tardus. Comp. βραδύτερος & βράσσων pro βραδίων. Superl. βραδύτατος & βράδισος. ε. 526.

Βράχε, 3. sing. a. 2. act. βράχω, sonum & strepitum edo, verbum ὀνοματοποιημένον. α. 423.

Βριάς, 3. pers. ind. verb. βριάω, f. άσω, robustum reddo, potens sum. ε. 5. §. 447.

Βριάρεως, ω, ὁ, Attice pro Βριάρεος, ε, ὁ, nomen viri, quartæ simplicium.
 N ex

ex βρι particula intensi-
va valde, & "Αρης, Mars.
q.d. valde martius. §. 714.
817.

Βρίθην, implere. Vide supra
βεβριθύα. βριθόμενος, ab
eodem verbo derivatur.
ε. 464. α. 300.

Βρισάρματος, α, ὁ, qui gra-
vat currum, ex βρίθω,
gravo, & ἄρμα, τὸς, τὸ,
currus. α. 441.

Βροντή, ἡ, tonitru. Βροντής,
ἄ, ὁ, nomen viri, vel Cy-
clopis. hinc βροντάω, ἤσω,
tono. §. 72. 458. 140.
845.

Βρότεος, α, humanus, hinc
& βροτήσιος, idem. Th.
βροτὸς, ἄ, ὁ, mortalis. ε.
15. 414.

Βροτόεντα, acc. sing. a βρο-
τὸς, sanie respersus, a
βρότας, sanies, tabum,
cruor, quod est mutato
accentu ob mutatam si-
gnificationem a βροτὸς,
quod sæpius legitur in
plurali numero βροτοί,
mortales. α. 367.

Βροτοῖσι, dat. plur. a βροτὸς,
ἄ, mortalis. ε. 24. 212.
§. 218.

Βροτολοιγὸν, hominum pe-
stem, a λοιγὸς, ἄ, α, per-
niciēs, pestis, & βροτὸς,

ἄ, ὁ, mortalis. α. 333.
435.

Βρώσις, εως, ἡ, cibus, a βρώ-
σκω, βιβρώσκω, consumo,
comedo. f. βρώσω. p. βέ-
βρωκα. præter. pass. βίβρω-
μαι. unde est βρώμα αὐ-
λικόν, Hof : Biglein. a
βέβρωσαι est βρώσις, εως, ἡ,
esca. item tinea. βρώσιος.
§. 797. α. 395.

Βυσσοδομεύων, mentibus al-
tis meditans, a βυσσοδο-
μεύω proprie profunde
struo, fundamenta pro-
be jacio, quod inprimis
architecti faciunt in lo-
cis palustribus. Deinde
per metaph. profunde
cogito, machinor. com-
positum ex βυσσὸς, ἄ, ὁ,
Ionice pro βυθὸς, ἄ, ὁ, fun-
dum, pars ima; & δομεύω,
pro δομέω, ædifico. Th.
δέμω, struo. in præter. med.
δέδομα, unde est δόμος,
ἄ, ὁ, domus, &c. α. 30.

Βωμὸς, ἄ, ὁ, ara. ab Hebr.
במזב altare in excelsis
exstructum ab idolola-
tris. prov. φίλος μέχρι
βωμῶν, amicus usque ad
aras. α. 70. ε. 135. §. 4.

Γ.

Γαῖ, pro γῆα, seu γαῖη,
ἡ, terra, tellus. gen.
γαίης

γαίης Ion. pro γαίας. §. 117. ε. 19. 70. 161. §. 147. 427.

Γαιήοχος, ε, ό, terram continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιῶχος, & γαιῶχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. §. 15.

Γάλα, γάλακτος, τό, lac. ε. 588.

Γαλαξάκη, nomen proprium mul. §. 353.

Γαλάτσα, nomen mul. §. 250.

Γαλήνη, nomen mul. §. 244.

Γαμβρόν, acc. sing. a γαμβρός, ε, ό, gener. §. 818.

Γαμῶν, præf. inf. verbi γαμέω. f. ἦσω, uxorem duco. ε. 697.

Γαμετή, uxor, νύμφη; at γαμέτης, ε, ό, maritus. Th. γαμέω, ὦ, uxorem duco. ε. 404.

Γαμοῖτο, γαμέοιτο, γαμοῖτο, nubat. præf. opt. pass. a γαμέω. ε. 696.

Γάμοι, γάμος, ε, vel γάμοι, οἱ, nuptiæ. ε. 695. §. 603.

Γαμφώνυχες, nom. pl. a γαμφώνυξ, cui curvi sunt ungues. ex γαμφός, idem quod καμψός, incurvus, inflexus. Th. κάμπτω. f. ψω, p. φα, flecto, incurvo, & ἔνυξ, νύχτις, ό, unguis. α. 405.

Γάρ, enim, nam, namque. conjunct. ε. 5. 14. 21. &c.

Γαστήρ, έρος, ή. γαστέρες, ventres fruges consumere nati. §. 26.

Γ', pro γε, quidem, certe. syllabica adjectio. ε. 736. 185. 144.

Γεγάσι, 3. pl. præf. med. a γάω, in præf. med. γέγαα. Th. γάνομαι, gignor. ε. 108.

Γάνατ', pro γάνατο, produxit. a. 1. med. in prima persona, ἐγανάμην. & γάναδα, a. 1. med. infinit. γανόμεθ' & γάνειδ' imperf. med. Th. γάνομαι, nascor. §. 185. & 82. ε. 769. α. 88. 49. &c.

Γάτων, ονος, ό παρ' ή, quasi ex γέα, terra, & έτης, ε, ό, sodalis, amicus. q. d. γείτονες, sodales ejusdem telluris. accus. sing. γείτονα, & γάτοσι, dat. pl. ε. 23. 398. 699.

Γελαῖ, 3. pers. præf. a γελαίω, video, f. άσω. γελόωντες, pl. num. præf. part. Poëtice pro γελῶντες. posito o ante ω, & retracto accentu. §. 40. α. 283.

Γενή, generatio, ή, Ion. pro γενεά. Th. γάνομαι, gignor. ε. 282. §. 871. α. 55.

Γετθλη, ης, ή, idem, & ab
V 2 eodem

eodem Themate derivatur. §. 610.

Γένεο, Ion. pro γένε, & hoc pro ἐγένε, a. 2. med. *fuiſti*, ab ἐγενόμην, ε, ετο. Th. γάνομαι, ſum, naſcor, f. 2. γενήσομαι. p. γεγένημα, a. 1. m. ἐγενάμην. §. 657.

Γένεια, acc. pl. a γένειον, ε, τὸ, mentum, maxilla. Th. γένυς, οος, ἡ, mentum. α. 167. 418.

Γένητ', pro ἐγένετο, fuerit, a. 2. med. ἐγενόμην. Th. γάνομαι, ſum, naſcor. §. 115.

Γένοιτο, 3. ſing. a. 2. med. opt. γένοιτο, pro γένετο, a. 2. m. & hoc pro ἐγένετο, metri cauſa abjicitur augmentum. γέγοντο, 3. perſon. pl. a. 2. m. verb. γάνομαι. §. 199.

Γενετή, ἡς, ἡ, partus, generationis. Th. γάνομαι, naſcor. §. 271.

Γένηται, fieret, a. 2. med. ſub. γενέσθαι, a. 2. m. inf. a γάνομαι, ſum. fut. 1. paſſ. γενηθήσομαι, p. m. γέγονα. ε. 88. 342.

Γένος, οος, τὸ, genus. a γάνομαι, naſcor. ε. 11. 109.

Γεραίῃσι, dat. pl. Ion. & Poët. a γέρας, γέρας, οος, & ως, τὸ, munus. §. 449.

Γέρανος, ε, ἡ, grus. §. 449.

Γέρας, ατος, οος, & ως, τὸ, *donum, munus*. gen. pl. γεραίων. ε. 125. §. 393.

Γέροντος, gen. & acc. γέροντα, a γέρων, οντος, ὁ, ſenex. §. 1003.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γέν. circumſlectitur in omnibus caſibus, & in proſa uſurpatur pro terra. §. 679. ε. 561.

Γηθήσας, a. 1. part. a γηθίω, f. ἦσω, gaudeo, lætor. Dorice γαθίω, unde Latin. gaudeo. hinc γηθήσας, a. 1. ind. aët. Ion. α. 116. §. 173. ε. 474.

Γῆμε, duxit. 3. ſing. a. 1. aët. indic. γῆμα, γῆμας, γῆμε, Ion. & Poët. ab ἔγημα, pro ἐγάμεσα. Th. γαμέω, ἦσω, uxorem ducō, γῆμα, a. 1. aët. infin. γῆμης, a. 1. ſub. §. 604. 960. ε. 699.

Γηραιός, ὤ, ὁ, ſenex, a γῆρας, ατος, οος, ως, τὸ, ſeneſtus. ε. 376.

Γηράντεσσι, dat. pl. Poëticus, a γῆρας, γῆρανος, ſeneſcens. vel γῆρας, eſt a. 1. part. pro γηράσας a γηράω, ſeneſco, unde ἐγήρασα. eſt & hinc per ſyncopen ἔγηρα, ſicut pro ἐγάμησα, ἔγημα. Th. γῆρας, ατος, τὸ, ſeneſtus. ε. 186.

Γῆρας

Γῆρας, ατος, τὸ, senectus.
ἐπὶ γῆρας ἰκέσθαι, ad senec-
tutem pervenire. dat.
γῆρας. ε. 703. 92.

Γηράσκοντας, senescentes,
acc. pl. præf. part. a γη-
ράσκω, consenesco, f.άσω,
p. γεγήρακα. Γηράσκω δ'
αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.
Th. γῆρας, ατος, τὸ, senec-
tus. ε. 183.

Γηροκόμοιο, gen. Ion. a γηρο-
κόμος, qui curat & alit ali-
quem in senectute. a γῆ-
ρας, ατος, τὸ, senectus, &
κομέω, ὦ, f. ἤσω, curam ge-
ro. ῥ. 605.

Γηρυονῆα, acc. sing. a Γηρυο-
νῆς, ἑος, ὅ, nomen viri. ῥ.
287. 309.

Γηρύετ', conqueritur, pro
γῆρύεται, a γῆρύομαι, con-
queror. Th. γῆρυς, υος, ἥ,
vox, guttur. ε. 258.

Γῆς. ῥ. 106. 807.

Γιγάντων, g. pl. a. γίγας, αν-
τος, ὅ, gigas. a γῆ & γάω.
Nam terræ filii dicun-
tur. ῥ. 50. 185.

Γίεσθαι, præf. inf. active ca-
pitur, generare scil. de-
bet. Alii legunt γείνασθαι.
a. i. m. inf. a γάινομαι, gi-
gnor. Vide γένετ'. ε.
791.

Γίετ', imperf. pass. Ion. a
γίνομαι. Vide γένετ'. κ. 414.

Γινομένης, γινόμενον, præf.
part. a γίνομαι, nascor. ε.
819. 490.

Γινώσκω, cognosco, f. γινώσο-
μαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνω,
ωι, ω. α. 2. imperat. γινῶθι.
præt. pass. ἔγνωσμαι. ε.
279.

Γλαύκη, nomen proprium
mul. ῥ. 144.

Γλαυκῆν, accus. singul. ab
Adj. γλαυκός, ἥ, ὄν, cæsius,
glaucus. ῥ. 440.

Γλαυκίῳν, Poëtice pro
γλαυκιάων, præf. part. a
γλαυκιάω, ὦ, & Poëtice
γλαυκίω, glaucis oculis
terribiliter intueor, sicut
pro ὀράω, ὀρῶ, Poëtice di-
citur ὀρόω. Th. γλαυκός,
ῥ, ὅ, glaucus, cæsius. α.
430.

Γλαυκονόμη, nomen propri-
um mul. ῥ. 256.

Γλαυκῶπις, ἰδος, ἥ, cæsius ha-
bens oculos, epitheton
Minervæ, ex γλαυκός,
cæsius & ὦψ, ὠπός, ὅ, vul-
tus, acc. γλαυκῶπιν, &
γλαυκώπιδα. Them. ὀπτο-
μαί, video. ε. 72. ῥ. 13.

Γλάφω, 3. præf. ind. verbi
γλάφω, f. ψω, cavo, exca-
vo. α. 431.

Γλαφυρός, ῥ, ὅ, cavius; a
γλάφω, f. ψω, cavo, exca-
vo. ῥ. 297.

Γλαφὺ pro γλαφυρόν, an-
trum. Th. γλάφω. ε. 551.

Γλυκερός, ἡ, ὄν, dulcis, a γλυ-
κὺς, ἑός, ὁ, dulcis. §. 97. α.
331.

Γλώσση, & Att. Γλώττη, lin-
gua, ἡ. dat. pl. Ion. γλώσ-
σησι, pro γλώσσαις. §. 83.
& 826.

Γναμπτοῖσι, dat. plur. Ionic.
a γναμπτός, incurvus, hoc
a γνάμπτω, ἰνκπτω. Th.
κάμπτω, flecto. ε. 203.

Γνώ, pro ἔγνω, cognovit, 3-
perf. a. 2. ind. a γινώσκω,
cognosco, f. γνώσομαι, p.
ἔγνωκα, a. 2. ἔγνω. §. 551.

Γόμφοισιν, dat. pl. Ionic. a
γόμφος, ὁ, cuneus, cla-
vus. ε. 429.

Γονεῦσιν, dat. pl. a γονεὺς, ἑός,
ὁ, parens. γονῇ dat. sing. a
γονή, ἡς, ἡ, genitura. Th.
γάνομαι, gignor. ε. 233. &
731.

Γόνος, ὁ, soboles, generatio.
Th. γάνομαι, gignor. §.
495.

Γοργᾶς, acc. pl. a γοργός, ὁ, ὁ,
velox. §. 274. α. 237.

Γοργᾶς, gen. sing. pro Γορ-
γῶς, a Γοργῶ, ὁ, ὁ, ὁ, ἡ,
nomen mul. α. 224.

Γοργόνες, dictæ sunt Phorci
filix, Medusa, Sthenyo &
Euryale, a γοργών, ὄνος, ὁ,

nomen animalis noxii in
Africa. α. 230.

Γάνατα, acc. pl. & γάναθ',
pro γόνατα, a γόνυ, τὸ, ge-
nu. in genit. τῷ γόνυος &
γόνατος, & γανός. ε. 585. §.
460.

Γανοῖσιν, dat. pl. a γανός, fer-
tilis, Ionica epenth. pro
γόνος, hoc a γονῇ, ἡ, geni-
tura. Th. γάνομαι, gi-
gnor. §. 54.

Γανοπαχῆς, ἑός, ὁ καὶ ἡ, genua
pinguis. ex γόνυ genu, &
παχὺς, ἑός, ὁ, crassus. α.
266.

Γραίας, nomen mul. a γραία,
α, ἡ, anus, vetula, idem
quod γραῦς, αὐός, ἡ. §. 270.

Γρηνίκον. Nom. propr. §. 342.

Γυῖλοις, dat. pl. jugis. a γύα-
λον, ὁ, τὸ, cavitas. §. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul.
§. 149. ε. 66.

Γύην, dentale. a γύης, ὁ, ὁ,
dentale in aratro. at γύα
feu γύη, Ionic. jugerum.
ε. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, a
γυῖον, ὁ, τὸ, membrum.
§. 592.

Γυιόκορος, ὁ, ὁ, membra de-
pascens, ex γυῖον, ὁ, τὸ,
membrum, & κορίω. item
πρεῖνυμι, satio, item de-
pascor. Qui depascitur,
ille satiatur. ε. 66.

Γυμ-

Γυιωθῆς, mutilatus, a. i. part. pass. a γυιόω, f. ὠσω, claudum reddo, membra frango. Them. γυῖον, ε, τὸ, membrum. §. 838.

Γυμνόν, acc. a γυμνός, ε, ὁ, nudus. ε. 389.

Γυμνωθέντα, acc. sing. a. i. part. pass. a γυμνώω, denudo. Th. γυμνός, ε, ὁ, nudus. α. 334. 460.

Γυναικεία, muliebri, dat. sing. a γυναικῆος, ε, ὁ, muliebris. hinc & γυναικῆον, ε, τὸ, gynæceum, locus interior in ædibus, in quo solæ mulieres versabantur. Th. γυνή, ἡ, mulier. ε. 751.

Γυνή, ἡ, mulier adolescentula, genit. γυναικός, dat. γυναικί, accus. γυνᾶικα, voc. ὦ γύναι, dat. plur. γυναιξί. ε. 94. 700. §. 513.

Δ.

Δατ, dat. sing. pro δαίτῃ per apocopen, a δαίτς, ἰδος, ἡ, pugna. Th. est δαίω, urq. §. 650.

Δαιδαλέοιο, Gen. Poëticus pro δαιδαλέα, a δαιδάλεος, artificiosus; derivatur, a Δαίδαλος, ε, ὁ, qui fuit ingeniosissimus & scientissimus Cretensium artifex. Videtur nomen ac-

cepisse a δαίω, scio. α. 334. 460. 137.

Δαΐδων, gen. pl. a. δαίτς, ἰδος, ἡ, fax. Th. δαίω, proprie urq. α. 275.

Δαίτο, imperf. Ion. a δαίομαι, divido, partior. Th. δαίω, divido. α. 165.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus, quasi δαήμων. α. 94. δαίμονα. §. 991. hinc δαιμόνιος, venerandus, inde δαιμόνι' pro δαιμόνι in vocat. §. 655. & δαιμόνιη, pro δαιμονία, Ionice. §. 655.

Δαΐτα, acc. sing. a δαίτς, δαίτῃς, ἡ, cibus, epulum. δαίτι. In acc. plur. δαΐτας. a δαίω, epulum præbeo. ε. 340. 720. 940. §. 802.

Δαΐφρων, prudens, bellicosus, gen. δαΐφρονος, ex δαίω, discō, vel divido, & φρῆν, ενός, ἡ, mens. α. 119. ε. 652.

Δάκνεν, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔδακνεν, momordit. a δάκνω, mordeo, f. δήξομαι. p. δέδηχα. a. 2. ἔδακον. α. 1. pass. ἔδήχθην. a. 2. pass. ἔδάκην. §. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. a δάκρυ, υος, τὸ, lacryma: hinc δακρυόεις, εντος, lacrymosus. α. 132. 270. §. 227.

Δαλῆ, genit. a δαλός, ἔ, ὅ, *titio*. Them. δαίω, *προ. ε. 703.*

Δαμαζόμενος, præf. part. a δαμαίω, *edomo, δαμάσσαι*, poëtice pro δαμάσαι, part. a. i. act. Th. δαμαίω, *domo. §. 865. 490. α. 11.*

Δάμασι, a. i. Ion. a δαμαίω, *domo, f. άσω. ε. 857.*

Δαμέντες, part. a. 2. pass. *domiti*. a δέμω vel δάμνω, pro δαμαίω. δαμῆναι, a. 2. pass. infin. δάμναται, *domat. præf. a δάμναμαι. Th. δαμαίω, domo. ε. 151. §. 464. 122.*

Δανάης, ἡ Δανᾶη, *ης*, nomen mul. α. 216.

Δαναΐδης, filius Danai. Nomen patronymicum Filii a patribus sua acceperunt nomina. a Δαναός, Danaus. α. 229.

Δαπάνη, *ης, ἡ*, sumptus. Th. δαπαναίω, ὤ, f. ἥσω, *consumo. ε. 721.*

Δάσαντο, 3. pl. a. i. med. indic. poëtice pro ἐδάσαντο. augmentum abjicitur & εἶγμα duplicatur. a δάζομαι, *divido. f. σομαι, a. i. m. ἐδασάμην*, hinc δασσάμενος, & δάσσαται. hinc δασμός *distributio*, item tributum, quod penditur ab hostibus, Brand-

Schagung. Th. δαίω, *divido. §. 112. 537. 425. ε. 444.*

Δασυέρον, gen. pl. a δασύερον, *hirsutum pectus habens, ex δασύς, densus, & έρόν, ε, τὸ, pectus. ε. 512.*

Δατταδαι, præf. inf. pass. *dividi*, pro δατέεδαι, exemplaria habent δατέαδαι, a pro ε. a δαττομαι, *dividor. Th. δαίω, divido. ε. 765. §. 606.*

Δάφνης, genit. a δάφνη, *ης, ἡ* laurus. ε. 433. §. 30.

Δαφίνεος, *valde funestus, ruber*, seu δαφινός, ἡ, ὄν, *cædis avidus. ex δαί, quæ particula per se nihil significat, sed in compositione auget, & φένω, occido. α. 159. & 250.*

Δ', vel δὲ autem, vero. Sæpe subjungitur : particula μέν, vim adversativam habens. ε. 10. 13. 24. 34. 37. &c.

Δ'δασαι, attributa est, perf. pass. ind. a δάζομαι, *divido, partior. f. δάσομαι. præf. pass. δέδασμαι. Th. δαίω, divido. §. 789.*

Δεδῆται, *ardebat. 3. sing. plusq. perf. med. pro ἐδεδῆται, a δαίω, uro. præf. med. δέδῆται. pl. perf. ἐδεδῆεν. α. 155.*

Διδμῆ-

Δομημένοι, præt. part. pass. *domiti*, a *δέμω*, *domo*, f. *δομῷ*. p. *δόμηναι*, præt. pass. *δόμηναι*. aor. 2. *ἔδομην*. hinc in infinit. *δομήναι*, & *δομήμεναι*. ε. 116. Th. *δομαίω*, *domo*.

Δοσκημένος, observans, a *δοκῶ*, *observo*. f. *ήσω*. *δοκῶ*, f. *άσω*, *observo*. α. 214.

Δοδρακῆς, intuens, præt. med. part. a *δέρκω*, *video*, a. i. *δρακῷ*. aor. 2. *ἔδρακον*. aor. 1. pass. *ἔδερχθην*, p.m. *δέδρακα*. α. 145.

Δαδίξεται, perterrebit. 3. sing. fut. med. Poët. a. *δαδίττομαι*, *terreo*. f. *ίζομαι*. Th. *δαίδω*. fut. *σω*. *timeo*. α. 111.

Δαδιότες, metuentes, part. præt. med. a *δαίδω*, *timeo*, præterit. med. *ἔδιδα* & *δαίδια*, poëtice, unde part. *δαδιῶς*. α. 248.

Δακνῆς, 3. indicat. *δαίκνυ*, per apocopen pro *δαίκνυσι*. 3. pers. sing. ind. a *δαίκνυμι*, idem quod *δακνύω*. f. *δαίξω*. p. *χα*. ε. 449. 524. 500.

Δαλῆς, ε, ὅ, *timidus*. a *δαίδω*, *timeo*. ε. 711. 183. 212.

Δᾶμος, ε, ὅ, nomen viri, a *δαίδω*, *timeo*. α. 195. 463. 9. 934.

Δανός, ἡ, ὄν, *terribilis*, *gravis*, *δανοῖο* poëtice pro *δανᾷ*, *δανῆς* pro *δυναῖς*. 9. 829. *δανοῖσι*, dat. pl. Ion. hinc *δανότατος*, *acerrimus*. superlat. ε. 367. α. 71. 129. 9. 138. 155.

Δανωποί, nom. pl. *graves aspectu*. ex *δανός*, *gravis*, & *ὤψ*, *ὠπός*, ὅ, *facies*. Th. *ὄπτομαι*, *video*. At *ὤψ*, *ὠπός*, ἡ, *vox*. α. 250.

Δαίξω, f. i. *δαῖξαί*. a. i. inf. a *δαίκνυμι*, *ostendo*. f. *ξω*. p. *χα*. ε. 646. 610.

Δαπνήσας, a. i. part. a *δαπνέω*, *cæno*. f. *ήσω*. Th. *δαῖπνον*, ε, τὸ, *cæna*. ε. 440.

Δαπνολόχης, *comessatricis*, gen. sing. g. f. pro *δαπνολόχῃ*. Adjectiva enim composita sunt g. c. *δαπνολόχος*, ε, ὅ, ἡ, *proprie qui convivii insidiatur*, h. e. qui convivia captat, *comessator*, vel quia accurate illa observat, aut loco suo curat, ex *δαῖπνον*, *cæna*, *convivium* & *λόχος*, ε, ὅ, *insidiæ*. ε. 702.

Δαῖπνον, ε, τὸ, *convivium*. ε. 207.

Δαρῆν, accus. sing. a *δερῆς*, ἡ, *collum*, vel *deris*. α. 391. 9. 727.

Δέκα, unde est δέκατος, decimus. f. g. δεκάτη. ε. 610. §. 726. 789. 803.

Δεκαδάριον, dat. sing. a δεκάδωρος, qui decem palmorum est, ex δέκα, decem, & δῶρον, &, τὸ, palmus, donum. ε. 424.

Δελφῖνες, nom. pl. a δελφίν, seu δελφίς, ἴνος, delphin. α. 210. & 212.

Δέμας, corpus, τὸ, ἀκλίτον & indeclinabile. §. 260.

Δέμνια, τὰ, cubilia maritorum, a δέμνιον, &, τὸ, stratum, lectus. a δέμω, edomio. ε. 326.

Δένδρεα, pl. num. a δένδρεον, &, τὸ, ἄρβον, lignum, poet. pro δένδρον. Sic ἀδελφὸς pro ἀδελφός, frater. §. 216. ε. 581.

Δέχτο, a. i. med. Ion. pro ἐδέξατο, a δέχομαι, recipio. f. δέχομαι. p. ἑδέγμαι, a. i. med. ἐδέξμην. §. 185. ε. 87. 711.

Δεξιτερὸς, ἄ, ὄν, Δεξιτερῇ, dat. sing. pro δεξιτερῇ Ionice a δεξιὰ, dextra manus: παρὰ τὸ δέχεσθαι. fut. δέξομαι. §. 179.

Δέος, δέος, τὸ, timor. Th. δείδω, f. σω, timeo. p. δέδοικα, δείδια & δέδια. §. 167.

Δέον, 3. pl. imperf. act. pro ἑδεον, ligabant, a δέω, vincio, f. ἥσω. α. 291.

Δερκιάωνται, pro δερκιάωνται, aspiciunt, a δερκιάομαι, ὤμαι, & poetice δερκιάομαι. Th. δέρκω, video. α. 236. §. 911.

Δερκομένω, tuentes, præf. part. dualis numeri, a δερκόμενες, δερκομένοια, gen. Ion. δερκομενάων, f. g. pl. num. Æolice pro δερκομένων, a δερκομένη, præf. part. idem quod δέρκω, seu δέρκομαι, videor. §. 910. 828. α. 236. 167.

Δέρμα, ατος, τὸ, cutis, a δέρω, excorio. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium. ε. 511.

Δεσμένω, manipulans, præf. part. a δεσμεύω, idem quod δεσμέω & δεσμόω, ligo. a δεσμός, ᾧ, ὅ, vinculum. Th. δέω, ligo. ε. 497.

Δεσμῶ, gen. sing. a δεσμός, ᾧ, ὅ, vinculum, & in pl. δεσμοὶ vel δεσμαὶ, hinc δεσμεύω, vincio. Th. δέω, ligo. α. 43. §. 501.

Δέντη, 3. sing. a. i. act. subj. a δένω, humentor, rigo, f. ἐνσω. ε. 554.

Δεῦτε,

Δεῦτε, huc, agite. adverb.
hortantis, a sing. *δεῦρο*,
huc, hunc in locum. ε. 2.

Δεύτερος, ε, ὁ, secundus. ε.
126. 141. §. 47.

Δέχεται, 3. sing. a *δέχομαι*,
capio, f. *δέξομαι*, p. *δέδε-*
γμαι. §. 800.

Δή, sane, jam. in carmine
modo postponitur, mo-
do præponitur. ε. 2. *δή*
τότε, jam tum. §. 643.

Διῖα, diu, adverb. a *δῖν*,
diu. §. 623.

Δηιοτῆτος, genit. a *δηιοτής*,
ῆτος, ἡ, pugna, a *δήιος* ho-
stilis: & hoc a *δαίω*, uro.
§. 662. 852.

Δημήτηρ, ἡ, nomen idoli,
q. d. *γῆ μήτηρ*, Ceres, *δη-*
μήτερος, *δήμητρος*, *δημη-*
τερι, *δήμητρα*. §. 454. 912.
ε. 298.

Δημός, ε, ὁ, *adeps*, pingue-
do. Vide in *δῆμος*, ε, ὁ,
populus. §. 538. 541.

Δῆμος, ε, ὁ, *populus*. ε. 259.
§. 971.

Δήνεα, acc. pl. *consilia*, a
δῆνος, εος, τὸ, *consilium*,
vaframentum. Chaldaï-
ce *dena* meditari. alii ha-
bent *μήτεα*. §. 236.

Δῆρ'. §. 888.

Δῆ ῥα. iam. §. 883.

Δῆριν, acc. sing. a *δῆρις*, εος, ἡ,
lis, contentio, hinc *δη-*

ρίαω, *pugno*. ε. 14. 33. α.
241. 251.

Δηρὺν, diu, adverbialiter u-
surpatur pro *δῖν*. §. 629.

Δῆσε, a. 1. ind. Ion. pro *ἔδη-*
σε, *ligavit*. *δήσουδαι*, a. 1.
med. inf. a *δέω*, *ligo*. §.
618. ε. 540.

Δή τοι, sane. §. 1014.

Δηῶσαν, fut. 1. activ. infinit.
a *δηῶω* *populor*, *occido*,
pro quo Poëtæ etiam
δηῶω a *δήιος* vel' *δαίος*,
hostilis. Th. est *δαίω*, uro,
vasto. α. 67.

Δία, *Jovem*, accus. singul. a
Zeûs, *διός*, *διῖ*, *δία*, vocat.
Zeû, *Jupiter*. δι'. θ. 468. ε. 52.

Διὰ, præpositio, *διὰ* *Ἑλλάς*,
ex consiliis. *διὰ* *Θρήκης*,
per Thraciam. ε. 13. 505.
§. 398.

Δῖα, *divina*, h. e. præstan-
tissima. a *Zeûs*, *διός*, *Ju-*
piter. α. 338. §. 376.

Διαβάς, part. a. 2. act. *emen-*
sus, a *διαβαίνω*, transeo,
fut. *βήσομαι*, p. *βέβηκα*,
a. 2. *ἔβην*, a. 2. part. *βάς*.
§. 292.

Διαβῆ, transierit. a. 2. act.
subj. *διαβῶ*. Th. *βαίνω*,
eo. ε. 738.

Διάσει, 3. pers. ind. sing.
perflat. ex *διὰ* & *ἄημι*, *flo*.
Th. *ἄω*, ἥσω, *flo*, *spiro*.
ε. 512. 517.

Διάκτορος, κ, δ, *nuntius*. Dicitur etiam διάκτωρ, ορος, δ, a διάγω, traduco, transmittito. ε. 77. 68.

Διακρινώμεθα, i. perf. pl. præf. sub. a διακρίνω, discerno. Th. κρίνω, f. νῶ, fecerno, judico, p. κέκρικα. a. i. ἔκρινα. ε. 35. §. 85.

Διαμπερὲς, adverb. perpetuo, ex διαί, ἀνὰ & πέρας, ατος, τὸ, *terminus*, q. d. penitus (διὰ intendit significationem) ad finem. ε. 234. §. 402.

Δῖαν, acc. a δῖος, κ, ον, divinus, bonus. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupiter. κ. 287. ε. 477.

Διασπιδνᾶσι, dissipant. 3. pl. præf. act. a διασπιδνῆμι, dissipo, ad formam ἴσῃμι. Th. est σκεδάω, σκεδάζω, & σκεδάννυμι, *dispergo*, f. αῖσω. §. 875.

Διδάξης, a. i. sub. a διδάσκω, doceo, f. διδάξω, p. δεδίδαχα, a. i. ἐδίδαξα, a. i. pass. ἐδιδάχθην. ε. 697.

Διδασκῆσαι, a. i. act. infin. verbi διδάσκω, idem quod διδάσκω, doceo. ε. 64.

Δίδοι, dat. pro δίδωσι, a δίδω. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδωκ, κ, κ. α. 328. 279. 636. §. 219.

Διδυμάονε, geminos, dualibus num. a διδυμίων, ονος, pro διδυμος, κ, δ καὶ ἡ, geminus. κ. 49.

Διεδάσσατο, distribuit, 3. sing. a. i. med. a διεδάζω. σ poëtice duplicatur. sic διεδάσσαο, *divisisti*, 2. sing. a. i. med. pro διεδάσω, Ionice ω mutatur in αο. Th. δαίω, divido. §. 544. 885.

Διέκαστο, constitutum erat. imperf. med. a διάκειμαι, constitutus sum. Th. κᾶμαι, fut. κείσομαι. jaceo. α. 20.

Διέλοντο, pro διείλοντο. 3. pl. a. 2. med. a διατρέω, divido, f. ἤσω, p. διήρηκ, a. 2. λον. Th. αἰρέω, eligo. §. 112.

Διερὴν, *humidam*, acc. a διερὴς, humidus. Th. διαένω, f. ανῶ, humecto. ε. 458.

Διέταξε, disposuit, a. i. ind. verbi διατάσσω, vel ττω, ordino. Th. τάσσω, vel ττω, f. ξω, p. τέταχα. a. i. ἔταξα. ε. 274. §. 74.

Διετεκμήραντο, destinarunt. 3. pl. a. i. med. διατεκμήρω, certis signis probo, f. αρῶ, a. i. ἐτέκμηρα. Th. τέκμαρ, ατος, τὸ, signum. ε. 395.

Δίξιδαι,

Δίξιδαι, *inquirere*, præf. med. infinit. a *δίξημα*, *quæro*, fut. *δίξήσομαι*. Th. *δίξω*, *quæro*. ε. 601. 426.

Δίη, *divina*, a *Ζεύς*, *Jupiter*. §. 260. 866.

Διηνεέσσιν, *longis*, dativ. pl. poëticus, a *διηνεής*: ex *διὰ* & *ἡνεκής*, *έος*, ὁ *πῆ* ἢ, *perpetuus*. *διηνεέως*, *prolixè*. §. 627. 812.

Διτ, dat. sing. a *Ζεύς*, vide suo loco. ε. 69. 257. 463. &c.

Δίκαιος, *justus*. ε. 268. & *δικαί* per apostrophum. ε. 278.

Δικαιότερον, *justius*. comp. a *δικαίος*, *justus*. Them. *δικη*. ε. 157.

Δίκας, acc. pl. a *δικη*, ἡ, *jus*, *fas*. *δικῆσι*, dat. pl. pro *δικαίς*. inde *δικαίος*, ε, *justus*. & *δικαί* per apostrophum pro *δικαία*. ε. 123. 217. 278.

Δικάσαι, a. i. act. infin. pro *δικάσαι*, a *δικάω*, *jus dico*. Them. *δικη*, *jus*, ἡ. ε. 39.

Διέμεν, *vertere*, præf. inf. Ion. pro Æolico *διέμεναι*, communiter *διᾶν*, a *διέω*, *moveo*, f. *ἤσω*, a *δίη*, ης, ἡ, *vortex*. ε. 596.

Διήεντας, accus. pl. a *διήας*, *εσσα*, εν, *vorticofus*, a, um, a *δίη*, ης, ἡ, *vortex*, *gurgēs*. §. 337.

Διῆς, dat. pl. Ionic. pro *διναίς*, a *δίη*, *vortex*. §. 791.

Διόθεν, adv. e loco, a *Ἰοῦε*. Th. *Ζεύς*, *Διός*, *Jupiter*. ε. 763.

Διός, *Ἰοῦς*, gen. a *Ζεύς*, *Jupiter*. Vocat. ὦ *Ζεῦ*. ε. 4. 36. &c.

Διόν, *διός*, *δία*, *divus*, a, um. Th. *Ζεῦς*. §. 991.

Διόγνητος, a *Ἰοῦε* *generatus*, *generofus*. ex *Διός* & *γνητός* pro *γενητός*. Th. *γίνομαι*, *nascor*, f. *γενήσομαι*, p. *γεγένημαι*. α. 340.

Διοτρεφείος, a *Ἰοῦε* *nutriti*, a *διοτρεφής*, *έος*, ὁ *καὶ* ἡ, ex *Διός*, & *τρέφω*, *alo*, f. *ψω*, p. *τέτρεφα*. α. 2. ἔτραφον, p. m. *τέτρεφα*. §. 962. 82. α. 118.

Δίς, bis, adverb. ε. 709. 299.

Δίφες, gen. sing. a *δίφορος*, (q. *δίφορος*) ε, ὁ, locus in curru, ubi auriga & parabates sedebant. per syn. memb. *currus*. α. 321. 324. 109. &c.

Διφῶσα, *inquirens*, pr. part. f. g. a *διφίω*, *quæro*, fut. *άσω*. ε. 377.

Δίχ.

Δίχ', pro δίχα, *seorsim*. Th. est *dis*, bis. ε. 166.

Διώνυσσος, *Bacchus*, quia, quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, ut habet fabula gentilis. Propter metrum τὸ σ duplicatur & ο mutatur in ω. α. 400. ε. 612. θ. 941.

Διώνη, nomen Idoli Ethnici. q. d. Διὸς ἄνασσα, Jovis regina. θ. 17. 353.

Δμηθῆσα, & per apostroph. δμηθῆσ', a. i. part. f. g. *domita*, a δέμω, (pro δαμῖω, domo). fut. δεμῶ. præt. act. δέδημηκα. præt. pass. δέδημημαι, σαι, ται. Hinc a. i. pass. ἐδμήθην, ης, η. Vide supra δαμέντες. α. 48. θ. 1000.

Δμῶας, acc. pl. a δμῶς, ὡς, ὅ, *servus domitus*, in dat. pl. δμῶσι & δμῶεσσι & δμῶς, ἤ, ὅ, idem quod δμῶς. Th. est δαμῖω, *domo*. ε. 428. 457. 595. 764. ε. 39. 276.

Δνοφερός, ἢ, ὄν, tenebrosus, δνοφερῶσι, dat. pl. (Ion.) a δνίφος, α, ὅ, tenebræ, caligo. θ. 107. 736. 807. 826.

Δοιᾶ, δοῖω, & δοιοί, pluralis & dual. numeri tantum. Poëtice pro δύο, vel δύω, *duo*. ε. 430.

Δοῖν, 3. pl. aor. i. opt. pro δοῖναι a δίδωμι. f. δῶσω, *do*. ε. 189.

Δοιῶ, dual. num. Vide δοιᾶ. α. 234.

Δοκεύων, infidiatus, part. præf. verbi δοκεύω, *observo*. f. εὔσω. Th. δοκάζω, f. ἄσω, *observo*. α. 333. 489.

Δολίην, acc. sing. a δόλιος, *dolosus*. δολίη ἐπὶ τέχνη, *dolosa arte*. Th. δόλος, α, ὅ, *dolus, fraus*. θ. 160. 540.

Δόλιχ', *longas*, per apost. pro δολιχὰ, acc. pl. n. g. a δολιχός, ἢ, ὄν. θ. 186.

Δολοφρονέω, f. ἤσω, *cogito fraudes*. a δόλος, & φρῆν, *mens*. θ. 550.

Δόλω, dat. sing. a δόλος, α, ὅ, *dolus*. ε. 83. θ. 889.

Δολωθεῖς, a. i. part. a δολώω, *dolos machinor, circumvenio*. θ. 494.

Δόμεν, dare. a. 2. act. infin. Hoc, ut & δόμεναι, *Doricce pro δῶναι*. Th. δίδωμι, *do*, fut. δῶσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων, ὡς, ὦ. ε. 352.

Δόμος, α, ὅ, *domus*, a δέμομαι, *aedifico*. præt. med. δέδομα. θ. 386. hinc δόμονδε, *domum versus*. ε. 96. α. 38.

Δορυσσόω, hastarum concussori, a δορυσσόος, ex δόρυ, lancea, & σόος, a σείω, quatio, moveo, qui lanceam vibrat. α. 54.

Δός, a. 2. imperat. ut & δότα dute, a δίδωμι, do, f. δώσω. a. 2. ἔδων. ε. 451. hinc δόσις, δόσιν, munus. §. 93. 104.

Δότερα, datrix, a δατήρ, ἥρως, dator, ό. Th. δίδωμι. ε. 354. α. 131.

Δῆπος, α, ι, fragor, strepitus. §. 70. 703.

Δῆρα, ligna, acc. pl. pro δέ-ρατα per apocopen, & hoc pro δόρατα a δόρυ, δόρατος, & δαρός, lignum, dat. δέρατι, δαρί. ε. 454. 805.

Δοχμωδᾶς, sese obliquans, a. 1. part. pass. a δοχμώω. Th. δοχμός, ἡ, ὄν, obliquus. α. 389.

Δράκοντος, gen. a δράκων, οντος, ό, draco. α. 144. §. 322.

Δράκον, aspiciabant, pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. act. a δέρκω, video, in a. 2. ἔδαρκον, facta metathesi ἔδρακον, p. m. δέδορκα. α. 262.

Δράκοντες, dracones, dual. num. a δράκων, οντος, ό, draco. α. 233.

Δράκων, οντος, ό, draco, dat. pl. δράκασι. §. 323. α. 166.

Δρεπάνας, acc. falces, a δρεπάνη. idem δρέπανον, α, τὸ, a δρέπω, cunro, f. δρέψω. hinc δρέψαδαι, a. 1. med. inf. α. 292. §. 31. 362.

Δρέψαδαι. Vide in Δρεπάνας.

Δριμῆαν, acerbam, a δριμύς, αἶα, ύ, proprie acris gustu seu sapore, per metaph. gravis, molestus. α. 261. 457.

Δρύαλον, acc. a δρύαλος, est nomen viri, qui quercium satis habet. α. 187.

Δρύαντα, acc. sing. a δρύας, αντος, ό, nomen viri, a δρύς, υός, ἡ, quercus. tam durus ut quercus. α. 179.

Δρύς, υός, ἡ, quercus. in acc. δρύν. hinc δρύκ, accus. a δρύον, α, τὸ, περὶς, quercetum. ε. 230. 528. §. 35. α. 376.

Δυναμένη, ης, ἡ, nomen proprium mul. §. 248.

Δύναμις, εως, ἡ, potentia. dat. δυνάμει, a δύναμαι, possum. in 2. sing. δύνασαι, ad formam πρέμαμαι. f. δυνήσομαι.

Δύνηαι, Ionice pro δύνη, 2. sing. præf. med. subj. usitate δύνη. aor. 1. pass. ἔδυνάδην. §. 420. ε. 348. 213. α. 121.

Δύνει,

Δύνω, 3. pers. ind. præf. pro *δύναι*, ingrediuntur, a *δύνω*, *δύω*, & *δύμα*, subeo. f. *δύσω*, p. *δέδυνκα*, aor. 2. *ἔδυν*, vs, v. α. 151. ε. 614.

Δύω, 3. pers. præf. sub.verb. *δύω*, subeo. ε. 726.

Δύο, communiter, *duo*. *δύω* Attice, gen. dual. *δυοῖν*, f. *δυῶν*, *duarum*, dat. pl. *δυσὶ*. α. 112. ε. 12.

Δύσαι, a. i. inf. act. verbi *δύω*, subeo. f. *σω*. p. *δέδυνκα*. a. i. *ἔδυσαι*. a. i. infin. act. *δύσαι*, pro *ἀπειδύσαι*, per *τμήσιν*. α. 329.

Δυσηλεύεις, molestæ. plur. num. a *δυσηλεγής*, *ēos*, *molestus*. ex *δύς*, quæ particula in compositione tantum legitur, significatque *difficulter*, & *ἀλέγω*, curo, f. *ξω*. ε. 504. §. 652.

Δυσκέλαδος, ε, ε, ἥ, *raucus*. Th. *κέλαδος*, ε, ε, *sonus*, vox. ε. 194.

Δυσνομίην, acc. Ion. a *δυσνομία*, Ion. α mutatur in η, proprie *mala legum institutio*. item *licentia*, qua qui utuntur, difficulter se legibus subji-ciunt, jugum legum excutiunt. ex *δύς*, & *νόμος*, lex. hoc a *νέμω*, tribuo. §. 230.

Δυσπείφίλος, gravis accessor. proprie *trajectu difficilis*. ex *δύς* & *πέπιμα*, verbi *πέμπω*. f. *ψω*, mitto. ε. 720. §. 440.

Δύσσειο, induere, Poëtice pro *δύσειο*, Ionice, & hoc pro *δύσει*, *ἔθω*, præf. med. imperat. a *δύω*. fut. med. *δύσομαι*, unde formant novum verbum *δύσομαι*, *induo*. *ἔδυσέμην*, ε, ε, *ετο*, *induebam*. Th. *δύνω*, vel *δύω*, subeo. α. 108.

Δυσσομενάων, gen. pl. Æol. g. f. pro *δυσσομένων*, præf. part. a *δύσομαι*, mergor. idem quod *δύνω* & *δύω*, subeo. ε. 382.

Δυσφήμοιο, *ominoso*, genit. singul. Ion. a *δύσφημος*, mali ominis. ex *δύς*, & *φάω*, vel *φημί*, dico. ε. 733.

Δυσφρονέων, præf. part. a *δυσφρονέω*, animum abjicio, ægre fero, ex *δύς*, & *φρήν*, *ενός*, mens. §. 102.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. a *δυσφροσύνη*, animi ægritudo, ex *δύς*, & *φρήν*, *ενός*, ἥ, mens, animus. §. 528.

Δυσωνύμος, gen. sing. a *δυσώνυμος*, inauspicatus. ex *δύς*, & *ὄνομα*, *nomen*, cui est

est infauftum nomen. §.
171.

Δωδεκάτη, duodecima, δω-
δεκατάτος, duodecim^{us},
& *duodecim annorum*,
a δωδεκάτος *duodecim^{us}*.
ex δύο, & δέκα, decem. ε.
749. 774. 789.

Δωδεκάμηνον, ex δωδέκα,
duodecim, & μὴν, μηνός,
ὁ, *mensis*. ε. 750.

Δῶ, (δῶ, δῶς, δῶ), 3. sing. a. 2.
act. subj. a δίδωμι, do. ε.
352. §. 933.

Δώδεκα, duodecim. Th. δέ-
κα, decem. α. 162.

Δῶν, dederit, Attice, pro
δῶν, a. 2. opt. act. a δίδω-
μι, do. Vide δόμεν. ε. 355.

Δῶν, dedit, pro δῶκε, & hoc
pro ἔδωκε, apocope Poë-
tica, δῶκαν, pro ἔδωκαν,
3. pl. a. 1. act. indicat. ab
ἔδωκε. Them. δίδωμι, do.
α. 400. ε. 739. §. 504.

Δῶμα, ατος, τὸ, *domus*, pro
δόμημα, a δέμω, exstruo.
§. 410. ε. 8. 81. δῶμαλ', pro
δῶματα. §. 114.

Δῶρε, acc. pl. a δῶρον, ε, τὸ,
donum, δῶροισι, dat. plur.
ε. 612. α. 47.

Δωρίς, δωρίδος, ἡ, nomen mul.
§. 250. 241.

Δωροφάγος, acc. pl. a δωρο-
φάγος, donivorus. Duo

turpissima vitia in judi-
ce, ἡ δωροφαγία καὶ ἡ προ-
σωποληψία. dicitur δωρο-
φάγος, qui devorat do-
na, qui bovem habet in
lingua. Active capitur,
& proinde acutus est in
penultima. Tzetzes in-
telligit τὰς ἐκ τῆ λαμβά-
ναι δῶρα διαζῶντας, qui
ex illis largitionibus vi-
vunt. ad quam pestem
e medio tollendam sti-
pendia erant constituen-
da illis iudicibus digna.
ex δῶρον, donum, & φά-
γω, edo, comedo. ε. 39.
219. 261.

Δῶς, donum, indeclinabile
Poët. idem quod δέσις.
Th. δίδωμι, do. ε. 354.

Δάσω, dabo, fut. 1. act. a δι-
δωμι. Vide in δόμεν. ε. 57.
176.

Δῶτη, datori, dat. cas. usi-
tati^{us} δότης, ε, ὁ, *dator*.
Th. δίδωμι, do. ε. 353.

Δωτήρες, nom. pl. a δωτήρ,
donator, a δίδωμι, do.
δωτήρες εἰῶν, *datores bo-
norum*. malo δωτήρες εἰῶν,
scil. δωρεῶν. ubi εἰῶν est
gen. plur. g. f. pro εἰῶν.
Vide infra εἰῶν. §. 46.
III. 633.

Δωτῶ, ὅος, ἡ, nomen mul.
§. 248.

Δάωσι, a. 2. subj. pro δῶσι,
Poëtice, nova τᾷ ω με-
γάλα ἐπενθέσα. verb. δι-
δωμι, do. §. 222.

E.

E, *ipsum*, acc. ab εἰ, οἱ,
ἐδὲ ἐλθέσα, neque ipsum
latet. ε. 266. α. 359. §. 332.

Ἐῤ, 3. pers. ind. ab εἶω, si-
no, permitto, f. εἶσω, p.
εἶσα. ε. 340. §. 772.

Ἐάων, *honorum*. vitiose vi-
detur quibusdam scribi
εἶων pro εἰων Æolice, ab
εἶος, ἡ, ὄν, *suus*. Magis ar-
ridet iis analysis, qua de-
ducitur ab εἶος, εἶα, εἶόν,
idem quod εἶς, vel ἡῦς,
bonus, subintelligi po-
test δωρεῶν, a δωρεᾶ, *do-
num*. Sed, pace illorum,
subintelligi etiam potest
in εἶων (pro εἰων Æol.) τὰ
δωρεῶν. Nam omne do-
num per se intelligitur
esse bonum. *Deus* vero
dator & largitor dono-
rum *suorum*, h. e. quæ
ab ipso proveniunt &
non aliunde. Deinde
dubitamus etiam, utrum
εἶος, αἶ, ὄν, pro εἶς, sit vox
proba, nec ne. Deside-
ramus hic auctoritatem:
εἶος vero, εἶη, εἶόν, *suus*, α,
ων, esse usitatissima, ne-

mo, qui Græcas Biblio-
thecas vel per transen-
nam inspexit, ignorare
potest. Verius ergo per
spiritum asperum scribi-
tur εἶων, quam per spiri-
tum tenuem. §. 46.

Ἐαγε, 3. sing. præt. med. pro
ἦγε, *fractus fuit*, verbi
ἄγνυμι, vel ἄγω frango,
p.m. ἦγα & εἶγα solutio-
ne η in εα. a. 1. ἦξα & εἶ-
ξα, a. 2. pass. ἦγην & εἶγην.
Errant ergo Grammatici,
qui affirmant præt. med.
item a. 1. & 2. med. nec
non futurum med. acti-
ve tantum capi, non pas-
sive. ε. 532.

Ἐαρε, εἶαρος, τὸ, ver. con-
tracte ἦρ, unde Latino-
rum *ver.* ε. 475. 567.

Ἐᾶσαι, *relinque*, a. 1. infin.
act. ab εἶω. ε. 340.

Ἐασιν, Ion. pro εἶσι, sunt,
ab εἶμι, sum. ε. 728. §. 95.

Ἐαυτῇ, dat. *sibi*, ab εἵαυτῃ,
εἵαυτῆς, *sui*. §. 126.

Ἐβδόμη, εἰβδόμη ἱερὸν ἡμᾶρ,
septima dies; sacra dies.
ab ἐπτά, *septem*. ε. 768.

Ἐβδομάτη, poëtice pro εἰ-
βδόμη. ε. 803.

Ἐβη, 3. sing. a. 2. act. a βαί-
νω, eo, *incedo*. f. βήσομαι,
p. βέβηκα, a. 1. med. ἐβη-
σάμην. ἐκ δ' ἐβη, pro
ἐξέβη

- ἐξίβη δὲ, per tmesin. α. 338. §. 194.
- Ἐβίησατο, *per vim ademit*, a. i. med. a βιάω. Them. βία, ἡ. §. 423.
- Ἐβόλευσε, aor. i. ind. a βελεύω, consilium agito. f. σω. Th. βελή, consilium. §. 389.
- Ἐβρόντησε, a. i. ind. a βροντάω, tonno. Th. βροντή, tonitru. §. 839.
- Ἐγγυάλιζεν, 3. sing. a. i. act. indic. ab ἐγγυαλίζω, fut. ἴσω, vel ἰζω, in manus do, a γύαλον, α, τό, *cavitas manus*, seu *vola*, idem quod ἐγχειρίζω. §. 485.
- Ἐγγύς, & ἐγγύθι, poet. comp. ἐγγύτερος, superl. ἐγγύτατος, proximus. ε. 247. 286.
- Ἐγείνοντο, 3. pl. imperf. a γαίνομαι, gignor, nascor. ἐγείνατο, 3. sing. a. i. med. a. 2. med. ἐγενόμην, α, 3. plur. ἐγένοντο. ε. 17. §. 46. III. 240.
- Ἐγείρει, *excitat*. 3. pers. praef. ind. ab ἐγείρω, excito. ἐγειρέδην, 3. dual. imperf. pass. poetice, augmento abjecto pro ἡγειρέδην, f. εἰῶ. p. ἡγερεκα, & Attice ἐγήγερεκα. a. i. ἡγειρεκα. ε. 20. α. 176.
- Ἐγέλασσε, pro ἐγέλασε, a. i. act. a γελάω, *rideo*. ε. 59.
- Ἐγκατα, τὰ, *intestina*. §. 538.
- Ἐγκάτθετο, *condidit*, per syncopen, pro ἐγκατέθετο. 3. pers. sing. aor. 2. med. verbi ἐγκατατίθημι, *condo*, *depono* in. Th. τίθημι, *pono*, a. 2. med. ἐθέμην, σο, το. §. 487. 899.
- Ἐγκαταλείπων, *relinquens*, praef. part. Th. λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. ε. 376.
- Ἐγκύρσας, *illapsus*, aor. i. part. ab ἐγκύρω, *incido*, f. ἐγκύρσω, a. i. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Ἀεοί. κύρσω, *incido*. ε. 214.
- Ἐγνώ, 3. pers. ind. aor. 2. *sapuit*. tanquam a γινῶμι. Th. γινώσκω, fut. i. γνώσομαι. a. 2. ἔγνων, ως, ω, p. ἔγνωκα. ε. 216.
- Ἐγχος, εος, τό, *lancea*, dat. ἐγχεῖ, dat. pl. ἐγχεσιν. α. 135. 190.
- Ἐγχώριον, *domesticum*, in eo loco ubi habitas, ex ἐν, & χῶρος, α, ὅ, *locus*. ε. 342.
- Ἐγὼν, ego ἔγωγε, Attice, & ἔγών, Dorice. ε. 10. 652. 680.

**Ἐδαν*, *rodit*, pro *ἔδανε*, 3. sing. a. 2. act. a *δάκνω*, *rodo*, *mordeo*, f. *δήζομαι*, p. *δέδηχα*. aor. 2. *ἔδανον*. ε. 449.

**Ἐδάμασσε*, a. 1. act. Poëtice pro *ἑδάμασε*, a *δαμάω*, *domo*. α. 408. §. 332.

**Ἐδασσάμεθ'*, *divisimus*. 1. plur. aor. 1. m. pro *ἑδασσάμεθα*. Poëtice duplicant σ, metro id postulante. a *δάζομαι*, *divido*. *ἑδάσσοτο*, *destinavit*. Them. *δαίω*, *divido*. ε. 37. §. 530.

**Ἐδα*, *edic*, 3. perf. præsent. ab *ἔδω*. §. 535.

**Ἐδέξατο*, *suscepit*, a. 1. med. a *δέχομαι*, *capio*, f. *δέξομαι*, p. *δέδεγμαι*. §. 479.

**Ἐδησαν*, *alligarunt*, aor. 1. a *δέω*, *ligo*. f. *δήσω*, & *δέσω*, præt. pass. *δέδεμαι*. §. 718.

**Ἐδίδαξαν*, *docuerunt*, 3. perf. pl. a. 1. act. verbi *διδάσκω*, *doceo*, f. *ξω*, p. *δεδίδαχα*, a. 1. *ἑδίδαξα*. ε. 660. §. 22.

**Ἐτίδεν*, 3. perf. pl. imperf. pro *ἑτίδοσαν*, a *διδόω*, pro *δίδωμι*, *do*. Vide *δόμεν*. ε. 138.

**Ἐδον*, pro *ἑδοσαν*, a. 2. 3. plur. a *δίδωμι*, *do*. §. 30.

**Ἐδονεῖτο*, *agitabatur*, imperf. pass. Th. *δονέω*, fut. *ήσω*. α. 237.

**Ἐδος*, *eos*, τὸ, *sedes*. Th. *ἔζομαι*, f. *ἑδέμας*, *sedeo*. α. 203. §. 117.

**Ἐδουσι*, *edunt*, præf. ind. *ἔδω*, *edo*. p. *ἑδήδονα*. cætera tempora non sunt in usu. §. 640.

**Ἐδρη*, Ion. pro *ἑδρη*, *sella*, ἡ. Them. *ἔζομαι*, *sedeo*. §. 386.

**Ἐδριώνται*, *sedem habent*, 3. pl. ind. pass. pro *ἑδριώνται*, ab *ἑδριάω*, ὦ, poëtice *ἑδριώω*. Th. *ἔζομαι*, f. *ἑδέμας*, *sedeo*. §. 388.

**Ἐδύνατο*, 3. pl. imperf. a *δύναμαι*, *possum*. Vide supra *δύναμις*. ε. 133.

**Ἐδυνε*, imperf. *induit*, a *δύνω*. Vide in *περί - ἔδυνε*. α. 124.

**Ἐδωδῆς*, gen. sing. ab *ἑδωδή*, *cibus*. Them. *ἔδω*, *edo*. ε. 591.

**Ἐδωκε*, *dedit*. a. 1. verbi *δίδωμι*, *do*. f. *δώσω*. p. *δέδωκα*. a. 2. *ἔδων*, *ως*, *ω*. ε. 277. 92. α. 125.

**Ἐδώρησαν*, a. 1. ind. a *δωρέω*, f. *ήσω*, *dono*. Th. *δώρον*, ε, τὸ, *donum*. ε. 82.

**Ἐπει*, a. 1. vel 2. pro *ἔπει*, prosthesi poëtica. *ἔειπεν*, 3. pl. a. 1. Th. *ἔπω*, *dico*. a. 1. *ἔπα*. a. 2. imperat. *εἰπέ*. ε. 86. §. 24.

**Ἐπε*,

- "Εας, unus, pro εἷς, per πρόσ-
 θεσιν poëticam, f. μία,
 n. ἓν. §. 145.
- "Εέλδεται, appetit. præf. ind.
 verb. ἔλδομαι, cupio. hinc
 ἔέλδωρ, τὸ, desiderium.
 ε. 379. α. 36.
- "Εεργ', præf. imperat. pro
 ἔεργε, cohibe, ab ἔργω,
 pro ἄργω, arceo, f. ζῶ.
 ε. 333. §. 751.
- "Εέρση, pro ἔρση, ros. α. 395.
- "Εξες, fervebat. 3. persf. im-
 perf. act. a ζέω, ferveo.
 §. 695. 847.
- "Εζόμενον, sedentem, part.
 præf. verbi ἕζομαι, sedeo,
 f. ἐδῆμαι. ε. 591. 724.
- "Εζων, vivebant, 3. pl. im-
 perf. act. a ζῶω, poët. pro
 ζάω, ὦ, vivo, f. ζήσω. p.
 ἕζηκα. ε. 112.
- "Εην, erat vel fuit. poët.
 pro ἦν, imperf. verbi
 εἶμι, sum. ε. 11. 117.
- "Εήν, suam, acc. ab εὖς, ἡ, ὄν,
 suus, α, ιμι, ab εἶ, fui. §.
 487. 890.
- "Εηθα, poëtica prosthesi pro
 ἦθα, & hoc pro ἦς, & est
 a. 2. sub. ὦ, ἦς, & poët.
 ἦω, ἔης. θα, est Æolica
 paragoge. Th. εἶμι, sum.
 ε. 312. 515.
- "Εθ' pro εἶ, ob seq. aspira-
 tam. Et est adverb. signi-
 ficans adhuc. α. 50.
- "Εθέλω, vel θέλω, volo, fut.
 θελήσω, p. τεθέληκα. ἐθέ-
 ληθα, 2. persf. præf. sub.
 pro ἐθέλης per parago-
 gen Æol. ἐθέλῃσι, vel ἐ-
 θέλῃσιν, 3. persf. sing. sub.
 præf. Ion. pro ἐθέλη.
 ε. 207. 266. 390. 666.
 §. 432.
- "Εθελήμους, voluntarius, ab
 ἐθέλω, volo. ε. 118.
- "Εθεντο, ponunt. 3. pl. a. 2.
 m. ἐθέμην, σο, το, a τίθη-
 μι, pono. ε. 510. α. 261.
 §. 805.
- "Εθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. ab
 ἔθην, posui, ἔθηκα, a. 1.
 ind. a τίθημι. ε. 74. 217.
 §. 400. 974.
- "Εθλασε, comminuit, aor. 1.
 ind. 3. persf. sing. a θλάω,
 αῖω, frango. α. 140.
- "Εθοίνων, depascebant, 3. pl.
 imperf. a θοινάω, epulor.
 f. ἦσω. Th. θοίνη, ης, ἡ,
 epulum. α. 212.
- "Εθρέφθη, innutrita est. a. 1.
 pass. pro ἐτρέφθη, quia
 formatur a τέθραπται:
 alioqui τ scribitur, quo-
 ties sequitur litera aspi-
 rata, prout in voce ἐτρά-
 φην videre est. a τρέφω,
 alo, f. ψω. p. φα. aor. 2.
 ἔτραφον, p. m. τέτρεφα.
 §. 192.

Ἐθύνων, furebat. imperf. a
θυνίω. idem quod Th.
θύω, impetu feror. f. ύσω.
α. 210. 256.

Εἰ, si. ε. 106. 270. α. 358.

Εἶαρι, vere. dat. sing. pro
ἔαρι, ab ἔαρ, ρος, τὸ, ver.
ε. 460.

Εἶαρινός, vernus, a, um, dat.
pl. εἶαρινοῖσι, ab ἔαρ, ver.
ε. 680. 9. 279.

Εἶασε, reliquit, a. 1. act. ab
δαίω, sino. f. εἶσω. p. εἶακα.
α. 424.

Εἶαται pro ἦνται. Ion. se-
dent. 3. plur. ind. præf.
verbi ἦμαι, ἦσαι, sedeo.
imperf. ἦμην, ἦσο. 9. 622.

Εἵβεται, distillat. 3. præf.
ind. Poëtice pro λείβεται.
εἵβετο, Ion. pro λείβετο.
Th. λείβω. f. ψω. libo,
fundo. 9. 910.

Εἶδος, εος, τὸ, forma, dat. ἄ-
δει, ἄδει. Th. εἶδω, video.
f. εἶσομαι. a. 2. εἶδον & ἰδον.
ε. 63. α. 5. 9. 153.

Εἶδαις, εἶδυνια, pro εἶδηκαῖς, νῖα,
perf. part. act. εἶδέω, vel
εἶδημι, scio, f. εἶδήσω, p.
εἶδηκα. ε. 54. 519. 9. 313. 887.

Εἶην, εἶης, εἶη, præf. opt. ab
εἶμι, sum. ε. 296. 346.
9. 128.

Εἵθαρ, statim. adverb. Poë-
ticum. 9. 688.

Εἰκάδι, viginti, dat. sing.

Th. εἴκοσι, viginti, un-
de est εἰκάς, ἄδος, ἦ, nume-
rus complectens viginti,
acc. εἰκάδα. ε. 790. 818.

Εἴκ', siquidem. ε. 643.

Εἴκε, præf. imperat. cede, ab
εἴκω, similis sum. item,
cedo. f. ξω. α. 353.

Εἴκελος, ε, ὁ, similis. Them.
εἴκω, fut. ξω, similis sum.
εἴκτην pro εἰκέτην, 3. dual.
imperf. act. ab εἴκω, fut.
ξω, similis sum. α. 390.
322. 451.

Ἐκτην, similes sunt, Poëtice
pro εἰκέτην, ab εἴκω, simi-
lis sum. α. 390.

Ἐκνύαι, similes. part. præf.
act. g. f. ab εἴκω. f. εἴξω,
p. εἴκα, (pro εἴχα) inde
εἰκαῖς, νῖα, ὅς. α. 206.

Εἴλε, cepit, a. 2. act. ab αἶ-
ρέω, capio, f. ἦσω, p. ἦρη-
κα, a. 2. εἴλον, a. 2. med.
εἴλόμην, ε, ετο. ε. 154. α.
139. 9. 325.

Εἰλείθυια, ας, ἦ, Lucina, Dea
quæ parientibus opitu-
letur, eadem etiam vo-
catur Ἐλευθῶ ab ελευθῶ,
venio. 9. 922.

Εἰλιγμένος, infortis, perf.
part. ab εἰλίττω, volvo.
Th. εἰλίω, f. ἦσω, verso.
9. 791.

Εἰλίποδες, curvipedes, ab
εἰλίπας, οδοι, flexipēs, ex
εἰλίω

εἰλέω, flecto, & πᾶς, ποδός,
pes. dat. pl. εἰλιπόδεσσι,
Ion. ε. 793. §. 290. 983.

Εἰλύφαζε, *resplendebat*, im-
perf. ab εἰλυφάζω, verso.
Dicitur etiam εἰλυφάω, ᾧ,
circumvolvo, *involvero*,
εἰλυφῶντες Poëtice pro
εἰλυφῶντες, & hoc pro
εἰλυφάοντες. Th. εἰλέω,
verso. α. 275. §. 692.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat*.
3. perf. pl. perf. pass. Att.
α μείρω, *divido*, *partior*,
f. μερῶ. p. μέμαρκα. præ-
pass. μέμαρμαι, Att. εἵμαρ-
μαι cum spiritu aspero,
quæ suum cuique distri-
buit. in plusq. perf. εἵμαρ-
μην, σο, το. hinc εἵμαρμέ-
νη, ης, ἥ, *fatum*. §. 894.

Εἵμα, ατος, τὸ, vestis, ab ἔν-
νυμι, vel ἔω, induo. ε. 554.
α. 159.

Εἵμεν, *sumus*, pro ἔσμεν,
Poëtice, i. pl. ab εἵμι, sum.
α. 351.

Εἶν, in, pro ἐν, Poëtice. ε.
362. 405.

Εἶναι, præf. inf. esse, ab εἵμι,
sum. ε. 363. 614. §. 401.

Εἵναις, pro ἐνναῖς, ἄδος, ἥ, no-
navius numerus. Hesio-
do est nona dies mensis.
Th. ἐννέα, novem. ε. 808.
909.

Εἵνεκα, pro ἕνεκα, *propter*,
causa, εἵνεκ' ἀταδάλης,

propter improbitatem.
§. 516.

Εἶο, pro ἔ Poëtice, μετὰ εἶο,
secum. §. 392.

Εἶπεν, *dixerat*, 3. perf. sing.
a. i. vel 2. ind. verbi ἔπω,
dico. α. 116. §. 163. 392.

Εἶπατε, a. i. imperat. ab ἔπω,
dico, εἶπαθ', pro εἶπατε.
§. 108. 115.

Εἶργον, *coërcens*, præf. part.
n. g. ab εἶργω, f. ἔω, arceo.
ε. 492.

Εἶρίας, aec. pl. cætus, con-
ciones, ab εἶρέη, ης, ἥ, con-
cio, cætus, ab εἶρω, *necto*,
vel potius *dico*. §. 804.

Εἶρεῦσαι, *enumerantes*, pro
ἔρῃσαι, Dorice εἰ pro ε,
præf. part. f. g. pl. num.
ab ἔρέω, *dico*, quod est ab
εἶρω, in fut. ἔρῶ, unde sup-
pullulavit novum ver-
bum ἔρέω, poëtice εἶρέω,
dico. §. 38.

Εἶρημένος, *constituta*, perf.
part. a ῥέω. f. ῥήσω, *dico*,
præf. pass. ἔρρημαι, & At-
tice, εἶρημαι. ε. 368.

Εἶρήνη, ης, ἥ, pax. ε. 226.

Εἶροπόκων, *lanigerarum*. a
πείκω, vel πέκω, *pecto*, f.
ἔω, p. m. πέποκα, hinc
πόκος, ε, ὁ, *velhis*, & εἶρος,
eos, τὸ, *lana*. ε. 232.

Εἶρύμεναι, præf. inf. Dorice
pro εἶρύειν, *trahere*, ab
ἔρύω, *traho*, pro quo e-
tiam

tiam dicitur εἶναι. Sic & ἄγω, 3. sing. plusquam-perf. pass. ε. 816. α. 138.

Εἰς, ad. ἦκετο δὲ εἰς Κρείοντα, venitque ad Creontem. ε. 21. 9. 71.

Εἰσαναβαίνω, conscendens, præf. part. m. g. εἰσαναβάσα, a. 2. part. act. f. g. verb. εἰσαναβαίνω. Them. βαίω, incedo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. opt. βαίην. 9. 57. 508. 939.

Εἰσανιών, scandens, aor. 2. part. ex εἰς, ἀνά, & Th. εἶμι, eo. 9. 761.

Εἶσατο, videbatur, a. i. med. ab εἶδω, video, f. εἶσομαι, a. 2. εἶδον, & ἶδον. 9. 700.

Εἰσαφίκανε, reversus est, ex εἰς, ἀπό, & ἰκάνω, venio. Th. ἰκνέομαι, venio, fut. ἵξομαι vel ἵνω, ἵξω, venio. α. 45.

Εἶσε, a. i. ind. act. verbi εἶω, colloco, induo, f. εἶσομαι, a. i. m. εἰσάμην. p. εἶσαμ. 9. 174.

Εἶω, pro εἶσι, vadit, ab εἶμι, eo. 9. 972. εἶσι, emitt, (ut vertunt) ab εἶμι, eo, vado, quamvis hoc in loco commode εἶσι ab εἶμι esse possit. Nam εἶμι, eo, in 3. pl. non format εἶσι, sed in tertia singulari. α. 113.

Εἰσὶ sunt, ab εἶμι sum. ε. 12. 96. 121. 9. 363.

Εἰσπέρησα, transivi, a. i. act. ab εἰσπεράω. Th. περάω, transen, f. ἔσω, & αἶσω. ε. 753.

Εἰσπεν, assimilare, præf. inf. pro εἰπεν, poëtice. Th. εἰπω, f. σω, similis sum. ε. 62.

Εἰσέκεν, donec, ex εἰς, vel ἐς, ad, & ὅκε. ε. 560. 628.

Εἰσῆκα, stabat, 3. singul. plusq. perf. ab ἔστημι, sto. f. ἔστηκα. p. ἔστηκα. ubi spiritus asper ex præsentis repetitur ceu initialis littera. a. 2. ἔστην. α. 264. 268.

Εἶσω, pro εἶω, intra, poëtice cum gen. Th. εἰς vel ἐς, ad. α. 151.

Εἶχε, & per apostrophum εἶχ' habebat, imperf. verbi εἶχα, f. εἶξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχω. ε. 89. α. 122. 214.

Εἶω, poët. pro εἶς, donec. Adverb. Th. εἰς, sicut. α. 578.

Εἷ, ex, præposit. regit gen. ε. 70. 104. α. 222. 9. 46. &c.

Εκείντο, superabat, imperf. a καίνομι. Th. καίνω, proprie occido. it. vinco, per syn. speciei. α. 4.

Εκάλεισε, vocavit, a. i. pro ἐκάλεισε Poëtice, a καλέω. f. ἔσω. p. κέκληκα. 9. 391.

Εκαρ-

Ἐκερτύναντο, *confirmabant*,
3. pl. a. i. med. a. κερτύνω,
confirmo. Th. κράτος, &
per metathesin κάρτος,
τος, τὸ, robur. §. 676.

Ἐκᾶς, *procul, longe, cum*
Genit. α. 217.

Ἐκασος, *singuli, ἕκαστος, ἐκά-*
στω, ἕκαστα. α. 283. §. 151.
370.

Ἐκάτη, *Hecata*, dat. sing.
nomen mul. §. 411. 441.

Ἐκατηβόλος, α, ὁ, *qui procul*
telu ejaculatur. Epithe-
ton Apollinis, ab ἐκᾶς,
procul, & βάλλω, *jacio*.
α. 58.

Ἐκατηβέλετας, gen. *Æolic.*
pro ἐκατηβέλετα, ab ἐκα-
τηβέλετης, α, ὁ, ex βέλος,
τος, τὸ, *telum*, & ἐκᾶς,
Adv. *procul*. α. 100.

Ἐκατόμβας, ἐκατόμβῃ, ης, ἡ,
sacrificium solenne, con-
stans centum bobus, h. e.
centum nummis argen-
teis, in quibus bos pictus
erat. ex ἐκατόν, centum,
& βῆς, Dorice βῶς, bos,
ὁ, ἡ. α. 479.

Ἐκατόν, centum. ε. 129. §.
150.

Ἐκγεγαυῖα *prognata*, præ-
med. part. f. g. ab ἐκγέγασα,
præ- med. verbi ἐκγάω,
pro ἐκγίγνομαι, *enascor*.
Th. γάινωμαι, *gignor*, f.

1. γενήσομαι. p. γαγένημαι.
a. 2. m. ἐγενόμην, a. i. m.
ἐγενάμην. p. m. γέγονα. ε.
254. §. 76.

Ἐκγενόμεθα, *nati sumus*, a. 2.
m. pl. num. Ion. pro ἐξε-
γενόμεθα. Th. γέινωμαι. §.
648.

Ἐκ- ἐγέλασσε, a. i. *Ionic.* pro
ἐγέλασε, a γελᾶω, *rideo*. ε.
59.

Ἐκείνῳ, dativ. ab ἐκεῖνος, η, ο,
ille, a, ud. α. 72. §. 430.

Ἐκαστο, *jacebat*, imperf. a
κᾶμαι, *jaceo*, f. κᾶσομαι.
α. 172. 221.

Ἐπέκλετο, *acclamavit*, seu
acclamaverat, imperf. a
πέκλωμαι, pro πέλωμαι,
cum clamore jubeo. α. 341.

Ἐπέλευσε, a. i. ind. a πελεύω,
jubeo, f. εύω. Th. πέλω,
jubeo. α. 60.

Ἐκῆβόλος, α, ὁ, *eminus jacu-*
lans, ab ἐκᾶς, *procul*, *emi-*
nis, & βολή, *jactus*, mu-
tato α in η. Th. βάλλω, *ja-*
cio. §. 94.

Ἐκῆτι, *dativus*, qui Poëtice
ponitur adverbialiter.
Th. ἐκὼν, ὄντος, ὁ, *volun-*
tarius. ε. 4.

Ἐκίον, imperf. a κίω, eo, ac-
curro, ex ἴκω, per meta-
thesin. α. 277. ε. 343.

Ἐκκορυφώσω, *summatim &*
breviter perstringam, f. i.

verbi ἐκκορυφώω, f. ὤσω.
Th. κορυφή, ἥς, ἡ, vertex,
q. d. *summa capita indi-*
cabo. ε. 106.

Ἐκλεψ', pro ἔκλεψε, *surre-*
puit, a. i. ind. verbi κλέ-
πτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλε-
φα, p. med. κέκλοπα. ε. 51.

Ἐκλίνθη, *inclinata est*, a. i.
ind. pass. verbi κλίνω,
inclino, f. νῶ, p. κέκλικα,
a. i. ἔκλινα, p. m. κέκλινα.
θ. 711.

Ἐκλονέοντο, imperf. pass. a
κλονέω, *commoueo*, f. ἤσω.
Th. κλόνος, ε, ὅ, *motus*.
α. 317.

Ἐκλυε, imperf. a κλύω, *au-*
dio, f. ὤσω. α. 68.

Ἐκπάγλας, *stipendos*, pro
ἐκπλάγας, per metath. ab
ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα,
attonitum reddo, in a.
2. aēt. ἐξέπλαγον. ε. 153.

Ἐκπλέε, *expleto*, gen. ab
ἐκπλεος pro ἔκπλεος.
Th. πλέος, *plenus*. ε. 776.

Ἐκρίνοντο, *litigabant*, im-
perf. pass. eodem sensu
accipitur hoc verbum
I Cor. 6, 1. Th. κρίνω, ju-
dico, f. νῶ, p. κέκρικα. θ. 535.

Ἐκρυψε, *abscondit*, a. i. ind.
verbi κρύπτω, *occulto*, f.
ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυ-
βον. ε. 47.

Ἐκτελέα, *proventum*, acc. ab

ἐκτελέε, εὐς, ὅ, ἡ, *perfectus*.

Th. τέλος, εὐς, τὸ, *finis*. ε.
464.

Ἐκτελέση, *perfecerit*, a. i.
sub. verbi ἐκτελέω, *perfici-*
o. a. i. inf. ἐκτελέσας.
Th. τέλος, *finis*. ε. 563. α.
22. 28.

Ἐκτανε, *occidit*, a. i. aēt. a
κτάνω, *occido*. f. κτενῶ, p.
ἔτακα. a. 2. ἔκτανον. θ. 527.

Ἐκτη, *sexta*, ἕκτος, ε, ὅ, *sex-*
tus. Th. ἐξ sex. ε. 611. 780.

Ἐκτολμήσαι, a. i. part. a τολ-
μάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, *au-*
dacia. Alii legunt ἐκτο-
λυπέυσαι, *cum exantlas-*
set: quæ lectio est meli-
or. Th. τολύπη, ης, ἡ, *lana*
carpta, & *pexa*, & *operi*
parata. α. 44.

Ἐκτός, vel ἔκτοθεν, *extra*.
Th. ἐκ, vel ἐξ, *ex*. ε. 727.
115. θ. 813.

Ἐκτυπε, *intonuit*, a. 2. a
κτυπέω, *resono*. a κτύπος, ε,
ὅ, *frago*. sicut a φιλέω,
ἔφιλον. Th. τύπτω, f. ψω.
verbero. α. 383. 61.

Ἐκφυγε, *elapsa sunt*, a. 2. ind.
pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω,
effugio, f. ἐκφεύζομαι, p.
m. ἐκπέφευγα. Them.
φεύγω. θ. 182.

Ἐκὼν, ὄντος, ὅ, *voluntarius*.
θ. 232.

Ἐλαίῳ, dat. sing. ἐλαία,
ας, ἡ,

ας, ἡ, *olea*, nomen arboris. ἔλαιον, α, τὸ, fructus, oleum. ε. 520.

Ἐλασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ab ἐλάω, *agito*, *incito*, pro quo usitatum ἐλαύνω, f. ἐλάσω. ἐλάσσαι, a. 1. Æol. opt. ἐλάσσαι, *adigens*, part. a. 1. act. pro ἐλάσας metri causa. 9. 522. α. 372. ε. 473.

Ἐλάτης pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. ἡ ἐλάτη, *abies*, sic dicta a ventorum agitatione ε. 507. α. 190. 188.

Ἐλάφοιο, gen. Ion. ab ἔλαφος, ὁ καὶ ἡ, cervus, quasi ἐλαφρός, cervus est levis. α. 402.

Ἐλαφρότερος, *levius*, comparat. ab ἐλαφρός, ἄ, ὅ, levis. ε. 415.

Ἐλαῖνοι, *ducat*. præf. opt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, *agito*. ε. 441.

Ἐλαχεν, *sortita est*, a λαγχάνω, *sortior*. in a. 2. act. ἔλαχον, f. λήξομαι, λάξομαι, perf. Att. ἔληχα. p. med. λέλογχα. 9. 424. 422.

Ἐλεγχος, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus*. Th. ἐλέγχω, ἔω, *arguo*. 9. 26.

Ἐλέαν, *capere*. pro ἐλαῖν, dialys. Ion. a. 2. inf. ab αἰρέω, *capio*. α. 337.

Ἐλεπτο, 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέλεπτο, *concupue-*

rat. verbi λέγομαι, *cubo*, f. ζομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.

Ἐλεν, *invafit*, a. 2. ind. pro ἔλεν, ab αἰρέω, *capio*. Vide ἐλέδαι. 9. 167.

Ἐλένης, gen. ab Ἐλένη, ἡ, nomen speciosissimæ mulieris. ε. 164.

Ἐλεδόν, pro ἐλεσσόν, per synopen, *misere*, ἐλεσσὼς, *miser*. ἐλεέω, *misereor*. Th. ἔλεος, α, ὅ, *misericordia*. ε. 203.

Ἐλέδαι, *capere*, a. 2. med. infinit. ab αἰρέομαι, f. 1. αἰρέσθῃσομαι, p. ἤρημαι, a. 2. med. εἰλόμην. ε. 285. 364.

Ἐλεν, *elige*, Dorice pro ἐλαῖν ad formam τυπᾶ, ἐδω, a. 2. med. imp. ab αἰρέομαι. 9. 549.

Ἐλευθῆρος, ἐλευθῆρ, ἥρος, ἡ, nomen proprium urbis in Boeotia. 9. 57.

Ἐλεφαίρετο, imperf. *decipiebat*. Th. ἐλεφαίρω, *decipio*. 9. 330.

Ἐλέφαντι, *ebore*, dat. sing. ab ἐλέφας, αντος, ὅ, *elephas*. α. 141.

Ἐλήλαται, *ductum est*, 3. sing. præf. pass. ab ἤλακα, in præf. pass. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω. p. ἤλακα. 9. 726.

Ἐληται, 3. sing. ab ἔλωμαι, η, ηται,

- η, ηται, a. i. med. sub. ab αἰρέομαι. p. ἤρημαι, a. 2. m. αἰλόμην, ponitur & ἤληται, per τμήσιν pro ἀφῆληται. ε. 319. & 603. 357.
- Ἐλθοι, a. 2. opt. act. venerit, ἔλθης, sub. ἐλθῶν, inf. ἐλθόντος, gen. part. ab ἐρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, & per syncopen ἤλθον, ες, ε. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα. ε. 541. 337. 662. α. 432.
- Ἐλικας, acc. pl. ἐλίκεσσι, dat. pl. κυρτας, q. d. anfractuofas, ab ἔλιξ. Th. αἰλέω, verso. ε. 450. 793. α. 295.
- Ἐλίκη, nomen urbis. α. 475. 381.
- Ἐλικοβλέφαρος, α, ὁ καὶ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigræ, ab ἐλικός, ἄ, volubilis, hoc ab ἐλίσσω, volvo. Th. αἰλέω, verso & βλέφωρον, α, τὸ, palpebræ. θ. 16.
- Ἐλικῶν, ὠνος, ὁ, nomen montis, qui nomen habuit ab anfractuosis viis. ε. 637. θ. 2. 23. hinc
- Ἐλικωνιάδες, Musæ. Ἐλικωνιάδεσσ', dat. pl. Ion. ε. 63. 656. θ. 1.
- Ἐλικώπιδι, dat. ab ἐλικῶτις, ἰδος, ἡ, limis oculis contuens ex ἔλιξ, quæ vox etiam adjective capitur pro

intorto, hoc ab αἰλέω, verso, & ὠψ, oculus. Th. ὀπτομαι, video. θ. 307. 998.

Ἐλιπον, liquevunt. 3. pl. a. 2. act. a λείπω, linquo, f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα. ε. 154.

Ἐλπε, trahebat, imperf. Ion. pro ἔλκον, ες, ε, ab ἔλκω, traho, f. ἔλξω. α. 258. ἐλπέμεν, pro ἔλκων, præf. inf. ε. 629.

Ἐλκηδόν, Adverb. *luctando*, attrahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur. Th. ἔλκω, ξω, traho. α. 302.

Ἐλαβεν, a. 2. ind. Poët. pro ἔλαβεν, verb. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. λήληθα, & Attice, ἔληθα. a. 2. ἔλαβον, ες, ε. θ. 179.

Ἐλαδός, genit. ab Ἐλαῖς, ἁδός, ἡ, Græcia. ε. 651.

Ἐλεῖανυῖσι, dat. pl. Ion. *manipulis*. Th. αἰλέω, convolvo. α. 291.

Ἐλοπας, *mutos*, acc. pl. q. d. ἢς ἔδειπα ἢ ὀψ, quos deferit vox, ab ἔλωψ, οπος, qui vocem edere nequit, ab ὀψ, ὀπός, ἡ, vox, & λείπω, linquo. α. 212.

Ἐλπίς, ἐλπίδος, ἡ, spes. ε. 96. ἐλπίδα. acc. ε. 496.

Ἐλόμενος, sperans, præf. part. ab ἔλομαι, Poët. pro

- pro ἐλπίζω. Th. ἐλπίς, ἰδος, ἡ, spes. α. 66.
- Ἐλυμα, τος, τὸ, *temo*, ab ἔλω, traho. Th. εἰλέω, verfo. ε. 428. 434.
- Ἐλύσατο, *liberavit*. a. i. med. a λύω, solvo, f. σω. p. λέλυκα. 9. 528.
- Ἐλὼν, *arripuens*, a. 2. part. ab αἰρέω. 9. 487.
- Ἐμ', pro ἐμε', acc. ab ἐγώ, ego. ε. 394.
- Ἐμαρνήθην, 3. dual. imperf. med. a μάρναμαι, *pugno*. α. 238.
- Ἐμαῖς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὄν, meus, a, um. ε. 55.
- Ἐμάχοντο, *dimicabant*. imperf. verbi μάχομαι, *pugno*, f. μαχήσομαι, p. μεμάχημαι. α. 30. 1.
- Ἐμβάλλει, *conjicit*, 3. imperf. pro ἐνέβαλλει. Th. βάλλω, λῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἐβάλον, p. m. βέβολα. α. 414. 453.
- Ἐμβασίλευον, es, ε, imperf. pro ἐνεβασίλευον, verbi βασιλεύω, *regno* in. Th. βασιλεὺς, ἐος, ὁ, rex. ε. III. 9. 71.
- Ἐμβεβῶς, *insistens*, ἐμβεβῶν, f. g. plusq. perf. part. act. per crasin, pro ἐμβεβῆκώς, verb. ἐμβείνω, *ingredior*. Th. βεβῶ, eo. α. 195. 324. 9. 12.
- Ἐμῶ, Ion. & Poët. pro ἐμὸ, & hoc pro ἐμῷ, ab ἐγώ. α. 361.
- Ἐμελλει, imperf. a μέλλω, f. μελλήσω, *futurus sum*. α. 126. 9. 552.
- Ἐμελει, imperf. a μέλας, *imperson. cura est*. p. μεμέληκε. ε. 145.
- Ἐμεν, Ionice pro εἶναι, *præf. inf.* ab εἰμι, *sum*. 9. 500.
- Ἐμενοίνα, *curabat*, imperf. a μενοινάω, *curo*. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*. α. 368.
- Ἐμήσατο, *paravit*, a. i. m. a μῆδομαι, f. ἤσομαι, *cogito, machinor*. a μῆδες, εος, τὸ, *cura*. ε. 49. 95.
- Ἐμινε, *mansit*, imperf. a μέμνω, *maneo*. Th. μένω, νῶ, *maneo*. ε. 97.
- Ἐμίσγετο, imperf. pass. verb. μίσγομαι, *idem quod μίγνυμαι*, *misceor*, f. i. μιχθήσομαι, *præf. pass. μέμιγμαι*, a. i. ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην. 9. 56.
- Ἐμμαπέως, *adverb. dicto citius*. q. d. ἄμχ τῷ ἔπει, ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*. α. 442.
- Ἐμμεμανῖα, f. g. p. m. part. a μάω, *cupio*. α. 439.
- Ἐμμεναι, *esse*, Æol. pro εἵμεναι, Dor. pro εἶναι. ab εἰμι, *sum*. ε. 270. 9. 400. 610.
- Ἐμμενέως, *fortiter*, *adverb.* μένος,

μένος, εος, τοδ, robur. α. 429.
 §. 712.

Ἔμμορε, *sortitus est*, per metathesin pro μέμορε, præt. med. a μείρω, *divido*, *sortior*, præt. pass. μέμαρμαι & Att. ἄμαρμαι. ε. 345.
 §. 414. 426.

Ἐμὸς, ἡ, ὄν, meus, a, um. ab ἐμῷ. Th. ἐγὼ, ego. ε. 266.
 §. 164.

Ἐμπαλιν, *retro*, adverb. Th. πάλιν, *rursus*. ε. 145.

Ἐμπελαδὸν, *juxta*, adverb. Th. πέλας, *prope*. ε. 732.

Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes*, a. i. part. pl. n. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 109.

Ἐμπεσε, *inciderat*, pro ἐπέπεσε, a. 2. ab ἐμπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, *cado*, f. πεσῆμαι. p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεισον, a. 2. part. πεισὼν. α. 420. 509.

Ἐμπης, *tamen*, Ionice pro ἔμπας. ε. 141. α. 259.

Ἐμπλην, *prope*, adverb. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 371.

Ἐμπνεύσας, *inspirans*, a. i. part. Th. πνέω, *flo, spiro*, i. πνεύσω. p. πέπνευκα. ε. 506.

Ἐμπορίην, acc. Ion. ab ἐμπορία, ἡ, *mercatura*. Th.

παίρω, *transseo*. p. m. πέπορα, unde est πόρος, α, ὁ, *via*. hinc ἔμπορος, *mercator*. ε. 644.

Ἐν, *in*. præposit. regit dat. pro ἐνθα, *ibi*. ε. 202. 379. α. 204.

Ἐναε, *habitabat*, imperf. a ναίω, *habito*. α. 14.

Ἐναλίγκιον, *similem*, ex ἐν & ἀλίγκιος, *similis*, q. ex α & λίγγω *respono*, *non absponis*, vel q. d. ἄλλis ἔγγιον. ε. 128. α. 88.

Ἐναντίοι, *hostes*, ab ἄντιος, *adversus*. Th. ἀντί, *contra*. α. 184.

Ἐναποψύχαν, *alvum exonerare, excernere*, præf. inf. ex ἐν, ἀπὸ & ψύχω, f. ζῶ, *refrigero*. ε. 757.

Ἐναρα, τὰ, *spolia*, ab ἐναίρω, *occido*. α. 367.

Ἐναρίζω, f. ζῶ, *idem quod ἐναίρω, occido*. α. 194.

Ἐναρφόρος, *spoliator*, pro ἐναρηφόρος, *spolia ferens*, ab ἐναρα, τὰ, *spolia*, & φέρω, *fero*. α. 192.

Ἐνάτη, poët. pro ἐννάτη, *nona*, ab ἐνέα, *novem*. ε. 770.

Ἐναυλος, α, ὁ, *stabulum*. Th. αὐλή, ἡ, *aula, atrium*. §. 129.

Ἐνδεκάτη, *undecima*, ab ἐν, *unum*, & δέκα, *decem*. ε. 772. 774.

Ἐνδῆ.

- Ἐνδήμωσι, *popularibus*, dat. pl. Ion. ab Ἐνδήμος, qui in populo est. hinc Ἐνδήμος νόσος est morbus cuidam populo peculiaris. Th. δῆμος, ε, ὁ, populus. ε. 222.
- Ἐνδοῖ, *intus*, adverb. hinc Ἐνδοθεν, ex interiori loco. Ἐνδοθί, intus. ὁ. 964. ε. 31. 521.
- Ἐνδυνέως, adverb. *valde accurate*. ab Ἐνδυνῆς, ἔος, ὁ, ἡ, *promptus, accuratus*. α. 427.
- Ἐνδρῶν, ε, τὸ, cor & medulla arboris, καρδία τῆ δένδρου καὶ τὸ μέσον, der Kern vom Holze. Th. δρῦς, υὸς, *quercus*. ε. 647.
- Ἐνέθῃκε, a. i. ind. verbi ἐντίθηναι, *impono*, f. θήσω, p. τίθασκα, a. 2. ἔθην. ὁ. 174.
- Ἐνείκη, *ferat*, a. i. sub. ἐνείκω, a. i. act. infinit. ab ἐνείκω, idem quod ἐνέκω, vel α φέρω, *fero*. f. οἴσω, a. i. ἐνεγκά, Poëtice ἤνασκα, & abjecto augmento, ἔνασκα, ας. ε. 561. ὁ. 784.
- Ἐνεμῶν, *distribuerunt*, a. i. ind. α νέμω, f. μῶ, *tribuo*, præt. νετέμηναι, a. i. ἔναμα, p. med. νένομα. ε. 222.
- Ἐνεκα, *propter, causa*, adverb. ε. 162. ἔνεκ'. ὁ. 983.
- Ἐνέκαστο, *inevat*, 3. sing. im-
- perf. ab ἔγκασμαι, f. καίσομαι. Th. καίμαι, *jaceo*. ὁ. 145.
- Ἐνέπνευσαν, a. i. act. ab ἐμπνέω, *inspiro, aspiro*. Th. πνέω, f. πνεύσω, *flo, spiro*. α. 131.
- Ἐνεποίησαντο, *duxerunt*, a. i. med. verbi ἐμποιέω, *facio in*. Th. ποιέω, ῶ, *facio*. ὁ. 7.
- Ἐνέπω, *alloquens*, præt. part. Th. ἔπω, *dico*, a. i. ἔπα. ε. 192. 200.
- Ἐνερθε, *infra*, adverb. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*. ὁ. 720.
- Ἐνέροισι, *inferis*, dat. pl. Ion. idem quod καταχθονίοις. Th. ἔρα, ας, *terra*. ὁ. 850.
- Ἐνη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος seu ἔνος, *annus*. ε. 768.
- Ἐνηέος, *placida*, gen. ab ἐνηῆς, ἔος, ὁ, *bonus, placidus*. Th. est ἔνς, ἔος, ὁ, *bonus*. ὁ. 65.
- Ἐνήρατο, a. i. m. ab ἐναίρω, *occido*, f. αἰῶ. a. i. ἔνηρα. ὁ. 316.
- Ἐνθ', pro ἔνθα, *hic, ibi*. ε. 165. 493. hinc ἔνθαπερ, idem quod ἔνθα. ὁ. 586.
- Ἐνθάδε, *hic, huc*, adverb. Th. ἔνθα. ε. 652. ὁ. 775.
- Ἐνθεν, *hinc*, adverb. de loco. Th. ἔνθα, *hic, illic*. α. 28. ὁ. 9.

Ἐνθρέψαθαι, *inferere*, a. i. in. m. ab ἐνθρέψω, *alo in*. Th. τρέψω, *alo*, f. θρέψω. p. τέτρεψα. a. 2. ἔτρεψον. p. m. τέτροφα. ε. 779.

Ἐ, pro ἐνσι, *est*. ε. 747.

Ἐνί, *in*, Poët. pro ἐν. α. 276. β. 297.

Ἐνιύσια, *quotannis*, ab ἐνι-
αύσιος, α, ὁ, καὶ ἡ, *annu-*
us. Th. ἐνιαυτός, *annus*, q.
d. εἰς ἑαυτὸν ἐκπελθεῖν. ε.
447. β. 58. α. 87.

Ἐνικάτθρο, *terone*. pro ἔγκα-
τάθρο, 2. sing. a. 2. med.
imperat. ab ἔγκατατίθη-
μι. Th. τίθημι, *pono*.
ε. 27.

Ἐίσπαι, *proloqui*. præf. inf.
pro ἐνέπαι. Th. ἔπω, *dico*,
a. l. ἔπα. β. 369.

Ἐνιάετες, *novennio*. ἐνναετής,
novennis. Th. ab ἐννέα,
novem, & ἔτος, *eos*, τὸ, *an-*
nus. β. 801.

Ἐνναέτης, *dual. num.* ab
ἐνναέτηρος, α, ὁ, *novennis*,
ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος,
annus. ε. 434.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, *novem*, ἄ-
κλειτον. β. 56. 60. 76.

Ἐνέπετε, Poët. *dicite*, pro
ἐπέπετε, præf. *imperat*. ab
ἐνέπω. Th. ἔπω, *dico*. a. i.
ἔπα. a. 2. ἔπον. ε. 2.

Ἐνεσίησι, *dat. pl. Ion.* &
poët. pro ἐνεσίαις, ab ἐνε-

σία, *consilium*. sicut οὐνε-
σις, *intelligentia*, est a
συνίημι, ita ἐνεσία ab ἐνίη-
μι, *immitto*. Th. ἔω, *mit-*
to. β. 494.

Ἐνηθον, *perendinum*, ab
ἐνη, seu ἔνη, vel ἔνη, seu
ἔνη, *vetus* (sub. ἡμέρα)
φι, *est parage Poëtica*.
Th. ἔτος seu ἔντος, *annus*.
ε. 408.

Ἐνοσίγαιος, *Neptunus*, ab
ἐνόω, *moveo*, & γαῖα, *ter-*
ra. α. 104. β. 445.

Ἐνύχιος, α, ον, seu ἔνυχος,
nocturnus, *adject.* Th.
νύξ, πτός, ἡ, *nox*. β. 10.
γ. 31.

Ἐνέησε, *sensit*, ut & ἐνόησαν,
a. i. ind. a νοέω, *cogito*.
Th. νόος, νῆς, *mens*. ε. 89.
α. 410. β. 488.

Ἐνοπήν, *clamorem*, ab ἐνέπω,
dico. Th. ἔπω, *dico*. β.
780.

Ἐνοσις, εως, ἡ, *motus*, ab ἐνόω,
moveo. Th. εἰς, ἐνός, *unus*.
β. 681. 849.

Ἐνοσίχθων, *terrae quassator*,
ex ἐνόω, *moveo*, inde ἔνοσα,
motus, & χθών, *terra*,
quod terram moveat.
Neptuni epitheton. ε.
665.

Ἐντός, *intus*, *adverb.* ε. 367.
α. 312.

Ἐντοδί,

Ἔντοδι, & έντοδι, *intus* :
idem quod έντοδς, ε. 540.
518. 9. 598.

Ἐντύναδαι, a. i. med. infinit.
ab έντύνομαι, *apparere*. Th.
έντια, έντη, τά, *arma*. ε.
630.

Ἐνυαλίω, gen. Ion. ab Ἐνυά-
λιος, α, ό, *Mars*. Th. Ενυώ,
ή, *Bellona*. α. 371.

Ἐνυώ, όος, ή, *Bellona*, ab ένύω,
perire. 9. 273.

Ἐξ, ex, *præposit.* reg. gen.
ε. 148. 306. α. 76.

Ἐξάδιος, α, ό, *nomen viri*. α.
180.

Ἐξαλαπάξα, *diripiet*. f. i.
Th. λαπάζω, *sive λαπάσ-*
σω, f. ζω, *evacuo*. ε. 187.

Ἐξαλέαδαι *evitare*, a. i. med.
inf. Vide supra ἀλέα-
δαι. ε. 105. 756. 800.

Ἐξαμάβετο, imperf. Ion. ab-
jecto augmento, verbi
ἐξαμάβομαι, *immuto*. Th.
ἀμαίβω, f. ψω, *commuto*.

Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc.
pl. ab ἀπάτη, *dolus*. Th.
ἀπατάω, *decipio*. 9. 205.

Ἐξαπάτησε, pro ἐξηπάτησε.
a. i. ind. Th. ἀπατάω. f.
ήσω, *decipio*, proprie πα-
τεράπχω, a via aliquem
abduco in devia, hinc
ἐξαπατήση, a. i. sub. ε. 321.
371. 9. 889.

Ἐξαπατίσκων, (alii legunt

ἐξαπατίσκων, *fallens*,
quod ab ἀφάω, *palpo*)
Poët. idem quod ἐξαπα-
τάω. 9. 557.

Ἐξαυτίς, *denique*, Adverb.
Th. est. αὐ, *purpure*. 9. 915.

Ἐξεγένοντο, *procreati sunt*,
a. 2. m. cum Genit. verbi
ἐκγίνομαι, *enascor*. hoc a
γάνομαι, *nascor*. Vide in
γάνατο. 9. 106. 126. 147. 263

Ἐξέθορε, a. 2. act. ἐκθορέω,
profugio. Th. θόρω, vel θο-
ρέω, *salio*. 9. 281.

Ἐξα, *habebit*. f. i. Th. ἔχω,
habeo. a. 2. ἔχον. ε. 270.

Ἐξήης, Poëtice, pro ἐξῆς, *de-*
inceps, ordine. 9. 738. 809.

Ἐξηκοντα, *sexaginta*. ε. 562.

Ἐξελάαν, Poëtica τῇ α epen-
thesi, pro ἐξελάων, ab ἐξέ-
λάω. f. ἴσω, *expello*, p. ἐξή-
λαα. Th. ἐλαίνω. f. ἴσω,
agito. 9. 491.

Ἐξελάαισι, *expellunt*, præf.
verbi ἐξελάω. ἐξέλασε, a. i.
act. verbi ἐλαίνω, f. ἴσω,
p. κα. ε. 522. 9. 820.

Ἐξάλετο, *exemit*. a. 2. m. ab
ἐξαιρέμα. Th. αίρέω, *ca-*
pio, f. ήσω, p. ἤρηκα, a. 2.
ἔλον. ε. 104. α. 89.

Ἐξέλθῃν, *exire*. a. 2. inf. ἐξέλ-
θῃσα, a. 2. part. f. g. Th. ἐρ-
χομαι, *venio*. f. ἐλεύσε-
μαι, a. 2. ἤλθον. p. med.
ἐλήλυθα. ε. 216. 9. 772.

- Ἐξέμεν, f. i. inf. pro ἔξαν, Ion. Th. ἔχω, habeo, f. ἔξω, p. ἔχῃκα. a. 2. ἔξον. §. 394.
- Ἐξενάριζε, a. i. ind. verbi ἔξεναρίζω, f. ἔω. Th. ἐναίρω, occido. α. 329. §. 289.
- Ἐξίπτη, a. 2. indic. act. ab ἔξίπτῃμι. f. ἐκπτήσω, a. 2. act. ἔξέπτῃν. ε. 98.
- Ἐξερπύοντες, a. 2. part. act. Th. ἐρείπω, f. ψω, cado. in a. 2. act. ἤριπον. α. 174. §. 704.
- Ἐξερύσαι, a. i. part. ab ἔξερύω, ex traho. Th. ἐρύω, f. ὑσω, traho. ε. 624.
- Ἐξετέλεισεν, & ἔξετέλεισ' pro ἔξετέλεισσε, perfecit, a. i. ab ἐκτελέω, perficio. ἔξετελᾶτο, imperf. pass. Th. τέλος, finis. ε. 83. §. 403. 881. 1002.
- Ἐξεφάνθη, emer sit. a. i. pass. ab ἐκφάνω, emergere facio, pro ἔξεφάνθη, per epenthese in τῷ α. Th. φαίνω. f. νῶ. p. πίφῃκα, a. i. φῃνα. ostendo. §. 200.
- Ἐξήμῃσε, a. i. ind. evomuit, ab ἔξεμῃω. f. ἔσω, vel ἔσω. Th. ἐμῃω, ὦ, f. ἔσω, vomo. §. 497.
- Ἐξήρχον, incipiebant, duces erant. 3. pl. imperf. act. ab ἔξίρχω. Th. ἄρχομαι, incipio. α. 205.
- Ἐξίκετ', pervenit, a. 2. med. ἔξικόμην, ε, ετο. verbi ἔξικνέομαι, pervenio. Th. ἰκνέομαι, venio, f. ἔξομαι, p. ἔγμαι. a. 2. med. ἰκόμην. α. 471.
- Ἐξίτον, verbale, οἷς δὲ ἐξίτον ἐστι, quibus non exire licet. ab ἔξαμι, exeo. Th. ἔμι, εο. §. 732.
- Ἐξόπισθεν, poet. pro ἔξόπισθεν, adverb. a tergo. ἔξοπίσω. Th. ὀπίσω, retrorsum, retro. α. 130.
- Ἐξοχ', adverb. pro ἔξοχα, excellenter, ab ἔξέχω, excello. Th. ἔχω, f. ἔξω & ἔχῃσω, habeo. ε. 771.
- Ἐοικῶς, ὅτος, part. præt. m. ab εἶκω, similis sum. hinc εἰοικα dicitur pro οἶκα, sicut ἐώρακα pro ὤρακα. ε. 233. α. 215.
- Ἐολπα, præt. med. ab ἔλπομαι, spero. Th. ἐλπῖς, ἰδος, ἦ, spes. ε. 271. 473.
- Ἐόντες, ἔοντι, ἔοντα, gen. dat. & acc. ab ἔων, poet. pro ὦν, ab εἶμι, sum. ε. 29. 361. 474. §. 32.
- Ἐός, suus. hinc gen. Ion. ἐοῶ, pro ἐῷ. §. 472.
- Ἐῶσα, præt. part. f. g. ab εἶμι, sum. ε. 206. 290.
- Ἐπ', pro ἐπὶ, in, praposit. ε. 34. 43.
- Ἐπαγω, adduco, f. ἔξω, p. ἔχῃ,

ἦχα, a. 2. ἦγον & Attice
ἦγαγον. Th. ἦγω, ducō. 9.
176.

Ἐπαιέσσει, *probaverit*, a. 1.
act. opt. Æol. ab ἐπαινέω.
Them. αἶνος, α, ὁ, laus.
ε. 12.

Ἐπαινῆς, gen. ab ἐπαινῆ, *gravis*.
Th. αἶνος, α, ὁ, laus.
9. 768. 774.

Ἐπάκσει, *unimium adjice*.
præs. imperat. ab ἐπακάω,
f. ἔσω. præt. ἐπήκα, a. 1.
ἐπήκατα, hinc in sub. ἐπα-
κάσω, η, η. p. m. ἐπήκα. ε.
273. 446.

Ἐπακτὸν, *auditorem*. ε. 29.

Ἐπάλμενος, *infliciens*, præs.
part. ex ἐπὶ & ἁλλόμενος,
poëtice ἄλμενος. sic ἔκμε-
νος, ἄρμενος, pro ἰκόμενος,
ἀρόμενος. Th. ἄλλομαι,
f. ἔμαι, salio. 9. 815.

Ἐπάρμενον, *sufficientem*,
præs. part. Vide ἄρμενον.
ε. 599. 625.

Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. med.
comederunt, a. πάω, vel
πάομαι, possideo, vescor.
præt. pass. πέπαμα. 9.
642.

Ἐπαυρᾷ, *fruitur*, ab ἐπαυ-
ρέω, qui fruitur aura, qui
respirare potest. Them.
αὔρα, ας, ἡ. ε. 238. 417.

Ἐπάχνωσεν, a. 1. ind. *vexa-
vit, constrinxit*. Th. πᾶ-

χνη, ης, ἡ, *pruina*. unde
παχυνώ, ὦ. ε. 358.

Ἐπε', pro ἔπεα, accus. pl. ab
ἔπος, εος, *verbum*, ab ἔπω,
dico. α. 117. 326. 9. 84.

Ἐπέβησε, *ingredi fecit*. a. 1.
act. active capitur. verbi
ἐπιβάνω, ex ἐπὶ & βαίνω,
eo, f. βήσομαι. p. βέβηκα.
a. 2. ἔβην. ε. 578. 657.

Ἐπέεσσι, dat. pl. Ion. pro
ἔπεσσι, & forte ita legen-
dum. ab ἔπος, εος, τὸ, *ver-
bum*. Them. ἔπω, dico. ε.
184. 9. 90.

Ἐπέθηνεν, a. 1. verbi ἐπιτί-
θηναι, *impono*, f. θήσω, a.
2. ἔθην. α. 332.

Ἐπὲ, *postquam, quoniam*. ε.
120. α. 110. 336.

Ἐπάγετο, *festinabat*, im-
perf. Th. ἐπάγω, *urgeo*. f.
ἔω. α. 21.

Ἐπὲτα, ἔπειτ', *deinde*. Th.
ἄτα, *postea*. ε. 614. α. 332.
9. 193.

Ἐπέκατο, imperf. verbi ἐπι-
πάμαι, *jaceo, superimpro-
situs sum*. f. καίσομαι. Th.
κάμαι, *jaceo*. 9. 143.

Ἐπέβαλε, *injecit*, a. 2. act.
pro ἐπενέβαλε, ab ἐπαμ-
βάλλω, *superinjicio*. Th.
βάλλω, αλῶ, *jacio*, p. βέ-
βληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m.
βέβολα. ε. 98.

- Ἐπιμυθεύων, *insistens*. perf. part. ab ἐπιμυθεύω. Th. βαίνω, eo. α. 324.
- Ἐπεμψε, *misit*, a. i. ind. verbi πέμπω, *mitto*, f. ψω, p. Φα. 9. 784.
- Ἐπέπλων, ως, ω, *navigavi*, i. sing. a. 2. aēt. vel imperf. ab ἐπιπλωμι, pro ἐπιπλέω, ad formam ἔδων, ως, ω, vel ἔδιδων, ως, a δίδωμι, *do*. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*. ε. 684.
- Ἐπερρώσαντο, 3. pl. med. ind. ab ἐπιρρώννυμι. Th. ρώννυμι, *confirmo, corroboro*. f. ρώσω. p. ἔρρωκα. a. i. ἔρρωσα. 9. 8.
- Ἐπειναχίζε, *ingemiscebat*, imperf. a. σεναχίζω, f. σω. Them. σενός, ᾧ, ὅ, *angustus*. 9. 843.
- Ἐπέσενε, *ingemiscebat*, imperf. a. σένω, *geino*, f. νῶ. Th. σενός, ᾧ, ὅ, *angustus, arctus*. 9. 679.
- Ἐπίχετο, 3. sing. a. 2. med. ab ἐπέχω, *animum attendo*, f. ἐφέζω, a. 2. ἔπεχον. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἔζω, & ὀχῶσω, p. ἔχηνκα. a. 2. ἔχον. 9. 177.
- Ἐπιταυ, *sequitur*, præs. ind. Them. ἔπομαι, vel ἔπω. ε. 220.
- Ἐπέτελλε, *imperabat*. imperf. aēt. ut ἐπιτελλέτω,
- imperf. pass. th. τέλλω, *in-usitatum verbum*. 9. 995.
- Ἐπετέρπετο, imperf. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector*. Th. τέρπω, f. ψω, *delecto*. 9. 158.
- Ἐπέφαντο, *apparebant*, 3. pl. plusq. perf. poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, a φαίνομαι, *appareo*. f. 2. φανήσομαι, præt. pass. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι, a. 2. ἐφάνην. α. 166.
- Ἐπεφικεν, *occidit*, imperf. a πέφικω, idem quod φένω, *occido*. p. m. πέφικα. ε. 148. α. 57.
- Ἐπέφραδε, a. 2. ind. aēt. ἐπιφράζω, *induco, indico*, f. σω. p. πα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Th. φράζω, *dico, memoro*. 9. 74. 162.
- Ἐπεφράσσατο, *excogitavit*, a. i. m. Poët. pro ἐπιφράσατο. Th. φράζω, *dico*. 9. 160.
- Ἐπέφυκον, *enata erant*, imperf. verbi πεφύκω, idem quod φύω, *nascor*. f. σω. a. 2. ἔφυν. α. 76. 9. 673.
- Ἐπέχων, *abstinere*, præs. inf. Them. ἔχω, f. ἔζω. ε. 134.
- Ἐπίων, gen. pl. ab ἔπος, *eos, τὸ, verbum*. Th. ἔπω, *dico*. ε. 401.

- Ἐπήγαγε, *adduxit*. Attice pro ἐπήγε, præt. m. vel a. 2. act. Th. ἄγω, *duco*, f. ζῶ. ε. 240.
- Ἐπηεταυός, ἤ, ὁ, *annuus*. Th. ἔτος, εος, τὸ, *annuus*. ε. 31. 515.
- Ἐπῆν, *aderat*, imperf. ab αἶνι, *sum*. ε. 114. 598. 9. 799.
- Ἐπὴν, *postquam*, ex ἐπὶ, & ἦν, pro ἄν, & hoc pro ἰάν. ε. 289.
- Ἐπήνησαν, *laudavunt*. aor. 1. poetice pro ἐπήνεσαν, ab αἰνέω. Th. αἶνος, *laus*. 9. 664.
- Ἐπηνύθη, *completa erat*. a. 1. pass. ind. ab ἐπανύω, *ex-pectio*. Th. ἀνύω, item, ἀνύπτω, *perficio*. α. 311.
- Ἐπήρατος, *amabilis*. Th. ἐράω, αἶσω, *amo*. ε. 63. 9. 67.
- Ἐπηρεφέας, *coopertis*, ab ἐπηρεφής, *tectus*. & hoc ab ἐρέφω, ψω, *tego*. 9. 598.
- Ἐπὶ, præposit. regit gen. dat. & acc. ε. 256. α. 76. 306.
- Ἐπιβήμενα, *conscendere*, a. 2. inf. Æol. pro ἐπιβῆνα.
- Ἐπιβησέμεν Ion. pro ἐπιβῆσαν, f. 1. inf. Ἐπιβάντες, ἐπιβᾶσα, aor. 2. part. ab ἐπιβαίνω, *conscendo*, f. βήσομαι. p. βέβηκα, aor. 2. ἔβην. α. 40. 9. 306.
- Ἐπιδείλα, *adv. post meridiem*, ἀδείλη, ης, ἥ, *tempus pomeridianum*, q. a δέω & ἔλη, quum solis splendor deficere incipit. Malo ἐπὶ-δείλα, circa pomeridianum tempus. ε. 808. 819.
- Ἐπιδέρεται, *inspiciat*, præf. ind. Th. δέρεω, *video*, f. 2. δρακῶ, a. 2. ἔδρακον. ε. 266.
- Ἐπιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi δίδωμι, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 394.
- Ἐπιδέικλος, *similis*. Th. εἶκω, ζῶ, *similis sum*. α. 182. 9. 207.
- Ἐπιθαῖς, *imponens*, a. 2. part. act. Th. τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 695.
- Ἐπιθήκη, ης, ἥ, *accessio, additio*. Th. τίθημι, *pono*. ε. 378.
- Ἐπίθοντο, *obtemperavunt*, 3. pl. a. 2. med. a παίδομαι, *assentior*. a. 2. m. ἐπιθόμην. p. m. πέποιθα. præt. pass. πέπασμαι, f. 1. pass. παθῆσομαι. ε. 69. 9. 474.
- Ἐπὶ - - θόρε, a. 2. act. a θορέω, *salio*. α. 311.
- Ἐπιθρώσκασα, *insiliens*, pr. part. f. g. Th. θρώσκω, *salio*. α. 438.
- Ἐπίκλησιν, *acc. ab ἐπὶ κλησιν, cognominatio*, ab ἐπὶ & καλέω, f. ἦσω, *voco*. 9. 207.
- Ἐπίκλοποι, *futax*. Th. κλέπτω,

πτω, φω, *furor*, p. m. κέ-
κλοπα. ε. 67. 68.

Ἐπικροί, *auxilarii*, ab ἐπι-
κρος, α, ὁ, *auxiliator*. 9.
815.

Ἐπικρατέοντα, pl. num. part.
præf. ab ἐπικρατέω, *præ-
valeo*. Th. κράτος, *robur*.
α. 308.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπι-
κρατῶς, *adv. valide*. Th.
κράτος, εος, τὸ, *robur*. ε. 104.

Ἐπικυρτώνοντε, *attollentes*,
Poëtice, dualis num.
part. præf. ab ἐπικυρτόω,
ᾧ, *incurvo*. Th. κυρτός, ᾧ,
ὁ, *curvus*. α. 234.

Ἐπιλήθω, *obliviscere*, Io-
nic. pro ἐπιλήθω, præf.
imperat. verbi ἐπιλήθο-
μαι, *obliviscor*. Th. λή-
θω, f. σω, *lateo*, a. 2. ἔλα-
θον, p. m. λέληθα. ε. 273.
9. 102.

Ἐπιμάρτυροι, *testes*. th. μάρ-
τυρ, ος, ὁ καὶ ἡ, *testis*. α. 20.

Ἐπιμαθήσας, *arridens*, a. i.
part. act. Th. μαθήω, f.
ήσω, *rideo leniter*. θ. 547.

Ἐπιμετρέσω, *mutuo dabo*, f.
i. ab ἐπιμετρέω, in mensu-
ra addo. Th. μέτρον, τὸ,
mensura. ε. 395.

Ἐπιμηθεὺς, *nomen viri*. ε. 85.

Ἐπιμίσγεται, *commiscetur*,
præf. ind. a μίσγω, pro μι-
γνυμι, *misceo*, f. ζώ. θ. 802.

Ἐπιμωμητή, *vituperabilis*,
ἡ. Th. μῶμος, α, ὁ, *dede-
cus*. ε. 13.

Ἐπιόντα, *accedentem*. a. 2.
act. part. ab ἔπαμι, *acce-
do*. Th. ἔμι, εο. ε. 673. α.
333. 425.

Ἐπίορκον, *perjurium*. Th. ὄρ-
κος, α, ὁ, *jusjurandum*. ε.
280. 802. θ. 232.

Ἐπιπαύχην, *profsus*, *adverb.*
παύχην, pro πάνην, *valde*.
ε. 262.

Ἐπιπαθόμενος, *obtemperans*,
præf. part. a παίδομαι.
Vide in ἐπίθοντο. α. 369.

Ἐπιπλομένοιο, gen. Ion. vol-
vente, ἐπιπλόμενος, pro
ἐπιπελόμενος. Th. πέλο-
μαι, *sum*. α. 87. 9. 493.

Ἐπίπλον, *implebant*, 3. pl. a.
2. act. a πιπλάω, pro πιμ-
πλάω, vel πίμπλημι, *im-
pleo*, a 2. ἐπίπλον, sicut a
τιμάω, ἔτιμον. Th. πλέος,
α, ὁ, *plenus*. α. 291.

Ἐπιπνέει, *inspirant*, præf.
ind. Th. πνέω, f. πνεύσω,
spiro. 9. 872.

Ἐπίρροθοι, ex ἐπί, & ῥόθος, α,
ὁ, *undarum fremitus*, ἐ-
πίρροθος, α, ὁ, ἡ, *auxilia-
tor*, *utilis*. ε. 558.

Ἐπισμυγερή, *arimnosa*, ἡ.
Them. σμύχω, *vasto*, f.
ζώ. α. 264.

Ἐπι-

¹Ἐπισπορίην, *iteratam sationem*. Th. σπείρω, f. σπῶ, f. σπῶ. α. 444.

²Ἐπισκμένως, *scienter*, adv. ab ἐπισκμαί, *scio*, ex ἐπί & ἴσκημι, *scio*. α. 107. §. 87.

³Ἐπισολάδην, Adv. *ornate, succincte*. Them. σέλλω, *mitto*, item ορνό, f. σελαῖ, p. ἔσαλα, a. 1. ἔσαλα, p. m. ἔσαλα. α. 287.

⁴Ἐπιστρέφεται, *convertitur*, praef. ind. a. στρέφω, *verto*, f. ψω, p. ἔστρεφα, a. 2. ἔστρεφον, §. 753.

⁵Ἐπίσχε, praef. act. imperat. *cohibe, inhihe*, ab ἴχω, pro ἔχω, *inhibeo*. α. 446. hinc ἐπίσχετον, in dual. α. 350.

⁶Ἐπιτέλειται, *exoritur*, praef. ind. hinc ἐπιτελειομενίων, Aol. pro ἐπιτελειομενῶν, part. praef. gen. plur. f. g. Th. τέλω, *verbum inuositatum*. ε. 381. 565.

⁷Ἐπίφρονα, accus. sing. ab ἐπίφρων, ὁ, ἡ, *prudens*. Th. φρῆν. §. 122. ἐπίφροσύνησι, dat. pl. Ion. pro ἐπιφροσύνη, ab ἐπιφροσύνη, *prudencia*. §. 122. 661. 896.

⁸Ἐπιχθόνιοι, *in terris versantes*. idem quod ἐπίγαιοι, αἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, dat. pl. Ion.

ex ἐπὶ & χθών, ὄνεις, ἡ, terra. ε. 122. §. 372.

⁹Ἐπιφαύων, praef. part ab ἐπιφαύω, *contingo*. Them. φαύω, idem quod φάω, *tango*. α. 217.

¹⁰Ἐπλετο, per syncopen, pro ἐπέλετο, *facta est*, a πείλωμαι, *sum*. item, ἔπλετο, imperf. pro ἔπλετο. §. 425. 836.

¹¹Ἐμπλην, Adv. *prope*, ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. th. πέλας, *prope*. α. 372.

¹²Ἐποίησεν, a. 1. ind. ἔχου ποιῆν, *vestigium facere*. ἀποιέω, *facio*. ε. 678.

¹³Ἐπομόσση. 3. sing. a. l. act. subj. poët. pro ἐπομάσση, *junaverit*, ab ἐπόμηνμι, f. ἐπομόσω. Th. ὁμνυμι, *juvo*, f. ὁμόσω, p. ὤμουν. §. 793.

¹⁴Ἐπονται, 3. pl. praef. ἔποντε, *sequebantur*, pro ἄποντο abjecto augmento, imperf. Ion. ab ἔπω, *sequor*. ε. 403. α. 277.

¹⁵Ἐποπτέουσιν, *inspicere*. Th. ὀπτομαι, *video*, p. m. ὤπα, a. 1. ὤφθην. ε. 765.

¹⁶Ἐπόρυσεν, a. 1. ind. ἰρruit, ex ἐπὶ & ὀρύω, f. σω, *impetu feror*. Them. ὀρώ, *concito*, f. ῥῶ vel ῥσα. α. 442. 452.

Ἔπος, εὖ, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, dico. ε. 451. α. 330.

Ἐποῦτο, *volabat*, 3. sing. imperf. med. ἀποτάομαι, *volo*, ἀποτή, ἤ, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, vel πσ-τάομαι, *volo*. α. 222.

Ἐποτρύνειν, *instigare*, præf. inf. act. Th. ἐτρύνω, f. υῖν, *incito*. p. γκα. ε. 595.

Ἐπρεσε, a. i. ind. pro ἔπρησε, ἀπρήθω, *incendo*. θ. 856.

Ἑπτὰ, *septem*. α. 272.

Ἑπταπόδην, *septempedalem*, acc. ab ἑπταπόδης, ex ἑπτὰ, & πᾶς, ποδὺς, *pes*. ε. 442.

Ἑπτάπορον, acc. sing. nomen fluvii, q. d. *habens septem vias*. θ. 341.

Ἑπτάπυλος, *septem portas habens*, ἀπύλη, ης, ἡ, *porta*, & ἑπτὰ, *septem*. ε. 161. α. 49.

Ἐπτοίηται, *evolat*. 3. sing. præf. pass. ἀπτοίω, Poëtice πτοίω, *terrefacio*, *attonitum reddo*. πτοέομαι, *attonitus sum*, item, *animo specto attento*. quæ significatio huc quadrat. ε. 445.

Ἐπώνυμον, ε, τὸ, nomen e re impositum, ex ἐπὶ, & ὄνομα, *ατος*, τὸ, nomen. θ. 144. 282.

Ἐπαῖρε, *concitavit*, 3. sing. a. i. act. ab ἐπόρω, *concito*.

Th. ὄρω, ῥῶ, & ῥσω, *conci- to*. α. 69.

Ἐραζ', pro ἔραζε. Adv. ad locum, *in terram*, *humu*. Th. ἔρα, ρας, ἡ, *terra*. α. 174. 268.

Ἐραζε, *humu*, in prosa χαμαί. adverb. ε. 419. 471.

Ἐράσατο, a. i. m. *amavit*, pro ἑράσατο, Poëtice. ab ἑράω, ἀμο, f. ᾠσω. hinc ἑρατὸς, *amabilis*, *jucundus*, & ἑρατῶς, ἡ, ὄν, *amabilis*. θ. 70. 130. 915.

Ἐρατῶ, ὄας, ᾤς, ἡ, *Erato*, nomen mulieris vel Μῖρτα, ab ἑράω, ἀμο, ἑρατῇ, *amabilis*. θ. 78. 247.

Ἐργάζονται, *operantur*, ἐργάζονται, imperf. pro ἐργάζοντο, abj. augmento. ἐργάζειν, pro ἑργάζε, Do-ricæ, præf. imperat. ἐργά-σοιο, a. i. med. opt. ἔργασ-μαι, p. pass. Th. ἔργον, *opus*. ε. 43. 150. 297. 312.

Ἐργματι, *operi*, dat. sing. pro ῥέγματι, per metathesin, ἀῤέζω, ῥέζω & per meta-thesin ἔρζω, *facio*. ε. 799. θ. 823.

Ἐργον, *opus*. ἔργου, gen. Ion. pro ἔργου. ἔργ', pro ἔργου. ε. 20. 21. 389. θ. 146.

Ἐρδεν, *facere*, præf. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω. ε. 35. θ. 417.

Ἐρε-

¹Ἐρεβος, eos, τὸ, *Erebus*, est nomen gehennæ, *caligo*. ἔρεβουσφιν, ex orco, ἔρεβους pro ἔρεβος, φιν est parage Poëtica. ἔρεβενή, *caliginosa*, ab ἔρεβος, eos, τὸ, *caligo*. ε. 17. §. 125.

²Ἐρειπομένης, *diruta*, præf. part. pass. ab ἔρειπω, *diruo*. f. φω. §. 704.

³Ἐρεμνῆς, gen. sing. quasi ἔρεβεννῆς, ab ἔρεμνῇ, *obscura*. Th. ἔρεβος, eos, τὸ, *orcus*. α. 444. §. 334.

⁴Ἐρευνέμενον, per syncopen, pro ἔρευγόμενον, vel potius pro ἔρευνόμενον, a Themate ἔρενω, *investigo*. Vide Them. ἔρενω, f. ζω, *rueto*, a. 2. ἤρυγον. Alii ἔρευνέμενον Dorice pro ἔρεάμενον, ab εἶρω, seu ἔρέω, *dico*. ε. 474.

⁵Ἐρέω, *dico*. Th. εἶρω, *dico*. ε. 200. 284. α. 330.

⁶Ἐριβρύχιο, *valde mugientis*, Ion. pro ἔριβρύχια, ab ἔριβρύχης, ε, ὁ, *valde mugiens*, ex ἔρι, quod in compositione valet *valde*, & βρύχω, ζω, *strideo*, *frendeo*. §. 832.

⁷Ἐρυδάπιος, gen. Ion. ab ἔρυδαπος, ε, ὁ, ἦ, Poët. pro ἔρδαπος, *valde sonans*. Th. δάπος, ε, ὁ, *sonitus*. §. 41.

⁸Ἐρίζε, *certabat*, imperf. pro ἤριζε, ab ἔρίζω, *certo*. Th. ἔρις, lis. α. 5. §. 534.

⁹Ἐριθλήης, eos, ὁ καὶ ἦ, Ion. pro ἔριθαλήης, *valde virescens*, ex ἔρι, intensiva particula, & θάλλω, *vi-veo*. §. 30.

¹⁰Ἐριδος, ἦ, *ancilla, famula*, ab εἶρος, eos, τὸ, *lana*. hinc ἔριδος, ε, ἦ, *ancilla, quæ lanificium exercet*. ε. 600.

¹¹Ἐρίτυπον, *valde sonantem*, ex ἔρι *valde* (quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ex τυῖπος, ε, ὁ, *sonus pulsu factus*, per prosthesin τῇ καίππαι, a τυῖπος, ε, ὁ. Th. τυῖπται, *pulso, verbero*. §. 456. 930.

¹²Ἐρικυδῆς, eos, *valde gloriosus*. Th. κύδας, eos, τὸ, *gloria*. §. 988.

¹³Ἐρίμυκον, *valde mugientem*, a μυκάω, *mugio*. boum proprium. ε. 788.

¹⁴Ἐριννῆς, υῖος, ἦ, *Furia, peccatorum ultrix*. in acc. pl. ἔριννῆας, ἔριννῆς. ε. 801. §. 185.

¹⁵Ἐρίτ', *ceridit*, a. 2. Ionice. Th. ἔρειπω, *everto*. f. φω, *item cado*. α. 423.

"Ἐπί, ἰδος, ἦ, *lis.* accus. τὴν
ἐπίδα, & ἐπιν. ε. 28. α. 148.

Ἐπιστρέφεις, *antecedentes*, a. i.
part. ab ἐρίζω, fut. ἴσω,
contendo, certo. Them.
ἔρις, ἰδος, ἦ, *lis.* ε. 437.

Ἐπιδεικνύς, ἑός, ὁ καὶ ἦ, *valde*
potens, ab ἐπί, particula
in compositione tantum
usitata, intendens & au-
gens significationem eo-
rum, quibuscum com-
ponitur: & δέκνυς, εός, τὸ,
robur, vis. Them. δέκνω,
valeo, possum. ε. 414. §. 4.

Ἐπισμαράγχοιο, gen. Ion. *val-*
de tonantis. Th. σμαρά-
γχιω, ἦσω, *magnos strepi-*
tus edo. §. 815.

Ἐπίφωρ, gen. pl. ab ἐπιφως, ε,
ὁ, *hædus*, q. καὶ φωνόμε-
νος, quod vere nasci so-
leat. ε. 541.

Ἐρμῆ, dat. sing. ab Ἐρμῆς,
ἄ, ὁ, *Mercurius* ab εἶρω,
dico, nuntio. Ἐρμείην,
acc. Ion. pro Ἐρμείαν. ab
Ἐρμίας. Dicitur etiam
Ἐρμίας Poët. pro Ἐρμῆς.
ε. 68. §. 444.

Ἐρξας, fut. i. ab ἔρδω. Them.
ῥέξω, fut. ῥέξω, & per me-
tathesin ἔρξω. hinc ἔρξας,
a. i. part. ε. 325. 708.

Ἐρώεσσα, f. g. masc. ἐρώας,
ωτες, *amabilis.* ἔρωω, ωτες,

ὁ, in malam partem acci-
pitur; ἔρος vero in bo-
nam. Th. ἐρώω, amo. §.
120. 245.

Ἐρος, ε, ὁ, *Amor.* Th. ἐρώω,
amo. §. 120. 201.

Ἐρρήνζει, *perrupit*, aor. i. act.
a ῥήσσω, vel ῥήγνυμι,
frango, f. ῥω, a. 2. ἔρρη-
γον, p. m. ἔρρηγα. α. 140.
415.

Ἐρρίγοντι, *formidanti*, præf.
part. act. ab ἐρρίγω, *for-*
mido, quod est ab ἐρρίγα,
præt. med. verbi ῥίγνυμι.
Th. ῥίγος, εός, τὸ, *rigor,*
frigus. α. 228.

Ἐρρίπτει, a. i. ind. verb. ῥίπτω,
abjicio, f. πω. p. ἔρριπα,
a. i. ἔρριψα, a. i. part. ῥί-
πτας, aor. 2. ἔρριπον, p. m.
ἔρριπα. §. 181.

Ἐρρώοντο, *ruebant*, 3. plur.
plusq. Poëtice pro ἔρρων-
το, a ῥώννυμι, *roboro*, fut.
ῥώσω, a ῥώω, huius passi-
vum ῥώομαι, *robabor*, it.
fino, ruo, in imperf. ἔρ-
ρώοντο, *festinabant, rue-*
bant. α. 230.

Ἐρυθείη, dat. singul. nomen
proprium loci, ab Ἐρυ-
θεία, ας, ἦ. §. 290. 983.

Ἐρύκει, *abducas*, præf. act.
opt. ab ἐρύκω, *inhibeo*,
f. ἐρύξω. ε. 28.

Ἐρύκει,

- Ἐρύσαι**, a. i. act. infin. ponitur pro imperativo, *ἔρυτο* pro *ἔρύετο*, & *ἔρυτ'*, pro *ἔρυτο*, ab *ἔρύομαι*, quod idem est cum *ρύομαι*, *libero*. hinc *ἔρυμα*, *tos*, τὸ, *municipium*, ab *ἔρύομαι*, *custodio*. ε. 534. 622. §. 304.
- Ἐρυσάρματας**, *κυρτυν* *τραβήντες*, pro *ἔρυσαρμάτας*, per metaplasmum, ut ait Eustathius, in Ἰλιάδ. π. ex *ἔρύω*, *ἔρύσω*, *traho*, & *ἄρμα*, *tos*, τὸ, *curvus*. α. 369.
- Ἐρυσσάμενος**, *extractus*, poëtice, pro *ἔρυσσάμενος*, a. i. part. med. ab *ἔρύω*, fut. *ῑσω*, *traho*. α. 457.
- Ἐρχεται**, præf. ind. *ἔρχομαι*, *venio*, f. *ἔλεύσομαι*, a. 2. *ἦλθον*, p. m. *ἦλυθα*. ε. 417. α. 430. §. 91.
- Ἐς**, poëtice, pro *εἰς*, in *ἱς* *φῶς*, in *lucem*. §. 626.
- Ἐσαν**, 3. pers. pl. imperf. per systolen poët. pro *ἦσαν*, ab *εἶμι*, *sum*. α. 161. 245. §. 586.
- Ἐδαν**, præf. infin. ab *ἔδω*, *comedo*, & hinc *ἔδλω*, *idem*. ε. 276. §. 773.
- Ἐθλός**, ἡ, ὄν, *bonus*, a, um, dat. pl. Ion. *ἔθλοισιν*. ε. 119. 212.
- Ἐσίδῃ**, *inspexeris*, poëtice pro *εἰσίδῃ*, 3. sing. aor. 2. act. subj. ab *εἰσεῖδω*, *intueor*. Th. *εἶδω*, *video*, f. *εἴσομαι*, aor. 2. *εἶδον*, & *ἶδον*. ε. 608. §. 82.
- Ἐσκάτθιτο**, *condidit*, pro *εἰσκατέθιτο*, aor. 2. m. 3. pers. sing. verbi *εἰσκατατίθηναι*. Th. *τίθηναι*, *pono*. a. 2. m. *ἔθιμην*, *πο*, *το*. §. 890.
- Ἐσκε**, poëtice, pro ἦ, *erat*, ab *εἶμι*, *sum*. ε. 150.
- Ἐσκέδασ'**, *disperisit*, pro *ἐσκέδασε*, a. i. ind. a Them. *σκέδαω*, vel *σκαδύννυμι*, *dissipo*, f. *σω*. ε. 95.
- Ἐσκομίσαι**, *importare*, a. i. inf. act. a *κομίζω*, *porto*. Th. *κομέω*, *curo*. ε. 604.
- Ἐσμαράγησεν**, *striduit*, a. i. act. a *σμαραγέω*, *fragorem edo*. & *ἔσμαραγίζειν*, imperfect. a *σμαραγίζω*. Th. *σμαραγέω*. §. 679. 693.
- Ἐσπερίδες**, *Hesperides*, ab *ἔσπερος*, ε, ὄ, *vesper*. *Hesperides*, h. e. Tzetze interprete, *vespertina hora*, quibus curæ sunt *poma*, h. e. *quo tempore stellas in cælo videmus*, *tanquam poma*. §. 215. 275.
- Ἐσπετο**, Poët. pro *εἴπετο*, *sequebatur*. imperf. pass. ab

- ab ἔπομαι, *sequor*. Poët. pro ἔπομαι. ἔπετε, pro ἔπετε, præf. imperat. verb. ἔπω, *sequor*. §. 114. 201.
- Ἔσσαμένη, a. i. m. part. f. g. ἡέρα ἔσσαμένη, *aëre involuta*. pro ἑσαμένη. τὸ σίγμα Poët. duplicatur. ab ἔννυμι, f. ἔσω, *induo*. Th. ἔω, *induo*. ε. 124. 221. 534.
- Ἔσσεταί, *erit*, & ἑσσεῖται, pro ἔσσεταί, f. i. ex εἰμί, *sum*. ε. 182. 501. ἔσσειαί, *eris*, pro ἔση. ε. 308.
- Ἔσσόμενα, & ἑσσομένοισι, f. i. part. verbi εἰμί, *sum*. ε. 56. §. 32.
- Ἔσσυμένως, *certatim*, *cum impetu*, adverb. pro σεσυμένως, per metathesin. Th. σεῖω, σεύω. poët. σύω, *concutio*. α. 340. §. 181.
- Ἔσσυτ', perf. pass. pro ἔσσυται, *irruunt*, pro σέσσυται, per metathesin. a σεύω, f. σεύσω, f. σέσσυχα, præf. pass. σέσσυμαι, ubi abjectio & facta metathesi est ἔσσυμαι. Th. σεῖω, f. σεῖσω, *concutio*. α. 458.
- Ἔσαι, *erit*, per syncopen pro ἔσειται, f. i. verbi εἰμί, *sum*. ε. 34. 191. 476.
- Ἐσάλατ', *succinctas habebant*, pro ἑσάλαται, 3. pl. præf. pass. Ion. pro ἑσάλα-

- μένοι εἰσι. Them. εἶδω, *ornor*. εἶδομαι, *vestibus ornor*. f. 2. εαλῶ. p. ἑκαλ-
μαι. aor. i. ἑκαλα. præf. pass. ἑκαλυμαι, p. m. ἑσολα. α. 288.
- Ἐσαότ', pro ἑσαότε, *stantes*, part. act. dualis num. ab ἔστημι, *sto*, f. σήσω, præf. ἑσάκα, in part. præf. ἑσάκως, & per syncopen τῆ κα, ἑσάκως, ὅτος, pro quo ἑσῆκως. §. 519. item ἑσῆκως ὅτος. α. 61. 747.
- Ἐσασαν, *stabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἔστημι, *sto*. α. 196.
- Ἐσασι, *stant*. pl. præf. act. ab ἔστημι, quod poëtis idem est quod ἔστημι, *sto*. §. 796.
- Ἐσιφάνωται, *cinctum est*, præf. perf. pass. ἑσιφάνωμαι, *σαι, ται*, hinc in pl. perf. ἑσιφάνωτο, a σεφάνω. Th. σέφω, *corono*. α. 204. §. 382.
- Ἐση, *stetit*, aor. 2. ab ἔστημι. f. σήσω, p. ἑσηκα. α. 361. §. 745.
- Ἐσῆρικται, *firmatae sunt*, 3. sing. præf. hinc ἑσῆρικτο, in pl. perf. α. σῆρίζω, f. ἔω, *statuo*. α. 218. §. 779.
- Ἐσίη, dat. Ion. pro ἑσίη, ab ἑσίη, *as, ἡ, focus*, item *Vesta*, quæ vox hinc orta est.

est. Dicitur & Ion. ἐπὶ.
ε. 732. §. 454.

Ἔσι, ἐσὶ, ἐσιν, est, licet. ab
εἰμί, sum. ε. 36. ἐσ'. §.
720.

Ἐσφαράγιζον, sonum exci-
tabant, imperf. verbi
σφαραγίζω. Th. σφάρα-
γος, ε, ε', sonus. §. 706.

Ἐσχατιῇ, extrema, dat. ab
ἐσχατιὰ, extremitas rei
alicujus. Th. ἔσχατος, ε,
ὁ, ultimus. §. 275.

Ἔσχον, obtinuerint, a. 2. ab
ἔσχω, habeo, f. ζω. §. 113.

Ἔσω, esto, 3. sing. præf. im-
perat. ab εἰμί, sum. ε. 368.

Ἐταῖρος, amicis, acc. ἐταῖ-
ρον, & ἕταρον, Poëtice.
ε. 181. 705. 714.

Ἐτανύδῃ, extentum est, a. i.
pass. a τανύω. f. σω. p. κα.
Th. τείνω, tendo. §. 127.

Ἔτεκ, acc. ἕτας, pro ἕτεος,
gen. sing. ab ἕτος, annus.
ε. 129. 171. 694. §. 803.

Ἔτεκ', pro ἕτεκε, peperit,
a. 2. act. verb. τέκω, pa-
rio, f. τέξομαι, a. i. pass.
ἐτέχθην. p. m. τέτοκα.
§. 60. 211. 287. 295.

Ἐτελέδῃ, 3. pers. a. i. pass.
a τελέω, ad finem per-
duco. f. έσω. Th. τέλος,
ἵος, finis. §. 59.

Ἐτεροζήλως, inique, adv.
ab ἐτερόζηλος, qui alio

zelo ducitur, ab ἕτερος,
alius, diversus, & ζήλος,
ε, ὁ, æmulatio. §. 544.

Ἐτερος, ἑτέρη, alter, alius.
ἐτέρηφι, pro ἑτέρῃ, nomi-
nativ. f. g. φι per parago-
gen additur. ε. 187. 214.
ἐτέρηγε. §. 752.

Ἐτέρωθεν,θεν, ex altera par-
te, adverb. ab ἕτερος. α.
184. 281. §. 676.

Ἐτέτευκτο, factus erat, 3. sin-
gul. plusq. perf. Poëtice
pro ἐτέτευκτο. a τεύχω. f.
ζω, fabricor. α. 208.

Ἐτήκετο, liquecebat, im-
perf. verbi τήκω, & Dor.
τάκω, fut. ζω, liquefacio.
p. med. τέτηκα. §. 862.

Ἐτήτυμα, vera, pro ἔτυμα,
per poëticam epenthesein
syllabæ τη. Th. ἔτυμος,
verus. ε. 10.

Ἐτεκεν, genuit, imperfect.
verb. τέκω, pario. f. τέ-
ξομαι, a. 2. ἐτέχθην. a. 2.
subj. τέκω. a. i. pass. ἐτέ-
χθην. p. m. τέτοκα. §.
45. &c.

Ἐτι, adhuc. ε. 156. α. 176.
§. 428.

Ἐτινάσσετο, concutiebatur,
imperf. a τινάσσω, quatior,
f. ζω. §. 680.

Ἐτίσει, coluit. a. i. ind. α
τίω, honoro. α. 10.

Ἐτι-

- Ἐτεταίνετο, *extendebatur*, imperf. a τεταίνω, quod a τείνω, *tendo*, fut. νῶ, p. τέτακα. α. 229.
- Ἐτλη, *sustinuit*, 3. sing. a. 2. a τλήμι, *tolero*, fut. τλήσω, p. τέτληκα, aor. 2. ἔτλην. Th. ταλαίω, *άσω*, *suffero*, hinc per syncopen τλάω & τλήμι. α. 73.
- Ἐτραπ', *evertit*, aor. 2. act. a τρέπω, *verto*. a. 2. ἔτραπον, fut. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα. α. 456. §. 58.
- Ἐτράπεον, imperf. *uvas calcabant*, a novo verbo τραπέω, *formatum* a fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α. 301.
- Ἐτρεφε, *nutrivi*, imperf. act. ἔτρεφετ', pro ἔτρεφετο, imperf. pass. a τρέφω, f. τρέψω, *άλο*. p. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. ε. 130. §. 107.
- Ἐτρύγων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἔτρυγαον, a τρυγᾶω. Th. τρύγη, ης, ἥ, *tritium*, *vindemia*. α. 292.
- Ἐτύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἔτυμος, κ, ὅ, κ, ἥ, *verus*. Vide paulo ante ἑτήτυμα. §. 27.
- Ἐτύχθη, *fuit*, aor. 1. pro ἑτύχθη, Poët. Th. τεύχω.
- f. ζῶ, *sum*, fio. p. pass. τέτυγμα. α. 366.
- Ἐτώσια, *inania*, accus. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἐτός. Adv. *frustra*. Th. εἰμί. ε. 438.
- Ἐτωσιοεργός, *qui in cassum laborat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.
- Εὖ, *belle*, adverb. ab εὖς, *bonus*. ε. 107. α. 355. §. 73.
- Εὐαγόρη, *nomen mul.* §. 257.
- Εὐαεῖ, dat. sing. ab εὐαῆς, *εὐς, εἰ, ἥ, qui bene a ventis perflatur*. Them. ἄω, vel ἄημι, *spiro*. ε. 597.
- Εὐάρνη, *nomen mul.* §. 259.
- Εὐβοία, *est nomen loci, seu insulae maris Ægæi*, ex εὖ, *bene*, & βόω, *pasco*. ε. 649.
- Εὐδαιμών, *beatus*, hinc εὐδαιμονία, *felicitas*. Them. δαίμων, *onus*, ὁ καὶ ἥ, *Deus*. ε. 824.
- Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὐδμητος, *bene ædificatus*. Th. δέμω, f. δέμῳ, præter. δέδμηκα. α. 242.
- Εὐδώρη, *nomen mul.* §. 244. 560.
- Εὖω, *torret*. præf. ind. idem quod φλογίζω, ab εὖω, vel εὔω, *πρω*, f. σω. ε. 703.
- Εὐωδής, *εὐς, ὅ, ἥ, speciosus*, ex εὖ & εἶδος, *εὐς, τὸ, forma*. Them.

Them. εἶδω, video. §. 250.
354.

Εὐεργέτης, *fabrefactum*, n. g.
ab εὐεργής, *bene fabrica-*
tus. Th. ἔργον, opus. ε. 627.

Εὐεργεσιῶν, Æol. pro εὐερ-
γεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ,
beneficentia. Th. ἔργον,
opus. §. 503.

Εὐερκής, ἷος, ὁ καὶ ἡ, *bene*
septus, ab ἔρκος, *septum*.

Th. εἴργω, *includo*. ε. 730.

Εὐήνον, nomen fluvii. §. 345.

Εὐθετίσας, αἶτος, ὁ, aor. i.
part. *qui rite disposuit*,
ab εὐθετίζω, *concinne*
dispono. Th. τίθημι, po-
no, f. θήσω. §. 541.

Εὐθιμοσύνη, *concinna re-*
rum dispositio, quæ ca-
dit in iridustrios, ab εὐ-
θιμων, ονος, *concinuus*.
Th. τίθημι, pono. ε. 469.

Εὐκηλήτρα, *placatrix*, a
κηλέω, ἥσω, *mulceo*. ε. 462.

Εὐκηλος, *tranquillus*, ex εὖ
& ἥκηλος, *mitis, pacificus*.
ε. 669.

Εὐκομίσασθαι, *bene reconde-*
re, a. i. med. inf. Th. κο-
μέω, unde κομίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. *concinne*,
recte. Th. κόσμος, ε, ὁ,
ordo. ε. 626.

Εὐκράτος, gen. ab εὐκράτης,
ἷος, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th.
περίνυμι, *miscere*, f. αἶσω.

vel εὐκρατής, per synco-
pen pro εὐκρατής. ε. 592.

Εὐκράτης, nom. mul. §. 243.

Εὐκρινέας, plur. num. sunt
venti etesii, q. d. puri,
non confusi, ubi nullæ
sunt nebulæ, ab εὐκρινής,
purus, liquidus, κρίνω,
discerno. ε. 668.

Εὐκρίμενον, *bene extructum*,
perf. part. pro εὖ ἐκτι-
σμένον, ἀκρίζω, f. ἰσω, con-
do. α. 81.

Εὐλιμένη, nomen mul. *bo-*
nus portus. §. 246.

Εὐμελής, ε, ὁ, Ion. pro
εὐμελίας, ε, ὁ, *fraxini*
peritus. Th. μελία, ας, ἡ,
fraxinus. α. 368.

Εὐνάξη, *cubitum ieris*, præf.
subj. pass. ab εὐνάζω, *jo-*
prio. f. αἶσω. Th. εὐνή, ἥς, ἡ,
cubile. ε. 337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene*
litigans. §. 247.

Εὐνή, ἥς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. i.
part. pass. f. g. ab εὐναίω,
f. ἥσω, *joprio*. Th. εὐνή, ἥς,
ς, *cubile*, εὐνή, εὐνήν. ε.
327. α. 6.

Εὐνομίην, nomen mul. *legi-*
timam. §. 902.

Εὐξή, *oraveris*, 2. sing. a. i.
med. subj. εὐξωμαι, *π*
ηται, ab εὐχομαι, *precor*.
f. εὐξομαι, p. εὐχμαι, ε. 736.

Εὐξέον,

Ἐύζωον, *bene rasam, politam, dolatam*, idem quod ἔν-
ζεσος. Th. ζέω, *polio*, fut.
έσω. α. 352.

Ἐῶρκος, qui iusjurandum
religiose colit. Th. ὄρκος,
α, ὅ, *juramentum*. ε. 188.
283.

Εὔορκος, *tutus*. ab ὄρκος, α, ὅ,
statio navium. α. 207.

Εὐοχέων, *convivans*, præf.
part. ab εὐοχέω, ab ὀχέω,
ῶ, *porto*. Th. ὄχος, *cir-
vus*. Alii legendum esse
contendunt εὐοχθόων, *la-
tus & victu abundans*, ut
sit ab ὀχή, id est, τροφή,
interposito θ. Vide in
ὀχθέω, ῶ, *indignor*. ε.
475.

Εὐπεπλος. Th. πέπλος, α, ὅ,
replum, vestis muliebris.
θ. 273.

Ἐϋπλεπέων, gen. pl. ab εὐπλε-
κῆς, έος, ὅ, ἥ, *bene junctus*.
Th. πλέκω, ζω, *plecto*,
necto. α. 306. 370.

Εὐποίητα, *fabrefacta*, nom.
pl. n. g. ab εὐ & ποιέω,
facio. α. 64.

Εὐπόμπη, nomen mul. ἥ
μετὰ μεγάλης φαντασίας.
θ. 261.

Εὐπύργος, *bene turrita*, α
πύργος, α, ἑ, *turtis*, ein
Burg. α. 270.

Ἐῦρε, *invenit*, 3. sing. a. 2.
act. ab εὐρίσκω, *invenio*.
f. εὐρήσω, p. εὔρηκα. a. 2.
εὔρον, inde in subj. εὔρω,
ης, η. ε. 349. 58.

Εὐρύρεϊτας, α, ex εὐ & ῥέω,
fluo, f. ῥεύσω, p. κα. θ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium
mul. θ. 276.

Εὐρυδής, Ionice pro εὐρυ-
δίας, α, ὅ, *cujus vis se la-
te extendit*. Hinc Εὐρυ-
δῆ, nomen proprium
mul. Εὐρυδῆν. Ex εὐρύς,
έος, ὅ, *latus*, & βία, ας, ἥ,
vis. θ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπος, α, ὅ, *latam
frontem habens a μέτω-
πον, α, τό, frons*. Them.
ὀπτομα, *video*. α. 82. 291.

Εὐρυόμη, nomen mul. θ.
358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. *spatio-
sa*. ex εὐρύς, εἶα, *latus*, &
ὀδός, *via*. εὐρυόδειος, ὅ, ἥ,
& in f. g. etiam εὐρυοδεία,
Ion. vero εὐρυοδείη. ε. 195.
α. 464. θ. 119.

Εὐρύπα, *late sonans*, vocat.
cas. ab εὐρυόπης, α, ὅ. Th.
ὄψ, ὀπός, ἥ, *vox*, & εὐρύ, *la-
te*. Poëtice vocativus po-
nitur pro nominativo.
Item accentus nomina-
tivi manet in vocativo.
Alii scribunt εὐρύπα. ε.
227. 237. 279.

Εὐρίο-

Εὐρύπαι, accusat. casus ab
εὐρύωψ, οπος, latum ha-
bens oculum, ab ὠψ. Th.
ὄπτομαι, video. §. 514.
884.

Εὐρύς, *latus*, εὐρύϊη, Ionice
pro εὐρέϊα, εὐρύ. §. 45.
480.

Εὐρυδιῆα, acc. pro Εὐρυδιέα,
Poëtice, ab Εὐρυδιεύς,
έος, ὁ, nomen viri, cujus
robur longe lateque pa-
tet. α. 91.

Εὐρύσερος, qui habet latum
pectus, a σέρρον, α, τὸ,
pectus, & εὐρύς, εἷα, ὃ, la-
tus, α, ιιη. §. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. Εὐρυ-
τίωνα, acc. §. 293.

Εὐρώεντα, *amplam*, ab εὐ-
ρώεις, *squalidus*, ab εὐρώς,
ῶτος, ὁ, *caries*, *mucor*.
ε. 152. §. 731. 739.

Εὐρώπη, nomen proprium.
§. 357.

Ἐὺς, έος, ὁ, *bonus*. ε. 50.
α. 26.

Ἐυτέφανος, *bene coronatus*,
ex εὖ & τέφω, *corono*, fut.
φω. ε. 298. α. 80. §. 978.

Ἐύσφυρος, ὁ ἄ, ἡ, cui est ele-
gans pedum forma, a
σφύρα, ας, ἡ, *malleus*,
hinc σφυρὸν, ἄ, τὸ, *mal-
leolus*, it. *pes*, qui habet
pulchros talos. α. 16. 254.

Ἐύσσωτρα, *bene fabre facti*.

Epithet. ἀπήνης, *curtus*.
α. 273. ὁ καὶ ἡ εὖσσωτρας,
vel εὖσσωτρος, *bene instru-
ctus σώτροις. σῶτρον, τὸ, est
lignum orbiculare rotæ
radios in se continens.*

Th. σείω, *quatio*, *agito*.

Ἐὔτ', pro εὔτε sequente ἄν,
εὔτ' ἄν, *postquam*, adv.
temporis. ε. 179. 428. 596.

Εὐτέρπη, nomen mul. &
Musæ ab εὔ, *bene*, & τέρ-
πω, *delecto*. §. 77.

Εὔτρητος, *bene perforatus*,
poët. εὔτρητος, accipitur
& pro εὐρύτρητος, *lato ore
hians*. Th. τιτράω, per-
foro, *terebro*, f. τρήσω.
§. 863.

Εὔτροχάλω, dat. ab εὐτρόχα-
λος, *bene currens*, *equa-
bilis*, *planus*, ἀτροχαλός,
citus, *velox*, Th. τρέχω,
curro, f. τρέξω. p. δεδρά-
μηκα, α. 2. ἔδραμον, p. m.
δέδρομα. ε. 597. 804.

Εὔτροχος, *agilis*. ab εὖ & τρέ-
χω, *curro*. α. 463.

Εὔτυκτον, *bene fabricatam*.
Them. τεύχω, *fabricor*.
α. 136.

Εὐφρων, ονος, *hilaris*. Th.
φρῆν, ενός, *mens*. ε. 773.

Εὐφρίνας, *poëtes*, a nomin. ἡ
εὐφρόνη, νοχ, παρὰ τὸ εὐ-
φραίνεσθαι, *oblectari*. Th.
φρῆν, *mens*. ε. 558.

- Εὐφροσύνη, ης, ἡ, *laetitia*. Th. *Φρήν*, *mens*. §. 909.
- Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχή, ἥ, ἡ, *precatio*. hinc & εὐχος, εος, τὸ, *honor*. Th. εὐχομαι, f. εὐξομαι, p. εὐγμαι. §. 419. 628.
- Εὐχομαι, *precor*, εὐχεσθαι, *præf. inf.* hinc εὐχωλέων, *Ion.* pro εὐχωλῶν, ab εὐχωλή, *idem quod εὐχή*, *precatio*. Th. εὐχομαι, *precor*. α. 68. §. 463.
- Εὐώνυμος, α, *clara*, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, ατος, *nomen*. §. 409.
- Εὐωχίων, *convivans*, *ketus*, *præf. part.* ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, *convivium*. ε. 475.
- Ἐφ', pro ἐπὶ, *præposit. in, super*. ε. 161. α. 406. 458.
- Ἐφατ', pro ἔφατο, *dixit*, 3. sing. a. 2. med. ad formam ἑτάμην, ἔτατο, ἔτατο. ε. 59. 210. α. 368.
- Ἐφαινον, *ostendebant*, *imperf. a* φαίνω, f. Φανῶ, p. πῖφαγκα, *aor. 2.* ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. *pass.* φανήσομαι. §. 689.
- Ἐφασαν, *dixerunt* pro ἔφησαν, *Dorice*, 3. pl. *aor. 2.* verbi φημί. Vide ἔφατ'. §. 29.
- Ἐφισόμενος, *insidens*, *præf. part.* ab ἔζομαι, *sedeo*, f. 2. ἰδῶμαι. ε. 581.
- Ἐτίπαι, *incolunt*, 3. *perf. plur.* ab ἔπι, ἔπομαι, *sequor*. hinc ἐτίπαισα, *præf. part.* §. 366.
- Ἐφερον, ες, ε, *ferebant*. Th. Φέω, f. οἶσω, a. 1. ἦνεγκα. ε. 117. α. 342.
- Ἐφέσσαν, *instabant*, 3. pl. *imperf. act.* ab ἐφέσθαι pro ἐφέσθαι, *insio*, *urgeo*. fut. ἐπισήσω, p. ἐφέσθαι, a. 2. ἐπέσθην. α. 258.
- Ἐφετμῆς, *genit.* ab ἐφετμή, *præceptum*, ab ἐφίημι, *inmitto*. Th. ἔω, *mitto*. ε. 299.
- Ἐφήρμοσε, *adaptavit*, a. 1. *ind.* ab ἐφαρμόζω. Them. ἄρω, *apto*. ε. 76.
- Ἐφίσαν, *inmittebant*, 3. pl. *imperf.* ab ἔημι. Th. ἔω, *mitto*. α. 307.
- Ἐφίμερος, α, ὁ, *amabilis*, ab ἔμπερος, *desiderium*. Th. ἔμειρω, *desidero*. α. 15. §. 152.
- Ἐφώρας, *ferebas*, *imperf.* a Φορέω, *fero*. Th. Φέω. Differunt proprie, Φέρω, *fero*, & Φορέω, *gesto*. ε. 38.
- Ἐφώρεν, *ferebant*, *imperf.* Dorice pro ἐφώραν, a Φορέω. Th. Φέω. α. 293.
- Ἐφορμήσασθαι, *aggredi*. a. 2. m. *inf.* ab ὄρμω, *impetu feror*. hinc ἐφορμηθῆναι, a. 1.

α. 1. inf. Th. ὄρμη, impetus. α. 127.

Ἐφράσαθ', *cogitavit*. a. 1. m. ind. ἔφρασα, 3. dual. a. 1. act. a φράζω, *eloquor, cogito, consulto, fut, σω*. ε. 85. §. 892.

Ἐχ', *contine*, pro ἔχε, præf. imperat. ab ἔχω, *teneo, habeo*, f. ἔξω. α. 95. 159.

Ἐχάρασσον, *infrendebant*. 3. pl. impetr. a χαράσσω, *sculpo*. α. 2. 5.

Ἐχεσκε, pro εἶχε, imperf. Poëticum ab ἔχω. §. 533.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, *stiva, παρὰ τὸ ἔχεθαι, quia manu tenetur*. ε. 465.

Ἐχέφρονες, pl. ab ἔχέφρων, *nos, ὁ, cordatus*. Th. φρήν, *mens*, & ἔχω, *habeo*. §. 88.

Ἐχθαίρη, *oderit*, præf. subj. ab ἔχθαιρω. Th. ἔχθος, *ios, τὸ, odium*. ε. 298.

Ἐχθρὸς, *hostis*, ab ἔχθος, *eos, τὸ, odium*. ε. 340. §. 766.

Ἐχιδνα, *vipera*, in mascul. ἔχης, ιος, & Ἐχιδνα, *nomen mul.* §. 297. 304.

Ἐχόλωσε, *ad iram commovit*, a. 1. ind. act. a χολόω. Th. χολή, *bilis*. ε. 568.

Ἐχω, *habeo, possum, habito*. imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtice ἔχον, *fut. ἔξω & σχήσω*, p. ἔχῃκα, a. 2.

ἔχον, a. 2. subj. χῷ. præf. inf. ἔχαν, & Ion. ἐχέμεν. ε. 146. 205. 455. §. 73.

Ἐῷ, *suu. dat. ab εὖς, ἡ, ὄν, suus, a, um*. α. 385. θ. 464.

Ἐῶν pro ὦν, *ens*. Ionica prothesis, ab εἶαι, *sum*. ε. 512. α. 73.

Ἐωσφόρον, *luciferum*, ab ἔως, ω, ἡ, 4. simpl. *aurora*, & φέρω, *affero*. *phosphorus* hinc dicitur. Th. est, ἡὼς, ὅος, ἥς, ἡ, *aurora*, q. d. *aurea aura*. §. 381.

Z.

Ζαῖδιω, gen. Poëtice pro ζαῖδε, a ζαῖδεος, *valde divinus, admirandus*. ζα particula in compositione intendit significationem. Th. Θεός, *Deus*. §. 6. 23. 192. 253.

Ζαμένησι, aor. 1. Ion. *vires intendit*. a ζαμενέω, *quod est a ζαμενής, ἔος, vehemens*. & hoc ex ζα, & μένος, *eos, τὸ, robur*. §. 928.

Ζεῖδωρος, *fertilis*, pro ζῆδωρος, *ubertim proferens ad vitam sustentandam*, ex ζῆ, *quod ex ζῆν, & δῶρον, munus*. ε. 117. 171.

Ζευξὼ, ὅος, ἡ, *nomen proprium mul. q. d. conjungans*, a ζεύγνυμι, *jungo*. §. 352.

Ζεύς, Jupiter, gen. Διός, Διός, Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur & Ζην, Ζηνός, Ζηνί, Ζήνα, & Dor. Ζάν, Ζανός, &c. e. 8. 47. §. 47.

Ζεφύροιο, Gen. Poët. pro Ζεφύρος, Ζέφυρος, ex ζέω, ca-
leo, & φέρω, fero. Est
ventus humidus & cali-
dus, qui facit ut plantæ
germinant. §. 379. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præf. a ζηλῶ,
amulor. Th. ζηλος, li-
vor, invidia. e. 23.

Ζηνός, genit. a Ζην. Vide
Ζεύς, Jupiter. e. 86. 243.
251.

Ζητείη, quæras, præf. sub.
Poëtice pro ζητέω dicitur
ζητείω. e. 398.

Ζόφος, ε, ο, caligo, inde Ζο-
φεροῖο, gen. Ion. a ζοφε-
ροῖο, ε, ο, caliginosus. α.
227. §. 814.

Ζυγός, jugum, in plurali
numero, ζυγά. Th. ζευ-
γνύω, f. ζεύζω, jungo. e.
579. 813.

Ζῶε, vivebat, 3. sing. im-
perf. a ζῶω, Poëtice pro
ζάω, ζῶ. ζῶεσκον, imperf.
Poët. pro ἔζων. e. 90.
§. 606.

Ζῶη, vivat. (differt a ζῶῃ
vitæ). 3. sing. præf. subj.
Vide in Ζῶε. e. 302.

Ζώνησι, dat. pl. pro ζώναις,
Ionic. ἰῶτα in fine est pa-
ragoge Ionica. a ζώνη, ἡ,
zona. Th. ζωνύω, fut.
ζώσω, cingo. α. 233.

Ζωός, ζῶῃ, ζῶόν, vivis, α, ιιι.
ζῶῃσιν pro ζῶαῖς, Ion. dat.
pl. Th. ζάω, vivo. α. 157.
194. 244.

Ζῶσε, α. i. Ion. cinxit, pro
ἔζωσε, a ζώννυμι, cingo.
ζῶσαντο, cinxerunt se,
3. pl. α. i. med. pro ἔζω-
σαντο. e. 72. 343. §. 573.

H.

H Art. præpos. ut ὁ, ἡ,
τό, hic, hæc, hoc. e. 13.
14. 210. &c.

H, art. postp. ut ὅς, ἥ, ὅ,
qui, quæ, quod. e. 277.
α. 4. §. 262.

H, cui, quatenus. e. 136.
α. 85. §. 430.

H, sequente μὲν, profecto,
tamen, adverb. α. 103.

H, erat, 3. imperf. ab εἶμι,
sum. α. 11. 201.

Hκ', dixit, & ἦ pro φῆ, φῆ
pro ἔφη, duplex aphære-
sis. aor. 2. ind. a φημί,
dico.

H, aut. e. 173. §. 6. 35.

Hῆη, ἡ, pubes. ab Hebr.
Ebb, viror. quod flos est
in arbore revirescente,
id

- id pubes in homine est,
& "H6η, Dea pubertatis.
ε. 131. 9. 17. 930.
- "Hβήσας, annos pubertatis
attigisset, 3. sing. aor. 1.
Æol. opt. ab ἡβάζω, ᾤ, &
Poëtice, ἡβώω. Th. ἡβή-
ης, ἡ, pubes. ε. 131.
- "H6πῃ, 3. sing. præf. act.
opt. Attice, communiter,
ἡβασμι, ᾤμι, Attice, ἡβώ-
ην, ης, η, ab ἡβάζω, f. ἡβώω,
pubesco. ε. 696.
- "Hγάγετο, duxit, 3. sing.
a. 2. med. (pro ἡγετο, est
ἡγάγετο per Atticam re-
duplicationem) ἡγάγετ',
pro ἡγάγετο, duxit. verb.
ἄγω, ducō, f. ἄξω, p. ἤχα.
aor. 1. ἤξα. aor. 2. ἡγον, &
Att. ἡγαγον. 9. 266. 901.
- "Hγαθή, divina, ἡγάθεος,
q. d. ἄγαθ θεῖος. Th. θεῖος,
Deus. 9. 499.
- "Hγε, a. 2. act. ind. abduxit.
Attice ἡγάγε, ab ἄγω, f.
ἄξω. 9. 994.
- "Hγεμονεύω, præf. ind. præeo,
sum dux. Th. ἡγίομαι,
f. ἡγήσομαι, ducō. 9. 387.
- "Hγερέθοντο, congregaban-
tur, 3. pl. imperf. pass.
indicat. ab ἀγερέδομαι,
Poëtice pro ἀγείρομαι,
congregor, hinc imper.
ἡγείρετο. α. 475. Them.
ἡγείρω, congreco, f. ἐρῶ,
p. ἡγερκα. α. 184. 473. 475.
- "Hγῆτ', 3. sing. præf. used.
subj. pro ἡγήται, præ-
veniat (pro προηγῆτο) ἡ
precibus te antevertat.
præt. pass. ἡγήμαι. ε. 740.
- "Hγκαίνας, ignoravit, aor. 1.
act. ab ἀγνοῖω, Poëtice
ἀγνοῖω, ex α, & νόος, νᾶς,
mens. 9. 551.
- "Hγοντ', pro ἡγοντο, ducē-
bant, 3. sing. imperf.
med. ab ἄγω. Vide ἡγά-
γετο. α. 274.
- "Hδε, 9. ε. 22. tum ἡδ', pro
ἡδέ. ε. 316. 381.
- "Hδεῖα, f. g. ab ἡδύς, suavis,
neut. ἡδύ. Comp. ἡδίων,
Superl. ἡδιστος. 9. 40.
- "Hδῃ, adverb. nuper, tum.
ε. 37. α. 172. At ἡδῃ, novit,
pro ἡδεα.
- "Hδούεπας, suaviloquas, ab
ἡδύ, suave, & ἔπω, dico.
9. 965.
- "Hδ, aut, pro ἡ. ε. 207.
α. 345.
- "Hέλιος, sol, Poëtice, pro
ἥλιος, Hebr. El, splendor.
Græc. ἔλῃ, German. hell.
ἡελίοιο, Ion. pro ἡέλιε.
ε. 154. 524.
- "Hen, erat scil. licitum, pro
ἦν, ἦς, ἦ. Poëtice, ἦα, ἦαι,
ἦε, ab εἶμι, sum. α. 15. 22.
- "Hέρι, dat. pro αἶρι, aëre, κα-
λῖγine, in mascul. genere
aër, sed in f. g. caligo.
Th.

- Ἡ. ἀήρ, ἀέρος, ὁ, αἰρ.
 ε. 124. §. 9.
 Ἡεροῦδῃ, *obscurus*, ab ἡερος
 ὁης, εὐος, ὁ καὶ ἡ, *obscurus*,
 ab ἡήρ, ἡερος, pro ἀήρ,
 apud Poëtas, pro caligine
 & tenebris, & εἶδος, *for-*
ma. Th. εἶδω, *video*. θ. 352.
 Ἡερόας, *tenebrosus*, ἡερόεν-
 τος, ab ἡήρ, pro ἀήρ, ἀέρος,
 ὁ, αἰρ. §. 119. 294. 807.
 Ἡθά, *mores*, acc. pl. ut &
 ἡθεῖ, *domicilia*, ἡθεσι, *ha-*
bitaculis. ε. 166. 523. θ. 66.
 Ἡθεῖος, *patruus*. ἡθεῖ, vocat.
 pro ἡθεῖε, a θεῖος, *patruus*.
 Th. Θεοῖ, *Deus*. α. 103.
 Ἡθος, εὐος, τὸ, *mores*, ἐπὶ κλο-
 πον ἡθος, *furaces mores*.
 ε. 67.
 Ἡθειλον, *volebant*, imperf.
 ab ἡθέλω, *volo*, θέλω,
 idem, f. θελήσω. p. τεθέ-
 ληκα. ε. 135.
 Ἡήνη, *nomen mul.* §. 255.
 Ἡίσαν, *incedebant*, 3. pl.
 plusq. ab ἡαν. Alii vo-
 lunt esse 3. pl. imperf.
 pro ἦσαν, quia ἡ initio ali-
 quando abundat. Sunt
 qui volunt esse 3. persf.
 pl. aor. i. inusitat. εἶσαν,
 & Poëtice, ἡῖσαν. Them.
 εἶμι, εὐ. α. 170.
 Ἡκε, *immisit*, 3. sing. a. i.
 aor. ab ἡμι, *mitto*. α. 343.
 §. 669.
 Ἡλασα, *percussit*, aor. i. aor.
 ab ἡλαύνω, f. ἡλάσω, a. i.
 ἡλασ', pro ἡλασε, *vulne-*
ravit, p. ἡλακκ. α. 363.
 419. §. 291.
 Ἡλέκτρη, *nomen mul.* §. 266.
 Ἡλεκτρυνή, *nomen mul.*
 α. 86.
 Ἡλεκτρύων, *nomen viri.* α. 3. 82.
 Ἡλεκτρος, ε, ἡ, & ἡλεκτρον, ε,
 τὸ, *electrum*, a λέκτρον,
lectus. Th. λέγομαι, *cu-*
bo. α. 142.
 Ἡηλαάντο, 3. pl. imperf.
 pass. ab ἡλημι, *erro*, *va-*
gor. Attica reduplica-
 tione, pro ἡλαντο. Th.
 ἡλόμαι, ὤμαι, *vagor*.
 Alii volunt esse pl. persf.
 pass. per Atticam redup-
 licationem ab ἡλάνω,
 f. ἡάσω, in pl. persf. ἡηλά-
 μην, σο, το, & cum au-
 gmento temporalis in pl.
 ἡῆλαντο, *discurrerant*,
 α. 143.
 Ἡλθε, *venit*, a. 2. Vide ἡλυ-
 θεν. ε. 633. α. 81. §. 404.
 Ἡλιβίτοιο, gen. Ion. ab ἡ-
 λίβατος, τα, ὅ, ἡ, tam al-
 tus locus, ut Soli uni sit
 pervius, ab ἡλιος, *sol*.
 Æol. ἡλιος, & βάλω, εὐ.
 θ. 422. 483.
 Ἡλitten, *peccavit*, a. 2. aor.
 ab ἡλιτέω, vel ἡλείτω,
 ἡλitten, ες, ε. α. 80.
 Ἡλυ-

Ἡλυθάμην, *venimus*, præter. med. ab ἔρχομαι. Vide ἡλυθεν, §. 660.

Ἡλυθεν, *venit*, a. 2. & per syncopen ἡλθεν, ab ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἡλυθα, a. 2. m. ἡλθόμεν. α. 2. 435.

Ἡμαθίων, *ωνός*, nomen regis. §. 985.

Ἡμαθίετος, *arenosus*, genit. ab ἡμαθός, Ion. pro ἀμαθός, εντός. Idem quod ψαμαθώδης, *arenosus*. Th. ψάμμος, & ἡ, *arena*. α. 360.

Ἡμαρ, *dies*. gen. ἡματός, ἡματι. hinc ἡματίος, *diurnus*. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*. ε. 174. 417. 776. §. 597.

Ἡμεδα, imperf. augmentum Atticum, sic ἡβελήθην, pro ἰβελήθην, α μέλλω, *futurus sum*, f. μεδαήσομαι. §. 478. 888.

Ἡμεν, ὧ, sequente plerumque, ἡδε, ὧ. ε. 337.

Ἡμενον, part. præf. ab ἡμην, *sedeo*. ε. 478. 499.

Ἡμέρη, Ionice pro ἡμέρα, *dies*. ε. 102. 820. 823.

Ἡμερόκοιτος, &, qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, &, ἡ, *lectus*. ε. 603.

Ἡμέτερον, *nostrum*, ἡμετέ

ρος, ἡμετέροισι, dat. plur. Ionic. Them. ἐγώ, *ego*. ε. 296. α. 367.

Ἡμῆτε, aor. i. ind. act. ab ἀμαίω, *meto*, fut. ἥσω, p. ἡμῆκα. hic per tmesin, pro ἀπήμῆσι. §. 181.

Ἡμίθεοι, *semidei*, ab ἡμισυς, *eos*, *dimidius*, & θεός, *Deus*. ε. 159.

Ἡμίονων, genit. pl. ἡμιόνοισι, dat. pl. ab ἡμίονος, &, ὅ, καὶ ἡ, *mulus*, q. d. *semiasinus*, ab ἡμισυς, *dimidius*, & ὄνος, &, *asinus*. ε. 46. 605.

Ἡμισυ, *dimidium*, in masc. ἡμισυς, in f. ἡμισυα. ε. 40. §. 299.

Ἡμος, *quando*. adv. ε. 418.

Ἡμων, *metebant*, 3. pl. imperf. act. ab ἀμαίω, *meto*, f. ἥσω. α. 288.

Ἡν, *erat*, 3. pers. imperf. ab εἶμι, *sum*. ε. 149. α. 178.

Ἡν, *quam*, acc. ab ὅς, ἡ, ὅ. α. 93. 408. §. 409.

Ἡν, *si*, pro ἄν: ἄν vero per aphæresin, pro ἰάν. ε. 399.

Ἡνία, ας, ἡ, *habena*, item τὸ ἡνιον. α. 95.

Ἡνίοχη, nomen mul. *agitatrix*. α. 83. ἡνίοχος. α. 323.

Ἡνίοχος, &, *auriga*, q. d. τὴν ἡνίαν ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quolibet inflectit. α. 323.

- Ἡγορέης, fortitudinis, gen. ab ἡγορέα, idem quod ἀνδρεία. Them. ἀνὴρ, vir. §. 516.
- Ἡτινα, quam, acc. ab ἥτις, ὅστις, ὅτι, gen. ἥτινος, ἥτινός. ε. 761.
- Ἡνωγε, jussit, imperf. vel præt. med. ab ἀνώγω, jubeo. ἡνωξ', pro ἡνωξε, jussit, a. i. act. fut. ἀνώξω. ε. 68. α. 479.
- Ἡς, gen. ab ἡς, αὐτοῦ. Vide in ἡώς. ε. 722. 819.
- Ἡπαρ, ατος, τὸ, jecur. §. 523.
- Ἡπαρος, ἡπείροιο, pro ε, ἡ, Epirus, terra continens. ε. 622. §. 189.
- Ἡπατα. Poëtice, pro ἔπατα, deinde, ex ἐπὶ, & εἴτα, postea. ε. 290. §. 405.
- Ἡπεροπεύσας, part. a. i. act. qui decipit. ab ἡπεροπεύω, decipio, q. d. ἀπείρω ὀπί, infinitis vocibus impostores sunt verbosi. Th. δψ, ὀπός, ἡ, vox. ε. 55.
- Ἡπιος, ε, placidus. ε. 785. §. 235.
- Ἡπκ, profecto. α. 92.
- Ἡπυον, imperf. clamabant, ἀπύω, f. ὑσω, sono. α. 3. 6.
- Ἡρακλέης, ἦος, ἡϊ, Hercules, propter carminis dimensionem legendum est hic, τὸ ἡρακλῆϊ, tanquam ἡρακλειῖ, hinc ἡρακληεῖς, Herculeæ. Th. κλαίω, ce-
- lebro. α. 74. 115. 448. §. 318. 332.
- Ἡρακον, imperf. proscindebant, ab ἡραίω, scindo, f. ζω. α. 287.
- Ἡρείσατο, sustinuit se, a. i. med. ab ἡρείδω, fut. εἶω, fulcio. α. 362.
- Ἡρευν, pro θῆρευν, Dorice venabantur, a θηρεύω, venor. Them. θῆρ. Alii scribunt ἥρευν, imperf. Doric. esse, pro ἥραν, ab αἰρέω, capio. f. ἡσω, p. ἥρηκα, imperf. ἥρεον, ἥραν, a. 2. εἴλω. α. 302.
- Ἡρη, Juno, pro ἥρα, Ionice. ἥρα vero videtur per metathesin dici pro αἶρ. §. 314.
- Ἡριγένεια, mane genita, proprie, vere nata. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. θ. 381.
- Ἡριδανός, nom. fluvii. θ. 338.
- Ἡρισεν, contendit, a. i. act. ab ἡρίζω, rixor. fut. ἰσω. Th. ἔρις, ἰδος, ἡ, contentio. θ. 928.
- Ἡριπε. aor. 2. ind. cecidit. Th. ἡρείπω, f. ψω, everto. α. 421.
- Ἡρπασεν, rapuit, a. i. ind. ab ἡρπάζω, rapio, f. σω, & Dor. ζω, p. ἡρπακα. a. 2. pass. ἡρπάγην. p. m. ἡρπαγα. θ. 914.
- Ἡρυον,

²Ἡρουν, *hauriebant*; imperf. ab ἡρύω, f. ὑώ. α. 301.

³Ἡρχε, *ducebat*, imperf. ab ἡρχω, f. ζω. α. 26.

⁴Ἡρως, *uos, o*, heros. α. 37.

⁵Ἡς, *suas*, gen. ab ἡς, ἡ, ὅν, *sinus*, α, *uim*, ἡς παρὰ μητρὸς, *a sua matre*. α. 18. 40.

⁶Ἡσαν, *erant* 3. pl. imperf. ab αἶμι, *sum*. ε. III. α. 20.

⁷Ἡσεν, pro ἡτην, per pleonasmum τῆς εἰς 2. dual. imperf. ab αἶμι, *sum*. α. 50.

⁸Ἡθα, *fuiſti*, 2. sing. imperf. ab αἶμι, *est* paragoge Æolica. α. 119.

⁹Ἡδιον, imperf. *edebant*. ἡδιεν, *comedebat*, ab ἑδίω, *edo*, f. ἰώ, p. ἡδικα. Th. ἑδίω, *edo*. ε. 146.

¹⁰Ἡτιόδοι, nomen auctoris ex ἡσας, *uas*, ἡ, *delectatio*, ὁδός, *via*, q. d. *via delectationis*. Facetus comes est in via pro vehiculo. 9. 22.

¹¹Ἡς, pro αἶς, *quibus*, Ionice, ab ἡ, *qua*. 9. 904.

¹²Ἡσαι, *suus*, pro αἶς, ab ὅς, ἡ, ὅν, *sinus*. ε. 47.

¹³Ἡσιν, *sint*. 3. sing. præf. subj. pro ἡ. σιν est paragoge Poëtica, ab αἶμι *sum*; sic Homerus ἑθέλησιν, pro ἑθέλη, ἑλίαιδ. α. 408.

¹⁴Ἡπάζοντο, 3. plur. imperf. ab ἀσπάζομαι, f. σομαι, *amplector*. α. 84.

¹⁵Ἡσσον, Attice, ἡτταν, *minus*, ab ἡσσων, *ovos*, *minor*. a positivo μικρός, *parvus*, caret superl. 9. 426.

¹⁶Ἡσο, Poëtice pro ἡτο, *sedebat*, 3. sing. imperf. ab ἡμαι, *sedeo*. α. 214.

¹⁷Ἡσυχοι, *quieti*, ab ἡσυχος, *quietus*. ε. 119. 9. 763.

¹⁸Ἡτε, *hæcque*, ἡ, est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. encliticam τε. sic & ἡτ'. ε. 20. 316.

¹⁹Ἡτι, *vere*, *certe*, adv. α. 79.

²⁰Ἡτις, *qua*, ὅς, ὅ, τι. Vide ἡτινα. ε. 404. 698.

²¹Ἡτοι, *sive*, sen. Th. ἡ, aut. ε. 165. α. 413. 9. 1004.

²²Ἡτορ, τὸ, cor. ε. 358. α. 429.

²³Ἡύκομος, *pulchricoma*, genit. ἡύκομας, & εὐκόμας. Poëtice ἡύκόμοιο, ex εὐ & κόμη, *ης*, ἡ, *coma*. ε. 164. 9. 625.

²⁴Ἡν, accus. ab ἡνς, *bonus*. Th. ἑὺς, *eos*, ὁ, *bonus*. 9. 817.

²⁵Ἡύζετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὐξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*, perf. ἡύξομαι, a. i. pass. ἡύξην. f. i. med. αὐξήσομαι. Th. αἰέζω, *augeo*. 9. 493.

²⁶Ἡφαιστος, α, ὁ, *Vulcanus*, sic dicitur, ab ἄπτω, *accendo*, & αἰσώ, *destruo*, fa-

brorum metallicorum

Deus. α. 319. 244.

Ἦχᾱ, 3. person. præf. æt.

verb. ηχῶ, f. ἤσω, sono.

Th. ἦχος, α, sonus. 9. 42.

Ἦχ'τα, pro ἡχήτα, vocati-

vus, ab ἡχῆτης, α, ὁ, ca-

norus. Th. ἦχος, α, ὁ, so-

nus, unde ἦχη, fragor. ε.

580. α. 438.

Ἦχῆας, εντος, ὁ, sonorus, ab

ἦχας, sonus. 9. 767.

Ἦχθῆς, a. i. æt. ab ἔχθαι-

ρω, odio prosequor. f. ρω.

p. ἦχθαρκα. Th. ἔχθος,

εος, τὸ, odium. 9. 138.

Ἦχθοντο, 3. pl. imperf. ab

ἔχθομαι, succensco, f.

έσσομαι, vel ἥσομαι. Th.

ἔχθος, εος, τὸ, pondus.

9. 155.

Ἦχῶ, ὅσι, ᾤς, ἡ, sonus reci-

procus, Echo, ab ἦχος,

sonus. α. 279. 348.

Ἠῶς, ὅσι, ᾤς, ἡ, aurora, acc.

ἡῶα, ἡῶ, ἐπ' ἡῶ, circa au-

roram, & ἡῶθ', auro-

ramque, pro ἡῶτε, vel

ἡῶτι. ε. 548. 9. 18. 372.

Ἠοῖος, matutinus. ε. 546.

Θ.

Θ', pro τε, ε. 554. α. 109.

Θαλαμηΐα δ᾽ῆρα, ligna

thalamo vel ædibus stru-

endis apta. Them. θάλα-

μαι, α, ὁ, thalamus. ε. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro

Θαλία, ας, ἡ, Ion.) α θάλ-

λω, vireo. 9. 245.

Θαλίαι, convivia. Θαλίησι,

dat. pl. Ion. Th. θάλλω,

vireo. ε. 115. 229. 9. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare. ε. 163.

Θάλαα, nomen Musæ, ut

Poëtæ finxerunt. ε. 740.

9. 77.

Θαλερός, ἡ, ὁ, in flore exi-

stens, a θάλλω, f. λῶ, flo-

reo, vireo. 9. 138. 946.

999.

Θάλλειν, florescit, præf. ind.

a θάλλω, f. αλῶ, vireo, flo-

reo. ε. 234. θάλλοντα, flo-

rentem. ε. 171.

Θαλφθαῖς, calefactus, a. i.

part. pass. a θάλλω, f. ψω.

9. 864.

Θαμά, frequenter, crebro,

adv. ε. 360.

Θάνατος, α, & θανάτειο, Ion.

moris. Th. θνήσκω, f. θανῶ-

μαι, morior. ε. 153. 354.

Θανῶν, mori, a. 2. inf. θάνοιο,

a 2. opt. med. a θνήσκω,

morior. f. 2. θανῶμαι, f. i.

med. θνήζομαι. p. τέθνηκα.

a. 2. ἔθανον. p. m. τέθνηκα. ε.

173. 376.

Θάπτειν, sepelivit, imperf.

Ion. verbi θάπτω, sepelio,

f. ψω, p. τέταφα, aor. 2.

ἔταφον, præf. med. τέθη-

κα. α. 472.

Θάρ-

Θάρσος, εὐς, τὸ, animi præsentia (*fiducia*) θράσος, *audacia*. Hinc θαρσύνω, a. i. part. verb. θαρσύνω, *fiduciam habeo*. ε. 317. θ. 168.

Θαρσύνω, f. νῶ, *fiduciam afero*. θαρσύνωσ' pro θαρσύνωσα, præf. part. Th. 6 θαρσός, εὐς, τὸ, *fiducia*. α. 26. θ. 163.

Θάσσον, *celerius*, comparat. pro τάχιον, ex ταχύς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*. θαῦμα ἰδέσθαι, *mirum visu*. Th. θαυμάζω, f. σω, *miror*. α. 140. 224. θ. 834.

Θαύμαιτος, genit. a θαύμας, αντος, ὁ, *nomen viri*. θ. 237. 265.

Θεά, ας, *Dea*. θεῶν, gen. Dor. pl. num. & θεῶν, *Æoli*. α. 338. θ. 41. 103.

Θέε, imperf. pro ἔθεε, *ferabatur*, a θέω, *curro*, f. θεύσομαι. α. 224.

Θεῆς, Ionice pro θεᾶς, *Deabus*. Vide θεά. ε. 62.

Θεητός, ὁ, cum admiratione spectandus. a θεέω, cum admiratione specto. Th. θεάομαι, *specto*, *contemplor*. f. ἄσομαι, Ionice, ἥσομαι.

Θᾶ', *patruæ*, voc. a θεῖος. α. 103.

Θᾶν, *nomen mul. & θεῖαν*, *divinam*, Ionice pro θεῖαν, a θεῖος, α, ον, *adj.* Th. Θεός, *Deus*. θ. 32. 135. 371.

Θᾶν, 3. pers. præf. sub. ponat, h. e. *faciat*, more Hebræorum, a θέω, *pono*, pro quo Poëtæ θέω, sicut pro πνέω πνέω, vel est aor. 2. Poët. pro θῆ, ἀτίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 554.

Θᾶναι, a. 2. act. infin. ἀτίθημι, *pono*. f. θήσω, a. 2. ἔθην. ε. 813.

Θᾶος, *divinus*, gen. ας, vel Ion. θεοῖο. α. 138.

Θέλωσα, *volens*, præf. part. f. g. a θέλω, f. ἤσω. θ. 446.

Θεμέθλοις, dat. pl. a θέμεθλον, *idem quod θεμεθλον, fundamentum*. θ. 816.

Θέμεν, *ponere*, Ion. pro θέναι, a. 2. inf. a τίθημι, *pono*. ε. 61.

Θέμις, ἴσος, vel ἴδος, ἡ, *πίς*, acc. θέμιν. θεμισέων gen. pl. pro θεμισέων. Ionismus enim ille non habet locum in Genitiv. declin. 5. simplicium, nisi dicamus, θεμισέων esse a θεμισή, ἡς. θεμισός, ἡ, ὄν, *legibus consentaneus*. ε. 136. θ. 235. Est & θέμις, *nomen Dæ*. θ. 16.

Θεμισονόην, *nomen mul. quæ sapit ex legibus*. α. 356.

Θεμι-

Θεοῦ, ὅς, ἡ, nomen mul. 8. 261.

Θεοῦδος, forma Deum referens. ex Θεός, & εἶδος, forma. Th. εἶδω, video. 9. 350.

Θεόδοτα, divinitus data, a δίδωμι, do. ε. 318.

Θεός, Deus, gen. Θεῶ & Θεοῖο. Ion. α. 415. dat. pl. Ion. Θεοῖσι, Θεοῖσιν. ε. 334. α. 28. Θεοφιν, adverb. ex Deo. 9. 871.

Θεραπεύαν, præf. inf. act. a θεραπεύω, famulor, servio. f. εὖσω. Th. Θεράπων, οντος, ὅ, minister. ε. 134.

Θεράπων, οντος, ὅ, minister, fumulus. 9. 100.

Θέρος, Θέρους, τὸ, aestas. ε. 500. 501.

Θερμός, ἄ, ὁ καὶ ἡ, calidus. Th. Θέρω, f. Θερῶ, & Æol. Θέρσω, calefacio. 9. 696.

Θέδω, a. 2. med. infin. a τίθημι, pono. ε. 23. 430.

Θεσκελα, divina, per syncopen pro θεοσκελας, Deo similia, ex Θεός, & εἶκω, similis sum. α. 34.

Θεσκεσία, ἡ, divina, a Θεσκεσιος, ὁ καὶ ἡ, divinus. Th. Θέσπισ, ιος, ὁ, ἡ, vaticinus. α. 383.

Θέτις, nomen mul. 9. 244.

Θέτο, fecit, & Θετ' pro ἔθετο. ab ἐθέμην. α. 2. med.

verbi τίθημι, pono. θ. 886. 953.

Θεόντων, gen. pl. part. Alii Θεόντων, ἀθέω, curro. At illi a Θεάω, exhibeo me videndum. α. 146.

Θήκη, ἡ, nomen urbis Θήκης, &c. α. 49. 105. θ. 978.

Θηβαγενής, ἑος, ὅ, ex urbe Thebarum oriundus, a γάνομαι, nascor. θ. 530.

Θήγα, acuit. 3. pers. præf. ind. a θήγῳ, f. ζῶ, acuo. α. 388.

Θητόν, mirandum. a θηέομαι. Th. Θεάομαι, ὤμαι, spectro. Θηήσονται, suspicient, f. i. a θηέομαι. ε. 480. 9. 31.

Θήκαν, a. i. ind. Θήκατο. a. i. med. verbi τίθημι, pono. f. θήσω, a. i. ἔθηκα. a. 2. ἔθη. α. 465.

Θήλυς, εος, ὁ vel ἡ, fæmineus. Θήλαια, fæmina. 9. 667. Θηλυτεράων. gen. Æol. a θηλυτέρη, comparat. a Th. Θήλυς, α, fæmineus. α. 4. 395.

Θησαυρός, ἄ, ὁ, thesaurus. ε. 717.

Θήρ, ρός, ὁ, fera, in pl. Θῆρες, dat. Θηροῖ. ε. 275. 510.

Θηρευτῆς, pro Θηρευταῖς, dat. pl. Poët. a θηρευτής, venator. Θηρευταί, in pl. a θηρεύω,

- ρεύω, *venor*. Th. θῆρ, *fera*. α. 303. 388.
- Θησία, acc. α θησεύς, *nomen viri*. α. 182.
- Θῆτ', pro θῆτα, *accus. sing. servum*, α θῆς, θητός, ὁ, *servus*, θῆσσα, ης ἡ, *ancilla*. ε. 600.
- Θηῆσκον, *moriebantur*, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, *morior*. Vide in θανῶν. ε. 116.
- Θνητός, ἄ, ὁ, *mortalis*, θνητή, θνητοῖσι, α θνήσκω, *morior*. ε. 88. 103. α. 73.
- Θόη, *nomen propr.* θ. 354.
- Θοίη, ης ἡ, *epulum*. hinc θοινάω, *epulor*. α. 114.
- Θοός, ἄ, ὁ, *celer*. α. 97.
- Θόρε, *desiliit*, α. 2 act. α θορέω, vel θόρω, *salio*. α. 392.
- Θόρον, *desilierunt*, imperf. pro ἔθορον, α θόρω, *salio*. α. 370.
- Θοῶς, *adverb. celeriter*. Th. θοός, ἄ, ὁ, *celer*. α. 418.
- Θρασῆα, f. gen α θρασύς, *audax*. Them. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 263.
- Θρασυκάρδιος, *audaci præditus corde*. α θρασύς, *audax*, hoc α θάρσος, εος, *fiducia*, & καρδία, ας ἡ, *cor*. α. 448.
- Θρεπτήρια, *educationis præmia*. Th. τρέφω, f. θρέψα, αλο. ε. 186.
- Θρέφα, α. i. pass. Ion. α τρέφω, αλο. f. ψω, p. φα. α. 2. ἔτραφον, p. m. τέτραφα, hinc & θρέψασα, α. i. part. θρέψε, pro ἔθρεψε, α. i. θ. 298. 314. 328.
- Θρηκίς, gen. α θρηκίος, *Thracius*, α θρήξ, ηκός, *Thrax*, *nom gentile*. ε. 551.
- Θρήκη, ης ἡ, *Thracia*, *nomen regionis*. ε. 505.
- Θυγάτηρ, ἡ, *filia*, acc. θυγατέρα, & θύγατρα *Poëtice*. vocat. ὦ θύγατερ. α. 3. θ. 265. 346.
- Θύε, *æstuabat*, imperf. Ion. α θύω, *maesto*, & impetu feror. θ. 848.
- Θύεα, ης ἡ, *procella*. ε. 549. α. 345. θ. 742.
- Θύεσσι, *victimis*, dat. pl. Ion. α θύος, εος, τὸ, *victima*, α θύω, *immolo*. ε. 336.
- Θυήεις, εντος, *redolens*, ὁ, α Them. θύω, f. ύω, *maesto*. θ. 558.
- Θυμαλγέα, & θυμολγέ', *accus. α θυμολγής, afferens dolorem in animo*, ex θυμός, *animus*, & ἄλγος, εος, *dolor*. θ. 629.
- Θυμήνασαι, α. i. part. f. g. pl. *succensentes*. α θυμαίνω, *irascor*, f. θυμανῶ, α. i. act. ἔθυμῆνα, hinc part. α. i. act. θυμήνας, ασα, αν. Them.

Them. θυμὸς, ἰνφ. Θ.
267.

Θυμοβορέην, præf. inf. a θυ-
μοβόρῳ, animum exedo
tristitia, ex θυμὸς, ani-
mus, & βορὰ, pabulum,
εἴσα. ε. 797.

Θυμολέοντα, acc. sing. a θυ-
μολέων, leonino animo
præditus, ex θυμὸς, ani-
mus, & λέων, oncos, lev. 9.
1007.

Θυμοφθόρον, acc. a θυμοφθό-
ρος, animum labefactans,
ex θυμὸς animus, & φθά-
ρω, corrumpo. Th. φθέω,
corrumpo. ε. 715.

Θυμὸς, ἄ, ὁ, animus, ira. ε.
379.

Θύον, furens, part. præf. act.
g. n. a θύω, μάτο, cum
impetu feror. ε. 618.
θ. 132.

Θύραζε, adv. foras, θύρηφι,
foris, adv. aut dativus
adverbialiter positus a
θύρα, janua. ε. 97. 363.

Θύσανοι, οἱ, villæ seu nodi,
quales dependent a cru-
menis, fimbriæ. α. 225.

Θύων, præf. part. a θύω, sa-
crifico, sumitur & θύω,
pro ὄρμῳ, impetu quo-
dam feror: it. furo. hinc
μεθύω, q. d. μετὰ τὸ θύαν.
a sacrificiis enim sole-
bant epulari. 9. 199.

Θῶκον, acc. a θῶκος, ε, sedile,
pro θάκος, eos, τὸ, a θαία-
σω, sedeq. Th. θοός, ἄ, ὁ,
celer. ε. 491. 572.

Θῶμισυ pro τὸ ἥμισυ, me-
dium. ε. 557.

Θώρηκα, thoracem, acc. pro
θώρακα, Ion. a θώραξ, ακος,
ὁ, Ionice mutatur α in η,
θώρηξ, pectus: unde θωρήσ-
σω, ζω, pectus armis seu
lorica munio, per syn.
speciei animo, θωρήσσον-
ται, armantur, præf. ind.
α. 24. θ. 431.

Θωῦτα, nom. pl. θωῦτα ἔργα,
admiranda opera, θών-
μα, Ionice, idem est quod
θαῦμα, & hinc θωῦτα, pro
θυμασά, Ion. Th. θυ-
μύζω, f. αἰσω, miror. α. 165.

I.

Ἰάλλον, volitabant, 3. pl.
imperf. pro præf. enal-
lage temporis, ab ἰάλλω.
mitto, volo, f. αλῶ. 9.
269.

Ἰάναρα, ας, ἡ, nomen mul.
ex ἴα, sola, & ἀνὴρ, quæ
sola animo virum imita-
tur. θ. 356.

Ἰάνθη, nomen mul. ab
ἰκίνω, calefacio. item,
exhilaro, lætitia perfun-
do. 9. 349.

Ἰαπετοῖο, gen. Ionic. ab
Ἰαπε-

- Ἰαπετρός, nomen viri, ab ἰάπτω, mitto, it. maledictis laceſſo. Ἰαπετιονίδης, voc. casus ab Ἰαπετιονίδης, filius Japeti. ε. 54. θ. 528.
- Ἰασίω, dat. nomen viri ab ἰάω, f. ἰάσω. θ. 970.
- Ἰαχε, & ἰάχεσκε, 3. sing. imperf. activ. verb. ἰάχω, vociferor, clamo, hinc in part. ἰάχων, οἶκος, hinc ἰαχή, clamor. α. 232. 441. θ. 69.
- Ἰδαυλκός, ἔ, ἦ, nomen urbis. α. 380. 474.
- Ἰδάλιμος, sudorificus. ab ἰδός, ἰδός, τὸ, sudor, idem quod ἰδρῶς, ὠτός, ὅ. ε. 413.
- Ἰδέ, a. 2. act. imperat. ab ἰδω, video, f. ἰδομαι, a. 2. ἰδόν, & ἰδόν, in part. ἰδών, ὄντος, & ἰδῶσ' pro ἰδῶσα. α. 445.
- Ἰδέ, idem quod ἦδέ, ἔ, atque. α. 19. θ. 19.
- Ἰδω, aestu, dat. sing. ab ἰδός, εος, τὸ, sudor. α. 397.
- Ἰδῶν, a. 2. act. infin. ἰδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab ἰδω, video. Vide ἰδέ. α. 176. 224.
- Ἰδης, gen. ἦ Ἰδης, mons Cretae, sic dictus, quod ex eo longe lateque licuerit circumspicere. θ. 1010.
- Ἰδης, videris, 2. sing. a. 2. act. subj. ab ἰδω, video. α. 335.
- Ἰδμεν, pro ἰσμεν, & hoc per syncopen pro ἰσμεν, scimus, ind. praes. 1. pl. Th. ἰσημι, scio, imperat. ἰσαθι, & ἰδι. θ. 27. 658. Hinc ἰδμων, peritus & ἰδυοσύνη, peritia, dat. pl. Ion. ἰδυοσύνησιν. θ. 377.
- Ἰδοντο, 3. pl. a. 2. med. ind. aspexerint, ab ἰδω, video. α. 445. θ. 451.
- Ἰδρις, periti, ab ἰδρις, quod est ab ἰσημι, scio. α. 351.
- Ἰδρις, εος, ὅ, ἦ, provida, sic κατ' ἐξοχήν, dicitur formica. Th. ἰσημι, scio. ε. 776.
- Ἰδρῶτα, acc. ab ἰδρῶς, ὠτός, ὅ, sudor, per metonym. effecti, labor molestus. Th. est ἰδός, εος, τὸ, sudor. ε. 287.
- Ἰδυῖα, ας, ἦ, nomen mul. quasi ἰδυῖα, gnara. θ. 352.
- Ἰδών, videns, a. 2. part. ab ἰδω, video. Vide ἰδέ. θ. 21. 699.
- Ἰῶσαι, emittentes, part. praes. g. f. pl. num. ab ἰημι, mitto. alii scribunt ἰῶσαι, idque Æolic. imperf. ἰην, ης, η, 3. pl. ἰέσαν. f. ἦσω. p. ἰπα, a. 1. ἦκε, a. 2. ἦι, ἦς, ἦ. praet. pass. ἰμαι, a. 1. pass. ἰθην. θ. 10. 43. 65. 838.
- Ἰμεν,

Ἰέμεν, Ion. pro ἰέμεναι; Att. præf. inf. ab ἰέναι, ubi Iones αι in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι, mitto. ε. 594.

Ἰέμενοι, cupientes, part. præf. m. ab ἰέμεναι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum. Ἰέντο, cupiebant, imperfect. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἰέναι, ire, ab ἔμι, eo, pro quo etiam dicitur ἵημι, ὥστ' ἰέναι, perrexit ire. α. 40. 353.

Ἰερός, ἱ, ἱ, sacer, item magnus, immensus, ἱερή, Ionic. pro ἱερά. ἱερά, gen. plur. intelliguntur sacrificia. ἱέρ', pro ἱερή, ἔδαν ἱέρ', facere sacra, h. e. sacrificare, ἱεράων (pro ἱερῶν, in f. g.) Dorice. ε. 334. α. 201. 9. 417. 1014.

Ἰησι, tranat ab ἵημι, mitto, spiritu differt ab ἵημι, eo, de quo paulo ante. 9. 806.

Ἰήσωνι, dat. sing. nomen viri, ab ἵήσων. 9. 1000.

Ἰθάαι, ab ἰθὺς, ἄα, ὕ, idem quod ἰθὺς, rectus. ἰθαίησι, dat. plur. Ionic. ε. 36. 222. 9. 86.

Ἰθι, præf. imperat. accede, ab ἔμι, vel ἵημι, eo. ε. 491.

Ἰουδικαῖσι, justis, dat. plur.

Ion. paragoge, ab ἰθυδίκης, α, ὅ, cuius judicia sunt recta, ab ἰθὺς, ἰθαία, ἰθὺς, rectus, α, um, & δίκη, jus. ε. 228.

Ἰθύνει, dirigit, 3. sing. præf. ab ἰθύνω. dirigo. Them. ἰθὺς, ἑος, ὅ, rectus. ε. 7. 9. 261.

Ἰκάνειν, pervenit, ab ἱκάνω. Th. ἱκώ, f. ἱζώ, α. 1. ἱζά, venio. 9. 681. 697.

Ἰκελος, similis, & ἄκελος, ab ἑκώ, similis sum. ε. 302. α. 198.

Ἰκετ', pro ἱκετο, pervenit, α. 2. m. ab ἱκνέομαι, venio, f. ἱζομαι. 9. 285.

Ἰκέτευσε, α. 1. ind. ab ἱκετεύω, supplico. Them. ἱκέτη, α, ὅ, supplex. α. 13.

Ἰκέτησι, supplicibus, dat. plur. ab ἱκέτης, α, ὅ, supplex. ε. 325. α. 85.

Ἰκηι, attigeris, 2. sing. α. 2. med. sub. Ionice pro ἱκη ab ἱκνέομαι, venio, f. ἱζομαι, p. ἱγμαι, α. 2. m. ἱκόμην, α, ετο, & in 3. plur. ἱκοντο, in aor. sub. ἱκωμαι, ηται. ε. 466.

Ἰκταρ, Adverb. celerissime, ἀπὸ τῆς ἱκέδαι. Th. ἱκνέομαι. 9. 691.

Ἰκτο, per syncopen pro ἱκτο, pervenit, α. 2. m. ἱκνέομαι. Vide in ἱκμαι. 9. 481.

Ἰλα-

"Ιλαδν, *cateruatiu*. ε. 285.

"Ιλαον, ab ἱλαος, *propitius*, Attice ἱλεως. ε. 338.

"Ιλάσπεδα, *præf. inf.* ab ἱλάσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω. ε. 336.

"Ιμάσας, *Poëtice pro ἱμάσας*, *part. a. i. act. a verbo ἱμάσσω, loris cædo*. f. ἱμάσω. Th. ἱμᾶς, ἄντρος, ὁ, *lorum*. θ. 857.

"Ιμείρω, *desidero, cupio*. f. ῥῶ, hinc ἱμερος, *desiderium*, & ἱμερόεντας, *acc. plur. desiderabiles*, ab ἱμερόεις, εσσα, εν. Th. ἱμείρω. ε. 616. α. 31. θ. 359.

"Ιν, *pro ἵνα, ut*. ε. 544. ἵνα. ε. 459.

"Ινώ, ὄος, ἡ, *valida*, *nomen mul.* ab ἴς, ἰνός, ἡ, *robur, fibra*. θ. 976.

"Ιξε, 3. *sing. a. i. act. ind.* Th. ἵκω, *venio*. f. ἵξω. α. 1. ἵξανα. α. 32.

"Ιξεαι, *peruenies*, 2. *sing. fut. i. med.* Ionice pro ἵξη, ab ἱκνέομαι, ἔμαι, f. ἵξομαι, *præter. pass.* ἵγμαι, α. 2. *med.* ἱκόμην, ε, ετο. ε. 475.

Ἰοειδέα, *acc. sing. in nom.* Ἰοειδής, ἴος, *niger*, ab ἴον, ε, τὸ, *viola purpurea, nigricans*, & ἴδος, ες, *forma*, & hoc ab ἴδω, *video*. θ. 3. 844.

Ἰόλαος, ε, *nomen peritissi-*

mi aurigæ. Iolaus, q. d. ἴος τᾷ λαῷ, jaculum seu telum populi. α. 74. 102. θ. 317.

Ἰόντα, *euntem*, α. 2. *act. part.* ab ἔμι, εο. *part. a. 2. act.* ἴων, ἴσσα, ἴν, ε. 718. α. 257. θ. 773.

Ἰχέαιρα, ας, ἡ, *sagittis gaudens*. ex ἴος, ἡ, ὁ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. θ. 14. 918.

Ἰπόδαμος, *equorum domitor*, ex ἵππος, & δαμάω, *domo*. α. 346.

Ἰπποθῶη, *nomen mul. celer instar equi, vel valde celer*. Nam ἵππος in compositione quandoque augeat, sic & βε, quod est ex βῆς, ut βέλιμος. θ. 251.

Ἰππονόη, *nomen mul. valde intelligens*. θ. 251.

Ἴππος, *equus*. *dat. pl.* Ion. ἱπποισιν. ε. 814. α. 341.

Ἰππότα, *vocativus casus ab ἱππότης, ε, ὁ, eques*. *vocativus pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice*. α. 216.

Ἰπποτρόφος, *gen. sing. equorum altricis*, Thraciæ epitheton. ε. 505.

Ἰππακρήνη, *equi fons*. *Nomen fontis in Bœotia, non procul ab Helicone monte*. θ. 6.

"Ιρηξ, ηνος, ὁ, Ionice, pro ἰε-
ραξ, ακος, ὁ, accipiter. ε.
201.

"Ιρις, ιδος, ἴριος, & ἱρεως, ἡ, iris.
in acc. ἱριν. θ. 780.

"Ις, ἰνός, ἡ, vis. ἱς ἀνέμω, vis
venti. ε. 516. θ. 332.

"Ισ', pro ἱσα ab ἱσος, par. ε.
350.

"Ισων, ibant, 3. pl. imperf.
act. ab ἴμ, eo. imperfect.
ἴν. α. 2. ἴων. pl. perf. med.
ἡν. θ. 68.

"Ισασι, & ἱσασιν. 3. pl. ab ἴσ-
μι, scio. ε. 40.

"Ισον, parem, æqualem, ab
ἱσος, par. ε. 325. θ. 126.

"Ισον, æquale, scilicet prima
in ἱσος est anceps, & pro-
inde scribitur etiam ἱσος,
quum prima corripitur.
ε. 750.

"Ισῶσαι, pro ἰσῶσαι, præf.
med. infin. æquare, ab
ἰσῶω, ῶ, æquo. Th. ἱσος, ε,
ὁ, par. ε. 560.

"Ισοφριζα, equiparat. q. d.
ἱσον φριζα. ε. 428.

"Ισάμενος, part. præf. pass.
ἱσάμενος, stans, genit. Ion.
ἱσάμενος, ab ἱσάμαι. ε. 567.

"Ισασ', pro ἱσασο, 2. sing.
præf. pass. imperat. ab
ἱσημι, ἴσθω, α. 2.
ἴσθην. α. 449.

"Ισιν, Ion. pro ἱσιν, ab ἱσία,
ας, ἡ, Vesta, focus. θ. 454.

"Ισοβῆτι, ἴτινα, dat. sing. ab
ἱσοβῆτις, temo, ἴτινα. ab
ἱσός, tela, quod ab ἱσημι,
ἴσθω, & βῆτις, vos. ε. 433.

"Ισόν, telam, acc. ab ἱσός, ῶ, ὁ,
tela, & malus navis. Th.
ἱσημι, ἴσθω. ε. 64. 777.

"Ισορα, ab ἱσωρ, ορος, ὁ, ἡ, gna-
rus, sciens. ε. 790.

"Ισρον, acc. ab ἴσρος, nomen
fluv. Germanici, Danu-
bii. θ. 339.

"Ιχάνα, detinet, ab ἰχάνω,
idem quod ἰχῶ, habeo.
Th. ἴχω, habeo. ε. 493.

"Ιχῶ, ας, α, idem quod ἴχω,
habeo. ἴχωσ', 3. pl. præf.
sub. act. ε. 623. θ. 687.

"Ιχὺς, ὑος, ἡ, robur. dat. ἰχὺι,
accus. ἰχὺν, fremitum.
Hinc ἰχὺς, robustus sum.
θ. 146. 823.

"Ισῶσαντο, exæquabant. α. 1.
m. ab ἰσῶω, ῶ, æquo. Th.
ἱσος, ε, ὁ, par. α. 263.

"Ιτον, abierunt, 3. dual. præf.
activi, ab ἴμι, eo, ponitur
vero præsens pro α. 2.
ἴον, qui 3. dual. format
ἴτην. enallage temporis.
ε. 197.

"Ιτον, extremam oram. ab
ἴτος, vos, ἡ, extremus ambi-
tus, circumferentia. α. 314

"Ιφθίμω, genit. fortis, ab
ἰφθίμος, & hoc ab ἴφω, for-
siter, quod est ex ἴ, ἰνός,
ἡ, vis,

ἡ, vis, robur. ἰφθίμω. α.
136. θ. 768.

Ἰφ, adverb. fortiter, ab ἰς,
ἰνός, ἡ, vis, fibra. ε. 539.

Ἰφικλείδην, nomen viri. α.
III.

Ἰφικλῆα, nomen viri, ad
formam ἡρακλῆα. a no-
minativo ἰφικλέης, con-
tracte ἰφικλῆς, q. d. *val-
de honoratus, gloriosus.*
α. 54.

Ἰχθυάοντες, piscibus inhi-
antes, præf. part. ab ἰ-
χθυάω, ὦ, piscor. Them.
ἰχθὺς, ὕος, ὅ, piscis. α. 210.

Ἰχθὺς, ὕος, ὅ, piscis, ἰχθὺς,
pro ἰχθύας, acc. pl. sicuti
δρῦς pro δρύας, &c. α. 212.

Ἰχνοί, εἰς, τὸ, *vestigium*. ε. 678

Ἰφ, dat. sing. ab ἰός, ἔ, ὅ, *sa-
gitta*, quod est ab ἰήμι
mitto. item *arugo*, quæ
in metallo serpit, *vene-
num* quod transmittitur
in venas. At ἰός, ἔα, ἰόν,
idem quod οἶός, α, ον, *so-
lus, a, um*. α. 409.

Ἰωή, ἦς, ἡ, clamor, vocife-
ratio. θ. 682.

Ἰωλκόν, acc. ἰωλκός, ἔ, ἡ, *urbs*
Thessalia. θ. 997.

Ἰωχμοῖο, *tumultus*, genit.
Ion. ab ἰωχός, ἔ, ὅ, *perse-
quutio hostilis*, idem
quod ἰωκῆ. Th. δῶκω. f. ξω,
persequor. θ. 683.

Κ.

Κ' pro καὶ εἴ ἢ κ' *dixit* ε.
ε. 44. θ. 547.

Κάββαλε, & κάββαλ', pro-
stravit. a. 2. ind. pro καλ-
έβαλε, a καταβέβηκα, *de-
jicio*, καββάλετ', a. 2. m.
3. pers. sing. Th. βέβηκα,
f. βάλῃ, p. βέβληκα. α. 2.
έβαλον, p. m. βέβολα. α.
130. 462. θ. 189.

Καδδύναμιν pro κατὰ δύναμιν,
pro virili, a δύναμις, εως,
ἡ, *potentia*. Th. δύναμαι,
f. ἡσομαι, *possum*. ε. 334.

Καδδ', καδδ' βάλει pro κατέ-
βαλε δέ, *dejicit vero*.
α. 384.

Καίδμος, ε, nomen viri. hinc
καδμῆος, καδμείοισι, dat.
pl. & in f. g. καδμείη, & κα-
δμητῆ, ἴδος, *cadmea*. ε. 161.
θ. 927.

Καθαπτόμενος, præf. part. a
καθάπτω, *invado*. Them.
ἄπτομαι, *tango*, f. ψομαι.
ε. 330.

Καθαρῶς, *pure*, adverb. a κα-
θαρός, ἔ, ὅ, *purus*. Them.
καθαίρω, *purgo*. ε. 335.

Καθεζόμενος, præf. part. *resi-
dens*, a καθέζομαι, *sedeo*.
Th. ἕζομαι, f. ἐδῆμαι, *se-
deo*. ε. 257. α. 34.

Καθίσα, 3. pers. præf. ind.
A a 2 *sedet*.

sedet. καθίζαν, præf. inf. collocare. a καθίζω. Th. ἵζω, f. ἵσω, *sedere facio.* ε. 748. §. 434.

Καί, *sed etiam,* τε καί, quæ duo simul juncta sunt distributiva, ὁμῶς καί, *simul etiam.* ε. 43, 241.

Καίαν, præf. infinit. Vide καίαν.

Καίαν, *Caicum,* Nomen propr. §. 343.

Καίαν, *adulent,* pro καίανσι, καίαν, *ardens,* præf. part. a καίω, πύω, accendo, f. καύσω, p. κάπναια, a. i. pass. ἐκάην, f. i. pass. καυθήσομαι. ε. 335. §. 557.

Καιέα, a Καίανος, έας, ό, nomen proprium regis. α. 179.

Καιρός, έ, ό, *tempus opportunitatis,* occasio. ε. 692.

Καί, pro καί εκ, ε ex. §. 447.

Καίανος, ille: ex καί & εκανος. ε. 293.

Κακρόπρων, pro κακαρόπρων, *abscondens,* præf. part. a κρύπτω, abscondo, f. ψω. p. φα, a. 2. εκρυβον. ε. 469.

Κακοθημοσύνη, *ignavia,* ex κακόν, malum, & θήμων, στος, ό, *acervus rerum simul congestarum.* Th. τίθημι, pono. ε. 470.

Κακός, *malus,* proprie *piger,* a χάζω, cedo, κακός, έ, neut. κακόν. κακ' pro κακά. dat. pl. κακοῖσιν. ε. 177. κακόν, pro κακῶι, adv. ε. 325. comp. κακίων, κάκιστος. ε. 264. 344. 501.

Κακότητι, dat. sing. a κακότης, ητος, ή, *improbitas.* α. 42. 93.

Κακόχυρτος, *alienis malis gaudens,* ex κακόν, malum, & χαίρω, gaudeo. α. 28. 194.

Κακτάμενα, *occidete,* Doric. pro κατακτάμενα, & hoc pro κατακτᾶνα, a. i. inf. actív. a κατάκτῃαι, pro κατακτάνω. Th. πτάνω, f. πτενῶ, occido, p. εκταπ, a. 2. εκτανον. α. 453.

Κάλα, *ligna,* a κάλον, ε, τί, lignum. ε. 125.

Καλᾶν, *vocate, invitate,* a καλέω, voco, f. έσω, p. κέπληκα. καλέσκειν. 3. perf. imperf. Ion. πίο έπάλει, α. καλέεσ', pro καλέεσθι, vocant. ε. 340. §. 187. 207. 234.

Καλιαί, *horrea,* καλιαί, ές, ή, *pidus ex virgultis;* καλιήν Ion. pro καλιάν. Th. κάλον, ε, τὸ, *lignum.* ε. 305.

Καλλιγύναια, acc. a καλλυγι-

λιγύναιζ, αικος, ὁ, ἡ, *pulchris mulieribus abundans*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & γυνή, *mulier*. ε. 651.

Καλικομοιο, genit. Ion. καλ-
· λικομος, *pulchricoma*, a
καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, &
κόμη, ης, ἡ, *coma*. ε. 35. 9.
915.

Καλλιπάρης, Æol. seu Bæo-
tice pro καλλιπάρης,
pulchras habens genas,
ex καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, &
παρεῖα & Æol. παρηά, ᾤς,
ἡ, *mala, gena*. 9. 238. 270.
970.

Καλλιρέθρον, *pulchri flumini*,
a καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, &
ρέω, fluo. f. ρεύσω. p. ευκα.
θ. 339.

Καλλιόπη, ης, ἡ, nomen Mu-
sæ, cuius est elegans elo-
quium, facunda, ex κάλ-
λος, εος, τὸ, *pulchritudo*,
& ὄψ, ὀπός, ἡ, vox. 9. 79.

Καλλιρόη, nomen mul. 9.
288.

Καλλιτριχας, *pulchricomos*,
καλλίτριξ, ὁ, ἡ, *pulchros*
crines habens, ex καλός,
ἡ, ὄν, *pulcher*, & θρίξ, τρι-
χός, ἡ, *pilus*. α. 372.

Καλλιῤῥοον, *limpidam*, ex
καλός, *pulcher*, & ῥόος,
fluentum. Th. ῥέω, f. ρεύ-
σω, fluo. ε. 735.

Καλλίσφυρος, *pulchros talos*
habens. ex καλός, & σφύ-
ριον, *malleolus*. Th. σφύ-
ρα, ρας, ἡ, *malleus*. θ. 384.
526.

Καλός, ἡ, ὄν, *pulcher, bonus*.
Comp. καλλίων, ονος, ὁ, ἡ,
& κάλλιον, τὸ. Superl.
κάλλιστος, *optimus, pul-*
cherrimus. 9. 384.

Καλυπτόμενοι, *confectæ*,
præf. part. pass. a. καλύ-
πτω, tego. f. ψω, p. φα, a. i.
ἐκάλυψα, ας, ε, a. 2. ἐκά-
λυβον. ε. 139. 196. α. 124.
θ. 541.

Καλύπτρην, acc. Ionic. a κα-
λύπτρα, *tegmen capitis*
muliebri. Th. καλύπτω,
tego. θ. 574.

Καλυψώ, nomen mul. 9. 359.

Κάμαξι, dat. pl. *palis, peda-*
mentis, a κάμαξ, αικος, ἡ,
palus. α. 298.

Κάματος, α, ὁ, *labor, hinc*
καματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ,
laboriosus. Th. κάμνω,
μῶ, p. κέμνηκα, *lassesco*.
ε. 175. 382.

Κάμμεν, pro κατὰ μὲν. ε. 437.

Κάμπυλα κᾶλα, *curva li-*
gna. a καμπύλος, α, ὁ. Th.
κάμπτω, f. ψω, p. φα, flecto.
α. 324.

Κᾶν, *quavis, etsi, ex καὶ &*
ᾶν, si. ε. 335. 355.

Καραχή, *crepitatio, sonitus*.

hinc *καταχρηδᾶ*, adverb.
cum strepitu. Th. ἦχος, α,
ὁ, *sonus*. α. 160. 164. 9. 267.
Καναχίζει, imperf. *substrepe-*
bat, a *καναχίζω* & *κανα-*
χέω, *resono*, hinc *καταχῆ*,
crepitatio, *καταχῆσι*, dat.
plur. Ion. Th. ἦχος, α, ὁ,
sonus. α. 373.

Καπνός, α, ὁ, *fumus*. ε. 45. 627.

Κάπρος, α, ὁ, *aper*, item *ver-*
res, quo sensu accipitur.
ε. 788.

Κάρη, τὸ, indeclinabile, *ca-*
pit, per apocopen pro
κάρηνον, α. ε. 532. α. 223.
θ. 42.

Καρπαλίμως, *cito*, *raptim*.
adv. q. d. *ἀρπαλίμως*, ab
ἀρπάζω, f. *σω*, ex *ξω*, *rapio*.
α. 432. 9. 492.

Καρπός, ᾧ, ὁ, *fructus*. ε. 170.
235.

Κάρτει, *robore*, pro *ἐνκράτει*.
h. e. *κρατερῶς*, more He-
braeorum, *κάρτος*, pro
κράτες, *eos*, τὸ, *robur*. 9.
83. 710.

Καρτεροθύμω, dat. *καρτερό-*
θυμον, a *καρτερόθυμος*, α,
ὁ, *pertinax*, qui toleran-
ti animo est, ex *κάρτος*,
per metathesin litera-
rum pro *κράτος*, *eos*, τὸ, *ro-*
bur, & *θυμός*, ᾧ, ὁ, *ani-*
mus. θ. 378. 476.

Καρτερόφρονα, acc. a *καρτερό-*

φρων, *onus*, ᾧ, ἡ, *præfractus*,
item *magnanimus*, a *κρά-*
τος, *eos*, τὸ, *robur*, & *φρήν*,
animus.

Κάρτισον, *præstantissimum*,
pro *κράτισον*, ab *ἀγαθός*,
bonus, *κράισων*, *κράτισος*,
9. 981.

Κάρφα, *siccet*. Th. *κάρφω*,
sicco, *arefacio*. f. *ψω*. ε.
7. 573.

Καρχαρόδοντα, acc. sing. den-
tibus *asperum*, a *κάρχα-*
ρος, *asper*. Th. *χαράσσω*,
f. *ζω*, *sculpo*, & *ὀδὸς*, *ὄντες*,
ὁ, *dens*. ε. 602. 694. α.
303.

Κασίγνητος, α, ὁ, ex *κασίς*, *ιος*,
ὁ, ἡ, *frater*, *soror*, & *γίνο-*
μαι, *nascor*. ε. 182. 9.
756.

Κασσίτερος, *κασσιτέροιο*, gen.
Ion. ὁ, *stannum*. θ. 862.

Κατὰ, cum Genitiv. per. cum
Accus. *ad secundum κατ'*
ὄρος, *in monte*, *κατὰ οἶκον*,
domi. κατ' ὥρην, *ad tem-*
pus, idem quod *πρὸς και-*
ρὸν. ε. 100. 615.

Καταβιβρίθασι, *onusta sunt*,
3. pl. præter. medii, a *βρίθω*,
oneror, sum *gravis*, f. *σω*,
p. κα. ε. 232.

Καταβήσεται, *intrat*, f. i. *κα-*
ταβήνω, f. *βήσομαι*, *descen-*
do. Them. *βαίνω*, *eo*, α. 2.
16η. 9. 750.

Κατα-

Καταγερᾶσκει, *præf. ind. a*
καταγερᾶσκω, senesco. th.
γῆρας, ατος, τὸ, senectus.
ε. 93.

Καταδεύη, 3. *præf. subj. im-*
perat. a δεύω, rigo. f. δεύσω.
ε. 544.

Καταδύμνασ, *Att. & Dor. in-*
gredi, pro καταδύναι, a. 2.
act. infinit. a καταδύνω. a.
2. act. κατέδυν, υς, α. Th.
δύνω, & δύνω, subeo. α. 196.

Καταδύντα, *occidentem,*
part. a. 2. act. Th. δύνω,
subeo, vel δύνω. θ. 596.

Καταθάω, *poneres. 2. sing. a.*
2. med. opt. κατάθῃς, de-
posueris, 2. sing. a. 2. med.
subj. κατάθωμαι, κατάθῃ,
& pro hoc κατάθῃς, Ion.
α τίθῃμι, pono. ε. 45. 599.

Κάτθεο, *Poëtic. pro κατάθῃς,*
& κατάθεσο, reconde, a. 2.
imperat. med. a κατατί-
θῃμι, repono. Th. τίθῃμι,
f. θήσω. a. 2. ἔθῃν. ε. 625.

Κατακείμενον, *præf. part. a*
κατάκωμαι, jaceo, decum-
bo. ε. 362.

Καταλείδεται, *destillat,*
præf. ind. a καταλείδομαι,
destillo. Th. λείδω, f. φω,
libo. θ. 786.

Καταλείπαι, *præf. infin. a*
λείπω, linquo, f. φω, p.
φα. a. 2. ἔλιπον. p. π. λέ-
λοιπα. ε. 744.

Καταλέζεται, *cubat. fut. ind.*
α λέχομαι, cubare facio.
ε. 521.

Καταμάρψη, *opprimat. a. 1.*
sub. a καταμάρπτω, com-
prehendo. Th. μάρπτω, f.
ψω, capio. ε. 494.

Καταπεπτηνῖα, *exterrita,*
perf. part. activi, per syn-
copen τῷ χ, pro καταπε-
πτηχῖα. a verbo κατα-
πτήσσω, f. ζω, per terrefo,
præf. act. καταπέπτηχα.
Th. πτοέω, ὦ, f. ἦσω, ex-
terreo. α. 265.

Κατάπιε, *deglutiebat, Im-*
perf. Ion. Th. πίνω, bibo,
f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2.
ἔπιον, inde in imperat. πῖ-
θι & πῖ. θ. 459. 497.

Κατάσκιος, *opacius, a σκιά,*
ᾤς, ἡ, umbra. ε. 511.

Κατοσύφελος, *α, a συφέλος,*
dukus, asper. Th. σύφω,
astriango, f. φω. θ. 806.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis,*
dat. pl. perf. part. Ionic.
α φθίω, idem quod φθείω,
f. ἦσω, corrumpo. θ.
850.

Καταφλέξαι, *combussisset, 3.*
sing. a. 1. act. opt. α φλέ-
γω, uro, f. ζω, p. χα.
α. 18.

Καταφράζειτε, *præf. imperat.*
pass. a καταφράζομαι, con-
sidero. Th. φράζω, dico,
Α α 4 f. σω.

f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον.
p. m. πέφραδα. ε. 246.

Καταχεύει, effundit, 3. imperf. a. καταχεύομαι. Th. χέω, f. χεύσω, fundo. ε. 581.

Καταῖεν, descendebat, ex κατὰ & αἶμι, eo, est 3. sing. præt. med. αἶα, & Attice, ἦα, ας, ε. κατιών, part. a. 2. ἀκάταμι. α. 254. ὁ. 723.

Κατελεγχέτω, redarguat. præs. imperativ. a κατελέγχω. Th. ἐλέγχω, f. ξω, arguo. ε. 712.

Κατέλιξε, recensuit, a. i. ind. a καταλέγω. Th. λέγω, ξω, dico. ὁ. 627.

Καταναντίον, adverb. ex adverso, coram. Th. ἀντί, pro. α. 73.

Κατένασσε, a. i. ind. pro κατένασε, ab inusitato verbo, κατανάω, habitandum do. Th. ναίω, habito. ε. 157. ὁ. 538.

Κατενήνοθεν, constraverat. præt. med. a κατενέω. ἐνδέω ex ἐν, & δέω, pono per metathesin ἐνέω, in præt. med. ἤνοθα, & per reduplicationem ἐνήνοθα: præposita præpositione κατὰ, fit hinc κατενήνοθα constravi. Errant qui a κατανέω derivant. Sic enim reduplicatio foret

κατανήνοθα, &c. Malo ita resolvere, ut dicam, κατενήνοθα, esse duntaxat præt. medii, & carere præsentis. Præsens, si usitatum foret, esset κατενέω. α. 269.

Κατέπαυσε, diremit, sedavit, a. i. act. ind. verb. καταπαύω, desisto. Them. παύω, finio, cesso. ὁ. 87.

Κατέπεμψε, detrusit, a. i. a πέμπω, mitto. f. ψω. ὁ. 515.

Κατέπινε, imperf. devorabat, ἀπίνω. ὁ. 467.

Κατέσθεν, oppositi sunt, pro κατέσθησαν, Æolice, a. i. ind. pass. a καθίσταμαι, constituor. Th. ἵστημι, f. σήσω, statuo. ὁ. 674.

Κάτεχεν, imperf. ut & κατέχευε, detinebat, pro ἔχω, dicitur χέθω. ὁ. 575. 700.

Κατηρεφέ, pro κατηρεφέα, a κατηρεφής, ἑος, ὁ καὶ ἡ, te-ctus, dat. pl. Ion. κατηρεφέεσσι. Th. ἐρέφω, f. ψω, tego. ὁ. 594. 778.

Κατηρεῦντο, suspensi erant, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro κατηρωῦντο, a verbo καταιωρέομαι, dependo, ex κατὰ & αἰωρέω, f. ἥσω, in sublime tollo. α. 225.

Κατοπάσῃ, expulerit, præs. sub. ab ὀπάσσω, f. σω, persequor. ε. 322.

Κάτω,

Κάτω, *infra*, deorsum. §. 301.

Καυάζας, *fregeris*. a. i. opt. act. a καυάζω, *contero*, *frango*. sic Æoles pro αἷρ dicunt αὐήρ, vel pro κατάζας, Poët. sublato τ, & inserto υ, Æol. ab ἄγω, *frango*. ε. 664. 691.

Καῦμα, ατος, τὸ, *incendium*, a καίω, *uro*, fut. καύσω. ε. 413. §. 844.

Κε, & κεν, particula potentialis, sicut in prosa ἄν, vel expletiva. ε. 10. 12. 33.

Κέατο, *jacebant*, pro ἔκαντο, Ion. & κέατο pro κείατο. a κεῖμαι, *jaceo*. α. 241.

Κέγχροισι, dat. pl. Ion. a κέγχρος, *milium*, genus leguminis. α. 393.

Κεδνῆ, καστα, dat. sing. a κεδνός, ἡ, ὄν, *castus*, probus. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 69. 129.

Κεῖνω, *illo*, pro ἐκείνω, per aphæresin, κείνοις, κείνοισι, dat. pl. Ion. ab ἐκείνος, η, ὄν. §. 628. 836.

Κεῖται, *jacet*, κεῖτ', pro ἔκατο, imperf. Ion. a κεῖμαι, *jaceo*. α. 227. §. 795.

Κεκαλυμμένη, perfect. part. pass. a καλύπτω, *operio*, tego f. ψω. p. φα. aor. 2. ἐπάλυβον. §. 9. 745. 757.

Κεκασμένον, perf. pass. a κάζω, *orno*, f. σω. §. 929.

Κεκρύθαι, *occultabat*, Ion. plusq. perf. med. a κρύθω, fut. κρύσω, p. πτ, in præter. med. κέκρυθα. sicut πλήθω, πέπληθα, γηθέω, γέγηθα, &c. §. 505.

Κεκλήγοντες, præter. med. Æolice pro κεκληγότες a κλάζω. Verior analysis hæc est: ex præterito κέκληγα, novum verbum κεκλήγω, quod Græcis est usitatissimum, unde in part. præf. κεκληγών, ὄντος, in pl. οἱ κεκληγόντες. α. 379. 412.

Κεκληγώς, *vociferans*, præter. med. a κλάζω, *clamo*, in fut. κλάγξω, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα, hinc part. f. g. κεκληγυῖη. ε. 447. α. 99.

Κεκληῖσθαι, *vocari*. perf. inf. pass. a καλέω, f. έσω, p. κέκληκα. §. 410.

Κέκλυτε, *audite*, a κλύμι, (Th. κλύω, *audio*). Hinc κλύθι, & Poëtica redupl. κέκλυθι, in 2. pl. κλύτε, & κέκλυτε, *audite*, correpta penultima. §. 644.

Κεκοσμένος, *pulverulentus*, Attice pro κεκονισμένος, a κονίζω, *pulvere impleo*, quod est a κόνις, εος, ἡ, *pulvis*. ε. 471.

Κεκορημένον, *satiatum*, a κό-
ρέω, *satio*. f. έσω, & είσω,
p. κεκόρηκα. ε. 591.

Κεκριμένην, *diversam*. Th.
κρίνω, f. νῶ, *secerno*, p.
κέκρικα. α. 55.

Κεκρύφεται, *latent*. 3. plur.
præf. pass. Ionice, pro
κεκρυμμένοι είσι. a κρύ-
πτω, *abcondo*, f. ψω, p.
Φα, a. 2. έκρυβον. ε. 384.

Κεκτηῖσθαι, *comparare*, præf.
pass. infin. a κτάομαι, *ac-
quiro*, f. κτήσομαι, p. κέ-
κτημαι. ε. 435.

Κελάδεις, gen. Poëticus, pro
κελάδης. a κέλαδος, α, ό,
strepitus. θ. 851. 926.

Κελαينهφεί, *nubium offusca-
tori*, dat. sing. a κελαينه-
φής, ex κελαινός, *niger*.
idem quod μέλας, & νέ-
φος, εος, τὸ, *nubes*. α. 53.

Κελαινῇ, *nigra*, dat. Th. est
μέλας, μέλαινα, μέλαν,
niger, pro μ ponitur κ,
κελαινόν. α. 173. 429.

Κελεύθας, gen. κέλευθος, α, ή,
via. ε. 578. α. 352.

Κελεύω, *jubeo*, præf. indic.
a κέλομαι, Poëtica, κέ-
κλομαι. κέκλονθ', pro έκέ-
λοντο, 3. pl. imperf. ε. 34.
θ. 33. 686.

Κενήν, Poëtica, pro κενήν,
a κενός, α, ό, *vacuus*. ε.
496.

Κένταυροι, *Centauri*, ex κεν-
τέω, *stimulo*, pungo, &
ταῦρος, Latine, *taurus*.
α. 184.

Κεραμεύς, έος, ό, *figulus*, a
κέραμος, α, ό, *utrens*, vel
terra figularis. ε. 25.

Κεραοί, *cornuta*, a κεράος, α,
ό, hoc a κέρας, *cornu*.
ε. 527.

Κεραυνός, gen. sing. a κεραυ-
νός, ό, *fulmen*, q. a κείρω,
scindo. & αὔω, *uro*. hinc
κεραυνόω, *fulmino*, *fulmi-
ne percussio*. κεραυνωθέν-
τος, a. 1. part. pass. genit.
θ. 846. 859.

Κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. θ.
789.

Κέρβερος, *Cerberus*. θ. 311.

Κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*. hinc
κερδάνειν, *luctari*, a κερ-
δαίνω. ε. 321. 350.

Κερκηῖς, nom. mul. θ. 355.

Κέρσε, 3. pers. a. 1. ind. Io-
nice. verbi κείρω, *tondeo*,
f. ρῶ, & Æol. κέρσω, a. 1.
έκερσα, & έκερσα. hinc
κέρσε, per τμήσιν, pro
αίπέκερσε. α. 419.

Κέρτομα, *convicia*, quasi di-
cas convocia, a κέρτομος,
mordax, *cauillatorius*.
hinc κερτομέω, *convicior*,
ex κείρω, *tondeo*, & τομή,
sectio, quod est a τέμνω,
feco,

feco, p. m. *τέτομα*. ε. 786.
 §. 545.

καύθεις, dat. pl. a *καῦθος*, *εὐς*,
τὸ, *caverna profunda*.
 a *καύθω*, *occulto*. unde
 etiam est *καυθμῶν*, *ἄνθος*, ὁ,
locus qui occultat. Re-
 gula: Nomina appella-
 tiva in ὦν, & εἶον, signifi-
 cant locum, ut *ἀμπελῶν*,
ἄνθος, ὁ, *vinetum*. §. 300.
 334.

κεφαλή, ἡς, ἡ, *caput*, genit.
 pl. *κεφαλέων*, Ionic. pro
κεφαλῶν, dativ. *κεφαλῆσι*.
 ε. 416. 543. §. 827.

κεφάλω, dat. sing. in nom.
κέφαλος, *α*, nomen viri.
 §. 986.

κεχαρήλο, *letatus est*. 3 sing.
 a 2. med. ut *ἐχαρόμην*, *α*,
ετο, & per reduplicatio-
 nem Poëticam, *κεχαρό-
 μην*. Dicitur vero *κεχά-
 ρητο*, per *συτολήν*, ut vo-
 cant. Mallem a plusqu.
 perf. formare, *ἐκεχαρή-
 μην*, *ησο*, *ητο*, a *χαίρομαι*,
lætor. perf. *κέχαρμαι*, &
κεχάρημαι, quasi a *χα-
 ρέω*. α. 65.

Κεχαρισμένος, *grata est*,
 perf. part. a *χαρίζομαι*,
rem gratam facio. Th.
χάρις, *ιτος*, ἡ, *gratia*.
 ε. 681.

Κεχρημένος, *indignus*, præf.

perf. part. a *χρῶμαι*, *πιτο*,
 f. *χρήσομαι*, p. *κέχρημαι*,
 a. i. m. *ἐχρησάμην*. ε. 476.
 491.

Κέχυται, *fusa est*, 3. perf.
 perf. pass. a *χύω*, f. *ύσω*,
 p. pass. *κέχυμαι*. Th. *χίω*,
χεύσω, *fundo*. §. 727.

Κήδεα, *lædit*, 3. perf. præf.
 a *κήδω*, *ango*. Th. *κῆδος*,
εὐς, *τὸ*, *cura*. ε. 362. θ. 102.

Κήδεα, acc. pl. a *κῆδος*, *εὐς*,
τὸ, *cura*, *damnum*. ε. 49.

Κῆλα, *tela*, n. g. pl. num.
 a *κῆλον*, Ion. pro *κᾶλον*,
lignum. §. 708.

Κηλέω, dat. a *κῆλος*, *cali-
 dus*. Th. *καίω*, f. *καύσω*,
uro. §. 865.

Κῆρ, *κηρός*, ἡ, *Parca*. men-
 dose scribitur *κῆρ*. α. 156.

Κῆρ, pro *κέαρ*, *ατος*, *τὸ*, *cor*.
 (sic, uti pro *ἔαρ*, *ῆρ*, dici-
 tur). *κῆρα*, *κῆραι*. α. 249. 435.

Κηρόθι, ex *corde*, adverb.
 a *κῆρ*, *τὸ*, *cor*. α. 85.

Κηρίον, *α*, *τὸ*, *favus*, a *κηρός*,
ᾧ, ὁ, *cera*. §. 579.

Κηριτρεφίων, gen. pl. a *κηρι-
 τρεφής*, *έος*, ὁ, ἡ, *morti*
obnoxius. q. d. *fato nu-
 tritus*. a *κῆρ*, *fatum* & *τρέ-
 φω*, *alo*. ε. 416.

Κῆρυξ, *υκος*, ὁ, *præco*. ε. 80.
 §. 939.

Κητώ, *όος*, ἡ, nomen mul.
 forte sic dicta a *prodi-
 giosa*

- giosa crassitie*, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino, Κητῆς, genit. contract. θ. 270. 336.
- Κῆϊκα, accus. sing. a Κῆϋξ, ὕκος, ἑ, nomen regis. α. 354. 476.
- Κηφῆνεςσι, dat. pl. Poëticus, pro κηφῆσι, a κηφῆν, ἥνος, ἑ, *ficus*, ex arum genere. ε. 302. θ. 395.
- Κίβισις, ἥ, περα, *sacculus*, ubi κεῖται βόσις, ubi vitus reconditur. α. 224.
- Κιθαρίζεν, personabat, imperf. abjecto augmento. a κιθαρίζω, f. ἰσω, *cithara cano*. Th. κιθάρα, ας, ἥ, *cithara*. est organon musicum. α. 202.
- Κιθαριστῆς, ᾧ, ὅ, *citharista*. pl. οἱ κιθαρισταί. a κιθάρα, ας, ἥ, *cithara*. θ. 95.
- Κικλήσκω, vocat. 3. person. ind. a καλέω, voco. Poët. κικλήσκω. ε. 816. θ. 418.
- Κίονιν, columnis. dat. pl. a κίων, ονος, ὅ, ἥ, *columna*. κίον', acc. pro κίονα. θ. 522. 779.
- Κίρκη, Circe, nomen sagæ. θ. 957. 1011.
- Κλάζοντε, præf. part. dual. num. κλάζω, *clamo*. Vide supra κεκληγώς. α. 406.
- Κλαίισα, fleus, præf. part. a κλαίω, fleo, f. κλαύσω, p. κέκλυκα. ε. 220.

- Κλειᾶ, pro κλέα, & hoc ex κλέα, *res præclare gestæ*, a κλέος, εος, τό, *gloria*. Th. κλείω, celebroy. θ. 100.
- Κλείετε, præf. imper. celebrare, κλείασα, celebres, præf. part. f. g. pl. num. a κλείω celebroy. hinc κλατός, ᾧ, *inclutus*. ε. 1. θ. 105.
- Κλειώ, ὄος, ἥ, nomen mul. & Musæ. θ. 77.
- Κλέος, εος, τό, *gloria*, pro quo etiam dicitur κλειῶς, εος, τό, *gloria*. Th. κλείω, celebroy. α. 107. θ. 530.
- Κλέψας, furatus, a. 1. part. a κλέπτω, clepo, furor. fut. κλέψω, p. κέκλεφα. p. pass. κέκλημαι, p. med. κέκλυκα. ε. 55. θ. 613.
- Κληῖρον, acc. a κληῖρος, κ, ὅ, *sortes*, patrimonium. ε. 37.
- Κλόνον, acc. a κλόνος, κ, ἥ, *turbatio, tumultus*. hinc κλονέω, ᾧ, *commoueo*. fut. ἥσω. ε. 551. θ. 931.
- Κλυζομένῳ, inundanti, dat. præf. part. a κλύζω, eluo, f. σω, p. κέκλυκα. α. 209.
- Κλυμένη, nomen mul. & pro κλυομένη. θ. 351. 508.
- Κλύοιμι, præf. opt. *auditem*, a κλύω, audio, κλῦθι, præf. imperativi est a κλῦμι. at κέκλυθι, & κέκλυτε, per reduplicationem, pro κλῦθι, & κλῦτε, in

in præf. imperat. hinc
κλυτός, κλυτῆ, *inclutus*.
ε. 9. 70. 9. 32. 644.

Κλυτή, nom. propr. 9. 352.

Κλωθώ, nomen Parcae. Vide
Calepin. α. 258. 9. 218.

Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro
κνήμας, Ionice, a κνήμη,
tibia, sura, crus. α. 123.

Κνημίδας, accus. pl. a κνημῖς,
ἴδος, ἥ, *ocrea*. Th. κνήμη,
ης, ἥ, *tibia*. α. 122.

Κοθάρους, a κόθαρρος, epithet-
on fuci, παρὰ τὸ κεύθαν
τὴν ἄραν, quod aculeum
non exerat more apum,
a κεύθω, *occulo*, & ἄρῶ,
canda. ε. 303.

Κοῖλος, *cavus*. κοίλη, dat. pl.
κοίλησι. ε. 52. 687.

Κοιμηθεῖσα, a. i. part. pass. a
κοιμάω, *sorpio, facio dor-
mire*. κοιμάομαι, ὦμαι,
dormio. f. i. pass. κοιμη-
θήσομαι, a. i. m. ἐκοιμη-
σάμην. 9. 214.

Κοινῆ, genit. a κοινός, ᾧ, ὅ,
communis. ε. 721.

Κοῖος, Κοῖα, nomen viri. 9,
134. 404.

Κοιρανέων, præf. part. impe-
rans, a κοίρανος, ᾧ, ὅ, *rex*.
hinc κοιρανέω, ὦ, *dominor*.
9. 331.

Κοῖτον, accus. a κοῖτος, α, ὅ,
idem quod κοίτη, ης, ἥ,
cubile. ε. 57.

Κοκκόζω, *canit*. 3. pers. præf.
a κοκκύζω, *coccyo*, a κόκ-
κυξ, υγος, ὅ, *cuculus*. ε.
484.

Κολλήεντα, *ferruminati*, n.
pl. a κολλήεις, εσσα, εν,
glutinated. Th. κόλλα,
ης, ἥ, *gluten*. α. 306.

Κολοσυρτῆ, *palearum stre-
pitu*, a κολοσυρτός, ᾧ, ὅ,
Schol. ἦχος φρυγάνων συ-
ρομένων, h. e. *strepitus sar-
mentorum*, quum tra-
huntur. ex σύρω, *traho*,
& κᾶλον, *lignum*, seu κό-
λος, *mutilus*. Est enim
sarmentum lignum de-
fractum. 9. 880.

Κομεῖν, *nutrito*, præf. inf. a
κομέω, ἥσω, *nutrio* & cu-
ram gero. hinc κομίζω, &
κομίσασθαι, aor. i. m. inf.
ε. 315. 602.

Κονάβησι, *edidit fragorem*,
a. i. ind. Ion. a κοναβέω, ὦ,
resono. Th. κόναβος, α, ὅ,
sonitus. 9. 840.

Κονήσι, dat. pl. Ion. pro κον-
νίας, a κονία, ας, ἥ, idem
quod κόνις, εος, ἥ, *pulvis*,
acc. κόνιν. α. 365. 9. 706.

Κονίοντες, *pulverem exci-
tantes*, præf. part. a κο-
νίω, vel κονίζω. Th. κόνις,
εως, ἥ, *pulvis*. α. 342.

Κοπτομένη, *excitatus*, præf.
part. a κέπτομαι, *pulsor*,
scindor.

scindor. Th. κόπτω, fut. ψω, *scindo*. α. 63.

Κορεσάμενος, *satiatus*, a. i. m. part. Poët. pro κορεσάμενος. Vide κορέσασθαι. ε. 33.

Κορέσασθαι, *saturato*, aor. i. infin. m. pro imperativo, Hellenismus, a κορέννυμι, vel κορέω, *saturo*. θ. 366.

Κορθύνει, *collegit*, imperf. act. pro ἐκορθύνει, verbi κορθύνω, vel κορθύνω, *coacervo*. Th. κόρθυσ, vos, ἡ, *acervus*. θ. 853.

Κόρος, κ, & Ion. κόροιο, *satietas*. Th. κορέω, *satio*. θ. 593.

Κόρυθος, genit. a κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 417.

Κορύσσαν, præf. inf. a κορύσσω, *armo*, q. d. *galea munio*. κορύσσεσθαι, præf. part. f. gen. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 148. 198.

Κορυφῆς, genit. θ. 62. κορυφῆσι, dat. pl. Ion. a κορυφῇ, ἡς, ἡ, *vertex*. θ. 1010.

Κορώνη, ης, ἡ, *cornix*. hinc κορωνιόωντα, acc. *rostrata*, Poëtice, pro κορωνιάοντα, a κορωνιάω, ω, *incurvus* & *lunatus sum*. a κορώνη, *summitas*, *curvatura*. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, præf. inf. sic κόσμη-

σαι, *ornavit*, a. i. pro ἐκοσμήσῃς, a κοσμέω, fut. ἥσω. Th. κόσμος, κ, ὁ, *ornatus*, *ordo*. ε. 72. 76. θ. 573.

Κοτῆα, 3. præf. ind. est *infestus*. κοτέσσα, præf. part. f. g. κοτίοντε, dual. num. part. a κοτέω, ἔσω, & ἴσω, *irascor*. Th. κύτος, κ, ὁ, *ira vetus*. ε. 25. θ. 315.

Κύττος, κ, ὁ, *nomen viri*, seu *gigantis*. θ. 714. 817.

Κῆρη, ης, ἡ, *puella*, idem quod κόρη, ex eoque factum Poëtica eperitheti τῇ υ. pl. κῆραι. Th. κορέω, *verro*. α. 126.

Κερίζων, a teneris educant, 3. pl. præf. verbi κερίζω, a puerili ætate educo. a κῆρος, idem quod κόρος, *puer*. Th. κορέω, *verro*. θ. 347.

Κερότερος, *junior*. Etiam substantiva apud Græcos persæpe comparantur. a κῆρος, idem quod κόρος, *juvenculus*. Th. κορέω, ἔσω, & ἴσω, *verro*. ε. 445.

Κεροτρόφος, *juvencularum nutritor*. a κῆρξ, hoc a κόρη, *juvencula*. κορέω, *orino*, quæ dum se comit, *annus* it. ε. 226. θ. 450.

Κεφίζσαν, præf. part. f. g. α κα-

α καφίζω, f. ίσω. *levo*. α
 κᾱφος, *levis*. ε. 461.
 Κᾱφος, ε, ὁ, *levis*, ut κᾱφη
 ἔλπις, *levis spes*. ε. 759.
 Κᾱφα, *leviter*. α. 323.
 Κραΐδη, ης, ἡ, pro ficu sylve-
 stri. ε. 679.
 Κραδίην, accus. sing. Ion. α
 κραδία, per metathesin,
 pro καρδία, ας, ἡ, cor. ε.
 338. 448.
 Κράνεις, dat. sing. *imperio*,
 α κράτος, εος, τὸ, *robur*.
 hinc κρατερὸς, *validus*.
 κρατερῶν, gen. pl. *Æoli-*
ce. κρατερῶτατος. superl.
validissimus. α. 101. 9.
 403. 683. 684.
 Κρατεῖ, *præpotens est*, 3. perf.
 præf. ind. α κρατέω, ὦ, *im-*
perium obtineo. fut. ἦσω,
 p. κεκράτηκα. Th. κράτος,
 εος, τὸ, *robur*. 9. 403.
 Κρατερόφρονι, dat. singul. α
 κρατερόφρων, *infractio ani-*
mo sum. ex κράτος, *robur*,
 & φρήν, *animus*. α. 458.
 κρατερόφρονα. ε. 146. 9.
 509. κρατερόφρον'. 9. 297.
 308.
 Κρατὶ, *capiti*, dat. singul. α
 κράς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ.
 Th. κάρηνον, ε, τὸ, *caput*,
 unde per apocopen, κάρ-
 ην, τὸ ἄκλιτον. Pro κάρη
 dicitur κάρα, Dorice &
 per novam apocopen κάρ

pro κάρη. item pro κάρ,
 per metathesin κράς, α-
 τος, & κράς, κρατὸς. unde e-
 tiam descendunt, κράνον,
 ε, τὸ, & diminutivum
 κρανίον, ε, τὸ, *calvaria*.
 α. 136. 328.
 Κράτος, εος, τὸ, *robur*. α.
 328.
 Κράς, ατος, & Attice, κρείως,
 τὸ, *caro*. ε. 589.
 Κρεῖον, acc. α Κρεῖος, ε, ὁ, no-
 men viri. 9. 134.
 Κρεῖοντα, acc. sing. nomen
 viri. α Κρεῖων, οντος, ὁ.
 α. 83.
 Κρεῖσσω, vel κρείττω, ονος,
 ὁ, καὶ ἡ, *præstantior*, vel
melior. a positivo ἀγα-
 θὸς, *bonus*. Th. κράτος,
 εος, τὸ, *robur*. ε. 208. 211.
 Κρεμίσσαδαι, a. i. med. infin.
 α κρέμαμαι, *suspendor*.
 conjugatur, ut ἵσταμαι.
 Th. κρεμαίω, & κρεμάννυ-
 μι, fut. ἄσω, *suspendo*.
 ε. 627.
 Κρήδεμνον, τὸ, proprie capi-
 tis ligamentum, ex κράς,
 & θέω, *ligo*. per metaph.
pinna mirorum, & po-
 nitur pro *manibus*. α.
 105.
 Κρήθεν, adverb. a capite,
 ex κράς, ατος. Th. est
 κάρηνον, ε, τὸ, *caput*. α. 7.
 9. 574.

Κρήνης,

Κρήνης, gen. a κρήνη, ης, ἡ, fons. a fundendo, quia fundit aquas. κρηναίων, Æolice, pro κρηνῶν, gen. pl. ε. 756. §. 6.

Κρήτη, Κρήτης, nomen Insulæ. §. 477. 480.

Κρητῆρος, gen. Ion. κρητῆρ, Ionice, pro κρατῆρ, ῆρος, ὁ. Latine, crater. a κεράννυμι, f. ἀσσω, misceo, tempero; quia in eo merum diluitur, ne noceat. ε. 742.

Κρίναντο, pugnarunt, 3. pl. a. i. med. a κρίνω, discerno, f. νῶ. Κρίνωσι, 3. pl. a. i. aët. subj. κρίνεις, part. a. i. aët. ε. 799. §. 882.

Κρισίη, nomen mul. §. 359.

Κρίω, nomen mul. §. 375.

Κρόνα, *traiam*, per syncope, pro προκίδα, a προκίς, ἴδος, ἡ, vel tanquam a πρόξ. Ἰθ. πρόκη, ης, ἡ, *trama*. ε. 536.

Κροκόπεπλος, , croceo peplo. a κρόκος, ε, ὁ, crocus, & πέπλον, ε, τὸ, *peplum*, vestis muliebris. §. 273. 358.

Κρονίδης, ε, ὁ, filius τῷ Κρόνῳ, h. c. Saturni. Sic vocatur ὁ Ζεύς. Κρονίδεω, Ion. pro Κρονίδα. ε. 18. 53. §. 450.

Κρονίων, ωνος, idem quod

Κρονίδης. a Κρόνος, ε, ὁ, Saturnus. qui sic videtur dictus a splendore. Hebr. *karan*, splendere. Fr. Jun. Aliis quasi χρόνος tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo suo orbe. ε. 274. §. 949.

Κροτάφοισι, dat. pl. Ion. a κρόταφος, ε, ὁ, *tempus*, pars capitis. παρὰ τὸ προτεῖν τὴν ἀφὴν, quod ibi evidens sit venarum pulsus. α. 226.

Κρύος, εος, τὸ, *frigus*. hinc κρυερὸς, ε, & Ionic. κρυερότερος, *frigidus*. hinc κρυόεις, εντος, ὁ. Poëtis idem quod κρυερὸς. ε. 492. §. 657. 936.

Κρυπιδίης, *secreti*, genit. a κρυπιδίος, apud Poëtas idem quod κρυπτός, occultus. hinc & κρύφιος, *abditus*. Ἰθ. κρύπτω, ψω, occulto, abscondo. α. 2. ἔκρυβον. ε. 327. 787.

Κρύψε, a. i. Ion. a κρύπτω, occulto. hinc κρύψας. a. i. part. κρύψασα, f. g. ε. 50. 402. §. 174.

Κρώςη, præf. subj. a κρώζω, *crocito*, quod est cornicis. ε. 745.

Κταμένης, *occisa*, part. a. 2. med. ab indic. ἐκταμένην, ad

ad formam ἰσάμην, ab
a. 2. act. ἔκτην. pro quo
Dores ἔκταν. a κτῆμι, oc-
cido. f. κτήσω. Th. κτείνω.
ε. 539. α. 402.

Κτεάνων, gen. pl. a κτέανον, α,
τὸ, possessio. Poëtis idem
quod κτῆμα, & κτέαρ,
ατος, τὸ, idem. Th. κτάο-
μαι, fut. ἥσομαι, acquiro.
ε. 313.

Κτείναντα, acc. a κτείνας, αν-
τος, part. a. 1. a κτείνω, oc-
cido, f. κτενῶ, p. ἔκτακα.
a. 2. ἔκτανον. a. 1. ἔκτανα.
κτανέμενα, Dorice pro
κτείναν, præf. infin. act.
α. 414. 448.

Κτήμας, dat. pl. pro κτή-
μασι, per apocopen a κτῆ-
μα, possessio. Th. κτάο-
μαι, ὦμαι, acquiro. ε. 34.

Κτητὴν, famulam, accus. a
κτητὸς, acquisibilis. Th.
κτάομαι, f. ἥσομαι, acqui-
ro. ε. 404.

Κτύπος, sonitus, a τύπτω,
pulso. α. 98.

Κυανόπεπλον, cæruleo peplo,
a κύανος, cæruleus, & πέ-
πλον, replum. θ. 406.

Κυανόπτερος, nigras alas ha-
bens. ex κύανος, cæruleus,
& πτερόν, ἔ, τὸ, ala. α.
393.

Κυάνη, genit. a κύανος, cæ-
ruleus, hinc κυάνεια, ni-

gra. dat. pl. κυανέησι pro
κυανέαις, & κυανέαιων, Æo-
lice, pro κυανέων. α. 7.
143. 249.

Κυανοχαίτης, α, nom. ex
κύανος, α, ὁ, cæruleus, co-
lor niger, & χαίτη, ἡ, ju-
βα, coma. α. 120. θ. 278.

Κυανῶπιν, nigroculam, acc.
a κυανῶπις, ἡ, cærulea
aspectu, a κύανος, cæru-
leus, & ὦψ, ὠπὸς, ὁ, ocul-
lus. Th. ὀπτομαι, video.
p. m. ὦπα. α. 356.

Κυδάλιμος, idem quod κύδι-
μος, gloriosus. a κύδος, eos,
τὸ, gloria. α. 74. 467.

Κύδος, eos, τὸ, gloria, in
comparat. κυδιῶν, glorio-
rior, superl. κύδιστος, α, ὁ,
gloriosissimus. ε. 311. θ. 548.

Κυδαίνων, illustrans, præf.
part. a κυδαίνω, glorio-
sum reddo, fut. νῶ, p. κα.
Th. κύδος, eos, τὸ, gloria.
ε. 38.

Κυδιῶν, exultans, jacta-
bundus, præf. part. pro
κυδιῶν, a κυδιάω, glorior,
jactito. Th. κύδος, eos, τὸ,
gloria. α. 27.

Κυδνός, ἡ, ὄν, inclutus, cele-
bris. Th. κύδος, eos, τὸ,
gloria. ε. 255.

Κυδομός, ἔ, ὁ, tumultus, q.
a κύω, pario, & δῆμα,
timor. α. 156.

Κυθήρεια, ας, ἡ, *Venus*. ὅτι
κεύθει τὰς ἔρωτας, occul-
tat amorem venereum.
Tenebras amat, propter
opera tenebrarum. θ. 934.
1008.

Κυθήροις, κυθήροισι, dativ.
pl. a κύθηρος, α, ὁ. Th.
Κυθήρα, ἡ, urbs Cypri.
θ. 192.

Κυκλοτερής, ἑος, ὁ παρ' ἡ, tor-
nando rotundus factus,
ex κύκλος, α, ὁ, *circulus*,
& τερέω, *terebro*. α. 208.
θ. 145.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ. οἱ Κύκλω-
πες, *Cyclopes*. ex κύκλος,
α, ὁ, *orbis*, *circulus*, &
ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομας,
video. θ. 139. 144.

Κύκνος, α. 65. 346. 368. 413.
κύκνον. α. 57. 329. 331. 466.
472. κύκνε. α. 550. κύκνοι.
α. 316.

Κυλίνδεσθαι, praes. ind. pass.
a κυλίνδω, *volvo*. hinc
κυλινδόμενος. Th. κυλία,
ἴσω, *volvo*. α. 378. 438.

Κυμαίνοντος, gen. praes. part.
a κυμαίνω, *fluctuo*. Th.
κύμα, ατος, τὸ, *fluctus*.
α. 388.

Κύματα, nom. pl. a κύμα,
ατος, τὸ, *fluctus*. q. a κυ-
πιάω, *miscéo*, unde est κύ-
πημα, pro quo κύμα.
κύματ'. α. 685. θ. 252.

Κυματολήγη, nomen mul.
θ. 253.

Κύμην, acc. casus, a Κύμη,
ης, ἡ, nomen urbis. ε. 634.

Κυμοπόλιν, nomen mul.
θ. 819.

Κυμοδόκη, ἡς, ἡ, nom. pro-
prium mul. θ. 252.

Κυμοδόη, nomen proprium
mul. θ. 245.

Κυνέη, ἡς, ἡ, (sub δόρα,) pel-
lis canis, *galea*. Them.
κύων, κυνός, canis. α. 227.

Κυμα, nomen mul. θ. 255.

Κυπρογένεια, epitheton Ve-
neris, quæ nata dicitur
in insula Cypri. Cu-
prum quoque ceu scor-
tum, metallis omnibus
misceri dicitur. θ. 199.

Κύπρος, α, nomen insulæ
Veneri sacrae: unde &
Κύπρις, *Venus*. θ. 193.

Κυρήσας, a. i. part. a κυρέω,
incido. Them. κύρω. fut.
Æol. σω, *incido*. ε. 753.

Κύρσαι, aor. i. inf. *incidere*.
a κύρω, fut. κύρω. κύρσας,
a. i. part. ε. 689. α. 426.

Κυσσαμένη, a. i. part. med.
f. g. pro κυσαμένη, quæ
concepit, verbi κύωμαι,
in utero gestor. Them.
κύω, osculor. θ. 125. 405.

Κύων, κυνός, ὁ vel ἡ, canis.
κύων, acc. κύνε, nom. &
acc.

acc. dual. *κυσὶ* dat. plur.
α. 303. §. 769.

Κῶμα, τος, τὸ, *veternus*, *sonitus profundus*. θ. 798.

Κῶμαζον, imperf. Ion. pro
ἐκῶμαζον, verbi *κωμάζω*,
comeffor. Th. *κῶμος*, α, ὅ,
comeffatio. α. 181.

Κῶμη, ης, ἥ, *vicus*. ε. 637.
α. 18.

Κωτίδασα, præf. part. f. g. a
κωτίδω, *garrus*. ε. 372.

Λ.

Λάβησι, *prehenderit*, a. 2.
aët. subj. σι est *paragoge*
Ion. a *λαμβάνω*, *accipio*,
fut. *λήψομαι*, p. *λέληθα*,
Att. *ἔληθα*, aor. 2. *ἔλαβον*,
inde in part. *λαβών*, *ἔσα*,
όν. ε. 466. §. 765.

Λαγῖς, acc. pl. Dor. pro *λα-
γῆς*, *leporēs*, a *λαγῶς*, ἔ, ὅ,
lepus. Att. *λαγῶς*, ὦ, ex
λα, particula quæ inten-
dit significationem, &
ἔς, ὡτός, τὸ, *auris*, quia
habet longas aures. Alii
a *λάω*, τὸ *βλέπω*, *video*,
quia dormit apertis ocu-
lis. α. 302.

Λάδωνα, nomen fluv. accus.
sing. §. 344.

Λάθεδε, *obliviscimini*. 2. pl.
a. 2. med. imperat. a *λαν-
θάνομαι*, f. *λησομαι*, præf.
pass. *λέλησμαι*, a. 2. aët.

ἔλαθον, præf. m. *λέληθα*.
ε. 262.

Λαθιφθόγγος, *facientis o-
blivisci vocem*. gen. Ion.
a *λαθίφθογγος*, *vocis obli-
vionem inducens*. a *λά-
θος*, εος, τὸ, *oblivio*. Th.
λήθω, *lateo*, & *φθόγγος*,
sonus. hoc a *φθέγγομαι*,
f. *γζομαι*, *loquor*. α. 131.

Λαῖτμα, *magnus maris flu-
ctus ex λα*, *valde*, & *ἱέμαι*,
ire. Vel dictum quasi *λαί-
τμημα*. Nam quum uni-
versum distributum esset
in partes duas, *terram* &
mare, *λαῖον τμήμα* voca-
batur ἡ *θάλασσα*. Vide
in *τέμνω*, *seco*. ε. 163.

Λαιψηρονέλεθρον, *rapidum*,
acc. ex *λαῖλαψ*, *apies*, ἥ,
tempestas, & *κέλευθρος*, ε,
ἥ, *via*. §. 379.

Λάικε, *crepitabat*, pro *ἔλα-
κε*, a. 2. aët. a *ληκίω*, *cre-
pitum cieo*; a. 2. *ἔλακον*,
præf. m. *λέλακα*. θ. 694.

Λακέρυζα, ης, ἥ, *loquax*, *stri-
dula*. ε. 745.

Λάμπειν, *collucebat*. imperf.
Ion. pro *ἔλαμπειν*, a *λάμ-
πω*, *luceo*. f. *ψω*. p. *φα*. α. 71.

Λαμπετόωντα, *fulgentia*.
Poëtice pro *λαμπετόωντα*,
a *λαμπετάω*, *luceo*. dat.
λαμπετόωντι. a Th. *λάμ-
πω*, f. *ψω*, *luceo*. §. 110.

- Λαμπόμενον**, *splendens*. λαμπόμενοισι, dat. plur. Ion. part. præf. Th. λάμπω. α. 145. §. 186.
Λαμπρός, ἢ, ὄν, *splendidus*, *clarus*, a λάμπω, *luceo*. §. 18.
Λαομέδεια, *nomen propr. mul.* §. 257.
Λαός, *populus*, λαοῖσι, dat. plur. Ion. Attice λεῷς, ὦ, ὅ, *populus*. ε. 225. 241. §. 430.
Λαοσώος, *populorum defensor vel agitator*. ex λαός, ᾧ, ὅ, *populus*, & σῶω, *servo*. Th. σῶος, *salvus*. Vel ex λαός, & σείω, *moveo*. α. 37.
Λαπιθαίων, pro Λαπιθαῖων, genit. plur. Dorice, a nominativo Λαπίθης, ε, ὅ, *Lapitha*. Vide in *Calepino*, *Lapithæ*. α. 178.
Λατῖνος, *nomen viri*. §. 1013.
Λάχεσις, in gen. Attice λαχέσεως, ἢ, *Lachesis*, *nomen Parca*. a λαγχάνω, *sortior*. α. 258. §. 218.
Λάχνη, ης, ἢ, *lanugo*, *vellus*. ε. 511.
Λέγων, *dicere*, præf. infin. verbi λέγω, *dico*, f. λέξω, p. λέλεχα, præf. m. λέλογα. §. 27.
Λεαγόρη, *nomen propr. mul. suaviloqua*. ex λεῖος, ε, ὅ, *lavis*. & ἀγοράομαι, *concionor*. Them. ἀγορά, ἢ, *forum*. §. 257.
Λεῖζεται, *stillat*. a λείβω, f. ψω. ε. 725. α. 390.
Λεμῶνι, dat. a λεμῶν, ὦντο, ὅ, Latine, *pratium*, q. d. *paratium*, ubi non opus est *satione*. Namque injussa *virescunt gramina*. §. 279.
Λείπειθ', pro λείπετο, imperf. pass. Ion. verbi λείπω, *linquo*, *relinquo*. f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. ε. 198. §. 490.
Λεριοέσση, dat. sing. *florida*. Th. λείριον, ε, τὸ, *lilium*. Hinc est *λεριόεις*, εντος, ὅ, in f. g. *λεριοέσσα*, *liliceus*, α. & per synecd. sp. *floridus*, *suavis*. §. 41.
Λελάθειτο, poët. *lateret*, pro λάθειτο, aor. 2. med. opt. a λανθάνομαι, *lateo*. Mutuatur sua tempora a λήθω, fut. λήσω. aor. 2. med. ἐλαθόμην, hinc in opt. λαθόμην, οιο, οίτο. p. m. λέληθα. §. 471.
Λέλακας, *strepis*, p. m. a ληκίω, *resono*, *crepo*. in aor. 2. ἔλακον, unde est præf. med. λέλακα, *strepui*. accipitur hic in *significatione præsentis*, *cujus*

- cujus generis apud Græcos sunt plurima. ε. 205.
- Λέλειπται, *relicta est*, præterit. pass. λέλειμμαι, ψαυ, πτω, a λείπω, *linquo*. ε. 282.
- Λελαχότες, *lambentes*, part. præterit. act. per syncopen, & epenthesin τᾷ ε, pro λελεχμακότες, a λειχμαίνω. Them. est λείχω, *lingo*, f. ξω. §. 826.
- Λέλογχε, *consecuta est*. 3. sing. præterit. med. indicat. (tanquam a λέγχω.) Th. est λαγχάνω, *sortior*, fut. πληρώσομαι, a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα, §. 203.
- Λέοντες, pl. num. a λέων, *ontos*, ε, leo, in dual. λέοντε. λέεσι, dat. plur. α. 175. 402.
- Λεπτῇ, *macilenta*, dat. a λεπτός, ε, δ, *tenuis, exilis, viribus destitutus*. ε. 495.
- Λερναίην, acc. nomen hydræ. a Λέρνη, ης, ἡ, *palus Argivorum, ubi erant sordium confluges*. proverb. Λέρνη πακῶν, *Lerna malarum*. Dicitur hydra seu serpens Λερναίην, quod in illa versata fuerit palude, a loco. §. 314.
- Λέσχῃ, dat. sing. a λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio: & pro loco publico sumitur, ubi confabulantur*. ε. 499.
- Λευγαλέοισιν, dat. pl. Ion. *tristibus*, h. e. in casulis pauperculorum, a λουγαλέος, α, δ, *perniciosus*. Them. λουγός, *perniciēs*. ε. 523.
- Λευκός, ε, δ, *candidus, albus*. affine τῷ λεύσσω, *video*. alba sunt lucida. λευκοῖσιν, Ion. dat. pl. pro λευκοῖς. ε. 196.
- Λευκώλενος, *pulchris ulnis*, ex λευκή, *alba*, & ὠλένη, *ulna*, quæ habet candida brachia. §. 314. 914.
- Λεύσσειν, *vident*, 3. pers. pl. præf. ind. a λεύσσω, *video*. Poëticum est. ε. 248.
- Λέχος, εος, τὸ, *lectus*, dat. pl. λεχέεσσι, Poëtica pro λέχεσι. Them. λέγω, vel λέγομαι, *cubo, dormio*. §. 57. 798.
- Λέων, *leo*. Vide paulo ante Λέοντες. §. 323.
- Λήγῃ, *cessat*, 3. pers. præf. a λήγω, *cesso, desino*. fut. λήξω. ε. 412. §. 48. 221.
- Λήθῃ, *latet*. præf. ind. a λήθω, *lateo*, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 266. 489.
- Ληΐδ', pro ληίδα, accus. α ληῖς, *idos*, ἡ, *pecus*, α λεία, ας, ἡ, *præda*. ληῖς, *proprie præda*. item *pecus*, quia

quia pecudes a prædonibus rapi & abigi solent. §. 444.

Ληΐζετ', *sortitur.* imperf. Ion. verbi ληΐζομαι, *nanciscor*, fut. ἰσομαι. hinc ληΐσσεταί, f. i. pro ληΐσεται. Th. λεία, ας, ἡ, præda. ε. 320. 700.

Λήϊον, α, τὸ, *seges.* α. 228.

Ληναῖῶνα, accus. a ληναίων, ὦνες, ὁ, *Januarius.* quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Th. ληνὸς, ᾧ, ὁ, *lacus preli torcularii.* hinc ληναῖος, Bacchus. ε. 502.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio.* a λήθω seu λανθάνω, *la-teo.* §. 55.

Λητοῖδης, α, ὁ, *Latona filius.* α. 479.

Λητώ, ὅς, ἡ, *Latona,* acc. λητώα, λητώ. ε. 368. θ. 19.

Ληγέως, *stridule.* adverb. a ληγύς, εἶα, ληγύ. α. 206. a λίγγω, *strideo.* Hinc ληγυρὸς, *sonorus.* ληγυρήν. ε. 581.

Ληγύφωνοι, *argutæ,* nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αἶς ἡ φωνή ληγεία. Th. λίγγω. f. ζω, *strideo*, & φωνή, ης, ἡ, *vox.* §. 275. 518.

Λίθον, accus. a λίθος, α, ὁ,

lapis. §. 485. hinc λίθουσι, dat. pl. Ion. ε. 622.

Λιλαϊόμενοι, *cupientes,* præf. part. a λιλαιόμαι, apud Poëtas idem quod γλίχομαι, *cupio*, *desidero.* Verba desiderii regunt Genitivum. α. 113.

Λιμὴν, ἑνός, ὁ, *portus*, q. ex λίαν μέναν, quod ibi naves tutæ a fluctuum agitatione conquiescunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ἡ, *stagnum*, *palus*, *lacus.* παρὰ τὸ λίαν μέναν. §. 365.

Λιμὸς, ᾧ, ὁ, *fames.* ε. 228. 300.

Λιπαρήν, Ionice pro λιπαράν, *splendidam*, accus. sing. λιπαρὸς, αὐτὸν, *proprie pinguis*, a λίπος, εος, τὸ, *pinguedo.* §. 63.

Λίπ', pro λίπας, (ut vult Tzetzes,) dativus sing. a λίπος, εος, τὸ, *pinguedo.* Per apostrophum etiam diphthongum abjici, patet ex Ἰλιάδ. α. 117. βέλομ' ἐγὼ pro βέλομαι ἐγὼ. Esset ergo appositio, *pinguedine*, nempe oleo, sicut dicimus, *urbs Roma.* At alii λίπ' pro λιπαρῶ. ε. 520.

Λιπέων, dialysi Poëtica pro λιπεῖν, α. 2. act. infin. Λί-
ποιον,

ποιεν, 3. plur. aor. 2. aet.
opt. a λείπω, linquo. fut.
ψω, p. φα, aor. 2. ἔλιπον,
hinc in opt. λίχοιμι, &
in 3. plur. λίποιν. aor. 2.
part. λιπών, ἄσα, ὄν. ε. 435.
α. 332.

Λίς, leo, acc. λῆν, Poëticum
est pro λέων, οντος, ὅ.
α. 172.

Λίχμαζον, 3. pl. imperfect.
aet. lingebant. a λιχμαίζω,
lingo, lambō. quod est a
Th. λείχω, f. ξω. α. 235.

Λόγον, sermonem, accus. a
λόγος, ε, ι, dat. pl. Ion.
λόγοισιν. Th. λέγω, dico,
f. ξω, præt. med. λέλογα.
ε. 106. θ. 890.

Λοισσαμένη, lota. Poëtice
pro λασαμένη, part. a. i.
med. ubi ε resolvitur in
εο, & τὸ σῆγμα duplica-
tur, lota. λέεσαι, lavari.
Poët. pro λέεσαι. præs.
infin. pass. Poëtæ abji-
ciunt τὸ υ, metri causa.
Th. λέω, fut. σω, lavo.
ε. 520. 748.

Λοιγός, ἄ, ὅ, pernicies. α. 240.
Λοιμὸν, acc. a λοιμός, ἄ, ὅ,
pestis. ε. 241.

Λοιδότατην, postremam, a
λοῖδος, pro quo etiam
λοίδιος, ε, ὅ, postremus,
ultimus. θ. 921.

Λοκροί, nomen nationis,
Locri. α. 25.

Λετροῦ, balneo, dat. a λα-
τρὸν, ἄ, τὸ, lavacrum.
λετρον vero, aqua sord-
ida, qua nos lavimus.
Accentu differunt. Th.
λέω, f. σω, lavo. ε. 751.

Λοφιή, dorso, Ionice pro
λοφιά, dat. sing. a λοφιά,
ἡ, cervix. Th. λόφος, ε, ὅ,
cervix, collum. α. 391.

Λόχῳ, dat. pro ἐν λόχῳ, in
insidiis. ellipsis præposi-
tionis ἐν a λόχος, ε, ὅ,
insidia a λέγομαι τὸ κεί-
μαι, jaceo, quod sole-
ant κειθῆσαι οἱ λοχῶντες,
federe insidiantes. hinc
λοχία, ὦ, insidior. θ. 174.

Λοχεῖο, gen. sing. Ion. ex
insidiis. ubi additur præ-
positio a λοχεός, ἄ, idem
quod λόχος, ε, ὅ, insidia.
θ. 178.

Λυγγῆος, gen. a Λυγγεύς, ἔος,
ὅ, nomen gentis. α. 327.

Λυγρῇ, pro Λυγρῇ, Ionic.
gravis, λύγρ' εἰδυῖαν, pro
λυγρῇ, perniciosam. θ. 313.

Λύκτον, acc. a Λύκτος, ἄ, ἡ,
nomen urbis in Creta.
θ. 477. 482.

Λυπῆς, molestus sis, 2. pers.
præs. subj. a λυπέω, ὦ, f.
ἥσω, dolore afficio, con-
tristo. Th. λύπη, ης, ἡ,
dolor. ε. 399.

Λύσαι, a. i. aēt. infin. & λύ-
σε, pro ἔλυσε, aor. i. ind.
solvit. h. e. liberavit, a
λύω, λύω, f. λύσω, p. λέ-
λυκα. a. i. ἔλυσα. ε. 606.

Λυσιάνασσα, nomen mul.
§. 258.

Λυσιμελής, solvens membra.
somnia epitheton est. a
λύω, λύω, & μέλος, εος,
τό, membrum. Alii ta-
men dictum putant, ἀπό
τῆ λύαν τὰ μελετήματα,
id est, curas. §. 911.

Λύσιν, solutionem, a λύσις,
εως, ἡ. Th. λύω, λύω.
ε. 402.

Λώβη, ης, ἡ, contumelia,
τίσασθαι λώβην, ulcisci
contumeliam illatam. §.
165.

Λωβητός, ὅ, ὁ, infamia no-
tatus. a λωβάομαι, ὤμαι,
contumelia afficio. Th.
λώβη, π, ἡ, injuria. α. 366.

Λώϊον, melius, comparat. a
positivo ἀγαθός, comp.
λῶϊον, superl. λῶϊστος. Th.
λῶ, λῆς, volo. ε. 348. 431.

M.

Μάζα, ης, ἡ, libum. Hinc
Latinum massa. ε. 588.

Μαίανδρος, α, ὁ, nom. fluvii.
§. 339.

Μαίη, proprie obstetrix.
Hic vero nomen mul.

quæ fuit soror Atlantis.
θ. 938.

Μαίόμενοι, inquirentes,
pres. part. a μαίομαι,
cupio, item pro ζητῶ,
quæro. Th. μαίω, ὦ, ve-
hementer cupio. ε. 530.

Μάκαρες, beati. nom. plur.
a μάκαρ, αρος, ὁ καὶ ἡ, καὶ
τό, beatus, felix, in dat.
pl. μάκαρσι, & Ionice μα-
κάρισσι. Μάκαρ, sic vi-
detur dici, quasi μὴ κηρί
(Dorice μὰ καρί) ὑποκεί-
μενος, morti non sub-
iectus: hinc μακαρίτης,
α, ὁ, dicitur ὁ ἐν τοῖς ἀ-
γίοις. ε. 138. 140.

Μακέλην, acc. ligonem, a
μάκελαι, ἡ, ligo, a μίω,
& κέλω, μινωο. Poëta
propter metrum hic λ
abjicit. ε. 468.

Μακρός, ὅ, ὁ, longus, κύμα-
τα μακρά, fluctus decu-
mani. h. e. magni. in
accus. μακρὴν, Ion. pro
μακράν. μακρῆσι, dat. pl.
pro μακράϊς. Ionice. Th.
μῆκος, εος, τό, longitudo.
Dor. μαῖκος. ε. 288. 778.
§. 180.

Μαλακὴν, acc. f. g. & μα-
λακοῖσι. dat. pl. Ion. μα-
λακός, ὅ, ὁ, mollis. Th.
μαλάσσω, mollio, fut. ζω.
ε. 534. §. 90. 279.

Μαλά-

Μαλάχη, ης, ἡ, *malva*, sic dicta, quia alvum natura sua *μαλάσσει*, *mollit*. Th. *μαλάσσω*, vel *ττω*, f. *ξω*, *mollio*. ε. 41.

Μάλα, *valde*, adv. & *μάλ'*, pro *μάλα*. in comparat. *μᾶλλον*, sup. *μάλιστα*, maxime. ε. 202. 308. 341. α. 176. θ. 666.

Μαλερῶ, *flagranti*, dat. sing. a *μαλερός*, ἄ, ὁ, *pestivus*, *perniciosus*. Th. *μαλός*, pro *ἀμαλός*, ἄ, ὁ, *tener*. α. 18.

Μάλιστα. Vide in *μάλα*, *valde*. ε. 341.

Μαλλοῖς, *velleribus*. dat. pl. a. *μαλλός*, ἄ, ὁ, *vellus*, *lana promissa*. ε. 232.

Μαπέαν, *apprehendere*, per syncopen τᾱ ρ, pro *μαρπέαν*, a *μάρπτω*, *apprehendo*, in a.2 infinit. *μαρπεῖν*, & poëtice *μαπαῖν*, Ionicaque diæresi *μαπίαν*, & poëtica reduplicatione *μεμαρπέαν*, præter. med. *μέμαρπα*. α. 231. 252. & 304.

Μαρμαίρεα, *splendida*, pl. f. g. a *μαρμαίρεος*, *splendidus*. Th. *μαρμαίρω*, *splendo*, f. αῤῷ. hinc in part. f. g. *μαρμαίρεα*. θ. 699. 811.

Μαρναμέναι. Vide in *μαρνώμεθ'*. ε. 162.

Μαρνώμεθ', pro *μαρνώμεθα*, Ion. pro *μαρνώμεθα*, *pugnemus*, i. pl. sub. medii. *μάρναντο*, & *μάρνανθ'*, 3. plur. imperf. pro *ἐμάρναντο*. Ion. Th. *μάρναμαι*, *pugno*. ε. 162. Ηο. 401.

Μάρτυρα, accus. sing. a *μάρτυρ*, υρος, ὁ, *testis*. hinc *μαρτυρίῃσιν*, dat. pl. Ion. pro *μαρτυρίαις*, a *μαρτυρία*, ας, ἡ, *testimonium*. ε. 280. 369.

Μασιέτην, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. a *μασίω*, Poëtice pro *μασιγῶω*, *flagello*, duo illa tempora hinc coincidunt. *μασιῶων*, *flagellans*, per syncopen pro *μασιγῶων*. Th. *μάσιζ*, υρος, ἡ, *flagellum*. α. 431. 466.

Μασιχῶντι, *mandenti*, dat. sing. part. a *μασιχάω*, ῶ, & Poëtice *μασιχῶω*, *μασιχάοντι*, ῶντι, & Poëtice *μασιχῶντι*. Sed de hac voce altum est silentium in omnibus lexicis, quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μάψ, *sine usu*, *frustra*, Adv. ε. 872.

Μαυρεῖσι, *obscurant*, 3. pl. præf. ind. per aphæresin pro *ἀμαυρεῖσι*, ab *ἀμαυρός*, *obscurus*; *effusco*. Th.

ἄμαυρός, ᾧ, *obscurus*. ε.
323.

Μάχη, ης, ἡ, *pugna*, α *μάχο-*
μα, f. *μαχῆμαι*, & *μαχή-*
σομαι, p. *μεμάχημαι*, *pu-*
gno, *prælior*. *μαχέσθην*, 3.
dual. *imperfect*. *med*.
Ion. *μαχέσασθαι*, a. 1. *inf*.
m. α. 176. 361. 387. 406.

Μαχλότατος, *salacissimus*.
α *μάχλος*, *libidinosus*. ε.
584.

Μέ, & μ' *pro* ἐμὲ, *accus*. ab
ἐγώ, *ego*. ε. 660. θ. 24.

Μέγας, *μεγάλη*, μέγα, *ma-*
gnus, α, *um*, *multus*, α,
um. μέγα, *valde*. ε. 58. μέ-
γα νήπιε, *valde stulte*, h. c.
stultissime, μέγ' *pro* μέγα,
μέγ' ἁμάνων, *multo me-*
lior. ε. 774. *item pro me-*
γάλως, *ibid* *Compar*. μεί-
ζων, *onus*, *superl*. μέγιστος.
η, *on*, *maximum*. ε. 41. 147.
α. 237.

Μεγαθήρσει, *dat*. *sing*. α *με-*
γαθήρσης, *magna fiducia*
præditus. ex μέγας, *μεγά-*
λη, μέγα, *agnus*, α, *um*,
& θάρσος, *eos*, τὸ, *fiducia*.
α. 385.

Μεγάθυμον, *magnanimum*,
acc. α. *μεγάθυμος*, *μεγα-*
θύμων, ex μέγας, & θυμός,
ᾧ, δ, *animus*. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, *accus*. *sing*. α

μεγαλήτωρ, *magnani-*
mus. α *μέγα*, *magnum*, &
ἥτορ, *cor*, *animus* α. 450.
Th. ἥτορ. *μεγαλήτορες*. ε.
654.

Μεγάροισι, *dat*. *pl*. Ion. α *μέ-*
γαρον, α, τὸ, *magnitudo*.
Th. μέγας. ε. 375. θ. 49.

Μεγέθα, *dat*. α *μέγεθος*, *est*,
τὸ, *magnitudo*. Th. μέ-
γας. α. 5.

Μεγήρατα τέκνα, *perquam*
amabiles liberi, ex μέγα,
valde, & ἐράω, *amo*. *alii*
legunt *μεγῆριτα*. θ. 240.

Μέγιστος, *superlat*. *maximus*,
α *μέγας*, *μείζων*. *major*. θ. 49

Μέδιστα, *nomen mul*. α *μέδω*,
cure. *Μεδέσσα*, *præf*. *part*.
f. g. α *μεδέω*, *idem quod*
μέδω, *impero*. θ. 276.

Μέζ', *pro* μέζη, ex μέζεα, τὰ,
prudenda. *Thema* μέσος,
α, δ, *medius*. ε. 510.

Μεθ', *pro* μετὰ, *præposit*.
cum gen. *cum*, *acc*.
post. ε. 442. 445. θ. 137.

Μεθήσω, *dimittam*, f. 1.
Them. *ἔημι*, f. ἔσω, p. ἔπα,
α. 2. ἦν. unde *μεθήμι*, *di-*
mitto. ε. 207.

Μείδητεν, α. 1. α *μεδάω*, *subtri-*
deo. *μεδήματα*, *acc*. *plur*.
α *μείδημα*. α. 115.

Μείζων, *major*, *comparat*. α
μέγας, *agnus*. in *superl*.
μέγιστος, *maximus*. in
acc.

acc. sing. *μαῖζω*, ex *μαῖζο-
να*, *μαῖζοα*, ω. ε. 270. 378.
Μαίλιχος, α, ὁ, ἡ, *blandus*.
hinc *μαλίχιος*, η, ον, idem.
Th. *μαλίσσω*, f. *ζω*. p. *χα*,
delinio, *deinulceo*. ὁ. 92.
206. 406.

Μαίναντες, part. a. i. Th. *μέ-
νω*, *maneo*, *expecto*, f. *με-
νῶ*. p. *μεμένηκα*, a. i. *ἔμπα-
να*. hinc in aor. i. part.
μάνας, *αντος*, ὁ. ε. 650.

Μαίονα, acc. ex *μαίων*, *minor*,
in gen. *μαίονος*, ὁ καὶ ἡ, &
τὸ *μαῖον*, est comparativus
irregularis, *nominis μι-
κρός*. ε. 688. θ. 447.

Μαῖς, *mensis*, Æolice pro
μήν, *μηνός*, ὁ, *mensis*. ε. 555.

Μελαγχαίτην, acc. sing. a *με-
λαγχαίτης*, α, *nigram ca-
sariem habens*. ex *μέλας*,
μέλαινα, *μέλαν*, *niger*, *τα*,
τυμ, & *χαίτη*, ης, ἡ, *juba*,
caesaries. α. 186.

Μελάνδετον, nigro illigatus
capulo. ex *μέλας*, & *δέτω*,
ligo. α. 221.

Μελάνθησαν, 3. pl. a. i. pass.
ind. Ion. *nigrescebant*. a
μελαίνω, *denigro*, f. *ανῶ*.
Th. *μέλας*, *ανος*, *niger*. α.
167. 300.

Μέλας, *μέλαινα*, *μέλαν*, *ni-
ger*, *τα*, *τυμ*. ε. 150. 634.
θ. 69.

Μελεδῶναι, acc. pl. *ειπας*,

a *μελεδῶν*, ὦνος, ἡ, *ειπα*. a
μελεδαίνω, *ειπτο*. ε. 66.

Μελέεσσιν, & *μέλεσσιν*, *mem-
bris*, dat. pl. Ion. & Poë-
tice. a *μέλος*, *εος*, τὸ, *mem-
brum*. ε. 148.

Μελέισι, dat. pl. *miseris*.
Th. *μέλεος*, α, ὁ, *vanus*,
infelix. ὁ. 563.

Μελετᾷς, 2. pers. ind. præf.
act. a *μελετάω*, ὦ, *ειπαμ-
γερο*. f. ἦσω. Them. *μέλας*,
ειπα est. ε. 414. 441.

Μελέτη, *meditatio*. Th. *μέ-
λας*. ε. 78. 410.

Μελία, ας, ἡ, *fraxinus arbor*.
hinc *Μέλαια*, pro *Nym-
phis*, ita dictis. α. 420.

Μελίας. *Nymphæ creditæ*
sunt dictæ *Μελίαι*, διὰ τὸ
ἐν ὄρεσι δένδροφόροις ἀνατρέ-
φεσθαι. Epitheton hoc er-
go est a *μελία*, ας, ἡ, *fra-
xinus*. Ion. *μελίη*, *μελιῦν*,
Dorice pro *μελιῶν*, gen.
pl. ε. 144. ὁ. 187.

Μελιηδέα, *dulcem*, acc. a *με-
λιηδής*, *dulcis instar mel-
lis*. ex *μέλι*, & *ἡδύς*, *suaavis*.
ε. 170.

Μελισσάων, gen. pl. Æol. pro
μελισσῶν, a *μέλισσα*, vel
ττα, ἡ, *apis*. ε. 303.

Μελίτη, ης, ἡ, *nomen pro-
prium mul.* ὁ. 246.

Μελίφρονα, *dulcem*, ac. sing. a
μελίφρων, qui mellea dul-
cedi-

cedine animum perfundit. a μέλι, *mel*, ac φρήν, *enōs*, *animus*. α. 428.

Μέλῃσι, *cura sunt*. a μέλα, impersonali, *cura est*. θ. 216.

Μελπομένη, nomen Musæ. a μέλπομαι, *cano*. θ. 77.

Μεμάποιεν. Vide paulo ante μαπέαν. α. 252.

Μεμαρπών, *præt. med.* a μάρπτω, *corrumpio*. Vide supra μαπέαν. Μέμαρπον, a. 2. act. initialis litera repetitur, prout in præterito fieri solet, pro ἡμαρπον. *præt. med.* μέμαρπα. ε. 202. α. 245.

Μεμαῶς, *μεμαῶτες*, *studentes*. perf. part. act. pro μεμαπῶς. a μαῖω, ὤ, *vehementer cupio*. α. 240. 414.

Μέμβλομαι, η, *εται*, *cupio*, pro μεμέλλομαι, per synopen & pleonasmum τᾱβ, ad euphoniā: & denique η Attico more in ο mutato. a μέλα, impersonali, *cura est*. θ. 61.

Μέμηλε, *cura est*, per synopen pro μεμέλλει, *præt. act.* Th. μέλα. Μεμηλότα, acc. pl. part. *præt.* ε. 229. 529.

Μεμίζεται, *admiscebantur*. 3. sing. futuri paulo post. a μίγνυμι, f. μίξω, p. μέ-

μιχα, *præt. pass.* μέμιγμαι, μέμιξαι. ε. 177.

Μέμνηται, *meminit*. *præt. perf. pass.* a. μνάομαι, ὦμαι, *recordor*, f. μνήσομαι, *præt.* μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήσθην. ε. 296. 420. θ. 103.

Μέμνονα, nomen viri. *æcus. sing.* a. μέμνων. θ. 984.

Μέμυκε, *venugit*. *præt. med.* a μυκάω, *mingio*, in a. 2. act. ἔμυκον, sicut a τιμάω est ἔτιμον. Hinc *præt. med.* μέμυκα. 506.

Μέμψονται, f. 1. m. a μέμφομαι, *accuso*. ε. 184.

Μέν, *quidem*. ε. 5. 12. 17. &c.

Μεναινών, *furens*. *præs. part.* a μενεαίνω, *cupio*, *ira percitus sum*. Th. μένος, *eos*, τὸ, *animus*. α. 361.

Μέναν, pro περιμέναν, *expectare*, *præs. inf.* a μένω, *maneo*, *expecto*, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμηναι. ε. 672.

Μενεδῶ, ὅος, ᾗς, ἥ, nomen mul. θ. 357.

Μενίππη, nomen mul. q. d. *valde robusta*. θ. 260.

Μενοίτων, Nom. proprium. θ. 514.

Μένος, *eos*, τὸ, *animus*, *ira*. ε. 412. α. 235.

Μερίμνα, ης, ἥ, *cura*. ε. 176.

Μερόπων, gen. pl. a μέρως, *divisam*

visam vocem habens. ex
μέρος, pars, & ὁψ, vox. ε.
109. 142.

Μέρμερα, sollicita, acc. pl.
a μέρμερος, & ὁ, anxius.
Th. μερμαίρω, anxie co-
gito. θ. 603.

Μερμηράων, gen. pl. Æol.
pro μερμηρῶν, a μέρμηρα,
ἡ, cura. Them. μερμαίρω,
vel μερμέρω, curo. θ. 5.

Μεσάβω, lorō, dat. sing. a
μέσασον, & τὸ, medium
lignum inter boves, ex
μέσος, & ὁ, medius, & βῆς.
ε. 467.

Μέσος, & ὁ, medius, μέσση,
media. μέσση, pro μέσση,
Poët. μισσόθι, adv. in me-
dio, μισσόθεν, e medio,
μεσσηγὺς, pro μεσσηγὺς,
adv. inter. ε. 231. 500. α.
367. 417.

Μεσσηγὺς, a μέσος, medius. α.
417.

Μετὰ, & μετ', præposit. re-
git gen. & acc. θ. 137. 449.

Μεταάδασποι, intermedia, in-
certa. a δῆπος, & ὁ, sonus
aquarum ex alto ruen-
tium. κατώδασπος, & ὁ, ca-
ταράκτα, quod est ab
ἀράσσω. ε. 821.

Μεταναίετες, cohabitatores,
acc. pl. a μεταναίετης, & ὁ.
Th. ναίω, habito, ultima
per naturam longa hic li-

centia Poëtica corripit-
tur. θ. 401.

Μεταξύ, idem quod μεσση-
γὺς, inter. Th. μετὰ. ε.
392.

Μεταπρέπαι, eminet, 3. pers.
ind. a μεταπρέπων, deco-
rus sum inter. μετέπρεπεν,
præcellerat, imperf. Th.
πρέπω, decorus sum. θ.
430.

Μετασυναχίζετ', ingemisce-
bat, 3. sing. imperfect.
med. Th. στενός, & ὁ, an-
gustus. α. 92.

Μετάρτροπος, qui potest con-
verti, mutabilis. Hinc

Μετάρτροπα ἔργα τελεῖσι, res
in integrum restitunt.
ex μετὰ & τρέπω, verto.
θ. 89.

Μετάρσπον, & τὸ, tergum,
q. d. post pectus. Them.
φρήν, ενός, ἡ, mens. α. 223.

Μεταχρόνιοι, in cælo degen-
tes, a μεταχρόνιος. Sed
sunt qui hic legant με-
ταχθόνιοι, ut sit relicta
terra, a χθών, terra. Est
& χρόνος, cælum. vel με-
τὰ, trans. q. d. quæ sunt
trans tempus, a χρόνος, &
ὁ, tempus. θ. 269.

Μετέπει, interlocutus est,
pro μετέπει, a. i. indic.
Them. ἔπω, dico. a. i. im-
perat.

perat. ἀπὸν, ἀτα. aor. 2.
ind. ἄπον, ες, ε. θ. 643.

Μετᾶναι, præf. inf. cum dat.
interesse, ex μετὰ, *inter*,
& ἀμὶ sum. ε. 172.

Μετισυναχίζετ', Vide in με-
τασυναχίζετ'. α. 92.

Μετόπισθεν, & μετόπισθε, pone,
post. adv. Th. ὀπίσω, re-
trosum. ε. 283. θ. 210.

Μεταπωρινόν, in autumnno.
Adv. a μεταπωρινός, au-
tumnalis. Th. ὀπώρα, ας,
ῆ, autumnus. ε. 413.

Μετρέειναι, præf. inf. pass. a
μετρέομαι, ἔμαι, *mensu-
ram* admitto. Th. μέ-
τρον, & τὸ, *mensura*. ε. 347.

Μέτρον, & τὸ, *mensura*. hinc
μέτριος, & ὁ, modum non
excedens. ε. 131. 304.

Μετώπῃ, genit. a μέτωπον, &
τὸ, *frons*. ab ἥπτομαι, vi-
deo. α. 147. θ. 145.

Μευ, pro με, *me*, Dorice,
gen. ab ἐγώ. θ. 644.

Μη, Adverbium prohiben-
di, *ne*. ε. 350. 405.

Μη, Adverbium negandi,
non. ε. 21. 31. 352.

Μηδὲ, *neque*. & μηδ'. ε. 486.

Μήδεια, *consilia*, *genitalia*,
a μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *con-
siliium*, & significat etiam
τὰ αἰδοῖα, *prudenda*. θ. 180.
398.

Μήθ', pro μήτε, idem quod

μηδὲ. ε. 294. ut & μήτ'.
ε. 268.

Μήδαιον, θ. 1001. μῆδαιος, no-
men viri, & μῆδαια, no-
men mul. θ. 961.

Μηδὲν, *nihil*, q. d. μηδὲ ἓν. ε.
98. 393.

Μηδὲποτε, & μηδέποτε, *num-
quam*, ex μηδὲ, *neque*, &
ποτε, *aliquando*. Th. ὅτε,
quando. ε. 715. 742.

Μηδέτο, pro ἐμήδετο. Vide
μήσατο, *versabat*, imper-
fect. verbi μῆδομαι, f. μῆ-
σομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ,
cura. α. 34.

Μηδέων, gen. pl. Vide in μῆ-
δεια, *genitalia*. θ. 200.

Μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *consili-
um*: & significat etiam
τὰ αἰδοῖα, *prudenda*. θ. 180.

Μηκέτι, idem quod ἔτι,
non amplius. Them. ἔτι,
adhuc. ε. 172. α. 21.

Μῆλα, *oves*, a μῆλον, & τὸ. ε.
293. Sic & Μῆλον, & Do-
rice, μᾶλον, & τὸ, *potium*.
Th. μηλέα, ας, ῆ, *malus*,
arbor. θ. 784. 335.

Μηλόβοσις, nomen mul. q.
d. οὐρίην *custos*. θ. 354.

Μῆν, ῆ, μῆν. *quauquam*. α.
11. 101.

Μῆνιν, a μῆνις, εος, ῆ, *ira in-
veterata*. α. 21.

Μηνός, gen. a μῆν, *mensis*, μῆ-
να, acc. μηνῶν φθινογοντων,
mensi-

mensibus decrefcenti-
bus. ε. 764. θ. 59.

Μήποτε, nequando, ex μή,
ne, & ποτε, aliquando. Th.
ὅτε, quando. ε. 86. 379.

Μήπως, ne quando. Th. πῶς,
(adv. interrog.) quomo-
do? ε. 392.

Μηρίον, Vid. in Μηρόν.

Μηρόν, femur, crus, a nom.
ὄ, μηρός, ᾧ. Dicitur & μη-
ρίον, & τὸ, idem quod μη-
ρός, femur. α. 335. 363.

Μηρύσασθαι, a. 1. med. inf.
a μηρύω, revolve, intexo,
agglomerō, f. ὕσω. ε. 536.

Μήσατο, pro ἐμήσατο, a. 1. m.
a μῆδομαι, curam gero.
Th. μῆδος, eos, τὸ, cura.
θ. 166.

Μήτηρ, ἡ, mater, μητρός, μη-
τέρι, & μητρί, acc. μητέρα,
tantum. hinc μητρειά, &
Ionic. μητρειή, noverca.
ε. 561. 823. θ. 170.

Μητιετα, consultor, vocati-
vus pro nominativo, μη-
τιέτης, & ὁ, μήτις, ιος, ἡ,
consilium, a μῆδομαι. item.
θ. 358. Nomen mul. μή-
τις. ε. 104. α. 33. θ. 886.

Μητιόεντος, genit. παρὰ μη-
τιόεντος, a consulto, con-
silio pollente, a μητιόας,
εντος, ὁ. Th. μήτις, ιος, ἡ,
consilium. ε. 51. θ. 457.

Μηχανάται, machinatur,

3. præf. ind. m. pro μηχαν-
αῖνται, per Poëticam
novi τῷ ἄλφ. epenthe-
fin. Sic pro ἀποτροπᾶ-
σαι, averfari, dicunt me-
tri causa ἀποτροπικαῖσαι. a
μηχανάω, machinor. Th.
μηχανή, ἡς, ἡ, artificium.
ε. 239.

Μηχανή, ἡς, ἡ, artificium,
machina. pl. αἱ μηχαναί.
θ. 146.

Μία, ας, una, in dat. μιᾷ, &
Ionice μιῇ, in masc. ἄς,
unus. θ. 321. 792.

Μιγάσα, a. 2. part. pass. f. g.
a μίγνυμι, misceo, f. μίξω,
p. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμί-
γην, a. 2. part. μιγᾶς, præf.
pass. μέμιγμαι, ξαι, κται,
a. 1. pass. ἐμίχθην, & c. μι-
γῆμεναι, Dorice, pro μι-
γῆναι, a. 2. pass. infin. pau-
lo post fut. μεμίξομαι. θ.
53. 305. 970.

Μίμντα, acc. μίμνς, αντος,
ὁ, nomen viri. α. 186.

Μίμνς, manet. 3. perf. præf.
ind. a μίμνω, verbum
Poët. pro μένω, f. νῶ, ma-
neo. ε. 518.

Μίν, ipsam, Poët. pro αὐτόν,
αὐτήν. ε. 18. 48. θ. 127.

Μινύθς, minuit, 3. præf. ind.
ut μινύθῃ, sub. minuitur,
a μινύθω, minuo. Th. μι-
νύς, ᾧ, ὁ, parvus. ε. 6. 407.

Μίνωος,

Μίνως, genit. a μίνως, ως, ὁ,
nomen viri. §. 948.

Μισγόμενος, præf. part. a
μίσγω, idem quod μίγνυ-
μι, misceo, f. μίζω, p. χα,
a. 2. ἔμιγον. §. 238.

Μισθός, ἄ, ὁ, merces. μισθός δ'
ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος
ἔσω, ein Wort ein Wort,
ein Mann ein Mann. s.
968.

Μιχθαί, & μιχθαῖσ', a. i. part.
pass. Vide paulo ante μι-
γαῖσιν. §. 288. 923.

Μνημοσύνη, nomen Dex, &
idem quod μνήμη, ἡ, me-
moriam. Th. μνάσμαι, f.
ἤσομαι, memoro, comeme-
moro. §. 54. 915. hinc a. i.
med. μνησάμενοι, memo-
res. §. 651.

Μογήσας, perpassus, a. i. part.
a μογέω, ὦ, arduus pa-
tior. Th. μόγος, s, ὁ, labor.
§. 997.

Μόθον, acc. pugnam, a μόθος,
s, ὁ, q. παρὰ τὸ ὁμῶ θῶν, a
concurrando. α. 158.

Μοί, pro ἐμοί, mihi, per
aphæresin, ab ἐγώ, ego.
§. 30.

Μοῖρα, ras, fatum, a μείρω,
divido, in præf. med. μέ-
μορα, unde est μόρος, s, ὁ,
fatum, mors, & μοῖρα, ras,
ἡ, proprie, portio. item,
fatum, idem quod αἰμαρ-

μένη, quæ omnia ejusdem
sunt etymologiæ. Sic e-
nim dicitur *fatum* quasi
effatum, quod Deus
prout decrevit & in se
ipso q. effatus est, distri-
buat sua, & cuique suam
assignet sortem, in qua
acquiescere debet. Secus
qui agunt, dicuntur μεμ-
ψίμοιροι. ε. 743. §. 204. 607.

Μολπῇ, dat. sing. a μολπή,
cantilena. hoc a μέλο-
μαι, cano. in præf. med.
μεμολπα. §. 69.

Μόρος, s. Vide in μοῖρα.

Μορφοῖς, nigra, gen. Ionic.
a μορφῶς, obscurus, ab ὁρ-
φνῇ, caligo. α. 134.

Μονογενής, unicis, a μῆνος,
pro μόνος, solus, & γέιν-
μαι, nascor. ε. 374. §. 426.

Μῆνος, pro μόνος, solus, Poët.
ε. 96. §. 143.

Μῆσαι, nom. pl. & in gen.
pl. μεσῶν, Æol. pro με-
σῶν, a μῆσα, ης, ἡ, Musa,
dat. pl. μέσησ', pro μέ-
σαισι. ε. i. 656. §. 100.

Μόχθος, s, ὁ, labor. α. 306.

Μόψον, nomen viri. α. 181.

Μυδαλέον χρώνα, madidum
corpus. Th. μυδαίω, destil-
lo, f. ἤσω. ε. 554. α. 270.

Μυθησαίμεν, dixero, a. i.
med. opt. Vide in μῦθος.
ε. 110. §. 28.

Μῦθος,

Μῦθος, *ε, ὁ, verbum, sermo.*
 dat. plur. *μύθοις*. Ionic.
 Hinc est verbum *μυθίσ-
 μαι, dico, μυθησάμεν,*
dixero, a. i. m. opt. μυ-
θήσασθαι, a. i. inf. m. ε. io.
9. 24.

Μυλιόωτες, *præf. part. pro*
μυλιῶντες, ex μυλιάω, ὦ,
dentibus frendeo, epen-
thêsis Poët. τῇ ο μικρῇ.
 Scilicet præcedenti sylla-
 ba brevi interponitur *ο*
μικρὸν, ut ὀράω, ὀρῶ, ὀρόω,
 ac præcedenti syllaba
 longa, interponitur *ω*
μέγα, ut ἡδῶω, ὦ, Poëtice
ἡδῶω, ζάω, ζῶ, ζώω. Th.
μύλη, ης, ἡ, mola, mola-
ris dens. ε. 528.

Μύζαι, *nom. pl. a μύζα, ας,*
ἡ, mucus, mucus, τῆς ἐκ
μὲν ῥινῶν μύζαι ῥέον, cujus
quidem ex naribus mucus
res fluebant. α. 267.

Μύρετο, *imperf. Ion. med.*
lugebat, a μύρω, proprie
fluo. at μύρομαι lugeo, ubi
lacrymæ per genas de-
fluunt. ε. 204.

Μύριοι, *mille, οἱ μύριοι, infi-*
niti, innumeri, a μύριος,
ε, ὁ, infinitus, ε. 100. 250.

Μυρμιδόνων, *gen. pl. Græco-*
rum, a μυρμιδῶν, ὄνος,
Græcus. Vide μῦρμος, ε, ὁ,
formica. α. 380. 474.

Μῦρον, *prima longa, 3. pl.*
imperf. act. pro ἔμυρον, a
μύρω, mædeo, fluo, un-
guentis imbuo, μύρον, ε,
τὸ, unguentum. α. 132,

Μυχῶ, *dat. sing. in recessu,*
in penetrati, a μυχθε, ε,
penetrare, a μύω, claudio,
ἑ. σω. 9. 116. 1014.

Μῶλον, *bellum, stragem, a*
nom. μῶλος, pro quo eti-
am μόλος. α. 257.

Μῶμος, *ὁ, Moimis. Deus qui-*
dam reliquorum omni-
um Deorum irrisor &
reprehensor. sumitur &
pro dedecore. 9. 214.

N.

Ναία, *incolit, ναίω, habito,*
incolo, ε. 8. ναῖον, pro
ἔναον, imperfect. Hinc
ναιστάω, idem quod ναίω,
ναιστάσθ', 3. pl. ind. præf.
Hinc νάσσατο, habitavit,
a. i. med. pro ἐνάσσατο,
& hoc pro ἐνάσσατο, a ναίω,
habito, in Themate, ναίω.
ε. 637. 9. 387. 775.

Ναόντων, *fluentium, genit.*
pl. part. præf. a νάω, fluo.
Th. ναίω. ε. 548.

Νάρθηκι, *dat. sing. a νάρθηξ,*
ηκος, ὁ, ferula, bacillus.
ε. 52.

Ναυσίθοον, *nomen viri, qui*
navi

navi currit. Navem Plautus vocat ligneum equum. §. 1016.

Ναυσίβοον, nomen viri, cuius animus est in navibus. §. 1017.

Ναύτας, acc. pl. a *ναύτης*, *α, δ*, nauta, a *ναῦς*, *ναός*, *ή*, *navis*. §. 876.

Ναυτιλίας, gen. Ion. a *ναυπλία*, *ας*, *ή*, *navigatio*. Th. *ναῦς*, *navis*. *ε*. 616. 640.

Νέας, *naves*, acc. pl. pro *νήας*, & simpl. *ναῦς*, a *ναῦς*, *navis*, gen. *ναός*, & Att. *κώς*, & Poëtice *νηός*, dat. *νηί*, accus. *ναῦν*. *ε*. 245.

Νέεσθαι, præf. inf. *redire*, a *νέομαι*, vel ex *νέω*, *eo*, *redeo*. *ε*. 552. 671.

Νῆα, *net*, spinnet. a *νέω*, f. *ήσω*, *no*, *neo*. *ε*. 775.

Νάικα, acc. pl. a *ναῖκος*, *εος*, *τὸ*, *contentio*, *ναίκε*, pro *ναίκεα*, *lites*. *ναικήη*, probris affecerit, pro *νακήη*. 3. sing. præf. act. subj. a *νακέω*, *ω*. Them. *ναῖκος*, *εος*, *τὸ*. *jurgium*, *lis*. Quidam componunt ex *νε*, *πον*, & *ἄνω*, *cedo*. hinc *νακετήρα*, *conviciatorem*, acc. a *νακετήρ*. Th. *ναῖκος*. *ε*. 33. 35. 714. §. 87. 208.

Νῆλος, *α, δ*, nomen fluvii maximi. *θ*. 338.

Νεόθι, adv. loci, pro *ναυτόθι*, *in imo fundo*, *ναόθεν*, ex ima parte, a *ναός*, *novellus*. Th. *νέος*, *α, δ*, *novus*. §. 567.

Νεός, *α, ή*, Ion. pro *νεός*, *α, ή*, *novalis*. *ε*. 461. *θ*. 971.

Νέσσονται, *navigant*, 3. pl. præf. a *νέσσομαι*, *eo*, *navigo*. Th. *νέω*, *eo*, *vedeo*. *ε*. 235.

Νέκταρος, gen. a *νέκταρ*, *αρος*, *τὸ*, *potus generosus*. *θ*. 640. 796.

Νεμείης, nomen regionis, sic dictæ a *nemoribus*, *νέμος*, *εος*, *τὸ*, *nemus*, a *νέμω*, *pasco*, hinc *νεμεσάω*, *Nemeus*. §. 327. 329. 331.

Νέμεσις, *εως*, *ή*, *indignatio*, a *νεμεσάω*, *indignor*. Est & nomen certæ Deæ, quæ præ cæteris insolentiam hominum reprime- re, & de injuriosis pœnas sumere solet. *ε*. 198. §. 223.

Νεμεσᾶ, *indigne fert*, Poë- tice, pro *νεμεσᾶ*, 3. præf. ind. a *νεμεσάω*, *ω*, *irascor*, *succenseo*. *ε*. 739. 754.

Νέρονται, *fruuntur*, 3. præf. pass. *νέρομαι*. Th. *νέρω*, f. *μῶ*, *possideo*, *tribuo*. p. *νέμεκα*, a. i. *ἐννομα*. *ε*. 119. 229.

Νεοθηλής, *εος*, *δ, ή*, *super vi-rens*

vens, ex νέος, α, ό, novus,
& θάλλω, vireo. θ. 576.

Νεοκηδής, eos, recentem dolo-
rem habens, νεοκηδεί, dat.
Th. κηδός, eos, τὰ, cura,
& νέος, α, ό, novus, recens.
θ. 98.

Νέον, recens, nuper. Th. νέ-
ος, novus. ε. 567. 672.

Νεάτατος, recens vulnera-
tus, a νέος, novus, & ἀτάω,
ᾤ, ήσω, vulnereo. α. 157.

Νέσσον, nomen fluvii. θ. 341.

Νένοειν, nutabunt, vergent,
præf. ind. opt. a νεύω, in-
πιό, nuto, f. εύσω. ε. 471.

Νεύρω, dat. a νεῦρον, nervus.
hinc νευρής, gen. Ionic. a
νευρά, ρᾶι, ή, nervus, arcus.
ε. 542. α. 409.

Νεφέλη, nubes, in dat. pl.
νεφέλησ'. θ. 745.

Νεφέληγερέτας, gen. Æol. a
νεφέληγερέτης, α, ό, nubes
excitans, ex νεφέλη, nu-
bes, & ἐγείρω, excito. ε. 99.
θ. 944.

Νέφος, eos, τὰ, nubes, dat. pl.
Ion. νεφέεσι. ε. 202.

Νεωμένη, iterata, præf. part.
f. g. scil. γῆ, a νεάω, veno-
ω. Th. νέος, novus. ε. 460.

Νεώτερος, junior, comp. in
superl. νεώτατος, a νέος,
novus. ε. 443.

Νῆ, pro νῆα, accus. Poët. pro
ναῦν, ναρεν, a ναῦς, νηός,

dat. pl. νήεσιν. ε. 163. 641.
θ. 641.

Νηδὺν, accus. a νηδύς, ύος, ή,
venter. θ. 460. 487. 800.

Νῆα, navalia, νηίος, α, ό, na-
valis. Them. ναῦς, navis.
ε. 806.

Νῆκεροι, sine cornibus, a νῆ-
κερος, α, ό καὶ ή, ex νῆ, &
κέρας, ατος, τὸ, cornu.
ε. 527.

Νήκεσον, insanabiliter, ex
νῆ, negandi particula &
ᾤκείω, sano. ε. 281.

Νηλεής, έος, ό καὶ ή, crudelis.
νηλεΐς, per sync. pro νηλεΐς,
dat. singul. ex νῆ, & έλεος,
ος, τὸ, misericordia. Sic
& νηλαής, σενus, pro νη-
λεής. θ. 765. 770.

Νηλεόποινος, inimitis, cru-
deli supplicio puniens,
a ποινή, ραπα & νηλεής,
inimitis. θ. 217.

Νήματ', pro νήματα, fila, a
νῆμα, τὸ, filum. Th. νέω,
neo. ε. 775.

Νημερτής, verus. Th. ἀμαρ-
τάνω, aberro, f. ήσω, α. 2.
ἡμαρτον, & νημερτής, no-
men proprium mul. θ.
234. 262.

Νηοῖς, templis, pro ναοῖς, a
ναός, ᾤ, ό, templum. θ. 990.

Νηοπόλον, aeditum, a νηοπό-
λος, α, ό, aedituus, qui circa
templum versatur, ex νηός

pro ναός, & πολέω, *verso*,
item *versor*. §. 991.

Νηός, *navis*, gen. Poët. dat.
pl. νηυσί. Vide in νέας. ε.
626. 632.

Νήπιος, α, ό, *infans*, vocat,
νήπιε. ε. 130. 284.

Νηρῆος, pro νηρέως, a νηρεύς,
νηρέα, nomen viri. §. 233.
240.

Νήριτος, ex νη negativo, &
ῥις, *idos*, ή, *lis*, tanta, ut
adversus eam non inte-
grum sit sese opponere.
Epitheton sylvæ. ε. 509.

Νησαίη, nomen mul. a νῆσος,
insula, q.d. in salo. θ. 249.
964.

Νήσοισι, *insulis*, dat. pl. Ion.
a νῆσος, α, ή, *insula*. ε. 169.

Νησώ, nomen mul. §. 261.
1014.

Νηυσί, dat. plur. a ναῦς, *na-
vis*. Vide in νέας. ε. 632.

Νήυτμος, *anima expers*, ex
νή, negativo, & αὐτμή, ής,
ή, *spiritus*. Alii legunt,
νήποτμος, *infaustus*. §.
795.

Νήχων, pro ἐνηχον, *nata-
bant*, a νήχω, ξω, idem
cum νέω, nato. α. 211. 317.

Νίκη, νίκης, *victoria*, a νικάω,
f. ήσω, *vinco*. ε. 209. α.
311.

Νικηθεῖς, *victus*, part. a. i.
pass. νικήσαι, part. a. i. act.

a νικάω, ω, *vinco*, f. ήσω,
p. νενίκηκα. §. 73. 466.

Νίσσοντ', imperf. pro νίσσον-
το, *revertabantur*. Vide
νέσμαι, *redeo*, pro quo
νίσσομαι, seu νείσσομαι. α.
469.

Νίφα, accus. per apocopen
pro νιφάδα, a νιφαίς, *αἶδος*,
ή, *nix*. a νίφω, *ningo*, f.
ψω, p. Φα. ε. 533.

Νιφόντος, gen. sing. a νιφαίς,
nivosus, a νίφω, f. ψω, p.
Φα, *ningo*. θ. 42. 62. 118.

Νιψάμενος, *lotus*, a. i. part m.
a νίπτω, *lavo*, f. ψω. ε. 737.

Νοέη, *sapit*. 3. præf. sub. a
νοέω, ω. νοεῦντες, Dorice
pro νοεῖντες, *cogitantes*,
præf. part. Th. νόος, νῆς,
mens. ε. 259. 294.

Νόημ', pro νόημα, τὸ, *intel-
lectus*, *cogitatio*. Them.
νόος, νῆς. α. 222. ☉

Νόησαι, a. i. part. νοῆσαι, inf.
νόησε, pro ἐνόησε, Ion. a. i.
ind. Th. νόος, νῆς, *mens*. ε.
12. 482. θ. 838.

Νομόν, *pabulum*, acc. a νομός,
ξ, ό, *pabulum*. Th. νέμω,
pasco. ε. 401. 524.

Νόμος, *lex*, νόμος, *leges*, a νέ-
μω, *tribuo*. ε. 274. θ. 66.

Νόος, νῆς, ό, *mens*, νόοιο, gen.
Ion. ε. 481. 683. §. 661.

Νόσφι, *absque*, ut & νόσφιν,
seorsum. ε. 91. νόσφιν ἄτις

τε κακῶν, hoc est *plane absque malis*. Adverbia quæcunque ingeminata, sunt ἰμφοτικά. ε. 91.

Νέτος, α, ὁ, νότοις, genit. Ion. *notus, auster*. ε. 673. 9. 380.

Νῆσος, α, ἡ, Ionic. pro νόσος, α, ἡ, *morbus*. ε. 102. θ. 527.

Νυ, apud Poëtas est particula expletiva. ε. 205. 262.

Νύκτα, ποῖτενι, accus. a νύξ, ποχ, νύκτ', pro νύκτα. ε. 102. θ. 166.

Νύκτωρ, adv. ποῖτενι, a νύξ, νεκτός, ἡ, ποχ. ε. 175.

Νύμφη, ης, ἡ, *Nympha, νυμφέων, nympharum*, Ionic. pro νυμφῶν, a νύμφη, sponsa h. e. promissa, nempe fœdere promissa, fœderata. 9. 298. 305.

Νῦν, *nunc*, adverb. temporis. ε. 174. 200. α. 99.

Νύξ, νεκτός, ἡ, ποχ, νύκτ', pro νύκτα, accus. sing. ε. 17.

Νυχίν, *nocturna*. Th. νύξ, νυχίη, *nocturna*, pro νοῖτενι. Sic Virgil. Georg. 3. *lupus nocturnus obambulat*. ε. 51.

Νύσσοντες, præf. part. a νύσσω, *pungo*. f. ξω. α. 62.

Νῶθ' pro νῶτα, a νῶτος, α, ὁ, *dorsum*. in pl. τὰ νῶτα. α. 286.

Νῶϊ, & νῶϊν, in genit. & dat. dual. Th. ἐγώ, *ego*. α. 358.

Νωμήσας, *vibrans*, a. i. part. a νωμάω, *agito, moveo*, a νέμω, *sicut σρωφαίω, a σρέφω*. α. 462.

Νώνυμος, *ignobilis*, ex νῆ & ὄνυμα Æol. pro ὄνομα, *nomen*. ε. 153.

Νῶτα, pl. num. a νῶτος, α, ὁ, *dorsum*. & in plur. τὰ νῶτα. ε. 532. α. 176. 9. 762.

Ξ.

Ξάνθη, *nomen mul.* θ. 356. & ξανθή, ἡ, ἡ, *flava*. θ. 947.

Ξένος, Poëtice pro ξένος, α, *peregrinus*. ε. 181. dat. plur. ξένοισι. ε. 223.

Ξενοδόκω, *hospiti*, dat. a ξενοδόκος, Ion. pro ξενοδόχος, α, ὁ, *qui recipit peregrinos, hospes publicus*, ex ξένος, & δέχομαι, f. δέξομαι, *cipio*. ε. 181.

Ξεσοί, *rafiles*, a ξεσός, α, ὁ. Th. ξέω, f. έσω, *rado*. α. 133.

Ξύλα, *ligna*, a ξύλον, α, τὸ, *lignum*. ε. 806.

Ξύμπασα, *universa*, in m. g. ξύμπας. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*. ε. 238.

Ξύν, Attice pro σύν, *cum*, præposit. dativum solum regens. 9. 347.

ἑυήνορας, *participes*, acc. plur. a *ἑυήνων*, *oros*, ὁ καὶ ἦ, a *ἑυός*, pro *κοινός*, *communis*, unde *ἑυήνων*, *oros*, ὁ καὶ ἦ. θ. 595.

ἑυιόρτων, *confligentibus*. part. a. 2. act. genit. a *ἑυιήμι*, *congregior*, *confligo*, vel *ἑύαμι*. Th. ἦμι, & ἄμι, eo. illud in a. 2. ἕον, es, ε. θ. 705.

O.

Ο', *Ille*. ε. 89. α. 135. & ὅ ponitur pro ὅτι. α. 22.

Ὅαρος, *confabulationes*, acc. pl. nam pro ὅαρες dicimus & ὅαροι. Th. ὅαρ, αρος, ἦ, ιχος. θ. 205.

Ὅβριμον, *terribilem*, *fortiter*, ponitur adverbialiter, ab ὄβριμος, *validus*, hoc a βριάω, *fortis sum*. α. 135. θ. 839.

Ὅβριμοεργός, *fortium facinorum patratōr*. composita cum voce ἔργον sunt ὄβριτονα. θ. 996.

Ὅβριμόθυμος, α, ὅ, ab ὄβριμος, *robustus*; & hoc a βριάω, *robustum red. lo.* & θυμός, *animus*. θ. 140.

Ὅβριμοπάτρης, *forti patre nate*, genit. sing. ab ὄβριμοπάτρῃ. Epith. Palladis, ab ὄβριμος, *fortis*, & πατήρ, *pater*. θ. 587.

Ὅγδοάτη, dat. ab ὀγδοάτες; Poët. pro ὀγδοός, *οὐδ' αὖτος*.

Th. ὀκτώ, *οὐδ' αὖτος*. ε. 770. 788.

Ὅγρ, g. m. ε. 355. ὄγρ. g. n. ε. 244. & ὄδ' pro ὄδε. ε. 361.

Ὅδοντα, *dentem* acc. ab ὀδῶς, ὀντος, ὅ, *dens*. α. 146. 135.

Ὅδός, ὀδῶ, ἦ, *via*. ε. 577. 727.

Ὅδυσῆι, dat. & ὀδυσσῆος, pro ὀδυσίῳ, gen. Ion. ab ὀδυσεύς, *Ulysses*. θ. 1012. 1016.

Ὅδυσατο, 3. sing. a. i. med. *iratus fuit*, ab ὀδύζομαι, f. ὀδύσομαι, a. i. med. ὀδυσαμένη. Th. ὀδύσω, *irascor*. θ. 1012.

Ὅζος, α, ὅ, proprie significat *ramusculum*, *stolonem*. Metaphorice, homo bellicosus. Ὅζος Ἄγρος dicitur, quasi ramus e Martis stirpe prognatus. α. 181.

Ὅθρῖος, genit. ab ὀθρῖς, ὄθρῃ, ἦ, *nomen montis*. θ. 632.

Οἱ, *illi*. ε. 69. 77. 86. 518.

Οἱ, *qui*. ε. 39. 123. α. 84.

Οἷδ', *hi*. ε. 118.

Οἷ, an οἶ, legend. *illi*. θ. 503. h. c. αὐτῶ, *illi*, ab οἷ, οἶ, ε. 69. 73. 79. 77. 263. α. 20.

Οἷγε. α. 288. 301.

Οἷα, *qualia*, ab οἷος, α, ὅ, *qualis*. α. 400. θ. 93.

Οἷγε, *aperi*, præf. imperat. act. ab οἷω, *aperio*. f. οἷζω, p. ὀίχα, & ἑίχα, præf. med. ἑίγα. ε. 817.

Οἷδ-

Οἰκονόμος, genit. Æol. pro *οἰκονόμου*, ab *οἰκονόμος*, *α, ὁ*, nomen viri. *ε. 162.*

Οἶδ' pro *οἶδε*, novit, præter. med. *οἶδα*, pro *οἶδαδα*, nostri. *θα*, Æolica parago-ge. præter. med. *οἶδα*, *αι, ε.* ab *οἶδω*, vel *οἶδμι*, scio, f. *οἶδσω*, p. *οἶδμεν*. *ε. 454. α. 355.*

Οἶδματι, dat. sing. ab *οἶδμα*, per syncopen pro *οἶδμια*, *ατος*, n. g. tumor. Th. *οἶδω*, vel *οἶδιω*, f. *οἶσω*, *tu- meo*, inflatus sum. *θ. 109. 131.*

Οἶζυς, genit. ab. *οἶζυς*, *ις, ἡ*, *arumna*, in accus. *οἶζυν*, hinc *οἶζυρος*, calamitosus, *οἶζυρη*, Ionic. pro *ᾗ*. *ε. 113. 193. 937. θ. 214.*

Οἶκίον, Poëtice pro *οἶκίον*, præf. part. *habitans*, *com- morans*, f. *οἶσω*, p. *οἶκηται*, ab *οἶκίω*. Th. *οἶκος*, *α, ὁ*, *domus*. *θ. 330.*

Οἶκηια, *τα*, res domestica, ab *οἶκηιος*, Ion. pro *οἶκίος*, domesticus. Them. *οἶκος*, *α, ὁ*, *domus*. *ε. 455.*

Οἶκον, accus. ab *οἶκος*, *α, οἶκί* pro *οἶκία*, a singul. *οἶκίον*, *α, τὸ*, domuncula, *οἶκόνδε* & *οἶκxδε*, domum. *ε. 521. 574. θ. 64. 758.*

Οἶμος, *α, ὁ, ἡ*, *semita*, idem

quod *οἶμης, ἡ, via*, *semita*. *ε. 228.*

Οἶνέον, gen. pl. Ion. pro *οἶ- νών*, ab *οἶνη*, *ης, ἡ*, *vitis*. Th. *οἶνος*, *α, ὁ*, *vinum*. *ε. 570.*

Οἶοντι, dat. sing. *nigro*, *οἶνο- πα*, acc. ab *οἶνοψ*, *οἶνοπος*, qui vinei coloris est, q. *ὄψις τὰ οἶνα*, *niger instar vini*. Vina illa Græco- rum calidissima subni- grum imitantur colo- rem. Th. *οἶνος*, *vinum*, & *ὄψ*, *oculus*. Th. *ὄπτομαι*, *video*. *ε. 620. 815.*

Οἶος, *οἶα*, *vinum*. *ε. 594.*

Οἶοχόν, *ἡ*, *patina libatoria*, *trulla*, ex qua *vinum* *fundebatur*, ex *οἶος*, & *χέω*, *fundo*. *ε. 742.*

Οἶος, pro *ὁμοιος*, *similis*. *ε. 312. α. 386.*

Οἶος, pro *ὁμοιος*, *similis*, *οἶος*, *qualis*. idem, *similis*, sed *οἶος*, *α, ὁ*, *solus*. Neut. *οἶον*, *solum*. *ε. 311.*

Οἶον, *tantummodo*, adv. ab *οἶος*, *οἶη*, *οἶον*, *solus*, *α, unus*. *θ. 386.* **Οἶς**, contracte pro *οἶας*, *oves*, acc. plur. Them. est. *οἶς*, *οἶς*, vel *οἶς*, *οἶος*, *ἡ*, *avis*. *ε. 232. 773.*

Οἶς, & *οἶον*, dat. pl. Ion. ab *οἶς*, *qui*. *ε. 144. θ. 432.*

Οἶδα, pro *οἶδαδα*, nostri. Vi- de in *οἶδ'*. *α. 355.*

- Οἶσας**, *feras*, f. i. a *φέρω*, f. *οἶσω*. ε. 480.
Ῥοιοί, *sagittæ*, ab *οἶτος*, ᾧ, ὅ, *sagitta*. ab *οἶω*, *fero*, f. *οἶσω*. α. 130.
Οἶτε, οἶτ', nom. plur. ab ὄσε. ε. 303. α. 351. ῥ. 46.
Οἷτινες, nom. pl. ab ὄσις, ἥτις, ὅ, τι, *quicunque*. α. 150. 163.
Οἰωνοῖς, dat. pl. ab οἰωνός, ᾧ, ὅ, *aves*. hinc οἰωνιστής, ᾧ, ὅ, *augur*. ε. 799. α. 185.
Ῥοιω, sive οἶω, *præto*, item *fero*. α. III.
Ῥοίων, *ovium*, gen. plur. Vide supra ὄϊς. θ. 446.
Ῥοκτάβλωμον, *occto morsuum*, a βλωμός, ᾧ, ὅ, pro panis portione, *buccella*, & ὀκτώ, *occto*. ε. 440.
Ῥοκταπόδην, *occtopedalem*. acc. ab ὀκταπόδης, a πᾶς, ποδός, *pes*. ε. 423.
Ῥολβος, α, ὅ, *beatitudo, felicitas*. q. d. ὅλος βίος, hinc ὅλβιος, *beatus*. ε. 324. 824.
Ῥολεθρον, *perniciem*, ab ὀλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, a. i. inf. act. ὀλέσσαι, præt. m. ὤλα, & Att. ὤλωλα. ε. 178. 666. θ. 326.
Ῥολίγον, *pauxillum*, adv. ab ὀλίγος, α, ὅ, *paucus*. ε. 478. hinc
Ῥολίγιστος, superl. *paucissimus*. ε. 721.
Ῥολμοῖς, ᾧ, ὅ, *fluvius* in Helicone Bæotix, sic dictus ab Holmeio Sisyphi filio. ῥ. 6.
Ῥολμος, α, ὅ, *mortarium*. ε. 421. ῥ. 96.
Ῥολή, *perniciosa*. ab ὀλοός, ἡ, ὄν, hinc & ὀλώγος, idem. Them. ὀλλυμι, f. ὀλέσω, *perdo*. ε. 743.
Ῥολυμποι, quasi ὀλόλαμποι, α, ὅ, *totus lucens*. Thesalix mons altissimus, & pro ipso cælo ponitur. Hinc ὀλύμπιος, *cælestis*, & ὀλυμπιάδες, *Musæ*. dictæ, tanquam Olympias domus inhabitantes. α. 203. θ. 25. 52. 390.
Ῥομᾶ, *similia*, ab ὀμός, *similis*. α. 50.
Ῥομαδος, α, ὅ, *tumultus*, multitudo. Th. ὀμός, ᾧ, ὅ, *similis*. α. 255.
Ῥομαρτήσας, *secutus*, a. i. part. ab ὀμαρτέω, ᾧ, *sequor*, f. ἤσω. Th. ὀμαρτή, idem quod ὀμᾶ, *simul*. ε. 194. 674.
Ῥομβρηνᾶ, *pluviosæ*. Alii ὀμβρηρᾶ. est adject. g. n. ab ὀμβρος, *imber*, hinc ὀμβρηνός, *pluviosus*. ε. 449.
Ῥομβριμος, *robustus*. Vide supra ὀβριμον. ε. 144.
Ῥομβρος, α, ὅ, *imber*. παρὰ τὸ ὀμᾶ ῥᾶν *simul fluere*, ubi
aqua

aqua copiose fluit, quod in imbre (quæ ipsa vox hinc orta est) fieri solet, hinc ὀμβρέω, ὤ, pluo, ὀμβρήσαντος, pluente. a. i. part. ε. 413. 490.

Ὀμεῖται, jurabit, 3. sing. fut. 2. med. verbi ὀμνυμι, juro, f. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμῶμαι, ἦ, εἶται. p. ὤμοπα, a. i. ὤμοσα. ε. 192.

Ὀμήλικας, coætaneos, acc. pl. ab ὀμήλιξ, ικος, coætaneus. Th. ὁμός, similis, & ἡλικία, ας, ἡ, statura. ε. 441.

Ὀμηρεῖσαι, pro ὀμηρεῖσαι, præf. part. f. g. pl. num. ab ὀμηρέω, in unum convenio. Th. ὀμηρος, ε, ὁ, obses, quasi ex ὀμῶ, simul, & εἶρω, loquor. θ. 39.

Ὀμιληδὼν, turmatim, Adv. Th. ὀμιλος, ε, ὁ, turba. α. 170.

Ὀμιχεῖν, meiere, præf. inf. ab ὀμιχέω, q. d. ὀμῶ χεῖν. ε. 725.

Ὀμμασι, oculis, dat. pl. ab ὀπτομαι, video. f. ὀφτομαι, p. ὤμμαι. hinc est ὄμμα, ατος, τὸ, oculus. α. 262.

Ὀμόθεν, simul, ab ὀμῶ. Them. ὁμός, ε, ὁ, similis. ε. 108.

Ὀμοιος, five ὁμοῖος, ε, ὁ, similis, Poët. ὁμοῖος, Th. ὁμός, ε, ὁ, similis. ε. 143. 180.

Ὀμοκλής, gen. ab ὁμοκλή, ἡ, hortamentum, conminatio, q. ἀπὸ τῆς ὁμῶς κέκλεσθαι. Eustath. Th. κέλομαι, hortor, jubeo. α. 341.

Ὀμόν, eundem, ab ὁμός, unde est ὁμοιος. θ. 508.

Ὀμόσση, juraverit. aor. i. subj. ὀμύσσας. a. i. part. pro ὀμύσας. ab ὀμνυμι, fut. ὀμόσω. a. i. act. ὤμοσα. ε. 280. θ. 232.

Ὀμῶ, simul. ab ὁμός, similis. ε. 241.

Ὀμφακες, nom. pl. q. ὥμοις ἐς τὸ φαγεῖν, crudi ad vescendum, ab ὀμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba. α. 399.

Ὀμόφρων, onos, ὁ καὶ ἡ, concors, acc. pl. ὁμόφρονας, ab ὁμός, similis, & φρήν, ενός, ἡ, mens, animus. θ. 60.

Ὀμῶς, tamen, sed ὁμῶς, simul. Th. ὁμός, ε, ὁ, similis. ε. 3. 30.

Ὀν δέ: ἀφίκετο ὃν δέ δέμον δέ, rediit domum suam. δέ postpositum accusativo, valet ad, α. 38.

Ὀντε, quemque. ε. 3.

- *Οναρ, ατος, τὸ, *utilitas, emolumentum*, ab ὄνημι, *prosum*, f. ἤσω. ε. 41.344.
- *Οναδος, εος, τὸ, *probrum*. hinc ἐναδίζαν, *exprobrare*. ε. 309. 716.
- *Ονειρων, *somniorum*. genit. pl. ab ὄναρος, ε, ὅ, *somnium*. Th. ὄναρ, *somnium*, nomen indeclinabile. θ. 212.
- *Οίνησαι, *juvat*, 3. præs. ind. sing. ab ὀνίνημι seu ὄνημι, fut. I. ὀνήσω, aor. I. ὤνησα. ε. 316. θ. 429.436.
- *Ονομα, ατος, τὸ, *nomen*, Æol. ὄνυμα. ὄνομ' pro ὄνομα. hinc ὀνομαστοί, *celebres, nominandi*. θ. 148. 369.
- *Ονόμηνε, *appellavit*. aor. I. act. ab ὀνομαίνω, *nomino*, f. ανῶ, a. I. ὀνόμηνε. Th. ὄνομα, *nomen*. ε. 80.
- *Ονοτάζων, præs. part. *convicians*, ab ὀνώ, *vitupero*, fut. ὀσώ. Th. ὄνημι, *vitupero*, fut. ὀσώ.
- *Οντινα, *quemcunque*, ab ὄσις, ἔτινος, ᾗτινι, ab ὄς, & τις, *quis*. θ. 82. 96.
- *Ονυχες, *ungues*, ab ὄνυξ, ὄνυχος, ὅ, *unguis*. prov. ἐξ ὀνυχος λείοντα, *ex ungue leonem*. ὀνύχεσσι, dat. pl. Ion. ε. 202. α. 266.
- *Οξᾶα, *acutum*. In plur. pro ὀξία capitur, & metri gratia pro ὀξίως, ab ὀξύς, εος, ὅ, *acutus*. ὀξεῖνσι, dat. pl. Ion. ut ὀξεῖνσιν αἰχμηῆς, *micronibus acutis*. α. 289. 335. 348.
- *Οπ', ὅπα, *vocem, sonum*, acc. ab ὀψ, ὀπὸς, ἥ, *vox*. q. ab ἔπω, *dico*.
- *Οπάσα, 3. pers. præs. ind. ὀπάσας, a. I. act. inf. ab ὀπάσσω, *persequor, sequi jubeo, præbeo*. ὀπάσας, pro ὀπάσας, part. aor. I. act. ε. 166. θ. 433.
- *Οπερ, *quod*. θ. 864.
- *Οπηδεῖ, *comitatur*, 3. pers. præs. ind. ab ὀπηδέω, *comitor*. Th. ὀπάσσω, fut. ἄσω, *persequor, comitem do*. ε. 141. θ. 80.
- *Οπι, *voce*, dat. ab ὀψ, ὀπὸς, ἥ, *vox*. Vide ὅπα. θ. 41. 68.
- *Οπίετο, *curabat*, imperf. ab ὀπιζομαι, *curo*, ab ὀπις, ἰδες, ἥ, *ultio, cura*. α. 21.
- *Οπιθεν, *metri causa, pro ὀπιθεν*. Them. ὀπίσω, *retrosum*. θ. 323.
- *Οπιπτεύοντ', pro ὀπιπτεύοντα, *spectantem*, præs. part. accus. casus, ab ὀπιπτεύω, ab inusitato ὀπτεῖν. Th.

- Th. est ὀπτομα, *video*.
ε. 29. 804.
- Ὅπιν, acc. sing. ab ὅπιν, ἰδος,
ἡ, ultio, *vindicta*, cura.
ε. 349.
- Ὅπισθεν, adv. pone, a tergo.
ab ὀπίσσω, Poët. pro ὀπί-
σω, *retro*, *retro*. ε. 467.
- Ὅπλα, *instrumenta*, ab ὀ-
πλον, ε, τὸ, *arma*. ε. 625.
- Ὅπλεια, acc. ab ὀπλεὺς, εος,
ὁ, *nomen viri*. α. 180.
- Ὅπλην, *ungulam*, ungulâ
pecus est armata, ab ὀ-
πλή, ἡς, ἡ. Th. ὀπλον, ε,
τὸ, & in pl. τὰ ὀπλα, *ar-
ma*. ε. 487.
- Ὅπλότατος, *minimus natus*,
superlat. grad. in comp.
ὀπλότερος, ε, ὁ, *junior*,
ab ὀπλον, ε, τὸ, *arma*.
θ. 137. 333.
- Ὅποτε, *quando*, cum, ex ὅτε,
ὅπ' ἀρκτικόν τι, ut liquet
ex ὀπόσοις, ὀποῖος, &c. sic
ut & ληπτικὰ sunt com-
plura, quorum alia ra-
tio reddi nequit, ut πεν-
τήκοντα, &c. ὀπότε, i-
dem quod ὀποτε. π du-
plicatur metri causa. ὀ-
πόταν, ex ὀπότε & ἄν,
ubi. ε. 541. α. 397.
- Ὅπη, Poët. pro ὅπη, *ubi*.
θ. 387.
- Ὅπότερην, *utram*, accus.
f. g. Poët. ab ὀπότερος,
uter. Th. πότερος, ε, ὁ,
uter. θ. 549.
- Ὅπωρινός, ε ὁ, *autumnalis*.
ex ὀπώρα, ες, ἡ, *autumnus*,
q. d. ὥρα ὀπῶ, *tempus
succi*. α. 672. 675.
- Ὅπως, *ut*, *quo pacto*. θ. 156.
471.
- Ὅρᾶται, *spectat*, 3. person.
præf. indic. verb. med.
κάρη δ' εἰς ἄδας ὀρᾶται,
*caput pavimentum spe-
ctat*, est senis descriptio.
ab ὀράω, *video*. imperf.
ὀρώων, perf. ὀώρακα. ε. 532.
- Ὅραχάλκοιο, gen. Ionic. ab
ὀρείχαλκος, *orichalcum*,
æs montanum, ab ὄρος,
εος, τὸ, *mons*, & χάλκος,
ε, ὁ, *æs*. α. 122.
- Ὅρέζω, *porrigere*, a. i. inf.
ὀρεζαμένη, part. f. g. a. i.
med. ab ὀρέγομαι, *por-
rectis manibus prendo*.
Them. ὀρέγω, fut. ζω,
porrigo, *extendo*. θ. 433.
456.
- Ὅρος, *montis*, gen. sing.
α τὸ ὄρος, *mons*. α. 374.
θ. 484.
- Ὅρεισινόμενα, *in montibus
pascentis*. gen. ex ὄρος,
εος, τὸ, *mons*, & νέμω,
pasco, in part. m. νένομα.
α. 407.

Ὅρηται,

- "Ορηται, *orta fuerit*. 3. sing. a. 2. med. subj. ab ὄρω, in med. ὄρουμαι, η, ἦται, praesens & aor. 2. coincidunt in subj. Hinc est Latinorum *orior*. 9. 782.
- "Ορθός, *rectus, erectus*. ε. 725. hinc
- "Ορθαί τρίχες, *erecti pili*. α. 395.
- "Ορθίος, gen. com. *arduis*, ex ὀρθός, ᾱ, ὅ, *rectus*. ε. 388.
- "Ορθρογόνη, ης, ἥ, *mane luges*, ab ὀρθρος, α, ὅ, *tempus matutinum*, & γοάω, f. ἦσω, *gemo*. ε. 566.
- "Ορθρε, gen. ab ὀρθρον, τό, *diluculum*. ὀρθρε ἀνισάμενος, ἵνα τοι βίος ἀρκυός εἴη. *Diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit*. ε. 275.
- "Ορθρ, dativ. singul. nomen proprium viri, ὀρθρος, α, ὅ. 9. 293. 399.
- "Ορκος, α, ὅ, *juramentum*. ε. 217.
- "Ορμήσωσι, *impetum faciunt*, 3. pl. a. i. act. subj. ab ὀρμάω, ᾱ, *impetu feror*, f. ἦσω. ὀρμηθῆναι, a. i. pass. infin. Them. ὀρμή, ἥς, ἥ, *impetus*. ε. 524. α. 73. 403.
- "Ορμης, *monilia*, acc. pl. ab ὄρμος, α, ὅ, *monile*, colli ornamentum. ε. 74.
- "Ορνις, ἰθός, ὅ, ἥ, *avis*, dat. plur. ὀρνίθεσσι, *Ionice & Poët.* ε. 210. 468.
- "Ορος, εος, τὰ, *mons*. At ὄρος, α, ὅ, *terminus*. ε. 316. 9. 2.
- "Ορσαν, *irruerant*, pro ὤρσαν, 3. plur. aor. i. act. indic. ab ὀράω, ab ὄρω formatum est, sicut & ὀρίω, & ὀρνυμι. item ὀρώρω, a praet. med. ὤρορα per metathes. ὀρωρα. ὀρέσα, pro ὀρέσασα, *praecipitans*, part. a. i. act. f. g. ab ὀράω. α. 412. 434.
- "Ορπηκx, *stimulum*. accus. ab ὀρπηξ, ηκος, ὅ, *virga aculeata e ramo*. ε. 446.
- "Ορφνὰ, *orphanos*, ab ὀρφανός, ᾱ, ὅ, *orphanus, pupillus*, q. ab ὀρφνός, *obscurus*, q. d. ἐν σκότει ᾧ, *negligitur enim & veluti in tenebris versatur*. Flectitur more adjectivorum. ε. 328. Vide Manuale N. T.
- "Ορχέομαι, ἔμαι, *salto*. 3. pers. pl. num. ὀρχεῖται, *tripudiant saltant*, *Dorice* pro ὀρχᾶται, f. ἦσομαι, a. i. med. ὠρχησάμεν. Hinc ὀρχηθμός, ᾱ, ὅ, *chorea*. α. 282. 9. 4.
- "Ορχος, α, ὅ, *pulvinus, ordines virium*. α. 296.
- "Ορώρα,

- Ὁρώμενος, *excitabatur*, 3. plusq. perf. med. verbi ὀρώω, *excito*, fut. ῥώω, & σω, præt. m. ὄρωρα, & ὤρορα, quod active & passive usurpatur. α. 274. §. 307.
- Ὁρώων, *videns*, præt. part. ab ὀρώω, ὤ, f. ὤων, ὤρακα. Att. ἰώρακα. α. 426. θ. 5.
- Ὁς, *qui*. ε. 8. 22. 208. &c.
- Ὁς, *suus*, πατήρ εἰς ὃν, *ad patrem suum*. α. 38. θ. 71.
- Ὁσα, *quanta*, & ὅσα, ab ὅσος, & Poët. ὅσος, α, ὅ, *quantus*. §. 575. 651.
- Ὁσσα, ης, ῆ, *vox*. §. 10. 43.
- Ὁσσαι, pro ὅσαι, *quotquot*, pl. n. f. g. ὅσας, pro ὅσα, *quæcunque*, ab ὅσος, & Poëtice ὅσος, α, ὅ, *quantus*. §. 183.
- Ὁσσετο, *prævidebat*, imperf. verbi ὀσσομαι, *video*, Æolic. pro ὀπτομαι. f. ὀψομαι, p. ὤμμαι. θ. 551.
- Ὁσσος, α, ὅ, & εος, τὸ, *oculus*, ὀσσοις, *oculis*, ὀσσε dualis numeri pro ὀσσει per apocopen τᾱ ἰ ψιλᾱ. α. 426.
- Ὁσσον, *quantum*, Poëtice, pro ὅσον. §. 41. 49.
- Ὁσπεν, *quicunque*, Poëtice pro ὅς, ἄν. ὅσοι, *quotquot*. ὅσσοι, pro ὅσοι. ε. 301. §. 154.
- Ὁσέα, *ossa*, pl. num. ab
- ὀσέον, ἄν, ἑξ, ᾱ, *os*, *ossis*. §. 540.
- Ὅτ', pro ὅτε, *ut* & § 9. ε. 111. 337.
- Ὅτε, *quando*, *quum*. Notetur discrimen ὅτε, *quando*, extra interrogationem. πότε, *quando?* in interrogatione. ε. 89. §. 54. 291.
- Ὅτοσος, α, ὅ, *sonus*. §. 709.
- Ὅτραλέως, *celeriter*, *ocysissime*, adverb. Th. ὀτρύνω, f. ὠνῶ, *incito*, *instigo*. α. 410.
- Ὅττι, *quia*, *quoniam*, ὅττι τάχιστα, *quam celerrime*. Poëtice, pro ὅτι, *quod*. ε. 48. 60. α. 428.
- Οὐ, *non*, εἰδικη, pro αἰδικία, *more Hebræorum*. ε. 242.
- Οὐτι, *non*, Poëtice. pro ε. §. 182.
- Οὐατα, accus. plur. *aures*, ab ὤας, ατος, τὸ, Poëtice, pro ὤαι, ὠτὸς, dativ. plur. ὤασιν. ε. 544. §. 702.
- Οὐδέ, *neque*, εἰδ', pro εἰδδ', per apostrophum. ε. 40.
- Οὐδαμῇ, *nusquam*, adv. ab εἰδαμὸς, ex εἰδ' & ἀμὸς, ᾱ, ὅ, *unus*. α. 218.
- Οὐδας, τὸ, *pavimentum*, idem quod εἰδας, εος, τὸ, hoc in nomin. inusitat. Illud in nom. & accus. tantum usitatum. ε. 532.
- Οὐδέν,

- Οὐδέν, nullum, ab οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, nullus, a, um. ε. 309. §. 295.
- Οὐδέποτε, nunquam, ex πότε, quando. Them. ὅτε, idem. ε. 174. §. 759.
- Οὐδέτερος, neuter, ex οὐδὲ, & ἕτερος, alter. α. 171. §. 638.
- Οὐδέτι, neque ullum, ex οὐ, & τι, quid. ε. 145.
- Οὐδὸς, εἰ, ὅ, limen, ab ἴδας, eos, τό, solum. ε. 329. §. 794.
- Οὐκ, sequente tenui, non: ἄχ sequente vocali aspirata. ε. 11. 318.
- Οὐκέτι, non amplius, ex οὐκ, & ἔτι, adhuc. ε. 34. α. 118.
- Οὐλῖος, idem quod ὀλοός, εἰ, ὅ, sic ἄλιος ἄρης, perniciosus Mars. Them. ὅλαυμι, ε. ὀλέσω, perdo. α. 192. 441.
- Οὐλομένην, Poët. pro ὀλομένην, miseram, accus. a ἄλόμενος, factum ex α. 2. ὀλόμενος, interposito υ, metri causa. Th. ὅλαυμι, fut. ὀλέσω, aor. 2. medi. ὀλόμην. ε. 715.
- Οὐλυμπος, olympus, quasi ὀλόλαμπος, totus lucens, ἄλόμπος, genit. Ionic. ἔλυμπον, ad olympium, hinc ἑλύμπιος, olympius, vel cælestis, o mutatur in u Poëtice. §. 855.
- Οὐνεκα, pro ὅνεκα, cuius rei gratia, ἔνεκ', per apocopen τὰ α. ε. 137. 515.
- Οὐν, igitur, τοιγαρὲν. α. 299.
- Οὐποτε, nunquam, ex οὐ, & πότε & hoc ab ὅτε, quando. ε. 811.
- Οὐπω, nondum, ex οὐ, & πω, (enclitic.) quodammodo, hoc ab ὅς, ε. 271. α. 10.
- Οὐρανίδη, dat. sing. ab ἑρανίδης, α, εἰ, cælestis. Th. ἑρανός, εἰ, ὅ, cælum. θ. 486.
- Οὐρανός, ὅ, cælum. Hinc ἑρανίη, Ion. pro ἑρανία. Urania, una ex Musis. ἑρανόθεν, e cælo, cælitus. ε. 240. ἑραυνίον, cælicolarum, gen. pl. ab ἑραυνίον, ωνος, ὅ. §. 45. 78. 939.
- Οὐρεῖν, mējere, præf. infin. pro imperativo, more Hebræorum. Vide in ἄρῃς. ε. 756.
- Οὐρεος, pro ὄρεος, montis, ἄρια, pro ὄρεα, Poëtice, montes. dat. pl. ἄρεισι, ab ὄρος, eos, τό, mons. ε. 230. 508.
- Οὐρή, Ion. pro ἄρῃ. dativ. sing. ab ἄραι, αἰ, ἦ, canda. α. 431.
- Οὐρήας, mulos, acc. pl. ab ἄρεως, Ion. pro ὄρεως, εἰς, & Ion. ἦος, ὅ, mulus, ab ὄρος, eos, τό, mons, quod huius

huius iumentu magnus
fit usus circa montana
opera. ε. 789. 794.

Οὐρήσης, *mejas*. 2. sing. 2. 1.
act. subj. ab ἔριω, *mejo*,
f. ἦσω. Th. ἔρον, ε, *urina*.
ε. 727.

Οὐριον, seu potius, ἔραον,
nomen viri. α. 186.

Οὖς, *quos*, ab οὖς, ἦ, ὄ. At suos
ἄς, ab ὄς, ἦ, ὄν. θ. 45. 473.

Οὐτάμεν, Ion. pro ἑτάναμ,
præf. inf. ab ἔτημι, seu
ἑτάω, *vulnero*. hinc part.
ἑτάμενος, *vulneratus*. ni-
si velis in præf. pass. per
syncopen dici, pro ἑτα-
σμένος, ab ἑτάζω, ἄσω.
idem quod ἑτάω, ὦ, fut.
ἦσω. α. 335. 363.

Οὐτασ', pro ἑτασσι, *vulne-
rant*, ab ἑτάω. α. 461.

Οὐτε, *neque*, & ἔτ', pro ἑτε,
ut & ἔθ'. ε. 128. 782. α. 217.

Οὗτ', *cujusque*, genit. ab οὖς,
qui. ε. 532.

Οὐτις, ὅ, & ἦ, *nullus*, non
aliquis, h. e. *nullus*. ε. 15.
ἔτι, *nusquam*. ε. 105.

Οὗτος, αὐτή, τᾶτο, ex ὁ αὐ-
τός, *hic*. ε. 291. 386.

Οὕτως, sequente vocali, *sic*,
ἔτω, sequente consona.
ε. 422.

Οφείδω, *auget*, 3. præf.
ind. verbi ὀφείδω, *adau-
geo*. in præf. imperat.

ὀφείδει, *fove*. ε. 14. 211.

Οφθαλμός, ᾤ, ὅ, *oculus*,
ὀφθαλμοῖσιν. dat. pl. Ion.
Th. ὀπτομαί, *video*. ε.
265. θ. 451.

Οφιος, *serpentis*, gen. ab
ὄφιο, ἰος, acc. ὄφιν. α. 161.
θ. 334.

Οφρα, adverb. Poët. pro ὦρα,
ut. ε. 258. ὄφρ' ἄπω, *ut di-
cam*. ε. 339.

Οφρύσι, dat. pl. ab ὀφρύς,
ῖος, ἦ, *supercilium*. θ. 827.

Οχθήσους, a. 1. part. act. *con-
tristatus*, ab ὀχθίω, ὦ,
gravate fero. θ. 558.

Οφάρτης, α, ὅ, *qui sero arat*,
ex ἄρόω, ἀρο, & ὀψέ, *sero*,
adverb. ε. 588.

Π.

Παγασαίη, gen. pro παγα-
σαιή, Dorice, a πήγασος,
α, ὅ, *Pegasus*, alatus Per-
sei equus. Them. πηγῇ,
ἦς, ἦ, *fons*. α. 70.

Πάγκατος, omnino *malus*,
ut, πάγκατον ἡμᾶς, *infan-
tissimus dies*. ex πᾶς, πᾶ-
σα, πᾶν, *omnis*, ε, & κα-
κός, ᾤ, ὅ, *malus*. ε. 911.

Πάγος, α, ὅ, *collis*, ubi mul-
ti lapides sunt quasi
compacti, & in unam co-
aluerunt caute. Th. πη-
γύω, vel πήγνυμι, *compiu-
go*. f. ἔω. α. 439.

Παγ-

Παγχρύσεια, *proorsus aurea*,
quasi dicas, πάντως χρύ-
σεια, a χρυσεῖς, ἤ, ὁ, αι-
νιμ. §. 335.

Παθών, *passus*, in f. g. παθῶ-
σα, a. 2. part. act. a πάσχω,
ratio, f. πείσομαι, a. 2.
ἔπαθον. præf. med. πέπον-
θα. ε. 216. §. 276. 660.

Παῖς, *puer*, & Ionica dix-
refi, παῖς, παιδὸς, in acc.
παῖδ', pro παῖδα, in dat.
plur. & Ion. παισὶ, παίδεσ-
σι. ε. 50. 129. 376. 397.

Παίζοντες, *ludentes*, præf.
part. a παίζω, f. παίζω, &
σω, *ludo*. α. 277.

Παιπαλοέσσης, dat. pl. Ioni-
cus, *asperis*, a παιπαλό-
εις, εσσα, εν, *asper*, præ-
ruptus. Th. παιπαλα, τὰ,
locæ præruptæ. α. 860.

Παλαίει, *luētatut*, a πάλη,
ης, ἡ, *hiēta*, hinc παλαίω,
luētor. ε. 411.

Παλάμαις, *manibus*, dativ.
plur. a παλάμη, *palma*,
παλάμησι, dat. pl. Ionic.
pro παλάμαις. α. 320.
§. 860.

Πάλιν, adv. *iterum*, *tursus*.
ε. 671. §. 181.

Παλιάγρετος, *revocabilis*,
ex πάλιν, & αἰγείρομαι,
colligor. Th. αἰγίρω, fut.
ῥῶ, *congrego*. α. 93.

Παλιώξις, pro παλιδιώξις,
q. d. post infecutio. Th.
διώκω, *persequor*, *insecutor*,
fut. ξω, p. ωξε. α. 15.

Παλλὰς, ἁδος, ἡ, *Pallas*,
Sapientiae Dea, quæ &
Minerva dicitur. ε. 76.
α. 126.

Πάλλαντι, dat. a πάλλας, no-
men viri. πάλλαντα, acc.
§. 376.

Πάλλειν, *jaētabat*, imperf.
pro ἑπάλλειν, a πάλλω,
vibro, *agito*, fut. αλλῶ.
α. 323.

Πάμπαν, adverb. *proorsus*,
q. d. πάντως πάντως. ε.
273. 300.

Παμφαίνων, præf. part. a
παμφαίνω, *totus appa-
reo*. μ est ante φ, quæ
literæ sunt cognatæ, &
ut ita dicam, consanguini-
næ. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν,
omnis, & φαίνω, *appa-
reo*, fut. αιῶ, p. πέφαγκα.
a. 1. ἔφανα, a. 2. ἔφαον.
ε. 565.

Παναίολος, *omnino varius*,
ex πᾶς, & αἰόλος, α, ὁ,
varius. α. 139.

Παναπήμων, *proorsus inno-
xia*, ex ἀπήμων, *onus*,
ὁ καὶ ἡ, *illæsus*. Them.
πῆμα, *actos*, τὸ, *damnium*.
α. 809.

Πανά-

Πανδρίσος, *longe præstantissimus*, ex πᾶν & ἄριστος, *præstantissimus*. Th. ἄρης, eos, ὁ, *Mars*. i. 291.

Πανδριονίς, *Fabula de filia Pandionis*. i. 566.

Πανδώρα, *nomen mul. videtur epitheton telluris, quæ omnis generis fruges profert, ex πᾶν δῶρον*. i. 81.

Πανέλληνες, *dat. pl. Ionic. omnibus ad unum Græcis, a πανέλληνες, ex πᾶν, & ἑλλην, unus, ὁ, Hellen, Græcus*. i. 526.

Πανέφθας, *gen. a πάνεφθος, omni ex parte coctus. Th. ἔψω, coquo, elixo, f. ἐψήσω*. α. 208.

Πανημέριος, *toto die. ex πᾶν, & ἡμέρα, seu ἡμέρα, dies*. α. 396.

Παννύχιος, *tota nocte, elegantia Poëtica, ubi nomen ponitur pro adv. Th. νύξ, noctis, ἡ, nox*. α. 46.

Πανόπη, *nomen mul. q. d. pro omnibus loquens*. β. 250.

Πάντοθεν, *undiquaque, adv. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis*. i. 613.

Παντοῖον, *acc. f. g. παντοῖον, gen. pl. a παντοῖος, ε, ὁ, omnigenus, varius. Th.*

πᾶς, omnis. i. 618. β. 830.

Παντός, *πάντα, πάντεσι, &c. Vide in πᾶσα*.

Παπταίνω, *præt. part. a παπταίνω, circumspicio*. i. 442.

Παρά, *cum gen. a, ab*. i. 51.

Παρά, *pro παρά. i. 17. Cum dat. apud. i. 129. Cum acc. trans, præter, &c. i. 169. παρά, pro παρῆς, urgent. i. 452.*

Παραγέταται, *3. pers. præf. adest. Th. γίνομαι, seu γείνομαι, sum. fut. i. pass. γενήσῃσομαι, p. γεγνηµαι, a. 2. m. ἔγενόµην. β. 432. 436.*

Παρακαίρια, *importuna, a παρακαίριος, seu παράκαιρος, intempestivus. Th. παρὸς, ε, ὁ, occasio, tempus*. i. 327.

Παραµίβεται, *prætereat, 3. præf. subj. a παραµίβω, prætereo. Th. ἀµίβω, εἴπω, commuto. i. 407.*

Παραβασία, *delictum, transgressio, idem quod παράβασις, ex παρά, & βάσω, eo, incedo*. β. 220.

Παραφάμενοι, *appellantes, metri gratia inserto, vel per epenthesein Poët. est aor. i. part. med. a παραφῆμι, hortor. Th. φηµί, seu φάω, dico. β. 90.*

Παρακοίτη, dativ. a παρακοίτης, α, ὁ, *maritus*, παράκοιτις, ἡ, *marita*, π.χον, εἰς αἰδοίη παράκοιτι, ex παρὰ, *juxta*, & κοίτη, ης, ἡ, *cubile*, *lectus*. θ. 328. 928.

Παραφαινέμεν, Ion. pro παραφαίνειν, *revelare*, præs. inf. pro imper. Th. φαίνω, f. νῶ. ε. 732.

Παρασχεῖν, est a. 2. aet. inf. a παρίχω, *efficio*, *præsto*, παρείχον, 3. pl. imperf. aet. Th. ἔχω, *habeo*, fut. ἔξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον. ε. 710. α. 84.

Παραῶν, gen. pl. παραῶ, ᾶς, ἡ, *gena*, *maxilla*. α. 267.

Παραβαίνειν, *exorbitant*, 3. pl. ind. præs. ex παρὰ, ἐκ, & βαίνω, eo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 224.

Παραλαύνω, *aveho*, *præterveho*. Th. ἐλαύνω, *agiso*. f. ἐλάσω, p. κα. α. 353.

Παρελίζετο, *concupivit*, cum dat. a. 1. m. ind. a λέγομαι, *cubo*, fut. λέξομαι. θ. 278.

Παρελθεῖν, *pervenire*, aor. 2. inf. Th. ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλθον & ἦλθον, p. m. ἦλθα. ε. 214.

Παριξ, *extra*, dicitur & παρὲκ. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*, ε. α. 352.

Παριόντας, *præsentis*, Ion. pro παρόντος, gen. præs. part. a παρὰ & εἰμι, *sum*. ε. 364.

Παρεσάμεν, *adesse*, *adstare*, Ion. pro παρεσάμεν, præs. aet. inf. a παρέστημι, pro παρίστημι. Non solum ἵστημι, sed etiam ἔστημι usitatum est, fut. εἴσω, α. 2. ἔσην. θ. 439.

Πάρεσιν, a πάραμι, *adsum*. Th. εἰμι, *sum*. θ. 420.

Παρέσχεθεν, *apposuit*, 3. pers. præs. imperf. a παρασχεῖθω, idem quod παρίχω, *præbeo*. Th. ἔχω, *habeo*. θ. 639.

Παρέτραπε, *deflexerunt*, a. 2. aet. a παρατρέπω, *divergo*, *deflecto*, fut. φω, p. φασ. α. 2. ἔτραπον, p. m. τέτραπα. θ. 103.

Παρθένος, α, ἡ, *virgo*, hinc παρθένιος, & παρθενομίς, ἡ, ὄν, *virgineus*, *virginalis*. ε. 63. 254. θ. 344.

Παρκλίνεσι, *defleunt*, pro παρακλίνεσι, 3. pers. pl. ind. præs. a κλίνω, f. νῶ, *declino*, p. κέκλινα. ε. 260.

Παρήσσειο, gen. Ion. a παρήσσει, *paries*,

της, α, ε, nomen montis in Delphis. §. 499.

Πάροιθεν, seu πάροιθε, idem quod πάρος, ante. §. 53.

Πάρος, ante. Adverbium vel temporis vel loci. α. 119.

Πᾶσα, f. g. a πᾶς, omnis, g. παντός, in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. πασῶν, Ion. pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, & πᾶσιν, & Ion. πάντεσσι, πάσῃσιν, pro πάσαις, πάντ', pro πάντα. πάντη, adverb. passim. ε. 76. 124. 509. §. 372. 828.

Πασιθέη, nom. mul. §. 247.

Πασιθήη, nomen mul. quia ad omnes currit. §. 352.

Πάσχα, patitur. a πάσχι. fut. πείσομαι, præt. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον. ε. 209.

Πατήρ, pater, gen. πατέρος, πατρὸς, dat. πατρί, accus. πατέρα, tantum, vocat. ὦ πάτερ. hinc πατρὶς, ides, ἡ, patria. ε. 5. α. 1. §. 73.

Πατρικαὶ σὺν ἑστέ, πατριος, ex πατήρ, pater, & πατρίωντες, frater, Th. κἀσσι, frater, & γείνομαι, nascor. §. 502.

Πατρικός, α, ὁ, ἡ, πατρῷος, pater-nus. Th. πατήρ, pater. ε. 374.

Παῦε, desiste, præt. imperat. aor. παύθη, 3. sing. aor. 1. pass. f. παύσω, p. πέπαυμαι, aor. 2. ἔπαυον. α. 499. §. 533.

Παῦρον, exiguum, παῦρον δ' ἐπὶ χρόνον, ad exiguum tempus, α παῦρος, α, ὁ, poet. paucus. Hinc παῦρα, neutr. pl. adv. raro; hinc & παυρίδιον, pauxillum. Them. παύω, fut. παύσει, cessō. ε. 132. 324. §. 780.

Παχέαι, densas, accus. pl. α παχέι, εἴα, ὁ, densus, crassus, in gen. παχέος, in acc. παχύν. ε. 495. 507.

Πέδιλον, α, τὸ, calceus, talare. §. 22.

Πεδίον, α, τὸ, campus. πεδίον, gen. Ionic. πεδόθεν, adv. ex fundo. Th. πέδιον, α, τὸ, solum. α. 342. 378. §. 680.

Πείθ', pro ἔπειθε, persuasit. imperf. α πείθω, persuadeo. παθῶ, εἰαδα, Deae eloquentiae præsides. Th. πείθω, fut. πείσομαι, α. 2. m. ἐπιθῶμεν. præt. med. πέποιθα. ε. 73. α. 450.

Πέικαν, tondere, præt. inf. α πείκω, vel πέκω, pectō. f. ζῶ, α. 1. pass. ἐπέχθην. α. 773.

Πείρατα, pro πέρατα, *termini*. dat. pl. πέρασιν, a πέρασ, ατος, τὸ, finis. ε. 167.

Παρηθῆναι, *periculum fecisse*, a. i. inf. pass. a παράω, ᾧ, conor, nitor, fut. ἄσω, vel ἤσω, p. πεπείρακα.

Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus. α. 359.

Παρίθρον, nomen viri, *ardelio*. α. 179.

Πέλαγος, εος, τὸ, *profunditas maris, pelagus*, πέλας τῆς ἀκτῆς, κατ' ἀντιφρασιν, vel quia πέλας ἄγας. α. 151.

Πελάσας, *accedens*, a. i. part. a πελάζω, f. σω, *appropinquo*. Th. πέλας, adverb. prope. ε. 370.

Πιλεμίζετ', pro πιλεμίζετο, imperf. pass. *contremuit, quassatus fuit*, πελεμίζετα, *concutitur*. 3. praes. ind. pass. a πελεμίζω, fut. ξω, *moveo, quasso*. 9. 458. 842.

Πέλας, 3. praes. ind. a πέλω, *sumi*, πέλειν pro ἔπειλεν, 3. imperfect. act. πέλομαι, idem quod πέλω. ε. 806. α. 164.

Πελῆς, α, ὁ, nomen viri. 9. 996.

Πελώρη γαῖα, *terra vasta*, πέλωρος, α, ὁ, *ingens*, πε-

λώριος, idem quod πέλωρος, a πέλωρ, ωρος, τὸ, *monstrum*. 9. 159. 295.

Πέμπε, pro ἔπεμπε, *misit*, imperf. πέμψαν, pro ἔπεμψαν, a. i. ind. act. a πέμπω, f. ψω, *mitto*. ε. 84.

Πέμπτη, *quinta*, dat. cal. πέμπτας, acc. pl. πέμπτοις, dat. pl. Ion. a πέμπτοι, α, ὁ, *quintus*. Th. πέντε, *quinque*. ε. 800. 801.

Πένεσθαι, praes. inf. a πένομαι, ago, *efficio*. unde est ἡ πενία, *paupertas*, Ion. πενιη. ε. 495. 771.

Πένθος, εος, τὸ, *luctus, maior*. κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες, *prementes altius corde dolorem*. 9. 98.

Πέντε, *quinque*. ε. 611.

Πεντήκοντα, *quingenta*. ε. 661.

Πεντηκοντακάρηνον, ex πενήκοντα, *quingenta*, & κάρηνον, α, τὸ, *carus*. 9. 312.

Πεντόζοια, gen. Ion. a πέντος, α, ἡ, *manus*. ex πέντε, *quinque*, & ὄζος, *ramus*. Digiti sunt veluti quinque ramusculi, & homo est quasi arbor inversa. ε. 740.

Πεπαλαγμένος, *pollutus*, perf. part. pass. a παλάσσω, *inquino, fædo*, f. ξω. p. πεπαλά-

πέλαχα. aor. i. ἐπάλαξα.
Th. πάλλω, αλλῶ, vibro.
alii a πηλός, ᾧ, ὅ, lutum.
ε. 731.

Πεπυρμένη, confixa, perf.
part. pass. a πείρω, trans-
adigo, f. περῶ, perf. pass.
πέπυρμα, p. m. πέπορα.
ε. 203.

Πεπείραμα, expertus sum,
perf. pass. Dorice pro
πεπείρημα, a πειράω, ᾧ,
tentō, f. ᾧσω & ἤσω. Th.
πείρα, as, ἡ, conatus.
ε. 658.

Πεπνυμένα, sapientia. perf.
part. Th. πνέω, flo, spiro,
unde πνῦμι, seu πνύω,
fut. σω, præt. pass. πέπνυ-
μα, sapiens sum. ε. 729.

Πέποιθ', pro πέποιθε, præt.
m. confidit. a πείθω, per-
suadeo, f. πείσω, p. πέπει-
κα, a. 2. ἐπιθον. ε. 373.

Πέπων, mollis, vocativi ca-
sus, a πέπων, onos, ὅ, ἡ,
maturus, mitis. Th. πέ-
πω, coquo, fut. ψω, præt.
pass. πέπευμα. α. 350.

Πεπόνητο, volabat. 3. sing.
plusqu. perf. pass. a πο-
τάομαι, ᾧμαι, volo. Th.
πέτομαι, unde est ποτη
volatus, & hinc ποτάο-
μαι. α. 148.

Πέπρωτο, *fatis constitutum*
esset, 3. sing. pl. perfect.
pass. per syncopen pro
πεπεράτωτο. a περατόω,
determino, f. ᾧσω, perf.
pass. πεπεράτωμαι, & per
syncopen πέπρωμαι. Th.
πέρας, ατος, τό, terminus.
§. 464. 475.

Πεπυκασμένος, præt. perf.
part. pass. hinc πεπυκα-
σμένος νόον, prudens,
callidus, a πυκάζω, den-
so. Them. πύκα, dense.
§. 791. §. 484.

Περᾶν, præf. inf. Them. πε-
ράω, ᾧ, fut. ἤσω, & ᾧσω,
transco. ε. 736.

Περ, in fine *quamvis*. Θεοί
περ, *quamvis* sint Dii.
§. 739.

Πέρην, ultra, Ion. pro πέραν,
idem quod πέρας, ultra.
§. 215.

Περί - - ἔδυνε, induit, im-
perf. a περιδύνω, induo.
Th. δύνω, & δύω, f. δύσω,
a. 2. ἔδυν. α. 124.

Περί - - ἔθηκε. Vide in ἔθε-
σιν. α. 123.

Περιγλώχες, *cuspidulosa fo-*
lia. per syncopen pro
περιγλώχινες. Th. γλω-
χιν, vel γλωχίς, ἴνος, ἡ,
cuspis, acies. α. 398.

Περὶ, cum Genitivo *πρᾶ*,
circa, *περὶ χρόν.* *περὶ πάν-*
των, *super omnes*. Cum
Dativo, *circa*, *περὶ σή-*
θειςσι, *propter*. Cum Ac-
cusativo, *circa*, *περὶ σό-*
μα. ε. 817. α. 129. 247.
279. §. 3.

Περὶ, *valde*. ε. 54.

Περὶ -- ἐστὶ, *excellit*. θ. 656.

Περὶτ', ἀμφότε, *circumqua-*
que. §. 848.

Περ, particula est, quæ an-
necti aliis orationis par-
tibus solet, & plerumque
significat *quamquam*,
quamvis. Sæpe etiam
vacat. ε. 20. 153. 206.

Περὶαχε, *insonuit*, a. 2. act.
a *περιηχέω*, Dorice *περια-*
χέω, ᾧ, *circumsono*, fut.
ἤσω. Th. ἦχος, α, ὁ, so-
nus. §. 678.

Περὶέσκαδα, *circumindui-*
to, a. 2. med. infin. a *πε-*
ρίεννυμαι. Th. ἔω, *induo*
pro quo ἔννυμι, fut. ἔσω,
p. ἔµαι, p. 1. m. ἐσάµην,
ε. 537.

Περικαλέω, accusf. sing. f. g.
a *περικαλέης*, *perpulcher*.
περὶ enim auget signifi-
cationem. Th. καλός, λή-
λόν, *pulcher*. §. 10.

Περικάτα, *circumdatur*, 3.
præf. a *κείµαι*, *jaceo*, f.
κείσομαι. §. 733.

Περικλυτόν, *celebrem*, acc.
a *περικλυτός*. Th. κλύω,
audeo. ε. 60.

Περιμαίνεται, *circumqua-*
que furit, 3. persf. præf.
ind. *περὶ* intendit signi-
ficationem, a *μαίνομαι*,
furo, f. *μαῖνᾱμαι*. α. 99.

Περιμαρνάµεθ', *propugna-*
vimus, pro *περιμαρνάµε-*
θα, 1. pl. præf. ind. verbi
µάρναµαι, *pugno*. §. 647.

Περιμήδεια, nom. viri. α. 187.

Περιμήκει, *prælongæ*, pl.
n. a *περιμήκης*, εος, ὁ, ἡ.
Th. μήκης, εος, τὸ, lon-
gitudō. *περὶ* in compo-
sitione auget signifi-
cationem. α. 133.

Περὶναστάωσι, *circumhabi-*
tant, 3. pl. præf. subj. a
περιναστάω, *circumhabi-*
to. Them. ναίω, *habito*.
§. 370.

Περικλομένη, *circumvoluto*,
pro *περικελομένη*. Them.
πέλω, *moveo*, sum. ε. 348.
§. 184.

Περὶρρόντος, α, ὁ, *circum-*
fluit. Th. ῥύω, pro ῥέω,
fluo. §. 193.

Περισσά, *eximia*, plur. num.
a *περισσός*, ὃ, ὁ, *excellens*.
a *περὶ*, *præpositione*, va-
riam habente constru-
ctionem & significatio-
nem. §. 399.

Περ-

Περιτοναχίζε, *circumquaque ingemiscebat*, 3. persona imperf. α περιτοναχίζω, idem quod περιστένω, *circumcirca gemo*. Them. στένος, ἄ, ὁ, angustus. α. 344.

Περιτομνέμεν, *incidito*. Ion. praesentis act. inf. pro περιτάμναι, α περιτάμνω pro περιτέμνω, *circumcido*. Th. τέμνω, seco. fut. τεμῶ, p. τέμμηκα, aor. 2. ἔταμον, praet. med. τέτομα. ε. 568.

Περὶφρονος, *prudentis*, gen. α περίφρων, ονος. Them. φρῆν, mens. α. 279.

Περμησσοῦς, ἄ, & Ion. οῖδ, ὁ, fluvius Boeotiae ex Helicone, Phaebo & Musis facer.

Περσεύς, ἴος, ὁ, nomen viri.

Περσεφόνη, & περσεφόνας, ας, ἡ, Proserpina, filia Jovis & Cereris. Them. φένω, occido. θ. 768. 913.

Περσηῖτις, ἰδος, ἡ, nom. mul. θ. 356. 857.

Πέρσης, nomen viri. Frater Hesiodi etiam ita appellatus fuit. ὦ Πέρση, vocativi casus. ε. 27. 211.

Πέσεν, cecidit, pro ἔπεσεν, 3. sing. aor. 2. act. α πέτω, cado, f. πέσῃμαι. p. πέσσωκα, α 2. act. ἔπεσον, inde

in part. πεισών, ἔσσω, ὄν. α. 365. 375.

Πέταλ', folia, α πέταλον, folium, in dat. pl. πετάλοισι, α πετάννυμι, seu πετάω, *expando*, f. ἄσω, part. pass. πέπταμαι. ε. 678

Πετανοῖς, volucris, dat. pl. pro πετανοῖς, per euphresin Poëticam, α πετανόν, ἄ, τὸ, volatile, avis, & Poëtice πετεανόν, α πέτομαι, *volo*, in imperf. ἔπετόμην, & in 3. plurali, ἔπετοντο. ε. 276. α. 308.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα. Vide πέταλ'. α. 89.

Πετραίη, nomen proprium. θ. 357.

Πέτρη, Ion. pro πέτρα, *petra, rupes, cautes*. Differunt πέτρω, & πέτρος, quod πέτρα sit *grande saxum, rupes*, πέτρος vero, *lapis, mian tractabilis*. πέτρησι, dat. pl. Ion. θ. 728. πέτρας. θ. 7. Hinc πετραίη, *saxatilis*. ε. 587. & πετρήεν, *saxosum*, α mascul. πετρήας, εἶνος, ὁ. ε. 531.

Πεύθετο, imper. α πείθομαι, idem quod πυνθάνομαι, *interrogo, sciscitor*, fut. πύσομαι, praet. pass. πέπυσμαι, α. l. m. ἐπυθίμην.

Πεύκαι, *abietes*, a πεύκη, ης, ἡ, abies. α. 376.

Πευκείδας, acc. a πευκείδης, α, ὁ, nomen gentile. α. 187.

Πεφραδέτην, *commemorant*, 3. dual. aor. 2. act. pro ἐφραδέτην. π initialis litera præponitur a Poëtis, prout in præterito fieri solet. Th. φράζω, dico, memoro, fut. φράσω, a. 2. act. ἐφραδον, es, ε. & Poët. πέφραδον, es, ε. πεφραδέμεν, Ion. pro φραδεῖν, aor. 2. act. infin. p. m. πέφραδα. ε. 764. 9. 475.

Πεφρηδῶ, ὅος, ἡ, nomen mul. a πέφραδα. Them. φράζω, dico. 9. 275.

Πεφύκασι, *nati seu producti sunt*, 3. plur. perf. act. Poët. pro πεφύκασι, a φύω, fut. ὕσω, gigno, p. πέφυκα, aor. 2. ἔφυνον, & ἔφυν. 9. 728.

Πεφυλαγμένοι, *observans*, perfect. part. πεφύλαξο, esto cautus, 2. sing. præter. pass. imperativi modi, a φυλάσσω, f. ξω, custodio, p. χα. ε. 704. 795.

Πηγάδες, acc. pl. a πηγῆς, αἶδες, ἡ, *glacies*. Th. πήγνυμι, seu πήγνυμι, f. ξω, compingo. ε. 503.

Πήγασος, α, ὁ, Pegasus, ala-

tus Persei equus, ita dictus, quod circum Oceani fontes natus esset. Th. πηγῆ, ἡς, ἡ, fons. 9. 281.

Πηγαί, plur. a πηγῆ, ἡς, ἡ, fons, παρὰ τὸ πηγνυσθαι, quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latine *pagi* acceperunt nomen. Etymol. quasi πηδῆ, a πηδαίω, *salio*, quod scaturiat e terræ visceribus. πηγῆς, acc. pl. 9. 809.

Πηδαλίον, α, τὸ, *temio*, *gubernaculum*. Th. πῆδος, α, ὁ, ligni species. ε. 45.

Πηκτόν, *compactum*, a πηλός, ὁ, ἔ, compactus. Th. πηγνύω, vel πήσσω, f. ξω, compingo. ε. 431.

Πηλεῖ, dat. sing. a πηλεὺς, ἴος, ὁ, *Peleus*, nom. viri. 9. 1006.

Πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*, *noxæ*. ε. 56.

Πηνεὶς, nomen viri. 9. 343.

Πήξας, *insigens*, part. aor. 1. act. a πήττω, πήσσω, pro quo etiam dicitur πηγνύω, πήγνυμι, *rango*, compingo, f. πήξω. α. 1. ἔπηξα. ε. 428.

Πήξασθαι, *fabricare*, aor. 1. med. inf. a Th. πήσσω, vel πήττω, vel πήγνυμι, compingo, f. ξω, α. 1. m. ἐπηξάμην. ε. 453.

Πηοί,

Πηοί, Ion. pro πηοί, *cognati*, *affines*, a παός, ὅ, ὅ. Th. πάω, ὦ, vel potius πάομαι, possideo, præf. pass. πέπαμαι. ε. 343.

Πίειν, bibere, pro πιῖν, (a. 2. act. infin.) dialysi Ionica, a πίνω, bibo, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἐπιον, a. 2. imperat. πιῖ. α. 252.

Πιέζεις, *premas*, præf. opt. Th. πιέζω, f. έσω, premo. ε. 495.

Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis in finibus Macedoniae, quæ ob summam amoenitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est *Πιερίηθεν*, Adv. e loco, ad formam *Θήκηθεν*, κλισίηθεν, ex tentorio, ἱλιαδ. λ. 603. a κλισίη, Ionic. pro κλισία. *Πιερίδες*, *Pierides*, pl. num. a *Πιερίς*, ἰδος, ἡ. ε. 1. α. 206. θ. 53.

Πιθήσας, *fretus*, a. 1. part. act. a πιθέω. Th. πείθω, persuadeo, f. πείσω, p. πέπεικα, a. 2. ἐπιθον. ε. 357.

Πίθηται, *paruerit*, 3. sing. a. 2. med. subjunct. Th. πείθω, f. πείσω, a. 2. ἐπιθον, p. m. πέποιθα. ε. 293.

Πίθξ, *vasis*, gen. a πίθος, ξ, ὅ, *dolium*. πίθοιο, poëticè pro πίθξ. ε. 98.

Πλνῶ, *dejicit*, 3. præf. ind.

a πιλναίω, idem quod πελάω, *appropinquo*, πίλνατο, imperf. pro ἐπίλνατο, a πίλναμαι, ab act. πίλνημι, quod est a πιλναίω, *appropinquo*. Th. πέλαις, *prope*. ε. 508. θ. 703.

Πῖλον, πῖλοις, a πῖλος, ξ, ὅ, *pileus*. ε. 540.

Πιμπλεῦσαι, *replentes*, præf. part. f. g. pl. num. pro *πιμπλάσαι*, Æolice, a πῖμπλημι, ης, ησι, idem quod πλήθω, *impleo*. hinc in pass. *πίμπλημαι*, *σαι, ται*, expletur. Them. πλέος, ξ, ὅ, *plenus*. ε. 299. α. 429. θ. 880.

Πινέμεν, Ionic. pro Dorico *πινέμεναι*, abjecto αι, & retento accentu in loco suo, pro πίνεν, *bibere*, præf. inf. a πίνω, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἐπιον. ε. 590.

Πίνος, gen. Th. πίων, ονος, ὅ, ἡ, *pinguis*. θ. 538. Hinc in comp. *πιότερος*, *superl. πιότατος*. ε. 583.

Πίπτειν, *incidentes*, pl. n. f. g. præf. part. a πίπτω, *cado*, f. πεσῶμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον. subj. πίπτωσιν, in præf. ε. 618. θ. 873.

Πίσας, nom. pl. a πίσις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, f. σω, *persuadeo*. ε. 370.

Πίσυνος, *fretus*. Th. πείθω, f. σω, p. πα, persuadeo, a. 2. ἐπειθον, p. m. πέποιθα. 9. 506.

Πιφάσκου, Ion. pro πιφάσκη, *loqueris*, 2. pers. præf. sub. a πιφάσκομαι, pro φάσκω, *jaſtita*, dico, a φημί, dico, & hoc a φάω, dico. 9. 655.

Πλάσσει, *finxit*, a. r. ind. pro πλάσει, Poëtice, & rursus πλάσει, pro ἐπλασει, Poëtice duplicant literam, ut syllaba possit produci, & abjiciunt augmentum, ne syllaba redundet. Th. πλάσσω, *fin*go, f. άσω, p. πέπλακα, a. l. pass. ἐπλάαδην, hinc πλαστός, ἡ, ὄν, *fiſt*us, a, um. e. 70. 9. 512.

Πλατήν. Vide in πλάσσει. θ. 513.

Πλατί', *lata*, pro πλατιά, pl. num. g. n. a πλατύς, ἄα, ὦ, *latus*. θ. 445.

Πλήη, Ion. pro πλάα, hoc pro πλία, *plena*: a mascul. πλῆος, *plenus*, Poëtice πλῆος. Attice, πλέως. e. 101.

Πλάση, plurima, & πλῆστον, *plurimum*, superl. a πολὺς, *multus*. Vide in πλέων. e. 718.

Πλείων, *major*, & pro πλείων, Poëtice πλέων; unde

est πλείονες, & dat. pl. Poëtice πλεόνεσσι, & pro πλείονα, *plura*, Poëtice πλῆονα, nec non per synopen & crasin, πλέω. e. 377. 378. 686.

Πλειών, ὦνος, ὁ, *anpius*, sic dicitur, quod eo compleantur tempora. Them. πολὺς, *multus*. e. 615.

Πλευτοῖσα, *plicatis*, dat. pl. Ion. a πλεκτός, ἄ, ὁ, *plexus*. Th. πλέκω, *necto*, f. ξω, præf. aet. πέπλεχα, a. 2. ἐπλακον, p. m. πέπλοκα. α. 63.

Πλέον, *phus*, dicitur & πλῆστον, n. g. Neutra, ut hic, sæpe adverbialiscunt, a πλείων, & πλέων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, *amplior*. in superl. πλῆστος, *plurimus*. Th. πολὺς, *πολλή*, πολὺ, *multus*, a, um. e. 42.

Πλευράς, acc. pl. a πλευρά, ἄς, ἡ, *latus*, *costa*. α. 430.

Πλέψ, *pleno*, in dativ. a πλέος, *plenus*. e. 790. & πλέω, *plura*. Vide in πλείων.

Πληγέντος, *percuſſi*, gen. part. a. 2. pass. pro πλαγέντος, *πλαγῶσα*, ejusdem temporis & modi. f. g. a πλήσσω, vel πλήττω, *percutio*, f. ξω. a. 2. ἐπληγον, & ἐπλεγον, p. m. πέπληγα. 9. 961. Hinc πληγή, ἡ, ἡ, *pla-*

ή, plaga, Dorice, πλαγα.
πληγῆσιν, dat. plur. Ion.
9. 857.

Πλήθωσι, *impleantur*, præf.
• subj. a πλήθω, *impleo*, f.
ήσω, sed quum de mari
aut fluviis dicitur, *inuun-*
do. Th. πλείος, s, ό, plenus.
e. 306. 459.

Πληιάδες, poëtice, pro πλα-
αίδες, *vergilias*, *sidus in*
dorso tauri, a πλααίς, αίδος,
hoc a πλείονες, quod ibi
sint stellæ complures.
Th. πολὺς, multus. e. 613.

Πλημναι, nom. pl. f. g. a πλη-
μνη, *totæ modiolus*. Sunt
fistulæ, quæ axi inserun-
tur. Eustath. παρὰ τὸ πλή-
θεδαι ἤτοι πληρεῖδαι ὑπὸ
τῷ ἄζονος. Th. πλείος, s, ό,
plenus. α. 309.

Πλήν, cum Genit. *præter*,
Adverb. α. 74.

Πληζαύρη, nomen mul. *quæ*
multiloquio aërem ver-
berat. 9. 353.

Πληζεν, *percussit*, a. i. ind.
Th. πλήσσω, *percutio*, f.
ζω, p. m. πέπληγα. 9.
855.

Πλήξιπποι, nom. pl. a πλή-
ξιππος, *agitator equo-*
rum. ex πλήσσω, f. ζω,
percutio, & ἵππος, s, ό,
equus. α. 24.

Πλήτο, *implebatur*, 3. sing.

plusquamperf. pass. Poë-
tice pro ἐπέπλητο, a πλή-
θω. Sic & πλήντο, in pl.
Verum malim derivari
ab imperfect. verbi πλη-
μι, a πλήθω. Th. πλείος,
plenus. α. 146. 688.

Πλείος, & contracte πλείς,
navigatio, a πλείω, f.
πλεύσω, *navigo*. e. 663.

Πλέσιος, *dives*, a πλέτος, s, ό,
divitiæ. e. 22.

Πλετύντα, Dorice, pro
πλετῦντα, præf. part.
acc. a πλετίω, *ditesco*. Th.
πλέτος, s, ό, *divitiæ*. e. 311.

Πλετώ, όος, ή, nomen mul.
q. d. *opulenta*. 9. 355.

Πλετοδοται, *opunt datores*,
nom. pl. a πλετοδοτης, s,
ex πλέτος, *divitiæ*, & δι-
δωμι, *do*. e. 125.

Πλέτος, s, ό, q. ex πολὺ, &
ἔτος, *divitiæ*, *ex multis*
annis collectæ, at ἄφενος,
eos, τὸ, *divitiæ*, (αὐτὸ ἐνός
ἔτος) *ex uno anno supersti-*
tes. e. 575.

Πλωίξεσκε, *navigabat*, 3.
perf. sing. imperf. act.
Poëtic. a πλωίξω. Th.
πλείω, f. πλεύσω, *navigo*.
e. 632.

Πνείοντες, *anhelantes*, præf.
part. Poët. pro πνέοντες,
πνέσαν, acc. f. g. præf. part.
πνεύσαντος, p. a. i. act.
Th.

- Th. πνέω, f. πνεύσω, flo. ε. 504. α. 24.
- Πνοιάς, *flatus*, acc. pl. a. πνοιή, quod est a πνέω, flo, *spiro*, f. πνεύσω, in præt. med. πέπνοα, unde est πνοή, ἥς, ἡ, *flatus*, Poët. πνοιή, πνοιῇσι, dat. pl. Ion. pro πνοιαῖς. §. 253. 268.
- Πόδα, acc. sing. a πᾶς, *pes*, in dat. duali, ποδοῖν, & Poët. ποδοῖν. ε. 495. α. 158. ποδῶν, gen. pl. §. 70.
- Ποδώκεα, accus. sing. q. ὠκὺς τοῖς ποσὶ, *pedibus celer*, a ποδώκης, εἰς, ὃ καὶ ἡ, *pedibus celer*, a πᾶς, ποδὸς, *pes*, & ὠκὺς, *celer*. θ. 320.
- Πόθος, α, ὁ, *desiderium*. α. 41.
- Ποιᾶ, *facit*, 3. præs. a ποιέω, ὦ, *facio*. ποιήσε, & ποιήσ', α. 1. pro ἐποίησε. ε. 100.
- Ποίη, Ionic. pro ποία, ας, ἡ, *herba*. hinc ποιήεσσα, *herbosa*. α. 381.
- Ποικιλόβηλος, *versutus*, qui animo suo agitat varia consilia, a ποικίλος, α, ὁ, *varius* & βῆλή, ἥς, ἡ, *consilium*. θ. 521.
- Ποικιλόδαρον, *canorant*, *variante vocem*, a δαρή, ἥς, ἡ, seu δερή, *collum*, & per metonym. causa, *vox*, & ποικίλος, ὁ, *varius*. ε. 201.

- Ποικίλος, α, ὁ, *varius*. §. 300.
- Ποιμαίνονθ', *pascentem*, acc. singul. præs. part. verbi ποιμαίνω, f. ανῶ, *pasco*, aor. 1. ἐποίμανα. Th. ποιμήν, ἑνός, ὁ, *pastor*. §. 23.
- Ποιμένι, dat. sing. a ποιμήν, ἑνός, ὁ, *pastor*. Hinc παίμνη, ης, ἡ, *grex ovium*. ε. 785. §. 100. 446. hinc & ποιμνήϊς, ὁ, *ad ovium gregem pertinens*.
- Ποιή, ἥς, ἡ, *roena*. ε. 753.
- Πολεμήϊος, Ionica dialysi, pro πολέματος, *bellicus*. Th. πόλεμος, α, ὁ, *bellum*. α. 238.
- Πολέας, *multos*, acc. pl. Poët. pro πολλὰς, (*differt a πόλεας, urbes*, solo accentu) Th. πολὺς, in genit. usitate πολλᾶς a πολλός, sed Poëtice etiam πόλεος. ε. 578.
- Πολᾶν, *verte*, præs. inf. a πολέω, ὦ, *verto*, ἄρα, πολᾶν, *vere verte*. Hic in dimensione legendum ἦρι πολᾶν. ε. 460.
- Πόλεμος, α, & Ionic. πολέμοιο, acc. πόλεμον, *bellum*. ε. 14.
- Πόλις, ἡ, *urbs* in gen. πόλιος, πόλεως, & Poëtice πόληος. in acc. πόλιν, πόληα, Poët. dat. plur. πολέσσιν, Ionic. & Poët.

& Poët. ε. 119. 238. κ. 105.
285.

Πολιοκρόταφοι, *cani circa
tempora*, κρόταφος, κ, ό,
pars capitis dicta *tempus*.
Homo proprie canescit.
Vide κρόταφος. ε. 179.

Πολλάκι, Poët. pro πολλαίς,
sepe. Th. κυλὺς. ε. 238.

Πολλή, πολὺς, & πολλός, &
πολύ, *multus*, α, um, dat.
pl. πολλαῖσι. πολὺ, adver-
bialiter accipitur pro
multo, πολὺ μᾶλλον, *mul-
to magis*. πολλόν, pro πολ-
λῷ ponitur & accipitur
adverbialiter. ε. 19. πολ-
λὸν ἀριάνω, *multo melio-
ra*. πολλά, adverb. *val-
de*, *multum*. Comp. πλεί-
ων, ονος, superl. πλείους,
η, ον, plurimus, α, um. ε.
9. 19. 126. κ. 92. 274. 9. 9.

Πολυγηθίος, gen. a πολυγη-
θῆς, *multum lætitia af-
ferens*. Them. πολὺ, *mul-
tum*, & γηθίω, f. ἡσώ, *la-
tet*. ε. 612.

Πολυγόμφων, *multos clavos
habentium*, ex πολὺς,
multus, & γόμφος, κ, ό,
clavus. ε. 658.

Πολυδαίδαλος, *multo artifi-
cio elaboratus*, ex πολὺς
multus, & Δαίδαλος, κ, ό,
Dædalus, ingeniosus ille
artifex Cretensis. ι. 64.

Πολυδερκέος, genit. a πολυδε-
κῆς, *multos intuens*, ex
πολὺς, *multus*, & δέκω,
video. 9. 451.

Πολυδῶρη, nomen mul. θ. 354.

Πολύδωρος, nomen viri. θ.
978.

Πολυήρατος, *peroptabilis*.
Th. ἑράω, ὦ, f. αἶσω, amo.
9. 404.

Πολύϊδριν, *multiscium*, idem
quod πολυῖτορα, a πολὺς,
multus, & ἰδρῖς, εως, ό, καὶ
ἦ, *sciens*. Th. ἰσημι, *scio*.
9. 616.

Πολυκλήδα, accus. sing. a πο-
λυκλήης, *multis transstris
instructa*, vel *multa
compage juncta*, a κληῖς,
sedes nautica, vel a κληῖς,
pro κλαῖς, δός, ἦ, *clavis*.
Th. κλαίω, f. σω, *claudio*.
ε. 815.

Πολυκλίσω, in dat. a πολὺ-
κλυτος, κ, ό, *undis agita-
tus*. a κλύζω, *abluo*, f. σω.
9. 189.

Πολύμηλοι, *pecorosi*, ex μῆ-
λον, κ, τὸ, *ovis*. Th. μη-
λέα, ας, ἦ, *malus arbor*.
ε. 306.

Πολύμνια, ας, ἦ, nomen Mu-
φα, a πολὺς, *multus*, &
ὕμνος, ό, *hymnus*, car-
men, & hoc ab ὕδω, cele-
bro, cano. θ. 78.

Πολύξανες, *multorum hospes*,
a ξένος,

α ξῖνος, & Poët. ξῖνος,
hospes. ε. 713.

Πολύπτυχος, & multiplex,
implicatus sphaeris. α
πτύσσω, f. ξω, complico.
θ. 113.

Πολὺς. Vide in ποῦλη.

Πολυπερίετ, dispersa a πολυ-
λυσπερῆ, ἔοι, ὁ καὶ ἡ, mul-
tum sparsus. Them. σπεί-
ρω, disseminō, f. ρῶ. θ. 365.

Πολυφλοίσβοτος, multisoni,
gen. Ion. φλοῖσβος, & fre-
mitus undarum. ε. 646.

Πολυφύρβη, gen. casus, mul-
tos pascens. Th. φέρβω,
ψω, pascō. θ. 912.

Πολυφραδέτεσι, astutis, dat.
pl. a πολυφραδῆς, valde
consultus. Th. φράζω, f.
σω, dico, a. 2. ἑφραδόν. θ.
494.

Πολύχρυσος, affluens auro.
Th. χρυσός, ἄ, ὅ, aurum.
π. 8.

Πολυνόμιστος, multa habens
nomina, celebris, ab ὄνο-
μα, ατος, τὸ, nomen. θ. 715.

Πονησάμενος, laborans, part.
a. i. med. verbi πονέω, ᾧ,
f. ἥσω, laboro. Them.
πένομαι, facio, p. m. πέ-
ποναι. ε. 430.

Πόνος, & labor, πόνος. gen.
Ion. th. πένομαι, facio. ε. 91.

Πόντος, & ὅ, mare. ε. 668.

Ποντοπόρος, nomen mul.

ποτιύμενος. Sic πνύμε-
ροιο, a πόντος, & ὅ, mare &
πορεία, ας, ἰ, iter. Th. πεί-
ρω, transeo. ε. 626. θ. 256.

Πόρον, acc. a πόρος, & ὅ, iter.
Th. πείρω, f. εἰρω, transeo.
θ. 292.

Πόρε, dedit, a. 2. act. a πόρα,
Poët. pro πορίζω. πόρεν,
pro ἔπαρεν, a. 2. act. πόρεν
prehuerit, a. 2. opt. act.
Th. πείρω, f. παῖω, trans-
adigo, pertranseo, praet.
m. πέπορα. ε. 377. θ. 412. 904

Ποσειδάων, & contracte, πο-
σειδῶν, gen. ὤνος, ὅ, Neptu-
nus. ε. 665.

Πόσις, eos, ἡ, f. g. ποτῆς, idem
quod πόμα, τὸ. Th. πίνω,
f. πῶσω, bibo. α. 395.

Ποσ' pro ποσὶ, pedibus, &
ποσσ', pro ποσσὶ, & hoc
pro ποσὶ, dat. pl. Poët. a
πᾶς, ποδός, ἄ, pes. vocat.
ᾧ πᾶς. ε. 539.

Ποταμοῖο, gen. Ion. a ποτα-
μός, ἄ, ὅ, fluvius. θ. 242.

Ποτέ, ποτ', & ποθ', quando.
ε. 86. 228. θ. 22.

Ποτέοντο, volabant, imperf.
Ion. a ποτέομαι, f. ἥσομαι,
idem quod πέτομαι, volo,
ας. θ. 671.

Ποτὶ, Dorice pro πρὸς, ad.
ε. 550.

Πόντια, veneranda, a πόντιος,
& ὅ, venerandus. ε. 73.

Πῶ,

Πῶ, *ubi*, adv. ab ἔ. Th. ὅς, qui. ε. 88.

Παλῦτόσσα, *multorum alimna*, epitheton terræ, ex παλὺς, Poët. pro πολὺς, *multus*, & βόσκω, f. ἔσω, *pasco*. a Th. inusitat. βόω, ὦ, f. ὅσω, *pasco*. ε. 156. θ. 531.

Παλὺν, acc. sing. m. g. pro παλύν. Vide in πολὺς. θ. 190. 258.

Πραΐειν, *vastare*, Ion. pro πραθαῖν, a. 2. inf. verbi πέρθω, *vasto*, f. πέρσω, f. 2. παρθῶ, & per metathesin πραθῶ. hinc a. 2. ἔπραδον. α. 240.

Πραπίδεςσι, dat. pl. a πραπίδες, αἴ, *præcordia*. θ. 908.

Πρέπας, 3. præf. a πρέπω, *decorus sum*. μεταπρέπω, *decorus sum inter*. θ. 92.

Πρεσβῆες, *seniores*, Ion. a πρεσβύς, ἔως, ὅ, idem quod πρέσβυς, υος, ὅ, *senex*. α. 245.

Πρεσβύτατον, *maximum ætatu*, superl. grad. a πρέσβυς, *senex*. θ. 363.

Πρηγῆς, ἔως, ὅ, ἡ, *promus*. α. 365.

Πρήζας, *facies*, f. ind. Ion. pro πράζας, a πράττω, *facio*, f. ξω, p. χα. ε. 400.

Πρηγῆρων, *valde spiranti-*

um. gen. pl. a πρηγῆρ, ἄρος, ὅ. Th. πρηθω, *incendo*. 846

Πρηύναι, *mitigat*, 3. sing. præf. Ion. pro πραιύναι. Them. πραιύς, vel πραιός, α, ὅ, lenis. θ. 254.

Πρηῶνος, *præcipitio*, gen. a πρηῶν, ὦνος, ὅ, *eminentia montis*. α. 4. 7.

Πρίν, *prius*, adv. ε. 90.

Πρίανον, *ilignum*, a πρίνος, α, ἡ, *ilex*, arbor. ε. 427.

Πρίν, genit. πρίνος, α, ἡ, *ilex*. ε. 434.

Πρό, *juxta*, una. πρό τ' ἔοντα, *præterita*. α. 303. θ. 32.

Προβαδην, adv. *in progrediendo*, a προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, α. 2. ἔβην. ε. 727.

Προβάλοιτο, *proponat*. a. 2. med. opt. a προβαλλω, *profero*, *propono*. Th. βάλλω, f. αλλῶ, *jacio*, p. βέβληκα, α. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ε. 777.

προβάτοις, dat. pl. a πρόβατον, α, τὸ, *ovis*, *pecus*. ε. 556.

Προβέβηκε, *antistat*, perf. ind. act. Them. προβαίνω, *anteco*, *supero*. Vide in προβάδην. α. 355.

Προγέγοντ', *procedebant*, pro προγέγοντο, & hoc pro προέγινοντο, 3. pl. a. 2. med. indic. Th. γείνομαι, *sum*, *pascor*,

πασcor, f. γενήσομαι, p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην. p. m. γέγονα, a. 1. m. ἐγενάμην. α. 345.

Προβύελλα, *impetuosa*, a θύελλα, ης, ἥ, *procella*, videtur hæc vox dividenda, & τὸ πρό per τμησιν referendum ad τὸ φέρεi. §. 742.

Προϊδέσθαι, a. 2. med. infinit. a προάδω, *prævideo*. Th. ᾶδω, *video*, f. ᾶσομαι, a. 2. ᾶδον, & ἴδον. α. 386.

Προϊῶζεις, *ews*, ἥ, *persecutio*, pro προδιῶζεις, per syncopeν a προδιῶκω. Th. διῶκω, f. ξω, p. χα, *persequor*, abigo. α. 154.

Προλιπών, *relinquens*, a. 2. part. act. & in f. g. προλιπᾶσα. προλιπόντ', pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. Th. λείπω, *linquo*, f. λείψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ε. 197. 564. α. 1.

Πρόλογος, *nomen viri*. q. d. *primus insidiator*. α. 180.

Προμηθεύς, *Prometheus*, *nomen viri*. Th. μεῖδος, *eos*, τὸ, *cura*, sed in composito προμηθεύς, *eos*, ὁ, ἥ, *providus*, mutatur δ in θ, quæ sunt literæ cognatæ. ε. 48.

Προνόη, *nomen mul.* §. 261.

Πρόπαν, *universum*. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, ε. §. 525.

Προπάροιθε, pro πρό, *ante*, cum. Gen. vide πάρος, *ante*, πρόπαρ, per apocopen, pro προπάροιθε, *eregione*. α. 285. §. 518.

Προπεφραδμένα, *prædeliberata*. Dorice pro προπεφρασμένα, perf. part. a φράζω, *dico*, f. σω, in a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα, perfect. pass. πέφρασμαι. ε. 653.

Προρέα, *præs. ind. profluat*, προρέόντων, *influentium*, *præs. part. gen. pl.* Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. ἔρρενκα. §. 792.

Πρός, cum Dativo, *ad*, cum Accus. *ad. πρὸς ἄρανόν, ad cælum usque*, *præter, adversus*. ε. 308. 317.

Προσαρήρεται, *adaptaverit*, est 3. sing. *præs. pass. ind. a προσαρήρομαι*. A præterito enim medio formatur *Præsens*, significans idem quod *primitivum*. Sic ab ἄρω, *apto*, *congruo*, f. ρῶ, part. m. ἦρα & Attice ἄρηρα, unde *præsens* hoc ἀρήρομαι. ε. 429.

Προσεβήσατο, *accessit*, a. 1. med.

med. a προσβαίω, accedo.
Th. βαίνω, eo. α. 33.

Προσέειπε, *alloquebatur*, im-
perfect. vel a. 1. vel 2. a
προσέειπω. Vide Th. ἔπω,
dico. α. 1. ἔπα, α. 2. ἔπον.
α. 349. §. 546.

Προσῆναι, *adesse*, *juvare*,
præf. inf. ex πρὸς, & ἔμι,
sum. α. 351.

Προσέκυρσε, *appulit*, a. 1. act.
a προσκύρω, *appropinquo*.
Th. κύρω, f. Ἄol. κύρω,
incido. ε. 198.

Προσελέξυτο, *versat*, a. 1. m.
Th. λέγω, dico, f. ἔω. p.
χα. ε. 497.

Προσέφη, a. 2. act. ind. a προσ-
φημι, *alloquor*. Th. φη-
μι, dico, vel φάω. ε. 53.

Προσπύδα, *alloquebatur*, im-
perf. act. a προσπυδάω, f. ἦ-
σω. Th. αὐδή, vox. α. 117.
326.

Πρόδεν, *prius*, ante, & πρόδ',
pro πρόδε. Th. πρὸς, ante.
ε. 98. 377.

Προσιόντι, dat. sing. part. a. 2.
act. a πρόσσιμι, *accido*, in
aor. 2. πρόσσιον, es, *adivi*,
ex πρὸς, ad, & ἔμι, eo, a. 2.
ἔον. ε. 351.

Πρόσωπον, τὸ, *vultus*, ex ὤψ,
oculus. Th. ὀπτομαι, vi-
deo. ε. 592.

Προτίρουν, dat. pl. Homer.

ἀνδράσι δὲ προτίρουν ἐριζέ-
μαι ἂν ἐδελέσω, *cum vi-
ris me majoribus conten-
dere noluerō*. Hic locum
habet illud, *cede majori*.
& Rom. 13, 7. *honorem*,
cui honor. πρότερας, prior.
Th. πρὸς, ante. §. 424.

Προὔθηκε, *proposuit*, pro
πράθηνκε, a. 1. med. a προ-
τίθημι, *propono*, f. θήσω.
p. τέθακα. α. 1. ἔθηκα. α. 2.
ἔθην. §. 537.

Προὔκαστο, *propositus erat*,
pro προάκαστο, imperfect.
verbi κάμαι, f. κάσομαι.
α. 312.

Προφέρει, *promouet*, 3. sing.
præf. Th. φέρω, *fero*. f.
εἶσω. ε. 577.

Προφερέης, εὖς, ὃ καὶ ἦ, *pra-
stans*, in comp. προφερέ-
ετος, superl. προφερέτατος,
a προφέρω, *præsto*. Th.
φέρω. α. 260.

Πρόφρων, ννος, *prudens*, προ-
φρονέως, adverb. ε. 665. §.
433.

Προφυγῶν, a. 2. infinit. a
προφεύγω, *effugio*. Th.
φύγω, *fugio*, f. φεύζομαι.
α. 2. ἔφυγον. p. m. πέφυγα.
ε. 645.

Προχέαν, *infunde*, præf.
inf. Them. χέω, f. εἶσω,
fundo. ε. 594.

Εε

Προχέῃ,

Προχοῖ, *alveo, gutturnio*,
ex πρό & χέω, f. εύω, fun-
do. ε. 755.

Προχόω, *gutturnio*, dat. a
πρόχοος, κ, ό, *aqualis*,
was *aquarium*. Th. χέω,
fundo. ϑ. 785.

Πρυλῆσσι, *pedestribus*, dat.
pl. a πρυλῆς, έος, ό. Legi-
tur tantum in pl. πρυλῆες,
οί, *pedites conferti*, Iliad.
λ. 49. ε. 744. α. 193.

Πρυμνώ, όος, ή, *nomen mul.*
q. d. *ultima*. ϑ. 350.

Πρωῖ, *mane*, cui opponitur
όψε, *vesperi*. ε. 459.

Πρώτη, *prima*, a πρώτος, κ,
έ. Them. πρό, ante. ϑ.
379.

Πρωτηρότη, illi qui tempesti-
ve aravit, dat. sing. a πρω-
τηρότης, ex πρώτος & αρόω,
αίω, f. όσω. ε. 488.

Πρωτογόνων, *primogenito-
rum*, gen. pl. a πρωτόγε-
νος, ex πρώτος, *primus*, &
γάνομαι, *nascor*, inde γο-
νῆ, *genus*. ε. 541.

Πρωτομάσκα, *nomen mul.*
quæ prior curat. ϑ.
249.

Πρώτον, τὸ πρώτον, *Adverb.*
primum, πρωτί, ut & su-
perl. πρώτιστα & πρώτισ'.
Th. πρό, ante. ι. 289. 456.
809.

Πρωτώ, όος, ή, *nomen mul.*
ή πρωτεύεσα, *geragrob.*
ϑ. 24.

Πτελέης, *ulmi*, gen. Ion. a
πτελέα, ας, ή, *ulmus*. ε. 433.

Πτερὰ, acc. pl. a πτερὸν, *ala*,
hinc πτερόος, εντος, ό, *ala-
tus*, acc. pl. πτερόεντα.

Πτερύγων, gen. pl. a πτέρυξ,
υγος, ή, *ala*, πτερύγεσσι,
dat. pl. Ion. Th. πτερὸν,
ᾤ, τὸ, *ala*. ε. 626. 682. α.
117. 134.

Πτολεμίζαν, *Poëtice pro πο-
λεμίζαν*, præf. inf. a πολε-
μίζω, f. ίσω, bello. Th. πό-
λεμος, κ, ό, *bellum*. α. 318.

Πτολίεθρον, *oppidulum*. pro
πόλις, dicunt Poët. πτόλις,
εως, ή, unde est πτολίεθρον,
κ, τὸ, *idem*. α. 81.

Πτολιπόρθω, dat. sing. a πτο-
λίπορθος, *urbium everfor*,
ex πτόλις, pro πόλις, *urbs*,
Poët. & πέρθω, *vasto*, in
præf. med. πίπορθα. ϑ.
936.

Πτόρθωα, gen. Ion. a πτόρθω,
κ, ό, *rampus*. Th. όρθος, ᾤ,
ό, *rectus*. ε. 419.

Πτύχεις, *plicæ*, pl. num. a
πτύξ, πτυχός, ή, *plica*. Th.
πτύσσω, f. ξίω, *plico*. α.
143.

Πτώσσης, 2. pers. sub. præf.
a πτώσσω, *mendico*. hinc
πτωχός, ᾤ, ό, *mendicus*.
Th.

Th. *πτοίω*, ᾧ, f. *ήσω*, *perterrefacio*. ε. 26. & 393.

Πυγοεόλας, α, ἡ, *quæ nates vestibis ornat*. ex *πυγή*, ἡ, *nates, clunes, & εἰλ-λῶ*, *orno*. f. *ελῶ*. ε. 371.

Πύθεται, 3. *præf. ind. έσεία* *πύθεται*, ossa computrescunt. a *πύθω*, fut. *ύσω*, *putrefacio*, unde est Latinorum *putreo*, es, ere. *πύθομαι*, *putrefio*. α. 153.

Πύθη, 3. *pers. præf. subj. act.* a *πύθω*, fut. *ύσω*, *putrefacio*. ε. 624.

Πυθμῆνι, dat. sing. a *πυθμῆν*, *enos, ό, fundum, ima pars*. Th. *πύθα*, *putrefacio*. θ. 952.

Πυθοῖ, dat. sing. a *πυθαῖος*, ἡ, *nomen urbis*. θ. 499.

Πυθοῖδε, *Pythum versus*. Hic δὲ postponitur Dativo, alioquin postponi solet Accusativo, ut *οἶκόνδε*. *ιλιὰδ.* β. 158. Unicum hoc exemplum, ubi δὲ dativo postponitur, non evertit regulam. δὲ post accusativum casum postpositum significat *adversus*; & est dictio enclitica. Sic legimus *αἰγυπτόνδε*. *όδυσσ.* ρ. 426. α. 480.

Πυκίασα, a. i. inf. a *πυκιάζω*, f. *άσω*, *munio, fulcio*, proprie *condenso*. Nam Th.

est *πύκκ*, Adverb. & *vertitur dense*, it. *accurate*. ε. 622.

Πυκνός, idem cum *πυκνός*, ε, *creber*: a *πυκνῶ*, *dense*. ε. 530. 551.

Πύλαι, nom. plur. a *πύλη*, ης, ἡ, *porta*, & *πυλῶν*, gen. pl. Ionic. pro *πυλῶν*. α. 246. 272.

Πύλας, acc. pl. a *πύλη*, *porta*. θ. 732.

Πύλας, genit. a *πύλος*, α, ἡ, *nomen regionis*. α. 360.

Πύματος, Poëtice *ultimus*, a *πυθμῆν*, *ένος*, ό, *fundum*. Th. *πύθω*, *putrefacio*. θ. 497.

Πύξ, Adverb. *pugno*, mit der Faust. α. 302.

Πῦρ, *πυρός*, τό, *ignis*. ε. 57.

Πύργων, *turrium*, gen. pl. a *πύργος*, α, ό, *turris*. α. 242.

Πυροφόρος, *frugifer*. Epithetum aëris a *πυρός*, ε, ό, *triticum*, & *φέρω*. ε. 547.

Πώεα, acc. pl. a *πῶ*, εος, τό, *grex*. Th. *πάω* vel *πάομαι*, *possideo*. ε. 514.

Πωλάται, *vertitur*, *præf.* a *πωλέω*, *verto*, ut *πωλέω*. θ. 781.

Πῶμ', pro *πῶμα*, *ατρος*, τό, *operculum*. ε. 94. 98.

Πῶποτε, *unquam*. Th. *ότε*, *quando*. ε. 648.

P.

Ῥαδινοῖσι, *mollibus, a radi-
nōs, ῥ, ὁ, gracilis, mol-
lis. q. d. ῥῖα δινόμενος, qui
facile movetur.* Th. δίνη,
ης, ῥ, vortex. §. 195.

Ῥα per *metathesin*, pro ῥα,
ex ῥα, dictio encl. ε. 323.
α. 4.

Ῥ, pro ῥα, dictio enclitica,
hic expletiva. Græce μέ-
ριον συμπληρωματικόν, vo-
cula expletiva, quæ nihil
significat, sed e armen ex-
plet. α. 125.

Ῥαδάμιγγες, pl. num. gut-
ta, a ῥαδάμιγξ, ῥγγοs, ῥ,
gutta, Poët. q. a ῥαδαν
θαμὰ, perfundere semper.
§. 183.

Ῥῖα, constituit unam sylla-
bam, vulgo mendose
ῥῖα. Vide in ῥῖα. ε. 5.

Ῥεῖθρα, *fluenta, a ῥεῖθρον, ε,
τὸ, fluentum.* Th. ῥέω, f.
ῥεύσω, fluo. §. 695.

Ῥήν, acc. *Rheam, a ῥήν, Rhea,*
est nomen mul. §. 625.

Ῥῖα, Poëtice pro ῥῖα, *faci-
le, idem quod ῥηδῖος.* Th.
ῥῥῖος, ε, ὁ, *facilis, comp.*
ῥῥῖων, superl. ῥῥῖος. ε. 6. 7.

Ῥῖα, nomen mul. *Rhea.* §.
135. 453.

Ῥίξαι, *faciunt, 3. pers.*
præf. pl. num. a ῥέξω, fa-
cio, f. ῥέξω, p. ῥα, præf.

m. ῥέξω, & per meta-
thesin ῥοργα, *feci.* ῥέξαι,
a. i. infinit. act. ε. 783.
θ. 209.

Ῥέω, fluo, ῥέεν, pro ῥέρεν, 3.
sing. imperf. ut ῥέον, pro
ῥέρεον, 3. pl. imperf. act. f.
ῥεύσω, p. ῥέρευνα. α. 267.
314. §. 84.

Ῥεκτῆρ, ῥρος, ὁ, factor. a ῥέ-
ζω, ξω, facio. ε. 189.

Ῥήγνυνται, *refringuntur, 3.*
pl. ind. præf. a ῥήγνυμαι,
frangor. Th. ῥήσσω, f. ξω,
*frango, unde ῥηγνῖα, ῥή-
γνυμι.* α. 377.

Ῥηδῖη, *facilis, a ῥῥῖος, Io-
nice ῥηδῖος, facilis, hinc*
ῥηδῖος, facile. ε. 43.
290.

Ῥηξήνορα, acc. sing. a ῥηξήνωρ,
oros, ὁ, qui virum frange-
re potest, *strenuus, belli-
cosus, martius, a ῥήσσω,*
ξω, frango, & ἀνῆρ, vir.
θ. 1007.

Ῥῆσος, nomen fluvii. §.
340.

Ῥητοί, *clari, ἄρρητοι, igno-
biles, a ῥέω, ῥσω, dico.* ε. 4.

Ῥιγελός, ῥ, *rigidus, horren-
dus, hinc ῥίγιον, duritia,*
*comparativi significatio-
ne, a ῥίγος, εος, τὸ, rigor,*
frigus. ε. 701. α. 131.

Ῥίξαι, pro ῥίξαι, Ionice, a
ῥίξαι, ηs, ῥ, radix. ε. 19.

Ῥίμφαι,

ῥίμφα, facile, celeriter, a
ῥίπτω, f. ψω, projicio.

ῥινός, ᾧ, ὅ, ἡ, pellis, per quam
ἰδρῶτες ῥέουσι. ῥινοῖο, gen.
Ion. pro ῥινᾶ. ε. 513.

ῥινότορυ, dat. sing. clypeos
diffecanti, a ῥινότορος,
proprie pellem tere-
brans, pertundens, trans-
verberans: est Martis
epitheton, ex ῥινός, ᾧ, ὅ, ἡ,
pellis, & τορός, penetrans,
ex τρέω, f. έω, terebro,
item vulnero. θ. 934.

ῥιπή, impetu. ὑπὸ ῥιπῇ, pro
ῥιπῆς, dativus pro geniti-
vo: ἀντίπτωσις, a ῥιπή, ἥς,
ἡ, impetus rei, quæ proji-
citur, a ῥίπτω, f. ψω, pro-
jicio. θ. 681.

ῥίπτασκον, abjiciebant, 3.
pl. imperf. act. Ion. pro
ῥέπτασκον, a ῥίπτάζω, ja-
cto. Th. ῥίπτω, jacio, f.
ψω. α. 256.

ῥίψε, 3. plur. a. i. pro ῥέριψε,
a ῥίπτω, abjicio, projicio,
f. ψω, p. ῥέριφα. θ. 868.

ῥοδία, nomen mul. q. d. ro-
sea, quæ colore rosam
fuit imitata. θ. 351.

ῥόδιος, nomen fluvii, a ῥό-
δον, & τὸ, rosa.

ῥοδόδαικτυλος, habens roseos
digitos, ex ῥόδον, & δαίκτυ-
λος, digitus. ε. 608.

ῥοδόμηχος, quæ habet rosos

cubitos, ex ῥόδον, & τὸ, ro-
sa, & πῆχυς, evis, ὅ, cubi-
tus. θ. 247.

ῥόδας, & ῥ, impetus, unda-
rum strepitus, fragor.
ε. 218.

ῥοίζασχ', stridebat, 3. perf.
imperf. pro ῥοίζασκε pro-
pter sequentem spiritum
asperum, a ῥοίζέω, strido,
in imperf. act. ῥέριζεσκον,
& poëtice ῥέριζεσκον. Sed
Hesiodus magis gaudet
litera α. confer. θ. v. 157.
ubi est ἀποκρύπτασκε, pro
ἀποκρύπτεσκε. Th. ῥοίζος,
& ὅ, stridor. θ. 835.

ῥόον, acc. sing. a ῥόος, ᾧς, ὅ,
fluxus. a præf. med. ῥέροα,
verbi ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω.
ε. 564.

ῥύεσθαι, tuetur, 3. præf. ind.
verbi ῥύω, vel ῥύομαι, ser-
vo, hinc fut. med. ῥύσο-
μαι, & in pl. ῥύσόμεθα,
vindicabimus. α. 105. θ.
662.

ῥυτὰ, τὰ, fræna, a ῥύω, tra-
ho. α. 308.

Σ.

Σαγγάριον, σαγγάριος, no-
men viri. θ. 344.

σαίνα, adulatur, 3. præf.
sing. ind. a σαίνω, idem
quod σαίω, moveo, pro quo
dicitur etiam σαίω: quod

tribuitur proprie canibus caudam moventibus.

θ. 771.

Σάκος, εος, τὸ, *scutum*, σάκευς

Dorice pro σάκας, ex σάκεος, gen. Dores mutant & in ευ. Th. σάπτω, f. ζω. p. χα, onero. α. 139. 460.

Σαπίσης, *putrefacta*, part.

a. 2. pass. g. f. ex σήπω, f. φω. a. 2. ἴσαπον, *putrefacio*. α. 152.

Σάς, tuas, accus. pl. a σός, σή, σόν, tuus, α, um. Them. σὺ, tu. α. 107.

Σαὺ, οός, ῥ, nomen mul. *salva*. θ. 243.

Σβεννυμέναων, non amplius lactantium. Æol. pro σβεννυμένων, quæ dialectus in illo casu genus distincte exprimit. gen. pl. part. præf. a σβέννυμι, f. σβέσω, p. ἴσβεκα, a. l. pass. ἱσβέδην. ε. 588.

Σέ, & σέθεν, pro σέθεν, per syncopen τῆ ο μικρῆ, ex σείο, pro σῆ, tui. Th. σὺ, tu. θ. 541.

Σαόμενοι, præf. part. Th. σάω, moueo. f. σάσω, p. σέσασα. α. 298.

Σείριος, *Sirius*, nomen stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur, a σείρω, verro, item *bio*. ε. 415.

Σέλα, *jubare*: dativus contractus pro σέλαϊ, a σέλας, εος, τὸ, fulgor. α. 60. θ. 867.

Σελήνη, ης, ῆ, *luna*, a σέλας, εος, τὸ, fulgor. θ. 18.

Σεμέλην, a nom. σεμέλη, ης, ῆ, nomen mul. θ. 940.

Σέο, pro σῆ, ex σὺ. ε. 476.

Σεσαρυῖα, *ridens, dentes stridens*. præf. med. in m. g. σεσαρυῖς, proprie *scopis purgatus*, a σείρω item, sum ore hianti seu diducto, prout illi faciunt, qui cachinnantur, unde pro *ridente* accipitur, f. αῤῷ, p. σέσαρκα, p. m. σέσηρα & σέσαρα. α. 268.

Σεσοφισμένοι, *peritus, cum Genitivo*, a σοφίζω, *reddo sapientem*, f. ἴσω, p. κα. Th. σοφός, ῥ, ὁ, sapiens. ε. 647.

Σηκόν, acc. *stabulum*, a σηκός, ῥ, ὁ, *stabulum ovium, caprarum*, affine Hebræo *such*, *sepire* vel τῷ Σεχ, *regere*. ε. 785.

Σῆμα, ετος, τὸ, *signum*, & σῆμα, pro σῆμα. Hinc σημαίνω, *signum do, jubeo*, unde σημαίνωρ, ὁρος, ἰ, *præfectus, dux*. ε. 448. α. 56.

Σῆν, acc. sing. a σῆ, tua. σῆσι, & σῆσιν, pro εαῖς, Ion. εἰς,

τις, α σός, ἡ, ὄν, τις, α,
 1111. ε. 272. α. 104.

Σθενώ, ὄος, ἡ, nomen mul.
 roborata, α δένος, robur. θ.
 276.

Σθένος, robur. ε. 62. 613. 617.
 α. 97. 420.

Σιγῇ, tacite, dativus, adver-
 bialiter sumitur, α σιγῇ,
 silentium. Th. σιγαίω, si-
 leo. ε. 104.

Σιδηροί, α, ὁ, ferrum; hinc
 σιδήρεος, ferreus, & con-
 tracte σιδηρᾶς. α. 150. θ.
 764.

Σίμβλας, acc. pl. α σίμβλοι,
 α, ὁ, vel σίμβλον, & σίμ-
 βλη, alveare, capsula ubi
 mellificant apes. θ. 598.

Σιαῖντα, pro σιμῶντα, no-
 men viri. θ. 342.

Σίνετα, 3. præf. ind. α σίνο-
 μαί, laedo, noceo. ε. 316.

Σίτος, α, ὁ, frumentum, σῖτον,
 α, τὸ, panis ex frumento.
 α. 145. 602.

Σκαιῇ, dat. sing. unde Lati-
 norum scæva, α σκαίος, ἡ,
 ὄν, sinister. Th. Σκάζω,
 ε σω, claudico. θ. 179.

Σκάμανδρος, fluvii nomen. θ.
 345.

Σκάφος, fossio, α σκάπτω, f.
 ψω, fodio. p. ἔσκαφα. ε.
 570.

Σκέπα, tecta, acc. pl. per apo-

copen pro σκεπάσματα.

Th. σκέπω, tego. ε. 530.

Σκῆπτρον, α, τὸ, α σκῆπτω,
 nitor, inuitor. Est ergo
 σκῆπτρον, baculus, cui
 quis inniti potest. θ. 30.

Σκιδναμένη, dispersa, præf.
 part. Th. est σκεδάω, f.
 άσω, unde σκεδαννυμι, &
 σκίδνῃμι, dissipō, disper-
 go, in passivo, σκίδνυμαι,
 unde est part. præf. pass.
 σκιδνᾶμενος, θ. 42.

Σκιὰ, umbra, σκιῇ, Ionice
 προσκιά, hinc σκιερὸς, ἔ,
 ὁ, umbratilis. ε. 572. 587.

Σκληρόν, acc. α σκληρὸς, δι-
 rursus. Th. σκιάω, exsicco.
 θ. 839.

Σκολιόν, accus. sing. α σκολι-
 ος, tortuosus, obliquus,
 metaph. παρῖς, dat. pl.
 σκολιῇσι pro σκολιαῖς,
 Ion. hinc σκολιῶς, tortuo-
 se, adv. ε. 217. 256.

Σκόλυμος, α, ὁ, carduus. ε.
 580.

Σκοτόεν, in mascul. σκοτόεις,
 εντας, caliginosus. Them.
 σκότος, α, seu εας, τὸ, te-
 nebra. ε. 553.

Σκυλαίσσιν, dat. pl. Ionic. α
 σκύληξ, απος, ὁ, catulus.
 Th. ὑλάω, ὤ, f. άσω, latro,
 as. θ. 834.

Σκυλεύσαντες, α. 1. part. pl.
 num. α σκυλεύσας, αντος,

verbi σκυλεύω, idem cum
συλεύω, vel συλάω, ὦ, spro-
lio. Th. σύλη, ης, ἡ, spoli-
um. α. 468.

Σμήνησσι, dat. pl. Ionic. a
σμήνος, εος, τὸ, arum exa-
men. θ. 594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, par-
vum, metri causa. ε. 338.

Σμερδαλέον, *terribiliter*,
• proprie *visu*, a σμερδα-
λέος, idem quod σμερδνός,
aspectu terribilis. Th.
μέρδω, in tunc. α. 341. 840.

Σοί, *tibi*, σοὶ δ' αὐτῷ pro σεαυ-
τῷ, a σύ, tu, ε. 34. 56.

Σός, ἡ, ὄν, *tuis*, α, um. ε. 631. α. 98

Σπαργανίσασα, *fasciis invol-
vens*, part. a. i. act. a σπαρ-
γανίζω, f. ἴσω, *fasciis in-
volvō*, idem quod σπαρ-
γανόω. Th. σπάργανον, fa-
scia. θ. 485.

Σπείραν, *serito*, præf. inf.
pro imperat. Ion. a σπεί-
ρω, f. εἰρῶ, *sero*, *semino*, f.
2. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. i.
ἔσπαρκα, a. i. inf. σπείραμ,
a. 2. ἔσπαρον, præf. m.
ἔσπορα. ε. 389.

Σπᾶν, ὅος, ἡ, *Speo*, nomen
mul. q. d. *in specu lati-
tans*. θ. 245.

Σπέος, εος, τὸ, *spelunca*, *spe-
cus*, *antrum*. θ. 301.

Σπερμαίναν γενεήν, *serere
prosapiam*, h. c. *procreare*

liberos, redolet Hebrai-
smum, posteri enim H-
braeis dicuntur *semen*, a
σπερμαίνω, idem quod
σπείρω, f. εἰρῶ, *semino*. ε.
734.

Σπέρματος ἄρξασθαι, *semen-
tem incipere*, σπέρματα, a
σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*.
Th. σπείρω, *sero*. α. 444.
460.

Σπερχνόν, *celerem*. accus. a
σπερχνός, ὅ, *festinus*: hoc
a σπέρχνω, idem quod
σπέρχω, *urgeo*. σπέρχω,
festinare cogo. α. 454.

Σπεύδα, *festinat*, a σπείδω.
σπείδοντ', accus. part. pro
σπείδοντα, f. σπείσω, p. κα,
præt. m. ἔσπασα. ε. 22.

Σπῆι; alii legunt σπᾶι, id-
que melius. Dativus sing.
a σπέος, εος, τὸ, *antrum*,
pro quo poëta per cpen-
thesin τῷ ἰῶτα, dicunt
etiam σπᾶος, & in dativo
pro σπῆι per syncopen τῷ
ἰῶτα, pro σπέα, dicunt
σπῆι, per novam τῷ ἰῶτα
ἐπένθεσιν. θ. 297.

Σπονδῆσ, *libaminibus*, dat.
pl. Ionice pro σπονδαῖς, a
σπένδω, *libo*, *promitto*, f.
σπάσω, præf. m. ἔσπασα.
ε. 336.

Σταθμῷ, dat. sing. σταθμῷ ἢ
ἡρώντι, *in stabulo ob-
scuro*.

scuro. σαθμοῖσι, dat. pl. *stabulis*, a *σαθμός*, ἄ, ὄ, *stabulum*. Th. ἱσημι, sto. 9. 294.

Σταφυλῆσι, *uvīs*, dat. plur. a *σταφυλή*, ῆς, ῆ. Them. *σαφίς*, ἰδός, ῆ, *uva*. α. 300.

Στάχυες, *spicae*, nom. pl. *σαχύων*, gen. pl. a *στάχυς*, υός, ῆ, *spica*. ε. 471. α. 290.

Στενομένη, *arctata*, Ion. pro *στενομένη*, praes. part. f. g. a *σένω*, *gemo*, & hoc a *σενός*, ἄ, ὄ, Ion. *σενός*, *angustus*, *arctus*. 9. 160.

τεῖχον, pro *ἱσυχον*, 3. pl. imperf. aet. *incedebant*. Th. *σεῖχω*, eo, *vado*. fut. *ξω*, p. *χα*, aor. 2. *ἔσυχον*. 9. 10. 690.

Στενάχιζε, *ingemiscebat*, 3. perf. imperf. Ion. a *σταχίζω*, idem quod *σένω*, *gemo*. Them. *σενός*, ἄ, ὄ, *angustus*. 3858.

Στενοεντα, acc. pl. a *σενόας*, *entos*, ὄ, *gembundus*. Them. *σενός*, ἄ, ὄ, *arctus*. ε. 145.

Στέρεται, *privatur*, pro *σερεῖται*. Th. *σερέω*, *privo*, f. *έσω*, & *ήσω*, pro *σερεομαι*, ἄμαι, dicitur Poët. *σερομαι*. ε. 209.

Στεροπήν, per *aphæresin*, pro *ἀστεροπήν*, *fulgur*, ab

ἀστράκτω, *fulguro*, & *εἰροπής*, *nomen proprium Cyclopi*. 9. 140. 845.

Στέφον pro *ἑσέφον*, *coronant*, imperf. a *στέφω*, *corono*, f. *ψω*, p. *φω*, praet. pass. *ἔστημα*. ε. 75.

Στήθεσι, *Pæctice*, pro *σῆθεσι*, dat. pl. Ion. a *σῆθος*, *eos*, τὸ, *pectus*. ε. 77.

Στήμονι, *stamine*, dat. sing. a *σῆμων*, *oros*, ὄ, *stamen*. Th. ἱσημι, sto. ε. 536.

Στήριξε, pro *ἐσῆριξε*, *firmiter fixit*. a. 2. ind. a *σῆριζω*, fut. *ξω*, a. 1. *ἐσῆριξα*. 9. 498.

Στήσατο, *ordiat*, *faciat stare*, a. 1. med. opt. *σῆσαν*, *statuere*. fut. 1. aet. infin. ab ἱσημι, sto. ε. 777. α. 114.

Στιβαροῖς, & *σιβαροῖσι*, *validis*, dat. pl. a *σιβαρός*, *densus*, item *robustus*. Th. *σειβω*, *calco*. Quæ *calcantur*, *condensantur*: quæ vero *condensantur*, *evadunt densiora*, *spissiora*, & *proinde firmiora*. hinc & *σιβᾶς*, *culcitra*. α. 76.

Στίγματα, *puncta*, nom. pl. a *στίγμα*, τὸ, *punctum*, a *σίζω*, *pungo*, fut. *εἴξω*, p. *ἔσικα*, p. pass. *ἔσικμαι*. α. 166.

- Στίχες**, *al*, *ordines*, a *εἶξ*, *εἶχες*, ἡ, *ordo*. Th. *εἶχω*, *ordine incedo*, *more militum*, f. *ἔω*, a. 2. ἔσιχον. α. 170.
- Στολίαις**, *ornate prae-
rans*. a. i. part. a *στολίζω*, *amicio*, *apparo*. Them. *σέλω*, f. *λῶ*, *apparo*, *or-
no*. α. 626.
- Στόμα**, *στόματος*, τὸ, os. α. 146. ῥ. 40.
- Στραχίζετο**, *imperf. pass.* *verbi στραχίζομαι*, f. *ισο-
μαι*. idem quod *σένω*, fut. *νῶ*, *gemo*, *ingemisco*. Th. *σενός*, ἔ, ὁ, *angustus*. ῥ. 159.
- Στονόεντας**, *suspiriosa*. acc. pl. a *στονός*, εντος, ὁ, *gembundus*. Th. *σενός*, ἔ, ὁ, *arctus*. ῥ. 684.
- Στρατός**, ἔ, ὁ, *exercitus*. ε. 244.
- Στρυμένα**, *accus.* a *στρυμῶν*, ὄνοι, ὁ, *nomen fluvii*. ῥ. 339.
- Στρωτοῖς**, *dat. pl.* a *στρωτός*, *stratus*, hoc a *στρώννυμι*, *sterno*, fut. *σρώσω*. Th. *σρέω*, ῶ, fut. *ίσω*, *sterno*. ῥ. 798.
- Στρωθαῖται**, *vertitur*, 3. *praef. indic. pass.* a *στρωφάομαι*. Th. *σρέφω*, fut. *φω*, *verto*, p. *φα*, aor. 2. ἔστραφον. ι. 526.
- Στυγερή**, *Ion. pro στυγερῇ*, *horribilis*, a *συγίω*, ῶ, f. *σύζω*, *odio prosequor*. ῥ. 226.
- Στυγερῶπης**, *invisus*, ex *στυγρός*, *horribilis*, & ὤψ, ὠπός, ὁ, *vultus*. ε. 194.
- Στύξ**, γός, ἡ, *Styx*, *nomen fluvii*. Th. *συγίω*, ῶ, fut. *σύζω*, ab inusit. *σύγω*, *odio prosequor*, *exhorresco*. ε. 308. ῥ. 361. 805.
- Σύ**, tu. ε. 27.
- Σύες**, *sues*, a *σύς*, φός, ὁ, ἡ, *sus*, pro quo usitatus, ἔς, ὕς, ἡ. α. 177.
- Σύλασκει**, *vi spoliabat*, *imperf. Ionic. vel Poëtice* pro *ἔσυλα*, a *συλάω*, ῶ, *spolio*. Th. *σύλη*, π, ἔ, *præda*. α. 480.
- Σύμμικτος**, *omnigenus*, a *συμμίγνυμι*, *coniungisco*. Th. *μίγνυμι*, *miscio*, f. *μίζω*, p. *μέμιχα*. ε. 561.
- Σύμπλασσει**, *pro συνέπλασι*, *conformavit*, aor. i. ind. *Ion. a πλάσσω*, & *Att. πλάττω*, f. *άσω*, p. *πέπλακα*, aor. i. pass. ἐπλάσθην. ῥ. 571.
- Σύμφορος**, ε, *comes*, a *σύν*, & *φέρω*, *fero*, fut. *άσω*. ε. 300.
- Συμφράσσειν**, *suggere-
rent*, a. i. med. *infin.* a *συμφράζομαι*, *simul de-
libero*.

libero. Th. φράζω, f. σω, dico. p. κα. α. 2. ἔφραδοι, p. m. πέφραδα. §. 471.

Σὺν, cum. σὺν κείνοις, cum illis. §. 628.

Συναίκτης, 3. dual. plusqu. perfecti, pro συνηίκτην, irruebant, a συναίσσω, una impetu feror. fut. συναίξωμαι, præf. pass. συνηίγωμαι, plusqu. perf. συνηίγμην, ζο, κτο. Th. αἰσσω, f. ξω, cum impetu feror. α. 189.

Συναντῶσιν, occurrerint, 3. pl. præf. subj. a συναντάω, & hoc ab ἀντάω, ῶ, f. ἦσω, occorro. Th. ἀντί, præp. pro. §. 877.

Συνεῖχε, continebat, imperf. a συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo, f. ἔξω, & χήσω, p. ἔσχηκα, imperf. εἶχον, α. 2. ἔχων. α. 315.

Συνεχέως, continue. adv. a συνεχής, εἰς, ὅ, ἦ, continuus. Them. ἔχω, habeo. §. 636.

Συνελεύεται, confertur, 3. præf. ind. ab ἐνέλω, Poëtica, pro ἐλέγω. Them. φέγω, f. οἶσω, α. 1. ἤνευκα. α. 440.

Συνήθεας, acc. pl. a συνήθης, eos, ὅ, ἦ, consuetus. Th. ἤθεος, eas, τὸ, mos. §. 230.

Συνίσμεν, Ion. pro συνίταί, præf. inf. a συνίσμι, committo, intelligo.

Συνίσαν, concurrerunt, una iverunt, 3. plur. imperf. act. ex σὺν, & εἰμι, eo, in imperf. εἶν, εἴς, εἴ, ἵτον, ἵτην, ἵμεν, ἵτε, ἴσαν, α. 2. ἴον. α. 383.

Συνοισόμεθα, congregiamur, 1. plur. fut. 1. med. verbi συμφέρω, f. οἶσωμαι. Th. φέω, fero. α. 358.

Συνωχάδην, adv. confertim, a συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo. §. 690.

Συρίγγων, gen. pl. a σύριγξ, ἴγρος, ἦ, tibia. Th. συρίσσω, sibilo. α. 278.

Συρῆσθαι, consuere, a σῆπλω, fut. ψω, p. ἔρῆσθαι. ε. 542.

Συσκαίσα, adumbrato, α. 1. inf. act. a συσκαίζω. Th. σκιά, ἄς, ἦ, umbra. ε. 611.

Συρφετὸν, paleas, sordes corrasas, tanquam a σύρω, f. ρῶ, traho.

Συῶν, aprorum, gen. pl. a σῶς, Dorice, pro quo ἔς, sus. α. 168.

Σφῆων, ipsorum, vel ipsarum, σφί, illos duos, pro σφί, accusat. dual. σφί, pro σφίσι, σφίν, pro σφίσι, σφέας, σφέας, ipsos. α. 62. §. 144. 624

Σφέντε

Σφίτερον, *suum*, a σφίτερος,
 α, ὁ, *suus*. σφετέροις, &
 σφετέρῃσι, dat. pl. Th.
 ἔ, *se*, pronomen. ε. 2.
 α. 247.

Σφίγγ', pro σφίγγα, accus. a
 σφίγξ, σφίγγος, ὅ. Th.
 σφίγγω, *constringo*. Vide
 in Calepino, *Sphinx*. 9.
 326.

Σφύρα, ας, ἡ, *malleus*. ε. 423.

Σχιδόν, *prope*. α. 426. 432.

Σχέτλιος, α, ὁ, *miser*, σχέ-
 τλια ἔργα, *prava opera*.
 ε. 185.

Σχίσσας, *conscindens*, pro
 σχίσας, part. aor. I. act.
 σσχίζω, *findo*, f. ἴσω, p.
 ἔσχινα, p. pass. ἔσχισμαι,
 aor. I. pass. ἔσχίσθην. α.
 428.

Σώζοι, *servavit*, pres. opt.
 a σώζω, fut. σω, p. σέσωκα,
 p. pass. σέσωμαι, aor. I.
 pass. ἐσώθην. ε. 374.

Σῶμα, ατος, τό, *corpus*, σώ-
 ματι. α. 426.

Σωρόν, accus. a σωρός, ἔ, ὁ,
acervus. hinc σωρεύω, co-
 acervo. ε. 776.

Τ.

Τά, τάγε, τάδε, τὰδ'. ε. 266.
 τὰτ'. ε. 286. ταί, Poëti-
 ce pro αἱ. α. 162.

Ταλαεργῶν, genit. pl. *labo-
 riosorum*, a ταλαεργός,

qui patienter opus facit,
 a τάλας, ανος, ὁ, *miser*.
 Th. ταλαίω, *suffero*, vel
 τλήμι, *fero*. ε. 46. 789.

Ταλακαίριος, *magnanimus*,
 qui animo res arduas
 perferre & superare po-
 test, ex ταλαίω, *suffero*, &
 καρδία, ας, ἡ, *cor*. α. 424.

Ταλάρας, *cistas*, accus. pl.
 a τάλανος, α, ὁ, *qualis*,
 in quo lana & fusi. Th.
 ταλαίω, *suffero*, f. ἄσω.
 α. 293.

Ταλασίφρωνος, *astutus*,
 gen. sing. a ταλασίφρων,
 cujus rectus omnia tole-
 rat, ex ταλαίω, *suffero*,
 & φρήν, ενός, ἡ, *mens*.
 9. 1012.

Ταμεῖν, aor. 2. inf. act. τέ-
 μναν, & τεμνέμεναι, Do-
 rice pro τέμναν, pres.
 act. inf. inf. τέμνω, α. 2.
 opt. med. verb. τέμνω,
 seco, f. μῶ, p. τέτμηκα,
 α. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα.
 Sic & τέμνω, per τμήσιν,
 pro ἀπονάμω, aor. 2.
 opt. m. ε. 421. 423. 789.
 805.

Τανύπεπλος, *longa vestis*, a
 τανύω, idem quod τεί-
 νω, *extendo*, & πέπλον.
 α. 83.

Τανύρριζος, *expandens ra-
 dices*. Epitheton arboris,
 ut

ut hoc in loco populi,
quæ radices in visceri-
bus terræ diffundit, in
aëre vero ramos, a τα-
νύω, pro τείνω, tendo, &
ρίζα, ης, ἡ, radix. α. 377.

Τανυσίπτερος, expandens a-
las, ex τανύω, pro τείνω,
extendo, & πτέρον, τὸ,
ala. ε. 210.

Τανυσφύρα, procera, a τα-
νύσφυρος, ex τανύω, pro
τείνω, extendo, & σφυρά,
malleolus pedis, qui fe-
stinat, & extensis passi-
bus incedit. θ. 364.

Τανύτριχα, hirsutam, acc.
singul. a τανύτριξ, qui
laxo capillo est, ex τα-
νύω, seu τείνω, extendo,
& τριξ, τριχὸς, ἡ, capit-
lus. ε. 514.

Ταπρῶτα, ταπρῶτ', ut pri-
mum. Th. πρὸ. ε. 465.

Ταρτάρα, Tartari, gen. a
τάρταρος, α, ὁ, in pl. τάρ-
ταρα, quam anomaliam
Scapula præterit. θ. 807.

Ταρφίης, crebra nom. pl.
a ταρφής, seu ταρφύς,
τος, ὁ, ἡ, densus, creber.
Th. τάρφος, εος, τὸ, den-
sitas. θ. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab
ἐτος, αὐτη, τατο, hic,
hæc, hoc. ε. 27. θ. 75.

Ταῦρος, α, ὁ, idem quod
ταύρος, taurinus. Th.
ταῦρος, α, ὁ, taurus. α.
104. θ. 832.

Ταφίων, populi quidam di-
cuntur τάφιοι. α. 19.

Τάφος, α, ὁ, sepulcrum, a
θάπτω, f. ψω, sepelio. in
α. 2. ἔτερον. α. 477.

Τάχα, mox, adv. a ταχύνε,
celer, in accus. ταχύν, &
τάχ' pro τάχα, ταχέως,
superl. τάχιστα. ὡς τάχι-
στα, quam occissime. ε. 85.
310. θ. 490.

Τάων, Æol. pro τῶν, in f. g.
ab articulo, ἡ. ε. 824. α. 6.

Τ', vide, ηγῶ. ε. 4. 7.

Τε respondet Latino que &
hinc est εἶ. ε. 3. 4. τε ἰδ',
atque. θ. 624.

Τέθνηκε, floruit, præter. med.
a θάλλω, pro τέθαλε, me-
tri causa, hinc in præter.
part. med. τεθαλυῖα. ε. 225.
θ. 902.

Τέθναστος, mortuum, part.
præter. act. pro τεθναστός,
a τέθνημι, pro θνήσκω,
morior. f. 2. m. θανῆμαι,
α. 2. ἔθανον, præter. τέθνη-
κα, & τέθνακα, ad for-
mam τῆ τέθνακα, pro
τεθνακός, mortuus, Pla-
to in Epist. τεθνεώς, Poë-
tice etiam τεθνηώς, p. m.
τέθναα. α. 454.

Τεῖχος

- Τεῖχος, εὖς, τὸ, *murus*. ε. 244.
- Τέκε, & τέκ', a. 2. act. pro
ἔτεκε, a τέκω, *pario*, τε-
πέδαμ, a. 2. med. infinit.
Vide ἔτικτεν. §. 53.
- Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro
τέκασι, a τέκοι, εὖς, τὸ,
fœtus. Th. τέκω, *pario*.
§. 478.
- Τέκετο, *reperit*, 3. sing. a. 2.
med. indic. pro ἔτέκετο,
metri causa abjicitur au-
gmentum. Them. τέκω,
fut. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.
§. 308.
- Τεκμαίρεται, *destinat*, 3.
perf. præf. a τεκμαίρομαι,
ad finem perduco, *struo*.
Them. τέκμαρ, τὸ, *finis*.
ε. 227.
- Τέκνα, *liberi*, a τέκνον, ε, τὸ,
filius. Th. τέκω, *pario*.
ε. 233.
- Τέκον, *repererunt*, 3. pl.
aor. 2. indic. pro ἔτεκον,
a τέκω, *pario*. α. 6.
- Τέκος, εὖς, τὸ, *fœtus*, *proles*,
a τέκω. α. 216.
- Τεκῆσα, *pariens*, part. a. 2.
act. ut & τεκῶν, a τέκω,
pario, a. 2. ἔτεκον, p. m.
τέτοκα. §. 471.
- Τέκτων, οὖς, ὁ, *faber*, pro
τεύκτων, a τεύχω, *fabri-*
cor, f. ξω, p. pass. τέτυγα-
μαι. ε. 23.

- Τελαμῶν, ὄνος, ὁ, *lorum*,
ensis. Th. τελαίω, ὦ, fut.
αἰσω, *suffero*. α. 222.
- Τελέεδαμ, præf. infin. pass.
τελέεδαμ ἔμελλεν, *perfi-*
cienda erant. a τελίω, ὦ,
fut. ἔσω, p. κα, *ad finem*
perduco, præf. pass. τετέ-
λεσμαι. ε. 271. §. 352.
- Τελέθωσι, præf. subj. a τε-
λέθω, (Poët.) *sum*. Th.
τέθλω. ε. 179.
- Τελεθῶ, ὄος, ἄς, ἡ, *nomen*
mul. §. 358.
- Τελέσασμαι, *peragam*, aor. i.
opt. act. a τελίω, fut. ἔσω,
perficio, τέλεσεν, pro ἔτέ-
λεσεν, aor. i. act. τελίσῃ,
aor. i. subj. τετελεσμένος,
perf. part. ε. 559. κ. 30.
§. 170.
- Τελεῦσι, pro τελεῦσι, *Dori-*
ce, a τελίω. Th. τέλος,
εὖς, τὸ, *finis*. §. 89.
- Τελεσφόρος, *ad finem per-*
ducens vel perductus, ex
τέλος, εὖς, τὸ, *finis*, & φέ-
ρω, *fero*. §. 740.
- Τελευτήν, accus. a τελευτή,
ἡ, ἡ, id est quod τελευτή,
finis, *exitus*. Th. τέλος,
εὖς, τὸ, *finis*. ε. 331.
- Τελέντος, gen. a τελέος,
perfectus. Th. τέλος, εὖς,
finis. §. 242.
- Τέλος, εὖς, τὸ, *finis*, *exitus*.
ε. 165. 216.

Τεμῖνα, Incus, a τέμνω, tes,
τι, Incus. Th. τέμνω, μῶ,
seco. α. 78.

Têda, arrodit, 3. præf.
ind. a *têda*, *rodo*, arro-
do. ε. 622.

Τένοντι, accus. dual. a **τείνω**, **οντος**, **ὄ**, *tendo*. **Thema** est **τείνω**, *tendo*, f. **ῶ**, p. **τίτωνα**. α. 419.

Τέζεσθαι, paritura, fut. i.
med. inf. α τέρω, fut. i.
med. τίζομαι, a. 2. έτερον,
a. i. pass. έτέχθην, præt.
m. τέτοκα. §. 469.

Τὸν, tuum, a τοὺς, ἡ, ὁν,
 τῆς, α, ιν. Dorice, pro
 σὺς, σὴ, σὸν. Th. σὺ, tu.
 α. 339.

Τέρας, ατος, τό, *prodigium*.
9.744.

Τέρενα, accus. sing. a τέρεν,
ενος, ὁ, tener, mollis. Th.
τείρω, vexo, affligo. §. 5.

Τερμίνοντα, latorem, accus.
singul. α. **τερμίνοντα, error,**
ad pedes usque demissus.
Th. **τέρμα, ατος, τὸ, ter-**
minus, meta. e. 335.

Τέρπεται, 3. præs. ind. τέρ-
ποντ', pro τέρποντο, de-
lectabantur; imperfect.
abjecto augmento. Th.
τέρπω, ψω, delecto. c. 115.

Τίτρω, *delectat*, a τίτρω,
f. φω. α. 47. §. 37.

Τερπιδέουρον, *fulminibus*

*gaudentem, a τέρπω, de-
lecto, & χαρυνός, ἄ, ὁ.
c. 52. 271.*

Τρῳιχόρη, ης, ῆς, nomen
Musæ, tripudiis se ob-
lectans, a τέρπω, delecto,
& χορὸς, ᾧ, ὁ, chorus,
tripudium. §. 78.

Τέρψις, τως, ἡ, delectatio.
Th. τέρω, delecto, fut.
ψα. 9. 917.

Τεσσαράκοντα, *quadraginta*. Th. τέσσαρες, *quatuor*. ● 383.

Τεσσαρακονταετής, *quadragenarius*, ex τεσσαράκοντα, *quadraginta*, & hoc a τέσσαρες, *quatuor*, & ἔτος, τὸ, *annus*. ε. 439.

Τέταται, *extensus est*, præter.
pass. & τέτατο, pro ἐτέ-
τατο, plusqu. perf. verbi
τείνειν, fut. τῶ, p. τέταπα,
præter. pass. τέταμαι. §. 638.

Τετάρτη, quarta, dat. α τέ-
ταρτος, α, ό, quartus.
Th. τέσσαρες. α. 798.

Τετελεσμένον, perfect. paag.
Vide in τελέσαιμι. ε. 559.

Τετιμένη, honorata est, per
epenthesein Poëtic. τετιη-
μένη, perf. part. pass. α
τιω, punio, honoro, fut.
ίσω, p. κκ. §. 415.

Τετιμηται, honorata est, a τιμῶν, honoro. Th. τίς, idem. J. 449.

TETRA 9,

Τετλαθ', *sustineas*, pro τε-
τλαθι, per reduplicatio-
nem pro τληθι, a. 2. im-
perat. ab aor. 2. ἔτλην,
verbi τλημι vel τλάω.
per syncopen pro ταλά-
νω, f. τλήσω. ε. 716.

Τέτμη, 3. sing. præs. subj.
a τέτμω, *fortior, invenio*.
Vide τέμνω, *feco*. unde
τμάω, τμῶ, & per red-
plicationem (uti placet
Eustathio) τέτμω. θ. 610.

Τετοκυῖης, *enixa*, præt. m.
part. a τίκτω, *pario*, fut.
τέξομαι, a. 2. ἔτεκεν, p. m.
τέτοκα. ε. 589.

Τέτορ', pro τέτορε, in dual.
num. τέτορες, *quatuor*,
sic accipitur a Poëtis pro
τέσσαρες. Videmus hic
aptari numerum dual.
etiam non dualibus. ε.
696.

Τετραμμένος, *versus*, perf.
part. pass. a τρέπω, *verto*,
fut. φω, p. m. τέτροπα.
ε. 725.

Τετραῖς, ἄδος, ἥ, *quaterna-
rius*, τετραῖδι, τετραῖδ',
acc. pro τετραῖδα. Them.
τέσσαρες, *quatuor*. ε. 792.
796.

Τετραῖτροπον, qui in qua-
tuor partes finditur, ex
τετραῖς, ἄδος, ἥ, *quatuor*,
& hoc a τέσσαρες, *qua-*

tuor, & θρύπτω, *frango*,
f. φω, perf. pass. τέθρυμ-
μαι. ε. 440.

Τέτρατος, per metathesin
τέταρτος, ε, ὁ, *quartus*.

Th. τέσσαρες. ε. 594.

Τέττιξ, ὄγος, ὁ, *cicada*. α.
393.

Τέτυκται, 3. perf. pass. a
τέτυγμα, verbi τεύχο-
μαι, *sum*. Th. τεύχω, ζω,
fabricor. ε. 743. 750.

Τέτυκτο, pl. perf. pro τε-
τυκτο, a τεύχω, *fabricor*.
Vide in τέτυκται. α. 154.

Τεῦ, Dorice pro τε, & hoc
pro εἴ. Them. οὐ, tu.
ε. 328.

Τεῦξ, a. i. ind. pro ἔτευξε,
ut & τεῦξαν, pro ἔτευξαν,
aor. i. act. 3. pl. τεύξται.
Ion. pro τεύξη, 2. sing.
fut. ε. med. ε. 79. 399.
θ. 141.

Τεῦχαι, τὰ, *arma*, τεύχε',
pro τεύχαι, τεύχεσι. α.
60. θ. 186.

Τεύχων, *machinans*, a ver-
bo τεύχω, αἰ, α, *fabri-
cor*, f. ζω. ε. 263.

Τέχνη, ης, ἥ, *ars*. τέχνησι,
Ion. pro τέχναις. θ. 496.
863.

Τεῖ, dat. a τεός, *tuis*. ε. 23.

Τῇ, hac, τῇδ', ε. 206. 633.

Τηθὺς, ὕος, ἥ, nomen mul.
in acc. τηθύν. θ. 136.

Τήκεται,

Τήκεται, liquefcit, a τήκη.
§. 866.

Τῆλι, procul, adverb. τη-
λῆ, procul, idem quod
τῆλε, τηλόθεν. §. 785.

Τηλεβοάων, gen. pl. nomen
gentis. α. 19.

Τηλεκλατοῖο, gen. Ion. pro
τηλεκλατῆ, inclyti, a τη-
λεκλατός, ἔ, ὅ, est nomen
viri. q. d. longe lateque
celeberrimus, ex τῆλε
procul & κλατός, incly-
tus. Th. κλειώ, celebros.
α. 327.

Τηλέσκοπον, eminus appa-
rentem, ex τῆλε, procul,
& σκοπόμεαι, fut. σκομαι,
video. §. 566.

Τῆμοι, τιμῆς, τημέτοι, pro
τῆμοι. Th. ἤμοι, quum.
α. 574.

Τῆν, τήνδε, τήνγε, τῆσιν pro
ταῖσιν. Ion. ab ἡ. α. 12. 39.
§. 917.

Τῆν, acc. Dorice, pro σῆν,
a σῆς, σῆ, σόν. Th. est σν.
Dorice τν. α. 299.

Τητῆ, canteas, 2. pers. præf.
a τητάομαι, ἔμαι. Th.
τητάω, ᾤ, f. ἔσω, privo.
α. 406.

Τί, interrogativum, quare.
α. 205. α. 380. τί indefin.
aliquid. α. 88.

Τίσκεν, honorabat, im-
perfect. Poëtice pro ἔτι,

a τίω, honoro, fut. τίσω.
α. 9. hinc & τίεται.

Τίη, Poëtice pro τί, quid.
§. 35.

Τίθεισι, τιθεῖσι, faciunt. τι-
θείη, præf. opt. α. 516.

Τίθεις, præf. part. τιθέμεν,
Ionice pro τιθέμαι, præf.
inf. a τίθημι, pono, α. 2.
ἔθην. α. 74. §. 597.

Τίθωνῶ, dat. casus, nomen
viri. §. 984.

Τίκτε, Poëtice pro ἔτικτε,
imperf. verbi τίκτω, pa-
rio, f. τίξομαι, α. 2. ἔτε-
κον, p. m. τέτοκα. θ. 223.

Τίμα, honorat. τίμα, im-
perfect. pro ἔτίμαε, ho-
norabat. Th. τίω, hono-
ro. τίμησε, α. ι. ind. pro
ἔτίμησε. §. 532.

Τιμή, ἡς, honor. τιμήν, α
τίώ, honoro. §. 203.

Τίννυδαι, puniri, præf. inf.
idem quod τίεδαι, τιννυ-
μένας, vindicantes, præf.
part. Them. τίω, punio.
α. 802.

Τίω, honorarunt, 3. pl. α. 2.
act. pro ἔτιον, prima in
α. 2. brevis est, cætero-
quin longa a τίω, hono-
ro. α. 85.

Τίρυνθός, nomen oppidi, τί-
ρυνθ', per apostrophum
insolentem, pro τίρυν-
θον. α. 81. §. 292.

Tis, *quis?* interrogativum,
genit. τίος. α. 72.

Tis, indefinitum in g. masc.
quispiam, etrus, si quis.
in fœm. g. τίς, *ulla*, & in
neutro τί, *quod*. ε. 21.
188.

Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*,
i. pl. a i. med. opt. a τίω,
ulciscor, punio, f. τίσω,
a. i. ἔτισα. §. 165.

Τισιν, *ultionem*, acc. a. τίσιν,
ultio. Th. τίω, punio.
§. 210.

Τιταίνοντας, *nocentes*, acc.
pl. præf. part. a τιταίνω,
idem quod τίω, *punio*,
lædo, τίω, habet primam
longam. Alii vertunt
festinantes, a τείνω, sed
sic prima foret brevis.
§. 209.

Τιτάνω, *calci*, *gypso*, dat.
sing. a τίτανος, α, ἡ, *calx*.
α. 141.

Τιτανήσιον, nom. proprium.
α. 181.

Τιτῆνες, *Titanes*, posteri
Saturni, τιτῆσι, dativ.
plur. & τιτῆνεσσι, Poëti-
ce a τιταίνω, ulciscor,
pœnas luo. Them. τίω,
punio. §. 630.

Τμηθήσῃ, *cæsu*, a. i. part.
pass. a τέμω, *feco*, *scin-*
do, f. i. τεμῶ, p. τέτμηκα.
aor. 2. ἔταμον, aor. i. pass.

ἐτμήθην, præf. med. τέτο-
μα. ε. 418.

Τὸ, τόγ', & τόδε, articulus
præposit. ε. 50. 362. 483.

Τόθ', pro τότε, *tunc* & τόθιν,
idem. α. 32. 76.

Τοί, particula est enclitica,
quæ adverbis vel con-
junctionibus adnectitur
interdum ornatus tan-
tum gratia. ε. 106.

Τοίγε, ἴλλι. ε. 724.

Τοῖο, Poët. pro τῷ, ab ὁ,
art. præpos. pro αὐτῷ.
§. 210. 493.

Τοῖος, talis. Th. οἷος, *qua-*
lis. α. 41.

Τοῖς, ipsis, dat. pl. τοῖς,
paragoge Ion. τοῖσιν, ab
ὁ, ἡ, τὸ, art. præposit.
ε. 57. 170.

Τοῖχον, *parietem*, acc. sing.
ε. 730.

Τοκῆϊ, dat. Ionice, pro το-
κῆϊ, a τοκεύς, *parens*, acc.
τοκῆα, dat. pl. τοκεῦσιν, a
τίκτω, f. τέξομαι, *pario*.
ε. 186. §. 155.

Τόν, quem, acc. ab ὁ, art.
præp. ε. 32.

Τόσος, & Poëtice τόσος,
tantus. Th. ὅσος, & Poë-
tice, ὅσος, α, ὁ, *quantus*.
ε. 658. α. 441.

Τότε, τότ', pro τότε, *tunc*.
Them. ὅτε, *quando*. ε.
563. 614.

Τί,

Τὸ, τ', hocque, art. præp. ab ὁ, ἡ, τὸ. ε. 358.

Τοπίος, idem quod **πίος**, Poëtice pro **πρὸ**, ante, τοπίοςπερ. ε. 182. θ. 394.

Τοπρῶτον, primum. Sic τὸπρῶτ', mane, τὸ καὶ θημέραν, quotidie, eleganter præponitur τὸ. ε. 485.

Τῷ, & τῷδε, quo, art. præp. ab ὁ, ἡ, τὸ. ε. 33. 228.

Τῷτε, & τῷτ', τῷθ', pro τῷτε, ab ἔτος, αὕτη, τῷτε, hic, hac, hoc. ε. 120. 360.

Τῷνα, quo circa pro τῷθινα, **cujus gratia.** ε. 49. θ. 88.

Τῷς, hos, ab ὁ, art. præp. ε. 136.

Τρέτην, timebant, 3. dual. imperf. act. pro **ἐτρέτην**, ad formam, **ἐτυπτήν**, a τρέω, tremo, ἔ τρέω. α. 171.

Τρέον, imperf. pro ἔτρεον, tremebant, a τρέω, tremo. α. 213.

Τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres. θ. 148. 321.

Τρέψας, convertens, & in acc. τρέψαντα, a. i. part. act. τρέπω, verito, p. m. τίτρεσκ. ε. 314. 414.

Τραφόμεν, Ion. pro τραφείν, aor. 2. act. infin. a τρέφω, alo. fut. θρέψω,

p. τίτρεσθαι, aor. 2. ἔτραφον. p. m. τίτρεσθαι. θ. 480.

Τραχιῖα, aspera, f. g. a τραχὺς, ἶος, ἴ. α. 119.

Τρέσσει, Poëtæ pro ἔτρεσει, expravit, a τρέω, expravesco. θ. 850.

Τρέχας, abit, 3. præf. ind. a τρέχω, curro, f. θρέζομαι, perf. δεδράμηκα, aor. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομαι. ε. 217.

Τρητοῖο, cavernosa, Poët. pro τρητῷ, in f. g. a τρητὸς, ᾧ, ὁ, perforatus. Τη, τράω, pro quo usitatum τιτράω, perforo, f. τρήσω, dicitur & τετραίνω, pro τιτράίνω, unde aor. i. ἐτέτηνα. θ. 331.

Τρηχῖνος, genit. a τρηχὴν, ἴνος, ἡ, nomen mul. α. 355.

Τρηχὺς, Ion. pro τραχὺς, asper. ε. 289.

Τρίβασι, atterunt, 3. pl. præf. ind. a τρίβω, f. ψω, τερο, attero, p. φασ, præf. pass. τίτρεμμαι, præf. m. τίτρεβα. ε. 249.

Τρικάρηνον, trikeps, τρία κάρηνα, tria capita, ex τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres, & κάρηνον, τὸ, caput. θ. 288.

Τριηκόντων, *triginta*, pro
τριάκοντα: sunt enim ἄ-
κλιτα. Th. τρεῖς, *tres*.
e. 694.

Τριηκῶδα, accus. a τρηκῶς,
ἄδος, ἡ, *tricesima pars*,
τρηκοσίας, *trecentas*, a
τριηκόσιοι, *trecenti*. Th.
τρεῖς, *tres*. e. 764. §. 715.

Τρίπηχυν, *tricipitalis*,
acc. a τρίπηχυς, ex τρεῖς,
& πῆχυς, *ios, ō, cubitus*.

Τρίποδ', pro τρίποδα, tri-
podem, a τρίπους, *odos, ē*,
tripes. τριπόδην, accus.
tripedale, a nominat.
τριπόδης, α, ὁ, τρίπος, α, ὁ,
Æol. pro τρίπας, *odos, ē*,
ex τρεῖς, *tres*, & πᾶς, πο-
δὸς, *pes*. e. 421. 655. α.
312.

Τριπόλῳ, dativ. singul. *ter*
arato, hinc τρίπολος γῆ,
terra, quæ ter aratra
versa fuit, a τρεῖς, &
πολέω, *verto, arō*. θ. 971.

Τρίς, *ter*, a τρεῖς, *tres*. e. 171.
250.

Τρισανῶδα, accus. a τρισαν-
ῶς, ἄδος, ἡ, *tertius nonus*
dies mensis, h. e. vigesi-
mus septimus, ex τρίς,
ter, & ἑνῶς, *novem*. ἑν-
ῶς, ἄδος, ἡ, & εἰνῶς, ἄδος,
ἡ, *nonus dies*. e. 812.

Τρισκαιδέκην, h. e. *trice-*
simum. ex τρεῖς, *tres*, &
δέκα, *decem*. e. 778.

Τρισπίθαμον, a σπιθαμή, ἡς,
ἡ, *spithama*, *eine Span-*
ne, quantum longissimo
digitorum porrectu com-
plecti licet. e. 424.

Τρῖτοιχοι, *triplici serie*,
adverb. ex τρίς, seu τρεῖς,
tres, & τείχω, f. ζῶ, *ordi-*
ne eo. §. 727.

Τρίτον, *tertium*. pro τρίτον
dicitur etiam τρίτατον.
Th. τρεῖς, *tres*. e. 142.

Τριτογένεια, nomen Min-
ervæ. α. 197. est etiam no-
men mul. §. 924.

Τρίχες, *pili*, a nominat.
τριχέ, τριχός, ἡ. α. 391. in
dat. pl. τριχέ. e. 537.

Τροίην, *Trojam*, a τρώς,
τρώος, ὁ, *Trojanus*. e.
164.

Τροπή, *conversio*, τροπῆς,
accus. pl. ubi ας corri-
pitur per licentiam Poë-
ticam, quam vocant συ-
ντολήν. e. 477. 562.

Τροχάλες, *incursus*, meta-
phora desumpta a rota.
Them. τρέχω, *curro*. e.
516.

Τρυγητήρων, gen. pl. a τρυ-
γητής, ἥρος, ὁ, *vindemia-*
tor,

tor, h. e. qui vina demit,
 α *τρυγᾶω*, *fruges carpo*,
 item per synecd. gener.
vindemio. Them. *τρίγῃ*,
 ης, ἥ, *triticum*. α. 293.

Τρυφάλειαν, *galeam*, q.
τρίφαλον, a triplici co-
 no. Th. *Φαλάς*, ᾧ, ὃ, co-
 nus *galex*. α. 199.

Τρύχασιν, *absumunt*, α *τρύ-
 χω*, idem quod *τρύω*,
attero. α. 303.

Τύνη, *tu*, pro Dorico, *τύ*,
 & hoc pro *σύ*, *tu*. α. 10.

Τυπέει, *percussus*, a. 2. pass.
 α *τύπτω*. α. 362.

Τυρσηνοῖσιν, dat. pl. *Tyrrhe-
 nis*, nomen populi. §.
 1015.

Τυτθός, ᾧ, ὃ, *parvus*, &
τυτθόν, *paululum*. Adv.
 Neutra ponuntur pro
 Adverbiis. Th. *τυτθός*,
 ᾧ, ὃ, *mamma*. α. 467.

Τυφάονα, accus. a *τυφάων*,
 οντος, ὃ, nomen proprium
 viri, *τυφαόνιον*, nomen
 proprium loci. α. 32.
 §. 306.

Τυφώτος, gen. *τυφωεύς*, no-
 men est gigantis. θ. 869.

Τύχη, nomen propr. mul.
 §. 360.

Τυχόντι, *ei qui obviam
 fuerit*, part. aor. 2. act. a
τυγχάνω, *sum*, *evenio*,
incido, f. *τεύξομαι*, a. 2.

ἔτυχον, p. *τέτευχα*. §. 973.

Τώγ', *hi*, dual. num. ab ὃ,
hic. α. 473. sed *τῷ*, dat.
 sing. α. 279.

Τῶν, & *τῶνγε*, gen. pl. ab
 ὃ, ἥ, *τὸ*, *hic*, *hæc*, *hoc*.
 α. 244. 333.

Τῶς, *sic*, pro *ἔτως*, per a-
 phæresin. Th. *ἔτος*, α, ὃ,
hic. α. 219.

T.

Τ' ἄδες, *stellæ septem in cor-
 nibus tauri, quæ quum
 oriuntur aut occidunt,
 pluvias excitant*, ab ὤ,
pluo. α. 613.

Ἵβρις, ὕβριος, ὕβριν, ὕβρις,
injuria. Hinc est ὕβρι-
 ζῶ, *contumelia afficio*,
 unde est ὕβρις ἡ, ᾧ, ὃ,
insolens, protervus, in
 accusat. ὕβρις ἡν. α. 212.
 §. 307.

Ἵγρὸς, ᾧ, ὃ, *humidus*: hinc
ὑγραίνω, *humecto*. α. 623.

Ἵδεις, *aquæ*, dat. cas. ab
ἵδος, εος, *τὸ*, Poët. pro
ἵδωρ, *aqua*. α. 61.

Ἵδρην, Ion. pro ἵδραν, Hy-
 dram ab ἵδωρ, ατος, *τὸ*,
aqua. §. 313.

Ἵδωρ, *aqua*, genit. ἵδματος.
 α. 194.

Ἵτα, *pluit*, 3. præf. ind. ab ὤ,
pluo, fut. ὕσω, hinc ὕετος,
 ᾧ, ὃ, *pluvia*. α. 543. 550.

Τῖς, a nominativo, ὦς, *filius*, in gen. ὦος, & contracte ὦος, in dat. ὦν, & contracte ὦν. α. 150. ὦν, *ad formam βασιλέως*, ab ὦος, *filius*. vox hæc varie declinatur, in 3. simpl. itemque in 2. & 3. contractorum. §. 368.

Τῖος, ὦ, ὦς, *filius*. §. 526. 532.

Ἔλῃ, ἡ, ἡ, *sylva*, hinc ἔλῃς, ἔλῃς, *sylvosus*, ἔλῃς. §. 1010.

Ἐλκοῖται, *qui in sylvis dormiunt*, nom. pl. ab ἔλῃς, *ex ἔλῃς, ἡ, ἡ, sylva*, & κοῖτη, *lectus*. confer supra ἡμερόκοιτοι, *qui toto die dormit*. ε. 527.

Ἐλοτόμος, α, *casor lignorum*. hinc & ἔλοτομα, *ligna in sylvis cædo*, ab ἔλῃς, *sylva*, & τέμνω, *seco*. f. μῶ, p.m. τέτομα. ε. 420. 805.

Ἐλοφύγω, gen. Ion. ab ἔλοφάγος, *qui sylvas depascitur*, ab ἔλῃς, *sylva*, & φύγω, *edo*, α. 2. ἔφαγον. ε. 589.

Ἐμεῖς, vos, a σὺ tu, hinc ἑμέτερος, *vester*. §. 963.

Ἐμναιος, *hymenæus*, ab ἑμνῆν, *ἑνος, ὁ pellicula, qua factus involvitur*. α. 274.

Ἐμμε, vobis, *Æolice*. pro ἑμῶν. ἑμὸν, pro ἑμέτερον. α. 328. §. 662.

Ἐμνέω, *celebro, laudo*. fut. ἔσω, ἑμνέσσω, *Poët. pro ἑμνέσσω*, pl. part. præs. f. g. ἑμνήσῃ, α. 1. aët. subj. ἑμνεῖσι, *Dorice, pro ἑμνεῖσι*. ἑμνεῖσας, part. præs. f. g. pl. num. pro ἑμνεῖσας, *Dorice, ab ἑμνος, hymnus, carmen*. Th. ἔδω, *celebro, cano*. ε. 2. §. 11. 33.

Ἐμνος, α, ὁ, *carmen*, ab ἔδω, *celebro*, ἑμνος, *carmine*. ε. 655.

Ἐπι, *pluat*, præs. opt. Vide in ἔσ. ε. 486.

Ἐπὶ, præp. pro ὑπὸ, *Poët. ubi redundat*. α. 71. 278.

Ἐπαλεύαμαι, *subterfugere*, sc. debes, (α. 1. med. inf. Them. ἀλέω, *molo, vito*, *Poët. ἀλεύω*.) ε. 555. ὑπαλέυω, *evita*. ε. 758.

Ἐπαλύξαι, *effugere*, aor. 1. aët. inf. ab ὑπαλύσκω, f. ὑπαλύξω. Th. ἀλέω, *vita*. α. 304.

Ἐπιδέκτο, *suscepit*, pro ὑπεδέκτο, 3. sing. plusqu. perf. pass. habet significationem mediam, ab ὑποδέχομαι, f. ἔομαι, præt. ὑποδέδεγμαι, *suscepi*. Th. ἀδέχομαι, f. ἔομαι, *cario*. §. 513.

Ἐπεθήκατο, *instruxit*, 3. sing. aor. 1. med. ind. ab ὑποτί-

- ὑπετίθημι, suppono. Th. τίθημι, pono. §. 175.
- Ἑκκροφύγει, effugiat, a. 2. opt. ab ὑεκκροφαύγω, clam effugio, ab ὑπό, ἐκ, πρὸ & Φεύγω, fugio. α. 22.
- Ἑναντίας, adversarius, ab ἐναντίας, oppositus. Th. ἀντί, propositio pro. α. 347.
- Ἑνερθε, ab ἐνερθε, infra. Them. ἔρα, ας, ἡ, terra. α. 410.
- Ἑπεβλάψε, evitavit, aor. 1. ind. Them. ἀλύω, unde ἀλύσσω, f. ἔω, a. 1. ἔβλαψα, ας, ε. §. 615.
- Ἑτέρ, proposit. pro, supra. ε. 45.
- Ἑπεβιάδων, superans, præf. part. Th. βιάω, jacio, f. αἰώ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. ε. 487.
- Ἑπεβυσία, ας, ἡ, transgressio, Poëtice, pro ὑπέρβασις, ab ὑπερβαίνω, transgredior. Th. βαίνω, εο, f. βήσομαι, a. 2. ἔβην. ε. 825.
- Ἑέρβιος, violentus, omnem vim excedens, ex ὑτέρ, supra, & βία, ας, ἡ, vis, robur; unde est Latinitum, superbus. §. 139.
- Ἑερήφανής, & ὑπερήφανος, α, ὁ, καὶ ἡ, superbus, conspicuus super alios, ut ὑπερήφανα τέκνα, superba proles, ex ὑτέρ, & φάνη,
- f. αἰώ, p. πέφαγκα, ostendo in lucem edo. θ. 149.
- Ἑερήνωρ, αρος, ὁ, superbus. Th. ἀνής, ἀνδρὸς, ὁ, vir. §. 995.
- Ἑερθεν, seu ὑπερθε, supra. Th. ὑπέρ, super. ε. 543.
- Ἑέρθυμος, ὁ, magnanimus. Th. θυμὸς, ὅ, ὁ, animus. §. 719. 937.
- Ἑερθύριον, superliminare. Th. θύρα, ας, ἡ, janua. α. 271.
- Ἑεριονίδαο, gen. Æol. pro ὑπεριονίδα, ab ὑπεριονίδης, α, ὁ, nom. gentil. θ. 1010.
- Ἑερίαςος, gen. ab ὑπεραίων, nom. viri. §. 134. 374.
- Ἑερκιδαντα, acc. ab ὑπερκύδας, αὐτος, ὁ, gloria supereminens. Th. κύδος, εος, τὸ, gloria.
- Ἑερμενέος, proposit. entis, ab ὑπερμενής. Th. μένος, εος, τὸ, animus. α. 413.
- Ἑερος, α, ὁ, pistillum, veteres mortario usi fuerunt pro molis. ε. 421.
- Ἑερόπλες, gen. ab ὑπέροπλος, insolens, cujus robur arma superat. Th. ὄπλον, α, τὸ, & in pl. τὰ ὄπλα, arma. §. 516.
- Ἑέση, pollicitus erat, a. 2. act. ab ὑφίστημι, suppono. Th. ἔστημι, statuo, f. ἔστη, α. 2. ἔστην. §. 402.

ὑπέρτατα, *supremas*, superl. ab ὑπέρ, *super*, comp. ὑπέρτερος, *superior*. ab ὑπέρτατος, dicitur etiam ὑπατος, per syncopen, *Consul.* ε. 8.

ὑπεννηθεῖς, *congressa*, a. i. part. pass. pro ὑπεννηθεῖσα, ab ὑπεννάω. Th. εὐνή, ἡ, *lectus*. §. 374.

ὑπῆσαν, *prominebant*, imperf. ab ὑπάμ, *subsum*. α. 266.

ὑπνος, α, ὁ, *somnus*, ὑπνυ. ε. 116.

ὑπὸ, & ὑφ', *a vel sub*, prae-posit. α. 63. 367.

ὑποδδίσας, *subveritus*, part. a. i. act. δ' ingeminatur metri causa, ab ὑποδίδω. Th. δίδω, *timeo*, f. δαίσομαι, p. δέδοικα. α. 98.

ὑπεκπροφύγη, α. 2. act. subj. alii ὑπεκπροφύγοι, aor. 2. act. opt. effugerit, α Φεύγω, *fugio*, fut. Φεύξομαι, α. 2. ἴΦυγον. α. 42.

ὑποδμηθεῖς, *subjugata*, participium aor. i. pass. ab ὑποδμῖομαι. f. ἥσομαι, p. δέδμημαι, pro ὑποδμῖομαι. Th. δαμῖα, ὦ, *domo*. α. 53.

ὑποκυσσαμένη, α duplicatur metri causa, part. a. i. m. ab ὑποκύνω, *fio gravis*. Them. κύω, f. σω, in utero fero. §. 308.

ὑπόδρα, *torve*, adv. ponitur ἐπιβήματικῶς, ὑπόδρα, pro ὑπόρα, per epenthesein τῷ δ. Th. ὄραω, f. αῖω. p. ὄρακα, & Att. ὀρακα. α. 445.

ὑπολαμπής, *neutr.* ab ὑπολαμπής, *sublucidus*. Th. λάμπω, fut. ψω, *luceo*. α. 142.

ὑπαλεύω, *fuge*, pro ὑπαλύνε, prae. imper. ex ὑπὸ & αλύνωμαι. Th. εἰς αλύνω, *molo*, item *vito*. ε. 738.

ὑπνος, α, ὁ, *somnus*. §. 212.

ὑπόπορτις, *quia liberos habet*, α πόρτις, ιοι, ἡ, *vitula*. ε. 601.

ὑποταρτέρισι, *sub tartarum detrusi*. Th. τάρταροι, α, ὁ, *tartarus*. §. 851.

ὑποσευομένων, *irruentibus*, prae. part. verbi σένω, *agito*, idem quod σείω. α. 373.

ὑποσχόμενος, part. a. i. m. ab ὑπέσχομαι, *promitto*, fut. ὑποσχέσομαι, p. ὑπέσχημαι, α. i. m. ὑπέσχημην, ab ὑπέχω. Th. ἔχω, *habeo*. §. 170.

ὑποχθόνιοι, *subterranei*, nom. pl. ab ὑπὸ, *sub*, & χθών, *terra*. ε. 140. θ. 304.

ὑποδέξεται, *suscipit*, f. i. m. ab ὑποδέχομαι, f. ξομαι. α δέχομαι, *cario*. §. 419.

ὑσμίνη,

*Τομήη, ἡ, pugna. Them.
μῆνω, maneo. α. 178.

*Τερος, α, ὁ, posterior, sequens.
ε. 349.

*Τφαive, texebat, imperf.
act. ab ὑφαιω, idem quod
ὑφαίω, texo. α. 28.

*Τφῆσεων, aliquando minor
ἔ junior, q.d. subminor,
ab ὑπό, & ἥττων, vel ἡσ-
των, οος, ὁ, ἡ, minor. α.
258.

*Τψιλός, ἡ, ὅν, altus, α, ιμν,
ab ὕψος, εος, τό, altitudo.
α. 440.

*Τψιβρεμέτης, α, ὁ, altito-
nans, ex Adverbio, ὕψι,
alte. Th. ὕψος, εος, τό, al-
titudo, & βρέμα, fremio,
resono. ε. 8.

*Τψιζυγος, alti-jugus, ex ὕψι,
alte. Th. ὕψος, εος, τό, al-
titudo, & ζυγός, jugum.
Them. ζυγνύω, jungo.
ε. 18.

*Τψίκομος, alte comatus. E-
pith. quercus, ex ὕψι, alte,
& κόμη, ης, ἡ, coma. α.
376.

*Τψιμέδοντος, genit. ab ὕψι-
μέδων, in alto regnans.
ex ὕψι, alte, hoc ab ὕψος,
εος, altitudo, & μέδω, im-
pero. θ. 529.

*Τφώδω, & ὕψῃ, alte, adver-

bia. Th. ὕψος, εος, τό, al-
titudo. ε. 549. 847.

Φ.

Φαίδοντα, Phaëtonτα, no-
men viri. Φαίδων, εντος,
ὁ, lucidus, præf. part. q.
d. lumen currens, a Φαί-
δω, idem quod Φάω, hi-
ceo. θ. 760.

Φαίνα, lucet, 3. præf. ind.
act. a Φαίνω. Th. Φάω, lu-
ceo. ε. 526. θ. 372.

Φανός, ᾧ, ὁ, splendidus, a
Φαίνω, idem quod Φάω,
splendo. α. 225.

Φαισιβρότα, gen. a Φαισίμ-
βροτος, lucem hominibus
præbens, a Φάω, luceo,
& βροτός, mortalis. θ.
958.

Φαιδιμος, α, ὁ καὶ ἡ, illustris.
Them. Φαιδρός, ᾧ, ὁ, hi-
laris. θ. 940.

Φαιδρύνεσθαι, abluī, præf.
inf. pass. a Φαιδρύνω, ni-
tidum reddo. Them. Φαι-
δρός, ᾧ, ὁ, alacer. ε. 751.

Φανομένην, apparentem,
præf. part. pass. a Φαίνω,
ostendo, facio apparere.
Φαίνε, ostendite. Φαίνε
pro ἔφανε, exserbat,
imperfect. Ionic. Vide
Φαναιή. θ. 443. 689.

FF 5

Φά-

- Φάλαγγας**, acc. pl. **Φάλαγξ**, γγος, ἡ, *acies quadrata*. §. 935.
Φάληρον, nomen viri. α. 180.
Φανείη, apparuerit, 3. sing. a. 2. pass. ut & **Φανῆ**, 3. sing. a. 2. pass. sub. **Φανῆσα**, part. a. 2. pass. verbi **φαίνω**, in lucem profero, f. **φανῶ**, a. 1. ἔφηνα, p. πέφαγκα, p. pass. **πέφαμμαι**, a. 2. pass. **ἐφάνην**. ε. 456. 596.
Φάος, εὐς, τὸ, *lumen*, a **φάω**, *luceo*. ε. 154.
Φαρέεσσι, dat. pl. Poët. a **φᾶρος**, εὐς, τὸ, *vestis exterior*, *palla*. ε. 196.
Φαρέτρην, accus. Ion. **παρὰ τῇ Φέρεδῳ**, *quia sagitta in ea feruntur*. α. 129.
Φάρμακον, ε, τὸ, *remedium*, accipitur etiam pro *veneno*. ε. 483.
Φασὶ & Φασίν, *ajunt*, 3. pluralis indicativi præsentis, a **φημί**, dico. ε. 801.
Φάσσι, nomen fluvii. §. 340.
Φάσκε, *dixitabat*, imperf. pro ἔφη, Poëtice, ab infinit. **φάσκω**. Sic **εὔσκε** (*iliad.* 6. v. 60.) pro ἔσκη. θ. 209.
Φατός, *celebris*, **Φαταός**, *enarrabilis*, & in genit. pl. **Φαταῶν**. Them. **Φημί** vel **φάω**, dico. ε. 3. α. 144. 161.
Φάτο, a. 2. med. pro ἔφατο, ad formam **ἐφάμην**, ασο, ἔφατο. Them. **φημί**, vel **φάω**, dico. α. 115.
Φάιδεο, *parcas*, præs. imper. m. Ion. pro **φάδε**, verbi **φάιδεμαι**, *parco*, f. **φάισμαι**, p. **πέφασμαι**. ε. 602.
Φαδῶ, οὐς, ἡ, *parsimonia*, 4. contract. hinc **Φαδωλῆ**, *parca*. ε. 367. 718.
Φερβέμεν, Ion. pro **φέροβαν**, *pascere*, præs. inf. a **φέρω**, f. **ψω**, *pasco*. ε. 375.
Φερόικος, epitheton cochlex, *domiporta* a **φέρω**, *fero*, & **οἶκος**, *domus*. ε. 569.
Φερέσβιος, ε, ὁ, ἡ, *alvus*. a **φέρω**, *fero*, & **βίος**, ε, ὁ, *vita*. §. 693.
Φερεσσανέας, *ferentes scuta*, *scutiferos*, a **Φερεσσανῆς**, hoc a **φέρω**, *fero*, & **σάκος**, εὐς, τὸ, *scutum*. Th. **σάκτω**, *onero*. α. 13.
Φέρονεν, *gererent*, 3. præs. ind. opt. **φέσσα**, præt. part. **φέρετ'**, pro ἔφερον, 3. pers. imperf. **φερέμεν** Ion. pro **φέραν**, a **φέρω**, *fero*. f. **οἶσω**, a. 1. ἤνεγκα, p. ἤνεχα. ε. 213. α. 150.
Φέρε-

Φέρσαι, ης, ἡ, nomen Nym-
phæ. §. 248.

Φέρτατος, superl. præstantis-
simus. a Φέρω, Φέρτερος.
ε. 49.

Φέρων, Φέρουσα, ferens, præf.
part. Vide in Φέρουν. §.
202.

Φεύγσαι, fugientes, præf.
part. f. g. pl. num. a Φεύ-
γω, fugio, Φεύξιδαι, f. 1.
inf. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέ-
φυγα. ε. 618. α. 112.

Φῆ, dixit, pro ἔφη, a. 2. vel
imperf. a Φημί, dico. θ.
550.

Φηλήτησι, (alii Φιλήτησι)
furibus. dat. pl. Ion. a Φι-
λήτης, α, ὁ, fur. hoc a Φί-
λος, α, ὁ, amicus, sed Φη-
λήτης, α, ὁ, impostor, a
Φῆλος, α, ὁ, impostor, hinc
Φηλέω, decipio. ε. 373.

Φήμη, ης, ἡ, fama. a Φημί,
vel Φάω, dico. ε. 759.

Φημί, dico, præf. ind. ἔφη,
a. 2. hinc Φημίζω, divul-
go, dico. ε. 654. 762.

Φθάμενος, antevertens, part.
a. 2. med. a Φθάω, præve-
nio, f. Φθάσω, a. 1. ἔφθα-
σα, a. 2. act. ἔφθην. a. 2.
med. ἰφθάμην, ad for-
mam τῆς ἑσάμην. ε. 552.

Φθίγγονθ', pro ἰφθίγγοντο,
sonabant, imperf. a Φθίγ-

γωμαι, loquor. Φθίγγοντο,
a. 1. med. Ion. præf. pass.
ἰφθίγγουμαι, præf. m. ἰφθίγ-
γα. §. 831.

Φθίρσαι, perdiunt, 3. pers.
pl. ind. præf. a Φθίρω, f.
ερῶ, p. ἰφθαρκα, a. 1. ἰφθα-
ρα. a. 2. ἰφθαρον, p. m.
ἰφθορα. Them. primum
Φθίω. §. 876.

Φθίνω, pereō, deficio, præf.
ind. hinc in genit. part.
Φθίνοντος, Φθιόντων. ε.
796. §. 59.

Φθισήνορα, acc. sing. a Φθισή-
νωρ, perdens viros, epithe-
ton bello congruentissi-
mum, a Φθίω, corrumpo,
ἔσθ' ἀνὴρ, vir. θ. 431.

Φθονέω, invidet, 3. pers.
præf. ind. a Φθονέω, invi-
deo. f. ἦσω, p. ἰφθόνηκα.
Them. Φθόνος, α, ὁ, invi-
dia. ε. 26.

Φίκιον, accus. a Φίκιος, no-
men montis. ex ἰφί, for-
titer, & κίω, incedo, quia
ardui montes summis vi-
ribus sunt superandi.
α. 33.

Φιλήτησι, furibus, dat. pl.
pro Φιλήταις a Φιλήτης, α,
ὁ, fur. Them. Φίλος, ami-
cus. ε. 373.

Φίλος, α, ὁ, amicus. φίλα &
φίλ' in pl. ε. 182. 304.

Φίλῶ,

Φιλᾶ, *amat*, 3. præf. inñ. a
φιλέω, f. ἤσω, p. πεφίλη-
κα, part. m. πέφιλα. ε. 15.
298-340.

Φιλεῦνται, Dorice pro φι-
λένται, 3. pl. præf. a φιλέω,
amo. Them. φίλος. 9.
97.

Φιλυρίδης, nomen gentile.
9. 1002.

Φιλομυθεῖα, εὖος, ὅ, καὶ ἡ,
amans risus, die gern la-
chet. Poët. geminant μ.
ex φίλος, amicus, & μυ-
θεῖω, rideo. 9. 989.

Φιλομυθεῖα, acc. sing. a φι-
λομυθεῖα, εὖος, quæ amat
genitalia, a φίλος, & μῆ-
δος, eos, cura, & μῆδεα τὰ,
τὰ αἰδοῖα, prudenda. In
carminis dimensione hic
legendum φιλομυθεῖ.
9. 200.

Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia*.
Them. φίλος, ἑ, amicus.
θ. 651.

Φίλκ, *curi*, genit. a φίλος, κ,
ὁ, amicus. θ. 180.

Φίλκ, *amico*, dat. sing. ut &
φίλκ in f. g. φίλοιςιν, &
φίλκσι, dat. pl. Ion. ε. 368.
9. 162. 283.

Φίλτερος, *capior*, comparat.
pro φιλότερος, in superl.
φίλτατος, a φίλος, κ, ὁ,
amicus. ε. 307. α. 78.

Φλεγέθοντος, *ardentis*, gen.
part. præsent. a φλεγέθω,
ex φλέγω, uro, & θέω, curō.
θ. 846.

Φλεγύαο, *aquila*, genit. Ἄο-
licus a φλεγύας, κ, ὁ, *aqui-
la*, ἀπὸ τῆ φλέγων καὶ
λαμπρὸς ἄνακ. α. 134.

Φλόξ, γός, ἡ, *flamma*, a φλέ-
γω, ζω, uro. θ. 697. 859.

Φόβος, *timor*, a φέβομαι, in
præf. med. πέφοβα. α.
144-155.

Φοβέσκειν, 3. pl. imperf. Poë-
tice pro φόβεν, a φοβέω,
ῶ, *timorem injicio*, ter-
reo. φοβέσμαι, ἔμαι, τι-
μεο. Th. φόβομαι, τι-
μεο. α. 162.

Φοῖβος, Φοῖβε, *purus, lucidus*,
estque Apollinis epithe-
ton: & Φοῖβη, nomen
Dæd. 9. 404.

Φοινικός, εντος, *punicus*, a
Φοῖνιξ, ικος, ὁ, *palma ar-
bor*, color ruber. α. 194.

Φοιτῶσι, Φοιτέω, *uentito*,
frequentio. ε. ἤσω, p. φαα.
ε. 103.

Φόνος, *cædem*, a φόνος, κ, ὁ,
cædes, a φένω, occido, un-
de præter. med. πέφονα.
α. 17. 9. 228.

Φόρυς, *Phorco*, dat. sing.
nom. propr. θ. 270.

Φόρμυες, gen. a nomin. Φέρ-
κων,

κυν, *wes, ē, & Φόρκυος, no-*
men moustri marisui. in
acc. Φόρκυν, in dat. Φόρ-
κυϊ, pro Φόρκυν. ε. 237.

Φόρμιγγι, *dat. ἡ Φόρμιγγς,*
ιγγος, cithara, testudo.
α. 280.

Φορμῶς, *ᾤ, ὅ, sporta. ε. 480.*

Φορτίζεσθαι, *imponito, præs.*
inf. pass. verbi Φορτίζω,
onero, f. σω. p. πεφόρτικα.
Th. Φόρτες, α, ὅ, onus. ε.
688.

Φόρται, *α, ἑ, onus, hinc Φορ-*
τίον, α, τὸ, onus, Φορτί'
pro Φορτίκ, onera. ε. 642.

Φόως δέ, *in lucem, a Φέως,*
idem quod Φῶς, σὺς, τὸ,
lux. Th. Φάω, luceo. ε.
669.

Φραδμοσύνησιν, *dat. pl. Ion.*
pro Φραδμοσύναις, a Φραδ-
μοσύνη, ἡ, consilium. Th.
Φράζω, f. σω, dico. ε. 243.

Φράζεισθαι, *cogitare, præs.*
inf. Φρασάσθαι, 3. dual a.
1. act. Ion. Φράσσεσθαι, pro
Φράσσεσθαι. Φράσσεται, pro
Φράσσεται, 3. sing. a. 1. med.
opt. Φρασάμενος, part. a.
1. med. pro Φρασάμενος,
metri causa. Φράζομαι,
considero. Them. Φράζω,
dico, f. σω, p. α. α. 2. Φρα-
δοκ. ε. 365. α. 218. ε.
892.

Φρεσί, & Φρεσίν, *præcordiis,*
mente, dat. pl. a Φρήν,
mens. ε. 47. 389.

Φρίσσει, *horret, 3. præs. ind.*
Φρίσσω, contremisco, f.
ζω, p. χα. Φρίσσεσθαι, pro
Φρίσσεσθαι. Φρίσσει, pro
ἑφρίσσει, imperf. ε. 510.
α. 171.

Φροίω, *furio, cogito, f. ἤσω.*
p. πεφρόνημα. Th. Φρήν,
ενός, ὅ, mens. ε. 200. ε.
461.

Φύγῃς, *effugeris, a. 2. opt.*
αἰ. a Φεύγω, fugio, f. Φεύ-
ξομαι, a. 2. ἑφύγῃς, p. π-
πέφυγα. ε. 682.

Φυήν, *κατωφάν, indolem, a*
Φυή, ἡς, ἡ. Th. Φύα, na-
scor. α. 88.

Φύλακει, *nom. pl. a Φύλαξ,*
ακος, ὁ καὶ ἡ, custos. Th.
Φυλάσσω, custodio. ε. 122.

Φύλλα, *folia, nom. pl. a*
Φύλλον, α, τὸ, folium,
dat. pl. Φύλλοις. ε. 419.

Φυλάσσει, *custodit, 3. præs.*
Φυλάσσει, pro Φυλάσσει,
præs. imperat. pass. a Φυ-
λάσσω, custodio, f. ζω, p.
χα. ε. 489. θ. 769.

Φῦλον, *α, τὸ, idem quod Φυ-*
λή, ἡς, ἡ, tribus, genui,
Φῦλ, pro Φῖλα, nom. pl.
ε. 90. 197.

Φύλοσι, *δοι, ἡ, φύλα, in acc.*
Φύλοσι, & Φυλάσσει, pro-
prie

prie clamor bellicus, a
 Φῦλον seu Φυλή, ἦς, ἡ, na-
 tio, gens, & ὄψ, ὀπός, ἡ,
 vox. q. d. ὄψ τῶν Φύλων,
clamor nationum. Sic
 βῶη ponitur pro bello,
 ἔλαιδ. β. 408. per meto-
 nymiani adjuncti, vel
 quasi, ἡ τῶν Φύλων ὄψις,
 quod bellis puniat Deus
 homines, ab ὄψις, ἰδοι, ἡ,
 natio. α. 23. 114. 200.

Φύραν, *miscere*, præf. inf. a
 Φύρω, f. υῤῥῶ, & Æolic.
 Φύρω, p. κα. ε. 61.

Φυτὸν, ἔ, τὸ, *planta*, in dat.
 pl. Φυτοῖσι, hinc Φυτεύω,
planto, Φυτεύω *planta-*
ver, 3. pers. a. l. sub. Φυ-
 τεύσατο, a. l. m. ind. Ionic.
 Them. Φύω, *nascor*. ε.
 567. 580. 810. α. 29. θ. 986.

Φωκῆς, *nomen gentis*. α.
 25.

Φῶκον, *nom. viri*. *phoca* est
bellua marina, Φώκωνα.

Φώκη, *vitulus marinus*,
pestime olet. ὀδυσσ. δ. 443.
 θ. 1004.

Φωνῇ, dat. sing. a Φωνῇ, ἦς, ἡ,
 vox. α. 382.

Φωνῆς, *viri*, genit. sing. Φῶ-
 να, *virum*, accus. sing. a
 Φῶς, *vir*, Φωνῶν, *virorum*.
 per synec. spec. *homi-*
nium, Φῶτα, *viri*. Sed
 Φῶς, *utris*, τὸ, *lumen*, dif-

ferentiae causa facit Ge-
 nitivum pluralem Φώνων.
 Them. Φάω, *luceo*. ε. 191.
 α. 149. 420.

X.

X', propter sequentem
 Vocalem aspiratam pro
 κ' pro κσ', sæpe pro κ,
 κσ', quæ sunt dictiuncu-
 læ potentiales. ε. 390. 432.
 Χάισι, genit. sing. a χάϊος, *ros*,
 εὖ, *rudis indigestaque*
materia, qualem fuge-
bant. Vide in χάϊος. θ.
 123.

Χαίρας, *gaudes*, 2. pers. præf.
 verbi χαίρω, *gaudeo*, ε.
 χαῖρῶ, p. κέχαρκα, 2. 2.
 ἔχαρον, f. 2. pass. χαρήσο-
 μαι, p. m. κέχαρκα. ε. 55.
 356. α. 327.

Χαλαίροντες, *laxantes*, præf.
 part. a χαλαίνω, idem
 quod χαλαίω, f. αἰω, *laxo*.
 α. 308.

Χαλίπτω, *damno afficio*,
 ενεργ, hinc χαλεπός, *gra-*
vis, χαλεπῇ. χαλεπῶ,
 gen. Ion. χαλεποῖσι, dat.
 pl. Ion. χαλεπώτατοι,
difficillimè, superl. &
 χαλεπῶς, *adverb.* ε. 5. 91.
 290. 330. 555. 672.

Χαλαρεύφωτος, ε, ὁ, *areæ voce*,
 ex χαλεπός, ε, ὁ, πα, & φω-
 τῆς, ἦς, ἡ, vox. θ. 311.

Χαλ.

Χαλκοκορυσὴν, *area galea munitum*, acc. sing. a χαλκοκορυσῆς, ex χαλκός, ἄ, ὅ, ας, & κόρυς, υῖος, ῆ, *galea*.

§. 984.

Χαλκῷ, *are*, dat. sing. χαλκός, ἄ, ὅ, ας. ε. 150. α. 415. hinc χαλκεός, ἄς, *areus*, & χάλκεος, metri gratia. χαλκίδα, accus. a χαλκίς, nomen urbis. ε. 143. 149. 653.

Χαμαί, *humī*, adv. hinc χαμαιγενέων, *humī prognatorum*; a χαμαιγενῆς, ex χαμαί & γίνομαι. θ. 879.

Χάος, *hiatus, tenebræ*, a χαίνω, *hisco*: hinc χάω, *in chaos verto*. §. 116.

Χαρασσομένοις, *præf. part.* χαραστέμεναι, *Dor. & Æol. pro χαράσσαν*, a χαράσσω, f. ξω, *sculpo, incido, acuo*. ε. 571.

Χαρίεντας, acc. pl. a χαρίαι, χαρίεσσα, εν, *elegans*, a χάρις, ιτος, ῆ, *gratia*. §. 129.

Χάρις, ιτος, ῆ, *gratia*, in acc. χάριν. ε. 707. 718.

Χάριτες, *Deæ*, in gen. pl. χαρίτων. ε. 73. θ. 907.

Χάρμα, ατος, τὸ, *gaudium*. Them. χαίρω, *gaudeo*. α. 400.

Χαροπόῳ, gen. Ion. a χαρο-

ποί, *truces, fulvi* alioquin, χαροποί, ἄ, ὅ, *latus, vultu serenis, cæsius, cæruleus*, ab ὤψ, *oculus*.

Them. ἑπτομαι, *video*, & χαίρω, *gaudeo*. θ. 321.

Χίσμα, ατος, τὸ, *hiatus*. Th. χαίω, *hisco*. §. 740.

Χαρίζων, *egens, præf. part.* a χατέω, *egeo*. ε. 21.

Χαυλιόδων, οντος, ὅ, *cynnos dentes habens*, dicitur & χαυλιόδαι, ab ὀδῶν, οντος, ὅ, *dens*. α. 387.

Χίω, *fundit*, præf. ind. verb. χέω, seu χέω, *fundo*, f. χέσω, χέσω, & χεύσω, α. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεια, α. 1. pass. ἐχύθη. ε. 419.

Χάλοι, dat. pl. a χᾶλος, ιος, τὸ, *labium, labrum*. ε. 97.

Χάμαρος, *clavus ligneus sub carina*. χᾶμῆρος, *hyeme fluens*, a χᾶμα, ατος, τὸ, *hyems*, & γέω, *fluo*. ε. 624.

Χᾶμα, χᾶματος, *hyems*, hinc χαμῶν, ὄνος, *idem*. hinc χαμέριος, & χαμερίη, *hyemalis*. ε. 492. 563. 738. 673.

Χέειν, 3. pl. præf. ind. Poët. pro χέστω, a χέω, *fundo*, f. χεύσω, α. 1. ἔχευα, & ἔχεια, pro ἔχευσα, f. 2. χέω, α. 1. pass. ἐχύθη, quasi a χύω. §. 83.

Χαρο-

- Χερσάκω, nom. pl. a χερσ-
δίκης, cui jus est in mani-
bus, ex χερ, manus, & δι-
κη, ἡ, jus. ε. 187.
- Χερὸς, gen. a χῆρ, manus,
χερῖ, χερῶ, χερῆς, dat. pl.
χερσὶ, χερσῶ, & χέρυσσι,
Ion. & Poët. ut & χέρυσ-
σιν. ε. 478. 795. α. 188.
§. 747.
- Χείρων, Chiron, nomen viri.
§. 1001.
- Χελιδών, ἑνός, ἡ, hirundo.
ε. 566.
- Χερσαίων, deterius, & χερσώτε-
ρος, deterius, novus com-
parativus, a κακός, malus,
in comp. κακίω, χέρων,
& Poët. χερσαίων, in superl.
κρίκτος, & χέρστος. ε. 819.
α. 51.
- Χερσὶ, dat. plur. Vide in χερ-
σός. ε. 319.
- Χελῆσι, dat. pl. Ionic. a χη-
λή, ἡ, ἡ, ungula, forfex.
α. 62.
- Χερωταί, remoti cognati.
Them. χῆρος, ε, ὁ, viduus.
§. 607.
- Χῆτα, dativus sing. a χῆτος,
εός, τὰ, penuria. Th. χα-
τῆα, ὦ, egeo. §. 605.
- Χθονία, gen. a χθόνιος, ter-
restris, a χθών, γῆς, ἡ, ter-
ρα. α. 373.
- Χίλια, in f. g. & χίλαιο, mil-
le, in n. g. χίλια θ. 364.
- Χίμαιρα, in gen. χιμαιῆς,
Ion. capra hyeme πατα, a
χῆμα, τος, τὸ, hyemis, per
syncopen τῆ ε ψιλῆ, me-
tri causa. §. 322. 323.
- Χιτῶνα, acc. sing. a χιτῶν,
ῶνος, ὁ, tunica, Ionice, κ-
θῶν. ε. 534. α. 287.
- Χλαῖναν, accus. a χλαῖνα, ἡ,
lana, vestis species. α. 535.
- Χλοερῶ, dat. a χλοερὸς, vi-
ridis, unde per crasin
χλωρὸς, χλωρῶ. ε. 741 α.
393.
- Χλῆνας, agrestes, a χλῆνης,
per crasin pro χλοῦνης,
ut sit, qui in virenti gra-
mine cubat, epitheton a-
pri, ex χλόα, herba vi-
rens, & εὐνή, ἡ, cubile.
α. 177.
- Χοάναι, gen. Ion. χόανος, ca-
tinus, a χέω, fundo. θ. 863.
- Χόλω, gen. Ion. pro χόλα,
a χόλος, ε, ὁ, bilis, item
ira. Th. χολή, ἡ, ἡ, bilis.
§. 221.
- Χολέμενος, iratus, praeterpart.
a χολέομαι, ἔμαι, irascor.
Th. χολή, ἡ, bilis. ε. 137.
- Χολωσάμενος, iratus, part. a.
α. med. pro quo Poëte
quoque dicunt, χωσάμε-
νος, a χολῶ, irascor. Th.
χολή, bilis. ε. 53.
- Χορός, ε, ὁ, chorus, chorea,
tripudium. α. 201.

Χόρτος, *z, ô, fœnum.* hinc
χορτάζεν, proprie herbis
seu fœno pascere, per
synecd. saturare. *z. 604.*

Χρέα, *debita*, in dimensio-
ne Poëtica legendum
χρᾶ vel τε abesse debet,
quod mihi sit verisimili-
us, χρέα vero derivatur
a χρεόν, *z, τὸ, debitum,*
χρέος, *tos, idem. z. 645.*

Χρεῶν, gen. pl. a χρεῖα, *z, ἡ,*
egestas, utilitas, Sc.
z. 402.

Χρεῖσαι, *hinnivere, a. i. Io-*
nic. a χρεμίζω, per synco-
pen pro χρεμετίζω, *f. ισω,*
hinnio. α. 348.

Χρηίζαν, præf. inf. a χρηίζω,
idem quod χρηίζω, *egeo.*
Th. χρεῖα, *indigentia.*
z. 365.

Χρήμα, *ατος, τὸ, res.* χρεῖμα
pro χρήμα, & χρήματ'
pro χρήματα. *z. 242.*
603.

Χρισαμένη, part. a. i. med.
uncta. Errant ergo qui
ajunt, aor. a med. non ha-
bere passivam significa-
tionem. a χρίω, *f. ισω, un-*
go, perf. pass. νέχρισμαι.
α. 521.

Χρόνος, *z, ô, tempus. z. 132.*

Χρῶς, genit. a χρεῖς, *cutis.*
Them. χροῖα, *as, ἡ, color.*
Dicitur χρεῖος, *z, ô, & χρεῖς,*

χρεῖος, *ô, χρῶς, χροῖα. z. 74.*
196. 534.

Χρυσάμπυκας, *aurea mitra*
tevinctâ, ex χρυσός, z, ô,
aurum, & ἄμπυξ, υκος, ô,
ἡ, proprie funiculus au-
ratus, quo juba equorum
in fronte sparse colli-
gantur, ab ἀμπέχω, cir-
cundo. Deinde per me-
taph. tribuitur mulieri-
bus. θ. 916.

Χρυσᾶωρ, *accinctus aureo*
gladio, nomen viri, in
acc. χρυσᾶωρ. z. 769. ex
χρυσός, aurum, & ἄωρ,
ρος, τὸ, ensis. θ. 282.

Χρύσαι, pl. a χρύσαια, *χρυ-*
σῆς, pro χρυσέης. θ. 975.
χρυσῆν. z. 65.

Χρύσας, idem quod χρύσει-
ος. α. 313.

Χρύσεος, & contracte, *χρυ-*
σᾶς, aureus, a χρυσός, z, ô,
aurum. α. 297. θ. 216.

Χρυσόκομης, *z, ô, aureo cōi-*
ne conspicuus, ex χρυσός,
& κόμη, ἡ, coma. θ. 947.

Χρυσοπέδιλον, *aureis calcea-*
mentis gaudentem, ex
χρυσός, z, ô, aurum, & πέ-
διλον, z, τὸ, calceus. θ.
454.

Χρυσόσθεφανος, *aurea redimi-*
tus corona. a χρυσός, z,
aurum, & σέφανος, corona.
Th. σέφω, *corono. θ. 17.*

Χρῶς, αὐτός, ὁ, corpus, idem
quod χρᾶς, χρῶς. Th.
χρῶα, ἡ, color. ε. 596.

Χυτροπόδων, gen. pl. a χυ-
τρόπας, olla pedes ha-
bens, ex χύτρος, υ, ὁ, olla,
& πᾶς. ε. 746.

Χώμενος, succensens; part.
præs. med. pro χολοόμε-
νος. χωαάμενος, part. a. i.
med. verbi χῶμαι, idem
quod χολᾶμαι, irascor.
Th. χολῆ, ἥς, ἡ, bilis. a.
2. §. 533.

Χῶρξ, genit. a χῶρος, α, ὁ, lo-
cus, sedes, item, spatium,
item, ager, prædium,
fundus. α. 410. §. 731.

Χῶσατο, pro ἐχολᾶσατο, ira-
tus fuit, a. i. m. Ionic. a
χῶμαι, irascor. Them.
χολῆ, ἥς, ἡ, bilis, α. 554.

Ψ.

Ψαμάθη, nom. mul. a ψάμ-
μος, α, ὁ, arena, sabu-
lum. α. 260.

Ψεύδεια, mendacia, accus.
plur. a ψεῦδος, ψευδέας,
ubi in dimensione le-
gendum, ψευδᾶς, accus.
pl. a ψευδῆς, ἑος, ὁ, καὶ ἡ,
falsus, mendax. Them.
ψεύδω, fallo, f. ψεύσω, p.
ἔψευκα, p. pass. ἔψευσμαι,
a. i. m. ἔψευσάμην. ε. 78.
707. θ. 229. 783.

Ψιάδαι, guttas, accus. plur.
a ψιάς, ἄδος, ἡ, roris gutta.
α. 384.

Ψολόειντι, ardentī, dativ.
sing. a ψολόας. Th. ψόλος,
α, ὁ, fuligo, α. 492.

Ψυχῆ, vita, anima. ψυχᾶς,
vitas. per metonym.
causæ. α. 173.

Ψυχρός, frigidus, a ψύχω,
f. ζῶ, refrigero. ψυχρῆ,
pro ψυχρᾷ, Ion. ε. 545.

Ω.

Ωῶ, O, vocativus. ε. 27.
Ωῶ, cui. ε. 57.

Ωγύγιον, antiquum, ab ὠγύ-
γιος, antiquissimi The-
banorum regis nomen.
inde pro antiquus. §.
806.

Ωδε, sic. ε. 35.

Ωδύσσατο, iratus est, a. i.
m. Poët. ὠδυσαίμην, ab
ὀδύζομαι. fut. ὀδύσομαι.
§. 617.

Ωκεανίνη, Oceanis, nomen
puerperæ. ὠκεανῖναι, filia
Oceanī. §. 364. 507. 956.

Ωκεανός, Oceanus, ex ὠκέως,
cito, & νίω, σῆνω. ε. 169.
ὠκεανοῖο, pro ὠκεανῆ. ε.
564. θ. 133.

Ωκέες, pl. veloces, ὠκέης, gen.
sing. f. g. ὠκέα, ab ὠκός,
celer, m. g. & in n. g. ὠκύ.
α. 61. §. 998.

Ωκέης,

Ὠκείης, pro ὠκείας, dat. pl.
Ion. §. 269.

Ὠκεῖαν, acc. f. g. ab ὠκὺς, ἑος,
ἑ, celer, ὠκείης pro ὠκείας.
Ion. dat. pl. ὠκεία, Poët.
pro ὠκεῖα. §. 266. 780.

Ὠκυπέτης, celeriter volans,
ex ὠκὺς, ἑος, ἑ, celer, &
πίτομαι, volo. est & ὠκυ-
πέτης, nomen mul. ε. 210.
267.

Ὠκυπόδων, alipedum, ab ὠ-
κύπας, οδός, ἑ, idem quod
ποδόωνης. ὠκυπόδεσσι, dat.
pl. Ion. α. 302. 470.

Ὠκυρόη, nomen mul. §. 360.

Ὠλεις, a. i. ind. ab ὤλυνμι,
perdo, in fut. ὀλέσω, a. i.
ὤλιστα. 3. pl. ὤλιστα. ε.
370.

Ὠμαρτήσε, a. i. ind. aët. ab
ὀμαρτέω, sequor, f. ἦσω.
Th. ὀμαρτή, simul, idem
quod ὀμῆ. §. 201.

Ὠμισυ, §. ὦμισυ, pro ὀ ἥμι-
συ, quod dimidium. Th.
ἥμισυ, εος, ἑ, dimidius.
ε. 557.

Ὠμησῆν, crudis vefcentem,
acc. ab ὠμησῆς, ἑ, ἑ, cri-
divorus, παρὰ τὸ τὰ ὠμὰ
ἔδαν, ab ἔδω, edo, & ὠμός,
ἑ, ἑ, crudus. §. 300.

Ὠμῶ, crudæ, dat. ab ὠμός,
ἑ, ἑ, crudus, item, cru-
delis. ε. 703.

Ὠμοι, ε, ἑ, humerus, ὦμων,
gen. pl. ὦμοις, & ὦμοισι.
dat. plur. α. 159. 468.

Ὠνῇ, 3. sing. præf. subj. med.
ab ὠνέομαι, επιο, fut. ἦσο-
μαι. ε. 539.

Ὠπα, accus. ab ὤψ, ὠπός, ἑ,
vultus. Them. ὀπτομαι,
videt. ε. 62.

Ὠπασε, dedit, & ὠπασεν, a. i.
aët. ind. ab ὀπαίζω, f. σω,
præbeo, item insequor.
§. 442.

Ὠραῖος, tempestivus, specio-
sus, ab ὦρα, ας, ἦ, pulchri-
tudo, tempus. ε. 32.

Ὠραῖσι, matura reddunt,
pro ὠραῖζεσι, Æolic. ab
ὠραίζω. Th. ὦρα, tempus.
§. 903.

Ὠρέζατο, petiit, a. i. med. a
Th. ὀρέγω, porrigo, fut.
ξω, præf. χα, aor. l. pass.
ὠρέχθην. §. 173.

Ὠρη, Ion. pro ὦρα, hora, &
per syn. membri, tem-
pus, ὠρης, ὠρη, ὠρην, ὠρας.
ε. 30. §. 301.

Ὠριγνῶντο, certabant, porri-
gebantur, 3. pl. imperf.
pass. ab ὀριγνάομαι, ὠμαι,
idem quod ὀρέγω vel ὀρέ-
γνυμι, fut. ξω, p. χα, por-
rigo. α. 190.

Ὠρινε, concitat. a. i. aët. ab
ὀρίνω. Th. est ὀρω, exci-
to. ε. 674.

Ὠριος,

Ωριος, *tempestivus*, ab ὥρε, *hora*, ὥρια, ὥρι. ε. 392. 490.

Ωριων, *wnos*, ὦ, *Orion*, *signum caeleste*. ε. 607.

Ωρυτο, *excitabatur*, imperf. pass. ab ὀρυμι. Th. ὀρω, *excito*. §. 191.

Ωρε, *immisit*, a. i. act. ab ὀρω, fut. ὀρῶ, & *Æolic*. ὀρω. ὤρω, 3. sing. præt. plusq. pass. in ὤρω. α. 40. §. 523. 990.

Ως, *particula varios habens usus*. ε. 86. 108. ὥς, ὥσπερ. ε. 697. §. 402.

Ως, *pro ἕως*, sic. ε. 44.

Ωσι, *perinde*. α. 189.

Ωτε, *adeo ut*, ὥς, *utque*, *pro ὥς τε*. α. 405. §. 831.

Ωτινι, *cui*, dat, ab ὄσει, *qui*. ε. 31.

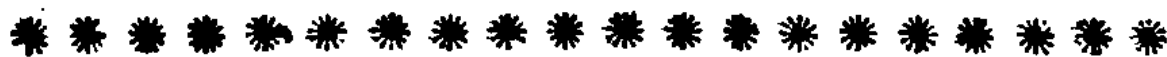
Ωτρυνον, *jubebant*, imperf. ab ὀτρύνω, *incito*, f. υνῶ, p. γκα. §. 883.

Ωνώεντα, *auritum*, h. e. *ansatum*, ab ἔς, ὠτός, τό, *auris*, unde est ὠτόσι, εσσα, εν, *auritus*, α, ιμ. ε. 655.

Ωφειλον, *imperf.* ab ὀφείλω, *debeo*, fut. ὀφειλήσω, præt. ὠφείληκα, aor. 2. ὤφειλον. ε. 172.

Ωχετο, *gradiebatur*, sing. imperf. med. ab οἴχομαι, *abeo*, unde ἀποίχομαι, *abeo*, *morior*, fut. οἴχσομαι, perfect. ἔχημα. α. 200.

F I N I S.

L I P S I Æ,

L I T E R I S E I S F E L D I A N I S.

